

ගුද්ධ වූ අල්-කූර්ආන්
අරාබි පාඨය සමග
සිංහල පරිවර්ථනය.

THE HOLY QURAN
ARABIC TEXT WITH SINHALA TRANSLATION

අල්-ෆාතාහ්
(නිජරාවට පෙර පහළ වූවකි)

1. මහා කාරුණික වූද පරම දයාබර වූද අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන්.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ 1

2. සියළු ප්‍රශංසා සඵල ලෝකයන්ටම අධිපතියාණන් වූ අල්ලාහ්ට හිමිය.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 2

3. මහා කාරුණික, පරම දයාබර,

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ 3

4. විනිශ්චය දිනයේ අධිපතිය.

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ 4

5. අපි ඔබ පමණක් නමදන්නෙමු, ඔබගෙන්ම පමණක් පිහිට පතන්නෙමු.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ 5

6. අප සෘජු මගෙහි යොමු කරනු මැනවි.

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ 6

* 7. (ඔබගේ) ආශීර්වාදය ඔබ පිරිනැමූ අයගේද, අප්‍රසාදයට ලක් නොවූ අයගේද, නොමග නොගිය අයගේද මාර්ගය.

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ 7
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ 7

* 7. අප්‍රසාදයට ලක් නොවූ අයගේ

සටහන: මෙහිදී **මග්නූබ්**(مَنْصُوبٌ) යනු යුදෙව්වන් විසින් අත් කරගත් දෙවියන්ගේ කෝපයට පමණක් සීමා වන බව තේරුම් ගැනීමට වරහන් ඇතුලත වූ (ඔබගේ) යන පදය තුලින් පාඨකයා මුල නොවිය යුතුය. මෙම පදය දෙවියන්ගේ කෝපයට පමණක් සීමා නොවන අතර එය අප්‍රසාදයට ලක් වූ අය අත් කර ගන්නාවූ මිනිසුන්ගේ කෝපයද අදහස් කරයි.

අල්-බකරා
(නිජරාවට පසු පහළ වූවකි)

1. මහා කාරුණික වූද පරම දයාබර වූද අල්ලාත්ගේ නාමයෙන්.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۱

2. අල්ලා මා මම.*

بِذِكْرِكَ الْاَلْم ۝۲

3. මෙය පරිපූරණ ගුණවයකි. මෙහි කිසිදු සැකයක් නැත: (මෙය) බිය බැතිමතුන්ට යහමය පෙන්වන්නක්(වේ).

ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِیْنَ ۝۳

4. ඔවුන් අදෘෂ්‍යමාන දේ කෙරෙහි විශ්වාස කරන අතර නැමදුමෙහිද නිරත වෙති, තවද අප ඔවුන්ට දුන් දෙයින් වැය කරන්නෝය:

الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِالْغَیْبِ وَ یُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ یُنْفِقُوْنَ ۝۴

5. තවද ඔබ වෙත පහළ කරන ලද දෙයද ඔබට පෙර පහළ කරන ලද දෙයද ඔවුහු විශ්වාස කරති. තවද (මතු) පැමිණෙන දේ කෙරෙහිද ඔවුහු දැඩි විශ්වාසය තබන්නෝය.

وَ الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنزِلَ اِلَیْكَ وَ مَا اُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَ بِالْآخِرَةِ هُمْ یُؤْقِنُوْنَ ۝۵

6. ඔවුන්ගේ අධිපතිත්වයෙන් මගපෙන්වීම පිළිපදින අය ඔවුන්ගේ, තවද සමෘද්ධිමත් වන අයද ඔවුන්ගේ.

اُولٰٓئِكَ عَلٰی هُدًى مِّنْ رَبِّهِمْ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝۶

7. අවිශ්වාස කළ වුනට ඔබ අවවාද කළද, අවවාද නොකළද, එය ඔවුනට එක හා සමානයි. ඔවුහු විශ්වාස නොකරන්නෝය.

اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَیْهِمْ ؕ اَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ۝۷

8. අල්ලාත් ඔවුන්ගේ සිත්හිද, ඔවුන්ගේ කන්හිද මුළුව තැබුවේය. තවද ඔවුන්ගේ අස්මත තිරයක්ද (යොදා) ඇත: තවද ඔවුනට අභිමතවූ දඬුවමක්ද ඇත.

حَتَّمَا اللّٰهُ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ وَ عَلٰی سَمْعِهِمْ ۚ وَ عَلٰی اَبْصَارِهِمْ غِشَاقًا ۚ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِیْمٌ ۝۸

9. තවද මිනිසුන් අතුරෙන් සමහරෙක්, 'අපි අල්ලාත් කෙරෙහිද අවසන් දිනය කෙරෙහිද විශ්වාස කොට ඇත්තෙමු' යි කියති. එහෙත් ඔවුහු කිසිසේත්ම විශ්වාසිතයින් නොවෙති.

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ یَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَ بِالْیَوْمِ الْآخِرِ وَ مَا هُمْ بِمُؤْمِنِیْنَ ۝۹

10. ඔවුහු අල්ලාත්ද, විශ්වාස කළ අයද මුලා කිරීමට තැත් කරති. නමුත් ඔවුහු, තමන්වම මිස අන් කිසිවෙකු මුලා නොකරති: තවද ඔවුහු (එය) වටහා නොගනිති.

یُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا ۚ وَ مَا یُخٰدِعُوْنَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَ مَا یَشْعُرُوْنَ ۝۱۰

* මම අල්ලාත්, සියල්ල දැන්නා.

11. ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ රෝගයක් විය, පසුව **අල්ලාන්** ඔවුන්ගේ රෝගය තවදුරටත් වැඩි කළේය: තවද ඔවුන් බොරු පවසමින් සිටිනිසා ඔවුන්ට වේදනීය දැඬුවමක් ඇත.

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ۖ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ وَكُهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿١١﴾

12. තවද 'පොළොවෙහි කලබල ඇති නොකරනු' යි ඔවුන්ට පවසනු ලැබූ කල්හි, 'අපි සාමය පමණක් ප්‍රචලිත කරන්නන් වෙමු' යි ඔවුහු කියති.

وَإِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْهِمْ آيَاتُنَا فَأَنبَأُوهُمْ أَنَّهَا بَشَرٌ مِّمَّنْ لَدُنَّ رَبِّهِمْ ۗ قَالُوا إِنَّمَا تَحْنُونَ مُصَلِحُونَ ﴿١٢﴾

13. ප්‍රවේශම් වනු! නියත වශයෙන්ම කලබල ඇති කරන්නෝ මොවුහුමය. එහෙත් මොවුහු (එය) වටහා නොගනිති.

أَلَا إِنَّمَا تَحْنُونَ ۗ وَالْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾

14. තවද, '(අනෙක්) ජනතාව විශ්වාස කළ පරිදි නුඹලාද විශ්වාස කරනු'යි ඔවුන්ට පවසනු ලැබූ විට, 'අඤානයිත් විශ්වාස කරන්නාක් මෙන් අපත් විශ්වාස කළ යුතුද?' යි ඔවුහු කියති. ප්‍රවේශම් වනු! නියත වශයෙන්ම අඤානයේ මොවුහුම වෙති. එහෙත් මොවුහු නොදනිති.

وَإِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا إِنَّمَا هِيَ آيَاتُ الْمُرْسَلِينَ ۗ قَالُوا إِنَّمَا تَحْنُونَ ۗ وَالْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

15. තවද ඔවුන් විශ්වාස කරන්නවුන් හමුවන විටදී 'අපි විශ්වාස කරන්නෙමු' යි කියති. නමුත් ඔවුහු තමන්ගේ කල්ලි නායකයින් සමග හුදකලාවේ සිටින විටදී, 'ඇත්තෙන්ම අපි නුඹලා සමඟ සිටින්නෙමු, අපි සරදම් කරමින් පමණක් සිටින්නෙමු' යි කියති.

وَإِذْ أُنزِلَتْ آيَاتُنَا لِقَوْمٍ يُكْفِرُونَ ۗ قَالُوا إِنَّمَا هِيَ آيَاتُ الْمُرْسَلِينَ ۗ قَالُوا إِنَّمَا تَحْنُونَ ۗ وَالْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

16. **අල්ලාන්** ඔවුන්ගේ සරදම් කිරීම හේතුකොට ගෙන ඔවුන්ට දැඬුවම් කරන්නේය. තවද ඔවුන්ගේ සිමාව ඉක්මවීමෙහි, අන්ධව අයාලේ යාමට නිරතුරුවම ඉඩ හරින්නේය.

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٦﴾

17. යහමාභීය වෙනුවට දුර්මාභීය හුවමාරු කළවුන් මොවුහුමය: එහෙත් මොවුන්ගේ අයථා ගණුදෙනුව මොවුන්ට කිසිදු එක් ගෙන නොදනී. මොවුහු හරිමග පමුණුවනු ලද්දන්ද නොවුහ.

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ ۗ بِالْهُدَىٰ سَعَوْا ۗ فَمَا رِيحَتْ تَبَارِكُ رَبُّهُمْ وَمَا يَكُونُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾

18. මොවුන්ගේ උපමාව ගිනි මොළවන්නෙකුගේ උපමාව බඳය, එය ඔහු වටා ආලෝකමත් වූ කල්හි **අල්ලාන්** ඔවුන්ගේ ආලෝකය ඉවත් කර, මොවුන් දැකිය නොහැකි තත්ත්වයකට මොවුන්ව ඝන අන්ධකාරයෙහි හැර දැමීය.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا ۖ فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ لَّا يَبْصُرُونَ ﴿١٨﴾

* 19. (මොවුහු) බිහිරි, ගොළු (සහ) අපයය: එබැවින් මොවුහු පෙරළා නොපැමිණෙන්නෝය.

صُمُّبِكُمْ عُمِي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ 19

20. නැතහොත් (එය) ඝන අඳුරු, අකුණු පහර සහ විදුලි කෙටීමෙන්ද යුත් වලාකුළින් ඇඳ නැලෙන තද වර්ෂාවක් බඳ(ය): අකුණු හඬ නිසා මරණ බියෙන් මොවුහු තමන්ගේ ඇඟිලි සිය කන්හි ගසා ගනිති, තවද අල්ලාත් අවිශ්වාසිතයින් වටලන්නේය.

أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ
وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَّجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ
فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
الْمَوْتِ ۗ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ 20

21. විදුලිය මොවුන්ගේ දෘෂ්ඨිය පැහැර ගැනීමට ආසන්න විය: මොවුන්ගේ එය දිස්වන සැමවිටම මොවුහු එහි ඇවිදිති; මොවුන්ගේ අඳුර වැටෙන්නේ මොවුහු නිසල වෙති. අල්ලාත් කැමති වූයේ නම්, මොවුන්ගේ ශ්‍රවණයද, මොවුන්ගේ දෘෂ්ඨියද ඔහු විසින් පැහැර ගැනීමට තිබුණි. නියත වශයෙන්ම, අල්ලාත්, ඔහු කැමති සියලු දේ කිරීමට බලය ඇත.

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ ۗ
كُلَّمَا أَصَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ ۗ وَإِذَا
أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۗ لَٰنَ
اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ 21

22. එම්බල මිනිසුනි! නුඹලා බිය බැතිමතුන් වන පිණිස, නුඹලාවද නුඹලාට පෙර සිටියවුන්වද මැවූ නුඹලාගේ අධිපතියාණන් නමදනු.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ 22

23. නුඹලා වෙනුවෙන් පොළොව යහනක් ලෙසද, අහස වියනක් ලෙසද නිර්මාණය කළේ ඔහුය. තවද වළාකුළුවලින් ජලයද පහළ කළේය. එමගින් නුඹලාගේ පැවැත්මට පළතුරුද සටහන්විය. එබැවින් නුඹලා දැනුවත්ව, අල්ලාත් සමානයන් ඇති නොකරනු.

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ
بِنَاءً ۗ وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ بِرِزْقًا لَّكُمْ ۗ فَلَا
تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَدَادًا ۗ إِن تُمْ تَعْلَمُونَ 23

24. තවද අප අපගේ දාසයා වෙත පහළ කළ දේ ගැන නුඹලා සැකයෙහි සිටින්නේ නම්, මෙවන් පරිච්ඡේදයක් ඉඳිරිපත් කරනු. තවද නුඹලා සත්‍යවාදීන් නම්, අල්ලාත් හැර නුඹලාගේ උදව්කරුවන්ද කැඳවනු.

وَإِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ
عِبَادِنَا ۗ فَآتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ ۗ
وَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا شَهَادَةً لَّهُمْ ۗ فَادْعُوا اللَّهَ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ 24

25. නුඹලා (එය) නොකළේ නම්, කිසිවිටෙකත් නුඹලා (එය) නොකරනු ඇත. එසේනම්, මිනිසුන්ද ගල්ද ඉන්ධන වන්නාවූ ගින්නෙන් ආරක්ෂා වනු. (එය) අවිශ්වාසිතයින්

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا ۗ وَلَكِن تَفْعَلُوا ۗ فَاتَّقُوا
النَّارَ الَّتِي رُقُودُهَا النَّاسُ ۗ

* 19. සටහන: මෙම පාඨය කුහක පිරිසට යෙදිය හැකිය, මන්ද ඔවුන් සත්‍යය කටා කිරීමට හෝ සත්‍යය ඇසීමට හෝ සත්‍යය දැකීමට හෝ අකැමැති බැවින් ඔවුන්ව අපන්ධ, ගොළු, බිහිරි යැයි සඳහන් කර ඇත. එබැවින් ඔවුන් උච්චතාවෙන්ම තම හැකියාවන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් තමන්වම සිරකරගෙන ඇත.

උදෙසාම සුදානම් කරන ලද්දකි.

26. තවද විශ්වාස කර යහපත් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නන් සඳහා, පහළින් ගලා බසිනා දියදහරාවලින් යුත් **උදානගන්** ගැන ශාකාරංචිය දෙනු. එහි පළතුරුවලින් කොටසක් ඔවුන්හට දෙනු ලබන සෑම විටම 'මේවා අපට මීට පෙර දෙනු ලැබූ ඒවා යැයි' ඔවුන් කියනු ඇත. තවද මේවාට සමාන දේවල් ඔවුන්ට ගෙන එනු ලබන්නේය. තවද එහි ඔවුන්ට පරිපූර්ණයෙන් පවිත්‍රවූ සහකරුවන්ද ඇත. තවද ඔවුනු එහිම සදාකල් වෙසෙන්නෝය.

27. ඇත්තෙන්ම **අල්ලාන්** කුඩා මදුරුවෙකු හෝ ඊටත් කුඩා දෙයක් හෝ උපමාවක් ලෙස ගෙන හැර පෑමට සුළු කොට නොතකයි. විශ්වාස කරන අය මෙය තමන්ගේ **අබිපරිඛාණන්** වෙතින් වන සත්‍යයක් යැයි දැනගන්නෝය. විශ්වාස නොකරන අය '**අල්ලාන්** මෙම උපමාවෙන් අදහස් කරන්නේ කුමක්දැ? යි විමසති. මෙමගින් **ඔහු** බොහෝ අයට නොමග ගියවුන් ලෙස තීරණය කරන අතර මෙමගින් **ඔහු** බොහෝ අයට යහමගට යොමු කරන්නේය. තවද **ඔහු** මෙමගින් අතිකරුවන් මිස අන් කිසිවෙකුත් වැරදි කළවුන් යැයි තිහිදු නොකරයි.

28. ඔවුනු **අල්ලාන්ගේ** ගිවිසුම ස්ථිර කළ පසු එය කඩකරන අතර එක්සත් කරවීමට **අල්ලාන්** අනුකූල දේ බිඳ දමති. පොළොවෙහි කලබලද ඇති කරති. මොවුනුම පාඩු විඳින්නෝය.

29. නුඹලා **අල්ලාන්** කෙරෙහි විශ්වාස නොකරන්නේ කෙසේද? නුඹලා අප්‍රාණිකව සිටි අවස්ථාවේදී, **ඔහු** නුඹලාට ජීවය ලබා දුන්නේය. පසුව **ඔහු** නුඹලාව මරණයට පත් කරන්නේය. අනතුරුව නුඹලාට ජීවය ලබාදෙන්නේය. මිත්පසු නුඹලා නැවත ගෙනයනු ලබන්නේ **ඔහු** වෙතටමය.

30. පොළොවෙහි ඇති සියලු දේ නුඹලා උදෙසා උත්පාදනය කළේ **ඔහුමය**. පසුව **ඔහු** අහස් වෙත යොමු වී **ඔහු** ඒවා අහස් සතක් ලෙස පරිපූර්ණ කළේය. **ඔහු** සියලුම දේ දන්නේය.

الْحَجَّارَ رُكَّةً ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾

وَبَشِيرًا لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ زُذِقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا
مِنْ قَبْلُ وَأَنُؤَاهُ مِمَّا مَتَّسَكْنَا بِهِ
وَلَهُمْ فِيهَا آزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا
مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا
أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا
وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا ۚ وَمَا يُضِلُّ بِهِ
إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

الَّذِينَ يَتَّقُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
مِيثَاقِهِ ۖ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ
أَن يُبْوَصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٨﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَانًا
فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ۖ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ
فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

31. තවද ඔබගේ **අධිපතිවරයාගේ** දේවදූතයින් අමතා, **මම** පොළොවෙහි නියෝජිතයෙකු පත්කරන්නට යමි' යි කියූ කල්හි, එහි කලබල ඇතිකරමින් ලේ වගුරුවන්නෙකු පත්කිරීමට යන්නෙහිද? තවද, අපි **ඔබගේ** ප්‍රයාසාවෙන් **ඔබ** සුවිශුද්ධ කරමින් **ඔබගේ** ශුද්ධත්වය කීර්තිමත් කරමු' යි ඔවුහු කිහි. 'නුඹලා නොදන්නා දේ **මම** දනිමි' යි **ඔහු** කීවේය.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِدٌ فِي الْاَرْضِ خَلِيْفَةً ؕ قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِيْهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ ۗ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ؕ قَالَ اِنِّيْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۱﴾

32. තවද **ඔහු ආදම්**ට සියළු නාමයන් ඉගැන්වූයේය. පසුව **ඔහු** මේවා(එම නාමයන්ට නිමි දේවල්) දේවදූතයන් ඉදිරියෙහි තබා, 'නුඹලා නිවැරදි නම් මේවායේ නාමයන් **මා** හට පවසනු' යි කීවේය.

وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلٰى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِئُوْنِيْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۳۲﴾

33. '**ඔබ සුවිශුද්ධය!** **ඔබ** අපට ඉගැන්වූ දේ හැර වෙනත් දෑනුමක් අපට නැත්තේය. ඇත්තෙන්ම **ඔබ සියල්ල දැනතාය, ප්‍රඥා සම්පන්නයා'** යි ඔවුහු කිහි.

قَالُوْۤا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۗ اِنَّكَ الْخَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿۳۳﴾

34. 'එමිඛා **ආදම්!** මොවුන්ට මේවායේ නාමයන් පවසන්නැ' යි **ඔහු** කීවේය. පසුව ඔහු මොවුන්ට ඒවායේ නාමයන් පැවසූ කල්හි, **මම** අහස්හිද පොළොවෙහිද සැකවුණු දේ දනිමි. නුඹලා එළි කරන දේත් නුඹලා සඟවන දේත් **මම** දනිමි. **මම** නුඹලාට එය නොකිවෙමි දෑ?' යි **ඔහු** ඇසුවේය.

قَالَ يَاۤ اٰدَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۗ فَلَمَّآ اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ؕ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّيْۤ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿۳۴﴾

35. තවද, '**ආදම්**ට අවනත වනු' යි අප දේවදූතයින්ට කියූ කල්හි (එම අවස්ථාව සිති කරනු.) **ඉබ්ලිස්** හැර, ඔවුහු (සියල්ලන්ම) අවනත වූහ. ඔහු ප්‍රතික්ෂේප කර ගර්වයෙන් ක්‍රියා කළේය. තවද ඔහු අවිච්චාසිතයින් අතර විය.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْۤا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِیْسَ ؕ اَبٰی وَاَسْتَكْبَرَ ۗ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۳۵﴾

36. තවද, 'එමිඛා **ආදම්!** ඔබද ඔබගේ බිරිඳද උද්‍යානයෙහි වාසය කරනු. තවද ඔබලා මෙයින් ඕනෑම තැනකින් ඇතිතරම් අනුභව කරනු. එහෙත් මෙම ගසට ළඟා නොවනු. නැතහොත් ඔබලා වරදකරුවන් වන්නේයැ' යි **අපි** කීවෙමු.

وَ قُلْنَا يَاۤ اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَ زَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَ كُلْۤ اَمِّنْهَا رَغَدًا حٰیثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰٓذِهِ السَّجْرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۳۶﴾

37. එහෙත් **සාතන්** එමගින් ඔවුන් දෙදෙනාවම වරදට හසු කොට ඔවුන් කවර තත්ත්වයේ සිටියද (එම තත්ත්වයන්) ඔවුන්ව බැහැර කළේය. එබැවින් 'නුඹලා පිටවනු. නුඹලාගෙන් සමහරෙක් අන් සමහරෙකුට සතුරන් වෙති. තවද නුඹලාට

فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ ۗ وَقُلْنَا اهْبِطُوْۤا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۗ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرُّوْۤا

කලකට පොළොවෙහි වාසස්ථානයක්ද, පිවිකාවට අවශ්‍ය දේද, ඇතැයි අපි කිවෙමු.

مَتَا إِلَىٰ حَيْثُ

38. පසුව **ආදම්** තම **අධිපතියාණන්ගෙන්** (නැමදමෙහි) ඇතැම් වදන් ඉගෙන ගත්තේය. එබැවින් **ඔහු** දයාවෙන් යුතුව ඔහු වෙත හැරුණේය. නියත වශයෙන්ම **ඔහු** (කරුණාවෙන් යුතුව) **පශ්චාත්තාප භාරගන්නාය:** (තවද) **දයානුකම්පිතය.**

فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِن رَّبِّهِمْ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

39. 'නුඹලා සියල්ලන්ම මෙයින් පිටවනු. තවද **මාගේ** නුඹලාට මගපෙන්වීම පැමිණෙන කල්හි, **මාගේ** මගපෙන්වීම යමෙක් අනුගමනය කරන්නේද ඔවුන් කෙරෙහි කිසිදු බියක් නොවන්නේය. ඔවුන් ගෝක වන්නේද නැතැයි **අපි** පැවසුවෙමු.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِنَّا يَا بَنِيَّكُمْ مِّنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هَدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

40. නමුත් අවිශ්වාස කර **අපගේ සලකුණු** අසත්‍ය ලෙස සලකන මොවුන් නිරයේ **ගින්නෙහි** සහකරුවෝය. මොවුන් එහිම වෙසෙන්නෝය.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

41. එම්බල **ඉස්රායිල්** දරුවනි! මා නුඹලාට දැක්වූ **මාගේ** අනුග්‍රහය සිහිපත් කරනු. තවද නුඹලා **මා** සමඟ වූ ගිවිසුම ඉටු කරනු. මම නුඹලා සමඟ වූ ගිවිසුම ඉටු කරන්නෙමි, තවද නුඹලා **මා** හට පමණක් බිය වනු.

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ كُفَرُوا بِعَهْدِي ۖ الَّتِيٰٓ أَنعَمْتُ عَلَيْكُمْ ۖ وَأَوْفُوا بِعَهْدِيٰٓ أُوفِ بِعَهْدِكُمْ ۖ وَإِيَّايَ فَادْهَبُونَ

42. තවද, නුඹලා වෙත ඇති දේ සම්පූර්ණ කරන්නාවූ **මා** පහළ කළ දේ මත විශ්වාසය තබනු. තවද එය අවිශ්වාසය කිරීමෙහිලා පළමු නොවනු. තවද **මාගේ සලකුණු** අල්ප මිලකට හුවමාරු නොකරනු. තවද **මා** තුළම ආරක්ෂාව පතනු.

وَأٰمِنُوا بِمَا أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ ۖ وَلَا تَكُونُوا آدَآءَ كَآفِرِيۡهِ سَوًۗءًا ۚ لَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ

43. තවද, දැනුවත්ව සත්‍යය අසත්‍යය සමඟ මිශ්‍ර නොකරනු, එසේම සත්‍යය නොසහවනු.

وَلَا تَلِيْسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ ۖ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

44. තවද, **නමස්කාරයෙහි** නිරතවනු, තවද **ෂකාත්** (උච්ච බඳ්ද) ගෙවනු, තවද නමස්කාරය කරන්නවුන් සමඟ නමස්කාරය කරනු.

وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَبُوا مَعَهُ الرَّاكِبِينَ

45. නුඹලා **පූර්ණතය** හදාරමින්, අනුන්ට යහපත් ක්‍රියා කිරීම සඳහා අණකරමින් තමන්වම අමතක කරන්නෙහුද? එසේනම් නුඹලා වටහා නොගන්නෙහුද?

أَتَا مُرُونَ النَّاسَ بِالْبُرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

46. තවද, ඉවසීම හා **තමස්කාරය** මගින් පිහිට පනනු. ඇත්තෙන්ම නිහතමානිවන්නන්ට හැර මෙය දුෂ්කර දෙයකි.

وَاسْتَحْيِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۗ
لَهَا لَكِبْرَةٌ ۖ لِأَعْلَى الْخَشَعِينَ ﴿٤٦﴾

47. ඔවුහු තමන්ගේ **අධිපතියාණන්** හමුවන්නන් යැයිද, ඔවුන් **ඔහු** වෙතටම ආපසු යන්නන් යැයිද ස්ඵරිවම දන්නෝය.

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ
وَالرَّبُّ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٤٧﴾

48. එමඛල **ඉස්රායිල්** දරුවනි! **මා** නුඹලට දැක්වූ **මාගේ** අනුග්‍රහයද, (එම කාලයේ) අන් ජනතාවට වඩා **මා** නුඹල උසස් කළ ආකාරයද සිහිපත් කරනු.

يَبْنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ كُرُوا نِعْمَتِي
الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ ۖ وَأَنِّي
فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٨﴾

49. තවද එක් ආත්මයක් වෙනුවට තවත් ආත්මයක් කිසියෙක් ඉදිරිපත් විය නොහැකි වන්නාවූද, එයට මැදිහත්වීමක් භාරගනු නොලබන්නාවූද, එයගෙන් වන්දියක් හෝ ගනු නොලබන්නාවූද, ඔවුන්ට උදව් කරනු නොලබන්නාවූද දිනයට බියවනු.

وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ
نَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ
وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ ۖ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿٤٩﴾

50. තවද නුඹලගේ පුතුන් ඝාතනය කරමින්, නුඹලගේ ස්ත්‍රීන් ඉතුරු කරමින් නුඹලට දරුණු වද කිංසා කළ **ඉර්අවුන්ගේ** මිනිසුන්ගෙන් **අප** නුඹල මුදවා ගත් අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු.) තවද එහි නුඹලගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** නුඹලට මහත්වූ පරීක්ෂණයක් විය.

وَإِذْ جَعَلْنَاكَ مِن آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ
سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۖ وَفِي ذِكْرِكُمْ بَلَاءٌ
مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٥٠﴾

51. තවද **අප** නුඹල වෙනුවෙන් මුහුද වෙන් කර, නුඹලව ආරක්ෂා කර, නුඹල බලසිටියදීම **ඉර්අවුන්ගේ** ජනයා ගිල්වා දැමූ අවස්ථාවද (සිහිපත් කරනු.)

وَإِذْ قَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ
وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥١﴾

52. තවද **අප** මුකාට සතලස් රාත්‍රියෙහි පොරොන්දුව දුන් අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු.) පසුව ඔහු නැති වීමකදී නුඹල වසූ පැටවෙකු (අැදහීමට) ගත්තෙහුය. තවද නුඹල සීමාව ඉක්මවන්නන් වූහ.

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً
نُؤْتِيكَمُ الْغُرُكَاتِ ۖ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِّن بَعْدِ ۖ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥٢﴾

53. පසුව නුඹල ස්තූතිවන්ත වනු පිණිස **අපි** නුඹලට ඝෂමාව දුනිම.

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِمَّن بَعْدَ ذَلِكَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٣﴾

54. තවද නුඹල යහමග යවනු පිණිස **අප** මුකාට පුස්තකයද, විමංසනයද දුන් අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු.)

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٤﴾

* 55. තවද 'එමිබල මාගේ ජනතාවනි! අත්තෙන්ම නුඹලා වසු පැටවෙකු ඇදහීමට ගැනීමෙන් නුඹලාටම වරද කර ගත්තෙහුය. එහෙයින් නුඹලා නුඹලාගේ **උත්පාදකයා** වෙත හැරෙන්න. නුඹලා නුඹලාගේම ජනතාව ආතනයකරනු. මෙය නුඹලාට නුඹලාගේ **උත්පාදකයා** වෙත ඉතා යහපත්යැ' යි **මුකා** තම ජනයාට කියූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු.) පසුව **ඔහු** නුඹලා වෙත දයාවෙන් යුතුව හැරුණේය. අත්තෙන්ම **ඔහු** (කරුණාවෙන් යුතුව) **පස්වාත්තාප හාරගත්තාය: පරම දායාබරය.**

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمُوا لَكُمْ
ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمْ الْوَجْعَلِ
فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
ذِكْرُكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَنَابَ
عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٥﴾

56. තවද 'එමිබල **මුකා!** අපි මුහුණට මුහුණලා **අල්ලාහ්ව** දකින තුරු අපි ඔබ කෙරෙහි කිසිවිටෙකත් විශ්වාස නොකරන්නෙමු'යි නුඹලා කියූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු.) පසුව නුඹලා බලා සිටියදීම නුඹලාව අකුණු පහරක් හසුකරගත්තේය.

وَإِذْ قُلْتُمْ يُمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ
حَتَّىٰ تَرَىٰ إِلَيْنَا اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ
الصُّعْقَةُ وَأَنْتُمْ تُنظَرُونَ ﴿٥٦﴾

57. පසුව නුඹලා ස්තූතිවත්ත වනු පිණිස නුඹලාගේ මරණින් පසු **අපි** නුඹලා නැගිටුවීම.

ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

58. තවද **අපි** නුඹලාට ඉහලින් වලකළ සෙවණක් ලෙස සැලැස්සුවෙමු. තවද **අපි** නුඹලාට ලබා දුන් පව්නු දැයින් අනුභව කරනු'යි පවසමින්) නුඹලා වෙතට “**මත්ත**” ද “**සල්ව**” ද පහළ කළෙමු. තවද ඔවුහු **අපට** වැරදි නොකළෙහුය. එහෙත් ඔවුහු ඔවුන්ටම වැරදි කර ගත්හ.

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ
الْمَنَّٰ وَالسَّلْوٰى كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿٥٨﴾

59. තවද “මෙම ගම්මානයට ඇතුළු වී නුඹලා කැමති තැනකින් ඉතා බහුලව, එයින් අනුභව කරනු. තවද එම දොරටුවෙන් ඉතා යටහත් පහත්ව ඇතුළුවී (දෙවියනි!) අපගේ පව් ඝෂමා කරනු මැනව'යි පවසනු. (එවිට) **අපි** නුඹලාගේ පව් ඝෂමා කරන්නෙමු. යහවැඩ කරන්නවුන් හට **අපි** වැඩි එල ලබාදෙන්නෙමු'යි **අප** කියූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු.)

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ
فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ
نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَلِّمُوا عَلَىٰ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾

60. සීමාව ඉක්මවුවන්, ඔවුනට පවසන ලද දේ (එයට) වෙහස් වූ වදනකට පෙරලුහ. එහෙයින් ඔවුන් අකිකරුවූ නිසා සීමාව ඉක්මවුවන් වෙතට **අපි** අහසින් දඬුවමක් පහළ කළෙමු.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ
الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَىٰ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿٦٠﴾

* 55. **සටහන:** “**උත්පාදක අත්පුදකුම්**” (الْمُتَّخِذِينَ) යන වැකියට බොහෝ අර්ථයන් ගැබ්ව ඇත. මෙහිදී “නුඹලා නුඹලාගේම ජනතාව ආතනය කරනු.” යන වැකියට “නුඹලා නුඹලාගෙ දුෂ්ට සිතුවිලි ආතනය කර දමනු” යන අර්ථයක්ද දිය හැක.

61. තවද **මුකා** ඔහුගේ ජනතාව වෙනුවෙන් ජලය ඉල්ලා පාර්ථනා කළ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු.) එවිට **අපි** (ඔහුට), 'ඔබගේ සැරයටියෙන් එම ගල මතට ගසනු'යි කිවෙමු. එවිට එයින් දිය උල්පත් දොළසක් පැන නැගුණේය. (එමගින්) සෑම ගෝත්‍රයම ඔවුන්ගේ පානය කරන ස්ථානය දැනගත්හ. **අල්ලක්** දුන් දැයිත් අනුභව කරනු, පානය කරනු. තවද අයුක්තිගරක වෙමින් පොළොවෙහි කලබල ඇති නොකරනු.'

وَ إِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا
اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۗ فَانفَجَرَتْ
مِنْهُ اِثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۗ قَدْ عَلِمَ كُلُّ
اُناسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۗ كُلُّوا وَاشْرَبُوا مِنْ
رِزْقِ اللّٰهِ ۗ وَلَا تَعْتُوا فِي الْاَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٣١﴾

62. තවද 'එම්බා **මුකා**' නියතවශයෙන්ම අපි එකම (වර්ගයේ) ආනාරයකින් පමණක් සැනීමට පත් නොවන්නෙමු. එහෙයින් පොළොව හට ගන්නා එහි පලාද, එහි තියඹටාද, එහි තිටිඟුද, එහි මුංද, එහි එැණු යනාදියද **ඔහු** අපට ගෙන එනු පිණිස ඔබගේ **අධිපතියාණන්ගේ** අප උදෙසා ගාවිකු කරනු'යි නුඹල කී අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු). 'නුඹල උසස් දැයක් වෙනුවට පහත් දැයක් හුවමාරු කරගැනීමට කැමැති වන්නෙහුද? කිසියම් නගරයක් වෙතට යනු, එහි නුඹල ඉල්ලන දේ නුඹලට ඇතැ'යි ඔහු කිවේය. තවද ඔවුහු දැඩි අපහාසයටත් අසරණතාවයටත් පාත්‍ර වූහ. තවද ඔවුහු **අල්ලක්ගේ** උදහසටද ලක්වූහ. එයට හේතුව වූයේ, ඔවුන් **අල්ලක්ගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කොට අසාධාරණ ලෙස **වක්තෘවරුන්** මටා දැමීමට සිත් බැවිනි. එයට හේතුව වූයේ ඔවුන් අකිකරවී කැරලි ගසමින් සීමාව ඉක්මවූ බැවිනි.

وَ اِذْ قُلْتُمْ لِمُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامِهِ
وَ اِحِدٍ قَادِرٌ لَّنَا رَبِّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا
تُنْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَ فِثَّاءِهَا وَ
قَوْمِهَا وَ عَدَسِهَا وَ بَصِلِهَا ۗ قَالَ
اَسْتَسْبِدُّوْنَ الَّذِي هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِي هُوَ
خَيْرٌ ۗ اِهْبِطُوْا صِرَاطًا لَّكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
وَ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلٰةُ وَ
الْمَسْكَنَةُ ۗ وَ بَا ۗ وَ يَعْضِبُ مِنَ اللّٰهِ
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِآيَاتِ اللّٰهِ
وَ يَقْتُلُوْنَ النَّبِيَّيْنَ يَعْزِرُ الْحَقُّ ۗ ذٰلِكَ
بِمَا عَصَوْا وَ كَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٣٢﴾

63. නියතවශයෙන්ම, **විශ්වාසිතයින්, යුදෙව්වන්, කිතුණුවන්** සහ **කාබීරත්වරුන්** (යන පිරිස් අතරින්) කිනම් හෝ අය **අල්ලක්** ගැනත්, **අවකාන දිනය** ගැනත් විශ්වාස කරන්නේද තවද යනපත් ක්‍රියා කරන්නේද ඔවුන්ගේ තිලිණ ඔවුන්ගේ **අධිපතියාණන්** ගෙන් ලැබෙනු ඇත. ඔවුන්ට කිසිදු බියක්ද (පැමිණෙන්නේ) නැත. තවද ඔවුහු කණස්සල්ලට පත් නොවන්නෝය.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ الَّذِيْنَ هَادُوْا وَ
النَّصْرٰى وَ الصّٰبِئِيْنَ مِنْ اٰمَنِ بِاللّٰهِ وَ
الْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَ عَمِلْ صٰلِحًا فَلَهُمْ
اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ وَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَ لَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٣٣﴾

64. තවද, **අප** නුඹලගෙන් ප්‍රතිඥාවක් ලබාගෙන නුඹලට ඉහලින් **කන්ද** එසවූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු.) '**අප** නුඹලට දුන් දේ දැඩිව අල්ලා ගනු. තවද නුඹල ආරක්ෂාවනු පිණිස එහි ඇති දේ සිත්හි තබාගනු'යි පැවසුවෙමු.

وَ اِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَ رَفَعْنَا قَوْ قَكُمْ
الطُّورَ ۗ خُذُوا مَا آتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ وَ
اذْكُرُوا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٣٤﴾

65. පසුව නුඹල පිටපා ගියෙහුය: තවද නුඹල කෙරෙහි වූ **අල්ලාහ්ගේ** වරප්‍රසාදයත්, **ඔහුගේ** දයාලුභාවයත් නොවන්නට, ඇත්තෙන්ම නුඹල පාඩු විඳින්නන් අතර වන්නෙහුය.

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥﴾

66. තවද, ඇත්තෙන්ම නුඹල අතරින් **කබල්** විෂයයෙහි සීමාව ඉක්මවූ අයගේ (අවසානය) කෙසේ වූයේ දැයි නුඹල දන්නෙහුය. එබැවින් **අපි** ඔවුන්ට, 'නුඹල නිවර්තවී වෙනු'යි කිවෙමු.

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦﴾

67. මෙයාකාරයට **අපි** මෙය එකල සිටියවුන්ටද, පසුව පැමිණෙනවුන්ටද ආදර්ශයක් ලෙසද, **දෙවියන්ට** බිය ඇත්තවුන්ට පාඩමක් ලෙසද කළෙමු.

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٧﴾

68. තවද, **මුකා** ඔහුගේ ජනතාවට, '**අල්ලාහ්** නුඹලට ගවයකු මැරීමට අණ කරන්නේයැ'යි පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු), ඔවුහු 'ඔබ අප හට සරදම් කරන්නෙහිදැ?'යි කිහ. 'මම අඥානයින්නගෙන් කෙනෙකු නොවනු පිණිස **අල්ලාහ්ගෙන්** පිහිට පතමි'යි ඔහු කිවේය.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا لَا نَجِدُ لَهَا أُذُنًا نَّهْرًا وَقَالَ أَعُودُوا بِاللَّهِ أَنْ كُونُوا مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿١٨﴾

69. 'එය කෙසේ එකෙක් දැයි **ඔහු** අපට පහදා දෙනු පිණිස ඔබගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** අප උදෙසා අයදින්නැ'යි ඔවුහු කිහ. 'එය මහළුද නොවන, පැටියකුද නොවන, ඒ දෙක අතර වූ සම්පූර්ණයෙන් වැඩුන ගවයකු යැයි (**දෙවියන්**) පවසන්නේය: එහෙයින් නුඹලට අණකරන ලද දේ ඉටු කරනු'යි ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය.

قَالُوا ذُعُرْنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِشٌ وَلَا بَكَرٌ وَعَوَّانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَاذْعَبُوا مَا تُوْمَرُونَ ﴿١٩﴾

70. 'එය කෙබඳු වර්ණ ඇත්තේ දැයි **ඔහු** අප හට පහදා දෙනු පිණිස ඔබගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** අප උදෙසා අයදින්නැ'යි ඔවුහු කිහ. 'එය දඹුරු වර්ණ ගවයකි. එයගේ ඔපය පිටිසිඳු වූ පිරුණාවු (තද) එකකි: දකින්නන් ප්‍රමෝදයට පත්කරන්නක් බවද (**දෙවියන්**) පවසන්නේයැ'යි ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය.

قَالُوا ذُعُرْنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا لُونَهَا قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لُّوْنُهَا تَسْرُّ النَّظِيرِينَ ﴿٢٠﴾

71. 'එය කුමක් වැනි දැයි **ඔහු** අප හට පහදා දෙනු පිණිස ඔබගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** අප උදෙසා අයදින්න, මන්ද (මෙවැනි සැම) ගවයකුට අපට එකසේ පෙනෙන්නේය: තවද **අල්ලාහ්** කැමති වන්නේ නම්, ඇත්තෙන්ම අපියහමග පෙන්නනු ලබන්නෙමු'යි ඔවුහු කිහ.

قَالُوا ذُعُرْنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ عَلَيْنَا وَإِنَّا لَأَن شَاءَ اللَّهُ كُفُهَدُونَ ﴿٢١﴾

72. එය වියකර තැබීමටද, බිම සිසැමටද, ගොයමට දිය ලැමටද, නොයෙදු නොකැළැල් එකම වර්ණයකින් යුත් ගවයකු බව (දෙවියන්) පවසන්නේයැයි ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය. ඔබ සත්‍ය තොරතුර දැක්වියේ මේ දැන් යැයි ඔවුහු කිහි. ඔවුහු එවැන්නක් කිරීමට නොවුවද, ඔවුහු එය මරා දැමූහ.

73. තවද, නුඹලා එක් තැනැත්තෙකු මරා දැමූ පසු ඒ පිළිබඳව නුඹලා හේද වූ කල්හි (එම අවස්ථාව සිහිපත් කරනු): එහෙත් නුඹලා සැකවූ දේ අල්ලාහ් එළි කරන්නේය.

74. එබැවින් අපි (ඝාතනයට ලක්වූ) ඔහුට (එරෙහිව සිදුවූ වරදෙහි) කොටසක් සඳහා ඔහුට (ඝාතනයට) පහර දෙනුයි කිවේමු. මෙලෙස අල්ලාහ් මළවුන්ට පිවස දෙන්නේය. තවද නුඹලා වටහා ගනු පිණිස නුඹලාට ඔහුගේ සළකුණු පෙන්වන්නේය.

75. පසුව නුඹලාගේ හදවත් දැඩි විය. ඉන්පසුව ගල් මෙන් හෝ ඊටත් වඩා දැඩි බවට පත්විය. ඇත්තෙන්ම සමහර ගල්පර වෙති. එයින් ගංගා ගලා බසිති. තවත් සමහර ඒවා දැබැවි එයින් පලඬාටා වහනය වෙයි. තවද සත්තකින්ම ඒ (හදවත්) අතුරින් සමහරක් අල්ලාහ්ට බියෙන් නිහඟමානි වෙති. තවද නුඹලා කරන දේ පිළිබඳව අල්ලාහ් නොසැලකිලිමත් නොවේ.

76. අල්ලාහ්ගේ වචනයට සවන්දී, එය අවබෝධ වුවායින් පසු ඔවුන් එය මැනෙවින් දැනගෙන, එය (ඕනෑකමින්) විකෘති කරන්නාවූ පිරිසක් ඔවුනහරෙහි සිටියදී, ඔවුහු නුඹලා කෙරෙහි විශ්වාස කරතියි, නුඹලා බලාපොරොත්තු ඇති කරගන්නේද?

77. තවද ඔවුහු විශ්වාස කරන අය හමුවන විටදී 'අපි විශ්වාස කරන්නෙමු'යි කියති. තවද ඔවුන් එකිනෙකා හුදකලාවෙහි හමුවන විටදී, 'අල්ලාහ් නුඹලාට අනාවරණය කළ දෙයින් ඔවුන් නුඹලාගේ අධිපතිභාවය ඉදිරියෙහි ඒ ගැන නුඹලා සමඟ තර්ක කිරීම පිණිස නුඹලා ඒවා ඔවුනට දන්වන්නෙහුද? එබැවින් නුඹලා තේරුම් නොගන්නෙහුද?' යි කියති.

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ أَذْ لُقُولُ تُؤْتِي الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا لَأَن نَّجْنُتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾

وَأَذَّ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَآذَرْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٤٣﴾

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٥﴾

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا بِالْكُمْ وَقَدْ كَانُوا قَرِيبًا مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

وَأَذَّ الْقَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِهِ وَإِذَّ أَخْلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٧﴾

78. ඔවුන් සහවන දෙයද, ඔවුන් එළි කරන දෙයද **අල්ලාහ්** දන්නේ යැයි ඔවුහු නොදන්නේද?

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٤٨﴾

79. තවද ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක් නුගත්ය (ඔවුන්ගේම) මිට්තා මත හැර **පුස්තකයෙහි** ඔවුන්ට කිසිම දැනුමක් නොමැත. තවද ඔවුන් අනුමාන කරනු හැරෙන්නට (අන් කිසිවක් නොකරන්නෝ)ය.

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا
أَمَايًّا وَإِنَّهُمْ إِلَّا يُظُنُّونَ ﴿٤٩﴾

80. එබැවින් තමන්ගේම අතින් **පුස්තකය** ලියා, ඒ සඳහා අල්ලාහ් මුලක් ලබාගැනීම පිණිස 'මෙය **අල්ලාහ්** ගෙන් යැයි කියන ඔවුනට විනාගය වේ. තවද ඔවුන්ගේ අතින් ලියූ බැවින්ද ඔවුනට විනාගය වේ, තවද ඔවුන් උපයාගත් දේ සඳහාද ඔවුනට විනාගය වේ.

قَوْلٍ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلٍ لَّهُمْ
مِّمَّا كَتَبْتَ بِيَدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِّمَّا
يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

81. තවද '(සුළු) දින ගණනක් හැරෙන්නට **ගින්න** අපව වෙලා) නොගන්නේමයැයි ඔවුහු කියති. පවසන්න: 'නුඹලා **අල්ලාහ්ගෙන්** කිසියම් පොරොන්දුවක් ගත්තේද? එසේ නම් **අල්ලාහ්** කිසිවිටෙකත් **ඔහුගේ** පොරොන්දුව කඩ නොකරන්නේමය. නොඑසේනම් නුඹලා **අල්ලාහ්** ගැන නොදන්නා දෙයක් පවසන්නේද?'

وَ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذَ تَمَّ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا
فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾

82. සඳහටම! යමෙක් දුෂ්ඨ ක්‍රියා කරමින් සහ ඔහුගේ පාපයන් ඔහුව වටලාගෙන ඇත්නම්, **තිරාගින්නෙහි** වැසියන් ඔවුහුම වෙති. ඔවුහු එහිම වෙසෙති.

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ
خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥٢﴾

83. එහෙත් විශ්වාස කරමින් යහපත් ක්‍රියාකරන අය වන ඔවුහු **ස්වර්ගයෙහි** වැසියන් වෙති. ඔවුහු එහිම වෙසෙන්නෝය.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٥٣﴾

84. තවද, 'නුඹලා **අල්ලාහ්** හැර (අන් කිසිවෙකු) නොනමදිනු. තවද දෙමව්පියන්ටද නැදැයිත්වද අනාවයිත්වද දිළිඳුන්ටද කරැණාව (දක්වනු.) තවද මිනිසුන්හට කාරැණිකව කටා කරනු. තවද **නමස්කාරයෙහි** නිරතවනු. තවද **ෆකාහ්** (දුගි බඳ්ද) ගෙවනු'යි **ඉස්රායිලගේ** දරුවන්ගෙන් **අපි** ප්‍රතිඥාවක් ලබාගත් අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු.) ඉන්පසු නුඹලා ගෙන් ස්වල්ප දෙනෙකු හැරෙන්නට නුඹලා ප්‍රතිකේෂප කර ඉවත හැරැණෙනුය.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ تَ يَا آلَ الَّذِينَ
إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا
وَآقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ
وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٥٤﴾

85. තවද 'නුඹල නුඹලගේ ලේ නොසොලවනු, නුඹලගේ අය නුඹලගේ නිවැස්වලින් පිටම. නොකරනු.'යි අප නුඹලගෙන් ප්‍රතිඥාවක් ලබාගත් අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු.) එවිට නුඹල (එය) තහවුරු කළෙහුය. තවද නුඹල (එයට) සාක්ෂි දැරුවෙහුය.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرَجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تُشْهَدُونَ ﴿٨٥﴾

86. එසේ වුවද නුඹල නුඹලගේම සහෝදරයින් සාතනය කරන ජනතාවකි, තවද නුඹලගේ ජනතාවගෙන් එක් කොටසක්ව නුඹල ඔවුන්ගේ නිවෙස් වලින් පිටු වහල් කරන්නෙහුය. පවෙත්ද, සීමාව ඉක්මවීමෙන්ද ඔවුන්ට විරුද්ධව නුඹල එකිනෙකාට උදව් දෙන්නෙහුය. ඔවුන්ව පිටුවහල් කිරීම නුඹලට අනිත්‍යනුකූල වුවද, ඔවුන් නුඹල වෙත සිරකරුවන් ලෙස පැමිණියහොත්, නුඹල ඔවුන්ගෙන් වන්දියක් ලබා ඔවුන්ව මුදා හරින්නෙහුය. එසේ නම් නුඹල **පුස්තකයෙහි** කොටසක් විශ්වාස කර, කොටසක් අවිශ්වාස කරන්නෙහුද? එබැවින් නුඹලගෙන් මෙසේ කරනවුන් හට අවමානය හැර මෙලොව පිවිතයෙහිදී අන් ප්‍රතිඵලයක් නොමැත: තවද **විනිශ්චය දිනයෙහිදී** ඔවුහු තදබල දඬුවමක් වෙත හරවනු ලබන්නෙහුය. නිශ්චිතවම නුඹල කරන දේ ගැන **අල්ලාස්** නොසැලකිලිමත් නොවේ.

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ مِنْ دِيَارِكُمْ بِمَا لَكُمْ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتِوكُمْ أَسْرَى تَفْذَرُوهُمْ وَهُمْ مُحْرَقُونَ عَلَيْهِمْ إِخْرَاجُهُمْ أَهْلَ قُتُلِهِمْ وَمِنْ بَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفَرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٦﴾

87. **පරලොවට** වඩා මෙලොව පිවිතය ප්‍රිය කළ අය මොවුනුමය. එබැවින් මොවුන්ගේ දඬුවම ලිහිල් කරනු නොලැබේ. තවද මොවුහු (අන් කිසිදු ආකාරයකින්) උදව් නොකරනු ලබන්නෝය.

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٧﴾

88. තවද, සැබැවින්ම **අපි මුකාට පුස්තකය** දුනිමු. තවද ඔහුගෙන් පසු **අපි දුතයින්ව** ඔහුගේ අධිපාදෙහි අනුගමනය කිරීමට සැලැස්සුවෙමු. තවද **මර්ගමගේ පුත් ඊසාට අපි ප්‍රත්‍යක්ෂ සලකුණු** දී ගුද්ධවූ **ආත්මයෙන්** ඔහු ගක්තිමත් කළෙමු. එසේ නම් නුඹල අකැමති දෙයක් රැගෙන **දුතයෙකු** නුඹල වෙත පැමිණෙන සැමවිටම නුඹල උඩහු ලෙස හැසිරීමෙන් සමහරෙකුට මුසාවාදින් සේ සළකා අන් අයව මරාදමන්නෙහුද?

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِّقُوا كَذِبْتُمْ وَفَرِّقْنَا تَقْتُلُونَ ﴿٨٨﴾

89. 'අපගේ හදවත් ආවරණයකින් වැසි ඇතැ'යි ඔවුහු කීහ. නොඑසේය. **අල්ලාස්** ඔවුන්ගේ අවිශ්වාසිතභාවය හේතුවෙන් ඔවුන්ට ගාප කර ඇත්තේය. ඔවුන් විශ්වාස කරන්නේ අල්ප මාත්‍රයකි.

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

90. තවද ඔවුන් වෙත ඇති දේ සම්පූර්ණ කරන්නාවූ **ගුන්ටයක් අල්ලාගත්** ඔවුන් වෙත පැමිණි කල්හි, මීට පෙර ද ඔවුන් අවිශ්වාසිතයින්ට එරෙහිව පයග්‍රහණය යැයිමත් සිටිය නමුත්, ඔවුන් දැන සිටියා වූ දේ ඔවුන් වෙත පැමිණි කල්හි, ඔවුහු එය ප්‍රතිකෂේප කළහ. අවිශ්වාසිතයින් මත **අල්ලාගත්** ගාපය වේ.

91. ඔවුන් තමන්ගේ ආත්මයන් විකුණා ලත් දේ නපුරකි, එනම් **අල්ලාගත් ඔහුගේ** දාසයන් අතුරින් **ඔහු** කැමැති කෙනෙකු වෙත **ඔහුගේ** වරප්‍රසාදයන් පහළ කළ හේතුවෙන්, **අල්ලාගත්** අනාවරණය කර ඇති දේ මත ඔවුහු ක්‍රෝධයෙන්, විශ්වාස නොකළහ. එහෙයින් ඔවුහු උදහසෙන් උදහසට ලක්වූහ, තවද අවිශ්වාසිතයින් හට හින්දා සහගත දැඩුවමක් ඇත.

92. තවද **අල්ලාගත්** පහළ කළ දේ කෙරෙහි විශ්වාස කරනු'යි ඔවුනට පවසනු ලැබූ කල්හි: ඔවුහු, 'අප වෙත පහළ කළ දේ මත අපි විශ්වාස කරන්නෙමු'යි කියති. තවද එයට පසු (පහළ කළ) දේ මත ඔවුහු විශ්වාස නොකරති. එසේ වුවත් එය ඔවුන් වෙත ඇති දේ සනාථ කරන්නාවූ **සත්‍යයකි**. 'නුඹලා විශ්වාසිතයින් වූයේ නම් මීට පෙර **අල්ලාගත්** **වක්තාවරාන්** මරා දැමීමට උත්සාහ කළේ කුමක් නිසාදැ?'යි (ඔවුනට) පවසන්න.

93. තවද **මුසා** ප්‍රත්‍යක්ෂ **සළකුණු** සමග නුඹලා වෙත පැමිණියේය, පසුව ඔහු නැති විටකදී නුඹලා වසු පැටවෙකු (ඇඳහිමට) ගෙන නුඹලා සිමාව ඉක්මවන්නන් වූහ.

94. තවද **අපි** නුඹලාට දුන් දේ දැඩිව අල්ලා ගනු. තවද අසනු'යි (පවසමින්) **අප** නුඹලාගෙන් ගිවිසුමක් ගෙන, **කන්ද** නුඹලාට ඉහලින් එසවූ (අවස්ථාව සිහිපත් කරනු.) 'අපි සවන් දෙන්නෙමු. තවද අපි අකිකරා වන්නෙමු'යි ඔවුහු කීහ. තවද ඔවුන්ගේ අවිශ්වාසිතභාවය හේතුවෙන් වසු පැටවා (මතවූ ඇල්ම) ඔවුන්ගේ සිත් තුළ කාවැද්දුණේය. 'නුඹලා විශ්වාසිතයින් නම්, නුඹලාගේ විශ්වාසය නුඹලාට අණ කරන දේ ඉතා නපුරුයැ'යි (ඔවුනට) පවසන්න.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۖ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ فَجَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩١﴾

وَإِذِ اقْتِيلَ لَهُمْ أَمْوًا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْهُنَّ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَ يَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ ۚ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٢﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهَا وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٣﴾

وَإِذِ اخْتَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَ رَفَعْنَا قُوقُكُمْ الطُّورَ ۖ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ ۖ وَاسْمَعُوا ۚ قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا ۖ وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۚ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِلَهُكُمْ ۚ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٤﴾

95. 'අල්ලාහ් සතුව ඇති ඵලෝචනාසන්ධානය' අන් (සියළු) ජනතාව හැර නුඹලා සඳහාම පමණක් වේ නම්, නුඹලා සත්‍යවෑදීන් නම්, මරණය පතනු ි යි පවසන්න.

96. එහෙත් ඔවුන්ගේම අන් (වලින්) පෙර එවු (කළ) දේ හේතු කොට ගෙන ඔවුහු එය කිසිසේත් නොපතන්නෙහුය. තවද වරද කරුවන් ගැන අල්ලාහ් මැනවින් දන්නේය.

97. තවද, නියතවශයෙන්ම අන් සියලු මිනිසුන්ට (වඩා), එමෙන්ම (දෙවියන්ට) අන් දේවල් සම කරන අයටද (වඩා) පිවත්වීමට ගිඤ්ඤ කමක් දක්වන්නන් ඔවුන් බව ඔබ දකින්නෙහිය. ඔවුන්ගෙන් සැම කෙනෙකුම ඔහුට වසර දාහක ආයුෂ ලැබීමට කැමති වෙයි. එහෙත් ඔහුට (එවැනි) ආයුෂ ප්‍රදානය කළ චුවද, එය ඔහුට දැමුවමින් ආරක්ෂා නොකරන්නේය. තවද ඔවුන් කරන සියල්ලක්ම අල්ලාහ් දකින්නේය.

98. පවසන්න! මීට පෙර ඇති දේ සනාට කරන්නාවුද, විශ්වාසිතයින්ට මහ පෙනවීමක් හා ශුභාංචියක් වන්නාවුද මෙය අල්ලාහ්ගේ අණ පරිදි ඔබගේ හද මතට පහළ කිරීමට සැලැස්වූ පබ්ලිට් කවුරුන් හෝ සතුරෙකු වන්නේද?

99. 'කවුරුන් හෝ අල්ලාහ්ටද, ඔහුගේ සුරුහැරයින්ටද, ඔහුගේ දුතයින්ටද, පබ්ලිට්ට හා මිකායිල්ටද සතුරෙකු වන්නේද, එවිට නියතවශයෙන්ම (එවන්) අවිශ්වාසිතයින්ට අල්ලාහ්ද සතුරෙකි.'

100. තවද නියතවශයෙන්ම, අපි ඔබ හට පැහැදිලි සලකුණු පහළ කළෙමු. තවද අවනත නොවන්නන් හැර අන් කිසිවෙක් ඒවා අවිශ්වාස නොකරයි.

101. කිම! ඔවුන් ප්‍රතිඤාවක් දෙන සැමවිටම ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් එය ඉවතට විසි කළේ නොවේද? එපමණක්ද නොව, ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් විශ්වාස නොතබන්නෝය.

102. තවද (දැන්) ඔවුන් වෙත ඇති දේ සනාට කරන්නාවු දුතයෙකු අල්ලාහ්ගෙන් ඔවුන් වෙතට පැමිණි කල්හි, පුද්ගතය දෙන ලද අයගෙන් පිරිසක් අල්ලාහ්ගේ පුද්ගතය ඔවුන්

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ
عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّن دُونِ النَّاسِ
فَتَمَتُّوا الْمَوْتِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ
إَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى
حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يُوَدُّ
أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ
وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزَجٍ مِنَ الْعَذَابِ
أَنْ يُعَمَّرَ ۗ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلَ
فَأِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ
بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ
لِّلْمُؤْمِنِينَ

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَجِبْرِيلَ
وَإِن كَفَرُوا ۗ

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ
بَيِّنَاتٍ ۗ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا
الْفٰسِقُونَ

أَوْ كَلَّمَآ عَهْدًا وَعَهْدًا
تَبَذٰهُ قٰرِئِينَ
فٰنَّهُمْ ۚ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ
مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ
لِّمَا مَعَهُمْ نَبَأَ فَرِيقٌ
مِّنَ الَّذِينَ أُوْتُوا
الْكِتَابَ ۖ كُتِبَ
اللَّهُ

(එය) නොදන්නා සේ ඔවුන්ගේ පිටුපසට විසි කළහ.

103. තවද ඔවුහු **සුලෙයිමාන්ගේ** රාජ්‍ය සමයේදී කැරැලිකාර (මිනිසුන්) අනුගමනය (කළ මග) පිළිපදින්නෙහුය. නමුත් **සුලෙයිමාන්** අවිශ්වාස නොකළේය. එහෙත් මිනිසුන්ට මිට්‍යාව හා මායාව උගන්වමින් අවිශ්වාස කළේ කැරලිකාරවෝය. තවද **බැබිලෝනියාවේ, හාරන්** සහ **මාරන්** යන දේවදත්තයින් දෙදෙනාට පහළ කරනු ලැබූ දේ (ඔවුන් පිළිපදින්නේය.) එහෙත් ඒ දෙදෙනා 'අපි පරිඤ්ඤාසහයක් වන්නෙමු, එබැවින් අවිශ්වාස නොකරනු' යි කියනනාක් කිසිවෙකුටත් කිසිවක් ඉගැන්වූයේ නැත. එහෙයින් මිනිසුන් ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් මිනිසාත් ඔහුගේ බිට්දත් අතර හේදය ඇතිකළ දේ ඉගෙන ගත්හ. එහෙත් **අල්ලාන්ගේ** විධානයෙන් හැරෙන්නට ඔවුහු එමගින් කිසිවෙකුටත් හානියක් නොකළහ. නමුත් (එයට පටහැනිව) මෙම ජනතාව තමන්ට හානිකරන්නාවූද, ප්‍රයෝජන නොදෙන්නාවූද දේ ඉගෙන ගතිහි. එහි අයුතු ගණුදෙනු කරන අයෙකුට **පරලොවෙහි** යහපත් කොටසක් නොලැබෙන බැව් මොවුහු ස්ථිරවම දනිති. තවද, නියතවශයෙන්ම ඔවුන් තම ආත්මයන් විකුණා ලත් දේ ඉතා නපුරකි. ඔවුන් දැන සිටියේ නම්!

104. තවද මොවුන් විශ්වාස කොට බියබැරිමත්ව ක්‍රියා කළේ නම්, නියත වශයෙන්ම **අල්ලාන්ගෙන්** ලැබෙන තිලිණය ඉතා හොඳ වන්නට තිබිණි. ඔවුන් දැන සිටියේ නම්!

105. එමිබල විශ්වාසිතයිනි! '**රාඉනා**' යැයි නොකියනු, එහෙත් '**උන්සුර්නා**' යැයි කියනු. තවද සවන්දෙනු. තවද විශ්වාස නොකරන්නන් හට වේදනීය දැඬුමක් ඇත.

106. **පුස්තකය** ලද **ජනතාව** අතරින් ද (අල්ලාන්ට) දෙවිවරුන් සමාන තබන්නන් අතරින් ද (අපගේ දුතයන්) අවිශ්වාස කළ අය, නුඹලාගේ **අධිපතිගණන්** වෙතින් කිසිදු යහපතක් නුඹලා වෙතට පහළ කරනු ලැබීමට කැමැති නොවෙති: එහෙත් **අල්ලාන් ඔහු** කැමැති කෙනෙකු ව **ඔහුගේ** දයාව සඳහා තෝරාගන්නේය. තවද **අල්ලාන්** මහත්වූ වරප්‍රසාද ඇත්තාය.

وَرَأَوْهُمْ يُهْرَهُمْ فَكَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مُلْكِكَ سَلِيمًا ۖ وَمَا كَفَرُوا سَلِيمًا وَلَكِنَّ الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السُّحْرَ ۖ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَ مَا رُوتَ ۖ وَمَا يُعَلِّمُونَ مِنْ آحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْحِهِ ۖ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۖ وَقَدْ عَلِمُوا الْمَنَاسِكِرَ مَأْلَهُ فِي الْأُخْرَىٰ ۖ مِنْ خَلْقٍ شَدِيدٍ لَيْسَ مَا شَرُّوهُ بِهٖ أَنْفُسُهُمْ ۖ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَآتَقُوا الْمَثُوبَةَ مِنِّي ۖ عِنْدَ اللَّهِ حَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعَيْنَا وَتَقُولُوا نَنْظُرُونَ ۖ وَاسْمَعُوا ۖ وَاللَّكْفِيرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٧﴾

107. යම්කිසි **සලකුණක් අප** අවලංගු කළහොත් හෝ අමතක කිරීමට සැලසුවහොත් ඒ වෙනුවට **අපි** එයට වඩා හොඳ එකක් හෝ එවැනිම එකක් රැගෙන එන්නෙමු. **අල්ලාහ්ට, ඔහු** කරුණාකර සියළු දේ කිරීමට බලය ඇති බව ඔබ හොඳින් හෙතෙමද?

مَا نُنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسَخْهَا تَأْتِي بِخَيْرٍ
مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٧﴾

108. අතස්තියද පොළොවෙහිද රාජ්‍යය **අල්ලාහ්ට** පමණක් අයත් බව ඔබ හොඳින් හෙතෙමද? තවද **අල්ලාහ්** හැර වෙනත් ආරක්ෂකයෙකු හෝ උදව්කරුවෙකු නුඹලට නොමැත.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ وَمَا كُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ وَلَا تَصِيرُ ﴿١٠٨﴾

109. මෙයට පෙර **මුකාගෙන්** ප්‍රශ්න කරනු ලැබුවාක් මෙන් නුඹල වෙතට එවූ **දුතයාගෙන්** නුඹල ප්‍රශ්න කරන්නෙහුද? තවද කවුරුන් හෝ විශ්වාසය වෙනුවට අවිශ්වාසය නුවමාරු කර ගන්නේද, නිසැකවම ඔහු යහ මාර්ගයෙන් නොමග ගොස්ය.

أَمْ تَرْيَدُونَ أَن نَّتَسَاءَلُوا رَسُولَكُمْ
كَمَا سَأَلْنَا مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَنْ يَتَّبِعِ
الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿١٠٩﴾

110. **පුස්තකය** ලද **ජනතාවගෙන්** බොහෝ දෙනෙක් ඔවුන්ට සත්‍යය ප්‍රත්‍යක්ෂ වුවායින් පසු, ඔවුන් තුලව (මහත්) ඊර්ෂ්‍යාව හේතුකොට ගෙන, නුඹල විශ්වාස කළ පසු නැවතත් නුඹලට අවිශ්වාසිතයින් බවට හැරවීමට කැමැති වෙති. එහෙයින් **අල්ලාහ් ඔහුගේ** නියෝගය ගෙන එන තුරු නුඹල ක්ෂමාව දී (ඔවුන්ගෙන්) ඉවතට හැරෙනු, නියතවශයෙන්ම, **අල්ලාහ්ට ඔහු** කරුණාකර සියළු දේ කිරීමට බලය ඇත.

وَكثيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُونَ نُكْرًا
مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفْرًا ۗ حَسَدًا مِّنْ
عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ ۖ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ
الْحَقُّ ۖ فَاعْتَمُوا ۖ وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ
اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿١١٠﴾

111. තවද, **තමස්කාරයෙහි** නිරත වනු, තවද **සැකාත්** (දුරි බද්ද) ගෙවනු: තවද නුඹල වෙනුවෙන් නුඹල පෙර යැවූ යම් යහපතක් වේ නම්, නුඹල එය **අල්ලාහ්ගෙන්** ලබන්නෙහුය. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ්** නුඹල කරන සියළු දේ දකින්නාය.

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۗ وَمَا
تُقَدِّمُوا مَوَالِكُمْ أَنْفُسِكُمْ ۖ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُونَ
عِنْدَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١١١﴾

112. තවද, **ඉදෙව්වෙකු** හෝ **කිතුනුවෙකු** හෝ නොවන අන් කිසිවෙක් කිසිදු **ස්වර්ගයට** නොපිවිසෙන්නේයැයි ඔවුහු කියති. මේවා ඔවුන්ගේ පුත්‍ර ආශාවන්ය. 'නුඹල සත්‍යවාදීන් වේ නම්, නුඹලගේ සාධක ඉදිරිපත් කරනු' යි පවසන්න.

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن
كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا ۗ تِلْكَ آيَاتُ الَّذِينَ
قُلُّوا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ ۖ إِنَّكُمْ
عِنْدَ رَبِّكُمْ ﴿١١٢﴾

113. නොඑසේය, යමෙක් තමන්ට මුළුමනින්ම **අල්ලාහ්ට** අවනත කරමින් ඔහුගේ යහ ක්‍රියාවෙහි උතුම් වන්නේද,

بَلَىٰ ۖ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَلَهُ أَجْرُهُ ۖ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَلَا يَخَافُ

ඔහුගේ තිලිණ ඔහුගේ අධිපතියාණන්ගෙන් ලැබෙනු ඇත. එවැනිනිසා කිසිදු බියක් (පැමිණෙන්නේ) නැත. ඔවුන් ගෝක වන්නේද නැත.

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٣﴾

114. තවද, 'කිතුනුවන් කිසිදු ස්ථාවරයක් මත නැතැ'යි යුදෙව්වරු පවසති. එසේම 'යුදෙව්වන් කිසිදු ස්ථාවරයක් මත නැතැ'යි කිතුනුවරු පවසති. එහෙත් ඔවුහු (දෙපිරිසම එකම) පුස්තකය හදාරති. මෙසේ ඔවුන් පවසන පරිදිම, කිසිදු දැනුමක් නොමැත්තෝද පවසති. නමුත් ඔවුන් එකක නොවූ දේ සම්බන්ධව පුණරුත්ථාන දිනයේදී අල්ලාන් ඔවුනතර විනිශ්චය කරන්නේය.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ ۖ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ وَهُمْ يثْلُثُونَ ۗ الْكِتَابُ ۗ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۗ فَاَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِىْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١١٣﴾

115. තවද අල්ලාන්ගේ නැමදම් ස්ථානයන්හි අල්ලාන්ගේ නාමය කීර්තිමත් කරනු ලැබීම වළක්වා, ඒවා විනාශ කිරීමට තැත් කරන්නාට වඩා අදම්චවා වන්නේ අන් කවරෙක්ද? එවැනි අයට බියෙන් මිස එහි ඇතුල්වීම සුදුසු නොවීය. ඔවුනට මෙලොවෙහිදී නින්දාව අත්වේ. තවද පරලොවෙහිදී ඔවුනට මහත්වූ දඬුවමක්ද ඇත.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا ۗ أُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوْا هَا رَآءَ حَآئِفِيْنَ ۗ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۗ وَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١٥﴾

116. හැරගෙනහිරද බස්නාහිරද අල්ලාන්ටම අයත්ය: එහෙයින් නුඹලා කුමන දිගාවකට හැරුණද අල්ලාන්ගේ මුහුණ (අවධානය) එදෙස වන්නේය. ඇත්තෙන්ම, අල්ලාන් සමෘධි සම්පන්නය, සියල්ල දත්තය.

وَاللّٰهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَآيٰتِمَا تُؤَلَّفُوْا فِىْهِ وَجْهَ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ وَاَسْمَٰعُ عَلِيْمٌ ﴿١١٦﴾

117. තවද, 'අල්ලාන් (ඔහුට) පුතෙකු ඇතිකර ගත්තේයැ'යි ඔවුහු කියති. ඔහු සුවිශුද්ධය! එපමණක්ද නොව, අහස්හි සහ පොළොවෙහි ඇති සියලු දේවල් ඔහුටම අයත් වේ. සියල්ල ඔහුට කිකරය.

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۗ سُبْحٰنَهُ ۗ بَلْ لّٰهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ كُلُّ لَّهُ قٰنِىٰنٌ ﴿١١٧﴾

118. අහස් හා පොළොවේ උත්පාදකයා (ඔහුය), ඔහු යම් දෙයක් තිත්ද කරනවිට එයට 'වහු!' යි පමණක් ඔහු පවසන්නේය. එවිට එය වන්නේය.

بَدِيعَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاِذَا قَضٰىٰ اٰمْرًا فَاِنَّمَّا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٨﴾

119. තවද 'අල්ලාන් අපට කවා නොකරන්නේ හෝ කිසිදු සලකුණක් අප වෙත නොවන්නේ හෝ මන්දැ?' යි දැනුම නොමැත්තෝ පවසති. මෙලෙසම මොවුන්ට පෙරවූ අයද මොවුන්ගේ ප්‍රකාශයට සමාන

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْ لَا يَكْلِمُنَا اللّٰهُ اَوْ نُنٰتِىْمَا اٰيَةً ۗ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۗ

දේ ප්‍රකාශ කළහ. මොවුන්ගේ හදවත් එක හා සමානය. දැඩිව විශ්වාස කරන ජනතාවට නියවිතවම **අපි ගලකුණු** පැහැදිලි කර ඇත්තෙමු.

تَشَابَهتْ قُلُوبُهُمْ ۗ قَدْ بَيَّنَّا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٩﴾

120. **අපි** ඔබව ශුභාරංචි ගෙන එන්නෙකු ලෙසද අවවාද කරන්නෙකු ලෙසද **ආත්මය** සමග එව්වෙමු. තවද **නිරයෙහි** වැසියන් සම්බන්ධයෙන් ඔබ ප්‍රශ්න කරනු නොලබන්නෙහිය.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١٢٠﴾

121. තවද ඔබ ඔවුන්ගේ ධර්මය අනුගමනය කරන තුරු **යුදෙව්වන්** මෙන්ම **කිතුනුවන්ද** ඔබ කෙරෙහි කිසිවිටෙකත් ප්‍රසාදයට පත් නොවන්නෝය. නියත වශයෙන්ම **අල්ලාන්ගේ** මග පෙන්වීම පමණක්ම මග පෙන්වීම වේ යැයි පවසනු. තවද ඔබ වෙතට ඥානය පැමිණි පසුවද, ඔබ ඔවුන්ගේ නපුරු සිතැතිවාදන් අනුගමනය කරන්නේ නම්, ඔබට **අල්ලාන්ගෙන්** මිතුරෙකු හෝ උදව්කරුවෙකු හෝ නොවනු ඇත.

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ
حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ
هُوَ الْهُدَىٰ وَالَّذِينَ اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ
بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ
مِنَ اللَّهِ مِنْ دُونِكِ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢١﴾

122. **අප** කවුරුන් හට **ඉස්ටිය** දී ඇත්තේද, ඔවුහු, එය පිළිපැදිය යුතු ආකාරයටම පිළිපදින්නෝය. එය විශ්වාස කරන්නෝ ඔවුහුමය: තවද කවුරුන් හෝ එය විශ්වාස නොකරන්නේද, පාඩු විඳින්නෝ ඔවුහුමය.

الَّذِينَ آمَنُوا كَتَبَ يَتْلُوهُ فَكَفَىٰ
تِلَاوَتِهِ ۗ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٢٢﴾

123. එමඔල **ඉස්රායිල්** දරුවෙහි! **මා** නුඹලා වෙත පිරිනැමූ **මාගේ** අනුග්‍රහයද, සියලු ජනතාවට වඩා **මා** නුඹලා උසස් කළ අවස්ථාවද සිහිපත් කරනු.

يٰبَنِي إِسْرٰءِيلَ ۗ إِنَّا جَاءَكُم بِآيٰتِي
أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى
الْعٰلَمِينَ ﴿١٢٣﴾

124. එක් ආත්මයක් වෙනුවට අන් ආත්මයක් කිසිසේත් ඉදිරිපත් විය නොහැකි වන්නාවූද, එයගෙන් වන්දියක් භාරගනු නොලබන්නාවූද, එයට කිසිදු මැදිහත්වීමක් ප්‍රයෝජනය නොවන්නාවූද, ඔවුන්ට උදව් කරනු නොලබන්නාවූද දිනයට බියවනු.

وَأَتَّقُوا يَوْمَ مَا آتٰتُجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ
شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنفَعُهَا
شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٤﴾

125. තවද, **ඉබ්රාහිම්** ඔහුගේ **අධිපතියාණන්** ඇතැම් අණපනත් මගින් පිරික්සා, ඔහු ඒවා ඉටු කළ අවස්ථාවද (සිහිපත් කරනු). **මා** ඔබව මිනිසුන්ගේ **නායකයෙකු** කරන්නෙමි යි **ඔහු** කීවේය. 'තවද මාගෙන් පැවතෙන්නන් අතරින්දැ?' යි (ඉබ්රාහිම්) ඇසීය. **මාගේ** ගිවිසුම සිමාව ඉක්මවන්නන්ව ඇතුලත් නොකරන්නේ යැයි **ඔහු** කීවේය.

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرٰهٖمَ رَبُّهُ بِكَلِمٰتٍ
فَاتَّمَّهُنَّ ۗ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ
إِمٰمًا ۗ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۗ قَالَ لَا يَنۢبَغِي
عَمَّٰدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٥﴾

126. තවද මිනිස් වර්ගයා උදෙසා එම **නිවස** නවාතැනක් ලෙසද අහස (ස්ථානයක්) ලෙසද **අප** තැනූ (අවස්ථාව සිහිපත් කරනු): එමෙන්ම නුඹලා **ඉබ්රාහිම්** සිටගත් තැන **නැමදුම්** ස්ථානයක් කරගනු. තවද **අප**, 'එය වටා යන අයටද, නැමදුම් සඳහා (එහි) රැඳී සිටින්නවුන්ටද, නැමී සහ දැනින් වැටී (**නමදුන**) අය වෙනුවෙන් **මාගේ නිවස පවිත්‍ර කරනු**'යි (පවසමින්) **ඉබ්රාහිම්ට** සහ **ඉස්මාඊල්ට** **අපි** නියෝග කළෙමු.

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ
وَأُمَّةً وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ
مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ
وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٦﴾

127. තවද 'මාගේ **අධිපතිවරයාණනි!** මෙය සාම පුරවරයක් කරනු මැනව, තවද එහි වෙසෙන්නන්ගෙන් **අල්ලාහ්** සහ **අවසාන දිනය** කෙරෙහි විශ්වාස කරන අයට සියළු වර්ගයේ පළතුරුද සපයනු මැනවැයි **ඉබ්රාහිම්** කියූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු). 'තවද විශ්වාස නොකරන කවරෙකු හෝ වේද, ඔහුටත් සුළු කාලයක් වනතුරු **මම** එලපයෝජන සලසන්නෙමි. පසුව ඔහුව **නිරා ගින්නේ** දඬුවමට ඇද දමන්නෙමි. එය නපුරු ගමනාන්තයක් යැයි **ඔහු** පැවසුවේය.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا
أَمِنًا ۖ وَأَرِزْقِ أَهْلَهُ ۖ مِنَ النَّخْلِ مِن
أَمْنٍ مِّنْهُم بِاللَّيْلِ وَالْيَوْمِ ۖ الْآخِرُ ۖ قَالَ
وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّوهُ
إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٧﴾

128. තවද **ඉබ්රාහිම්** හා **ඉස්මාඊල්**, 'අපගේ **අධිපතිවරයාණනි!** අපගෙන් (මෙය) පිළිගනු මැනව. ඇත්තෙන්ම **ඔබ සියල්ල අසත්‍යාද සියල්ල දත්තාද වේ**' (යැයි ප්‍රාර්ථනා කරමින්) එම **නිවසේ** අත්තිවාරම් එසවූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු).

وَإِذِ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ
الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ ۖ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ۖ
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٨﴾

129. 'අපගේ **අධිපතිවරයාණනි!** අප දෙදෙනා **ඔබට** අවනතවුවන් කරනු මැනව, තවද අපගෙන් පැවත එනවුන්වද **ඔබට** අවනතවන්නාවූ ජනතාවක් (කරනු මැනව). තවද අපගේ නැමදුම් පිළිවෙත් අපහට පෙන්වා දෙනු මැනව. තවද දයාවෙන් යුතුව අප වෙත හැරෙනු මැනව. මන්ද **ඔබ** (කරුණාවෙන් යුතුව) **පශ්චාත්තාප භාරගන්නාය, දයානුකම්පිතය**'.

رَبَّنَا ۖ وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ ۖ وَمِن
دُونِ بَيْتِنَا أُمَّةٌ مُّسْلِمَةٌ لَّكَ ۖ وَإِنَّا
مِنَّا سَيِّئُونَ ۖ وَتُبَّ عَلَيْنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٩﴾

130. 'තවද අපගේ **අධිපතිවරයාණනි!** **ඔබගේ සළකුණු** ඔවුනට කියා දෙන්නාවූද, ඔවුනට **ගුණවයන් ප්‍රඥාවන්** හදාරන්නාවූද, ඔවුන් පරිශුද්ධ කරන්නාවූද, ඔවුනතුරින් එක් **දුතයෙකු** ඔවුන්වෙත පහළ කරනු මැනව. ඇත්තෙන්ම **ඔබ බලසම්පන්නය, ප්‍රඥා සම්පන්නය**'

رَبَّنَا ۖ وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ ۖ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ۖ إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣٠﴾

131. තවද **ඉබ්රාහිම්ගේ** ධර්මයෙන් ඉවත හැරෙන්නේ තමාම මෝඩයෙකු බවට පත්කරගත් අයෙකු විනා අන් කවරෙකුද? ඇත්තෙන්ම **අපි**

وَمَنْ يَّرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ ۖ إِنَّا
سَفِهَةٌ لِّنَفْسِهِ ۖ وَلَقَدْ لَمَّصْتُمْ فِي الدُّنْيَا

206

ඔහු ව මෙලොවෙහිදී තෝරා ගත්තෙමු, තවද නියතවශයෙන්ම, පරලොවෙහිදී ඔහු ධාර්මිකධර්මයන් අතර වන්නේය.

132. ඔහුගේ අධිපතිවරයාණන් අවනත වනුයි ඔහුට පැවසූ කල්හි, 'සර්ව ලෝකයන්ට අධිපතිවරයාණන් හට මම අවනත වූයෙමි'යි ඔහු පැවසුවේය.

133. ඉබ්‍රාහිම් ඔහුගේ පුත්‍රයින්ට මෙලෙසම (පවසමින්) අණ කළේය. තවද යාකූබ්ද (එලෙසම කළේය): 'එමිඛල මාගේ පුත්‍රයින්! අත්තේන්ම අල්ලාත් මෙම ධර්මය නුඹල සඳහා තෝරා ගෙන ඇත්තේය: එබැවින් නුඹල මුළුමනින්ම අවනතවී සිටින අවස්ථාවේ මිස නුඹල මරණයට පත් නොවේවා!'

134. යාකූබ්ට මරණය පැමිණි අවස්ථාවේදී නුඹල සිටියෙහුද? ඔහු තම පුත්‍රයින්ගෙන් 'මාගෙන් පසු නුඹල කවරෙකු අදහන්නෙහුද'යි විමසූ විට 'ඔබගේ දෙවියන්ද, ඔබගේ පියවරුන් වන ඉබ්‍රාහිම්, ඉස්මාඊල් සහ ඉස්හාක් යන අයගේද දෙවියන් වන එකම දෙවියන් අපි අදහන්නෙමු: ඔහුටම අපි අවනත වන්නෙමු'යි ඔවුහු පිළිතුරු දුන්හ.

135. ඔවුන් මරණයට පත්වූ එක් සමූහයකි: ඔවුන් ඉපැයූ දේ ඔවුන්ටය. නුඹල උපයන දේ නුඹලටය: ඔවුන් කළ දේ පිළිබඳව නුඹලා ප්‍රශ්න කරනු නොලබන්නෙහුය.

136. තවද 'නුඹලා යහමග ලබනු පිණිස නුඹලා යුදෙව්වන් හෝ කිතුනුවන් හෝ වනුයි ඔවුහු කියති. 'නොවස්සේය, නිරතුරුවම (දෙවියන් වෙතට) නැඹුරුවූ ඉබ්‍රාහිම්ගේ ධර්මය (නුඹලා අනුගමනය කරනු): ඔහු (දෙවියන්ට) දෙව්වරුන් සමාන තබන අයගෙන් නොවීය'යි පවසන්න.

137. 'අපි අල්ලාත් කෙරෙහිද, අප වෙත පහළ කරනු ලැබූ දේ කෙරෙහිද, ඉබ්‍රාහිම්ටද, ඉස්මාඊල්ටද, ඉස්හාක්ටද, යාකූබ්ටද, (ඔහුගේ) දරුවන්ටද, පහළ කරනු ලැබූ දේ කෙරෙහිද මුකාට සහ ඊසාට දෙන ලද දේ කෙරෙහිද, (අන් සියලු) වස්තුවලටත් ඔවුන්ගේ අධිපතිවරයාණන් විසින්

وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣١﴾

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمِ ۖ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّي الْعَلِيمِ ﴿٣٢﴾

وَوَهَىٰ بِهَا آيَاتِهِم بِنَبِيِّهِمْ يَعْقُوبَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۚ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُونَ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ ۚ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيِّهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي ۖ قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ ۚ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّهَا وَإِحْدَىٰ ۖ تَخُنَ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٣٤﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۗ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۗ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا ۗ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٦﴾

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ ۚ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ وَالْأَسْبَاطَ ۚ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ ۚ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ ۚ لَا

දෙන ලද දේ කෙරෙහිද විශ්වාස කරන්නෙමු. අපි ඔවුන්ගෙන් කිසිවෙකු අතර වෙනසක් නොදක්වමු: තවද අපි **ඔහුටම** අවනතවුවන් වෙමු'යි නුඹලා පවසනු.

نُفِرْنَا بَيْنَ آخِرِهِمْ وَمُنْتَهَىٰ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿٢٤﴾

138. තවද නුඹලා එය විශ්වාස කළ ආකාරයටම ඔවුන්ද විශ්වාස කළේ නම්, එවිට නියතවශයෙන්ම ඔවුහු යහමග ලද්දෝ වෙති: එහෙත් ඔවුන් පිටුපෑවේ නම්, එවිට ඔවුහු මහනේද අතිකරමින් පමණක් සිටිති. තවද ඔවුන්ට එරෙහිව ඔබට නියතවශයෙන්ම **අල්ලාත්** ප්‍රමාණවත් වන්නේය, තවද **ඔහු සියල්ල අඟන්තාය, සියල්ල දත්තාය.**

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ
أُهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ
فِي شِقَاقٍ قَاتِلٍ فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٨﴾

*139. '**අල්ලාත්ගේ** ධර්මය (අපි අනුගමනය කරන්නෙමු): තවද ධර්මය (ඉගැන්වීමෙහිදී) **අල්ලාත්ට** වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ කවරෙක්ද, එමෙන්ම අපි **ඔහුටම** පමණක් නමදින්නෙමු.'(යි පවසනු).

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً
وَنَحْنُ لَهُ عِبِيدُونَ ﴿٢٩﴾

140. නුඹලා **අල්ලාත්** පිළිබඳව අප හා විවාද කරන්නෙහුද? **ඔහු** අපගේ **අධිපතියාණන්ද** නුඹලාගේද **අධිපතියාණන්** වන්නේය. තවද අපගේ ක්‍රියාවන් අපටය, එමෙන්ම නුඹලාගේ ක්‍රියාවන් නුඹලාටය: අපි **ඔහුටම** අවංකභාවයෙන් කැපවන්නන් වෙමු'යි පවසන්න.

قُلْ أَتَجَارِبُونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا
وَرَبُّكُمْ وَنَحْنُ أَعْمَالُكُمْ وَإِنَّمَا
لَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿٣٠﴾

141. **ඉබිරාහිමිද, ඉස්මාටිල්ද, ඉස්හාක්ද, යාකූබ්** සහ (ඔහුගේ) දරුවන්ද **යුදෙව්වන්** හෝ **කිතඤුවන්** හෝ වූයේ යැයි නුඹලා පවසන්නෙහුද? 'වඩාත් හොඳින් දන්නේ නුඹලාද නැතහොත් **අල්ලාත්** දැ?'යි අසන්න. තවද **අල්ලාත්ගෙන්** ඔහු වෙත ලැබූ සාක්ෂිය සහවන තැනැත්තාට වඩා අදමිටුවා වන්නේ අන් කවරෙක්ද? තවද නුඹලා කරන දේ **අල්ලාත්** දැන නොසිටින්නා නොවේ.

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْكَافَّةَ كَانُوا
هُودًا أَوْ نَصْرًا، قُلْ، إِنَّمَا أَعْلَمُهُ
أَمْرَ اللَّهِ، وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ
شَهَادَةَ اللَّهِ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ، وَمَا اللَّهُ
بِعَاقِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣١﴾

142. ඔවුන් මරණයට පත්වූ එක් සමූහයකි: ඔවුන් ඉපැයූ දේ ඔවුන්ටය. නුඹලා උපයන දේ නුඹලාටය: ඔවුන් කළ දේ පිළිබඳව නුඹලා ප්‍රශ්න කරනු නොලබන්නෙහුය.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا
تُسْأَلُونَ عَنْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾

*139. **සවන:** අල්ලාත්ගේ ධර්මය යන්නෙන් අදහස් වන්නේ දෙවියන් යම් ධර්මයක් පිළිපදින බව නොවේ. එයින් අදහස් වන්නේ දෙවියන් විසින් පහළ කරන ලද ධර්මයක් යන්නයි.

2-කොටස

143. 'ඔවුන් අනුගමනය කල ඔවුන්ගේ කිබ්ලාව වෙතින් ඔවුන්ව හරවා ඇත්තේ කුමක්ද?' යි මිනිසුන් අතරින් මෝඩයින් පවසන්නෝය: 'හැගෙනහිරද බස්නාහිරද අල්ලාත්තල අයත්ය. ඔහු කැමැති කෙනෙකුව ඔහු සෘජුමග වෙත යොමු කරන්නේයැ' යි පවසන්න.

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ، يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٣﴾

144. තවද මේ ආකාරයටම නුඹලා මිනිසුන් කෙරෙහි භාරකරුවන් ලෙසද, (දෙවියන්ගේ) දුතයාණන් නුඹලා කෙරෙහි භාරකරුවෙකු ලෙසද වනු පිණිස අපි නුඹලාව උසස් ජන සමූහයක් කළෙමු. එමෙන්ම (දෙවියන්ගේ) දුතයාණන්ව අනුගමනය කරන නැතැත්තාව තම පාවිලුඹ ඔස්සේ හැරී යන අයගෙන් අප දැනගන්නට මිස ඔබ පිළිපදිමින් සිටි කිබ්ලාව අපි නියම නොකළෙමු. තවද අල්ලාත් මග පෙන්වූ අයට හැර අන් අයට ඇත්තෙන්ම මෙය දුෂ්කරය. තවද නුඹලාගේ විශ්වාසය නිශ්චල වීමට අල්ලාත් ඉඩ නොදෙන්නේය. නියතවශයෙන්ම අල්ලාත් සියලු මිනිසුන් කෙරෙහි කානුකම්පිතය. (තවද) පරම දයාබරය.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ، وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ، وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّكُمْ، إِنَّمَا كَانَّ اللَّهُ بِرَأْفٍ وَرَحِيمٍ ﴿١٤٤﴾

145. ඔබගේ මුහුණ නිරතම අභස දෙසට හැරවීම අපි සැබවින්ම දකින්නෙමු. එසේනම් නියතවශයෙන්ම ඔබ ප්‍රිය කරන්නාවූ කිබ්ලාව දෙසට අපි ඔබව හරවන්නෙමු. එබැවින් ඔබගේ මුහුණ ශුද්ධවූ හැමදුම් ස්ථානය දෙසට හරවන්න: තවද නුඹලා කොතැනක සිටියද, නුඹලාගේ මුහුණ ඒ දෙසට හරවනු. තවද පුස්තකය දෙන ලද්දන් මෙය ඔවුන්ගේ අධිපතියාණන්ගෙන් වන සත්‍යයක් බව නියතවශයෙන්ම දනිති: තවද අල්ලාත් ඔවුන් කරන දේ ගැන නොසැළකිලිමත් නොවේ.

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ، وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ، وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٥﴾

146. තවද පුස්තකය දෙන ලද අය වෙතට ඔබ සැම සලකුණක්ම ගෙන හැර පැවද ඔවුහු ඔබගේ කිබ්ලාව අනුගමනය නොකරන්නෝමය: එසේම ඔබද ඔවුන්ගේ කිබ්ලාව අනුගමනය නොකරන්නෙහිමය. එමෙන්ම ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක් අන් සමහරෙකුගේ කිබ්ලාව අනුගමනය නොකරන්නෝය. තවද ඔබට ඥානය පැමිණි පසුවද ඔබ ඔවුන්ගේ සිතැතිඟාවන් පිළිපදින්නේ නම්, නියත වශයෙන්ම ඔබ සීමාව ඉක්මවන්නන්ගෙන් වන්නෙහිය.

وَلَكِنَّ آتَيْتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَتَّبِعُوا قِبَلَتَكَ، وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتِهِمْ، وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبَلَةَ بَعْضٍ، وَلَكِنَّ آتَيْتَهُمْ آهْوَاءَهُمْ، مِمَّنْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ، إِنَّكَ إِذَا كُنَّ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٦﴾

*147. අප කවුරුන් හට පුස්තකය දී ඇත්තේද ඔවුහු, ඔවුන්ගේ පුතුන් හඳුනා ගන්නාක් මෙන් එය (සත්‍යයක් ලෙස) හඳුනා ගනිති, නමුත් නියතවශයෙන්ම ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක් දැනුවත්වම සත්‍යය වසන් කරති.

الَّذِينَ اتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٧﴾

148. (මෙය) ඔබගේ අධිපතිවරයාගෙන් වන සත්‍යය වේ: එබැවින් ඔබ කිසිවිටෙකත් සැක කරන්නන්ගෙන් කෙනෙකු නොවන්න.

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُضْمِرِينَ ﴿١٤٨﴾

149. තවද සෑම කෙනෙකුටම අරමුණක් ඇත, එය වෙත ඔහු මුළු අවධානය යොමු කරයි. එබැවින් නුඹලා යහපත් ක්‍රියාවන්හි එකිනෙකා අතර තරඟ කරනු නුඹලා කොතැනක සිටියද අල්ලාන් නුඹලා සියල්ලම එක් රැස් කරන්නේය. ඇත්තෙන්ම අල්ලාන්ට ඔහු අභිමත සියළු දේ කිරීමට බලය ඇත.

وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّيٰهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٩﴾

150. තවද ඔබ කොතැනකින් හෝ පිටවන්නේද, ඔබගේ මුහුණ ශුද්ධවූ තැමදුම් ස්ථානය දෙසට හරවන්න: මන්ද සැබැවින්ම එය ඔබගේ අධිපතිවරයාගෙන් වන සත්‍යය වේ. තවද නුඹලා කරන දේ පිළිබඳව අල්ලාන් නොසැලකිලිමත් නොවේ.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ وَمَا اللَّهُ بِخَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٠﴾

151. තවද ඔබ කොතැනකින් හෝ පිටවන්නේද, ඔබගේ මුහුණ ශුද්ධවූ තැමදුම් ස්ථානය දෙසට හරවන්න: තවද නුඹලා කොතැනක සිටියද, අසාධාරණ කළ අය හැර අන් ජනතාව නුඹලාට විරුද්ධව තර්ක නොකරනු පිණිස ඒ දෙසට නුඹලාගේ මුහුණු හරවනු: එහෙයින් නුඹලා ඔවුන්ට බිය නොවනු, ෧) වෙතම බිය දක්වනු. තවද ෨) නුඹලාට ෩)ගේ අනුග්‍රහය සම්පූර්ණ කරනු පිණිසද; නුඹලා යහමග ලබනු පිණිසද වේ.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ فَلَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۗ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ ۗ وَلَا تَحْشَوْهُمْ ۗ وَاحْشَوْنِي ۗ وَلَا تَمِمْ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ ۗ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥١﴾

152. (කෙසේදයත්) අපගේ සළකුණු නුඹලාට පෙන්වාදෙන්නාවූද, නුඹලාට පරිශුද්ධ කරන්නාවූද, නුඹලාට පුස්තකය හා ප්‍රඥාව උගන්වන්නාවූද නුඹලා නොදන්නා දේ නුඹලාට උගන්වන්නාවූද දුතයෙකු නුඹලා අතරෙන්ම නුඹලා වෙත අප එවූ පරිදීමය.

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٢﴾

*147. සටහන: “එය” යන වචනය මූලික වශයෙන් ශුද්ධවූ වස්තූපරයාණන්ගේ (ඔහුට සාමය ඇත්වේවා) හැසිරීමෙහි දකින්නාවූ සත්‍යයෙහි සළකුණු ඔවුන්ට සාක්ෂි ලෙස පෙන්වුම් කරයි. ඔහු දෙවියන්ගේ ගුණාංගයන් පිළිඹිඹි කරන බැවින් ඔහු දේවාධර්වාද ලත් පුද්ගලයෙකු ලෙස ඔප්පු වේ. ඔවුන්, ඔවුන්ගේ පුතුන් තුළ වූ චරිතයෙහි සළකුණු සහ මුළු මගින් ඔවුන්ට හඳුනාගන්නා සේම ඔවුන් තමන්ට සත්‍ය වශයෙන්ම අයත් යැයි දනිති. එලෙසම දේවාධර්වාද ලත් මිනිසෙකුට ඔහුගේ හැසිරීම් සහ පිටත රටට තුළින් පෙන්වුම් කරන දේව ගුණාංගයන්ගෙන් හඳුනාගත යුතුය.

153. එබැවින් මා සිහි කරනු, මමද නුඹලාව සිහි කරන්නෙමි: තවද මා හට කෘතඥ වනු, තවද මා හට අකෘතඥ නොවනු.

فَاذْكُرُونِي اذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٣﴾

154. එමඹල විශ්වාසිතයිනි! ඉවසීමෙන් සහ යාවිඤ්චෙන් යුතුව පිහිට පතනු: නියතවශයෙන්ම අල්ලාන් ඉවසිලිවන්නයින් සමඟ සිටින්නේය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٤﴾

155. තවද, අල්ලාන්ගේ මාර්ගයෙහි ඝාතනය කරනු ලබන්නන්ට මියගියවුන් යැයි නොකියනු: නොඑසේය, ඔවුහු ජීවත්වන්නවුන් වෙති: එහෙත් නුඹලා වටහා නොගන්නෙහුය.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أحيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٥﴾

156. තවද කිසියම් හිතියකින් හා කුසගින්නෙන්ද, ධනය, ජීවිත හා ඵලදාව යනාදියේ හානියෙන්ද අපි නුඹලාව නියතවශයෙන්ම පිරික්සන්නෙමු: නමුත් ඉවසිලිවන්නයින් හට ශුභාරංචි දෙනු.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٦﴾

157. එවන් අයට විපතක් සිදුවන කල්හි: 'අත්තෙන්ම අප අල්ලාන්ටම අයත්ය. තවද අප ආපසු යා යුත්තේ ඔහු වෙතටමය'යි පවසන්නෝය.

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ راجِعُونَ ﴿١٥٧﴾

158. තමන්ගේ අධිපතියාණන්ගෙන් ආශිර්වාදය සහ දයාව ලබන්නෝ මොවුහුමය. එමෙන්ම යහමග යවනු ලබන්නෝ ද මොවුහුමය.

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٥٨﴾

159. ඇත්තෙන්ම සඵ සහ මර්වාන් අල්ලාන්ගේ සලකුණු අතර වේ. එබැවින් යමෙකු එම නිවස වෙත ගජ වන්දනාව හෝ උම්රාන් ඉටු කරන්නේද ඔහුට මේ දෙක (සඵ හා මර්වාන්) වටා ගමන් කිරීම වරදක් නොමැත. තවද කවුරුන් හෝ අනිවාර්ය කළ දෙයටත් අමතරව යහකම් කරන්නේද, එවිට නියතවශයෙන්ම අල්ලාන් අගය කරන්නාය. සියල්ල දත්තාය.

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۗ وَمَنْ تَطَوَّعَ حَيْرًا، فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

160. අප පහළ කර ඇති සලකුණුවලින්ද, මගපෙන්වීමෙන්ද අප මිනිසුන්ට එය ග්‍රන්ථයෙහි පැහැදිලි කල පසුවද, එය සභවන අයට අල්ලාන් ගෘප කරන්නේය: (එලෙසම) ගෘප කරන්නාවූ අයද ඔවුනට ගෘප කරන්නෝය.

إِنَّ الَّذِينَ يَحْتَمُونَ مَا آتَيْنَا مِنْ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ لِيُنَاسِ فِي الْكِتَابِ، أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاحِقُونَ ﴿١٦٠﴾

161. එහෙත් යමෙකු පසුතැවිලි වෙමින්ද නිවැරදි කරගනිමින්ද විවෘතව (සත්‍යය)

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوْا

ප්‍රකාශ කරන්නේද, එවැන්නක් වෙතට මම සැමවෙක් යුතු ව නැරඹෙන්නෙමි. තවද මම (කරුණාවෙන් යුතුව) පස්වාර්තාස භාරගන්නෙමි, (තවද) පරම දයාබර වෙමි.

162. අවිශ්වාස කරන අය, ඔවුන් අවිශ්වාසිකයින්ව සිටියදීම මිය යන්නේද, ඔවුන් හට අල්ලාහ්ගේද දේවදූතයින්ගේද මිනිසුන් ඇතුළු සියල්ලන්ගේද ශාපය වේ.

163. ඔවුහු එහිම රැඳී සිටින්නෝය. ඔවුන්ට දැඩුවමද ලිහිල් නොකරනු ලබන්නේය. ඔවුන්ට කාල අවකාශයද දෙන නොලබන්නේය.

164. තවද නුඹලාගේ දෙවියා එකම දෙවියාය: ඔහු හැර වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත, මනා කාරුණිකය. පරම දයාබරය.

165. නිශ්චිතවම, අහස් සහ පොළොව නිර්මාණයෙහිද, රූය සහ දවාල මාරුවීමෙහිද, මිනිසුන් හට ප්‍රතිලාභ ගෙන දෙන්නාවූ දේ සමග මුහුදෙහි යාත්‍රා කරන්නාවූ නැව්හිද, වළාකුලින් අල්ලාහ් ජලය පහළ කර එමගින්, පොළොව එහි අභාවයෙන් පසු (එය) ප්‍රාණවත් කරමින්, එහි සියලුම වර්ගයේ ජීවීන් විසිරුවා හැරීමෙහිද, සුළඟ වෙහස් කරවීමෙහිද, අහස සහ පොළොව අතර සේවය සඳහා යොදවා ඇති වළාකුළුවෙහිද ඇත්තෙන්ම වටහාගන්නා ජනතාවට සලකුණු ඇත.

166. තවද, අල්ලාහ් හැර වෙනත් දේවල් නැමැදුම් කිරීමට ගන්නා සමහරෙක් මිනිසුන් අතර වෙති. අල්ලාහ්ට දැක්විය යුතු ආදරය මෙන් ආදරය ඒවාට දක්වන්නෝය. එහෙත් විශ්වාස කරන්නන් අල්ලාහ්ට ඇති (ඔවුන්ගේ) ආදරයෙහි ඉතා දැඩිය. සිමාව ඉක්මවූ ඔවුන් දැඩුවම දකින (මොහොත දැන්) දැකගන්නේ නම්, සියළු බලය අල්ලාහ් සතු බවද එමෙන්ම දැඩුවම දිමෙහි අල්ලාහ් ඉතා දැඩි බවද (වටහා ගන්නෝය).

167. (ඇත්තෙන්ම) අනුගමනය කරනු ලැබූ අය දැඩුවම දකිමින්ද, ඔවුන්ගේ සියළු සම්බන්ධතා සිඳුලමින්ද තම අනුගාමිකයින්ව අයිති කර නොගන්නා කල්හි (එම අවස්ථාව

فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَرَاءُ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٣٢﴾

خَلِيدِينَ فِيهَا ۗ كَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابَ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣٣﴾

وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٣٤﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاختلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْمُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبِحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۗ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۖ وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿٣٦﴾

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا ذُرَاؤًا وَالْعَذَابُ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ

ඔවුන් දකින්නේ නම් නිශ්චිතවම ඔවුන් වටහාගනු ඇත).

الْأَسْبَابِ ﴿١٦٤﴾

168. තවද, අනුගමනය කළ අය, 'අපට ආපසු යෑමට පමණක් ලැබුණේ නම්, මොවුන් අපව අත හැර දැමූ පරිදීම අපිද මොවුන්ව අත හැර දමන්නෙමුයි කියන්නෝය. මෙලෙසම **අල්ලාන්** ඔවුනට ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් ඔවුනට දක්-කම්කටොළු ලෙස පෙන්වන්නේය. තවද ඔවුහු **තිරාගින්තෝන්** පිට නොවන්නෝය.

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّنَا كَرَّرْنَا
فَتَبَرَّأْنَا مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا
كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ
حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ
مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾

* 169. එම්බල මිනිසුනි! පොළොවෙහි ඇති දෙයින් නිත්‍යානුකූල වූද ගුණදායක වූද ඒවා අනුභව කරනු: තවද **යාතන්ගේ** අභිපාර අනුගමනය නොකරනු: නියතවශයෙන්ම, ඔහු නුඹලට විවෘත සතුරෙකි.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِنَّمَا فِي الْأَرْضِ
حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتَ
الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٩﴾

170. ඔහු, නරක දේ මෙන්ම පිළිකුල් දේ සහ **අල්ලාන්** පිළිබඳව නුඹලා නොදත් දේ කිමට පමණක් නුඹලට අණ කරන්නේය.

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ
وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

171. තවද, '**අල්ලාන්** පහළ කර ඇති දේ අනුගමනය කරනුයි ඔවුනට පවසනු ලැබූ කල්හි, 'නොඑසේය, අපි අපගේ මුතුන්මිත්තන් තුළ දුටු දෑයම අනුගමනය කරන්නෙමුයි ඔවුහු කියති: 'කිම! ඔවුන්ගේ පියවරන්ට කිසිදු නුවණක් නොමැතිව සහ ඔවුන් යහමාගියෙහි නොසිටිය වුවද?'

وَرَدَّ أَقْبِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا لَفَيْنَنَا عَلَيْهِمْ آبَاءَنَا
أَوْ لَوْ كَانَتْ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧١﴾

172. තවද අවිශ්වාස කළවුන්ගේ තත්ත්වය කෙසේද යත්, කිසිවක් නැසෙන්නාවූ දෙයකට කැරගසන්නාගේ තත්ත්වයට සමාන වේ. එය හුදෙක් අභිගැසීමක් හා වැලපීමක් පමණි. (ඔවුන්) බිහිටි, ගොළු (සහ) අසඹ වෙති. එබැවින් ඔවුහු වටහා නොගනිති.

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي
يَنْحِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ ۖ أَلَا دَعَاءُ وَرَدَاءُ
صُمٌّ بَكْمٌ عُمِيٌّ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧٢﴾

173. එම්බල විශ්වාසිතයින්! **අපි** නුඹලට සැපයූ හොඳ දෙයින් අනුභව කරනු. තවද **අල්ලාන්ට** ස්තූති කරනු. නුඹල **ඔහුටම** නමදින්නේ නම්!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَلُّوا مِن طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ ۖ إِن كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٣﴾

* 169 **සටහන:** "තර්ග්හි" (طَرْفًا) යන වචනය, නිත්‍යානුකූල යැයි ප්‍රකාශිත දෙයක් වන අතර පුද්ගලික කැමැත්ත සහ ගුණදායක භාවය යන දෙකටම යෙදිය හැකිය. පළමු අවස්ථාව ගත්විට, එකම ආකාරය නිත්‍යානුකූල වුවද තේටීමෙහි විවිධත්වයද රසයද අවස්ථාව අනුව කෙනෙකුට ගුණදායක වන අතර තවත් කෙනෙකුට ගුණදායක නොවනු ඇත. මෙහි දෙවන අවස්ථාව ගත් කළ, එය ආකාරයෙහි තත්ත්වය පෙන්නුම් කරන අතර විශ්වාසිතයින් නිත්‍යානුකූල පමණක් නොව එමෙන්ම යහපත් වූද සෞඛ්‍යදායී වූද ගුණදායක වූද තත්ත්වයෙහි තිබෙන්නාවූ ආහාර අනුභව කිරීමට ප්‍රිය කරති.

174. **ඔහු** නුඹලට නිතියෙන් තහනම් කර ඇත්තේ ඉබේම මළ ඒවාද, රුධිරයද, සුකර මාංශද, **අල්ලාන්** හැර අන් දෙයක නාමය යැයින ලද දේවල්ද පමණක් වේ. නමුත් කෙනෙකු අතිකරු නොවෙමින් සිමාව නොඉක්මවමින්ද සිටින කල්හි ඔහු උග්‍ර අවශ්‍යතාවයකට හසුවූයේ නම් ඔහුට පවක් නැත. ඇත්තෙන්ම **අල්ලාන් අතියයින්ම ඝෂමාන්විතය. පරම දයාබරය.**

175. **අල්ලාන් පුන්තකයෙහි** පහළ කළ දේ සභවා, එය ඉතා අල්ප මිලකට නුවමාරු කරන්නන්, තමන්ගේ කුසයන් ගින්නෙන්ම ඔවුහු පුරවා ගනිති. තවද **පුනරුක්වාන දිනයේදී අල්ලාන්** ඔවුන් සමග කටා නොකරන්නේය. තවද **ඔහු** ඔවුන්ව පවිත්‍ර නොකරන්නේය. තවද ඔවුන්ට වේදනීය දැඬුවමක් ඇත.

176. යහමග වෙනුවට වැරදිමගද, ඝෂමාව වෙනුවට දැඬුවමද නුවමාරු කලවුන් මොවුහුම වෙති. **තිරා ගින්න** කෙරෙහි ඔවුන්ගේ දරා සිටීමේ ශක්තිය කෙතරම් ආශ්චර්යමත්ද?

177. එයට හේතුව වන්නේ **අල්ලාන් ගුන්වය** සත්‍යය සමග පහළ කළ නිසාය. තවද මෙම **ගුන්වය** පිළිබඳව එකඟ නොවන ඔවුන් නියත වශයෙන්ම සතුරුකමෙහි බොහෝ දුර ගොස් ඇත.

178. **හැගෙනතිරට හෝ බටතිරට** හෝ නුඹලා තමන්ගේ මුහුණ හැරවීම ධාර්මිකයකට නොවේ. නමුත් (සැබැ) ධාර්මිකයකට නම් ඔහු **අල්ලාන්** කෙරෙහිද **අවසන් දිනය** කෙරෙහිද, සුර දුන්නන් කෙරෙහිද, **ගුන්වය** කෙරෙහිද, **වක්තාවරුන්** කෙරෙහිද විශ්වාස කර **ඔහුට** ඇති ආදරය හේතුවෙන් ඔහුගේ ධනය ඥාතින්ටද, අනාථයින්ටද, දිළිඳුන්ටද, මරියන්ටද, (පින් පිණිස) යදින්නන්ටද, සිරගතවුන් (වෙනුවෙන් වන්දිගෙවීම)ටද, වැය කරමින් තවද **හැමදමෙහි** නිරත වෙමින්, **සැකාන්ද** (දුගි බද්ද) ගෙවයි. තවද ඔවුන් පොරොන්දුවක් දුන් විට එය ඉෂ්ට කරමින්, දිළිඳුකමෙහිදීද, විපතෙහිදීද, යුධ සමයෙහිදීද (ස්ථිරසාරව) ඉවසිලිවන්න වන්නන්ය. තවද සත්‍ය තහවුරු කළ අය

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَ
لَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ
فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا
إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ ذَرِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ تَمَنَّا قَلِيلًا
أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا
النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَاةَ
بِالْهُدَى وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا
أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿٤٤﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
وَإِنَّ الَّذِينَ اِخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي
شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٤٥﴾

كَيْسَ الْبِرِّ أَنْ تَوَلَّوْا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ
أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآلَمَلِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ
ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ
السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ
وَآتَى الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
الْمُؤَفَّقُونَ يَحْتَدِمُهَا عَآءُهُمْ
وَالضَّالِّينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
حَدِيثَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا

මොවුනුම වෙති. එමෙන්ම **දෙවියන්ට බිය** ඇත්තන්ද මොවුනුම වෙති.

وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

179. එමඛල වින්වාසිතයිනි! ඝාතනයන් * (සම්බන්ධයෙන් සාධාරණව) එකටෙක කිරීමට නුඹලාට නියම කරන ලදී. නිදහස් පුද්ගලයෙකුට නිදහස් පුද්ගලයාද, වහලෙකද වහලාද, ස්ත්‍රියකට ස්ත්‍රියද. නමුත් (ඝාතනය කළ) ඔහුට (ඝාතනයට ලක්වූ) කෙනෙකුගේ සොහොයුරා ඝෂමාව දුන්නේ නම් (වන්දි මුදලක් වශයෙන් ලබාගැනීමට) ක්‍රියා කිරීමේදී එය සාධාරණව කළ යුතුය. තවද (ඝාතනය) ඉතා සතුටුදායක අන්දමින් වන්දි මුදල ඔහුට ගෙවිය යුතු වේ. මෙය නුඹලාගේ **අධිපතියාගේ** වන සහනයක් මෙන්ම දයාවක්ද වේ. ඉන් පසුවද යම් කිසිවෙකු සීමාව ඉක්මවන්නේ නම්, ඔහුට වේදනීය දඬුවමක් ඇත.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ۗ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ ۗ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ ۗ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأْتِبَا عُرْفَهُ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَأَدِّ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ۗ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾

180. තවද එමඛල වටහාගන්නා මිනිසුනි! එකටෙක කිරීමේ (නීතියෙහි) නුඹලාට පිවිතය ඇත, එය නුඹලාට සුරක්ෂිතතාවය භුක්ති විඳිනු පිණිසය.

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٠﴾

181. නුඹලාගෙන් කෙනෙකුට මරණය පැමිණෙනවිට, ඔහු බොහෝ වස්තුව හැර යන්නේ නම්, (ඔහු) දෙමාපියන්ටද, සම්පඤාතින්ටද, සාධාරණයෙන් කටයුතු කරනු පිණිස අවසන් කරමැත්ත (ප්‍රකාශ කිරීම) නුඹලාට නියම කොට ඇත. (මෙය) **දෙවියන්** කෙරෙහි බිය දක්වන්නන් සඳහා වන යුතුකමකි.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۖ وَالْوَصِيَّةُ لِلذَّكَاءِ إِنِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۗ بِالْمَعْرُوفِ ۗ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨١﴾

182. තවද යම් කිසිවෙක් එයට සවන් දුන් පසුව එය වෙනස් කරන්නේ නම්, එහි පාපය නියතවශයෙන්ම එය වෙනස් කළ අය මතය. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන් සියල්ල අසන්නාය. සියල්ල දන්නාය.**

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨٢﴾

183. නමුත් යමෙක් අවසන් කරමැත්ත ප්‍රකාශ කරන්නාගෙන් පඤපාතිත්වයක් හෝ වරදක් ගෙන බිය වී, තවද ඔවුන් (ඒ හා සම්බන්ධ පිරිස්) අතර සමාදානය ඇතිකරන්නේ නම් ඔහුට කිසිදු පවක් නොවනු ඇත. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන් අතියයින්ම ඝෂමාත්වනය. දයානුකම්පිතය.**

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوَسٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨٣﴾

* **සටහන:** بِالْمَعْرُوفِ යන වාක්‍යයෙන් එම වන්දි මුදල් තිරණය කිරීමේදී ඉතා සාධාරණව සහ උදාර ලෙස තිරණය කර ඝාතනයට ලක්වූ අයගේ ඤාතින්ට ගෙවිය යුතුයි යන අර්ථය ගෙන දෙයි.

184. එමඛල විශ්වාසිතයීනි! නුඹලාට පෙර සිටි අයට උපවාසය නියම කළ පරිදිම නුඹලාටද උපවාසය නියම කොට ඇත. එය නුඹලා බිය බැතිමත් වනු පිණිසය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٤﴾

185. (නියම කරන ලද උපවාසය) නියමිත දින ගණනකටය. නමුත් නුඹලා අතරින් යම් කිසිවෙකු රෝගාතුර වේ නම් හෝ ගමනක යෙදී සිටී නම් හෝ සමාන දින ගණනක් අන් දිනවල (උපවාසය යෙදිය යුතුය). තවද දැඩි දුෂ්කරතාවයෙන් (පමණක්) උපවාසය ඉටු කළ හැකි අයට ප්‍රතිකර්මයක් නම් දළින්නදෙකට ආහාර දීම වේ. තවද කවුරුන් හෝ සිය කැමැත්තෙන්ම කිකරු වී යහපත් ක්‍රියාවක් කරන්නේ නම්, ඔහුට එය වඩාත් යහපත්ය. තවද නුඹලා දැන සිටියේ නම්, උපවාසයේ යෙදීම නුඹලාට වඩාත් යහපත්ය.

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۖ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۚ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ ۚ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٥﴾

186. රමලාත් මාසය එහි අල්-කුර්ආනය පහළ කරන ලදී. එය මනුෂ්‍ය වර්ගයාට මගපෙන්වීමක්ද මගපෙන්වීමෙහි පැහැදිලි සාධක සමඟ වෙන්කර හඳුනාගැනීමක්ද වේ. එබැවින් එම මාසය නුඹලාගෙන් කවරෙකු හෝ ලබන්නේ නම් ඔහු එහි උපවාසයේ යෙදිය යුතුවේ. එහෙත් යම් කිසිවෙකු රෝගාතුර වේ නම් හෝ ගමනක යෙදී සිටිනම් සමාන දින ගණනක් වෙනත් දිනයන්හිදී (උපවාසය යෙදිය යුතුවේ). අල්ලාත් නුඹලාට පහසුතාවය පතන අතර ඔහු නුඹලාට අපහසුතාවය නොපතන්නේ, නුඹලා ගණන සම්පූර්ණ කරනු පිණිසද, ඔහු නුඹලාට යහමග පෙන්වූ හෙයින් නුඹලා අල්ලාත්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය ප්‍රකාශ කරනු පිණිසද, නුඹලා කෘතඥ වනු පිණිසද වේ.

شَهْرٍ رَّمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْقُرْآنِ ۗ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلَا يَتَّكِمُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ ۖ وَعَلَىٰكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٦﴾

187. තවද මාගේ දාසයින් මා පිළිබඳව ඔබගෙන් විමසන විට, (පවසන්න) මා සම්පයෙහි සිටිමි. අයදින්නා මට යාවිඤා කරන විට, මම ඔහුගේ යාවිඤාවට පිළිතුරු දෙන්නෙමි. එබැවින් ඔවුන් මට සවන් දී ඔවුහු මා කෙරෙහි විශ්වාස කළ යුතුවේ. එය ඔවුන්ට හරිමග අනුගමනය කරනු පිණිසය.

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۗ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٧﴾

* 188. උපවාස රාත්‍රියෙහිදී නුඹලාගේ භාර්යාවන් වෙත යාම නුඹලාට හිතියෙන් අනුමත කරන ලදී. ඔවුහු නුඹලාට වස්ත්‍රයක් වන අතර නුඹලාද ඔවුන්ට වස්ත්‍රයක් වන්නෙහුය. නුඹලා නුඹලාට අසාධාරණයක් වන පරිදි කටයුතු කරමින් සිටි ආකාරය **අල්ලාන්** දැනියි. එබැවින් **ඔහු** දයාවෙන් යුතුව නුඹලා වෙතට අවධානය යොමු කරමින් නුඹලාට සහන සැලැස්සුවේය. එබැවින් දැන් නුඹලා ඔවුන් වෙතට ගොස් **අල්ලාන්** නුඹලාට හියම කොට ඇති දේ ලබාගනු: තවද හිමිදිරියේ කළුවෙන් සුදු කිරණ නුඹලාට පැහැදිලිව වෙන්ව පෙනෙන තෙක් අනුභව කරනු, පානය කරනු, පසුව රාත්‍රිය එළඹෙන තෙක් උපවාසය සම්පූර්ණ කරනු. තවද නුඹලා කැපකිරීම (ඉ:තිකාආ) සඳහා නැමදුම් ස්ථානයෙහි රැඳී සිටින අතරතුරදී ඔවුන් වෙත නොයනු. **අල්ලාන්** ගේ (හියම කළාට) සිමාවන් මේවාය. එබැවින් ඒවාට ප්‍රභා නොවනු. මෙයාකාරයට ඔවුන් නපුරෙන් ආරක්ෂා වනු පිණිස **අල්ලාන් ඔහුගේ** විධානයන් මිනිසුන් හට පැහැදිලි කරන්නේය.

أَحَدًا لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ ۗ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ فَالَّذِينَ بَشِرُوا هُنَّ وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتَمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوا هُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسْجِدِ ۚ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۖ فَلَا تَقْرَبُوهَا ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٨﴾

* 189. තවද නුඹලා අතර නුඹලාගේම වස්තුව වැරදි මාර්ගයෙන් ගිල නොදමනු. තවද නුඹලා දැනුවත්වම (අන්) ජනතාවගේ වස්තුවෙන් කොටසක් අසාධාරණ ලෙස ගිල දමනු පිණිස එය බලධාරීන් වෙත (අල්ලසක් ලෙස) නොදෙනු.

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذُنُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْأَدْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٩﴾

190. ඔවුහු ඔබගෙන් නව සඳවල් ගැන අසති. 'ඒවා කාලය මැනීමේ ක්‍රමයක් ලෙස මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ (පොදු යහපත) සඳහාද, **හප් වන්දනාව** සඳහාද වේදායි පවසන්න. තවද නුඹලා නිවැස් තුළට ඒවායෙහි පිටුපසින් ඇතුල්වීම ධාර්මිකයකම නොවේ: නමුත් (ඇත්තෙන්ම) ධාර්මිකය වන්නේ **දෙවියන්** කෙරෙහි බිය දක්වන්නාය. තවද නුඹලා නිවැස් තුළට ඒවායෙහි (ඉදිරි) දොරටුවෙන් ඇතුල්වනු. තවද නුඹලා සමෘද්ධිමත් වනු පිණිස **අල්ලාන්** කෙරෙහි බිය දක්වනු.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْآهْلِةِ ۖ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۚ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا ۚ وَلِحَنِ الْبُرِّ ۚ وَالْأَقْبَىٰ ۚ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٩٠﴾

* 188. **සටහන:** ඇත්තෙන්ම සුදු කිරණ හිමිදිරිය හා බැඳී ඇත. එබැවින් මෙහි තේරුම වනුයේ: හිමිදිරියේ සුදු කිරණ රාත්‍රියේ කළුවෙන් පැහැදිලිව වෙන්ව පෙනෙන තෙක්.

* 189. **සටහන:** මෙහිදී 'අන්' යන වචනය අනවශ්‍ය බව හැඟෙයි, මන්ද මෙම වාක්‍යය මූලික වශයෙන් පොදුජන මුදල් සහ ජාතික ධනය යන ඒවාට යෙදෙන බව පෙනී යන බැවිනි.

191. තවද නුඹලාට විරුද්ධව සටන් කරන්නන්ට එරෙහිව **අල්ලාහ්ගේ** මාර්ගයෙහි සටන් කරනු, එහෙත් සීමාව නොඉක්මවනු. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ්** සීමාව ඉක්මවන්නන් ප්‍රිය නොකරන්නේය.

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٢١﴾

192. තවද නුඹලා ඔවුන්ව දකින තැනකදී ඔවුන්ව මරා දමනු. තවද ඔවුන් නුඹලාව කොතැනකින් පලවා හැරියේද, නුඹලාද ඔවුන්ව එතැනින්ම පලවා හරිනු; මන්ද නිංසනය මරා දැමීමටත් වඩා දරුණුය. තවද **ශුද්ධව හැමදාම ස්වභාවය** (තුළ හෝ) අවටදී ඔවුන් නුඹලා සමග සටන් කරන තුරු නුඹලා ඔවුන් සමග සටන් නොකරනු. නමුත් ඔවුන් නුඹලා සමග සටන් කළහොත් නුඹලාද ඔවුන් සමග සටන් කරනු; අවිශ්වාසිතයින් හට දඬුවම එලෙසම වේ.

وَأَقْتُلُواهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَ أَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجَكُمُ وَالْفِئْتَنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُواهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمُوهُمْ فَاقْتُلُواهُمْ كَمَا كُفِّرْتُمْ ﴿٢٢﴾

193. නමුත් ඔවුන් වැළකෙන්නේ නම් එවිට නියත වශයෙන්ම **අල්ලාහ් අතිශයින්ම සෘමත්විතය. පරම දයාබරය.**

فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٣﴾

194. තවද නිංසනය තුරන් වී ධර්මය **අල්ලාහ්** වෙනුවෙන්ම (නිදහසේ පිළිපැදිය හැකි) වනතාක් නුඹලා ඔවුන් සමග සටන් කරනු. නමුත් ඔවුන් වැළකෙන්නේ නම් (සිහිතබා ගනු) කලහකරුවන්ට එරෙහිව මිස අන් අය කෙරෙහි එදිරිවාදිකමට අවසර නැත.

وَقَاتِلُواهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَلَا يَكُونَ الدِّينُ بِلَهُمْ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٢٤﴾

195. **ශුද්ධව මාසය** (උල්ලංඝනය කිරීම) වෙනුවට එම **ශුද්ධව මාසයේදීම** (ප්‍රතිප්‍රහාර දිය යුතුවේ.) තවද (සෑම) ශුද්ධවු දේවල් වෙනුවෙන්ම ප්‍රතිප්‍රහාර (නීති) අත. එබැවින්, යම් කිසිවෙකු නුඹලාට එරෙහිව සීමාව ඉක්මවන්නේද ඔහු නුඹලාට එරෙහිව සීමාව ඉක්මවා ඇති ප්‍රමාණයටම ඔහුගේ සීමාව ඉක්මවීම හේතුවෙන් ඔහුට දඬුවම් පමුණුවනු. තවද **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බිය දක්වනු, තවද **අල්ලාහ් ඔහු** කෙරෙහි බිය දක්වන්නන් සමඟ සිටින බව දැනගනු.

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٥﴾

196. තවද **අල්ලාහ්ගේ** මාර්ගයෙහි විශදම් කරනු. තවද නුඹලාගේ අතින්ම නුඹලාව විනාශයට ඇද නොදමනු, තවද යහකම් කරනු; නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ්** යහකම් කරන්නන් ප්‍රිය කරන්නේය.

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٦﴾

197. තවද **අල්ලාහ්** වෙනුවෙන් **හජ් වන්දනාව** සහ **උමීරාත්** සම්පූර්ණ කරනු: නමුත් නුඹලා බාධාවකට ලක්වූයේ නම් එවිට පහසුවෙන් ලැබිය හැකි (සත්ව) පරිත්‍යාගයක් (කරනු): තවද (සත්ව) පරිත්‍යාගය එහි නියමිත ස්ථානය කරා ලඟා වන තෙක් නුඹලාගේ හිස් මුඩු නොකරනු. තවද නුඹලා අතරින් කිසිවෙකු රෝගී වේ නම් හෝ හිසෙහි ආබාධයක් ඇත්නම්, ප්‍රතිකම්යක් ලෙස උපවාසයෙහි යෙදීම හෝ දන්දීම හෝ පරිත්‍යාගයක් දීම හෝ (කළයුතු වේ.) නමුත් නුඹලා ආරක්ෂිත වන විටදී කවුරුන් හෝ **හජ් වන්දනාව** සමඟ **උමීරාවෙහිද** අවස්ථාව ලබන්නේද එවිට ඔහු පහසුවෙන් ලබාගත හැකි (සත්ව) පරිත්‍යාගයක් (දියයුතු වේ.) එහෙත් (නුඹලා අතරින් සත්ව පරිත්‍යාගයක්) ලබාගත නොහැකි අය, **හජ් වන්දනාවේ** තෙදිනක් උපවාසයෙහි යෙදිය යුතුවේ. තවද නුඹලා නිවැස් කරා ආපසු පැමිණා විට සතක්. මෙලෙස දහයක් පරිපූර්ණ වේ. මෙය **ශුද්ධවූ හැරෙදුම් ස්ථානය** අසල වාසය නොකරන අය සඳහා වේ. තවද **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බිය දක්වනු. තවද **අල්ලාහ්** දැඩුවම දිමෙහි ඉතා දැඩි බව දැනගනු.

وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ آذَى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيئِهِ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ نُسْلٌ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِصِيًّا مَثَلَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةَ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٧﴾

198. **හජ්** හි මාසයන් ඉතා ප්‍රසිද්ධය. එබැවින් කවුරුන් හෝ මෙම මාසයන්හිදී **හජ් වන්දනාවේ** යෙදීමට අධිෂ්ඨානය කරන්නේද, **හජ් වන්දනා** සමයේදී කිසිදු පිළිකුල් කටාද, කිසිදු සීමාව ඉක්මවීමක්ද, කිසිදු අඩ දබර කිරීමක්ද නොකළ යුතු බව (සිහි තබා ගත යුතුවේ.) තවද නුඹලා කුමන යහපත් ක්‍රියාවක් කළද, **අල්ලාහ්** එය දනියි. තවද (අවශ්‍ය) ගමන් සැපයුම් පිළියෙල කරගනු. තවද නියතවශයෙන්ම ඉතාම යහපත් ගමන් සැපයුම බියබැතිකමය. තවද එම්බල වටහාගන්නා මිනිසුනි!, **මා** කෙරෙහි (පමණක්) බිය දක්වනු.

الْحَجَّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ قَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَحْسِبُهُ اللَّهُ تَزَادَ ذَواقًا خَيْرُ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُوا يَأْوِلِي الْأَلْبَابِ ﴿٢٨﴾

199. නුඹලා, නුඹලාගේ **අධිපතිත්වයන්ගේ** වරප්‍රසාදය සෙවීම නුඹලාට පවක් නොවේ. නමුත් නුඹලා **අරණාති** සිට ආපසු පැමිණෙන විට **මහ් අරිල්-හරාම්** හිදී **අල්ලාහ්ව** සිහිපත් කරනු. තවද **ඔහු** නුඹලාට මග පෙන්වූ පරිදිම නුඹලා **ඔහු**ව සිහිකරනු. එසේ තිබියදීත් නුඹලා මීට පෙර නොමග ගියවුන්ගෙන් වූහ.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَقاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ ﴿٢٩﴾

200. පසුව ජනතාව කොතැන් සිට ආපසු පැමිණෙන්නේද, එතැන් සිටම නුඹලාද ආපසු පැමිණෙනු, තවද **අල්ලාත්ගෙන්** කෂමාව අයැදිනු: නියතවශයෙන්ම **අල්ලාත් අභියාචිත කෂමාව්වතය**, පරම දයාබරය.

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ
وَاسْتَعْفِفُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٣١﴾

201. තවද නුඹලාට නියම වූ නැමදුම් පිළිවෙත් නුඹලා ඉටුකළ විට නුඹලාගේ පියවරැන්ව සිහිපත් කළ පරිදිම හෝ ඊටත් වඩා වැඩියෙන් **අල්ලාත්ව** සිහිපත් කරනු. තවද 'අපගේ **අධිපතියාණෙනි!** අපට මෙලොවෙහි (යහපත් දේවල්) ලබාදෙනු මැනවැයි පවසන ඇතැමෙක් මිනිසුන් අතර සිටින්නෝය. එවැන්නෙකුට **පරලොවෙහි** කිසිදු කොටසක් නොවනු ඇත.

فَإِذَا أَقَضَيْتُمْ مِمَّا سَكَكُمْ فَأذْكُرُوا
اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ
ذِكْرًا ۗ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا
آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
مِنْ خَلَقٍ ﴿٣٢﴾

202. තවද 'අපගේ **අධිපතියාණෙනි!** මෙලොවෙහිද යහපත මෙන්ම පරලොවෙහිද යහපත අපට ලබා දෙනු මැනව, තවද **තිරාගින්නේ** වේදනාවෙන් අප ආරක්ෂා කරනු මැනවැයි පවසන ඇතැමුන් ඔවුන් අතරම සිටින්නෙහුය.

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
مُسْتَقِيمًا ﴿٣٣﴾

203. මෙවැන්නන් හට, මොවුන් ඉපැයූ දේ හේතුවෙන් (යහපත්) කොටසක් ඇත. තවද **අල්ලාත්** ගණන් ගැනීමෙහිලා ඉතා වේගවත්ය.

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٤﴾

204. එමෙන්ම නියමිත දිනයන්හිදී **අල්ලාත්ව** සිහිපත් කරනු: නමුත් කවුරුන් හෝ දින දෙකකින් (පිටත්වීමට) ඉක්මන් වන්නේද, ඔහු කෙරෙහි කිසිදු පවක් නැත: තවද කවුරුන් හෝ රැඳී සිටින්නේද, ඔහු කෙරෙහිද කිසිදු පවක් නැත: යමෙක් **දෙවියන්** කෙරෙහි බිය දක්වන්නේද (මෙය) ඔහුටය. තවද නුඹලා **අල්ලාත්** කෙරෙහි බිය දක්වනු: තවද නුඹලා **ඔහුගේ** අභියාචනා එක්රැස් කරනු ලබන්නේ යැයි දැනගනු.

وَإِذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۗ
فَمَنْ تَجَلَّى فِي يَوْمٍ مَّيْنٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۗ
وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۗ لِمَنِ اتَّقَىٰ
وَ اتَّقُوا اللَّهَ ۗ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ لِلَّهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٣٥﴾

205. තවද මිනිසුන් අතර කිසිවෙකු වේද, ඔහුගේ මෙලොව ජීවිතය පිළිබඳ කටාව ඔබට කැමැත්ත ඇති කරන්නෝය. තවද ඔහු සිය හදවතෙහි ඇති දෙයට **අල්ලාත්ව** සාක්ෂි වශයෙන් කැඳවයි, එහෙත් ඔහු ඉතාමත් කලහකාරීව අඩ-දබර කරන්නෙක්වේ.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا
فِي قَلْبِهِ ۗ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٣٦﴾

206. තවද ඔහු බලයෙහි සිටින විට පොළොවෙහි කෝලාහල ඇතිකිරීම සඳහාද

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ

අස්වැන්න මෙන්ම (මිනිසාගේ) මතු පරම්පරාව වනසා දැමීම සඳහාද එහි උත්සාහ දරයි: එහෙත් **අල්ලාහ්** කෝලාහලයට කැමැති නොවෙයි.

فِيهَا وَيُوهِلِكَ الْحَرِثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَاسَادَ ﴿٣١﴾

207. තවද **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බියවන්නැයි ඔහුට කියනු ලැබූ විට පුනුමානය ඔහුව (තවදුරටත්) ආපයට පොළඹවයි. එබැවින් **නිරය** ඔහුගේ ප්‍රතිවිපාකයට ප්‍රමාණවත් වේ: තවද, නියතවශයෙන්ම එය ඉතාමත් නපුරු නවාතැන්කක් වේ.

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْحِزْبُ بِأَلْئِمٍ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ ۗ وَكَيْسَ الْمُهَادِّ ﴿٣٢﴾

208. තවද **අල්ලාහ්ගේ** තෘප්තිය ලබාගැනීමේ අපේක්ෂාවෙන් තමන්වම කැපකරන්නාවූ අයද මිනිසුන් අතර වේ: තවද **අල්ලාහ් (ඔහුගේ)** දාසයින් හට **කානුකම්පිතය**.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَبْشِرُ بِنَفْسِهِ ۖ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٣﴾

209. එම්බල විශ්වාසිතයින්! යටහත්නාවයට (ඉස්ලාමයට) සියල්ලන්ම පිවිසෙනු, තවද **කාතගේ** අභිපාට අනුගමනය නොකරනු: නියතවශයෙන්ම ඔහු නුඹලාගේ විවෘත සතුරෙකි.

يَأْيُهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٣٤﴾

210. නමුත් නුඹලා වෙතට පැහැදිලි **සලකුණු** පැමිණි පසුවද නුඹලා ඉවත යන්නේ නම්, එවිට **අල්ලාහ් බලයම්පන්න** හා **ප්‍රඥායම්පන්න** බවද දැනගනු.

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْمُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٥﴾

211. **අල්ලාහ්ද** සුරදුතයින්ද වළාකුළු සෙවනෙහි ඔවුන් වෙතට පැමිණ, එම කාර්යය තිත්ද කරනු ලබනවා හැර වෙන කිසිවක් ඔවුහු බලාපොරොත්තු වන්නෙහුද? තවද සියලු දේ **අල්ලාහ්** වෙතම ආපසු යනු ඇත.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣٦﴾

212. **අප** කොපමණ පැහැදිලි **සලකුණු** ඔවුන්ට දන්නේ දැයි **රූග්‍රායලයේ** දරුවන්ගෙන් විමසා බලනු. නමුත් කවුරුන් හෝ **අල්ලාහ්ගේ** දයාදය ඔහු වෙත ලැබුණු පසු එය වෙනස් කරන්නේද, නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ්** දඬුවම් දීමෙහි ඉතා දැඩිය.

سَلِّ بِنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ ۗ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣٧﴾

213. මෙලොව පිවිතය අවිශ්වාසිතයින් හට ආකර්ෂණීය ලෙස (පෙනෙන්නට) සලස්වන ලදී. තවද ඔවුහු විශ්වාසිතයින්ට සරදම් කරන්නෝය: එහෙත් **(දෙවියන්**

رُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ

කෙරෙහි) බිය ඇති අය **පුහරාත්වන දිනයේදී** ඔවුන්ට ඉහලින් සිටිනු ඇත: තවද **අල්ලාන් ඔහු** කැමැති ඕනෑම කෙනෙකුට (**ඔහුගේ** තනාග) ගණන් බැලීමකින් තොරව පිරිනමයි.

الَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣١﴾

214. මනුෂ්‍ය වර්ගයා එක් ජන සමූහයක්ව සිටියහ. (පසුව ඔවුන්, ඔවුනතර හේද වුහ), එබැවින් **අල්ලාන්** ගුහාරංචි ගෙනෙන්නන් ලෙසද අවවාදකරුවන් ලෙසද **වක්තාවරාන්** පත්කොට, **ඔහු** ඔවුන් හේද වූ දෑයෙහි මිනිසුන් අතර විනිශ්චය කිරීම සඳහා සත්‍යය අඩංගු **පුස්තකය** ඔවුන් සමග පහළ කළේය. (නමුත් ඔවුන් දැන් **පුස්තකය** පිළිබඳව හේද විමට පටන් ගත්හ.) තවද ඔවුන් වෙතට පැහැදිලි **සලකුණු** පැමිණි පසු, එය දෙන ලැබූ අය, ඔවුනොවුන් අතරවූ ඊර්ෂ්‍යා කිරීම හේතුවෙන් මිස කිසිවෙක් ඒ ගැන හේද නොවුහ. එබැවින් දැන් **අල්ලාන්**, **ඔහුගේ** නියෝගයෙන්, විශ්වාසිතයින්ට ඔවුන් (අවිශ්වාසිතයින්) හේද වූ දේ සම්බන්ධව සත්‍යය කටා මග පෙන්වීය. තවද **අල්ලාන්**, **ඔහු** කැමැති ඕනෑම කෙනෙකුට යහමග පෙන්වයි.

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيَّ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اختلفُوا فِيهِ ۖ وَمَا اختلفُوا فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوْتُواهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ ۖ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اختلفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾

215. නුඹලාට පෙර කාල ක්‍රියාකළ අයගේ තත්ත්වය නුඹලා හට නොපැමිණෙන තෙක් නුඹලා **ස්වර්ගයට** ඇතුළු වනු ඇතැයි සිතන්නෙහුද? දිලිඳුකම සහ විපත්ද ඔවුනට පැමිණියේය, තවද **දුතයාණන්ද**, ඔහු සමඟ සිටි විශ්වාසිතයින්ද **අල්ලාන්ගේ** පිහිටි කවදා පැමිණෙන්නේදැයි පවසන තෙක් ඔවුහු දරුණු කම්පනයකට ලක් කරන ලද්දහ. දැනෙනු, නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන්ගේ** පිහිටි ඉතා සම්පයෙහිය.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَكَمْ يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ۖ مَسَّتْهُمْ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزَلُوا ۖ حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ ۗ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٣٢﴾

216. ඔවුන් කුමක් වැඩ කළ යුතු දැයි ඔබගෙන් අසති. 'කුමන හෝ යහපත් මෙන්ම බහුල වූ ධනය නුඹලා වැඩ කරන්නේද, එය දෙමව්පියන්ටද සම්ප සැතිත්ටද අනාටයින්ටද දුගිත්ටද මගින්ටද විය යුතුයැයි පවසන්න: තවද නුඹලා කුමන යහපත් ක්‍රියාවක් කලද නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන්** එය මැනෙවින් දනියි.

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَاللَّذِينَ آمَنُوا ۖ وَاللَّذِينَ آمَنُوا وَالسَّيِّئِينَ ۖ وَمَا تَنْفَعُ الْإِيمَانَ مِنْ خَيْرٍ ۖ إِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

217. සටන් කිරීම නුඹලාට අභියෝගයක්ම අප්‍රිය වුවද, එය නුඹලා කෙරෙහි නියම කරන ලදී: නමුත් නුඹලා ප්‍රිය නොකරන යම් දෙයක් වුවද, එය නුඹලාට යහපතක් විය හැකිය, එසේම නුඹලා ප්‍රිය කරන යම් දෙයක් වුවද එය නුඹලාට අයහපතක් විය හැකිය. **අල්ලාන්** (සියල්ල) දැනිමි. එහෙත් නුඹලා නොදන්නෙහුය.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٧﴾

218. **ශුද්ධවූ මාසය** තුළදී සටන් කිරීම ගැන ඔවුහු ඔබගෙන් අසති. එය තුළදී සටන් කිරීම මහත් (සීමාව ඉක්මවීමක්)වේ, නමුත් **අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙන් (මිනිසුන්ව) වැළැක්වීමද, ඔහුට අකෘතඥ වීමද, **ශුද්ධවූ හැමදාම ස්වභාවයෙන්** (මිනිසුන්ව වැළැක්වීම)ද, එහිදී ජනතාව එතැනින් පලවා හැරීමද **අල්ලාන්** අභියාසා අභිමහත් (පාපයක්)වේ. තවද හිංසනය ඝාතනයට වඩා ඉතාමත් නරක දෙයකිැයි පවසන්න. තවද ඔවුන්ට හැකි නම්, නුඹලාගේ විශ්වාසයෙන් නුඹලාව ආපසු හරවන තුරු ඔවුහු නුඹලා සමඟ සටන් කිරීම නොනවත්වනු ඇත. තවද නුඹලා අතරින් කවරෙකු හෝ තම විශ්වාසයෙන් හැර ගොස් අවිශ්වාසීතයෙකු ලෙස මරණයට පත් වන්නේද, එවන් අයගේ ක්‍රියාවන් මෙලොවෙහිදීද, මතුලොවෙහිදීද නිෂ්චල වන්නේය. තවද **ගින්නෙහි** වැසියන් මොවුන්මය, මොවුහු එහිම වෙසෙන්නෙහුය.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَالَّذِينَ يَزَالُونَ يُبْقَا تِلْكَ تَكْفُرُوا حَتَّىٰ يُمِزُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۗ وَمَنْ يَمْزُكُم مِّنْكُمْ عَنِ دِينِهِ فِيمَتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا ۗ وَالْآخِرَةِ ۗ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٨﴾

219. විශ්වාස කරන අයද සංක්‍රමණය කරන අයද **අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙහි දැකිව පරිශ්‍රමයෙහි යෙදෙන අයද වන මොවුහු, **අල්ලාන්ගේ දයාව** අපේක්ෂා කරති. තවද **අල්ලාන් අභියෝගයක්ම ඝෂමාන්විතය, දයාබරය.**

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاءُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٩﴾

220. ඔවුහු මත්පැන් සහ සුදු කෙළීම පිළිබඳව ඔබගෙන් විමසති. පවසන්න. ඒ දෙකෙහිම මහත් පාපයද මිනිසුන්ට (යම්) ප්‍රයෝජනද වේ. එහෙත් මේවායේ පාපය මේවායේ ප්‍රයෝජනයට වඩා මහත්ය.' තවද ඔවුහු තමන් කුමක් වැය කළ යුතු දැයි, ඔබගෙන් අසති. 'නුඹලා සතු අමතරව ඇති දේශැයි පවසන්න. නුඹලා වටහාගනු පිණිස **අල්ලාන්, ඔහුගේ** විධානයන් මෙලෙස නුඹලාට පහදා දෙන්නේය.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ۖ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٢٠﴾

221. මෙලොව සහ පරලොව ගැන (වටහා ගත යුතු)ය. තවද ඔවුහු ඔබගෙන් අනාටයින් පිළිබඳව විමසති. ඔවුන්ගේ සහසාධනය නගා සිටුවීම ශ්‍රේෂ්ඨවූ යහපත් (ක්‍රියාවක්)වේ. තවද නුඹලා ඔවුන් සමඟ එක් වන්නේ නම්, ඔවුන් නුඹලාගේ සොහොයුරුන්මය. තවද **අල්ලාහ්** කලහකරුවාල සංගෝධකයාගෙන් වෙන්කර හඳුනයි. තවද **අල්ලාහ්** කැමැති වුවහොත්, **ඔහු** නුඹලාට දුෂ්කරතාවයට පත් කරන්නට තිබුණි. නියතවශයෙන්ම, **අල්ලාහ් බලසම්පත්තය, පුඤාසම්පත්තය** ිටි පවසන්න.

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ
الْيَتَامَىٰ ۚ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ۚ وَإِن
تُخَافُوا ضَلُّوا عَنْهُم فَخَاوُواهُمْ ۚ وَاللَّهُ يُحَالِمُ
الْمُفْسِدِينَ ۚ وَالْمُصَلِّحِينَ ۖ وَاللَّهُ شَاءَ اللَّهُ
لَا تَعْتَكُمُ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣١﴾

222. තවද ප්‍රතිමා පුදන ස්ත්‍රීන් විශ්වාස කරන තුරු නුඹලා ඔවුන්ව විවාහ කර නොගනු: ප්‍රතිමා පුදන ස්ත්‍රීයක් නුඹලාට (ඉතාමත්) ප්‍රියමනාප වුවද ආයුධ වඩා විශ්වාසිත වහල් ස්ත්‍රීයක් වඩාත් යහපත්ය. තවද ප්‍රතිමා පුදන්නන් විශ්වාස කරන තුරු (විශ්වාසිත ස්ත්‍රීන්ව) ඔවුන්ට විවාහ කර නොදෙනු: ප්‍රතිමා පුදන්නෙකු නුඹලාට (ඉතාමත්) ප්‍රියමනාප වුවද, ඔහුට වඩා විශ්වාසිත වහලෙකු වඩාත් යහපත්ය. මොවුහු **ගින්න** වෙතට කැඳවන්නෙහුය, එහෙත් **අල්ලාහ් ඔහුගේ** විධානයෙන් **ස්වර්ගය** වෙතටද, ඝෂමාව වෙතටද කැඳවන්නේය. තවද ඔවුන් සිහිතබාගනු පිණිස **ඔහු තමාගේ සපකුණු** මිනිසුන්ට පැහැදිලිව විස්තර කරයි.

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا ۖ
لَا مَهْرٌ مِّنْهُنَّ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ
أَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ
حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا ۚ وَكَعْبَدُكُمْ مِنْ خَيْرٍ
مِّنْ مُّشْرِكٍ ۚ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ
يَدْعُونَ إِلَى النِّكَاحِ ۗ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى
الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۚ وَيُبَيِّنُ
اللِّتَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٢﴾

223. තවද ඔවුහු ඔබගෙන් ඔසප්වීම පිළිබඳව විමසති. පවසනු: එය ආසනිප තත්ත්වයකි. එහෙයින් ඔසප්වන සමයේදී ස්ත්‍රීන්ගෙන් වැළකී සිටිනු. තවද ඔවුන් පවිත්‍ර වන තෙක් ඔවුන් වෙතට නොයනු. නමුත් ඔවුන්ම, පවිත්‍ර වුවායින් පසු, **අල්ලාහ්** නුඹලාට විධානය කර ඇති පරිදි ඔවුන් වෙතට යනු. **අල්ලාහ් ඔහු** වෙතට හැරෙන්නන්ව ප්‍රිය කරන අතර තමන්ව පවිත්‍රව තබාගන්නන්වද ප්‍රිය කරයි.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحْضِيِّ ۖ قُلْ هُوَ
أَذَىٰ فَاَعْتَرِزُوا ۗ وَالنِّسَاءُ فِي الْمَحْضِيِّ
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ ۚ فَإِذَا
تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ
اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ ۚ
يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٣٣﴾

224. නුඹලාගේ භාර්ෂයාවන් නුඹලාට අස්වැද්ද බිමක් වැනිය එබැවින් නුඹලා කැමති පරිදි නුඹලාගේ අස්වැද්ද බිම වෙතට යනු. තවද නුඹලා වෙනුවෙන් (යහපත් දේ) පෙරට යවනු. තවද **අල්ලාහ්ට** බිය දක්වනු: තවද නුඹලා සත්තකින්ම **ඔහුට** හමුවන බව දැනගනු. තවද අවනතවන්නන් හට ශුභාරංචි දෙන්න

نِسَاءً ۚ كُمْحَرَّتْ لَكُمْ ۖ فَأَتُوا حَرَثَكُمْ
أَنَّى شِئْتُمْ ۚ وَقَدِّمُوا إِلَيْنَا أَنْفُسَكُمْ ۚ وَاتَّقُوا
اللَّهَ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلْقُونَ ۚ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٤﴾

225. තවද නුඹලා යහපත් ක්‍රියා කිරීම, බියබැහිරීමත්ව කටයතු කිරීම සහ මිනිසුන් අතර සමගිය ඇතිකිරීම යනාදියෙන් වැළකී සිටීම සඳහා නුඹලාගේ දිවුරුම්වලට **අල්ලාන්ව** ඉලක්ක කර නොගනු. තවද **අල්ලාන් සියල්ල අසන්නාය. සියල්ල දන්නාය.**

وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

226. නිෂ්චල වූ නුඹලාගේ දිවුරුම් සඳහා **අල්ලාන්** නුඹලාගෙන් ප්‍රශ්න නොකරන්නේය. එහෙත් නුඹලාගේ හදවත් යමක් උපයා ගත්තේද ඒ ගැන නුඹලාගෙන් **ඔහු** ප්‍රශ්න කරන්නේය. තවද **අල්ලාන් අභියාචිතම සමානවිතය, ඉවසිලිවත්තය.**

لَا يَأْخُذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ ﴿٣٨﴾

227. ඔවුන්ගේ භාර්යාවන්ගෙන් (වැළකී සිටීමට) පොරොන්දු දෙන අය හට (උපරිම) රැළුම් කාලය සිටි මසකි: පසුව ඔවුන් පොරොන්දුවෙන් වෙන්වී හැර යන්නේ නම්, නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන් අභියාචිතම සමානවිතය, දයාබරය.**

لَا يَنْفِيَنَّ يُؤُونَ مِنْ نَسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾

228. තවද ඔවුන් දික්කසාද වීමට තිරණය කළේනම්, නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන් සියල්ල අසන්නාය. සියල්ල දන්නාය.**

وَأِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

229. තවද දික්කසාද වූ ස්ත්‍රීන් තමන්ව ඔසප් වාර තුනක් වනතුරු රඳවා ගත යුතු වන්නේය. ඔවුන් **අල්ලාන්** කෙරෙහිද **අවසාන දිනය** කෙරෙහිද විශ්වාස කරන්නේ නම් **අල්ලාන්** ඔවුන්ගේ ගර්භාෂයන්හි මැවූ දේ ඔවුන් සභවා තැබීම ඔවුන්ට නිත්‍යනුකූල නොවේ: තවද ඔවුන් සමග වීමට කැමති වන්නේ නම් එම වාරය තුළදී ඔවුන්ව ආපසු කැඳවා ගැනීමට ඔවුන්ගේ සැමියන්ට වැඩි අයිතියක් ඇත. තවද කොතරම් (අයිතින්) ඔවුන් (ස්ත්‍රීන්) මත (පුරුෂයින්ට) ඇත්තේද, එතරම් අයිතින් (පුරුෂයින්මත) ඔවුන්ට සාධාරණත්වයෙන් ඇත: නමුත් පුරුෂයින්ට ඔවුන්ට වඩා උසස් තත්ත්වයක් ඇත. තවද **අල්ලාන් බලසම්පන්නය. ප්‍රභූයම්පන්නය.**

وَالْمُطَلَّغَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤١﴾

230. එබඳු දික්කසාද දෙවරක් (ප්‍රකාශයට පත්කළ හැකි)වේ: පසුව, (දික්කසාද කළ ස්ත්‍රීන් වන) ඔවුන්ව උචිත ආකාරයෙන් රඳවා ගත යුතුයි, නැතහොත් කරුණාපුරවකව (ඔවුන්ව) පිටත්කොට යැවිය යුතුයි. **අල්ලාන්ගේ** (නියම කොට ඇති) සීමාවන් රැකිය නොහැකි යැයි ඒ දෙදෙනාම බිය

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ ۖ فَمَا مَسَّكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيَةٍ ۖ بِإِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ

වන්නේ නම් මිස නුඹලා ඔවුන්ට (නුඹලාගේ බිරියන්ට) දුන් දැයිත් කිසිවක් ආපසු ගැනීම නුඹලාට නිත්‍යනුකූල නොවේ. නමුත් ඔවුන්ට **අල්ලාහ්ගේ** (නියම කොට ඇති) සීමාවන් රැකිය නොහැකි යැයි නුඹලා බිය වන්නේ නම්, ඇයගේ නිදහස ලබාගැනීම සඳහා ඇය යමක් දෙන්නේ නම් ඔවුන් දෙදෙනා කෙරෙහි කිසිදු පවක් නොමැත. මේවා **අල්ලාහ්ගේ** (නියම කරන ලද) සීමාවන්වේ, එබැවින් නුඹලා ඒවා ඉක්මවා නොයනු: තවද කවුරුන් හෝ **අල්ලාහ්ගේ** (නියම කරන ලද) සීමාවන් ඉක්මවන්නේද, වැරදිකරුවන් වන්නේ ඔවුන්මය.

231. තවද ඔහු ඇයව (තෙවන වරටත්) දික්කසාද කරන්නේ නම්, ඉන් පසුව ඇය වෙනත් පුරුෂයෙකු සමග විවාහ නොවන තුරු ඇය ඔහුට නිත්‍යනුකූල නොවන්නීය: තවද ඔහුත් ඇයව දික්කසාද කරන්නේ නම්, (පෙර විවාහක) ඔවුන් දෙදෙනාටම **අල්ලාහ්ගේ** (නියම කරන ලද) සීමාවන් රැකිය හැකි යැයි ඔවුන් ස්ථිර කරන්නේ නම්, ඔවුන් එකිනෙකාට නැවත එක්වීම ඔවුන් කෙරෙහි පවක් නැත. තවද මේවා **අල්ලාහ්ගේ** (නියම කරන ලද) සීමාවන් වන අතර **ඔහු** මේවා නුවණැති ජනතාවට පැහැදිලි කරන්නේය.

232. තවද නුඹලාගේ භාර්යාවන්ව නුඹලා දික්කසාද කිරීමට, ඔවුන්ගේ (නියමිත) වාරයේ අවසානයට ඔවුන් ලඟා වූ කල්හි, ඔවුන්ව යහපත් අන්දමින් රඳවා තබාගනු. නැතහොත් ඔවුන්ව උචිත අන්දමින් පිටත් කර යවනු. එහෙත් නුඹලා සීමාව ඉක්මවන්නන් වන පිණිස ඔවුන්ව වැරදි අන්දමින් රඳවා නොතබනු. තවද කවුරුන් හෝ එසේ කරන්නේද, නියතවශයෙන්ම ඔහු තම ආත්මයට හානි කර ගන්නේය. තවද නුඹලා **අල්ලාහ්ගේ** විධානයන් උපහාසයට ලක් නොකරනු. තවද **අල්ලාහ්ගේ** නුඹලා වෙත වූ අනුග්‍රහයද, **ඔහු** නුඹලා වෙත පහළ කළ **ඉක්බියද**, **ප්‍රඥාවද**, එමගින් **ඔහු** නුඹලාට කරන්නාවූ අනුයාසනා සිහිපත් කරනු. තවද **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බිය දක්වනු. තවද **අල්ලාහ්** සියළු දේ මැනවින් දන්නේ යැයි දැනගනු.

يَا قَاآلَا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِن حَفِظْتُمْ
 آلا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ، فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
 فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ، تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا
 تَعْتَدُوهَا، وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۱﴾

فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِن بَعْدِ حَتَّى
 تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهَا، فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا
 جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَن يَتَرَاجَعَا لَن ظَنَّا أَن
 يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ، وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
 يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
 فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ
 بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا
 وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ، وَلَا
 تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَآذِكُرُوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ
 مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ لِيُعْظِمَكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا
 اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۳﴾

◆ අවලංගු කළ හැකි දික්කසාදය

233. තවද, නුඹලා ස්ත්‍රීන්ව දික්කසාද කර ඔවුන්, තමන්ගේ නියමිත වාරයේ අවසානයට ළඟා වනවිට, ඔවුන් විනිත අයුරින් එකිනෙකා සමඟ එකඟත්වයට පැමිණෙන්නේ නම්, ඔවුන්ගේ සැමියන්ව ඔවුන් සරණපාලා ගැනීමෙන් නුඹලා ඔවුන්ව නොවළක්වනු. නුඹලා අතරින් **අල්ලාහ්** කෙරෙහිද **අවයන් දීනය** කෙරෙහිද විශ්වාස කරන අයට මෙය අනුශාසනාවකි. මෙය නුඹලාට වඩාත් ආශීර්වාදිත මෙන්ම වඩාත් පාරිශුද්ධ වේ: තවද **අල්ලාහ්** දන්නේය, එහෙත් නුඹලා නොදන්නෙහුය.

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْصَلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاصُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٣﴾

234. තවද මව්වරුන් ඔවුන්ගේ දරුවන්ට පුරා වසර දෙකක් කිරි පෙවිය යුතුය: (මෙය) කිරි පෙවීම සම්පූර්ණ කිරීමට කැමැති අය සඳහා වේ. තවද ඔවුන්ගේ (මව්වරුන්ගේ) භාවිතයට අනුව ආහාර සහ ඇඳුම් යනාදියෙහි වගකීම දරුවා අයත් පුරුෂයා සතු වේ. කිසිදු ප්‍රාණයකට එහි හැකියාවට වඩා ධරක් නොපැටවෙනු ඇත. මව අයගේ දරුවා හේතුවෙන් (පියාට) හිරිහැර නොකළ යුතු අතර දරුවා අයත් ඔහුද, ඔහුගේ දරුවා හේතුවෙන් (මවට) හිරිහැර නොකළ යුතුය. තවද එවැන්නක්ම (කිරීම) උරුමක්කාරයින් කෙරෙහි යුතුකමක් වේ. ඔවුන් දෙදෙනාම අන්‍යෝන්‍ය ලෙස එකඟවී සාකච්ඡා කොට කිරි වරම්වට කැමති චුවහොත් ඔවුන් මත වරදක් නොවනු ඇත. තවද නුඹලා නුඹලාගේ දරුවන් සඳහා කිරි මවක් යොදවන්නට කැමැති වන්නේ නම්, නුඹලා ගෙවීමට පොරොන්දු වූ දේ නුඹලා සාධාරණ ලෙස ගෙවන්නේ නම් නුඹලා කෙරෙහි වරදක් නොවනු ඇත. තවද **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බිය දක්වනු. තවද නුඹලා කරන දේ **අල්ලාහ්** දකින බව දැනගනු.

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْفِقَ ۗ لَيْسَ لِلرِّجَالِ نُدُءٌ عَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ يَرْزُقُهُنَّ وَكَسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ وَّلَا وِجْهَةٌ ۖ لَا تُضَارُّ وَالِدًا وَلَا بَوْلِدًا ۗ لَكُمْ بِوَالِدَيْكُمْ إِلَهُ وَالْوَالِدَاتُ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنِ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذْ أَسَلْتُمُوهُمَا آتَيْتُمُوهُمَا بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

235. තවද, නුඹලාගෙන් කවුරුන් හෝ මරණයට පත්වී භාර්යාවන් හැර යන්නේද, මොවුන් (භාර්යාවන්) තමන්වම මාස හතරක් සහ (දින) දහයක් රඳවා ගත යුතුය. තවද ඔවුන් තමන්ගේ වාරයෙහි අවසානයට ලඟා වූයේ නම්, ඔවුන් පිළිබඳව සාධාරණ අන්දමින් ඔවුන් යමක් කළේ නම්, එයින් නුඹලා කෙරෙහි පවක් නොපැවරේ. තවද නුඹලා කරන දේ ගැන **අල්ලාහ්** විමසිලිමත්ය.

وَالَّذِينَ يُتَوَقَّؤْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا لَا يَنْزُبْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۗ فَاذْأَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٥﴾

236. තවද (මෙම) ස්ත්‍රීන් හට විවාහ යෝජනාවක් පිළිබඳව ඇඟවීමෙන් හෝ නුඹලාගේ සිත්තුල (කැමැත්ත) තබාගැනීමෙන්

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمُوهُ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ

හෝ නුඹලා කෙරෙහි වරදක් නැත. (මේ සම්බන්ධයෙන්) නුඹලා ඔවුන් ගැනම සිතන බව **අල්ලාහ්** දන්නේය. නමුත් නුඹලා යහපත් වදනක් පැවසීම හැරෙන්නට ඔවුන් සමඟ රහසිගත ගිවිසුමක් ඇති නොකළ යුතුය. තවද නියමිත වාරයේ අවසානයට ලඟා වන තෙක් විවාහ බන්ධනය සඳහා තීරණයකට නොඑළඹෙනු. තවද නුඹලාගේ සිත්හි ඇති දේ **අල්ලාහ්** දැන සිටින බව දැනගනු; එබැවින් නුඹලා එයින් ප්‍රවේශම් වනු. තවද **අල්ලාහ් අතිශයින්ම ඝෞඛ්‍යවිත, (හා) ඉවසිලිවත්ත** යැයිද දැනගනු.

عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَأْتُوا عِدُّوهُنَّ سِرًّا لَّأَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا وَلَا تَعْرِمُوا عُقْدَةَ الزَّكَاءِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابَ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۗ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ ﴿٣٧﴾

237. තවද නුඹලා ඔවුන්ව ස්පර්ශ කර නොමැති විටදී හෝ ඔවුන් සඳහා **මහර්** (ස්ත්‍රියට දිය යුතු දේ) නියම කර නොමැති විටදී හෝ නුඹලා ස්ත්‍රීන්ව දික්කසාද කිරීම නුඹලා කෙරෙහි පවත් නැත. එහෙත් පොහොසත් මිනිසා ඔහුගේ වත්කම අනුව ද දුප්පත් මිනිසා ඔහුගේ වත්කම අනුව ද ඔවුන්ට සැපයිය යුතු වේ. (මෙය) යහපත් අන්දමේ ජීවනෝපායක්ය, (මෙය) සුවච්චත් අය කෙරෙහි යුතුකමක්ද වන්නේය.

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۖ وَوَعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِمِ قَدْرُهَا وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرُهَا ۖ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

238. තවද නුඹලා ඔවුන්ව ස්පර්ශ කිරීමට පෙර, ඔවුන්ට **මහර්** (ස්ත්‍රියට දිය යුතු දේ) නියම කර ඇති විටදී, නුඹලා ඔවුන්ව දික්කසාද කරන්නේ නම්, ඔවුන් සමඟ දෙන්නේ නම්, නැතහොත් විවාහ බන්ධනය කඩවුන් අතෙහි වේද, ඔහු සමඟ දුන්නේ නම් හෝ මිස නුඹලා ගෙවූ **මහර්** (ස්ත්‍රියට දිය යුතු දේ) වලින් හරි අඩක් (නුඹලාගෙන් අයවිය යුතු)වේ. තවද නුඹලා සමඟවදීම බියබැඟීමත් කමට ඉතා සම්පය. තවද එකිනෙකාට යහකම් කිරීමට අමතක නොකරනු. නියතවශයෙන්ම නුඹලා කරන දේ **අල්ලාහ්** දකින්නේය.

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَيَضَعْنَ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَخْفُونَ أَوْ يَخْفُوا ۗ الَّذِي يَبْدِيهِ عُقْدَةُ الزَّكَاءِ ۖ وَأَنْ تَخْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَنْسُوا الْقُضْلَ بَيْنَكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٨﴾

239. **නමස්කාරයක්ද,** තවද මධ්‍ය **නමස්කාරයද** රකිනු. තවද **අල්ලාහ්** ඉදිරියෙහි යටහත් භාවයෙන් සිටගනු.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ ۖ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٣٨﴾

240. නුඹලා බියපත්ව (තත්ත්වයක) සිටින්නේ නම්, පා ගමනෙහි හෝ ප්‍රවාහනයෙහි (නුඹලාගේ **නමස්කාරයන්** ඉටුකරනු.) නමුත් නුඹලා සුරක්ෂිතව සිටින විටදී, නුඹලා නොදත් දේ **ඔහු** නුඹලාට ඉගැන්වූ පරිදීම **අල්ලාහ්ව** සිහිපත් කරනු.

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَلًا أَوْ زُرْبًا فَادْبَأْ أَيْمَنُّكُمْ فَإِذَا كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

241. තවද නුඹලාගෙන් කඩවුන් හෝ මරණයට පත්වී භාර්යාවන් හැර යන්නේ නම්, ඔවුන් තමන්ගේ භාර්යාවන්ට, (ඔවුන්ව) පිටමං කර නොහැරීම වෙනුවෙන්, වසරකට

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مِنْكُمْ وَيَدْرُونَ أَرْوَاجًا ۖ وَصِيَّةٌ لِأَرْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَىٰ

යැපීම සඳහා **වසියයත්** (අවසන් කැමැති පත්‍රයෙන්) ප්‍රකාශ කළ යුතුය. එහෙත් ඔවුන් (තමන් විසින්ම) පිටත්වී යන්නේ නම්, ඔවුන් තමන් සම්බන්ධයෙන් යම් සුදුසු දෙයක් කිරීම පිළිබඳව නුඹලා කෙරෙහි පවත් නැත. තවද **අල්ලාත් බලසම්පත්තය, ප්‍රඥාසම්පත්තය.**

الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ حَرَجْنَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَا فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ ۖ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣١﴾

242. තවද දික්කසාද කරනු ලැබූ ස්ත්‍රීන් සඳහා(ද), සාධාරණත්වයට අනුව පිටතෝපායක් තිබිය යුතු වේ. (මෙය) **දෙවියන්ට** බිය ඇත්තවුන් කෙරෙහි යුතුකමකි.

وَاللَّهُ طَلَّقَتْ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

243. නුඹලා වටනාගනු පිණිස **අල්ලාත් ඔහුගේ** විධානයන් මෙලෙස නුඹලාට පහදා දෙන්නේය.

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾

244. මරණයට බිය වෙමින්, තම නිවැස්වලින් බැහැර ගිය දහස් ගණන් අය ගැන ඔබ නොදන්නෙහිද? තවද “මැරෙනු.” යි **අල්ලාත්** ඔවුනට කිවේය. පසුව **ඔහු** ඔවුනට පීචය ලබා දුන්නේය. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාත්** මිනිසුන් කෙරෙහි **ඉතාමත් තනාගවත්තය**, එහෙත් බොහෝ මිනිසුන් කෘතඥ නොවෙති.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ ۖ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٤﴾

245. තවද නුඹලා **අල්ලාත්ගේ** මාර්ගයෙහි සටන් කරනු, තවද **අල්ලාත් සියල්ල අසන්නා** මෙන්ම **සියල්ල දන්නා** බව දැනගනු.

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

246. **අල්ලාත්ට** යහපත් ණයක් ලබා දෙන්නේ කවරෙක්ද?, ඒ වෙනුවෙන් **ඔහු** එය කිහිප ගුණයකින් වැඩි කර ඔහුට ලබාදෙන්නේය. තවද **අල්ලාත්** (ධනය) ලබාගෙන, වැඩිවීමට සලස්වයි. තවද නුඹලා **ඔහු** වෙතම ආපසු පමුණුවනු ලබන්නෙහුය.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَمْسَاقًا كَثِيرَةً ۗ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْضُطُ ۖ وَالْيُسُوفُ تَرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

247. **ඔබගෙන්** පසු **ඉස්රාෆිල්ගේ** දරුවන්ගේ ප්‍රධානීන් ගැන ඔබ අසා තිබේද? ඔවුන් ඔවුන්ගේ **වක්තාවරයෙකු** වෙත අප **අල්ලාත්ගේ** මාර්ගයෙහි සටන් කිරීම සඳහා අප වෙනුවෙන් රජ කෙනෙකු පත්කර දෙන්නැයි කියූ විට, නුඹලා කෙරෙහි සටන් කිරීම අනිවාර්ය කරනු ලැබුවේ නම්, නුඹලා සටන් නොකර සිටින්නෙහුදැ? යි **ඔහු (වක්තාවරයා)** කිවේය. අපව අපගේ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى ۖ إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ آلِهِمْ ائْتِنَا مِنْ رَبِّكَ آيَاتٍ ۖ فَنَزَّلْنَا الْفُورَانَ ۚ فَسَاءَ مَا كَفَرْنَا بِهِ ۗ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا مِنْكَ ذِكْرًا فَذَرَوْهُ ۚ وَاللَّهُ عَالِمٌ بِمَا كَفَرُوا ﴿٣٧﴾

නිවැස්වලින්ද අපගේ පිරිමි දරුවන්ගෙන්ද පලවා හැර සිටියදී අප **අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙහි සටන් නොකර වැළකී සිටීමට අපට කුමක් සිදුවී ඇත්දැ?යි ඔවුහු කිහ. එහෙත් සටන් කිරීම ඔවුන්ට අනිවාර්යය කරනු ලැබූ විටදී ඔවුන්ගෙන් සුළු පිරිසක් හැර අන් අය හැරී ගියහ. තවද සීමාව ඉක්මවන්නන්ව **අල්ලාන්** මැනවින් දන්නේය.

248. තවද, **අල්ලාන්** නුඹලා සඳහා **තාලූත්** රජෙකු ලෙස පත් කර ඇත්තේයැයි ඔවුන්ගේ **වක්තෘවරයා** ඔවුන්ට පැවසීය. 'රජකම සඳහා ඔහුට වඩා අපි හිමිකම් ලබා තිබියදී ඔහු අප කෙරෙහි ආධිපත්‍යය ලබන්නේ කෙසේද? තවද ඔහුට වස්තුවේ බහුලත්වය දෙනු නොලැබූ වේයැයි ඔවුහු කිහ. 'නියතවශයෙන්ම නුඹලන් **අල්ලාන්** ඔහු ව තෝරාගෙන සැරණයෙන්ද, යටිට යක්තියෙන්ද ඔහුට බහුලව පිරිනමා ඇතැයි **ඔහු** කිවේය: තවද **අල්ලාන් ඔහු** කැමැති කෙනෙකුට ආධිපත්‍යය දෙන්නේය තවද **අල්ලාන් සමෘධි සම්පන්නය, සියල්ල දත්තය.**

249. තවද ඔවුන්ගේ **වක්තෘවරයා** ඔවුන්ට, (මෙසේ) පැවසුවේය. ඔහුගේ ආධිපත්‍යයට සලකුණක් නම්, නුඹලාගේ **අධිපතිගාණන්** ගෙන් නුඹලාට ගාන්තියෙන් පිරි හඳවනක් ලැබෙන අතර එහි **මුකාගේ** පෙළපතින්ද **තාරන්නගේ** පෙළපතින්ද හැර ගිය (යහපත්) දේ වනු ඇත. තවද සුරුදුතයින් එය උසුලා සිටින්නෙහුය. නුඹලා විශ්වාසවන්තයින් නම්, නියතවශයෙන්ම නුඹලාට එහි **සලකුණක්** ඇත.'

250. තවද **තාලූත්** තම සේනාව සමඟ පිටත්වූ කල්හි, ඔහු (මෙසේ) පැවසුවේය: 'නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන්** නුඹලාව ගංගාවක් මගින් පිරික්සනු ඇත. එබැවින් යමෙක් එයින් පානය කරයිද, ඔහු මාගෙන් කෙනෙක් නොවේ. එහෙත් තමන්ගේ අත්ලෙන් ජලය ස්වල්පයක් හැර (අධික ලෙස) රස නොබලන්නන් සැබැවින්ම මාගෙන් කෙනෙක් වන්නේය.' එහෙත් ඔවුන්ගෙන් ස්වල්ප දෙනෙකු හැර (අන් අය) එයින් පානය කළහ. එමෙන්ම ඔහුද ඔහු සමඟ විශ්වාස කළ අයද ඔවුන් එයින් එතෙර වූ කල්හි '**පාලූත්** හා ඔහුගේ සේනාවන්ට එරෙහිව අද දින අපට බලයක් නැතැයි (අවනත නොව) ඔවුහු කිහ. නමුත්, (එක් දිනකදී) නිශ්චිතවම **අල්ලාන්**ව ඔවුන් නමුවන්නේ යැයි සිටීර ලෙස

أَبْنَاؤُنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٨﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَأَتَىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلِكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٩﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَن يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُم مِّن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٥٠﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِي ۖ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ اللَّهَ كَمَا كُنْتُمْ مِنَ فِتْنَةٍ قَلِيلَةً غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرٍ ۖ بَادَى اللَّهُ

දැන සිටි අය (මෙසේ) කිහි: 'අල්ලාන්ගේ විධානයන් මගින් කොතරම් සුළු පිරිස් විශාල පිරිස් කෙරෙහි ජයග්‍රහණය කර තිබේද! තවද අල්ලාන් ඉවසිලිවත්තයින් සමඟ සිටින්නේය.

وَاللَّهُ مَعَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٠﴾

251. තවද ඔවුහු ජාගුරුට හා ඔහුගේ සේනාවන් වෙත (මුහුණ දීමට) පිටත්වූ කල්හි, 'අපගේ අධිපතියාණෝහි! අප හට ස්ථිරසාරභාවය ලබා දෙනු මැනව, තවද අපගේ පාදයන් ස්ථාවර කරනු මැනව. තවද අවිශ්වාසිතයින්ට එරෙහිව අපට උදව් කරනු මැනවැයි ඔවුහු කිහි.

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَاكُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّثْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥١﴾

252. එබැවින් අල්ලාන්ගේ විධානයෙන් මොවුහු ඔවුන්ට මුලිනුපුටා දැමූහ. තවද දාවුද් ජාගුරුට ආධිපත්‍යයයද, පුඤ්චද දුන්නේය. තවද ඔහු කැමති දේ ඔහුට ඉගැන්වූයේය. තවද මිනිසුන්ගෙන් සමහරෙක් තවත් සමහරෙකු ලවා අල්ලාන්ගේ පලවා හැරීම නොවන්නට, පොළොව කෝලාහලයෙන් පිරී යන්නට තිබිණ. නමුත් අල්ලාන් (සියලු) මිනිසුන් හට අතිශයින්ම තහනම්ලිය.

فَهَرَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَتَوَلَّى دَاوُدُ جَاكُوتَ وَأَتَمَّهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْ لَا دَفَعَهُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٢﴾

253. අල්ලාන්ගේ සළකුණු මේවාය. අපි ඒවා සත්‍යයෙන් යුතුව ඔබ හට කියවන්නෙමු. නියතවශයෙන්ම ඔබ දුරයින්ගෙන් (එක්) කෙනෙකි.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ يَا حَقُّقُ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٣﴾

254. දුරයින් මොවුන්ගේ මොවුන්ගෙන් සමහරුන්ව තවත් සමහරුන්ට වඩා අපි උසස් කර ඇත්තෙමු. අල්ලාන් කටා කළ අයද මොවුන්ගේ වෙති. තවද ඔහු මොවුන්ගෙන් සමහරුන්ගේ තරාතිරමි උසස් කොට ඇත්තේය. තවද අපි මරියම් ගේ පුත් ඊසාට පැහැදිලි සාධක ලබාදී ශුද්ධවූ ආත්මයෙන් ඔහුව අපි ගක්විමත් කළෙමු. තවද අල්ලාන් කැමති වූයේ නම් ඔවුන්ට පසුව (පැමිණි) අය ඔවුන්ට පැහැදිලි සළකුණු පැමිණි පසුවද ඔවුනොවුන් අතර සටන් නොවදින්හට තිබුණි: නමුත් ඔවුහු එකඟ නොවූහ. ඔවුන්ගෙන් සමහරු විශ්වාස කළහ, තවද ඔවුන්ගෙන් සමහරු අවිශ්වාස කළහ. තවද අල්ලාන් (එසේ) කැමති වූයේ නම්, ඔවුන් එකිනෙකා සමඟ සටන් නොකරන්නට තිබුණි: එහෙත් අල්ලාන් ඔහු කැමැති දේම කරන්නේය.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ ، مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَ رَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَأَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ، وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ، وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٤﴾

* සටහන 254: මෙම වාක්‍යය පරිවර්ථනය කළ හැක්කේ 'මිත්තුම්' (منهم) යන වචනයට පසුව විරාමයක් දීමෙන් මිස එයට පෙර විරාමයක් දීමෙන් නොවේ. මෙම අවස්ථාවේ දී පරිවර්ථනය පහසුවෙන් කියවිය හැකි අතර පහසුවෙන් තේරුම් ගැනීමටද හැකිවේ. එවිට එය මෙසේ ලියැවේ: "දුරයින් මොවුන්ගේ; මොවුන්ගෙන් සමහරු තවත් සමහරුන්ට වඩා අපි උසස් කළෙමු. අල්ලාන් කටා කළ අයද මොවුන්ගේ වෙති. තවද ඔහු මොවුන්ගෙන් සමහරුන්ගේ තරාතිරමි උසස් කොට ඇත්තේය."

◆ ඔවුන්ට නව නීති මාලාවක් දුන්නේය.

255. එමඛල විශ්වාසිතයිනි! කිසිඳු ගනුදෙනුවක් නොමැති, කිසිඳු මිතුරුකමක් නොමැති, කිසිඳු මැදිහත්වීමක්ද නොමැති එම දිනය පැමිණීමට පෙර, අප ඉඹුලට දුන් දෙයින් වැය කරනු: (තමන්ටම) වැරදි කරන්නන් වන්නේ අවිශ්වාස කරන්නන්මය.

* 256. අල්ලහ්, ඔහු හැර නැමදීමට සුදුස්සෙක් නොමැත, පිවමනය, ස්වයං ස්වාධීය, සියල්ල පැවරීමට සලස්වන්නාය. මද නින්ද හෝ නින්ද ඔහුව ග්‍රහණය නොකරයි. අහස්හි ඇති සියළු දේ ද, පොළොවෙහි ඇති සියළු දේ ද ඔහු සතුය. ඔහුගේ අවසරයෙන් මිස ඔහු වෙත මැදිහත් වනුයේ කවරෙක්ද? ඔවුනට ඉඳිරියෙන් ඇති දේ ද, ඔවුනට පිටුපසින් ඇති දේ ද, ඔහු දනියි. ඔහුගේ කැමත්තෙන් හැර ඔහුගේ දැනුමෙන් කිසිවක් ඔවුනට ලබාගන්නට නොහැකිය. ඔහුගේ සිහසුන අහස්හිද පොළොවෙහිද පැතිරී ඇත. තවද ඒවා රැකගැනීම ඔහුව වෙහෙසට පත් නොකරයි. තවද ඔහු අති උසස්ය අති ශ්‍රේෂ්ඨය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمَ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلاَةَ وَلَا شَفَاعَةً ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمْ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٥﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۗ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ ۗ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۗ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٦﴾

257. ආගමෙහි කිසිඳු බලකිරීමක් නොමැත. නියතවශයෙන්ම නිවැරදි දේ වැරදි දෙයින් ප්‍රත්‍යක්‍ෂ වී ඇත. එබැවින් කවුරුන් හෝ සීමාව ඉක්මවන්නන්ගේ මගපෙන්වීම ප්‍රතික්ෂේප කරමින් අල්ලහ් කෙරෙහි විශ්වාස කරන්නේද, නියතවශයෙන්ම ඔහු නොකැඩෙන්නාවූ ශක්තිමත් මිටක් දැඩිව ග්‍රහණය කර ගත්තේය. තවද අල්ලහ් සියල්ල අසන්නාය. සියල්ල දන්නාය.

لَا زَكَاةَ فِي الرِّبٰٓيِنِ ۗ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۗ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰٓي ۗ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٧﴾

258. අල්ලහ් විශ්වාස කරන අයගේ මිතුරු ය: ඔහු ඔවුන්ව සියළු (වර්ගයේ) අපරිකාරයන්ගෙන් ආලෝකය වෙතට ගෙන එන්නේය. තවද අවිශ්වාස කරන අයගේ මිතුරන් සීමාව ඉක්මවන්නන්ය, මොවුහු ඔවුන්ව ආලෝකයෙන් සියළු (වර්ගයේ) අපරිකාරයන් වෙතට ගෙන එන්නෝය. මොවුහු ගින්නෙහි සහකරුවන්ය: මොවුහු එහිම වෙසෙන්නෝය.

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمٰتِ إِلَى النُّوْرِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيٰئُهُمُ الطَّاغُوتُ ۗ يُخْرِجُوهُمْ مِّنَ النُّوْرِ إِلَى الظُّلُمٰتِ ۗ أُولٰٓئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿٢٥٨﴾

259. අල්ලහ් ඔහුට රාජධානිය දුන් බැවින් ඉඩාවතීම් සමඟ එතුමාගේ අධිපතියාණන්

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّكَ إِبْرٰهِيْمَ فِي

* සටහන 256: 'කුර්සි' (كرسي) යන වචනයෙන් මූලිකව අදහස් වන්නේ බලයෙහි ආසනය නැතහොත් සිංහාසනය යන්නයි. මෙම වචනයෙහි මෙම අරුතට පුළුල් යෙදීමක් ඇති අතර 'දැනුම' පමණක් නොව පාලනයෙහි අනෙකුත් අවශ්‍යතාවයන්ටද එය අදාළ වේ.

සම්බන්ධයෙන් තර්ක කළ ඔහු ගැන ඔබ අසා නැත්ද? 'පීචය දෙන්නේද, මරණය දෙන්නේද මාගේ අධිපතියාණන්ගේ ඉබ්‍රාහිම් පැවසූ කල්හි, 'මමද පීචය දෙන්නෙමි, මරණයද දෙන්නෙමි'යි ඔහු කීවේය. 'එසේනම්, අල්ලාන් සූර්‍යයා ව නැගෙනහිරින් ගෙන එයි, නුඹ එය බටහිරින් ගෙන එනු'යි ඉබ්‍රාහිම් කීවේය. මෙයින් මිටිතාදාෂ්ටිකයා තුණ්හිමුහුණ විය. තවද අල්ලාන්, අදමිටු ජනතාවට මග නොපෙන්වයි.

260. නැතහොත්, වහලයන් කඩා වැටුණු නගරයක් පසුකර යමින් සිටින තැනැත්තෙකු පිළිබඳ (ඔබ අසා නැත්ද?) ඔහු 'එහි විනාශයට පසු අල්ලාන් එය නැවත පීචයට ගෙනෙන්නේ කවදාදැ'යි ඔහු පැවසුවේය. පසුව අල්ලාන් ඔහුව වසර සියයකට මරණයට පත් කළේය. පසුව ඔහුව නැගිටුවමින්, ඔබ කොපමණ කලක් (මෙම තත්ත්වයෙහි) සිටියෙහිදැ'යි ඔහු ඇසුවේය. 'මම දවසක් හෝ දවසකින් කොටසක් සිටියෙමි'යි ඔහු කීවේය. 'නොඑසේය, ඔබ (මෙම තත්ත්වයෙහි) සිය වසරක් සිටියෙහිය. දැන්, ඔබගේ ආහාර දෙසද ඔබගේ පානය දෙසද බලනු. ඒවා නරක්වී නොමැත. තවද ඔබගේ බුරුවා දෙස බලනු. අප ඔබව මිනිසුන්ට සලකුණක් කරනු පිණිස (අපි මෙසේ කළෙමු) තවද, අස්ථින් දෙස බලනු, අපි ඒවා කෙසේ සකස්කොට ඒවා මාංශයෙන් ආවරණය කර ඇත්තෙමුදැ'යි ඔහු කීවේය. තවද මෙය ඔහුට පැහැදිලිව විට 'අල්ලාන්ට ඔහු කැමති සියළු දේ කිරීමට බලය ඇති බව මා දැනිමි'යි ඔහු කීවේය.

261. තවද 'මාගේ අධිපතියාණනි! ඔබ මළවුන්ට පීචය දෙන්නේ කෙසේදැ'යි මා හට පෙන්වාදෙනු මැනවැ'යි ඉබ්‍රාහිම් පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු,) 'ඔබ විශ්වාස නොකළේදැ?'යි ඔහු කීවේය. 'එසේය, නමුත් මගේ සිත සැනසීම සඳහා (මම මෙය ඇසුවෙමි)යි ඔහු කීවේය. ඔබ පක්ෂින් සතරක් ගෙන ඔබ හට හිලෑ කරගනු. පසුව උන් එකිනෙකා ව එක් එක් කන්දක් මත තබනු: පසුව උන්ව කැඳවනු: ඔවුන් කඩිනමින් ඔබ වෙත පැමිණෙනු ඇත. තවද අල්ලාන් බලශම්පත්ත ද ප්‍රභූශම්පත්ත ද බව දැනගනුයි ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය.

262. කවුරුන් හෝ තමන්ගේ බන්ධන අල්ලාන්ගේ මාධනයෙහි වැයකරන්නේද ඔවුන්ගේ උපමාව බාහුණ ඇටයක් බඳුය. එය කරලි සතකින් ටෝපණය කරන අතර එක් කරලක බීජ සියයක් ඇත. තවද අල්ලාන් ඔහු

رَبِّهِ أَنْ أَنْتَهُ اللَّهُ الْمُلْكُ إِذْ قَالَ
 لِبُرْهَمِ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ، قَالَ
 أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ، قَالَ لِبُرْهَمِ فَإِنَّ
 اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ
 بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ،
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٦٠﴾

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ
 عَلَى عُرُوقِهَا قَالَ أَتَى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ
 بَعْدَ مَوْتِهَا، فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً
 عَامًا ثُمَّ بَعَثَهُ، قَالَ كَمْ لَبِثْتُ،
 قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ، قَالَ
 بَلْ لَبِثْتُ مِائَةً عَامًا فَانظُرْ إِلَى
 طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ، وَ
 انظُرْ إِلَى جَمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً
 لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا
 ثُمَّ نَكْسُوهَا لحمًا، فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ،
 قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦١﴾

وَإِذْ قَالَ لِبُرْهَمِ رَبِّيَ كَيْفَ تُحْيِي
 الْمَوْتَى، قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ، قَالَ بَلَى
 وَلَكِن لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي، قَالَ فَوَعدُ
 آرَبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ
 اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ
 ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا، وَأَعْلَمُ أَنَّ
 اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٢﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْت
 سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ

කැමති ඕනෑම කෙනෙකුට (එය) තවදුරටත් වැඩි කර දෙන්නේය: තවද **අල්ලාහ් සමෘධියමිපන්නය, සියල්ල දත්තය.**

حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾

263. ඔවුන් තමන්ගේ ධනය **අල්ලාහ්ගේ** මාර්ගයෙහි වැයකර, පසුව ඔවුන් වැය කරන දේ කියාපෑමෙන් හෝ ඊළඟින් හෝ අනුගමනය නොකරන්නේද, ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ හිඳිණ ඔවුන්ගේ **අධිපතිත්වය** වෙතය. තවද ඔවුන්ට බියක් නොවනු ඇත, ඔවුන් ගේක වන්නේද නැත.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لِيُغْفِرَ لَهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾

264. ඊළඟින් මගින් ලුහුබැඳින්නාවූ දන්දීමට වඩා කාරුණික වදනක් හා ඝණමව දීම, ශ්‍රේෂ්ඨය. තවද **අල්ලාහ් ස්වයංපෝෂිතය, ඉතා ඉවසිලි වන්නය.**

قَوْلٍ مَّعْرُوفٍ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

265. එමිඛල විශ්වාසිතයිනි! මිනිසුන්ට පෙනෙන්නට තම ධනය වැයකර තවද **අල්ලාහ් සහ අවකාශ දනය** කෙරෙහි විශ්වාස නොකරන්නෙකු මෙන් නුඹලාගේ දානයන් කියාපෑමෙන් හා (සිත්) ඊළඟින් නිෂ්චල කර නොගනු. තවද ඔහු ද ඔහුගේ උපමාව පසින් (වැසුණු) මෘදු ගල් පර්වතයකට සමානය. එය මත තද වැසි ඇදහැරුන විට එය නිරාවරණය වී මෘදු හා ඝණ බවට පත්වේ. ඔවුන් උපයන දෙයින් අල්පයක්වත් ඔවුන්ට රැකගත නොහැක. තවද අවිශ්වාසි ජනතාවට **අල්ලාහ්** මග නොපෙන්වයි.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ ۗ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِجَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۗ لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

266. තවද **අල්ලාහ්ගේ** තෘප්තිය ලබාගැනීමටත් තමන්ගේ ආත්මයන් ශක්තිමත් කර ගැනීමටත් තමන්ගේ ධනය වැයකරන්නන්ගේ තත්වය, උස් බිමක පිහිටි උදානයකට සමානය. එය මත තද වැසි පතිත වීමේදී එය තම ඵලදාව දෙගුණ කරදෙයි. තවද එය මත තද වැසි පතිත නොවූයේ නම් එවිට මද වැසි (ප්‍රමාණවත්ය). තවද නුඹලා කරන දේ **අල්ලාහ්** දකින්නේය.

وَمَثَلِ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ مَبْتَغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۗ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّت ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٥﴾

267. යමෙකුට සියලු වර්ගයේ පලතුරු වලින් පිරි, තවද ඉඳිගස් සහ මිදිවැලින් හෙබි, එයට යටින් ගලා බසිනා ගංඟාවන්ගෙන් යුත් උදානයක් තිබේ, මහලු විය ඔහුට අත්වී ඔහුට දුබල දුරුවන්නද ඇතිව, තවද ගිනියම් සුළි සුළුකක් එයට පහර දී ඒවා (සියල්ල) පිලිස්සී යාමට නුඹලාගෙන් කෙනෙකු කැමැති වන්නේද? මේ අයුරින් නුඹලා මැනවින් සිත

أَيُّودًا ۗ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ ۖ وَأَعْنَابٍ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضُعْفَاءُ ۗ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ

බලනු පිණිස **අල්ලාන් ඔහුගේ සලකුණු** නුඹලාට පැහැදිලි කරයි.

268. එම්බල විශ්වාසිතයීනි! නුඹලා උපයාගත් දෙයින්ද, **අප** නුඹලා සඳහා පොළොවෙන් නිපදවූ දෙයින්ද යහපත් දේ වැයකරනු. තවද පිළිකුලින් බිම බලමින් මිස නුඹලා තමන්ටම එය නොගන්නා කල්හි එයින් අයහපත් දේ (දෙවියන්ගේ මාර්ගයේ) වැය කරන්නට නොපතනු. තවද **අල්ලාන් ස්වයං-පෝෂිත** බවද, **ප්‍රශංසාහිමි** බවද දැනගනු.

269. **සෙයිතාන්** නුඹලාට දිළිඳුකම ගැන හය කරමින් පිළිකුල් දෙයට නුඹලාට පොළඹවයි. එහෙත් **අල්ලාන්** ඔහු වෙතින් ඝෂමාව ද, වරප්‍රසාදය ද නුඹලාට පොරොන්දු වන්නේය. තවද **අල්ලාන් සමෘද්ධිමත්තය**, **සියල්ල දත්තය**.

270. **ඔහු** කැමැති අයෙකුට **ඔහු** ප්‍රඥාව පිරිනමන්නේය. තවද කවරෙකුට හෝ ප්‍රඥාව දෙන ලද්දේද ඇත්තෙන්ම ඔහුට යහපත් දේ ඉතා බහුලව පිරිනමන ලද්දේය: තවද වටහාගැනීම ලැබුවන් මිස අන් කිසිවෙකුත් මෙහෙති නොකරන්නේය.

271. තවද නුඹලා කුමන දෙයක් වැය කළද, නැතහොත් නුඹලා කුමන ධාරයක් ධාරවුවද නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන්** එය දන්නේය: තවද වැරදි කරන්නන්ට, උදව් කරන්නන් කිසිවෙක් නොවන්නේය.

272. නුඹලා ප්‍රසිද්ධියේ දන්නෙකුගේ නම් එය යහපත්ය (නොඳය): නමුත් නුඹලා ඒවා සභවා ඒවා දිළිඳුකම දෙන්නේ නම්, එය නුඹලාට වඩා හොඳය: තවද ඔහු නුඹලාගේ (බොහෝ) පාපයන් නුඹලාගෙන් දුරු කරන්නේය. තවද **අල්ලාන්** නුඹලා කරන දේ ගැන විමසිලිමත්ය.

273. ඔවුන්ට යහමග යැවීම ඔබගේ වගකීමක් නොවේ. එහෙත් **අල්ලාන් ඔහු** කැමැති කෙනෙකුට මග පෙන්වයි. තවද වස්තුවෙන් කවර හෝ දෙයක් නුඹලා වැය කළද, එය නුඹලාටමය, කෙසේ නමුත් නුඹලා **අල්ලාන්ගේ** ප්‍රසාදය පතනු මිස නුඹලා වැය නොකරන්නෙහුය. තවද වස්තුවෙන් කවර

فَاخْتَرَقْتَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا مَنْ طَيَّبْتُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخْذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٩﴾

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ، وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا، وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٧٠﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ، وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا، وَ مَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٧١﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ، وَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٢﴾

إِنْ تُبَدُّوا وَالصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ، وَإِنْ تُخْفَوُهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ، وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧٣﴾

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ، وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نَنْفُسْكُمْ، وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءً وَجْهِ اللَّهِ، وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ

හෝ දෙයක් නුඹලා වැය කළද, එය නුඹලාට මුළුමනින්ම ආපසු ගෙවනු ලබන්නේය. තවද, නුඹලාට අසාධාරණයක් නොකරනු ලබන්නේය.

يُؤْتِكُمْ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٤﴾

274. (මෙම දන්දීම) **අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙහි රඳවා තබන ලද එමෙන්ම පොළොවෙහි තැනින් තැන යෑමට නොහැකි දුගියන් සඳහා වේ. (ඔවුන් යාවක කමින්) වැළකී සිටින නිසා, ඔවුන් අවශ්‍යතාවයන්ගෙන් මිදුනු අය යැයි අඤානඥා සිතන්නේය. ඔවුන්ගේ පෙනුමෙන් ඔබ ඔවුන්ට හඳුනා ගන්නෙහිය. ඔවුහු මිනිසුන්ගෙන් බැහැරව පත් වෙමින් නොයදීන්හෝය. තවද වස්තුවෙන් කවර හෝ දෙයක් නුඹලා වැය කරන්නේද, නියත වශයෙන්ම **අල්ලාන්** ඒ පිළිබඳව පරිපූර්ණ දැනුම ඇත්තාය.

لِلْمُقَرَّرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِذَا حَاقَهُمْ وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلَيْهِمْ ﴿٢٧٥﴾

275. තමන්ගේ වස්තුව රාත්‍රියෙහි සහ දවාලෙහිද, රහසිගතව සහ ප්‍රසිද්ධියේද, වැය කරන්නන්ට ඔවුන්ගේ තිළිණය ඔවුන්ගේ **අධිපතිඥාණන්** සතුව ඇත: ඔවුන්ට කිසිදු බියක් (පැමිණෙන්නේ ද) නැත, ඔවුන් ගෝකවන්නේ ද නැත.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٦﴾

276. පොලිය ගිලදුමන්නන්, **සෙයිතාන්** විසින් තදින් පහරදීමෙන් උමතු වී නැගිටින තැනැත්තෙකු මෙන් මිස නොනැගිටිති. මන්ද, වෙළඳාම (ද) පොළියට සමානඥායි ඔවුන් පැවසූ නිසාය. නමුත් **අල්ලාන්** වෙළඳාම නිත්‍යානුකූල කර ඇති අතර පොලිය අනිත්‍යානුකූල කර ඇත. එබැවින් ඔහුගේ අධිපතිඥාණන්ගෙන් කිසියම් අවවාදයක් පැමිණීමෙන් පසු ඔහු එයින් වැළකී සිටින්නේ නම්, පෙර (ඔහු ලැබූ දෙය) ඔහුටමය: තවද ඔහුගේ කටයුත්ත **අල්ලාන්** වෙතය. තවද කවුරුන් හෝ නැවත (ඒ වෙතට) යන්නේද, ඔවුන්ම **ගින්නෙහි** සහකාරවන් වෙති: ඔවුන් එහිම වෙසෙනු ඇත.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقْوَمُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِينَ يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَكَ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٧﴾

*277. **අල්ලාන්** පොලිය නැති කර දන්දීම වර්ධනය කරවන්නේය. තවද කිසිම ස්ථිර අවිච්චාසිතයෙකු මෙන්ම පරමපාපහරයෙකුට **අල්ලාන්** ප්‍රිය නොකරන්නේය.

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٨﴾

278. නියතවශයෙන්ම විශ්වාස කොට යහපත් ක්‍රියාවන් කරමින්, **නමස්කාරයෙහි** නිරත වෙමින් **ෂකාත්** (දුගිබද්ද) ගෙවන අය හට

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ

* **සටහන 277:** පොළියද, අධික පොළියද මත ගොඩනැගුනු ආර්ථිකය විනාශයට පත්වන බවද, දන්දීම මත ගොඩනැගුනු ආර්ථිකය සමෘද්ධිමත් වනු බවද මෙම වාක්‍යය ඉතා පැහැදිලි තිත්දුමක් දෙයි.

ඔවුන්ගේ තිලිණ ඔවුන්ගේ අධිපතිවරුන් සතු විය. තවද ඔවුන්ට කිසිදු බියක් (පැමිණෙන්නේ ද) නැත, ඔවුන් ගොකවන්නේද නැත.

279. එම්බල විශ්වාසිතයීනි! අල්ලාහ් කෙරෙහි බිය වනු. තවද නුඹල විශ්වාසිතයින් නම් පොලියෙහි ඉතිරිව ඇති දේ අත් හරිනු.

280. එහෙත් නුඹල (එය) නොකළේ නම්, අල්ලාහ් සහ ඔහුගේ දූතයාණන් වෙතින් වූ යුධ ප්‍රකාශයට පරෙස්සම් වනු. තවද නුඹල පසුතැවිලි වන්නේ නම්, නුඹලගේ නියම මුදල නුඹලටය. (මෙලෙස) නුඹල වැරදි නොකළ යුතු අතර නුඹලටද වරදක් නොකරනු ලැබේ.

281. තවද කිසිවෙකු (ණයගැතියෙකු) මහත් අපහසු තත්ත්වයක පසුවන්නේ නම්, පහසු කාලය තෙක් (ඔහුට) අවකාශය (දෙනු). තවද නුඹල දන්නේ නම්, එය දානයක් ලෙස සලකා හැරීම නුඹලට වඩාත් යහපත්ය.

282. තවද නුඹල අල්ලාහ් වෙතට ආපසු පමුණුවන ලබන දිනය ගැන බියවනු: එවිට සෑම ආත්මයකටම එය ඉපැයූ දේ මුළුමනින්ම ගෙවනු ලබන්නේය. තවද ඔවුන් හට අසාධාරණයක් කරනු නොලබන්නේය.

283. එම්බල විශ්වාසිතයීනි! නුඹල අතරින් කෙනෙකු වෙනත් කෙනෙකුගෙන් නියමිත වාරයක් සඳහා ණයක් ලබාගතහොත්, එය ලියා තබනු. තවද ලියන්නා නුඹල ඉදිරියෙහි (එය) අවංකව ලිවිය යුතුය. තවද කිසිදු ලියන්නෙකු ලිවීම ප්‍රත්ක්ෂේප නොකළ යුතුය, මන්ද අල්ලාහ් ඔහුට ඉගැන්වූයේය, එබැවින් ඔහු ලිවිය යුතු අතර වගකීම පැවරී ඇති තැනැත්තා (ලියනු පිණිස) පැවසිය යුතුය. තවද ඔහු ඔහුගේ අධිපතිවරුන් වන අල්ලාහ් කෙරෙහි බියවිය යුතු අතර, එහි කිසිම අඩුවක් නොකළ යුතුය. නමුත් වගකීම පැවරී ඇති පුද්ගලයෙකු දැනුමෙන් අඩු නිසා හෝ දුබලයෙකු නිසා හෝ ඔහුට ප්‍රකාශ කිරීමට නොහැකි නම්, ඔහුගේ යහපත වෙනුවෙන් පෙනී සිටින කෙනෙකු යුක්ති සහගතව (ලියනු පිණිස) පැවසිය යුතුය. තවද නුඹලගේ පිරිමින්ගෙන් සාකඡ්ඡකරුවන් දෙදෙනෙකු කැඳවනු. තවද පිරිමින් දෙදෙනෙකු (නොමැති කල්හි) නුඹල කැමැති

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٨٠﴾

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتِغُوا فَكُمُ دُؤُسٌ أَمْوَالِكُمْ ۖ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾
وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۗ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٢﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنتُم بَدَيْنَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلْيُكْتَبَ بَيْنَكُمُ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۖ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ ۚ فَلْيُكْتَبْ ۗ وَالَّذِي لَدَىٰ عَلِيِّ الْحَقُّ وَلِيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا ۚ فَإِن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَن يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ۚ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِن رِّجَالِكُمْ فَإِن لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَيْنِ وَمَنْ تَرْضَوْنَ مِنَ

පරිදි එක් පිරිමියෙකු හා ස්ත්‍රීන් දෙදෙනෙකු සාක්ෂිකරුවන් වශයෙන් ගනු, මන්ද (ස්ත්‍රීන්) දෙදෙනාගෙන් එක් කෙනෙකුට (මතකයෙහි) දෝෂයක් ඇති වූ විට අනෙක් කෙනාට මතක් කරවා දිය හැකිය. තවද සාක්ෂිකරුවන් කැඳවනු ලැබූ විටදී, ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප නොකළ යුතුය. එය කුඩා වුවද විශාල වුවද එය (ගෙවීම සඳහා) නියමිත වේලාව ඇතුළත්ව එය ලියා තැබීමට නුඹලා මැලි නොවනු. මෙය **අල්ලාක්** අභියාචනා වඩාත් යුක්ති සහගත වන අතර සාක්ෂිය ස්ථිර කර නුඹලාට සැකයෙන් ඇත් කර තැබීමට ඉවහල් වනු ඇත. එබැවින් නුඹලා අතර අතින් අතට හුවමාරු කරගන්නා වෙළඳ භාණ්ඩයක ගණුදෙනුවක් මිස (ලියා තැබීම පැහැර නොහරිනු), එවැනි අවස්ථාවක නම් නුඹලා ලියා නොතැබීම නුඹලාට පවත් නොවන්නේය. තවද නුඹලා එකිනෙකා අතර ගනුදෙනු කරන විට සාක්ෂිකරුවන් යොදා ගනු. තවද ලියන්නාටද, සාක්ෂිකරුවාටද හිංසාවක් නොවීමට වග බලාගත යුතුය. තවද නුඹලා (එසේ) කළේ නම් ඇත්තෙන්ම එය නුඹලාගේ අයිතියක් වේ. තවද **අල්ලාක්** කෙරෙහි බිය දක්වනු. තවද **අල්ලාක්** නුඹලාට දැනුම ලබා දෙන්නේය. තවද **අල්ලාක්** සියල්ල මැනවින් දන්නේය.

الشَّهَدَاءُ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشَّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ تَكْتُمُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ آجِلِهِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُمُوهَا ۗ وَشَهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ ۗ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۗ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوץٌ بِكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ وَ يُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۸﴾

284. තවද නුඹලා ගමනෙහි යෙදී සිටින විටකදී, නුඹලාට ලියන්නෙකු නොලැබුනේ නම් එවිට ඇපයක් ලෙස දෙයක් ලබාගත යුතුය. තවද නුඹලාගෙන් කෙනෙකු තවත් කෙනෙකු වෙත යම් දෙයක් විශ්වාසයෙන් යුතුව භාරකළේ නම්, විශ්වාසයෙන් භාරගත් තැනැත්තා භාරගත් දේ ආපසු භාරදිය යුතු අතර තම **අධිපතියාණන්** වන **අල්ලාක්**ට බිය විය යුතුය. තවද සාක්ෂිය නොසකවනු. යමෙක් එය සකවන්නේද ඔහුගේ හඳවන නීසැකවම පාපකාරී වේ. තවද නුඹලා කරන දේ **අල්ලාක්** මැනවින් දන්නේය.

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَنَّ مَقْبُوضَةً ۖ فَإِنْ أَتَىٰ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي الْوَضَعُهَا إِلَىٰ آمَانَتِهِ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ۗ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۗ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۳۹﴾

285. අහස්හි ඇති සියළු දේ ද, පොළොවෙහි ඇති සියළු දේ ද **අල්ලාක්**ට අයත්ය. නුඹලාගේ සිත්තුළ ඇති දේ නුඹලා එළිදරව් කළද නැතහොත් එය සඟවා තැබුවද **අල්ලාක්** එය පිළිබඳව නුඹලාගෙන් විමසනු ඇත. පසුව **ඔහු** කැමැති කෙනෙකුට ක්ෂමාව දෙන්නේය. තවද **ඔහු** කැමැති කෙනෙකුට දඬුවම් දෙන්නේය. **ඔහු** අභිමත සියල්ල කිරීමට **අල්ලාක්**ට බලය ඇත.

لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَإِنْ تُبَدَّلُوا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفَوْهُ يَحْسِبْكُمْ بِوَاللّٰهِ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۴۰﴾

286. (අපගේ) මෙම **දුතයාණන්** ඔහුගේ **අධිපතියාණන්** ගෙන් ඔහු වෙත පහළ කළ දේ කෙරෙහි විශ්වාස කරන අතර විශ්වාසිතයින්ද (එලෙසම කරති). (ඔවුන්) සියල්ලන්ම **අල්ලාන්** කෙරෙහිද, **ඔහුගේ** දේවදූතයන් කෙරෙහිද, **ඔහුගේ** ග්‍රන්ථයන් කෙරෙහිද, **ඔහුගේ** දුතයින් කෙරෙහිද විශ්වාස කරමින්, 'අපි **ඔහුගේ** දුතයින් අතරින් කිසිවෙකුටත් වෙනස්කමක් නොදක්වමු' (යි පවසන්නෝය). තවද ඔවුහු 'අපි සවන් දුනිමු, තවද අපි කිකරූ වූයෙමු. අපගේ **අධිපතියාණෙහි**, **ඔබගේ** ඝෂමාව (අපි අයැදෙන්නෙමු), තවද ආපසු පැමිණීම **ඔබ** වෙතටම වේ' යැයි පවසති.

أَمَّنَ الرَّسُولِ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ سَلَامًا نَفَرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٦﴾

*287. **අල්ලාන්** කිසිම ආත්මයකට, එහි ශක්තියට වඩා බර නොපටවන්නේය. ඔහු උපයාගන්නා (නිලීණයද) ඔහුටමය, තවද ඔහු උපයාගන්නා (දැඩුවමද) ඔහුටමය. අපගේ **අධිපතියාණෙහි!** අපට අමතක වන විට හෝ අප වරදකට හසුදවනු විට අපට දැඩුවමී නොකරනු මැනව. තවද අපගේ **අධිපතියාණෙහි**, අපට පෙර සිටි අය හට **ඔබ** පැර වූ පරිදි අප හටද **ඔබ** බර නොපටවනු මැනව. අපගේ **අධිපතියාණෙහි!** අපගේ ශක්තියට දරාගත නොහැකි දෙයක් අප මත නොපටවනු මැනව. තවද අපගේ (පව්) මකා දමනු මැනව. තවද අපට ඝෂමාව දෙනු මැනව, තවද අප වෙත කරුණාව දක්වනු මැනව. **ඔබ** අපගේ ස්වාමියාය. එබැවින් අවිශ්වාසිත ජනතාවට එරෙහිව **ඔබ** අප හට උදව් කරනු මැනව.

لَا يَكِفُّ اللَّهُ نَفْسًا لَّا وَسَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا أَوْرَاقَنَا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا إِنَّكَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٧﴾

***සටහන 287:** ආගමික වගකීම් භාරකරන ලද පෙර ජනතාව පිළිබඳව මෙහි සඳහන් වේ. එනොත් ඔවුන් එයට අගෞරවයෙන් යුතුව සැලකූ අතර ඒවා බරක් ලෙසද සැලකූහ. සමාජයෙහි පහළ මට්ටමේ වූ වෘත්තීමය පුජකවරුන්ට එම බර ඔවුන්ගේ උරහිස් මත පටවන ලද අතර ඒ තුලින් ආගමික පුජකත්වයේ උපත සිදුවුණි. මෙයින් එයට (ආගමික වගකීමට) මුළුමනින්ම සාධාරණත්වයක් ඉටුකළ නොහැකි වූ ආගමික දැනුමෙහි ඒකාධිකාරය ඇති විය. මෙම ක්‍රියා පටිපාටිය අවසානය පටු අදහසින් යුත්, උඬුකු වූ, අගතිගාමී ගති ඇති ආගමික පුජකවරුන් බිහිවීමට හඬු දුන් අතර ඔවුන්ගෙන් සුළු දෙනෙක් පමණක් දේව වදන්වල මනාත්මකාවය සහ දර්ශනය තේරුම් ගත්හ. එවැනි ආගමික නායකත්වය 62:6 (අල්-ප්‍රම්ආ) හි බුරුවන්ට සම කර ඇත. බුරුවන්ගේ පිටෙහි ආගමික ග්‍රන්ථ පටවා ඇති අතර ඔවුන් ඔසුලන සුළු බර පමණක් තේරුම් ගනිති. එබැවින් '**ඉස්රා**' (إِسْرَاءُ) යන වචනය මෙවැනි පසුබිමකින් තේරුම් ගත යුතුව ඇත. මන්ද දෙවියන් විසින් පවරන ලද කිසිදු වගකීමක්, සත්‍ය විශ්වාසිතයින් පලායාමට තැත්කරන්නාවූ බරක් ලෙස සැලකිය නොහැක.

අ)ල-ඉම්රාන්
(නිජ්රාවෙන් පසු පහළ වූවකි)

- 1. මහා කරුණික වූද පරම දයාබර වූද අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන්.
- 2. අලිෂ් ලාමි මිමි♦
- 3. ඔහු අල්ලාහ්, ඔහු හැර නැමැදීමට සුදුස්සෙක් නොමැත, පීචමානය. ස්වයං ස්වායිය, සියල්ල පැවැතීමට සලස්වන්නාය.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْقَمْرِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

* 4. සත්‍යය අඩංගු (තවද) එයට පෙර වූ දේ ස්ථිර කරන්නාවූද ග්‍රන්ථය ඔහු ඔබ වෙත පහළ කළේය. තවද ඔහු තවීරාතයද ඉන්පිලයද ජනතාවට මගපෙන්වීමක් ලෙස (මෙයට) පෙර පහළ කළේය.

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَ
الْإِنْجِيلَ

مِّن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ
الْفُرْقَانَ

5. තවද ඔහු වෙන්කර හඳුනාගැනීම (ඝුර්කාන්)ද පහළ කළේය. නියතවශයෙන්ම අල්ලාහ්ගේ සලකුණු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ට දැකී දැඬුවමක් ලැබෙනු ඇත. තවද අල්ලාහ් බලසම්පන්නය, දඬුවම් දීමට බලය ඇත්තාය.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ

ذُو انْتِقَامٍ

6. නියතවශයෙන්ම, පොළොවෙහිද, අහස්හිද අල්ලාහ්ගෙන් සැඟවෙන කිසිදෙයක් නොමැත.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ

7. ඔහු කැමති පරිදි නුඹලාව ගර්භාෂයන් තුළ හැඩගස්වන්නේ ඔහුමය. ඔහු හැර නැමැදීමට සුදුස්සෙක් නොමැත. ඔහු බලසම්පන්නය, ප්‍රඥා සම්පන්නය.

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ
يَشَاءُ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

8. ඔබ වෙත ග්‍රන්ථය පහළ කළේ ඔහුමය. අර්ථයෙහි ඒකාන්ත වූ වාක්‍යයන් මෙහි ඇත. ග්‍රන්ථයෙහි මූලය මේවාය. තවද සෙස්ස වෙනස් වූ අර්ථ කථනයන් දීමට ඉඩ ඇති ඒවාය. නමුත් කවුරුන්ගේ හෝ සිත් තුළ අදමසකම ඇත්තේද එවන් අය, වෙනස් වූ අර්ථ කථනයන් දීමට ඉඩ ඇති ඒවා පසුපස

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ
آيَاتٌ مُّكْرَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ
مُتَشَابِهَاتٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
رَيْبٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ

♦ මම අල්ලාහ්, සියල්ල දන්නාය.
* සටහන: මෙහි 'මුහද්දිකන්' (مَهْدِي) යන වචනයට මුල් පරිවර්ථනයෙහි දී ඇති 'පරිපූරණ කරන්නාවූ' යන ප්‍රකාශයට වඩා මෙහි පුළුල් යෙදුමක් ඇත. එනම්, පෙර පහළ වූ දේව අභාවණයන් හි සත්‍යය ස්ථිර කරන අතර ඒවායෙහි අඩංගු පෙරනිමිති පරිපූරණ කරන්නාවූද ඒවා සැබෑ කරන්නාවූද යන අරුතද ගෙන දේ. මෙවැනි පසුතලයකදී අධ්‍යයනය කර ඇති වාක්‍යය ඉහත සඳහන් පරිදි පරිවර්තනය කිරීම වඩා උචිත විය හැකිය.
'අල් ඝුර්කාන්' (الْغُرَّةِ) යනු තර්ක කළ නොහැකි සත්‍යය එමෙන්ම යම් දෙයක් තවත් දෙයකින් ඉතා පැහැදිලිව වෙන්කර දැක්වීමය; එම නිසා මෙය නිර්ණායකයක් ලෙස ක්‍රියා කරයි.

යමින්, අසමගිය ඇතිකිරීමට මග සොයමින්ද, ඒවායෙහි (වැරදි) අර්ථකථනයන් සොයමින්ද යන්නෝය. නමුත් ඒවායෙහි (නිවැරදි) අර්ථකථනය **අල්ලාහ්** සහ ඥාණයෙහි දැකිව ස්ථිරසාර වුවත් හැර අන් කිසිවෙකු නොදනිති. ඔවුහු 'අපි මෙය කෙරෙහි විශ්වාස කරන්නෙමු. මේ සියල්ල අපගේ **අධිපතියාණන්** වෙතින්' යැයි පවසති. තවද වටහාගැනීම පිරිනමනු ලැබුවත් මිස අන් කිසිවෙකු වටහා නොගනිති.

09. 'අපගේ **අධිපතියාණනි, ඔබ** අප හට මග පෙන්වීමෙන් පසු අපගේ හදවත් නොමග යෑමට ඉඩ නොහරිනු මැනව', තවද අප හට **ඔබ** වෙතින් දයාව දක්වනු මැනව. නියතවශයෙන්ම **අධික ලෙස පිරිනමන්නා ඔබ** පමණි.

10. 'අපගේ **අධිපතියාණනි**, කිසිදු සැකයක් නැති එම **දිනයෙහි** දී **ඔබ** මිනිස්වරියා එක්රැස් කරනු නියතය. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ් (තම)** පොරොන්දුව කඩ නොකරයි.'

11. අවිශ්වාස කරන්නන්ට ඔවුන් සතු සම්පත්ද ඔවුන්ගේ දරුවන්ද **අල්ලාහ්ට** එරෙහිව ඔවුන්ට කිසිදු උපකාරයක් නොවනු ඇත. **ගින්නෙහි** ඉන්ධන වන්නේ ද ඔවුන්මය.

12. (ඔවුන්ගේ තත්ත්වය නම්) **ඔර්අවුන්ගේ** ජනතාවගේද, ඔවුන්ට පෙර සිටියවුන්ගේද තත්ත්වයට සමානය. ඔවුහු **අපගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කළහ. එබැවින් **අල්ලාහ්** ඔවුන්ගේ පාපයන් හේතුකොට ගෙන ඔවුන්ට දඬුවම් කළේය. තවද **අල්ලාහ්** දඬුවම් දීමෙදී ඉතා දැඩිය.

13. අවිශ්වාස කරන්නන්ට පවසන්න. 'නුඹලා පරාජය කරනු ලබන්නෙහුමය. තවද **තිරයෙහි** එක්රැස් කරනු ලබන්නෙහුය. තවද එය ගිමන් හරින්නට නපුරු තැනකි.'

14. එකිනෙකා අතර සටන් වැදුන සේනාංකයන් දෙකෙහි නියතවශයෙන්ම නුඹලාට **සලකුණක්** ඇත. එක් සේනාවක් **අල්ලාහ්ගේ** මාර්ගයේ සටන් කළ අතර අනෙක අවිශ්වාස කරන්නන්ය. ඇත්තෙන්ම ඔවුහු, මොවුන්ව (ඔවුන්ගේ) ඇස්වලින්ම ඔවුන්ට වඩා දෙගුණයක් සේ දුටුහ. (මෙලෙස) අල්ලාහ් **ඔහු** කැමැති ඕනෑම කෙනෙකුට ඔහුගේ උපකාරයෙන් ශක්තිමත් කරන්නේය. දැස් ඇත්තවුන් හට නිසැකවම එහිලා පාඩමක් ඇත.

الْفِتْنَةَ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ۗ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ ۗ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٨﴾

අල්ලාහ්ගේ පරීක්ෂණයට ලක්වීමට අවධානය යොමු කරමින්

رَبَّنَا لَا تَزِرْ وَرَأْسًا مِنَّا بِعَدَاذِكَ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَدُنْكَ رَحْمَةً ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٩﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغْلِبُ الْوَجْعَادَ ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُغْنِي عَنْهُمْ أَهْوَاهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ وَقُودُ النَّارِ ﴿١١﴾

كَذَٰبٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ ۗ يَذْنُوبُهُمُ ۗ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٢﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتٌ غَلِيظَةٌ وَ تُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۗ وَبَسَّسَ الْمَهَادُ ﴿١٣﴾

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَتِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا فِيئَةً يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ ۗ يَرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ ۗ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾

15. ප්‍රිය කරන දේවල් වන ස්ත්‍රීන් සහ දරුවන්ද, ගබඩා කර ඇති රන් රිදීද අලංකාර වූ අශ්වයින්ද ගවයින්ද වගාවන්හිද ඇල්ල මිනිසුන්ට අලංකාර කොට ඇත. ඒවා මෙලොව පිවිතයේ පිවහේභායන්ය. නමුත් විශිෂ්ඨ වූ නවාතැන් ඇත්තේ **අල්ලන්** වෙතය.

16. පවසන්න, 'නුඹලාට එයටත් වඩා හොඳ දෙයක් ගැන දැනුම් දෙන්නද?' දෙවියන් කෙරෙහි බිය ඇත්තවුන්ට ඔවුන්ගේ **අධිපතියාණන්** සතුට **උද්‍යානයන්** ඇත. ඒවා යටින් ගංගාවන් ගලා බසිති. ඔවුහු එහිම වෙසෙති. තවද එහි (අල්ලන් විසින්) පවිත්‍රවත් කරන ලද සහකරුවන් සහ සහකාරියන් ද, **අල්ලන්ගෙන් වූ** සෞම්‍යය ද ඇත. තවද **අල්ලන්** (ඔහුගේ) දාසයින් කෙරෙහි **විමසිලිමත්ය**.

17. මෙවැන්නන් 'අපගේ **අධිපතියාණනි**, අපි විශ්වාස කරන්නෙමු. එබැවින් අපගේ පවි සෂමා කරනු මැනව. තවද **ගින්නෙහි** දැඬුවමෙන් අපව ආරක්‍ෂා කරනු මැනවැයි පවසති.

18. (ඔවුහු) ස්ථිරකාර ද, සත්‍යවාදී ද, නිහතමානී ද, තවද **දෙවියන්ගේ** මාර්ගයෙහි වැය කරන්නන් ද, රාත්‍රියෙහි අග භාගයෙහිදී සමාව අයැද සිටින්නන් ද වේ.

* 19. **අල්ලන් ඔහු** හැර නැමැදිමට සුදුසු අන් කෙනෙකු නොමැති බවට සාක්‍ෂි දරයි. එමෙන්ම සුරුදුකරයි ද, දැනුමැත්තන් ද (එසේ කරයි). **යුක්තිය පවත්වන්නාය. ඔහු** හැර නැමැදිමට සුදුසු අන් කෙනෙකු නොමැත, **බලපෑම්පන්නාය. ප්‍රඥාසම්පන්නාය.**

20. නියතවශයෙන්ම, **අල්ලන්** සතු (සත්‍ය) ආගම වනුයේ **ඉස්ලාම්** (පරිපූර්ණ අවනතභාවය) වේ. තවද **පුස්තකය** දෙන ලද අය, ඔවුන් වෙත දැනුම පැමිණි පසුව, ඔවුනතර වූ පරස්පර විරෝධය හේතුවෙන් මිස විරුද්ධ නොවූහ. තවද කවුරුන් හෝ **අල්ලන්ගේ උපකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද එසේනම් නියතවශයෙන්ම, ගණන් ගැනීමෙහි **අල්ලන්** ඉතා සිත්‍රය.

رُزِيَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ
الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ
وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاِبِ ﴿١٥﴾

قُلْ أَوْبَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ ، لِلَّذِينَ
اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِالْعِبَاءِ ﴿١٦﴾

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا
فَاعْفُورِنَا ذُنُوبَنَا وَفِنَا عَذَابِ
النَّارِ ﴿١٧﴾

الضَّالِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالْقَانِطِينَ
الْمُتَّقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَابِ ﴿١٨﴾

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ، وَالْمَلَكُ
أُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ، وَمَا
اختلفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيِّنًا بَيْنَهُمْ ، وَمَنْ
يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٢٠﴾

* 19. **සටහන:** ඇත්තෙන්ම '**කායිමන් බිල් සිස්ති**' (قَائِمًا بِالْقِسْطِ) යන අරාබි පදයෙහි අරුත 'යුක්තිය පවත්වන්නාය' යන පරිවර්තනයට වඩා බලගතුය. එබැවින් 'නිරතුරුවම යුක්තිය රකින්නා' යන්න වඩාත් හොඳ පරිවර්තනයක් විය හැක.

21. නමුත් ඔවුන් ඔබ හා තර්ක කරන්නේ නම්, 'මෙ **අල්ලාහ්**ට අවනත වූයෙහි, එමෙන්ම මා අනුගමනය කරන්නන්(ද)යැයි පවසන්න. තවද **පුස්තකය** දෙන ලද අයගෙන්ද, නුගතුන්ගෙන්ද, 'නුඹලා අවනත වූයේදැ'යි අසන්න. ඔවුහු අවනත වූයේ නම්, ඔවුහු නියවිතවම මග පෙන්වනු ලබන්නෝය. නමුත් ඔවුහු ඉවත හැරුණේ නම්, ඔබගේ වගකීම වනුයේ පණිවිඩය දීම පමණකි. තවද **අල්ලාහ් (ඔහුගේ)** දාසයින් ගෙන විමසිලීමය.

22. නියතවශයෙන්ම, **අල්ලාහ්ගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කරමින්, අයුක්තිකනගනව **එක්තරා වරක්** ඝාතනය කිරීමට තැත්කරමින් පනතාව අතුරින් යුක්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස අණ කරන්නන්ව ද ඝාතනය කිරීමට තැත් කරමින් සිටිනවුනට වේදනීය දඬුවමක් පිළිබඳව ඔවුනට දන්වන්න.

23. මෙලොවෙහිදීත් පරලොවෙහිදීත් තමන්ගේ ක්‍රියාවන් ශුන්‍ය වන්නාවූ අය ඔවුන්මය. තවද ඔවුනට උදව් කරන්නන් කිසිවෙකු නොවනු ඇත.

24. **පුස්තකයෙහි** (ඔවුන්ගේ) කොටස දෙනු ලැබුවන් පිළිබඳව ඔබ නොදන්නෙහිද? ඔවුනතට විනිශ්චය කරනු පිණිස, **අල්ලාහ්ගේ පුස්තකය** වෙතට ඔවුන්ව කැඳවනු ලැබූ විටදී, ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් පිළිකුලෙන් ඉවත හැරෙන්නෝය.

25. එයට හේතුව 'සීමිත දින ගණනකට මිස ගින්න' අපව ස්පර්ශ නොකරනු ඇතැයි ඔවුන් පවසන නිසාය. තවද ඔවුන්ගේ ධර්මය සම්බන්ධයෙන් ඔවුන් ගොතමින් සිටි දේ ඔවුන්ව මුලාවට පත්කළේය.

26. කිසිදු සැකයක් නැති එම දිනයෙහිදී, අප ඔවුන්ව එක්රැස් කරන කල්හි, තවද සෑම ආත්මයකට එය උපයාගත් දේ මුළුමනින්ම ගෙවනු ලබන විට; තවද ඔවුනට වරදක් කරනු නොලබන විට (ඔවුන්ගේ තත්ත්වය) කුමක් වේද?

27. පවසන්න, 'ඔ අල්ලාහ්! සියළු රාජ්‍යයෙහි අධිපති(යා)ණෙහි, **ඔබ** කැමැති ඕනෑම කෙනෙකුට **ඔබ** රාජ්‍ය පුදන්නෙහිය.**ඔබ** කැමැති ඕනෑම කෙනෙකුගෙන් රාජ්‍ය උදුරා ගන්නෙහිය. **ඔබ** කැමැති ඕනෑම කෙනෙකුට **ඔබ** උසස් තත්ත්වයට පත්කරන්නෙහිය. **ඔබ**

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۖ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ۖ أَسَلَمْتُ ۖ فَإِنْ أَاسَلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۗ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ ۖ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۖ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ ۖ فَبِئْسَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَمَأْلَهُم مِّن نَّصْرٍ ۖ إِنَّ

أَكْمَرُوا إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْا فَرِيقًا مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۖ وَوَعَّرَهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

كَيْفَ إِذَا جَمَعْتُهُم يَوْمَ لَا رَيْبَ فِيهِ ۖ وَوَقَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ ۖ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ ۖ بِيَدِكَ

කැමැති ඕනෑම කෙනෙකුට **ඔබ** පහත් තත්ත්වයට හෙළන්නෙහිය. සියළු යහපත් දේ **ඔබගේ** අතෙහිය. නිසැකවම සියළු දේ කිරීමේ බලය **ඔබ** සතුය.

28. **ඔබ** රැය දවලයෙහි ඇතුළු කරන්නෙහිය, තවද දහවල රැයෙහි ඇතුළු කරන්නෙහිය. තවද **ඔබ** අපිට දැයිත් පිටිය හෙළි කරන්නෙහිය, පිට දැයිත් අපිට දේ හෙළි කරන්නෙහිය. තවද, **ඔබ** කැමැති ඕනෑම කෙනෙකුට අප්‍රමාණව ලබා දෙන්නෙහිය.

الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨﴾

تُولِجُ النَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَخِّرُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾

* 29. විශ්වාසිතයන් තම මිතුරන් ලෙස විශ්වාසිතයන්ට වඩා වැඩි කැමැත්තෙන් අවිශ්වාසිතයන්ට නොගනිත්වා, තවද නුඹලා ඔවුන්ගෙන් සුපරිඝ්‍නාකාරීව ආරඝ්‍නා වුවහොත් මිස කවුරුන් හෝ ඵලෙස කරන්නේ නම්, ඔහුට **අල්ලාන්** සමඟ කිසිදු සම්බන්ධයක් නොමැත. තවද **අල්ලාන්** ඔහුගේ දඬුවම පිළිබඳව නුඹලාට අනතුරු අඟවන්නේය. තවද ආපසු යෑම **අල්ලාන්** වෙතටය.

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكُفْرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُوا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٩﴾

30. පවසන්න, 'නුඹලාගේ සිත් තුළ ඇති දේ නුඹලා සැඟවුවද නැතහොත් එය එළි කළද **අල්ලාන්** එය දන්නේය, තවද අහස්හි ඇති සියළු දේවල්ද පොළොවෙහි ඇති සියළු දේවල්ද **ඔහු** දන්නේය. තවද සියළු දේ කිරීමට **අල්ලාන්** බලසම්පන්නය.

قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعْلَمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمَ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

31. සෑම ආත්මයක්ම එය කළ (සියළු) යහපත හා එය කළ (සියළු) නපුරු එයට ඉදිරියෙන් දිස්වන්නාවූ **දිනගේදී** (ප්‍රවේශම් වනු). එය හා එම (නපුරු) අතර විශාල පරතරයක් තිබිය යුතු යැයි එය කැමැති වනු ඇත. තවද **අල්ලාන්** ඔහුගේ දඬුවම පිළිබඳව නුඹලාට අනතුරු අඟවන්නේය. තවද **අල්ලාන්** (ඔහුගේ) දාසයින්ට **අභියයිත් සානුකම්පිතය**.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَتُودُ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَاللَّهُ يَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣١﴾

32. පවසන්න, 'නුඹලා **අල්ලාන්ට** ප්‍රිය කරන්නේ නම් මා අනුගමනය කරනු. (එවිට) **අල්ලාන්** නුඹලාට ප්‍රිය කරන අතර නුඹලාගේ වැරදිවලට නුඹලාට ඝණමාව දෙන්නේය. තවද **අල්ලාන්** **අභියයිත් ඝණමාවිතය**, **දයාබරය**.

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾

33. පවසන්න, '**අල්ලාන්** සහ මෙම **දුතයාට** කිකරු වනු.' නමුත් ඔවුන් පිටු පැවේ නම්

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا

* 29. **සටහන:** 'යුහස්සිරු කුමුල්ලන හරස්න' (يُحْذِرُكُمْ اللَّهُ) යන අර්ථය වචනානුසාරයෙන් ගත් කළ '**අල්ලාන්** ඔහු පිළිබඳව නුඹලාට අනතුරු අඟවන්නේය' යන අර්ථය ගෙන දේ. එනම් එහි තේරුම වනුයේ **ඔහුගේ** විධානයන් සහ අණපහන් සම්බන්ධයෙන් හිතුවමගේ ක්‍රියා කිරීමට එරෙහිව අනතුරු අඟවන්නේය යන්නයි.

අල්ලාන් අවිශ්වාසිතයන් හට ප්‍රිය නොකරන්නේ යැයි සිහිතබා ගනු.)

34. **ආදම්ද, හුන්ද ඉබ්රාහිමියෝ** පරපුරද සහ **ඉම්රාන්ගේ** පරපුරද සියළු ජනතාවන්ට ඉහළින් **අල්ලාන්** තෝරා ගත්තේය.

35. එකිනෙකාට සම්බන්ධකම් ඇති වංශයකි. තවද **අල්ලාන් සියල්ල අසන්නාය, සියල්ල දන්නාය.**

36. **ඉම්රාන්ගේ** (පරපුරෙන්) ස්ත්‍රියක් (මෙසේ) පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු) 'මාගේ **අධිපතියාණෙනි,** මාගේ ගැබෙහි ඇති දේ **ඔබගේ** සේවය සඳහා කැප කිරීමට මා බාර වූයෙමි. එබැවින් **ඔබ** එය මාගෙන් පිළිගනු මැනව. සැබැවින්ම **ඔබ සියල්ල අසන්නාය, සියල්ල දන්නාය.**

37. නමුත් ඇය එය ප්‍රසූත කළ කල්හි 'මාගේ **අධිපතියාණෙනි,** මා ප්‍රසූත කර ඇත්තේ ගැහැණු දරුවෙකි'යි ඇය පැවසුවාය. නමුත් ඇය ප්‍රසූත කළ දැයද (ඇය සිහිමින් සිටි) පිරිමි (දරුවා) (ඇය බිහි කළ) ගැහැණු (දරුවෙකු) මෙන් නොවන බවත් **අල්ලාන්** නොඳිත් දන්නේය. 'මම ඇයට **මර්දයම්** යන නාමය තැබුවෙමි. තවද, මම ඇයවද ඇයගේ පරපුරද, ප්‍රතික්ෂේපිත **කාතන්ගෙන්** ආරක්ෂා කිරීමට **ඔබට** භාරකරන්නෙමි'යි කීවාය.

38. එබැවින් ඇයගේ **අධිපතියාණන්** ඇයව ඉතා දැයාත්මිත භාරගැනීමකින් පිළිගෙන ඇයව ඉතා විශිෂ්ට ලෙස වැඩෙන්නට සැලැස්වූ අතර **සැකරියාව** ඇයගේ භාරකරුවා ලෙස පත් කළේය. **සැකරියා** ඇයගේ කුටියට ගිය සෑම විටම, ඇය සතුව ආභාරපාන ඇතිබව දැක, ඔහු 'ඕ **මර්දයම්,** හුඹට මේවා කොහෙන්දැ?'යි විමසුවේය. 'එය **අල්ලාන්** ගෙන්යැ'යි ඇය පිළිතුරු දුන්නාය. නියතවශයෙන්ම, **අල්ලාන් ඔහු** කැමැති ඕනෑම කෙනෙකුට අසීමිතව ලබාදෙන්නේය.

39. එකල්හිම **සැකරියා** තම **අධිපතියාණන්ගෙන්** 'මාගේ **අධිපතියාණෙනි,** **ඔබ** වෙතින් මා හට පිවිතුරු පෙළපතක් ලබා දෙනු මැනව. නියතවශයෙන්ම, **ඔබ** ප්‍රාර්ථනාවන්ට **සවන් දෙන්නාය.**' යැයි ප්‍රාර්ථනා කළේය.

فَاتَّ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٣﴾

إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَاٰلَ اٰبْرٰهِيْمَ وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلٰى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٤﴾

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٥﴾

اِذْ قَالَتْ اٰمْرٰتٌ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّيْ نَذَرْتُ لَكَ مَا فِيْ بَطْنِيْ مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّيْ ۗ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا وَضَعْتُهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّيْ وَضَعْتُهَا اُنْثٰى ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتُ ۗ وَ لَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى ۗ وَرَبِّيْ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٧﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ ۗ وَ اٰتٰنَهَا نَبَآءًا حَسَنًا ۗ وَ كَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۗ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۗ قَالَ يَمْرِئُ اِنِّيْ لَكَ هٰذَا ۗ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۗ قَالَ رَبِّ هَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۗ اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَا ۗ ﴿٣٩﴾

40. තවද ඔහු කුටියෙහි නමස්කාරය ඉටුකරන කල්හි, සුරදුතයින් ඔහු අමතා **අල්ලාන්** ඔබ හට **යන්තා** පිළිබඳ ගුහාරංචිය දෙන්නේය, ඔහු **අල්ලාන්ගේ** වදනේ සත්‍යය සහතික කරන්නෙකු වූ ද ශ්‍රේෂ්ඨයෙකු වූ ද පතිවත රකින්නෙකු වූ ද එමෙන්ම ධාර්මිෂ්ඨ අය අතරෙන් වූ **වක්තාවරයෙකි** යි පැවසූහ.

41. 'මාගේ **අධිපතිවෘත්තය**, විසපත් බව මා පසුකර සිටිත්දීද, මාගේ භාර්තව වඳව සිටිත්දීද මා පුතෙකු ලබන්නේ කෙලෙසද?' යි ඔහු පැවසීය. **අල්ලාන්** (ගේ පිළිවෙත) එලෙසය. **ඔහු** කැමැති දේ **ඔහු** කරන්නේයැයි ඔහු (සුරදුතයා) පිළිතුරු දුන්නේය.

42. 'මාගේ **අධිපතිවෘත්තය**, මා හට නිමිත්තක් නියම කරනු මැනවැයි ඔහු පැවසීය. 'ඔබ සඳහා නිමිත්ත නම්, දින තුනකට ඉඟියෙන් මිස, ඔබ මිනිසුන් සමඟ කටා නොකිරීම වේ. තවද, ඔබගේ **අධිපතිවෘත්තය** අධික ලෙස සිතිකරමින්, සවස්තිදු හිමිදිරි උදයෙහිද **ඔහු**ව කිරිතිමත් කරන්නැයි ඔහු (සුරදුතයා) පිළිතුරු දුන්නේය.

43. තවද සුරදුතයින්, 'ඔ **මර්යම්**, **අල්ලාන්** ඔබව තෝරා ගෙන ඔබව පවිත්‍ර කර (එම කාලයේ) සියලු ජනතාවන්ගේ ස්ත්‍රීන්ට ඉහලින් ඔබව තෝරා ගත්තේයැයි පැවසූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු).

44. 'ඔ **මර්යම්**, ඔබගේ **අධිපතිවෘත්තය** කිකරු වන්න. තවද ඔබ නළල බිම තබා නමස්කාර කරන්න. තවද නමදින අය හා එක්වී (**දෙවියන්** පමණක්) නමදින්න.

45. මෙය, අප ඔබ හට අනාවරණය කරන්නාවූ අදෘෂ්‍යමාන දේවතෙහි ආරංචි අතුරින් එකකි. **මර්යම්ගේ** භාරකාරත්වය ගන්නේ ඔවුනතුරින් කවුරුන්දැයි දැනගනු පිණිස ඔවුන් ඔවුන්ගේ ඊතල විද්ද කළ ඔබ ඔවුන් සමඟ නොසිටියෙහිය, තවද ඔවුන් එකිනෙකා අතර වාද කරමින් සිටි කළද, ඔබ ඔවුන් සමඟ නොසිටියෙහිය.'

46. සුරදුතයින් මෙසේ පැවසූ කල්හි, 'ඔ **මර්යම්**, **අල්ලාන් ඔහු** වෙතින් එක් වදනක ගුහාරංචිය ඔබට දෙන්නේය. ඔහුගේ නම **මසීහ්**, **මර්යම්** ගේ පුත් **ඊසා** වන අතර මෙලොවෙහිද, මතු වටද ගෞරවයට පාත්‍ර වන්නෙහිය. තවද (**දෙවියන්ට**) සම්පතාවය පිරිනමනු ලැබුවන් අතර ද වන්නේය.

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ، أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَىٰ مُصَدِّقًا لِّكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَ سَيِّدًا وَ حَٰصِرًا وَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿٤٠﴾

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرَ وَ امْرَأَتِي عَاقِرٌ، قَالَ كَذٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤١﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً، قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا ذِكْرًا وَ إِذْ كُرِّرْتُكَ كَثِيرًا وَ سَبِّحْ بِالْحَمْدِ وَ الْبُكْرَىٰ ﴿٤٢﴾

وَ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَ طَهَّرَكِ وَ اصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

لِمَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَ اسْجُدِي وَ اذْكُرِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٤﴾

ذٰلِكَ مِنْ اٰنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ، وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٥﴾

اِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۗ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ وَ جِئَهَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٦﴾

47. 'තවද ඔහු තොටිල්ලෙහිදී ද මැදි විශේෂිත ද ජනතාවට කටා කරනු ඇති අතර ඔහු ධාරිමිඡ්ඨකයින් අතර ද වන්නේය.

* 48. 'මාගේ **අධිපතිවරයාණනි**, කිසිදු මිනිසෙකු මා ස්පර්ශ කර නොමැතිව, මා කෙසේ පුත්‍රයෙකු ලබන්නේ දැයි ඇය පැවසුවාය. ඔහු (සුරුදුතාය-මෙසේ) කීවේය, “**අල්ලාන්** (ගේ පිළිවෙත) එලෙසය, **ඔහු** අතිමත දේ **ඔහු** නිර්මාණය කරයි. **ඔහු** යම් දෙයක් ගැන තිත්දු කළ කල්හි **ඔහු** එයට 'වනු'යි කියන්නේය, එය එසේම වන්නේය.”

49. 'එමෙන්ම **ඔහු පුස්තකයද, ප්‍රඤ්චද, තව්රාන් ද ඉන්පිල් ද** ඔහුට උගන්වන්නේය;

50. “තවද **ඉස්රාෆිල්ගේ** දරුවන් හට (මෙසේ පැවසීමට ඔහුට) **දුතයෙකු** (කරන්නෙමු).” ‘මම නුඹලා වෙතට නුඹලාගේ **අධිපතිවරයාණන්** වෙතින් **සලකුණක්** රැගෙන ආවෙමි, (එනමි) මම නුඹලා සඳහා පක්ෂියෙකුගේ හැඩයෙන් යුත් නිර්මාණයක් මැටියෙන් අඹන්නෙමි. පසුව මම එය තුළට (නව පීචයක්) පිඹින්නෙමි. එවිට එය **අල්ලාන්ගේ** විධානයෙන් පියාසර කරන්නාවූ පීචියකු වනු ඇත. තවද, මම රැ ඇඳිට රෝගින්වද, ලාදුරු රෝගින්වද සුවපත් කරන්නෙමි. **අල්ලාන්ගේ** විධානයෙන් එමෙන්ම මළවුන්ට පීචය දෙන්නෙමි. නුඹලා අනුභව කරන දැයත්, නුඹලාගේ ගෙවල්වල නුඹලා ගබඩා කර තබන දැය ගැනත් මම නුඹලාට දන්වන්නෙමි. නියතවශයෙන්ම නුඹලා විශ්වාසිතයින් නමි, එහිලා නුඹලාට **සලකුණක්** ඇත.”

51. 'තවද මට පෙර වූ දේ, එනමි **තව්රාන්** පරිපූරණ කිරීමටත්, තවද නුඹලාට තනනමි කර ඇති ඇතැමි දේ නුඹලාට අනුමත කිරීමටත් (මා පැමිණියෙමි). එමෙන්ම නුඹලාගේ **අධිපතිවරයාණන්** වෙතින් **සලකුණක්** රැගෙන මම නුඹලා වෙතට ආවෙමි. එබැවින් **අල්ලාන්** කෙරෙහි බිය දක්වනු, තවද මා හට අවනත වනු.’

52. 'නියතවශයෙන්ම, **අල්ලාන්** මාගේ **අධිපතිවරයාණන්ද**, නුඹලාගේ **අධිපතිවරයාණන්ද** වන්නේය. එබැවින් **ඔහුම** නමෙදනු. මෙයම නිවැරදි මාර්ගය වේ.’

* 48. **සටහන: කුන් ෆයකුන්** (كُنَّ فَيَكُونُ)එනමි “‘වනු’ එය එසේම වන්නේය.” යන පදයෙන් අදහස් වන්නේ ගුණනාවයේ සිට ක්ෂණික විපර්යාසයක් තුළින් පැවැත්මට එන බව නොවේ. එයින් අදහස් වන්නේ **දෙවියන්** සිත මොනොනේ සිට, **ඔහුගේ** සිතමි හැඩගැන්වීමට පටන් ගන්නා අතර අවසානයේදී **ඔහුගේ** කැමැත්ත පරිදිම සිදුවනු ලැබේ.

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَيُنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٧﴾

قَالَتْ رَبِّ اِنَّيْ يَكُوْنُ لِيْ وَكَذٰلِكَ اَنْتَ تَخْلُقُ مَا يَشَاءُ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَّا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٨﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰةَ وَالْاِنْجِيْلَ ﴿٤٩﴾

وَرَسُوْلًا لِّ بَنِيْ اِسْرٰءِيْلَ ؕ اِنِّيْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَبِّكُمْ ؕ اِنِّيْ اَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيْهِ فَيَكُوْنُ طَيْرًا يٰٓاٰدِنَ اللّٰهِ ؕ وَاُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُخِي الْمَوْتِ يٰٓاٰدِنَ اللّٰهِ ؕ وَ اُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَاَمَّا تَدْحُرُوْنَ فِىْ بُيُوْتِكُمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لٰاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٥٠﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرٰةِ وَاٰحْسٰنًا لِّكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ هَدٰىكُمْ عَلَيْهِمْ وَاَنْتُمْ لَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٥١﴾

اِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاَعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرٰطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٥٢﴾

53. තවද ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම **රිසා** වටහාගත් කල්හි, ‘අල්ලාන්ගේ මාර්ගයෙහි මාගේ උදව් කරුවන් වන්නේ කවරහුදැ’යි ඔහු විමසීය. ‘අපි අල්ලාන්ගේ උදව්කරුවන්නෙමු. අපි අල්ලාන් කෙරෙහි විශ්වාස කොට ඇත්තෙමු. තවද අපි අවනත වුවන් ඔවට ඔබ සාකඡි දරන්නේයැ’යි අනුගාමිකයින් පිළිතුරු දුන්හ.

54. ‘අපගේ අධිපතියාණෙනි, ඔබ පහළ කළ දේ කෙරෙහි අපි විශ්වාස කරන්නෙමු. තවද මෙම දුතයාණන් අනුගමනය කරන්නෙමු. එබැවින් ඔබ අපව සාකඡි දරන්නන් අතර ලියා තබනු මැනවැ’යි කීවේය.

55. තවද ඔවුහු (ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්) සැලැසුම් කළහ. අල්ලාන්ද සැලැසුම් කළේය. තවද සැලැසුම්කරුවන් අතරින් අල්ලාන් ශ්‍රේෂ්ඨයාය.

56. අල්ලාන් (මෙසේ) පැවසුවිට, ‘ඔ රිසා, මම නුඹව මරණයට පත් කරන්නෙමි. (ස්වාභාවික මරණයක්) තවද මා වෙතට ඔබව උසස් කරන්නෙමි. තවද අවිශ්වාසිතයින් (ගේ වෝදනාවන්) ගෙන් ඔබව නිදොස් කරන්නෙමි. තවද පුණරත්ථාන දිනය දක්වා ඔබව අනුගමනය කරන්නන්ව අවිශ්වාසිතයින්ට ඉහලින් උත්කෘෂ්ට කරන්නෙමි. පසුව නුඹලාගේ ආපසු පැමිණීම මා වෙතටම වේ. තවද නුඹලා මතභේද ඇතිකරමින් සිටි දේ සම්බන්ධව මම නුඹලා අතර විනිශ්චය කරන්නෙමි.

57. ‘එබැවින්, අවිශ්වාසිතයින් හට, මෙලොවෙහිදී ද පරලොවෙහිදී ද ඉතා දරුණු දඬුවමක් මම ඔවුනට පමුණුවන්නෙමි, තවද ඔවුනට උදව්කරුවන් කිසිවෙකුත් නොවනු ඇත.’

58. ‘තවද, විශ්වාස කරමින්, යහපත් ක්‍රියාවන් කරන්නන් හට, ඔහු ඔවුන්ගේ හිළිණ මුළුමනින්ම ඔවුනට පිරිනමන්නේය. තවද අල්ලාන් වැරදිකරුවන් ප්‍රිය නොකරන්නේය.’

59. සළකුණුවලින් ද ප්‍රඥාවෙන් යුත් අනුගාමකාවෙන් ද අප ඔබට පාචයණා කරන්නේ මේවාය.

60. නියතවශයෙන්ම, අල්ලාන් වෙත රිසාගේ තත්ත්වය ආදර්ශය තත්ත්වයට සමානය. ඔහු දුටුල්ලෙන් ඔහුට නිර්මාණය කළේය, අනතුරුව ඔහු “වනු!” යි කියූ විට ඔහු එසේ විය.

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ
مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

رَبَّنَا مَتَّابًا إِنزَّلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾

وَمَكْرُؤًا وَّمَكْرَ اللَّهِ، وَاللَّهُ خَيْرٌ
مَّا يَكْتُمُونَ ﴿٥٥﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيُحْيِيَّ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَ
رَافِعُكَ إِلَيَّ وَ مُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ لِي
مَرْجِعُكُمْ فَأَخُكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ
فِيهِ وَتَخْتَلِفُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعْدَبْنَاهُمْ عَذَابًا
شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٥٧﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيمِ ﴿٥٩﴾

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ
خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٦٠﴾

61. (මෙය) ඔබලාගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** වන සත්‍යය වේ, එබැවින් ඔබ සැක කරන්නන්ගෙන් කෙනෙකු නොවනු.

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُتَرَدِّينَ ﴿٦١﴾

62. දැන් ඔබ වෙතට ඥානය පහලවීමෙන් පසු ඔහු (**රිකා**) සම්බන්ධයෙන් ඔබ සමඟ කවුරුන් හෝ වාද කරන්නේද, (ඔහුට මෙසේ) පවසන්න, 'එහු, අපගේ පුතුන්වද, නුඹලාගේ පුතුන්වද, අපගේ සිත්‍රින්වද, නුඹලාගේ සිත්‍රින්වද, අපගේ ජනතාවද, නුඹලාගේ ජනතාවද, අපි කැඳවමු. පසුව මුසාවාදින් මත **අල්ලාන්ගේ** ගාපය අයැදමින් ඉතා උනන්දුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කරමු.'

فَمَنْ حَاكَمَكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا وَابْنَاءَنَا وَنِسَاءَنَا وَنِصَابَنَا وَنَفْسَنَا وَنَفْسَكُمْ ثُمَّ نَنْبِتْهُمْ لَنَجْعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ أَشْجَارًا تَكُونُونَ عَلَيْهَا فِي يَوْمٍ كَذِبٍ لِّبِّينَ ﴿٦٢﴾

63. නිශ්චිතවම සත්‍ය වාර්තාව මෙය වේ. **අල්ලාන්** හැර නැමදීමට සුදුසු අන් කිසිවෙකු නැත. තවද නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන් බලසම්පන්නය, ප්‍රඥාසම්පන්නය.**

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْعَرْشُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾

64. එහෙත් ඔවුන් ඉවත හැරුණේ නම්, කලබල ඇති කරන්නන්ව **අල්ලාන්** මැනෙවින් දන්නේ (යැයි මතක තබා ගනු.)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

65. පවසන්න, 'එම්බල **පුස්තකයෙහි** ජනතාවෙහි, අප සහ නුඹලා අතර පොදු සම්මුතියක් වෙතට පැමිණෙනු. එනම් අප **අල්ලාන්** හැර අන් කිසිවෙකු නොනමදන්නේ යැයිද අප කිසිදු සහකාරවෙකු **ඔහුට** එක් නොකරන්නේ යැයිද අප අතර සමහරුන් **අල්ලාන්** හැර සමහරෙකුට දෙව්වරුන් ලෙස නොගන්නේ යැයිද වේ. නමුත් ඔවුන් ඉවත හැරුණේ නම්, 'අප (**දෙව්වරුන්ට**) අවනත වුවත් බවට සාක්ෂි දරනු'යි පවසන්න.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِن دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٥﴾

66. 'එම්බල **පුස්තකයෙහි** ජනතාවෙහි, **තව්රාත්** හා **ඉන්ජිල්** ඔහුට (**ඉබ්රාහිම්**) පසුව පහළ කරනු ලැබුවද නුඹලා **ඉබ්රාහිම්** පිළිබඳව විවාද කරන්නේ කුමකටද? මින්පසුවත් නුඹලා වටහා නොගන්නේ මන්ද?

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٦﴾

67. අසනු! නුඹලාට ඒ පිළිබඳව දැනුම තිබිය දී එය ගැන විවාද කළේ නුඹලාමය. එසේනම් නුඹලාට ඒ පිළිබඳව (කිසිදු) දැනුමක් නොමැති එය ගැන (දැන්) නුඹලා විවාද කරන්නේ කුමකටද? **අල්ලාන්** දන්නෙහිය, තවද නුඹලා නොදන්නෙහිය.

هَآئِنْتُمْ هُوَ لَأَعْلَمُ مِنِّي بِمَا كُنتُمْ بِهِ عِلْمًا فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا كَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. **ඉබ්රාහිම් යුදෙව්වකු** හෝ **කිතුනුවකු** හෝ නොවිය. එහෙත් ඔහු (**අල්ලාන්ට**) සඳු නැඹුරුවූ අතර (**ඔහුට**) අවනත වන්නෙකුද විය. තවද ඔහු අන් දෙව්වරුන් (**අල්ලාන්ට**) සමාන කරන්නන් අතරින්ද නොවිය.

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٨﴾

69. නියතවශයෙන්ම, මිනිසුන් අතරින් **ඉඩ්රාහිමි** හට ඉතා සමීප අය වනුයේ, ඔහු ව අනුගමනය කළ අය ද, මෙම **වක්තෘවරයා** ද විශ්වාස කරන අය ද වෙති. තවද **අල්ලාන්** විශ්වාසිතයින්ගේ මිත්‍රයාය.

70. **පුස්තකයෙහි** ජනතාවගෙන් පිරිසක් නුඹලා ව නොමග යැවීමට ඉතා අභිලාෂයෙන් පසු වෙති. එහෙත් ඔවුන් නොමග යවන්නේ අන් කිසිවෙකු වත් නොව ඔවුන්මය. ඔවුන් වටහා නොගනිති.

71. එමඛල **පුස්තකයෙහි** ජනතාවෙහි, නුඹලා ඒවාට සාකඡ්ඡා දරන්නන් ව සිටියදීත් **අල්ලාන්ගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ කුමකටද?

72. එමඛල **පුස්තකයෙහි** ජනතාවෙහි, නුඹලා අසත්‍ය සමග සත්‍යය අවුල් කරමින්, දැනුවත්වම සත්‍යය සභවන්නේ කුමකටද?

73. තවද **පුස්තකයෙහි** ජනතාවගෙන් පිරිසක් (මෙසේ) කියති. 'විශ්වාසිතයින්ට අභාවරණය කරනු ලැබූ දෙය කෙරෙහි දවසේ පූර්ව භාගයේදී විශ්වාස කොට, එහි අවසාන භාගයේදී අවිශ්වාස කරනු සමඟ වට ඔවුන් යළි හැරෙන්නට ඉඩ ඇත.'

* 74. 'තවද නුඹලාගේ ධර්මය අනුගමනය කරන්නෙකු හැර අන් කිසිවෙකු ව විශ්වාස නොකරනු.' (ඔ **වක්තෘවරයාණෙහි**) පවසන්න, 'නිෂ්චිතවම, මගපෙන්වීම නම් **අල්ලාන්ගේ** මගපෙන්වීමය . කුමක් අත්‍යාවශ්‍ය වන්නේ නම්, පෙර නුඹලාට දෙන ලද දෙයට සමාන (ඉගැන්වීමක්) සැම කෙනෙකුටම දෙනු ලැබීමයි'. 'නැතහොත්' නුඹලාගේ **අධිපතියාණන්** ඉදිරියෙහි නුඹලා සමග විවාද කිරීමට ඔවුන්ට අයිතියක් තිබෙන්නට ඉඩ ඇත.' පවසන්න 'සියළු අනුග්‍රහයන් **අල්ලාන්** සතුය. ඔහු කැමැති ඕනෑම කෙනෙකුට ඔහු එය දෙන්නේය. තවද **අල්ලාන් සමෘද්ධි සම්පන්නය, සියල්ල දත්තය.**'

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٩﴾

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ
يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧٠﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧١﴾

يَا هَذَا الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ
بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٧٢﴾

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيْنَا آمَنُوا
وَجْهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٧٣﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ بَيْنَكُمْ
قُلُوبَ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى
أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ
عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

* 74. **සටහන:** ශුද්ධව **වක්තෘවරයාණන්ට** (එතුමාට **අල්ලාන්ගේ** සාමය සහ ආශිර්වාදය ලැබේවා) පිරිනමන ලද ඉගැන්වීම ඔවුන්ගේ ඉගැන්වීමට සමාන නොවීම හේතුවෙන් පමණක් එතුමාට එරෙහිව විවාද කිරීමට වූයේ යුදෙව්වන් නොවන බව මෙයින් පෙන්නුම් කරයි. නමුත් ඊට පටහැනිව දෙවියන්ගේ පක්ෂපාතිභාවය පෙන්නුම් කරමින්, පුස්තකයේ ජනතාවට අනුග්‍රහය දැක්වීමේදී, ඉස්ලාමය ජනතාවට කිසිදු දේ ව ඉගැන්වීමක් නොලැබුනේ නම්, ඔවුන්ට එරෙහිව විවාද කිරීම අයිතිය මොවුන්ට තිබෙනු ඇත. ඉගැන්වීමට වෙනස්කම්වලට එදිරිව යුදෙව්වන්ගේ විරුද්ධවීම කිසි සේනම අදාල නැත.

75. 'ඔහු කැමති ඕනෑම කෙනෙකුට ඔහුගේ දයාව සඳහා ඔහු තෝරා ගන්නේය. තවද **අල්ලාන්** අපරිමිත වරප්‍රසාදයෙහි **අධිපතියා**.

بِخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٥٧﴾

76. තවද **පුස්තකයෙහි** ජනතාව අතර ඔබ කවුරුන් හෝ විශ්වාසයෙන් යුතුව වස්තු සම්භාරයක් භාර කළ විට, එය ඔබ වෙත ආපසු දෙන කෙනෙක් ද සිටියි. තවද, ඔවුන්ගෙන් ඇතැම්වරුට ඔබ දිනාරයක් විශ්වාසයෙන් යුතුව භාර කළ විට ඔබ (යළි යළිත් ඉල්ලා) සිටියහොත් ඒවා එය ඔබ වෙත ආපසු නොදෙන කෙනෙක් ද ඔවුනතර සිටියි. ඒ මක් නිසාද යත් 'නුගතුන් සම්බන්ධව නැගෙන වෝදනාවලට අපි බැඳී නොසිටින්නෙමු'යි ඔවුන් පැවසූ නිසාය. තවද ඔවුන් දැනුවත්වම **අල්ලාන්ට** විරුද්ධව බොරුවක් පවසන්නෝය.

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِطْعَةٍ مِّنْ يُّوَدٍّ وَإِلَيْكَ ۗ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ إِلَّا يُّوَدُّ ۗ وَإِلَيْكَ الْأَمْدَامُتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ۚ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأَرْبَابِ سَبِيلٌ ۗ وَ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَ هُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

77. එසේ නොව, එහෙත් කවුරුන් හෝ ඔහුගේ ප්‍රතිඥා ඉටු කරමින්, **දෙවියන්** කෙරෙහි බිය දක්වන්නේද නිශ්චිතවම, **දෙවියන්** කෙරෙහි බිය ඇත්තන්ව **අල්ලාන්** ප්‍රිය කරන්නේය.

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٩﴾

78. කවුරුන් හෝ **අල්ලාන්** සමඟ වූ (ඔවුන්ගේ) ප්‍රතිඥා) සහ ඔවුන්ගේ දිවුරුම් අල්ප මිලකට හුවමාරු කරන්නේද ඔවුන්ට මතුලොවෙහි කිසිදු කොටසක් නොලැබෙනු ඇත. එමෙන්ම **පුනරුත්තා දිනයේදී** **අල්ලාන්** ඔවුන් සමඟ කට නොකරනු ඇත. තවද ඔවුන් දෙස නොබලනු ඇත. තවද **ඔහු** ඔවුන්ව පවිත්‍ර නොකරනු ඇත. තවද ඔවුන්ට වේදනීය දඬුවමක්ද ඇත.

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَا يُزَكِّيهِمْ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

79. තවද නියතවශයෙන්ම, ඔවුන් අතර කොටසක් ඇත, ඔවුන් **පුස්තකය** කියවන විටදී ඔවුන්ගේ දිව හරවන්නෝය. ඒ මන්ද, එය **පුස්තකයෙහි** (කොටසක්) නොවුවද නුඹලා එය **පුස්තකයෙහි** (කොටසක් යැයි) සිතනු පිණිසය. තවද එය **අල්ලාන්ගෙන්** නොවුවද, ඔවුහු 'එය **අල්ලාන්** වෙතින්යැයි' පවසති. තවද ඔවුහු දැනුවත්වම **අල්ලාන්ට** එරෙහිව බොරුවක් පවසන්නෝය.

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُنَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَ هُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

80. **අල්ලාන්** ඔහුට, **පුස්තකයද**, ප්‍රඥාවද, වස්තෘභාවයද ලබාදත් පසුව ඔහු මිනිසුන් වෙත. **අල්ලාන්ට** නොව මා හට දාසයන් වනුයි පැවසීම මිනිසෙකුට (හැකි) නොවේ.

مَا كَانَ لِلْبَشَرِ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ

එහෙත් (ඔහු මෙසේ කියනු ඇත). 'නුඹලා **පුස්තකය** උගන්වන හෙයින්ද, නුඹලා (එය) හදාරණ හෙයින්ද, **අධිපතියාණන්ව** මුළුමනින්ම කප වනු.'

81. නුඹලා සුරුදුකයින්වද, **වක්තෘවරුන්වද අධිපතින්** ලෙස ගන්නැයි නුඹලාට අණකිරීමට ඔහුට (හැකි) නොවේ. නුඹලා (**දෙවියන්ව**) අවනත වුවායින් පසු, ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට ඔහු නුඹලාව පොළඹවයි ද?

82. තවද, '**පුස්තකයෙන් ද, ප්‍රඥාවෙන් ද** යම් දෙයක් **මම** නුඹලාට ලබාදී, පසුව නුඹලා වෙත තිබෙන දේ පරිපූර්ණ කරන්නාවූ **දුතයෙකු** නුඹලා වෙත පැමිණිවිට, නුඹලා ඔහු කෙරෙහි විශ්වාස කළයුතු අතර, ඔහුට උදව් කළයුතු යැයි (පවසමින්). **අල්ලාන් වක්තෘවරුන්** (මඟින් පනතාව) ගෙන් ප්‍රතිඥාවක් ලබාගත් අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු). (තවද) 'නුඹලා එකඟවන්නේද, තවද මේ (කාරණය) සම්බන්ධයෙන් **මා** නුඹලා වෙත පවරන්නාවූ වගකීම භාරගන්නේදැ?' යි **ඔහු** කිවේය. 'අපි එකඟ වෙමුයි ඔවුහු කිහ. 'එසේනම් නුඹලා සාකඡි දරනු, තවද සාක්ෂිකරුවන් අතර **මම** ද නුඹලා සමඟ වෙමි'යි **ඔහු** කිය.

83. දැන් කවුරුන් හෝ මින් පසුවද පිටපැවේ නම්, නියතවශයෙන්ම සිඬව ඉක්මවන්නන් ඔවුහුමය.

84. අහස්හිද පොළොවෙහිද ඇති ඕනෑම කෙනෙක් කැමැත්තෙන් හෝ අකැමැත්තෙන් හෝ **ඔහුට** අවනත වන කල්හි, **අල්ලාන්ගේ** ධර්මය හැර ඔවුන් වෙතත් දෙයක් සොයන්නේද? තවද **ඔහු** වෙතටම ඔවුන්ව ආපසු යවනු ලබන්නෝය.

85. පවසන්න, 'අපි **අල්ලාන්** කෙරෙහිද, අප වෙත පහළ කරනු ලැබූ දේ කෙරෙහිද, තවද **ඉබ්රාහිම්, ඉස්මාඊල්, ඉස්හාක්, යාකූබ්** හා (ඔවුන්ගේ) **පෙළපත්** වෙත පහළ කරනු ලැබූ දේ කෙරෙහිද, **මුකාද, ඊකාද** (අන්) **වක්තෘවරුන්වද** ඔවුන්ගේ **අධිපතියාණන්** වෙතින් දෙන ලද දේ කෙරෙහිද අපි විශ්වාස කරමු, ඔවුනතර කිසිවෙකුටත් වෙනසක් නොදක්වමු, තවද අපි **ඔහුටම** අවනත වුවන් වෙමු'

لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِّي مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَعِنَ كُونُوا رَبَّازِينَ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ الْعِتَابُ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَدْرُسُونَ ﴿٨١﴾

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ
وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ
بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ
لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ
ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ
أَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي
قَالُوا أَأَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَإِنَّا
مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾

أَفَخَيْرٌ لِّي مِنَ اللَّهِ يَتَّبِعُونَ وَلَهُ آسَلَمَ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَرَأَيْتُمْ يُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾

قُلْ أَنتَابِا لِلَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا
أُنزِلَ عَلَيَّ لِأُبْرَهِيْمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْحَسْبِاطِ وَمَا
أَوْتِيَتْهُمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ
رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٦﴾

86. තවද කවුරුන් හෝ **ඉස්ලාම්** හැර වෙනත් ආගමක් අපේක්ෂා කරන්නේ ද, එය ඔහුගෙන් පිළිගනු නොලබන්නේය, තවද ඔහු මතුලොවෙහිදී පාඩු විඳින්නන් අතර වනු ඇත.

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٦﴾

87. විශ්වාස කොට, **දුෆායාහ්** සත්‍ය යැයි සාක්ෂි දරා, ඔවුන්ට පැහැදිලි සාධක ද පැමිණි පසුව අවිශ්වාස කළ ජනතාව හට **අල්ලාන්** මග පෙන්වන්නේ කෙසේද? තවද **අල්ලාන්** වැරදි කරන ජනතාව හට මග නොපෙන්වයි.

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَرَجَاءَهُمُ الْبَيْئَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

88. මෙවන් අයට ලැබෙන ඵලවිපාකය නම් ඔවුන්ට **අල්ලාන්ගේ** ද, **සුරදුෆයින්ගේ** ද මිනිසුන්ගේ ද සියල්ල එක්ව ලැබෙන ශාපයයි.

أُولَئِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَهْدِهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾

89. මොවුනු එකිම (ශාපයෙහි) සිටින්නෙහුය. ඔවුන්ගේ දඬුවම ලිහිල් නොකරනු ලැබේ, එමෙන්ම ඔවුන්ට කාල අවකාශයක් දෙනු නොලැබේ.

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُونَ عَنْهُمْ عَذَابَ اللَّهِ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٩﴾

90. පසුතැවිලි වී ඉන්පසු නිවැරදි කරගන්නා අය හැරය. තවද නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන් අරියයින්ම ඝමාන්විතය, දයාබරය.**

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. නියතවශයෙන්ම, විශ්වාස කිරීමෙන් පසු අවිශ්වාස කොට, අනතුරුව අවිශ්වාසයෙහි තවදුරටත් වැඩෙන ඔවුන්ගේ පසුතැවිලිවීම් භාරගනු නොලැබේ, තවද දුර්මාර්ගයෙහි ගිය අය මොවුනුම වෙති.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ آذُوا دُؤُوكُفْرًا لَنْ نُقْبَلَ مِنْهُمْ وَتُؤْتَهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩١﴾

92. කවුරුන් හෝ අවිශ්වාස කොට, තවද අවිශ්වාසිතයින් ලෙස මියයන්නේද ඔවුන් කිසිවෙකුගෙන්, පොළොව තරමට රත්තරන් වන්දි වශයෙන් ඔහු දන්නද, කිසිවිටෙකත් එය භාරගනු නොලබන්නේය. වේදනීය දඬුවමක් ලැබෙනුයේ ඔවුන්ටමය, තවද ඔවුන්ට උදව් කරන්නන් කිසිවෙකුද නොවනු ඇත.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلٌّ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ آفَتَدَى بِهِمْ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩٢﴾

93. නුඹලා මිය කරන දැයිත්, නුඹලා වැය නොකරන තුරු නුඹලාට කිසිවිටෙකත් ධාර්මිකිධිභාවය අත්කරගත නොහැක. නුඹලා කුමන දෙයක් වැය කළද, **අල්ලාන්** එය මැනෙවින් දන්නේය.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا حُبَبْتُمْ وَوَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٣﴾

94. **තව්රාන්** පහළ විමට පෙර **ඉස්රාෆිල්** විසින් ඔහුටම තනනම් කරගත් දේවල් හැරෙන්නට සියළුම ආහාර **ඉස්රාෆිල්**

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلاَّ لِلنَّبِيِّ إِسْرَاءَ يَلْ مَا حَرَّمَ إِسْرَاءَ يَلْ

දරුවන් සඳහා නිත්‍යානුකූල කර තිබුණි. පවසන්න, 'එසේ, නුඹලා සත්‍යවාදීන් නම්, **තව්රාන්** රැගෙන විත් එය කියවනු.'

95. මෙයට පසුව ද, කවුරුන් හෝ **අල්ලාන්** වරෙහිව දැන් බොරුවක් ගොතන්නේ නම්, වැරදිකරුවන් වන්නේ ඔවුනුමය.

96. පවසන්න, '**අල්ලාන්** සත්‍යය ප්‍රකාශ කළේය; එබැවින් නුඹලා නිරතුරුවම (**අල්ලාන්**) නැඹුරු වූ **ඉබ්රාහිමියේ** ධර්මය පිළිපදිනු; තවද ඔහු (**අල්ලාන්**) අන් දෙවිවරුන් සම කරන්නන් අතර නොවූයේය.'

97. නියතවශයෙන්ම, මිනිස් වර්ග වෙනුවෙන් ඉදිකරන ලද ප්‍රථම **තිවස බෙකා** හි ය. ♦ එය ආශිර්වාදයෙන් පිරුණා වූද සියළු ජනතාවට මග පෙන්වීමක් ද වේ.

98. එය තුළ ප්‍රත්‍යක්‍ෂ සලකුණු ඇත; එහි **ඉබ්රාහිමියේ** ස්ථානය ද වේ; තවද කවුරුන් හෝ එහි ඇතුළු වන්නේ ද සාමයෙන් යුතුව ඇතුළු වන්නේය. එය දෙසට ගමන් කිරීමට හැකියාව තිබෙන මිනිසුන් හට එම **තිවස** (හළු වන්දනා කිරීමේ කාර්යය ඉටු කිරීම **අල්ලාන්** අනිවාර්යය කර ඇත. තවද, කවුරුන් හෝ අවිශ්වාස කරන්නේ නම්, නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන්** සියළු මැවීමිලිමත් ස්වාධීන (බව ඔහු සිහිතබා ගත යුතුය.)

99. පවසන්න, 'එමිබල **පුස්තකයෙහි** ජනතාවෙහි! නුඹලා කරන දේ ගැන **අල්ලාන් විමසිලිමත්ව** සිටියදී, නුඹලා **අල්ලාන්ගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ කුමකටද?'

100. පවසන්න, 'එමිබල **පුස්තකයෙහි** ජනතාවෙහි! නුඹලා (එයට) සාක්ෂිකරුවන්ව සිටියදීත්, නුඹලා **අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙන් විශ්වාසිතයින්ව වළක්වමින් එය ඇඳ කිරීමට තැත් කරන්නේ කුමකටද? තවද නුඹලා කරන දේ පිළිබඳව **අල්ලාන්** නොසැලකිලිමත් නොවේ.'

101. එමිබල විශ්වාසිතයින්! නුඹලා **පුස්තකය** දෙන ලද අයගෙන් කිසියම් පිරිසකට අවනත වූයේ නම්, නුඹලා විශ්වාස කළ පසුවද නැවතත් ඔවුන් නුඹලාව අවිශ්වාසිතයින් බවට හරවනු ඇත.

عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنزَلَ
التَّوْرَةُ ۗ قُلْ قَاتِلُوا بِالْتَّوْرَةِ
قَاتِلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

فَمَنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكِبْرَ مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۖ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ
إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَ مَا كَانَ مِنَ
المُشْرِكِينَ ﴿٣٩﴾

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
بِبَكَّةَ مُبْرَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِمَّا رَابِرْهِيمَ ۚ
مَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ وَاللَّهُ عَلَى النَّاسِ
حَاجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا
وَ مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفِيْرٌ عَنِ
الْعَالَمِينَ ﴿٤١﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا
تَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا
عِوَجًا ۗ وَأَنتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا
فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
يُرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿٤٤﴾

♦ මක්කමයේ නිමිත්‍යය

102. අල්ලාක්ගේ ගළකුණු නුඹලට නැවත නැවතත් පෙන්වා දෙනු ලැබූ කල්හි ද ඔහුගේ දුකගාණන් නුඹල ආතර සිටින කල්හි ද නුඹල කෙසේ අවිශ්වාස කරන්නෙහුද? තවද කවුරුන් හෝ අල්ලාක්ව දැඩිව අල්ලා ගන්නේ ද, ඇත්තෙන්ම ඔහු හට මග වෙත යොමුකරන ලද්දේය.

وَ كَيْفَ تَكْفُرُونَ وَ أَنْتُمْ تُثَلَّىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتِ اللَّهِ وَ فِيكُمْ رَسُولُهُ وَ مَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾

103. එමඛල විශ්වාසිතයිනි! නුඹල අල්ලාක් කෙරෙහි බිය විය යුතු පරිද්දෙන්ම ඔහුට (අල්ලාක්ව) බිය දක්වනු. නුඹල අවනතභාවයෙහි සිටින විටදී මිස නුඹලට මරණය නොපැමිණෙත්වා!.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَ لَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٣٢﴾

104. තවද සියල්ලන්ම එක්ව, අල්ලාක්ගේ කම්පය දැඩිව අල්ලා ගනු, තවද නුඹල හේද නොවනු. තවද නුඹලට අල්ලාක්ගේත් වූ ඔහුගේ අනුග්‍රහය සිහිපත් කරනු. නුඹල සතුරන්ව සිටියදී, ඔහු නුඹලගේ හදවත් ස්නේහයෙන් එක් කළේය. එබැවින් ඔහුගේ දයාවෙන් නුඹල සහෝදරයන් (මෙන්) වූහ. තවද නුඹල ගිහි පතලක මායිමෙහි සිටියෙහුය. පසුව ඔහු එයින් නුඹලව මුදවා ගත්තේය. නුඹල මගපෙන්වනු ලබනු පිණිස මෙලෙස අල්ලාක් ඔහුගේ විධානයන් නුඹලට පැහැදිලි කරන්නේය.

وَ اعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَ لَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَ كُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٣٣﴾

105. තවද යහපත වෙතට කැඳවන්නාවූද, සාධාරණය අණකරන්නාවූද, නපුර වළක්වන්නාවූද මිනිසුන් පිරිසක් නුඹල ආතර සිටියාදෙන්. තවද සෞභාග්‍යමත් වන්නන් මොවුන්මය.

وَ لَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَ يُأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ، وَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٤﴾

106. තවද, ඔවුන් වෙතට පැහැදිලි සාධක පැමිණි පසුව හේදවී, (ඔවුනතරම) එකඟ නොවූ අය මෙන් නොවනු. තවද ඉමහත් දඬුවමක් ඇත්තේ එවැන්නන් හටය.

وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَ اختلفوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ، وَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٥﴾

107. එම දිනයෙහි දී, ඇතැම් මුහුණු සුදු පැහැ වනු ඇත. ඇතැම් මුහුණු කළු පැහැ වනු ඇත. එසේ කවරෙකුගේ හෝ මුහුණු කළු පැහැ වන්නේද, (ඔවුනට මෙසේ පවසනු ලැබේ). 'නුඹල විශ්වාස කිරීමෙන් පසු අවිශ්වාස කළේද? එසේනම් නුඹල අවිශ්වාස කළ නිසා දඬුවම විඳිනු'

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَ تَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

108. තවද කවරෙකුගේ හෝ මුහුණු සුදු පැහැ වන්නේ ද, ඔවුනු අල්ලාක්ගේ දයාවෙහි සිටිනු ඇත. ඔවුනු එහිම වෙසෙන්නේය.

وَ أَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

109. **අල්ලාන්ගේ සළකුණු** මේවාය, ඒවා සත්‍යයෙන් යුක්තව **අපි** ඔබට නැවත නැවතත් පෙන්වා දෙන්නෙමු. තවද **අල්ලාන් (ඔහුගේ)** මැවීමිවලට කිසිදු වරදක් කිරීමට කැමති නොවන්නේය.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْتَلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۖ
وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. තවද, අහස්හි ඇති සියල්ලද, පොළොවෙහි ඇති සියල්ලද **අල්ලාන්** සතුය. තවද සියලු කාර්යයන් (තිරණය සඳහා) ආපසු පමුණුවනු ලබන්නේ **අල්ලාන්** වෙතටමය.

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِلَىٰ
اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١١٠﴾

111. නුඹලා මිනිස් වර්ගයාගේ යහපත උදෙසා බිහිකරනු ලැබූ ශ්‍රේෂ්ඨ ජනතාවක් වන්නෙහුය; නුඹලා යහපත් දේ අණ කරමින්, නපුර වළක්වාලමින් **අල්ලාන්** කෙරෙහි විශ්වාස කරන්නෙහුය. තවද **පුස්තකයෙහි** ජනතාවද විශ්වාස කළේ නම් නියතවශයෙන්ම එය ඔවුනට ඉතා යහපත් වන්නට තිබුණි. ඔවුන්ගෙන් ඇතැමෙකු විශ්වාසිතයින් වෙති, නමුත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙකු අවනත නොවන්නෝය.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ
تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۗ وَكُفُوا مَنِ
الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۖ مِنْهُمْ
الْمُؤْمِنُونَ ۖ وَكَثَرُوا الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾

112. සුළු රිදවීමක් මිස නුඹලාට කිසිදු හානියක් කිරීමට ඔවුනට නොහැකිය. ඔවුන් නුඹලා සමඟ සටන් කළේ නම් ඔවුන් නුඹලාට ඔවුන්ගේ පිට පැත්ත පෙන්වනු ඇත. පසුව ඔවුනට උදව් නොකරනු ලැබේ.

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى ۖ وَإِنْ
يُقَاتِلُواكُمْ يُؤْتِكُمْ الْكَافَّةَ بَارِئِينَ
مِّنْكُمْ ۚ يَنْصَرُونَ ﴿١١٢﴾

113. **අල්ලාන්ගේ** රැකවරණය හෝ මිනිසුන්ගේ රැකවරණය ඔවුනට නොලැබුනහොත්, ඔවුන් කොතැනක සිටියත් අවමානයෙන් පිහිත තත්වයට පත් කරනු ලබන්නෝය. ඔවුන් **අල්ලාන්ගේ** උදහසට ලක්වී ඇති අතර ඔවුන්ව දුක්බර පිහිත තත්වයට පත් කරන ලදී. මෙයට හේතුව, ඔවුන් **අල්ලාන්ගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කර ඔවුන් අසාධාරණ ලෙස **වක්තෘවරුන්ව** ඝාතනය කිරීමට තැත් කළ නිසාය. මෙය, ඔවුන් කැරලි ගසා සීමාව ඉක්මවමින් සිටි නිසාය.

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ أَيْنَ مَا تَقِفُوا
إِلَّا يَحْمِلُونَ اللّٰهَ وَحِبْلَةَ النَّاسِ ۖ
بَاءٌ وَيَغْضَبُ مِنَ اللّٰهِ ۖ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
الْمَسْكَنَةُ ۖ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا
يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۖ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا
وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾

114. ඔවුනු (සියල්ල) එක හා සමාන නොවෙති. **පුස්තකය** ජනතාව අතුරින් (ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඥාව) ස්ථිරව රකින්නන් පිරිසක් සිටිති. ඔවුනු රාත්‍රියේ හෝරාවන්හි **අල්ලාන්ගේ** වදන් පාරායනා කරමින් (**ඔහු** ඉදිරියෙහි) නළල බීම තබා (සජදාත්) නමස්කාර කරති.

لَيْسُوا سَوَاءً ۗ وَمِنَ الْاَهْلِ الْكِتَابِ اُمَّةٌ
قَّائِمَةٌ يَّتْلُونَ آيَاتِ اللّٰهِ اَنَاءَ الْاَيْلِ ۖ
هُم يَسْجُدُونَ ﴿١١٤﴾

115. ඔවුනු **අල්ලාන්** කෙරෙහිද, **අවසාන දිනය** කෙරෙහිද විශ්වාස කරන අතර යහපත් දේ

يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۖ

අණ කරමින් නපුර වළක්වාලමින් යහපත් ක්‍රියාවන්හි එකිනෙකා අතර යුතුසුළුව තරඟ කරන්නෝය. තවද මොවුන් ධාර්මිකධර්මයන් අතර වන්නෝය.

116. තවද ඔවුන් කුමන යහපත් ක්‍රියාවක් කළද, එයට ලැබිය යුතු තිලිණය ඔවුනට අහිමි කරනු නොලැබේ. තවද **දෙවි බිය** ඇත්තන්ව **අල්ලාන්** මැනෙවින් දන්නේය.

117. අවිශ්වාස කරන අයට ඔවුන්ගේ වස්තුවද, ඔවුන්ගේ දරුවන්ද **අල්ලාන්**ව එරෙහිව අල්ප මාත්‍රයකින් වුවද එලක් නොවනු ඇත. තවද **ගින්නෙහි** සහකරුවන් ඔවුනුමය. ඔවුහු එහිම වෙසෙන්නෝය.

118. වර්තමාන ජීවිතය සඳහා ඔවුන් වැය කරන දැයෙහි උපමාව නම්, අධික ගිතලෙන් යුත් සුළඟකට සමානය. එය තමන්ටම වැරදි කරගත් ජනතාවගේ අස්වැන්නට පහර දී එය විනාශ කර දමයි. තවද **අල්ලාන්** ඔවුනට වරදක් නොකළේය, එහෙත් ඔවුහු තමන්ටම වැරදි කරගත්හ.

119. එම්බල විශ්වාසිතයනි! නුඹලාගේම ජනතාව හැර (අන් අයව) නුඹලාගේ සම්පම්පතක් ලෙස නොගනු. ඔවුහු නුඹලාව දුෂිත බවට පත් කිරීමට පසුබට නොවන්නෝය. නුඹලා විපතට පත්වනු දැකීමට ඔවුහු ප්‍රිය කරන්නෝය. ඔවුන්ගේ මුවින් (පිටවන වදන් වලින්) ක්‍රෝධය පෙන්නුම් කරන අතර ඔවුන්ගේ සිත්තුළ සඟවා ඇති දේ බෙහෙවින් දරණුය. නුඹලා වටහාගන්නේ නම්, **අපි** නුඹලාට **අපගේ** අණ පනත් පැහැදිලි කර ඇත්නමු.

120. අසනු! ඔවුන්ව ප්‍රිය කරන්නන් වනුයේ නුඹලාය, එහෙත් ඔවුහු නුඹලාව ප්‍රිය නොකරන්නෙහුය. නුඹලා **පුත්තක** සියල්ල විශ්වාස කරන්නෙහුය. ඔවුහු නුඹලා හමුවූ විටද, 'අපි විශ්වාස කරමු'යි කියති. එහෙත් ඔවුහු හුදෙකලාව සිටින කල්හි නුඹලාට එරෙහිව කෝපයෙන් ඔවුන්ගේ ඇඟිලි තුඩු සපන්නෝය. පවසන්න, '(නුඹලා) නුඹලාගේ කෝපයෙහිම විනාශ වනු. (නුඹලාගේ) සිත්තුළ සැඟවුණු දේ නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන්** මැනෙවින් දන්නේය.'

يَا مُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ۗ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿١١٥﴾

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ۗ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلٰكِن أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بآيَاتِنَا مِن دُونِكُمْ لَا يَأْتِ لُوتَكُمْ خَبْرًا وَلَا دُونِ مَا عِندُنَا ۗ قَدْ بَدَأَ الْبَعْضَاءُ مِن أَقْوَامِهِمْ ۗ وَمَا تَخْفَىٰ صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ ۗ قَدْ بَيَّيْنَا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

هَٰأَن تَأْتُوا وَلَا تُجِبُونَهُمْ وَلَا يَجِيبُونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ۗ وَإِذَا الْقُوكُمُ قَالُوا آمَنَّا ۗ وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَالِيكُمْ ۗ لَٰكِنَّا وَاوَّلُ مِنَ الْغَيْظِ ۗ قُلْ مُؤْتُوا بِغَيْظِكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾

121. නුඹලාට යම්කිසි යහපතක් සිදුවුණි නම්, එය ඔවුන්ට වේදනාව ගෙනදෙයි. නුඹලාට යම්කිසි හපුරක් සිදුවුණි නම්, එය ගැන ඔවුහු ප්‍රීති වෙති. නමුත් නුඹලා ඉවසිලිවන්නවෙමින්, බියබැරිමත් වන්නේ නම්, ඔවුන්ගේ කුමන්ත්‍රණ නුඹලාට කිසිදු හානියක් සිදු නොකරයි. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන්** ඔවුන් කරන දේ (සියල්ල) වටලන්නෙහිය.

122. තවද, විශ්වාසිතයින්හට, යුද්ධය සඳහා වූ ඔවුන්ගේ ස්ථානයන් නියම කරමින් ඔබ නිමිදිරියෙහි ඔබගේ නිවැසියන්ගෙන් පිටත්ව ගිය වේලාව (සිහිපත් කරනු.) **අල්ලාන් සියල්ල අඟන්තය. සියල්ල දත්තය.**

123. නුඹලා අතුරින් කණ්ඩායම් දෙකක්, ඔවුන්ගේ මිතුරා **අල්ලාන්** වුවද, බියගුළුකමකට අදහස් කර සිටියේය. තවද විශ්වාසිතයින් විශ්වාසය තැබිය යුත්තේ **අල්ලාන්** කෙරෙහි පමණි.

124. තවද නුඹලා දුර්වලව සිටියදී **අල්ලාන්** නුඹලාට (මින්පෙර) **බද්ර්හි** උපකාර කළේය. එබැවින් නුඹලා කෘතඥ වනු පිණිස **අල්ලාන්ට** නුඹලාගේ ආරක්ෂකයා ලෙස ගනිවු.

125. 'නුඹලාගේ **අධිපතිවරයාණන්** (ඉහලින්) සුරුදුතයන් තුන්දහසක් එවා නුඹලාට උපකාර කිරීම නුඹලාට ප්‍රමාණවත් නොවන්නේද?' යි ඔබ විශ්වාසිතයින් හට පැවසූ කල්හි,

126. ඇයි නැත්තේ!, නුඹලා ඉවසිලිවන්නවෙමින් ධාර්මිකවද වන්නේ නම් ඔවුන් නුඹලා වෙත සැනෙකින් ඉක්මන් වේගයකින් පැමිණෙනොත්, සුරුදුතයන් පන්දහසක් ලවා දරණු ලෙස පනදි නුඹලාගේ **අධිපතිවරයාණන්** නුඹලාට උදව් කරන්නේය.

127. තවද **අල්ලාන්** එය නුඹලා හට ශුභාරංචියක් පමණක් වන ලෙසද එමගින් නුඹලාගේ හදවත් සැනසෙනු පිණිසද කළේය. තවද උපකාර පැමිණෙන්නේ **බලශම්පන්න** වූද, **ප්‍රඥා** **යම්පන්න** වූද **අල්ලාන්** වෙතින්ම පමණි.

128. (දෙවියන් එලෙස කරනුයේ) **ඔහු** අවිශ්වාසිතයින්ගෙන් කොටසක් විනාශ කිරීමට හෝ ඔවුන්ව අවමානයට පත්කර, එමගින් ඔවුන් කළකිරීමට පත්වී ආපසු හැරී යෑමට හෝ වේ.

إِنْ تَمَسَّسْكُمْ حَسَنَةً تَسْؤُوهُمْ وَإِنْ تَصِبْكُمْ سَيِّئَةً يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَضِيبُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢١﴾

وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٢﴾

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٣﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبْعِدَ كُفْرَكُمْ بِقِلَّةِ الْآفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزِلِينَ ﴿١٢٥﴾

بَلَىٰ إِنْ تَضِيبُوا وَتَتَّقُوا آيَاتُنَا تُرْجَىٰ مِنْ قَوْلِهِمْ هَذَا يُؤْمِدُكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٦﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٧﴾

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿١٢٨﴾

129. **ඔහු** ඔවුන් වෙතට දයාවයෙන් යුතුව හැරෙයි ද නැතහොත් ඔවුනට දැඬුවම් දෙසිද යන කාරණයෙහි ඔබට කිසිදු සම්බන්ධයක් නොමැත; ඔවුහු වරදකරුවන් වෙති.

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿٣٩﴾

130. තවද අහස්හි ඇති සියල්ලද පොළොවෙහි ඇති සියල්ලද **අල්ලාන්** සතු වේ. **ඔහු** කැමැති කවරෙකුට හෝ වේවා **ඔහු** ඝෂමාව දෙන්නේය. තවද **ඔහු** කැමැති කවරෙකුට හෝ වේවා **ඔහු** දැඬුවම් දෙන්නේය. **අල්ලාන් අභියාචිතව ඝෂමාත්විතය. දයාබරය.**

وَرَبِّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤٠﴾

131. එම්බල විශ්වාසිතයින්! ගුණාකාර එකතු වීමෙන් යුත් පොලිය ගිල නොදමනු. තවද නුඹලා සොභාගන්වන වනු පිණිස **අල්ලාන්** කෙරෙහි බියවනු.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْا الرِّبٰوَا۟ اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً ۗ وَاتَّقُوْا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٤١﴾

132. අවිශ්වාසිතයින් හට පිළියෙල කරන ලද **ගින්නට** බියවනු.

وَ اتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ اُعدَّتْ لِّلْكَافِرِيْنَ ﴿٤٢﴾

133. තවද නුඹලාට දයාව දක්වනු පිණිස නුඹලා **අල්ලාන්ටද දුගන්තන්ටද** අවනත වනු.

وَ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَ الرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٤٣﴾

134. තවද නුඹලාගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** ඝෂමාව අයැදීමටද, **දෙවියන්** කෙරෙහි බිය ඇත්තවුන් සඳහා පිළියෙල කර ඇති අහස් හා පොළොවෙහි වටිනාකම මෙන් වූ **ස්වර්ගය** වෙතටද, නුඹලා එකිනෙකා යුතුසුළු වනු.

وَ سَارِعُوْا اِلَى مَّغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَ الْاَرْضُ ۗ اُعدَّتْ لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٤﴾

135. මොවුහු සොභාගන්වෙහි ද, විපතෙහිදී ද වැය කරන්නා වූද, තවද මොවුහු කෝපය මැඩපවත්වමින් මිනිසුන්ට ඝෂමාව දෙන්නා වූද අය වෙති. **අල්ලාන්** යහකම් කරන්නන්ට පිය කරන්නේය.

الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّاءِ وَ الضَّرَّاءِ وَ الْكَلِمٰتِ الْغَیْظِ وَ الْعَافِيْنَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَ اللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٤٥﴾

136. තවද මොවුහු, කිසියම් පිළිකුල් ක්‍රියාවක් කළේ නම් හෝ තමන්ටම වැරදි කරගත්තේ නම්, **අල්ලාන්** සිතිකරමින් ඔවුන්ගේ පවි සඳහා ඝෂමාව අයැදිති. පවි ඝෂමා කළ හැක්කේ **අල්ලාන්** හැර කවරෙකුටද? තවද දැනුවත්වම ඔවුන් කළ දෑයෙහි නැවත නිරත නොවන්නෝය.

وَ الَّذِيْنَ اِذْ اٰفَعَلُوْا قٰحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوْا اللّٰهَ فَاَسْتَغْفَرُوْا لِذُنُوْبِهِمْ ۗ وَ مَن يَغْفِرِ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ ۗ وَ لَمْ يُصِرُّوْا عَلٰی مَا فَعَلُوْا وَ هُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٦﴾

137. ඔවුන්ගේ තිලිණය ඔවුන්ගේ **අධිපතියාණන්** වෙතින් ක්ෂමාවද, එහි පහතින් ගලා බසිනා ගංගාවලින් යුත් උදානයන් ද වේ. ඔවුහු එහිම වෙසෙන්නෝය. තවද (යන) ක්‍රියා කරන්නන්ගේ තිලිණ කොතරම් විශිෂ්ටද?

أُولَئِكَ جَزَاءُ وَّهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ
وَجَنَّتْ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ﴿٣٧﴾

138. නියතවශයෙන්ම, නුඹලාට පෙර (බොහෝ) දේව නියමයන් විය. එබැවින් (**එක්තරාදිත්ව**) බොරුකොට සැලකූ අයගේ අවසානය කොතරම් (නපුරු) වූයේ දැයි පොළොවෙහි සංචාරය කර දැකගනු.

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ، فسيروا
فِي الْأَرْضِ فَاَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ﴿٣٨﴾

139. මෙය (මෙම **කුර්ආනය**) මිනිසුන්ට පැහැදිලි ප්‍රකාශයකි, තවද **දෙවියන්** කෙරෙහි බිය ඇත්තවුන්ට මග පෙන්වීමක් වන අතර අවවාදයක් ද වේ.

هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٩﴾

140. මන්දෝත්සාහි නොවනු, තවද ගෝක නොවනු. තවද නුඹලා විශ්වාසිතයින් නම්, නියතවශයෙන්ම නුඹලා උසස් තත්ත්වයට පත් වනු ඇත.

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَ أَنْتُمْ
الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

141. නුඹලාට නානියක් සිදුවූයේ නම්, නියතවශයෙන්ම (අවිශ්වාසිත) ජනතාවටද (මීට පෙර) එවැනිම නානියක් අත්වී ඇත. තවද, **අල්ලාන්** විශ්වාස කරන අයව වෙන් කර දැක්වීමටද, නුඹලා අතරින් සාකෂිකරුවන් ගැනීමටද, එවන් දිනයන් මිනිසුන් අතර (ඔවුන් අවවාද ලබනු පිණිස) මාරුවෙන් මාරුවට පැමිණීමට **අපි** සලස්වන්නෙමු. තවද **අල්ලාන්** අසාධාරණ කරන්නන්ව ප්‍රිය නොකරයි.

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْصٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ
قَرْصٌ مِّثْلُهُ ، وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا
بَيْنَ النَّاسِ ، وَ لِيَعْلَمَ الَّذِينَ
آمَنُوا وَيَتَّخِذُوا مِنكُمْ سُهْدَاءُ ، وَ اللَّهُ لَا
يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

142. තවද විශ්වාස කරන අයව පවිත්‍රවත් කිරීමටත් අවිශ්වාසිතයින්ව විනාශ කිරීමටත් **අල්ලාන්ට** හැකිවේ.

و لِيَمِصَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ
الْكُفْرِينَ ﴿٤٢﴾

143. නුඹලා අතරින් (**අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙහි) පරිශ්‍රමයෙහි යෙදෙන්නන් කවුරුන්ද යන්න **අල්ලාන්** වෙන් කර හඳුනා නොගන්නා තුරුත්, ස්විංසාර වන්නන් කවුරුන්ද යන්න වෙන් කර හඳුනා නොගන්නා තුරුත්, නුඹලා **ස්වර්ගයට** ඇතුළු වනු ඇතැයි නුඹලා සිතන්නෙහුද?

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَ لَمَّا
يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَ
يَعْلَمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٣﴾

144. තවද නුඹලා, මෙම මරණය එය හමුවන්නට පෙරදීම පැතු වෙනුය. දැන් නුඹලා අවසානයේදී එය දැකගත්තෙහුය, නුඹලා (තුණ්ණිමඟුන වුවා සේ) බලා සිටින්නෙහුය.

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِن قَبْلِ
أَنْ تَلْقَوْهُ ، فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَ أَنْتُمْ
تَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾

145. තවද **ඔහුමද දුතයෙකු** පමණි. සැබැවින්ම ඔහුට පෙර වූ (සියළු) **දුතයින්** මරණයට පත්වූහ. එබැවින් ඔහු මිය ගියේ නම් නැතහොත් ඝාතනය කරනු ලැබුවේ නම් නූ ඔලාගේ විලඹ මතින් නූ ඔලා හැරෙන්නේනුද? තවද තම විලඹ මතින් කවුරුන් හෝ හැරෙන්නේද, ඔහුට කිසිවිටෙක **අල්ලාහ් හට** කිසිදු හානියක් ඇති කල නොහැක. තවද **අල්ලාහ්** කෘතඥවන්නන් හට නිශ්චිතවම තිලිණ ලබා දෙන්නේය.

146. තවද **අල්ලාහ්ගේ** අවසරයෙන් තොරව කිසිදු ආත්මයකට මිය යෑමට නොහැක. එය නියමිත කාලයකින් යුත් ඉරණමකි. තවද කවුරුන් හෝ මෙලොවෙහි තිලිණ ප්‍රිය කරන්නේද, **අපි** එයින් ඔහුට ලබා දෙන්නෙමු. තවද කවුරුන්හෝ මතු ජීවිතයෙහි තිලිණ ප්‍රිය කරන්නේද, **අපි** එයින් ඔහුට ලබා දෙන්නෙමු. තවද **අපි** කෘතඥවන්නන් හට නියතවශයෙන්ම තිලිණ ලබා දෙන්නෙමු.

* 147. එමෙන්ම බොහෝ **එක්තරාවරුන්** වූහ. (ඔවුන්ගේ අනුගාමිකයින්ගේ) අප්‍රමාණ සහයින් ඔවුන් සමග එකතු වී සටන් කළහ. **අල්ලාහ්ගේ** මාර්ගයෙහි තමන් වෙතට පැමිණි කිසිම (විපතකට) ඔවුහු පසුබට නොවූහ. එමෙන්ම ඔවුන් දුර්වලද නොවූහ. එමෙන්ම (සතුරුන් ඉදිරියෙහිදී) ඔවුහු තමන්ව යටහත් කර නොගත්හ. තවද **අල්ලාහ්** ඉවසිලිවන්නයන් ප්‍රිය කරන්නේය.

148. තවද 'අපගේ **අධිපතියාණෙහි**, අපගේ වැරදිවලට මෙන්ම අපගේ ක්‍රියාවන්හි සීමාව ඉක්මවීම් වලට අපට ඝෂමා කළ මැනව, අපගේ පාදයන් ස්ථිර කරනු මැනව, එමෙන්ම අච්ඡාදිත ජනතාවට එරෙහිව අපට උදව් කරනු මැනවැයි පැවසුවා මිස ඔවුහු කිසිදු වදනක් නොපැවසූහ.

149. එබැවින් මෙලොවෙහි තිලිණයද තවද මතු වෙහි විශිෂ්ට වූ තිලිණයක්ද **අල්ලාහ්** ඔවුනට දුන්නේය. **අල්ලාහ්** යහපත් ක්‍රියා කරන්නන්ව ප්‍රිය කරන්නේය.

150. එමඛල විශ්වාසිතයින්! නුඹල අච්ඡාදිතයින්ට අවනත වූයේ නම් ඔවුහු

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ ۖ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۚ أَفَأَمِنَ مَن آذَى قَيْلٍ أَنقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا ۚ وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ كَتَبْنَا مُوَدَّتَهُمْ وَأَمِنْ يَوْمِهِمْ أَنْ يُبَدِّلُوا دِينَهُمْ ۚ وَسَخَّرْنَا لِقَوْمِهِمُ الْأَرْضَ وَالْجِبَالَ ۚ وَسَخَّرْنَا لَشَاكِرِي الشُّكْرِينَ ﴿١٤٦﴾

وَكَمَا يَنْ بِنَ نَبِيِّ قَتَلَهُ مَعَهُ رِيَّتُونَ كَثِيرٌ ۖ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا ۚ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٧﴾

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا ۖ وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا ۖ وَخَبِيثَاتِنَا ۖ أَفْدَامَنَا ۖ وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

فَاتَمَّ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا

* 147. **සටහන:** **රිබිඩියුන්** (رِبِّيذِيون) යන වදනෙහි ගැබ් වී ඇති දේවත්වය නැමැති ප්‍රධානම අර්ථ දැක්වීම නොමැතිව මෙහිදී **රිබිඩියුන්** (رِبِّيذِيون) යන වදන හුදෙක් (ඔවුන්ගේ අනුගාමිකයින්ගේ) සහයින් යනුවෙන් පරිවර්තනය කර ඇත. ජනතා දැක්වෙන විකල්ප පරිවර්තනය අපි යෝජනා කරන්නෙමු. 'ඔවුන් සමග එකතු වී දේවත්වයෙන් යුත් ජනතාව විශාල පිරිසක් සටන් කළහ'

නුඹලාට නුඹලාගේ විලුඹ මහින් ආපසු හැරවීමට සලස්වන්නෝය, තවද නුඹලා පරාජිතයින් බවට පත් වන්නෙහුය.

151. එසේ නොව, **අල්ලාන්** නුඹලාගේ **ආරක්ෂකයා**, තවද **ඔහු** උදව්කරුවන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨයාය.

152. **ඔහු** කිසිදු අවසරයක් පහළ නොකර තිබුණද, ඔවුන් **අල්ලාන්ට** සහකරුවන් සම කළ නිසා, අවිවාස කළ අයගේ හදවත් තුළට අපි හිතිය හටගත්වන්නෙමු. ඔවුන්ගේ ලැගුම් ස්ථානය **ගින්නය**. තවද වැරදිකරුවන්ගේ වාසස්ථානය නපුරය.

153. තවද **ඔහුගේ** අවසරයෙන් නුඹලා ඔවුන්ව ඝාතනය කරමින් ඔවුන්ව විනාශ කරමින් සිටින විට, ඇත්තෙන්ම **අල්ලාන් ඔහුගේ** ප්‍රතිඥාව නුඹලාට පරිපූරණ කළේය. එහෙත් නුඹලා (ශුද්ධ වූ වක්තෘවරයාණන්ට (එතුමාට අල්ලාන්ගේ සාමයද ආශ්ච්චාදයද හිමි වේවා!) අවනත වීම පිළිබඳව) පැකිලෙමින්, විධානයෙහි සත්‍ය අභිලාෂය සම්බන්ධයෙන් නුඹලා අතර විවාද කරමින්, නුඹලාගේ හදවත් ප්‍රිය කළ දේ (ජයග්‍රහණයෙහි විලාසෙන්) **ඔහු** නුඹලාට දුන් පසුවද නුඹලා අවනත නොවූ විටදී, (**ඔහුගේ** උපකාරය **ඔහු** ආපසු ගත්තේය.) නුඹලා අතර මෙලොව ප්‍රියකළ අයද වූ අතර මතුලොව ප්‍රියකළ අයද වූහ. පසුව **ඔහු** නුඹලාට පිරික්සනු පිණිස **ඔහු** ඔවුන්ගෙන් නුඹලාට ඉවත හැරෙව්වේය. තවද **ඔහු** නියතවශයෙන්ම නුඹලාට කෂමාව දුන්නේය. තවද **අල්ලාන්** විශ්වාසිතයින් හට කාරණිකය.

* 154. **දුකයාණන්** නුඹලා පිටපසින් සිට නුඹලාට අභිගැසූ අවස්ථාවේදී, නුඹලා ආපසු හැරී කිසිවෙකු දෙස නොබලා දුවයමින් සිටියෙහුය, එවිට නුඹලාගෙන් ගිලිහී ගිය දේ ගැනද, නුඹලාට අත් වුණු දේ ගැනද නුඹලා ගෝක නොවී සිටිනු පිණිස **ඔහු** එක් දුකක් වෙනුවට පුනසුපකාරයක් වශයෙන් තවත් දුකක් දුන්නේය. තවද නුඹලා කරන දේ ගැන **අල්ලාන්** මැනෙවින් විමසිලිමත්ය.

* 154. **සටහන:** සමහර විටකදී විශාල පාඩුවක් සිදුවීමේ තර්ජනය, ඊට සාපේක්ෂව කුඩා වූ, පෙර සිදුවූ පාඩුවන්හි වේදනාව මගින් පිරිමැහෙයි. උහද් යුධ සමයේදී මීට සමාන තත්වයක් පැවතුණි. එනම්, මුස්ලිම් සටන්කාමීන් පුද්ගලිකව මුහුණ දෙමින් සිටි දුක් වේදනාවක් සහ පාඩු (ශුද්ධ වූ වක්තෘවරයාණන්ගේ (එතුමාට අල්ලාන්ගේ සාමයද ආශ්ච්චාදයද හිමි වේවා) මරණය ගැන පැතිරී ගිය කටකතා හේතුවෙන් මුළුමනින්ම පහ වී ගියේය. පසුව ඔහුගේ දිවි ගැලවුන ආරංචිය ඔවුන්ගේ පරාජයේ හැඟීම ගැඹුරු තෘප්තියක සහ කෘතඥතාවයෙහි හැඟීමකට හැරුණි.

الَّذِينَ كَفَرُوا يَزِيدُوكُمْ عَلَىٰ
أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٥١﴾

بَلِ اللّٰهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿٥٢﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا
الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ
بِهِ سُلْطٰنًا ۗ وَمَا لَهُمُ النَّارُ وَيُسَّ
مَثْوٰى الظّٰلِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعَدَا ۗ اِذْ تَحْسَبُوهُمْ
بِاِذْنِهِ ۗ حَتّٰى اِذَا فِشَلْتُمْ وَتَنٰا رَعْتُمْ
فِي الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا
اٰرٰكُمْ مَا تُحِبُّونَ ۗ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ
الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْاٰخِرَةَ ۗ
ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۗ وَلَقَدْ
عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾

اِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلَوْنَ عَلَىٰ اَحَدٍ
وَالرَّسُوْلُ يَدْعُوَكُمْ فِيْ اٰخِرِكُمْ
فَاِنَّا بِكُمْ عَمَّآ يُعِوْذُ لِكَيْلًا تَحْزَنُوْا
عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا آصَابَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ
خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٤﴾

155. අනතුරුව, දුකකට පසුව **ඔහු** නුඹලා වෙත සාමය පහළ කළේය. එනම් එම මඳ නින්ද නුඹලාගෙන් පිරිසක් වෙලා ගත් කළ, අනෙක් පිරිස තමන් ගැන සිත් තැවුලෙන් අඤාන සිතුවිල්ල පරිදි අල්ලාත් ගැන වැරදි ලෙස සිතූහ. '(කටයුතු) ආලනයේදී අපටත් යම් කොටසක් තිබේදැ?'යි ඔවුහු කිහ. 'සියළු ආලනයන් **අල්ලාත්ටම** අයත්යැයි ඔබ පවසන්න. ඔබට හෙළි නොකරන්නා වූ දේවල් ඔවුන්ගේ සිත්තුළ ඔවුන් සහවා ඇත්තාහ. '(කටයුතු) ආලනයේදී අපටත් යම් කොටසක් තිබුණේ නම් අපි මෙහිදී ඝාතනයට ලක් වනු නොලබන්නෙමු'යි ඔවුහු කිහ. පවසන්න, 'නුඹලා නුඹලාගේ නිවැස්වල රැඳී සිටියත් යුද්ධ කිරීම සඳහා අණ කරන ලද්දන් (**අල්ලාත් තම** නියමය ඉටු කිරීමට) ඔවුන්ගේ මාරක ස්ථානය වෙතට යනු ඇත. තවද **අල්ලාත්** නුඹලාගේ සිත් තුළ තිබූ දේ පිරික්සනු පිණිසද, නුඹලාගේ හදවත් තුළ තිබූ දේ පවිත්‍ර කිරීම පිණිසද වේ. තවද සිත්හි ඇති දේ **අල්ලාත්** මැනෙවින් දැනිය.

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنًا نَحْسًا بِغَتَشَى طَائِفَةً مِّنْكُمْ، وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ، يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قَتَلْنَا هُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَ لِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَ لِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٥﴾

156. සේනාවන් දෙපිරිස මනුගැසුන දිනයෙහිදී නුඹලාගෙන් පිටුපස හැරුණාවුන්, ඔවුන්ගේ ඇතැම් ක්‍රියාවන් හේතුවෙන් ගෙන ඔවුන්ව ලිස්සා යෑමට සැලසුම් කළේ නිශ්චිතවම **සාතත්ය**. නමුත් **අල්ලාත්** නිශ්චිතවම ඔවුන්ට දැනටමත් ඝෂමාව දී ඇත්තේය. සැබැවින්ම, **අල්ලාත් අතියයින් ඝෂමාත්විතය, ඉවසිලිවත්තයය**.

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَيْنِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا، وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٦﴾

157. එමිබල විශ්වාසිතයිනි! නුඹලා අවිශ්වාස කළවුන් මෙන් නොවනු. තවද ඔවුහු ඔවුන්ගේ සොනොයුරන් පිලිබඳව, ඔවුන් (**අල්ලාත්ගේ** මාර්ගයේ) මිනිසිට ගමනක නිරත වන විටදී හෝ යුද්ධයට යන විටකදී හෝ 'ඔවුන් අප සමඟ සිටියේ නම්, ඔවුන් මරණයට පත්වන්නට හෝ ඝාතනයට ලක් නොවන්නට තිබුණි'යි පවසති. (මෙලෙස වන්නේ) **අල්ලාත්** එය ඔවුන්ගේ හදවත්හි ගෝකයකට හේතුවක් කිරීමය. එමෙන්ම ප්‍රාණය දෙන්නේද, මරණයට පත්කරන්නේද **අල්ලාත්මය**. තවද **අල්ලාත්** නුඹලා කරන දේ ගැන **විමසිලිමත්ය**.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِأَخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قَتَلُوا، لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكُمْ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ، وَاللَّهُ يُخْفِي وَيُمِيتُ، وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٧﴾

158. තවද නුඹලා අල්ලාන්ගේ මාර්ගයෙහි ආතනය කරනු ලැබුවේ නම් හෝ නුඹලා මිය ගියේ නම්, නියතවශයෙන්ම අල්ලාන්ගෙන් වන ඝෂමාවද, දයාවද ඔවුන් රැස් කරන දෙයට වඩා යහපත්ය.

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمُ
لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿٤٨﴾

159. තවද නුඹලා මිය ගියේ නම් හෝ ආතනය කරනු ලැබුවේ නම් නියතවශයෙන්ම නුඹලා අල්ලාන් වෙතම එකරැස් කරනු ලබන්නෙහුය.

وَلَيْنَ مُتُّمُ أَوْ قُتِلْتُمْ لَا إِلَى اللَّهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٤٩﴾

160. තවද අල්ලාන් වෙතින් වූ (මහත්) දයාව හේතුවෙන් ඔබ ඔවුන් කෙරෙහි කාරුණික වන්නෙහිය, තවද ඔබ රඵ වූ (තවද) තද හදවතක් ඇත්තෙකු වුවා නම්, ඔවුහු නියතවශයෙන්ම ඔබගෙන් විසිර යනු ඇත. එබැවින් ඔවුනට සමාව දී ඔවුන් වෙනුවෙන් ඝෂමාව අයැදින්න, එමෙන්ම (වැදගත්) කටයුතුවලදී ඔවුන්ගෙන් අදහස් විමසන්න, තවද ඔබ තීරණයක් ගත් පසු ඔබගේ විශ්වාසය අල්ලාන් කෙරෙහි තබන්න. නියතවශයෙන්ම, අල්ලාන් (ඔහු කෙරෙහි) විශ්වාසය තබන්නන්ව ප්‍රිය කරන්නේය.

فِيمَا رَحِمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِيُنْتِ لَهُمْ وَلَوْ
كُنْتَ ظَافًا غَلِيظًا الْقَلْبَ لَا انْقَضُوا
مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿٥٠﴾

161. අල්ලාන් නුඹලාට උදව් කළේ නම්, කිසිවෙකුටත් නුඹලාට පරාජය කිරීමට නොහැකි. නමුත් ඔහු නුඹලාට අත් හැටියේ නම්, එවිට නුඹලාට උපකාර කරන්නේ ඔහු හැර අන් කවරෙක්ද? එසේනම් විශ්වාසිතයින් ඔවුන්ගේ විශ්වාසය තැබිය යුත්තේ අල්ලාන් වෙතමය.

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۖ
وَإِنْ يَخْذُكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ
مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

162. එමෙන්ම වංක ලෙස කටයුතු කිරීම වක්තාවරයකට හැකි නොවේ. තවද කවුරුන් හෝ වංක ලෙස කටයුතු කළේද, පුනරුත්ථාන දනයේදී ඔහු වංක වූ දේ (ඔහු සමඟ) ගෙනෙනු ඇත. පසුව සියළු ආත්මයන්ට එය උපයාගත් දේ එයට මුළුමනින්ම ගෙවනු ලැබේ. තවද ඔවුනට අසාධාරණයක් කරනු නොලැබේ.

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلِبَ ۚ وَ مَنْ يَغْلِبْ
يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفَّى
كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

163. අල්ලාන්ගේ සොම්නස අනුගමනය කරන්නෙකු, අල්ලාන්ගේ උදහස තමා වෙතට ලඟා කරගත් එලෙසම තමාගේ වාසස්ථානය තීරය වන්නාවූ කෙනෙක් බඳු විය හැකිද? එය නපුරු වූ නවාතැනකි!

أَقَمِينَ اتَّبَعَهُ رِضْوَانًا اللَّهُ كَمَنْ بَاءَ
بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا وَسَّ جَهَنَّمَ ۚ وَ
بِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٣﴾

164. ඔවුන්ට අල්ලාන් වෙතින් (නොයෙක්) තරාතිරමෙන් (වූ අනුග්‍රහයන්) ඇත. ඔවුන් කරන දේ අල්ලාන් දකින්නේය.

هُمُ دَرَجَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِصِيرٍ
بِمَا يَحْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

165. ඇත්තෙන්ම, **ඔහුගේ සලකුණ** ඔවුනට කියා දක්වමින්, ඔවුන්ට පවිත්‍ර කරමින්, තවද ඔවුනට **පුස්තකයද ප්‍රඥාවද** උගන්වන්නාවූ **වික්තෘවර්ගයක** ඔවුනතරෙන්ම ඔවුන් වෙතට පහල කිරීම මගින් **අල්ලාන්** විශ්වාසිතයින් හට **ඔහුගේ** අනුග්‍රහය දැක්වුවේය. තවද එයට පෙර නියතවශයෙන්ම ඔවුන් පැහැදිලි වරදෙහි නිරත වූහ.

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٥﴾

166. නුඹලාට කිසියම් විපතක් සිදුවූ විට තවද නුඹලා එය මෙන් දෙගුණයක් සිදුකළා (බව ඇත්ත)නේද! මෙය කොතින්දැයි නුඹලා පවසන්නෙහුය. 'එය නුඹලා වෙනත්මයැයි පවසන්න, නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන්** සියළු දේවල් කෙරෙහි බලසම්පන්නය.

أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُم مِّثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَن هَذَا هُوَ مِمَّا عِندَ أَنفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٦﴾

167. තවද, දෙපිරිස් මුණගැසුනු දිනයේදී, නුඹලාට සිදුවූ (විපත) **අල්ලාන්ගේ** අණ පරිදිය එමෙන්ම (එය එලෙස වූයේ) **ඔහු** විශ්වාසිතයින් වෙන්කර හඳුනාගැනීම පිණිසය.

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّتَيِّ الْجَمْعِيْنَ فَيَاذِنِ اللَّهُ وَلْيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٧﴾

168. එමෙන්ම **ඔහු** කුහකයින් වෙන්කොට හඳුනා ගැනීම පිණිසය. තවද, 'නුඹලා පැමිණෙනු, **අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙහි සටන් කරනු, තවද (සතුරු ආක්‍රමණය) පලවා හරිනු'යි ඔවුනට පවසන ලදී. 'අපි සටන් කිරීමට දැන සිටියේ නම්, නියතවශයෙන්ම අපි නුඹලාට අනුගමනය කරන්නෙමු'යි ඔවුහු කීහ. එදිනෙහිදී, ඔවුහු විශ්වාසයට වඩා අවිශ්වාසයට සම්පව සිටියහ. ඔවුන්ගේ හදවත් තුළ නොතිබූ දේ ඔවුන්ගේ මුවින් ඔවුහු ප්‍රකාශ කරති. තවද ඔවුහු සහවන දේ **අල්ලාන්** මැනෙවින්ම දන්නේය.

وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ تَافَهُوا ۖ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّا اتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِيَوْمِ مِيذًا أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ يَا فَوََاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٨﴾

169. (ඔවුන්) පසෙක රැඳී සිටිමින් ඔවුන්ගේ සොහොයුරන් පිළිබඳව 'ඔවුන් අපට අවනත වුවේ නම්, ඔවුහු ඝාතනය කරනු නොලබන්නෝ'යි පැවසුවේ (ඔවුන්මය.) පවසන්න, 'නුඹලා සත්‍යවෑ නම් නුඹලාගෙන් මරණය වළක්වා ගනිවු'.

الَّذِينَ قَالُوا لَوْلَا إِخْوَانُهُمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قَاتِلُوا قُل قَادَرُوا ۗ وَعَن أَنفُسِكُمُ الْمَوْتُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٩﴾

170. **අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙහි ඝාතනය කරනු ලැබුවන් මළවුන් යැයි නොසිතනු, නොඑසේය, ඔවුහු තමන්ගේ **අධිපතියාගේ** අභියස, මහා සැප සම්පත් ලබමින්, පිවත් වන්නන්ය.

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٧٠﴾

♦ උතද් යුද්ධය.

171. **අල්ලාහ් ඔහුගේ** වරප්‍රසාදයෙන් ඔවුනට දෙන ලද දේවල් හේතුවෙන් ඔවුහු ප්‍රීති වන්නෝය. එමෙන්ම, ඔවුනට පසුව ඔවුන් හා මෙතෙක් එක් නොවූවන් පිළිබඳව ප්‍රමුදිත වන්නෝය. මන්ද යත් ඔවුනට කිසිදු බියක් (පැමිණෙන්නේද) නැත, තවද ඔවුහු ශෝක වන්නේද නැත.

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ،
وَ يَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا
بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ، أَلا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَأَلا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٦﴾

172. **අල්ලාහ්ගේ** අනුග්‍රහය සහ **ඔහුගේ** වරප්‍රසාදය නිසාත්, විශ්වාසිතයින්ගේ නිලීණ **අල්ලාහ්** නිෂ්චල වීමට ඉඩ නොහරින (යන කරුණ) නිසාත් ඔවුහු ප්‍රමුදිත වන්නෝය.

يَسْتَبْشِرُونَ بِبِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ
فَضْلٍ، وَ أَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

173. ඔවුන් හට නාණියක් සිදුවූ පසුවද **අල්ලාහ්ගේ** සහ **දුතයාණන්ගේ** කැඳවීමට පිලිතුරු දෙමින්, ඔවුනතුරින් යහපත කරමින්, බියබැතිමත්ව කටයුතු කරන්නන් හට මහත් නිලීණ ඇත.

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَ الرَّسُولِ
مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ،
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَ اتَّقُوا
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٤٨﴾

174. 'නුඹලාට එරෙහිව ජනතාව රැස්ව සිටිති. එබැවින් ඔවුනට බිය වනුයි මිනිසුන් ඔවුනට පැවසූ විට, එයින් ඔවුන්ගේ විශ්වාසය තවදුරටත් අධික වුවා (පමණි). තවද **අල්ලාහ්** අපට ප්‍රාණාවන්ය, තවද **ඔහු** විශිෂ්ඨ වූ **ආරාධකයෙකි** යැයි ඔවුහු කිත.

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ
النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا كُفْرًا فَاخْشَوْهُمْ
فَزَادَهُمْ إِيمَانًا، وَ قَالُوا أَحْسَبُنَا
اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿٤٩﴾

175. එබැවින්, කිසිදු විපතක් ඔවුනට අත් නොවී, ඔවුහු **අල්ලාහ්ගෙන්** (අති මහත් වූ) අනුග්‍රහයද, (අති උසස් වූ) වරප්‍රසාදයද සමඟ පෙරලා පැමිණියහ. තවද ඔවුහු **අල්ලාහ්ගේ** කැමැත්ත අනුගමනය කළහ. තවද **අල්ලාහ්** මහත් වූ වරප්‍රසාද වන්නයාය.

فَأَنْقَلَبُوا بِبِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلِ لَمْ
يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ، وَ أَتَّبَعُوا رِضْوَانَ
اللَّهِ، وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿٥٠﴾

176. තමන්ගේ මිත්‍රයින්ව බිය ගන්වන ඔහු **සාතන්ම** වේ. එබැවින්, නුඹලා විශ්වාසිතයින් නම්, ඔවුන්ට බිය නොවනු, තවද **මා හට** බියවනු.

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ،
فَلَا تَخَافُوهُمْ وَ خَافُونِ، إِنَّ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

177. එමෙන්ම, අවිශ්වාස කිරීමෙහි ඉක්මන් වන්නන් ඔබව කනස්සල්ලට පත් නොකරත්වා. නියතවශයෙන්ම, **අල්ලාහ්ට** කිසිදු ආකාරයේ හානියක් කිරීමට ඔවුනට නොහැකිය. **අල්ලාහ්** මතු පිවිතයේදී ඔවුනට කිසිදු කොටසක් වෙන් නොකිරීමට අපේක්ෂා කරයි. තවද ඔවුන්ට දැඩි දඬුවමක් ලැබෙනු ඇත.

وَأَلا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ، إِنَّهُمْ لَنْ يَصُرُوا لِلَّهِ شَيْئًا،
يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِظًّا فِي
الْآخِرَةِ، وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٥٢﴾

178. නියතවශයෙන්ම, විශ්වාසය වෙනුවට අවිශ්වාසය මිලදී ගත් අයහට **අල්ලාහ්ට**

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ

කිසිසේත් හානියක් කළ නොහැක. තවද ඔවුන්ට වේදනීය දඬුවමක් ඇත.

179. තවද අප ඔවුන්ට දෙන විරාමය, ඔවුන්ගේ යහපත පිණිස යැයි අවිශ්වාසිතයින් නොසිතත්වා. අප ඔවුන්ට දෙන විරාමයේ (ප්‍රතිඵලය) ඔවුන් පාපයෙහි වැඩි වීම පමණි. තවද ඔවුන්ට නින්දිත දඬුවමක් ලැබෙනු ඇත.

180. තවද ඔහු යහපත් අයගෙන් නපුරන්ව වෙන්කර හඳුනා ගන්නා තෙක් නුඹලා සිටින තත්ත්වයෙන්ම සිටීමට අල්ලාන් විශ්වාසිතයින්ව අත්හිටින්නේ නැත. එමෙන්ම අල්ලාන් නුඹලාට ගුප්ත දේ අනාවරණය කරන්නේද නැත. නමුත් අල්ලාන් ඔහුගේ දුකයින්ගෙන් තමාට අහිමත අය තෝරා ගන්නේය. එබැවින් නුඹලා අල්ලාන් කෙරෙහිද, ඔහුගේ දුකයින් කෙරෙහිද විශ්වාස කරනු, නුඹලා විශ්වාස කර ධාර්මිකයෙකු වන්නේ නම්, නුඹලාට ඉමහත්වූ හිඳිණ ලැබෙනු ඇත.

181. තවද අල්ලාන් ඔහුගේ වරප්‍රසාදයෙන් ඔවුන්ට ලබාදුන් දෑයෙහි මසුරුකම් කරන්නන්, එය ඔවුන්ට යහපතක් යැයි නොසිතත්වා. එසේ නොව, එය ඔවුන්ට නපුරුය. ඔවුහු කුමක් සම්බන්ධයෙන් මසුරුකම් කළේද, පුනරත්ථාන දිනයේදී ඒවා ඔවුන්ගේ ගෙල වටා කරවළල්ලක් සේ පළඳවනු ලැබේ. තවද අහස්හිද, පොළොවෙහිද උරුමය අල්ලාන් සතුය. තවද, නුඹලා කරන දේ ගැන අල්ලාන් මැනෙවින් විමසිලිමත්ය.

182. තවද අල්ලාන් දිළිඳුය, අප ධනවතුන් යැයි කියූ අයගේ ප්‍රකාශය නියතවශයෙන්ම අල්ලාන් අසා ඇත. ඔවුන් පැවසූ දෙයද, ඔවුන් අසාධාරණ ලෙස වක්‍රාවරණ කාතනය කිරීමට තැත් කිරීමද අපි (නිශ්චිතවම) සටහන් කර තබන්නෙමු. තවද නුඹලා දෑවෙන්නාවූ දඬුවම විඳිනුයි අපි කියන්නෙමු.

183. මෙය නුඹලාගේ අත් පෙර යවා ඇති දේ හේතු කොට ගෙනය, තවද (සත්‍යය නම්) අල්ලාන් (ඔහුගේ) දාසයින්හට කිසිසේත්ම අසාධාරණ නොවන්නේය.

184. ගින්න ගිලගන්නා වූ පිදවල්ලක් අප

لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۗ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمِلُّ لَهُمْ كَأْفًا أَنَّهُمْ لَنَا مُلْمُونَ ۗ إِنَّمَا نُمِلُّ لَهُمْ لِيُزَادُوا ۗ إِنَّمَا ۗ وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٨٠﴾

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَاتِ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطِيعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ ۗ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَخْتِبِي ۗ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ فَأَمَّا نُؤَايَا لِلَّهِ ۗ وَ رُسُلِهِ ۗ ۗ إِنَّ تَوْأَمِنَا ۗ تَتَّقُوا ۗ فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٨١﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ ۗ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۗ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَاللَّهُ وَمِثْرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَحْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٢﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ ۗ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا ۗ وَ قَتَلَهُمْ ۗ أَكَاثِبِيَاءَ ۗ يَخْتَرِ حَقِّي ۗ وَ تَقُولُ ۗ ذُو قُوَّةٍ ۗ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨٣﴾

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ آيٰدِيَكُمْ ۗ وَ اَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ لِّعٰبِدِهٖ ﴿١٨٣﴾

الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ عٰهَدٌ لِّبِنَا ۗ اَلَا

වෙත ඔහු රැගෙන එන තුරු කිසිදු දුග්‍රහයක කෙරෙහි විශ්වාස නොකරන ලෙස අල්ලාන් අපට අණකර ඇත්තේයැයි කියන්නන් හට පවසන්න, පැහැදිලි සලකුණු සමඟ ද නුඹලා පවසන දේ සමඟ ද මට පෙර නුඹලා වෙත කලින් දුග්‍රහයින් පැමිණියහ. නුඹලා සතප්‍රවාදින් නම්, ඔවුන්ව සාතනය කිරීමට තැත් කළේ කුමක් නිසාද?

185. තවද ඔවුන් ඔබ බොරු පවසන්නේ යැයි වෝදනා කරත් නම්, පැහැදිලි සලකුණු ද, ප්‍රඥාවෙන් යුත් ගුණට ද, ආලෝකමත් පුස්තකය ද රැගෙන ඔබට පෙර පැමිණි දුග්‍රහයින් ද මෙලෙසම බොරු පවසන්නේ යැයි වෝදනා කරනු ලැබුන.

186. සැම ජීවයක්ම මරණය අත් විඳිය යුතු වන්නේය. නුඹලාගේ තිළිණ මුළුමනින්ම නුඹලාට දෙනු ලබන්නේ පුතරත්වයක දිනයේදී පමණි. එබැවින් කවුරුන් හෝ ගින්නෙන් ඉවත් කරනු ලැබ ස්වර්ගයට ප්‍රවේශ කරනු ලැබුවේද, ඇත්තෙන්ම ඔහුගේ අරමුණ අත්කර ගන්නේය. තවද මෙලෙව ජීවිතය මායාකාරි ආස්වාදයක් මිස අත් කිසිවක් නොවේ.

187. නුඹලා සතු වස්තුවෙන් ද, නුඹලාගේ ජනයාගෙන් ද, නියතවශයෙන්ම නුඹලා පිරික්සනු ලබන්නෙහුය, එමෙන්ම නුඹලාට පෙර පුස්තකය දෙන ලද්දවුන්ගෙන්ද, (අල්ලාන්ට) සමානයන් තබන්නන්ගෙන්ද බොහෝ හානිකර දේවල් නිසැකවම නුඹලා අසන්නෙහුය. නමුත් නුඹලා ඉවසීම පෙන්නවිමින් ධාර්මිකව කියා කරන්නේ නම්, ඇත්තෙන්ම එය දැඩි අධිෂ්ඨානයෙන් යුත් (කාර්යයකි).

188. තවද අල්ලාන්, 'නුඹලා මෙම (පුස්තකය) මිනිසුන් හට දැනගැනීමට සැලැස්විය යුතු යැයිද, නුඹලා එය නොසැකවිය යුතුයැයි ද (පවසමින්) පුස්තකය දෙන ලද්දවුන්ගෙන් ප්‍රතිඥාවක් ලබාගත් අවස්ථාව ද (කිහිපත් කරනු), එහෙත් ඔවුහු එය ඔවුන්ගේ පිටුපසට විසි කළහ. තවද එය අල්ලා මිළකට හුවමාරු කළහ. ඔවුන් මිළදී ගත් දේ ඉතා නපුරුය.

189. තමන් කළ දේ ගැන උද්චාල වන්නා වූ එමෙන්ම තමන් නොකළ දෙයට ප්‍රශංසා ලබන්නට ආශා වන්නා වූ ඔවුන් ගැන

نُوْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانَ
تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن
قَبْلِنَ بِالْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ
تَتَلْتُمُوهُمُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٦﴾

فَإِن كَذَّبْتُمْ فَتَقَدُّوا عَن رُّسُلِنَا
قَبْلِكُمْ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ
وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٥﴾

كُلِّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا
تُوَفَّقُونَ الْجُؤَرَ كَمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَمَنْ ذُخِرَ مِنَ النَّارِ أَدْخِلَ الْجَنَّةَ
فَقَدْ قَارَىٰ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
إِلَّا مَتَاعٌ الْغُرُورِ ﴿١٨٦﴾

لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ
لَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِّن
قَبْلِكُمْ مِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَىٰ
كَثِيرًا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ
مِن عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٧﴾

وَإِذ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا
تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَيَّسَ مَا
يَشْتَرُونَ ﴿١٨٨﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا
وَيَجْحَبُونَ أَن يُحْمَدُوا بِمَا كَفَرُوا

නොසිතනු. තවද ඔවුන් දඬුවමින් ආරක්ෂිත යැයි ද නොසිතනු. ඔවුන්ට වේදනීය දඬුවමක් ලැබෙනු ඇත.

190. තවද, අහස්හිද, පොළොවෙහිද රාජ්‍යය **අල්ලාන්ට** සතුය. සියළු දේ කෙරෙහි **අල්ලාන්** බල සම්පන්නය.

191. අහස්හි සහ පොළොවෙහි මැවීමෙහි ද, රාත්‍රිය සහ දවාල මාරුවීමෙහි ද, ඇත්තෙන්ම වටහාගන්නා මිනිසුන් හට **සළකුණු** ඇත.

192. ඔවුහු සිට ගනිමින්ද, හිඳ ගනිමින්ද, ඔවුන්ගේ පැතිවල (ඇලවෙමින්)ද **අල්ලාන්ට** සිහි කරති, එමෙන්ම අහස්හි සහ පොළොවෙහි මැවීම ගැන ඕනෑකමින් සිතා බලති. තවද ඔවුන්, 'අපගේ **අධිපතියාණෙනි, ඔබ** මෙය නිකරුණේ නොමැව්වෙහිය. (එසේනොව) **ඔබ යුච්ඡද්ධය.** එබැවින් **ගින්නෙහි** දඬුවමින් අපව ආරක්ෂා කරනු මැනවැයි කියති.

193. 'අපගේ **අධිපතියාණෙනි!** කවරෙකු හෝ **ඔබ** ගින්නට ඇතුළු කරන්නේද නියතවශයෙන්ම **ඔබ** ඔහු ව නින්දාවට පාත්‍ර කරන්නේය. තවද වැරදිකරන්නන් හට උදව්කරුවන් නොමැත.'

194. "අපගේ **අධිපතියාණෙනි!** 'නුඹලාගේ **අධිපතියාණන්** කෙරෙහි නුඹලා විශ්වාස කරනු'යි විශ්වාසය වෙතට **කැඳවන්නෙකුගේ** හඬට අපි සවන් දුනිමු, තවද අපි විශ්වාස කළෙමු. අපගේ **අධිපතියාණෙනි!** එබැවින් අපගේ පාපයන්ට අපට ඝෂමා කරනු මැනව, තවද අපගේ අයහපත් ක්‍රියා අපගෙන් ඉවත් කරනු මැනව, තවද මරණයෙහිදී අපව ධාරිමිඡ්ඨකයින් සමග එක් කරනු මැනව."

195. 'අපගේ **අධිපතියාණෙනි!** **ඔබගේ දුහසින්** මගින් **ඔබ** අපට පොරොන්දු වූ දේ අපහට දෙනු මැනව. තවද **පුහරුන්ටාන දිනයේදී** අපව නින්දාවට පත් නොකරනු මැනව. නිශ්චයවශයෙන්ම **ඔබගේ** පොරොන්දුව **ඔබ** කඩ නොකරන්නේමය.'

196. එබැවින් ඔවුන්ගේ **අධිපතියාණන්** ඔවුන්ගේ (පුර්වනාවට මෙසේ පවසමින්) පිළිතුරු දුන්නේය, 'ස්ත්‍රී හෝ පුරුෂ හෝ

فَلَا تَحْسَبَنَّاهُمْ بِمَقَارِعِهِ مِنَ
الْعَذَابِ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٩٠﴾
وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَاللَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩١﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاجْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
الْأَلْبَابِ ﴿١٩٢﴾

الَّذِينَ يَذُكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلَى جُنُوبِهِمْ ۗ يَتَذَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا
بَاطِلًا ۗ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩٣﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ
أَخْرَجْتَهُ، وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿١٩٤﴾

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا ۗ
رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْآبِرَارِ ﴿١٩٥﴾

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّكَ لَا
تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٦﴾

فَأَسْجَبَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ
عَمَلًا عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّمَّنْ ذَكَرْتُ أَنفُسِي

වේවා නුඹලාගේ යම් යුම්කයකුගේ යුමය මම නිෂ්ඵල නොකරන්නෙමි. නුඹලා එකිනෙකාගෙන්ය. එබැවින් සංක්‍රමණය කළවුන්, ඔවුන්ගේ නිවෙස්වලින් පිටමං කරනු ලැබුවන්, මාගේ මාර්ගයෙහි පිඩාවට ලක් කරනු ලැබුවන්, සටන් කළවුන් හා භාතනය කරනු ලැබුවන් යන ඔවුන්ගේ නපුර මම නිසැකවම ඔවුන් වෙතින් තුරන් කරන්නෙමි. තවද මැදින් ගලා බසිනා දිය දහරාවන්ගෙන් යුත් උදානගන්ති ඔවුන්ව ඇතුළු කරන්නෙමි. (මෙය) අල්ලාන්ගෙන් ලැබෙන්නාවූ තිලිණයකි, තවද විශිෂ්ඨතම තිලිණය ඇත්තේ අල්ලාන් වෙතය.

197. අවිශ්වාසිතයින් පොළොවෙහි සැරිසැරීම නුඹලාට කිසිවිටෙකත් මුලා නොකරන්වා.

198. (එය) සුළු වූද (කෙටි වූද) වාසියකි, පසුව ඔවුන්ගේ වාසස්ථානය තීරය වනු ඇත. කෙතරම් හරක ගිමන් ස්ථානයක්ද!

199. නමුත් ඔවුන්ගේ අධිපතිගණන්ව බිය දක්වන අයට, එතුලින් ගලා බසිනා දිය දහරාවන්ගෙන් යුත් උදානගන් ලැබෙනු ඇත. ඔවුහු එකිම වෙසෙන්නෝය. (මෙය) අල්ලාන් ගෙන් වන සන්කාරයකි. තවද අල්ලාන් වෙත ඇති දේ ධාර්මිෂ්ඨකයින්ට වඩා යහපත්ය.

200. තවද නියතවශයෙන්ම පුස්තකයෙහි ජනාව අතර සමහරෙක් අල්ලාන් කෙරෙහිද, ඔබ හට පහළ කරනු ලැබූ දේ කෙරෙහිද, ඔවුනට පහළ කරනු ලැබූ දේ කෙරෙහිද විශ්වාස කරන අතර, අල්ලාන් ඉදිරියෙහි ඔවුන් යටහත් වෙති. ඔවුන් අල්ලාන්ගේ සළකුණු අල්ප මිළකට හුවමාරු නොකරති. ඔවුන්ගේ තිලිණ ඔවුන්ගේ අධිපතිගණන් වෙතින් ලබන්නෝ ඔවුන්ය. නියතවශයෙන්ම අල්ලාන් ගණන් ගැනීමේදී ඉතා සිඝ්‍රය.

201. එමබල විශ්වාසිතයීනි! ස්ථිරසාර වනු, තවද ස්ථිරසාරයෙහි උසස් වීමට පටිගුමයෙහි යෙදෙනු, තවද (නුඹලාට) ආරක්ෂා කර ගනු, තවද නුඹලා සමෘද්ධිමත් වනු පිණිස අල්ලාන් කෙරෙහි බිය දක්වනු.

بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَا جَرُّوْا
وَ اٰخَرُجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَ اُوْدُوْا فِي
سَبِيْلِيْ وَ قَتَلُوْا وَ قُتِلُوْا اَوْ كَفَرُوْا عَنْهُمْ
سَيِّاْتِهِمْ وَ لَا ذُخْلَتْهُمْ جَنَّتْ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ۗ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ
اللّٰهِ وَ اللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿٣١﴾

لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِي
الْاِيْلَادِ ﴿٣٢﴾
مَتَّاعًا قَلِيْلًا ۗ ثُمَّ مَا وَرَسَهُمْ جَهَنَّمَ ۗ وَ
يُسَسُّ اِلَيْهَا ذُرِّيَّتُهُ

لٰكِنَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ
جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا فَيُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ وَمَا
عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلَّابْرَارِ ﴿٣٣﴾

وَرَاتٍ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَمَن يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَ مَا اُنزِلَ اِلَيْكُمْ وَ مَا اُنزِلَ
اِلَيْهِمْ خٰشِعِيْنَ بِاللّٰهِ لَا يَشْتُرُوْنَ بِآيٰتِ
اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۗ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٣٤﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اصْبِرُوْا وَ
صَابِرُوْا وَ رَابِطُوْا ۗ وَ اتَّقُوا اللّٰهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٣٥﴾

අන්-නිසා

(නිජ්‍රාවෙන් පසු පහළ වූවකි)

1. මනා කාරුණික වූද පරම දයාබර වූද අල්ලාන්ගේ නාමයෙන්.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. එම්බල ජනතාවෙහි! එකම ප්‍රාණයකින් නුඹලව මැව්වා වූද, තවද එයින් එයගේ සහකරු මැව්වා වූද, තවද එම දෙදෙනාගෙන් බොහෝ පුරුෂයින්ද ස්ත්‍රීන්ද ව්‍යාප්ත කළා වූද නුඹලගේ අධිපතියාණන්ට බියවනු. ඔහුගේ නාමයෙන් නුඹල එකිනෙකාට ආයාචනා කරන අල්ලාන්ට බියවනු. එමෙන්ම ඥාති සබඳකම්වලට (අදාලව විශේෂයෙන් ඔහුට බියවනු). සැබැවින්ම, අල්ලාන් නුඹල කෙරෙහි විමසිලිමත්ය.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

03. තවද අනාටයින් හට ඔවුන්ගේ දේපළ ලබා දෙනු, තවද යහපත් දේ වෙනුවට අයහපත් දේ හුවමාරු නොකරනු, එමෙන්ම නුඹලගේ දේපළ සමඟ ඔවුන්ගේ දේපළද ශිල නොදමනු. නියතවශයෙන්ම මෙය මහත් වූ පාපයකි.

وَأْتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْيَتَامَىٰ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

04. තවද (යුද්ධයකින් පසු) අනාටයින් සම්බන්ධයෙන් නුඹල (සමාජයේ) සාධාරණව කටයුතු කිරීමට අපොහොසත් වනු ඇතැයි නුඹල බිය වන්නේ නම්, නුඹලගේ කැමැත්ත පරිදි අන් ස්ත්‍රීන් දෙදෙනෙකු, තිදෙනෙකු හෝ සිව්දෙනෙකු හෝ විවාහ කරගනු. එහෙත් සාධාරණයෙන් කටයුතු කළ නොහැකි වේ යැයි නුඹල බිය වන්නේ නම්, එක් අයෙකු (පමණක්) නැතිනම් නුඹලගේ දකුණු අත් උරුම කරගත් අය (විවාහ කර ගනු). අසාධාරණය වැළැක්වීමට නුඹලට ඇති සම්පතම (මග) එය වේ.

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُفْسِدُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا أَمْوَالَهُم بِالطَّيِّبِ ۚ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نُنزِّلُهَا عَلَيْكَ ۚ فَمَا مِنْ آيَةٍ مِّنْهُنَّ إِلَّا لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

05. තවද, ස්ත්‍රීන්ට ඔවුන්ගේ දැවැද්ද කැමැත්තෙන් දෙනු. නමුත් ඔවුහු සිය කැමැත්තෙන්, එයින් කොටසක් නුඹලට දෙන්නේ නම්, එය නුඹලට ප්‍රසන්න වූත් තිරණාත්මක යහපත් වූත් දෙයක් ලෙස හුක්ති වීදින.

وَأْتُوا النِّسَاءَ بِمَا نَفْسُهُنَّ رِزْقًا ۚ فَإِنْ كُنَّ خَائِفًا مِّنْكُمْ فَارْزُقْنَهُنَّ مِمَّا رَزَقْتُمْ وَأَلَيْنَ لَهُنَّ جَنَاحٌ مِّمَّا رَزَقْتُمْ ۚ فَلْيَنْكِحْنَكُمْ وَلَا تُنكِحُوا لَهُنَّ ۚ وَأُولَٰئِكَ أَثَارَةُ الْعِلْمِ

*06. තවද **අල්ලාහ්** නුඹලාගේ යැපීම සඳහා සැලැස්වූ නුඹලාට අයිති වූ දේපළ හි වගකීම, ඒවා නිසියාකාරව පාලනය කළ නොහැකි දුර්වල මානසිකත්වයෙන් යුත් අයට නොපවරනු. එමෙන්ම ඔවුනට යහපත් අයුරින් ආහාර සපයා ඔවුන්ව පළඳවනු. තවද ඔවුනට කාරුණිකව කතා කරනු.

07. තවද අනාවැසින් විවාහයට (වියට) එළඹෙන තුරු, ඔවුන්ගේ අවබෝධය පරික්ෂා කරනු. පසුව නුඹලා ඔවුන් තුළ මනා තිරණයක් ගැනීමේ හැකියාවන් දකින්නේ නම්, ඔවුන්ගේ දේපළ ඔවුන් වෙත හාර දෙනු. ඔවුන් වැඩෙන්නට පෙර නාස්තිකාරව සහ කඩිනමින් එය ගිල නොදමනු. තවද කවුරුන් හෝ ධනවතෙකු නම් ඔහු වැළකී සිටිය යුතුය. එහෙත් කවුරුන් හෝ දුගියෙකු නම් ඔහු සාධාරණ ලෙස (එයින්) අනුභව කළ යුතුය. තවද නුඹලා ඔවුන්ගේ දේපළ ඔවුන් වෙත ලබාදෙන විටදී ඔවුන් ඉදිරියට සාක්ෂි කැඳවනු. තවද, **ගණන් ගන්නෙකු** ලෙස **අල්ලාහ්** ප්‍රමාණවත්ය.

08. පිරිමිණි, දෙමව්පියන් හා සමීප ඥාතින් හැරගිය දැයිත් කොටසක් ඇත තවද ස්ත්‍රීන්ටද, දෙමව්පියන් හා සමීප ඥාතින් හැරගිය දැයිත් කොටසක් ඇත, එය සුළු හෝ විශාල ප්‍රමාණයක් වුවද මෙය (**අල්ලාහ්** විසින්) නියම කරනු ලැබූ කොටසකි.

09. තවද (උරුමය) බෙදා වෙන් කිරීමේදී (අනෙක්) ඥාතින්ද අනාවැසන්ද දුගින්ද පැමිණ සිටියේ නම්, ඔවුන්ටත් එයින් (යමක්) දෙනු. තවද ඔවුන්ට කාරුණික වදන් පවසනු.

10. තවද තමන්ගෙන් පසු බෙලහින දරුවන් හැරයන්නේනම්, ඒ අය වෙනුවෙන් ඕනෑකමින් තැවෙන්නන් බිය වෙත්වා. එබැවින්, ඔවුන් (අනාවැසන් පිළිබඳව) **අල්ලාහ්**ට බිය වෙත්වා. තවද ඔවුන් නිවැරදි වදන් පවසත්වා.

*6. **සටහන:** මෙහිදී මුළු මහත් සමාජයම එක්ව අමතනු ලැබ ඇති අතර මෙහිදී සැලකිල්ලට ගෙන ඇති දේපළ ජාතික දේපළ නොවන අතර යුධ සමයේදී සිඝ්‍රයෙන් වැඩිවන අනාවැසින්ට අයත් ඒවාය. පැහැදිලිවම ජාතික දේපළින් සැළකිය යුතු කොටසක් මෙවැනි විශේෂ අවස්ථාවලදී සම්බන්ධ විය හැක. ජාතියක් වශයෙන් ඒකරාශිව එවැනි දේපළ රැකබලා නොගෙන, තම දේපල නුවණක්කර ලෙස හසුරුවීමට පළපුරුද්ද හා හැකියාව නොමැති දරුවන්ගේ හාරය යටතේ එය මුළුමනින්ම හරින්නේ නම්, මෙය මුළු මහත් ජාතික ආර්ථිකයටම හානිකර බලපෑමක් විය හැක. මෙම ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා ජාතියක් එක්ව අමතනු ලැබ ඇති අතර ඔවුන්ට අයිති වූ ලෙස ප්‍රශ්නයට තුඩු දුන් දේපළ මනාව රැකීමේ වගකීම ජාතියට හාර කර ඇත. කෙසේ වෙතත් එවැනි අනාවැසින්ට ඔවුන්ගේ උරුමයද අයිතියද ස්ථිරවම අනිමි කරනු ඇතැයි යන්න මෙහි තේරුම නොවේ. මෙයට පසුව එන වාක්‍යයද, 11 වෙනි වාක්‍යයද මෙම වාක්‍යයෙහි සත්‍ය වැදගත්කම මනාව පැහැදිලි කරයි.

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ
اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا ۗ وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٦﴾

وَابْتَلُوا الَّتِي تُمْنِي حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ
قَالَ أَنْتُمْ مِمَّنْهُمْ رُشْدًا ۖ فَادْفَعُوا
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۗ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا
وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ
عَنِيًّا فَلْيَسْتَعِظْ ۖ وَمَنْ كَانَ
فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ
بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٧﴾

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ
وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ
مِنْهُ ۚ وَأَكْثَرُ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٨﴾

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ
وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٩﴾

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ
خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا
عَلَيْهِمْ ۚ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَلْيَقُولُوا
قَوْلًا سَدِيدًا ﴿١٠﴾

11. නියතවශයෙන්ම, අනාටයින්ගේ දේපළ අසාධාරණ ලෙස ගිල දමන්නන්, ඔවුන්ගේ කුස තුළට ගින්නම පුරවා ගන්නෝය, තවද ඔවුහු ඇවිලෙන ගිනි ජාලාවෙහි පිළිස්සෙනු ඇත.

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
نَارًا تَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا ﴿١١﴾

12. අල්ලාන් නුඹලාගේ දරුවන් සම්බන්ධයෙන් නුඹලාට අණ කරන්නේය. එක් පිරිමියෙකුට ස්ත්‍රීන් දෙදෙනෙකුගේ කොටසට සමානව හිමි විය යුතුය. නමුත් (ගණනින්) දෙකකට වඩා ස්ත්‍රීන් (පමණක්) සිටියේ නම්, (මියගිය තැනැත්තා) හැර ගිය දැයින් තුනෙන් දෙකක් ඔවුනට හිමි විය යුතුය. එක් කෙනෙකු සිටින්නේ නම්, ඇයට හට අඩක් හිමිවේ. තවද ඔහුට (මියගිය තැනැත්තාට) දරුවන් සිටියේ නම්, ඔහුගේ මව්පියන්ගෙන් එක් අයෙකුට උරුමයෙන් හයෙන් කොටසක් බැගින් හිමි විය යුතුය. නමුත් ඔහුට දරුවන් නොමැති නම්, ඔහුගේ දෙමව්පියන් ඔහුගේ උරුමකාරයින් වන්නෝය, එවිට ඔහුගේ මවට තුනෙන් එක් කොටසක් වේ. තවද ඔහුට සහෝදර සහෝදරියන් සිටින්නේ නම්, ඔහුගේ මවට හයෙන් එක් කොටසක් වේ. මෙය ඔහු ප්‍රකාශ කර ඇති ඔහුගේ අවසන් කැමැත්ත, නැතිනම් ණය යනාදීන් (ගෙවීමෙන්) පසුවය. නුඹලාගේ පියවරුන් සහ නුඹලාගේ දරුවන් අතරින් එල ප්‍රයෝජන ලැබීමට නුඹලාට ඉතා සමීප කවුරුන් දැයි නුඹලා නොදන්නෙහුය. (මෙම කොටස්) නියම කිරීම අල්ලාන් වෙතින්ය. නියතවශයෙන්ම අල්ලාන් සියල්ල දත්තාය, ප්‍රඥා සම්පන්නය.

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَّاتِ ۚ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً
فَإِنْ كُنَّ ثَلَاثِينَ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ وَإِنْ
كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلَا يُؤْتِيهِ
الرِّجْلُ وَاحِدٌ مِّنْهُمَا الشُّدُسَ مِمَّا تَرَكَ
إِنْ كَانَ لَهُ وَكَدٌ ۚ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ
وَكَدٌ وَوَرِثَةُ آبَاؤُهُ فَلِأُمَّهِ الثُّلُثُ ۚ
فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ الشُّدُسُ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُؤْصِي بِهَا أَوْ دِينٍ ۚ
أَبَاؤُكُمْ وَ أَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ
أَيُّهُم أَقْرَبُ لَكُمْ تَفْعًا ۚ فَرِيضَةٌ مِنَ
اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢﴾

13. තවද, ඔවුනට දරුවන් නොමැති නම්, නුඹලාගේ භාර්යයාවන් හැර ගිය දැයින්, අඩක් නුඹලාට හිමිවේ. ඔවුනට දරුවන් සිටියේ නම්, ඔවුන් හැර ගිය දැයින් නුඹලාට හතරෙන් එකක් හිමිවේ, මෙය ඔවුන් ප්‍රකාශ කර ඇති ඔවුන්ගේ අවසන් කැමැත්ත ද, නැතිනම් ණය යනාදීන්ද (ගෙවීමෙන්) පසුවය. නුඹලා දරුවන් නොමැති නම්, නුඹලා හැර ගිය දැයින් ඔවුනට සතරෙන් එකක් හිමිවේ. එතෙක් නුඹලාට දරුවන් සිටියේ නම්, නුඹලා හැර ගිය දැයින් ඔවුනට අටෙන් එකක් හිමිවේ. මෙය නුඹලා ප්‍රකාශ කර ඇති නුඹලාගේ අවසන් කැමැත්ත ද, නැතිනම් ණය යනාදීන්ද (ගෙවීමෙන්) පසුවය. තවද පුරුෂයෙකුගේ හෝ ස්ත්‍රීයකුගේ උරුමය බෙදනු ලබන්නේ නම්, තවද ඔහුට (හෝ ඇයට) දෙමාපියන් හෝ දරුවන් නොමැති විටකදී තවද ඔහුට (හෝ ඇයට)

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أزواجكم إن
لم يكن لهن وكد فإن كان لهن وكد
فلكم الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكنَ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّتِ يُؤْصِيْنَ بِهَا أَوْ دِينٍ ۚ وَلِلْهُنَّ
الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكنَمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ
وَكَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَكَدٌ فَلَهُنَّ
الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكنَتمُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ
تُؤْصُونَ بِهَا أَوْ دِينٍ ۚ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ
يُّورِثُ كَلَّةً أَوْ مَرَّةً وَكَرَهٌ أَوْ أُخْتٌ
فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ ۚ فَإِنْ

සහෝදරයෙකු හෝ සහෝදරියකු සිටින්නේ නම්, ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් එක් අයෙකුට හයෙන් එකක් තිම්බේ. නමුත් ඔවුන් ඊට වැඩිගණනක් සිටින්නේ නම්, ඔවුහු තුනෙන් එකකට (සාමාන) කොටස්කරුවන් වන්නෝය, මෙය ප්‍රකාශ කර ඇති අවසන් කැමැත්ත ද, නැතිනම් කිසිවෙකුටත් දුක්පීඩාවක් (සිද්ධිරීමේ අදහසින්) තොරව ණය යනාදීන්ද (ගෙවීමෙන්) පසුවය. (මෙය) **අල්ලාත්ගෙන්** වන නියෝගයකි. **අල්ලාත් සියල්ල දත්තය. ඉවසිලිවත්තය.**

14. **අල්ලාත්** විසින් (පනවා ඇති) සිමාවන් මේවාය. කවරෙකු හෝ **අල්ලාත්වද, ඔහුගේ දුතයාණන්වද** අවනත වන්නේ නම්, ඔහුව එතුලින් ගලා බස්නා දියදහරාවලින් යුත් **උදානගන්ති ඔහු** ඇතුළු කිරීමට සලස්වන්නේය. ඔවුහු එනිම වෙසෙන්නෝය. තවද එය අති මහත් ජයග්‍රහණයකි.

15. තවද කවුරුන් හෝ **අල්ලාත්වද, ඔහුගේ දුතයාණන්වද** අවනත නොවී, **ඔහුගේ** සිමාවන් උල්ලංකණය කරන්නේද, ඔහුව **ගින්න** තුළට **ඔහු** ඇතුළු කිරීමට සලස්වන්නේය. ඔහු එනිම වෙසෙන්නේය. ඔහුට නින්දිත වූ දඬුවමක්ද ලැබෙනු ඇත.

16. තවද නුඹලාගේ ස්ත්‍රින්ගෙන් කවුරුන් හෝ දුරාවාරයට වරදකරු වූයේ නම් ඔවුන්ට එරෙහිව සාක්ෂි සතරක් නුඹලා අතරෙන් කැඳවනු. තවද ඔවුන් සාක්ෂි දැරුවේ නම්, පසුව ඔවුනට මරණය පැමිණෙන තෙක් හෝ අල්ලාත් ඔවුනට කිසියම් මාර්ගයක් විවෘත කරන තෙක් හෝ නුඹලා ඔවුන්ව නිවාසයන්හි රඳවා තබනු.

17. තවද නුඹලා අතරෙන් පිරිමින් දෙදෙනෙකු එම වරදකරු වූයේ නම්, ඔවුන් දෙදෙනාටම දඬුවම් කරනු. තවද ඔවුන් පසුතැවිලි වෙමින්, නිවැරදි කර ගන්නේ නම්, එවිට ඔවුන්ව අත් හරිනු. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාත්** (කරුණාවෙන් යුතුව) **පශ්චාත්තාප භාරගන්නාය.**(තවද) **දයාබරය.**

18. ඇත්තෙන්ම, නොදැනුවත් නසුරක් කර, පසුව වනාම පසුතැවිලි වන්නන්ගේ පසුතැවිලිවීම පමණක් භාරගැනීම **අල්ලාත්** කෙරෙහිය. **අල්ලාත්** දයාවෙන් යුතුව හැරෙන්නේ ඔවුන් වෙතටය. තවද **අල්ලාත් සියල්ල දත්තය. ප්‍රඥා සම්පන්නය.**

كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُدَىٰ شُرَكَاءِ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُؤْصَىٰ بِهَا آوَادِينَ، غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةٍ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ ﴿١٣﴾

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِغِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٥﴾

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهَدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ ۖ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٦﴾

وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَادُّوهُمَا ۖ فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٧﴾

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٨﴾

19. කවුරුන් හෝ (දිගටම) නපුරු ක්‍රියාවෙහි යෙදී සිටි, ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකුට මරණාසන්න වූ විට 'මම දැන් පසුතැවිලි වන්නෙමි'යි පවසන අයගේද, අවිශ්වාසිතයින් ලෙස මිය යන අයගේද පසුතැවිලිවීම (හාරගැනීමක්) නොමැත. **අප** වේදනීය දඬුවමක් පිළියෙල කර ඇත්තේ මෙවැනිවත් හටය.

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ
المَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِسْلَامَ وَلَا الَّذِينَ
يَمُوتُونَ وَهُمْ كَمَا ذُكِّرُوا وَلِيُتَاذَنَّا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢١﴾

20. එමිඛල විශ්වාසිතයින්! ස්ත්‍රීන්ගේ කැමැත්තට එරෙහිව ඔවුන්ව උරුම කර ගැනීම නුඹලාට නිත්‍යානුකූල නොවන්නේය. තවද, ඔවුන් පරදාර සේවනයේ වරදට නසුදුගේ නම් මිස නුඹලා ඔවුනට දුන් දැයින් කොටසක් ආපසු ගැනීමේ අදහසින් ඔවුන්ව වැරදි ලෙස රඳවා නොගනු. තවද නුඹලා ඔවුන් සමඟ කරැණාවෙන් යුතුව හැසිරෙනු, තවද නුඹලා ඔවුන්ව අප්‍රිය කරන්නේ නම්, නුඹලා අප්‍රිය කරන දැයෙහි **අල්ලාත්** බොහෝ යහපත තබන්නට ඉඩ ඇත.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِلْ كُمْ أَنَّ
تَرَئُوا النِّسَاءَ كَرِهًا ۚ وَلَا تَعْضَلُوهُنَّ
لِيَذَّهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ
إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۚ وَ
عَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِنْ
كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا
وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿٢٢﴾

21. තවද නුඹලා එක් භාර්යාවකගේ ස්ථානයට තවත් කෙනෙකු ගැනීමට කැමැති වන්නේ නම්, තවද නුඹලා ඔවුන්ගෙන් අයෙකුට වස්තු සම්භාරයක් දී තිබුණද, එයින් අල්පයක්වත් නොගනු. බොරු ගොතමින් හා ප්‍රකට වූ පාපයෙන් නුඹලා එය ලබා ගන්නෙහුද?

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ
زَوْجٍ ۚ وَ أَتَيْتُمْ أَحَدًا مِنْهُنَّ قِنْطَارًا
فَلَا تَأْخُذْ وَ مِنْهُ شَيْئًا ۚ أَتَا خُدُوءَهُ
بُهْتَانًا ۚ وَرِثْمًا مُّؤْمِنًا ﴿٢٣﴾

22. තවද නුඹලාගෙන් එක් කෙනෙකු අනෙකෙකු සමඟ හවුල්ව සිටියදීත්, තවද ඔවුන් (ස්ත්‍රීන්) නුඹලාගෙන් ස්ථිර ප්‍රතිඥාවක් ලබා සිටියදීත්, නුඹලා එය කෙසේ ගන්නෙහුද?

وَكَيفَ تَأْخُذُوهَ وَ قَدْ أَفْضَى
بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَ أَخَذَ مِنْكُمْ
وَيْبَاتًا قَاعًا غَلِيظًا ﴿٢٤﴾

23. තවද නුඹලාගේ පියවරුන් විවාහ කරගත් ස්ත්‍රීන් කිසිවෙකු නුඹලා විවාහ කර නොගනු. කලින් සිදුවූ දේ හැරෙන්නට. එය දුෂිත වූද පිළිකල් වූද දෙයකි. තවද නපුරු මගකි.

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ
النِّسَاءِ ۚ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّهُ كَانَ
فَاحِشَةً ۚ وَ مُقْتًا ۚ وَ سَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٥﴾

24. නුඹලාගේ මව්වරුන්ද, නුඹලාගේ දියණියන්ද නුඹලාගේ සොහොයුරියන්ද, නුඹලාගේ පියාගේ සොහොයුරියන්ද, නුඹලාගේ මවගේ සොහොයුරියන්ද, නුඹලාගේ සොහොයුරාගේ දියණියන්ද, නුඹලාගේ සොහොයුරියගේ දියණියන්ද, නුඹලාට කීරි පෙවූ නුඹලාගේ (කීරි) මව්වරුන්ද, නුඹලා සමඟ වැඩුන සොහොයුරියන්ද, නුඹලාගේ භාර්යාවන්ගේ

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَ بَنَاتُكُمْ
وَ أَخَوَاتُكُمْ وَ عَمَّاتُكُمْ وَ خَالَاتُكُمْ وَ بَنَاتُ
الْأَخِ وَ بَنَاتُ الْأَخِ وَ أُمَّهَاتُ الرِّجَالِ
أَرْضَعْنَكُمْ وَ أَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ
وَ أُمَّهَاتُ نِسَاءِكُمْ وَ رَبَّاتُ بَيْتِكُمُ الرِّجَالِ فِي

මව්වරුන්ද, නුඹලා සංවාසයේ යෙදෙනු නුඹලාගේ භාරකාරත්වයෙහි සිටින භාර්යාවන්ගේ සුළු දියණියන්ද යන අය නුඹලාට තනනම් කරන ලද්දවුන්ය එහෙත් නුඹලා ඔවුන් සමඟ සංවාසයේ නොයෙදුනේ නම්, නුඹලාට කිසිදු පවක් නොමැත. තවද නුඹලාගේ අකයෙන් නුඹලාගේ පුතුන්ගේ භාර්යාවන්ද තවද නුඹලාට එකවර සහෝදරියන් දෙදෙනෙකු (විවාහකර) ගැනීමද (තනනම් කරන ලදී) කලින් සිදුවූ දේ හැරෙන්නට. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ් අභියාසිත්ම ඝමාන්විතය, දයාබරය.**

25. තවද නුඹලාගේ දකුණු අත් හිමි කරගත් අය හැර විවාහක ස්ත්‍රීන් (නුඹලාට තනනම් කරන ලද්දන්ය). මෙය නුඹලාට **අල්ලාහ්** නියම කර ඇත. තවද මේ අය හැර, නුඹලාට අනුමත කරන ලද අය නම්, නුඹලා පරස්ත්‍රී සේවනයෙන් තොරව, නුඹලාගේ වස්තුව මගින් නියමාකාරව (ඔවුන්ව) විවාහ කර ලබා ගන්නා අය වේ. තවද නුඹලා ඔවුන්ගෙන් එල ප්‍රයෝජන ලබාගත් බැවින් ඔවුන්ගේ දැවැද්ද (මහර්) නියම කළ පරිදි, ඔවුනට දිය යුතුයි. (දැවැද්ද) නියම කළ පසු, නුඹලා අතර අනෝන්‍යව එකඟ වන කිසියම් දෙයක් කෙරෙහි නුඹලාට පවක් නොමැත. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ් සියල්ල දත්තය. ප්‍රඥා සම්පන්නය.**

26. තවද නුඹලාගෙන් කවරෙකුට හෝ නිදහස්, විශ්වාසිත ස්ත්‍රීන් විවාහ කර ගැනීමට වත්කමක් නොමැති නම්, නුඹලාගේ දකුණු අත් හිමිකරගත් කෙනෙකු, එනම් නුඹලාගේ විශ්වාසිත මෙහෙකාරියන්, (ඔහු) විවාහ කර (ගනින්නා). තවද **අල්ලාහ්** නුඹලාගේ විශ්වාසය ඉතා හොඳින් දන්නේය. නුඹලා (සියල්ල) එකිනෙකාගෙන්ය. එබැවින් ඔවුන්ව ඔවුන්ගේ භාරකරුවන්ගේ අවසරය ඇතිව, විවාහ කර ගන්න. ඔවුන් නිර්මලත්වයෙන් ද, පරදාට සේවනයෙන් තොරව ද, රහසිගත අනියම් සම්බන්ධකම් නොපවත්වමින් ද, සිටින විටකදී නුඹලා ඔවුන්ගේ දැවැද්ද (මහර්) සාධාරණ ලෙස ඔවුනට ලබාදෙනු. තවද, ඔවුන් විවාහයෙන් පසුව ඔවුන් දුරාවාරයෙහි යෙදුනේ නම්, නිදහස් ස්ත්‍රීන්ට නියම කර ඇති දඬුවමින් අඩක් ඔවුන් ලබනු ඇත. මෙය වනාහි නුඹලාගෙන් පවක් කරනු ඇතැයි බිය වන තැනැත්තා සඳහාය. තවද නුඹලා ඉවසිල්වන්න වන්නේ නම් එය නුඹලාට වඩා යහපත්ය. තවද **අල්ලාහ් අභියාසිත්ම ඝමාන්විතය, දයාබරය.**

حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونَا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَلَا حَرَامٌ أَتَيْتُكُمْ إِلَّازَيْنِ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا 13

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُجِّلْ لَكُمْ مَّا وَّرَاءَ ذَلِكَ أَن تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاصَيْتُمْ بِهِنَّ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا 14

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَن يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتْيَتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَاذْكُرُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسَوْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَتْ فَان أَيْتَيْنِ يَفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفٌ مَّا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَن تَصِيبُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ 15

27. නුඹලාට පෙර සිටිය අයගේ පිළිවෙත් නුඹලාට පැහැදිලි කර දීමටද, එය වෙත නුඹලාට යොමු කිරීමටද, තවද දයාවෙන් යුතුව නුඹලා වෙතට හැරෙන්නටද, **අල්ලාත්** ප්‍රිය කරන්නේය. තවද **අල්ලාත් සියල්ල දත්තය, ප්‍රඥාප්තිය**.

28. තවද දයාවෙන් යුතුව නුඹලා වෙතට හැරෙන්නට **අල්ලාත්** කැමැති වන්නේය, නමුත් (තමන්ගේ) පහත් ආඥාවන් අනුගමනය කරන ඔවුන්, නුඹලා අයාලෙහි බොහෝ දුර යා යුතු යැයි කැමැති වන්නෙහුය.

29. නුඹලාගේ බර සැකැල්ල කිරීමට **අල්ලාත්** කැමැති වන්නේය, මන්ද මිනිසා මවන ලද්දේ බෙලෙහිනියෙකු ලෙසය.

30. එමඛල විස්වාසිතයින්! නුඹලා අනෙකුත් වශයෙන් එකඟව වෙළඳාමෙන් (උපයා ගැනීමක්) මිස නුඹලාගේ දේපළ නුඹලා අතර අනිත්‍යානුකූල ලෙස ගිල නොදමනු. තවද නුඹලා, නුඹලාවම ඝාතනය නොකරනු. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාත්** නුඹලා කෙරෙහි **දයාබරය**.

31. තවද, කවුරුන් හෝ සීමාව ඉක්මවමින්ද, අසාධාරණයෙන්ද එසේ කරන්නේ නම්, **අපි** ඔහුට **ගින්නෙහි** ඇඳ දමන්නෙමු තවද එය **අල්ලාත්**ට ඉතා පහසුය.

32. නුඹලාට තනනම් කරන ලද, ඉතා බරපතල වූ දැයින් නුඹලා වැළකී සිටින්නේ නම්, **අපි** නුඹලාගේ (සුළු) වැරදි නුඹලාගෙන් ඉවත් කර අභිමතත් ගෞරවාන්විත ස්ථානයකට පිවිසීමට සලස්වන්නෙමු.

33. තවද **අල්ලාත්** නුඹලාගෙන් සමහරකුට අන් අයට වඩා විශිෂ්ටත්වය ලබා දීම ගැන නුඹලා ගිජු නොවනු. පුරුෂයින්ට ඔවුන් ඉපැයූ දැයින් කොටසක් ලැබෙනු ඇත. තවද ස්ත්‍රීන්ට ඔවුන් ඉපැයූ දැයින් කොටසක් ලැබෙනු ඇත. තවද **අල්ලාත්ගෙන් ඔහුගේ** වරප්‍රසාදය යැදිනු. නියතවශයෙන්ම, **අල්ලාත්** සියලු දැයෙහි පරිපූර්ණ දැනුම ඇත්තය.

34. තවද, **අපි** සැම කෙනෙකුටම දෙමාපියන් සහ ඥාතින් හැර යන දැයට උරුමක්කාරයින් පත් කර ඇත්තෙමු. (එසේම) නුඹලාගේ ප්‍රතිඥාවන් ගිවිසුමක් මගින් ස්ථිර කරගත් අයට ද වේ. එබැවින් ඔවුන්ගේ කොටස

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَنَّكُمْ وَيُهَيِّدَ لَكُمْ سُبُلَ الْآزِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ يُتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهْوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٨﴾

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وِجْرَانَ الْإِنْسَانِ ضَعِيفًا ﴿٢٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٣٠﴾

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣١﴾

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبِيرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ ۗ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا كَتَسَبَوْا ۗ وَ لِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا كَتَسَبْنَ ۗ وَ سَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٣﴾

وَ لِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيَكُمْ وَالْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ

ඔවුන්ට දෙනු, නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ්** සියලු දේවල් කෙරෙහි විමසිලිමත්ය.

35. පුරුෂයින් ස්ත්‍රීන්ට ආරක්ෂකයන්ය, මන්ද **අල්ලාහ්**, ඔවුන්ගෙන් සමහරෙකු සමහරුන්ට වඩා විශිෂ්ටත්වයට පත් කර ඇති හෙයින්ද, ඔවුන් (පුරුෂයින්) තම බහයෙන් වැය කරන හෙයින්ද වේ. එබැවින් දැනුම ස්ත්‍රී (නම්) කිකරු (වන්නන්) වන අතර තවද **අල්ලාහ්ගේ** රුකවරණය සහිතව (තම ස්වාමි පුරුෂයින්ගේ) රහස් රකින්නෝය. තවද ඔවුන්ගේ අකිකරු වීම සම්බන්ධයෙන් නුඔලා බිය වන්නේ නම් ඔවුන්ට අවවාද කරනු, තවද ඔවුන්ව සයනයන්හි වෙන් කර තබනු, තවද ඔවුන්ට සුළු දඬුවම්ද කරනු. ඉන්පසුව ඔවුන් නුඔලාට කිකරු වුවහොත්, ඔවුන්ට එරෙහිව කිසිදු මහක් නොසොයනු. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ් උත්තරීතරය, ශ්‍රේෂ්ඨය.**

* 36. තවද, ඔවුන්ගේ හේදයක් විමට ඉඩ ඇතැයි නුඔලා බිය වන්නේ නම්, ඔහුගේ පාර්ෂවයෙන් තීරකයකුද, ඇයගේ පාර්ෂවයෙන් තීරකයකුද නුඔලා පත් කරනු, ඔවුන් සමගි විමට කැමැති වන්නේ නම්, අල්ලාහ් ඔවුන් දෙදෙනා අතර එය ඇති කරනු ඇත. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ් සියල්ල දත්තය, සුපරීක්ෂකාරීය.**

37. තවද **අල්ලාහ්** නමදිනු, **ඔහුට** කිසිවක් සමාන නොකරනු. තවද දෙමාපියන්ටද, ඥාතීන්ටද, අනාවයින්ටද දිළිඳුන්ටද, ඥාතීන් වන අසල්වාසීන්ටද, පිටස්තරයින් වන අසල්වාසීන්ටද, (නුඔලාගේ) සම්පයෙහි සිටින සහයින්ටද, මගින්ටද, නුඔලාගේ දකුණු අත් හිමිකරගත් අයටද කරුණාව (දක්වනු). නියතවශයෙන්ම අනංකාර වන්නන් (සහ) පුරුෂාරම් දෝඩ වන්නන් **අල්ලාහ්** ප්‍රිය නොකරන්නේය.

38. ඔවුහු මසුරුය, තවද ජනතාවද මසුරුකමට පොළඹවති, එමෙන්ම **අල්ලාහ් ඔහුගේ** වරප්‍රසාදයෙන් ඔවුන්ට ලබාදුන් දේ සහවති. තවද **අපි** අවිශ්වාසීන්ගෙන් වෙනුවෙන් හින්දිත දඬුවමක් පිළියෙල කොට ඇත්තෙමු.

نصيبهم، إن الله كان على كل شيء شهيداً ﴿٣٥﴾
الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ، فَالضَّالِحَاتُ فَنَيْتُ خَفِظْتُ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ، وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُورَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِن أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلاً، إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيماً كَبِيراً ﴿٣٦﴾

وَإِن خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا، إِن يُرِيدِ الْأِصْلَاحَ يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا، إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٧﴾

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَ بِذِي الْقُرْبَىٰ وَ الْيَتَامَىٰ وَ الْمَسْكِينِ وَ الْجَارِئِ وَ الْقُرْبَىٰ وَ الْجَارِ الْجُنُبِ وَ الصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ، وَ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَ يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَ يَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ، وَ آَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٩﴾

* 36 සටහන: මෙහි 'තීරකයින්' යන පදය අනවශ්‍ය බව අපි අදහස් කරන්නෙමු. මන්ද 'ඔවුන්' යන සර්වභාමය දෙපක්ෂයටම අදාල විය හැකිය.

39. තවද ඔවුන් තම ධනය මිනිසුන්ට පෙනෙන්නට පමණක් වැය කරන්නන් හා **අල්ලාක්** කෙරෙහිද, **අවසන් දිනය** කෙරෙහිද විශ්වාස නොකරන්නන්ය. තවද කවුරුන් හෝ ඔහුගේ සගයෙකු ලෙස **සාතත්ව** ගන්නේද, ඔහු ඉතා දුෂ්ඨ සගයෙකු (බව ඔහු සිති තබා ගනිත්වා!)

40. තවද ඔවුන් **අල්ලාක්** කෙරෙහිද, **අවසන් දිනය** කෙරෙහිද, විශ්වාස කරමින් **අල්ලාක්** ඔවුන්ට දුන් දැයින් වැය කළේ නම්, ඔවුන්ට කුමන (හානියක්) අත් වේද? තවද **අල්ලාක්** ඔවුන් ගැන මැනෙවින් දන්නේය.

41. නියතවශයෙන්ම, **අල්ලාක්** (කිසිවෙකුටත්) එක් අණුවක තරමින් වුවද, හානියක් නොකරන්නේය. තවද යහපත් ක්‍රියාවක් වේ නම් **ඔහු** එය වැඩි කොට **ඔහුගෙන්** වූ ඉමහත් තිලිණයක් ලබා දෙන්නේය.

42. තවද **අපි** සැම ජන කොට්ඨාශයකින්ම සාක්ෂිකරුවෙකු කැඳවා, ඔවුන්ට එරෙහිව සාක්ෂිකරුවෙකු ලෙස ඔබව ගෙන ආවේ නම්, (ඔවුන්ගේ තත්ත්වය) කෙසේ වනු ඇත්ද?

43. ඒදිනෙහිදී, අවිශ්වාස කොට **දුතයාණන්ට** අවතන නොවුවත්, පොළොව තමන් සමඟම සමතල කරනු ලැබුවා නම් මැනවැයි පතනු ඇත. තවද ඔවුන්ට **අල්ලාක්ගෙන්** කිසිවක් සභවා ගත නො(හැකි) වනු ඇත.

*44. එමිබල විශ්වාසිතයීනි! නුඹලා සිහිමත්ව සිටින විටදී, නුඹලා පවසන දේ කුමක්දැයි පැහැදිලිව නුඹලා දැන ගන්නා තුරුද, එමෙන්ම නුඹලා අපවිත්‍රව සිටින විටදීද, නුඹලා මාර්ගයෙහි ගමනක යෙදී සිටින විටදී හැරුණ්කට ස්නානය කරන තුරුද, නුඹලා නමස්කාරය වෙත නොයනු. තවද, නුඹලා රෝගාතුව සිටින විටදී හෝ සංචාරයක යෙදී සිටින විටදී හෝ (අපවිත්‍රව) සිටියේ නම් නුඹලාගෙන් කෙනෙකු වැසිකිලියෙන් පැමිණියේ නම් හෝ නුඹලා ස්ත්‍රින් ස්පර්ශ කර ඇති විටක ජලය සොයාගත නොහැකිවී නම්, පිටිසිදු දවිල්ල යොදමින් (තයවුම් කරමින්) නුඹලාගේ මුහුණ සහ අත් පිසදා ගනු. නිසැකවම, **අල්ලාක්** අති සෞම්‍යය, ඉතා සන්මාන්විතය.

*44. **සටහන:** මෙහි 'අපවිත්‍රව' යන පදය ප්‍රශ්නාර්ථයකි. මන්ද 'ජනුවන්' (جُنُودٌ) යන අරුති පදය යමෙකු සංසර්ගයෙහි යෙදී හෝ සංසර්ගයෙහි නොයෙදී හෝ ධාතු පිටවූ තත්වයට යෙදෙයි. එවන් අවස්ථාවලදී නමස්කාරයට පෙර ස්නානය කිරීම අනිවාර්ය වේ.

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ
النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۗ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا
فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٩﴾

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۗ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۗ وَكَانَ
اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكَ
حَسَنَةً يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ ۚ
وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٢﴾

يَوْمَ مِيْثَاقِ يَوْمِئِذٍ ۚ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا
الرَّسُولَ لِيُسَوِّىَ بِهِمُ الْأَرْضَ ۗ وَكَأ
فِي كَيْفِئْتُمْ ۗ اللَّهُ حَدِيثًا ﴿٤٣﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرُبُوا
الصَّلَاةَ ۖ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ
تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا
عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا ۗ وَإِنْ
كُنْتُمْ مَرَضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ
النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَإَيْدِيكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

45. පුස්තකයෙන් කොටසක් දෙන ලද්දවුන් ගැන නුඹ නොදන්නෙහිද? ඔවුහු දුරමාට්ටය මිලට ගෙන, නුඹල(ඳ) නොමඟ යන්නට කැමැති වෙති.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضَلُّوا السَّبِيلَ ۗ

46. තවද අල්ලාක් නුඹලාගේ සතුරන්ව මැනෙවින් දන්නේය. තවද අල්ලාක් මිත්‍රයෙකු වශයෙන් ප්‍රමාණවත්ය. තවද අල්ලාක් උදව්කරුවෙකු වශයෙන් ප්‍රමාණවත්ය.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا ۖ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ۝

*47. වචනයන් ඒවායෙහි (නිසි) තැන්වලින් විකෘති කරන්නාවූ සමහරුන් යුදෙව්වරුන් අතර වෙති. තවද, 'අපි සවන් දුන්නෙමු අපි අවනත නොවන්නෙමු'යිද නොආසන්නෙකු සේ (ඔබ) සවන් දෙනු'යිද, තවද 'රාඉනා' යැයිද (ඔවුන්ගේ සිත්හි ඇති දේ) ඔවුන්ගේ දිවි හරවමින් දහමට දොස් පැවරීමේ (අදහසින්) පවසති. තවද, 'අපි සවන් දෙන්නෙමු, අපි අවනත වන්නෙමු'යිද, 'ඔබ අසනු'යිද 'උත්තාරනා' යැයිද ඔවුන් පැවසුවේ නම්, එය ඔවුන්ට වඩා යහපත් මෙන්ම වඩා නිවැරදි වන්නට තිබුණි. නමුත් ඔවුන්ගේ අවිශ්වාසිතභාවය හේතුවෙන් අල්ලාක් ඔවුන්ට ගාප කළේය. එබැවින් ඔවුන් ස්වල්පයක් මිස විශ්වාස නොකරති.

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاقِعِهَا وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَ عَصَيْنَا ۗ وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ ۗ وَكُوتُهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَآطَعْنَا وَ أَسْمَعُ ۖ وَانظُرْنَا لَكَ أَنْ خَيْرٌ لَّهُمْ وَ أَقْوَمُ ۗ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

48. එමිබල පුස්තකයෙහි ජනතාවෙහි! අප නුඹලාගේ (සමහර) නායකයින් නින්දාවට පත්කර ඔවුන් පිටුපස හරවමින් ඔවුන්ගේ විළඹ මතින් හැරී දුවන්නට පෙර හෝ සබත්ති ජනතාවට අප ගාප කළාක් මෙන් ඔවුන්ටත් ගාප කිරීමට පෙර නුඹල වෙත තිබෙන්නාවූ දේ සත්‍ය කරන්නාවූ, අප පහළ කළ දැය කෙරෙහි විශ්වාස කරනු. තවද අල්ලාක්ගේ නියමය ඉටු වීම නිසාය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بَمَا تَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن تَطْمِسَ وُجُوهَ قَوْمٍ رَّادًا عَلَىٰ آذَانِهِمْ ۗ وَكَلِمَتُهُمْ كَمَا كَلَّمْنَا ۚ أَصْحَابَ السَّبْتِ ۗ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝

*47. සටන: හුදෙක් පරිවර්තනය කිරීමෙන් පමණක් මෙම වාක්‍ය කොටසෙහි සත්‍ය වැදගත්කමට සාධාරණයක් ඉටුකළ නොහැක. මන්ද ශුද්ධවූ වක්තෘවරයාණන්ට නිග්‍රහ කරනු අදහසින් පොළොවි භාවිතා වන සමහර වාක්‍යයන්ට වැරදි තේරුමක් ගෙන දෙමින් උච්චතාවෙන්ම වැරදි ලෙස උච්චාරණය කරන බවට මෙහිදී කුහකයින්ව විග්‍රහ කරනු ලැබ ඇත. විශ්වාසිතයින් බාවිතා කළ පදය වන 'සමිනා වආනා' (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) 'අපි සවන් දුන්නෙමු, අපි අවනත වුවෙමු' යන තේරුම ගෙන දෙයි. කුහකයින්, 'අතනා' (أَطَعْنَا) යන වචනය වෙනුවට 'අසයිනා' (عَصَيْنَا) (මෙහිදී එන පාඨයෙහි යෙදී ඇති නියම වචනය) යනුවෙන් පැවසූ අතර එහි තේරුම 'අපි සවන් දුන්නෙමු, අපි අවනත නොවුයෙමු' වේ. එහෙත් ඔවුන් එය සුළු ඇදැකිරීමක් ඇතිව උච්චාරණය කරමින් 'අසයිනා' (عَصَيْنَا) වෙනුවට 'ආතනා' (أَطَعْنَا) යැයි පැවසූ බවට සවන්දෙන්නාව මුලකර විශ්වාස කරවීමට අදහස් කරති. කෙසේ වෙතත් තියුණු ලෙස සවන් දෙන්නෙකු හට ඔවුන්ගේ කවට කම සහ නිග්‍රහ කිරීම නොඇසී නොයනු ඇත.

නැවතත් ඔවුන් 'රාඉනා' (رَأَى) යන වචනය දිව ඇදැකරමින් 'රාඉනා' (رَأَى) සහ 'රාරිනා' (رَأَى) යන වචන දෙක අතර ශබ්දයක් ඇති කරමින් පවසති. 'රාඉනා' (رَأَى) හි අරුත 'අපට ලිහිල් වන්න'යි වන අතර 'රාරිනා' (رَأَى) හි අරුත 'එමිබා, අපගේ බැටළු රකින්නාණනි' යන්න වේ. මෙයද නැවතත් උච්චාරණය මුලාවෙන් ශුද්ධ වූ වක්තෘවරයාණන්ට නිග්‍රහ කිරීමේ වැයමක් විය.

49. නියතවශයෙන්ම, **අල්ලාහ්, ඔහුට** සහකරුවෙකු හවුල් කිරීම සඳහා නොකරන්නේය. නමුත් ඊට අඩුවූ ඕනෑම දෙයකට **ඔහු** කැමැති ඕනෑම කෙනෙකුට සඳහා ව දෙන්නේය. තවද කවුරුන්ගේ **අල්ලාහ්ට** සහකරුවන් හවුල් කරන්නේද, ඔහු ඇත්තෙන්ම මහත්වූ පාපයක් ඇති කළේය.

50. තමන් පවිත්‍ර යැයි පවසන්නන් ගැන ඔබ නොදන්නෙහිද? නොවිසේය, **අල්ලාහ් ඔහු** කැමැති කෙනෙකුට පවිත්‍ර කරන්නේය, තවද ඔවුහු අංශු මාත්‍රයකවත් වැරද්දක් කරනු නොලබන්නෝය.

51. බලනු! **අල්ලාහ්ට** එරෙහිව ඔවුන් කෙසේ බොරු ගොතන්නෙහුද? තවද ප්‍රකට පාපයකට එයම ප්‍රමාණවත් වේ.

52. පුස්තකයෙන් කොටසක් දෙනු ලැබුවන් ගැන ඔබ නොදන්නෙහිද? ඔවුහු මිට්‍රා දේවල් කෙරෙහි විශ්වාස කරමින් සීමාව ඉක්මවන්නන්ව (අනුගමනය) කරති, එමෙන්ම ඔවුහු අවිශ්වාසිතයින් පිළිබඳව මොවුහු විශ්වාසිතයින්ට වඩා හොඳින් ආගමෙහි මග පෙන්වන ලද්දන් යැයි කියති.

53. **අල්ලාහ්** ශාප කර ඇත්තේ මොවුන්වමය; තවද කවරෙකුට හෝ **අල්ලාහ්** ශාප කළේ නම් ඔහුට උදව්කරුවෙකු ඔබ නොදකින්නේය.

54. ඔවුන්ට රාජ්‍යයෙහි කොටසක් ඇත්තේද? එසේනම්, ඔවුහු මිනිසුන්ට ඉඳි ඇටයක මතුපිටෙහි වූ කුඩා සිදුරක (තරම්වත්) නොදෙන්නෙහුය.

55. නැතිනම්, **අල්ලාහ් ඔහුගේ** වරප්‍රසාදයෙන් මිනිසුන්ට ලබා දුන් දේවල් ගැන ඔවුන් ඊර්ෂ්‍යා කරන්නෙහුද? (එය එසේනම්) නියතවශයෙන්ම, **අපි ඉබ්‍රාහිම්ගේ** දරුවන්ට(ද) පුස්තකය සහ ප්‍රඥාව දුනිමු. (එමෙන්ම) **අපි** ඔවුන්ට ශ්‍රේෂ්ඨවූ රාජ්‍යයක්ද දුනිමු.

56. තවද ඔහු කෙරෙහි විශ්වාස කළ සමහරෙක්ද ඔවුනතර වූහ. තවද ඔහුට පිටුපෑ තවත් සමහරෙක්ද ඔවුනතර වූහ. තවද **නිරය** දැවෙන ගින්නක් සේ ප්‍රමාණවත්ය.

57. **අපගේ සලකුණු** අවිශ්වාස කරනවුන්ව, **අපි** නොපමාව ගින්නෙහි ඇතුළු කරන්නෙමු. ඔවුන්ගේ සම්පිලිස්සිය යනවත් සමගම, ඔවුන්

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٩﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنفُسَهُمْ بِاللَّهِ يُزَكِّيٰ مِنْ يَشَاءُ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْرِيًّا ﴿٥٠﴾

أُنظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ عَظِيمًا ﴿٥١﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥٢﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٣﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٤﴾

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ۖ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا ۖ كَلِمًا تَنْصَجَتْ

දඬුවම් විඳිනු පිණිස, අපි වෙනත් සම් ඒ වෙනුවට ඔවුන්ට යොදවන්නෙමු. නියතවශයෙන්ම අල්ලාස් බලයම්පන්නය, ප්‍රඥාසම්පන්නය.

جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٤﴾

58. තවද විශ්වාස කොට යහපත් ක්‍රියා කරනවුන්ව, අපි එතුලින් ගලාබස්නා දිය දහරාවලින් යුත් උදානයන්හි සදාකල්හි වෙසෙනු පිණිස, ඔවුන්ව එහි ඇතුළු කරන්නෙමු. එහිදී ඔවුන්ට (අප විසින්) පවිත්‍ර කරන ලද කලත්‍රයන් ලැබෙනු ඇත. අපි ඔවුන්ව ප්‍රසන්න වූද, ප්‍රච්ච්ච වූද සෙවනෙන් යුත් (ස්ථානයකට) ඇතුළු කරන්නෙමු.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ لَهُمْ فِيهَا أَنْزَالٌ مَطَهَّرَةٌ ۖ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلًا ﴿٥٨﴾

59. නුඹලා භාරයන් (අමානාත්) ඒවා සුදුසු අය හට භාර දෙන ලෙසටද, මිනිසුන් අතර විනිශ්චය කිරීමේදී යුක්තියෙන් යුතුව විනිශ්චය කරන ලෙසද ඇත්තෙන්ම අල්ලාස් නුඹලාට අණ කරන්නේය. තවද නියතවශයෙන්ම අල්ලාස් නුඹලාට අවවාද කරන දේ විශිෂ්ටය! අල්ලාස් සියල්ල අසන්නාය. සියල්ල දකින්නාය.

إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِكُمْ لَتَوَدَّ وَأَلْمَنَتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا ۖ وَإِذَا أَحْكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۗ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

* 60. එම්බල විශ්වාසිතයින්හි! අල්ලාස්ට අවනත වනු, තවද (ඔහුගේ) දුතයාණන්ටත් අවනත වනු, තවද නුඹලාට ඉහලින් බලතලවල සිටින අයටත් අවනත වනු. ඉන්පසු නුඹලා අතර යම් දෙයක් පිළිබඳව නුඹලා හේද වුවහොත් නුඹලා අල්ලාස් කෙරෙහිද අවසන් දිනය කෙරෙහිද විශ්වාස කරන්නේ නම්, එය අල්ලාස් සහ (ඔහුගේ) දුතයාණන් වෙත යොමු කරනු. එය ඉතා විශිෂ්ට මෙන්ම අවසානයේදී ප්‍රසංශනියද වනු ඇත.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۗ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾

61. ඔබ වෙත පහල කරනු ලැබූ දේ කෙරෙහින්, ඔබට පෙර පහළ කළ දේ කෙරෙහින් තමන් විශ්වාස කරන බව පවසන අය ඔබ නොදන්නෙහිද? කැරලිකරුවන්ට අවනත නොවන ලෙස මොවුන් වෙත අණකර

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا كَمَا

* 66 සටහන: 'උලිල් අමීර් මින්තුම්' (أولي الأمر منكم) (නුඹලාට ඉහලින් බලතලවල සිටින අය) යන අරුතේ පදයෙහි ගොඩනැගුම සමහරද විසින් හොඳින් වටහාගෙන නොමැත. මෙහිදී විශේෂයෙන් 'මින්තුම්' (بنينكم) යන පදය 'මින්' (من) සහ 'තුම්' (نكم) යන පද දෙක සන්ධිවීමෙන් සෑදී ඇත. මෙහිදී 'මින්' (من) යන්නෙන් 'ගෙන්' සහ 'තුම්' (نكم) යන්නෙන් 'නුඹලා' යන අර්ථය දේ. මෙම වාක්‍යයන්හිදී සමහර පරිවර්තකයින් වචනාර්ථයෙන්ම පරිවර්තනය කරමින් 'නුඹලා අතරින්' යන අර්ථය අදහස් කරන්නෝය. මෙමගින්, නුඹලා අවනත විය යුත්තේ නුඹලා අතරින් වන බලධාරීන්ට පමණක්, එනම් මුස්ලිම් බලධාරීන්ට පමණක් යන අරුතක් ගෙන දේ. මෙම යෙදුමෙහි 'මින්' (من) යන වාක්‍යය හුදෙක් 'තුම්' (نكم) යන වාක්‍යය 'උලිල් අමීර්' (أولي الأمر) යන පදය හා සම්බන්ධ කිරීමට පමණක් යොදාගෙන ඇත. එබැවින් මේවායෙහි සම්බන්ධය ගත් කළ පරිවර්තනය 'නුඹලාට ඉහලින් බලතලවල සිටින අය' යනුවෙන් විය යුතුය.

තිබියදීත්, මොවුන් ඔවුන්ගෙන් තින්දුව ලබාගැනීමට කැමැති වෙති. තවද මොවුන්ව දුර්මාර්ගයෙහි ඇතට යොමුකිරීමට **කාතන්** කැමැති වෙයි.

الطَّاعُونَ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ، وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ صَلًّا بِعِيْدًا ﴿٢١﴾

62. තවද 'නුඹල **අල්ලාහ්** පහළ කළ දේ වෙතද, **(ඔහුගේ) වක්තවරයාණන්** වෙතද එනු'යි ඔවුන්ට පවසනු ලැබූ කල්හි, කුහකයින් ඔබගෙන් පිළිකුලෙන් යුතුව පිටුපැ යැම ඔබ දකින්නෙහිය.

وَإِذْ أَيْقِنَ لَهُمْ قَوْلَنَا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتِ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٢٢﴾

63. එසේනම්, ඔවුන්ගේ දැන් පෙර සිදුකළ ක්‍රියාවන් හේතුවෙන් ඔවුන්ට විපතක් සිදුවූ කල්හි, එය කෙසේ වේවිද? ඔවුන් 'අපි කාරුණික ක්‍රියාවක් සහ සමගිය ඇතිකිරීම මිස අන් කිසිවක් අදහස් නොකළෙමු'යි (පවසමින්) **අල්ලාහ්ගේ** නාමයෙන් දිවුරුම්න් ඔබ වෙත පැමිණෙන්නෙහිය.

فَكَيْفَ إِذَا آصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ تُمْرَجُوا وَهُمْ يُخْلِفُونَ اللَّهَ بِمَا اللَّهُ إِنْ أَرَادَ نَالًا فَآلًا إِخْسَانًا وَتَوْفِيقًا ﴿٢٣﴾

64. මේ අය මොවුහුය. මොවුන්ගේ හදවතහි ඇති රහස් **අල්ලාහ්** හොඳින් දන්නෙහිය. එබැවින් ඔවුන්ගෙන් ඉවත හැරෙනු. තවද ඔවුන්ට අවවාද කරනු. තවද ඔවුන් පිළිබඳව ඔවුන්ට කාවදින වදනක් පවසනු.

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَعَظَّمَهُمْ قُلُوبَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٢٤﴾

65. තවද **අල්ලාහ්ගේ** අණ පරිදි ඔහුට (දුතයාට) අවනත විය යුතු පිණිස මිස **අපි** කිසිම දුතයෙකු නොඑව්වෙමු. තවද ඔවුන් ඔවුන්ගේ ආත්මයන්ට වැරදි කරගෙන ඔබ වෙත පැමිණ, **අල්ලාහ්ගේ** ඝෂමාව අයැද සිටියේ නම්, එමෙන්ම දුතයාණන්ද ඔවුන් වෙනුවෙන් ඝෂමාව අයැද සිටියේ නම්, නිසැකවම **අල්ලාහ්** (කරුණාවෙන් යුතුව) **පස්වත්තාප භාරගන්නාය, දයාබරය** යන්න ඔවුන් දැකගන්නට තිබුණි.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٢٥﴾

66. එහෙත්, එසේනොව ඔබගේ **අධිපතියාණන්ගේ** නාමයෙන්, ඔවුන්හට හේද වූ දේ පිළිබඳව විනිශ්චය සඳහා ඔබව පත් කර, ඔබගේ තීරණය ගැන ඔවුන්ගේ හදවතහි කිසිදු විරුද්ධත්වයක් නොමැතිව සම්පූර්ණ අවනතභාවයෙන් අවනත වන තුරු ඔවුහු විශ්වාසිතයින් නොවන්නෝය.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٢٦﴾

67. තවද අපි ඔවුන්ට 'නුඹලාගේ මිනිසුන් ඝාතනය කරනු. නැතහොත් නුඹලාගේ නිවෙස්වලින් බැහැර යනු'යි අණ කළහොත් ඔවුන්ගෙන් කිහිපදෙනෙකු මිස එසේ නොකරනු ඇත. ඔවුන්ට අණ කරනු ලැබූ දේ ඔවුන් කළේ නම් නියතවශයෙන්ම එය ඔවුන්ට වඩාත් යහපත් වනු ඇති අතර දැඩි ස්ථිරිසාර වන්නට හේතු වනු ඇත.

وَلَوْ آتَاكَ كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ يَقْتُلُوا
 أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا
 فَعَلُوا إِلَّا لِقَلِيلٍ مِنْهُمْ. وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا
 مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
 وَأَشَدَّ تَثْبِيثًا ﴿١٤﴾

68. තවද එවිට, නියතවශයෙන්ම අප ඔවුන්ට අප විසින් අති මහත් වූ නිලීණයක් ලබා දෙන්නට තිබුණි.

وَإِذَا لَا تَأْتِيَنَّهُمْ مِنَ لَدُنَّا آجْرًا
 عَظِيمًا ﴿١٥﴾

69. තවද නියතවශයෙන්ම අප විසින් ඔවුන්ට සෘජු මාර්ගයට යොමු කරන්නට තිබුණි.

ذَلِكُمْ يَنْهَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿١٦﴾

70. තවද කවුරුන් හෝ අල්ලාහ්ටද, (ඔහුගේ) මෙම දුතයාණන්ටද අවනත වන්නේද, එවැන්නන් අල්ලාහ් ආශිර්වාද කළ අය වන වක්තෘවරුන්, සත්‍යවාදීන්, දිවිපිළවන් සහ ධාර්මිකයින් ගෙන් අය වනු ඇත. මොවුන් අති විශිෂ්ට සහයින් වන්නෝය.

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ
 الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ
 وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ. وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿١٧﴾

71. මෙම අනුග්‍රහය අල්ලාහ් ගෙන්ය. තවද අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත්ය, සියල්ල දත්තය.

ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ. وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
 عَٰلِمًا ﴿١٨﴾

72. එමඔල විය්වාසිතයයි! නුඹලාගේ පූර්වෝපාය සළසා ගනිවු. පසුව වෙන් වෙන් කණ්ඩායම් වශයෙන් පෙරට යනු නැත්නම් සියල්ල සාමූහිකව පෙරට යනු.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
 فَانفِرُوا أَشْبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا ﴿١٩﴾

73. තවද නුඹලා අතර පසු බට වන අයද සිටිති. නුඹලාට යම් විපතක් සිදුවූ විටද 'නියතවශයෙන්ම අල්ලාහ් මා හට දැක්වූ අනුග්‍රහය හේතුවෙන් මා ඔවුන් සමඟ නොසිටියෙමි'යි පවසයි.

وَأَنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ. فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ
 مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ كُنَّا
 أَكُنْ مَعَهُمْ شَاهِدًا ﴿٢٠﴾

74. එහෙත් අල්ලාහ්ගෙන් නුඹලාට යම්කිසි භාග්‍යයක් ලැබුණේ නම්, 'මාත් ඔවුන් සමඟ සිටියා නම් විශිෂ්ට ජයක් ලබනු නියතය'යි නුඹලා සහ ඔහු අතර කිසිදු දැන හැඳිනීමක් නොතිබුණාසේ ඔහු පවසයි.

وَلَيْنِ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ
 كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ
 يَلْتَمِثْنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا
 عَظِيمًا ﴿٢١﴾

67. **සටහන:** 'නුඹලාගේ මිනිසුන් ඝාතනය කරනු' යන වාක්‍ය විධිය වැරදි ලෙස තේරුම් ගත හැකිය. මෙහි නිවැරදි පරිවර්ථනය 'තමන්වම ඝාතනය කරනු' යනුවෙන් විය යුතුය. ඇත්තෙන්ම මෙහි තේරුම ඔවුන්ට සියදිවි භාණි කරගැනීමට අණ කිරීමක් නොවන නමුත් මෙය ඔවුන්ගේ ආත්මාර්ථකාමිත්වය හසා දෙවියන්ගේ කැමැත්තට මුළුමනින්ම අවනත වීමට අණ කරන්නාවූ වාක්‍යයකි.

75. එසේනම්, **පරලොච** වෙනුවෙන් මෙලොච පිවිතය අත්හරින්නාවූ අය, **අල්ලාත්ගේ** මාර්ගයේ සටන් කරන්නවා. තවද යමෙකු **අල්ලාත්ගේ** මාර්ගයෙහි සටන් කර භාතනය කරනු ලැබුවේ නම් හෝ ජය ලැබුවේ නම්, **අපි** ඔහුට ඉමහත් වූ තිළිණයක් ඉක්මනින් පිරිනමන්නෙමු.

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۗ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ
نُنْزِلُ لَهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٥﴾

76. **අල්ලාත්ගේ** මාර්ගයෙහිද දුබල පුරුෂයන්, ස්ත්‍රීන් හා ප්‍රමාදින් වෙනුවෙන් ද, නුඹලා සටන් නොකර සිටීමට නුඹලාට කුමක් සිදුවී ඇත්ද? 'අපගේ **අධිපතියාණෙනි**, නිංසාකරුවන් වන මෙම ජනයාගේ නගරයෙන් බැහැර කර අපට **ඔබ** වෙතින් යම් මිත්‍රයෙකු දෙනු මැනවි. තවද අපට **ඔබ** වෙතින් යම් උදව්කරුවෙකුද දෙනු මැනව'යි ඔවුන් පවසති.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ
أَهْلُهَا ۗ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۗ
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

77. විශ්වාස කරන්නන් **අල්ලාත්ගේ** මාර්ගයෙහි සටන් කරති. තවද අවිශ්වාසිතයින් **දුෂ්ඨයාගේ** මාර්ගයෙහි සටන් කරති. එබැවින්, නුඹලා **සාතත්ගේ** මිතුරන්ට එරෙහිව සටන් කරනු. නියතවශයෙන්ම **සාතත්ගේ** උපක්‍රමය දුර්වලය!

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّ
كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٧﴾

78. 'නුඹලාගේ අත් වළක්වා ගනිවූ, **නමස්කාරයෙහි** නිරතවනු. තවද **ෂකාත්** (දුග්‍රී බද්ද) ගෙවනු'යි පවසනු ලැබුවන් ගැන ඔබ නොදන්නෙහිද? නමුත් ඔවුන්ට සටන් කිරීම නියම කරනු ලැබූ කල්හි, බලනු! ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් **අල්ලාත්** කෙරෙහි බිය දැක්විය යුතු පරිදි හෝ ඊටත් වඩා වැඩියෙන් මිනිසුන්ට බියවන්නෝය. එමෙන්ම 'අපගේ **අධිපතියාණෙනි**, **ඔබ** අප හට සටන් කිරීම නියම කළේ මන්ද? **ඔබ** අප හට තව ටික කාල විරාමයක් නොදෙන්නේද?'යි ඔවුහු පවසති. පවසන්න, 'මෙලොවෙහි එල ප්‍රයෝජන ස්වල්පය, තවද (**අල්ලාත්** කෙරෙහි) බිය දක්වන්නාට **පරලොච** ඉතා අගනේය; තවද නුඹලා අල්ප මාත්‍රයක් හෝ වැරදි කරනු නොලබන්නෙහුය.'

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا
أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ
كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا
رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ ۗ لَوْ
أَخَّرْنَا لَأَلَى آجَلٍ قَرِيبٍ ۚ قُلْ مَتَاءُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۗ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ
اتَّقَى ۗ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٨﴾

79. නුඹලා කොතැනක සිටියද, නුඹලා ගක්නිමත් ලෙස තැනු බලකොටුවල සිටියද මරණය නුඹලා වෙලා ගන්නේමය. තවද ඔවුනට කිසියම් යහපතක් අත්වූ විටද 'මෙය **අල්ලාත්ගෙන්ය'**යි ඔවුහු කියති. ඔවුනට

إِنَّ مَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ
كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشِيدَةٍ ۚ وَإِنْ
تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ

නපුරක් අත්වුවහොත් 'මෙය ඔබගෙන්යැ'යි ඔවුහු කියති. පවසන්න, 'සියල්ල **අල්ලාන්ගෙන්ය**. මෙම ජනතාවට ඔවුන් කිසිවක් තේරුම් ගැනීමටවත් ආසන්න නොවන තරමට කුමක්ද සිදුවී ඇත්ද?

عِنْدَ اللَّهِ وَإِن تُوَسَّعْ لَهُمُ سَيِّئَاتُ مَا يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ ، قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ، فَمَالِ هُوَ إِلَّا الْقَوْمِ الْكَافِرُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۝۸۶

80. කවර හෝ යහපතක් ඔබ වෙතට පැමිණියේද එය **අල්ලාන්ගෙන්ය**. තවද ඔබට කවර හෝ අයහපතක් අත්වූයේද එය ඔබගෙන්මය. තවද මිනිස් වර්ගයා වෙතට **දුතයාණන්** වශයෙන් **අපි** ඔබව එවා ඇත්තෙමු. තවද **කාක්කිකරුවෙකු** වශයෙන් **අල්ලාන්** ප්‍රමාණවත්ය.

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ ، وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ، وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝۸۷

81. කවුරුන් හෝ **දුතයාණන්ට** කිකරුවන්ගේද ඇත්තෙන්ම **අල්ලාන්වද** කිකරුවන්ගේය. තවද කවුරුන් හෝ පිටුපෑවේ ද, එවිට ඔවුන්ව රැකබලාගන්නෙකු ලෙස **අපි** ඔබව නොඑව්වෙමු.

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ، وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۝۸۸

82. තවද, 'කිකරුවන්ගේ (අපගේ මාර්ගෝපදේශක ප්‍රතිපත්තිය)යි ඔවුහු කියති. එහෙත් ඔවුන් ඔබ වෙතින් ඉවත්ව ගිය කල්හි, ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් ඔබ පැවසූ දෙයට එරෙහිව කුටුම්භයෙහි යෙදුමින් රාත්‍රිය ගත කරන්නෙහුය. රාත්‍රියෙහිද ඔවුන් යොදන ඕනෑම කුටුම්භයක් **අල්ලාන්** සටහන් කර ගන්නේය. එබැවින් ඔවුන්ගෙන් ඉවත හැරෙනු තවද **අල්ලාන්** කෙරෙහි (ඔබගේ) විශ්වාසය තබනු. තවද **ආරක්කෙයෙකු** ලෙස **අල්ලාන්** ප්‍රමාණවත්ය.

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ ، فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ ، وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ ، فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ ، وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ، وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝۸۹

* 83. එසේනම්, ඔවුහු **කුරානය** ගැඹුරින් මෙහෙති නොකරන්නෙහුද? එය **අල්ලාන්** හැර අන් අයෙකුගෙන් වූයේ නම් ඔවුන්ට නිසැකවම එහි බොහෝ නොඑකඟතාවයන් දකින්න තිබුණි.

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ، وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۝۹۰

* 84. තවද, සාමය හෝ හිතිය පිළිබඳ යම් ආරංචියක් ඔවුන් වෙත පැමිණි කල්හි ඔවුහු එය පතුරුවා හරින්නෝය. එහෙත් ඔවුන් එය දුතයාණන් වෙත හෝ ඔවුන්ගේ බලධාරීන් වෙත යොමු කළේ නම්, ඔවුන්ගෙන් එම සත්‍ය තෝරාගත හැකි අය එය වටහා ගන්නට

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ ، وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ

* 83 සටහන: **කුරානයේ 'ඉක්බිලාගත් කසිරන්'** (الْحَيَلَانَ) (බොහෝ නොඑකඟතාවයන්) යන යෙදුම ඇත්තෙන්ම 'පරස්පර විරෝධත්වයක්' යන තේරුම පෙන්නුම් කරයි. එනම් **අල්ලාන්** හැර අන් කිසිවෙකු **ශුද්ධ කුරානයෙහි** ලේඛකයා වූයේ නම්, ජනතාව එහි පරස්පර විරෝධත්වයක් දකිනු ඇත. මේ හා සමාන යෙදුමක් විශ්වයෙහි නිර්මාණය පිළිබඳව 67:4 (අල්-මුල්ක්) හි සඳහන් වේ. එනම් **අල්ලාන්ගේ** කාර්යයන්හි කිසිදු දෝෂයක් පරස්පර විරෝධිතාවයක් නොමැති බව එමගින් ප්‍රකාශිත වේ.

තිබුණි. තවද අල්ලාන්ගේ අනුග්‍රහයද, ඔහුගේ දයාවද නුඹලා වෙත නොවන්නට, කිහිප දෙනෙකු හැර නුඹලා සාතන්ව අනුගමනය කරන්නට තිබුණි.

يَسْتَنْبِطُوهُ مِنْهُمْ، وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٣﴾

85. එබැවින්, අල්ලාන්ගේ මාර්ගයෙහි සටන් කරනු, නුඹ ගැන පමණක් වගකීම නුඹ ධාරයෙහි ඇත. තවද වින්වාසිතයින්ව පොළඹවනු, එය අල්ලාන් අවිශ්වාසිතයින්ගේ බලය වළක්වනු පිණිස විය හැක. එමෙන්ම අල්ලාන් බලයෙහි ඉතා ශක්තිමත්ය තවද **ඔහු** දැඬුවම් දීමෙහිද ඉතා ශක්තිමත්ය.

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِكَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا، وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٥﴾

86. කවුරුන් හෝ ධාර්මිකයන් මැදිහත්වීමක් කරන්නේද ඔහුට එයින් කොටසක් ඇත. තවද කවුරුන් හෝ නපුරු මැදිහත්වීමක් කරන්නේද ඔහුටද එහි (නපුරු ප්‍රතිවිපාකයෙන්) එවැනිම කොටසක් ඇත. තවද **අල්ලාන්** සියළු දේ කෙරෙහි **බලසම්පන්නය**.

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا، وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا، وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْبِتًا ﴿٨٦﴾

* 87. තවද නුඹලාට ප්‍රාර්ථනාවකින් ආචාර කරනු ලැබූ විටදී, නුඹලාද ඊටත් වඩා යහපත් ප්‍රාර්ථනාවකින් ආචාර කරනු, නැතහොත් (අවම වශයෙන්) එයම ආපසු පවසනු, නියතවශයෙන්ම අල්ලාන් සියළු දේ ගණන් ගන්නේය.

وَإِذَا أَحْبَبْتُمْ بَتَّحِبُّهُ وَحَبُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا، إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٧﴾

88. අල්ලාන්, **ඔහු** හැර නැමදීමට සුදුසු අන් කිසිවෙකු නොමැත. නිසැකවම **ඔහු** නුඹලාට පුනරුත්ථන දිනය දක්වා එක්රැස් කරමින් (සිටිනු ඇත). ඒ ගැන කිසිදු සැකයක් නොමැත. තවද කට්ඨයෙහි අල්ලාන්ට වඩා සත්‍යවාදී වන්නේ කවරෙක්ද?

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ، وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَرِيقًا ﴿٨٨﴾

* 84. **සටහන:** මෙම පරිවර්ථනය දුතයාණන් සහ ඔවුන්ගේ නිලතලයෙහි සිටින අය හට මුළුමනින්ම හරි තීරණයක් ගැනීමේ හැකියාවක් නොමැති බවද ඔවුන්ගේ සිටින මනාව විනිශ්චය කිරීමේ හැකියාවක් ඇති අයට පමණක් මෙහි සත්‍යතාවය සොයාගත හැකි බවද ඒත්තු ගන්වයි. නමුත් මෙම දෝෂය නිවැරදි කරන එමෙන්ම එම වාර්තාව මෙහෙය කොට පරීක්ෂණයට භාජනය කිරීමෙන් අනතුරුව සත්‍ය සොයාගැනීමේ හැකියාව ඔවුන් සැම දෙනාටම තිබූ බව ඒත්තු ගන්වන පරිවර්ථනයක් අපි ඉදිරිපත් කරමු: “සාමයෙහි හෝ අනතුරු ඇඟවීමෙහි කරුණක් (පිළිබඳව කටකතාවක්) ඔවුන්ට ලැබුණ විටදී ඔවුන් එය පතුරුවා හරින්නෝය. එහෙත් ඔවුන් එය දුතයාණන් වෙත හෝ ඔවුන් අතර නිලතලවල සිටින අය වෙත යොමු කළේ නම්, නියතවශයෙන්ම ඔවුන්ගේ සිටින අයගෙන් එම කරුණ මනාව පරීක්ෂා කළ අයට එහි සත්‍යතාවය වටහා ගන්නට හැකි වේ.”

* 87. **සටහන:** මෙම ජේදයෙහි අඩංගු අනුසාගනාවට පුළුල් යෙදුමක් තිබියදී මෙහි පරිවර්ථනය මෙම ජේදයෙහි යෙදුම වාචිකව ආචාර කිරීමට පමණක් සීමා කරයි. ඇත්තෙන්ම එය වාචික ආචාර කිරීමට පමණක් සීමා නොවන අතර එය සියළු වර්ගයේ තැනි බෝගද ඉතා ත්‍යාගශීලී ලෙස නුවමාරු කළ යුතු බවද හැඟේ.

89. කුහකයින් සම්බන්ධයෙන් දෙපිරිසක් ලෙස හේදවීමට නුඹලාට කුමක් සිදුවිද? තවද ඔවුන් ඉපයූ දෑය හේතුවෙන් අල්ලාත් ඔවුන්ව පරාජය කළේය. අල්ලාත් විනාශයට පත්කළ අයව නුඹලා යහමග යවන්නට කැමැති වන්නේද? තවද අල්ලාත් විනාශයට පත් කරන්නාවූ අයට කිසිම මහක් ඔබ නොදකින්නෙහිය.

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَفِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهِ
 أُرْكْسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا ۗ أَلَا تَرِيدُونَ أَنْ
 تَهْتَدُوا مِنْ أَضَلِّ أَلْتَّهِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
 فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝

90. ඔවුන් අවිශ්වාස කළාක් මෙන් නුඹලාද අවිශ්වාස කරමින්, නුඹලා සහ ඔවුන් එක හා සමාන වීම ඔවුහු කැමැති වෙති. එබැවින් ඔවුන් අල්ලාත්ගේ මාර්ගයෙහි සංක්‍රමණය කරන තෙක් නුඹලා ඔවුනතරෙන් කිසිවෙකුත් මිතුරන් ලෙස නොගනු. තවද ඔවුන් ඉවත හැරුණේ නම්, ඔවුන්ව කොතැනක දුටුවත් ඔවුන්ව හසුකර ගෙන ඔවුන් ඝාතනය කරනු; තවද ඔවුන්ගෙන් කිසිදු මිතුරෙකු හෝ උදව්කරුවෙකු ලෙස නොගනු.

وَذُوًّا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا
 فَتَكُونُونَ سَوَاءً ۗ فَلَا تَتَّخِذُوا
 مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ ۗ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ
 وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ ۖ وَلَا
 تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَّالِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

91. එහෙත් නුඹලා සමඟ ගිවිසුමක් ඇති කරගත් ජනතාව හා බැඳුණ අය හෝ නුඹලා සමඟ සටන් කිරීමේදී හෝ තමන්ගේම ජනතාව සමඟ සටන් කිරීමේදී හෝ ඔවුන්ගේ හදවත් හැකිලි ගොස් නුඹලා වෙත පැමිණී අයද හැරෙන්නටය. තවද අල්ලාත් කැමැති වූයේ නම් නුඹලාට වඩා ඔවුන්ට බලය දෙන්නට තිබුණි, එවිට නියතවශයෙන්ම ඔවුහු නුඹලා සමඟ සටන් කරන්නට තිබුණි. එමෙන්ම ඔවුන් නුඹලාගෙන් වෙන්වී තවද නුඹලා සමඟ සටන් නොකළේ නම්, තවද නුඹලා වෙත සාමය සඳහා ඉල්ලීමක් කළේ නම් එවිට (සිහි තබාගනු) ඔවුන්ට එරෙහිව කිසිදු (ආක්‍රමණයකට) අල්ලාත් නුඹලාට අනුමැතිය දී නොමැත.

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ
 بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ
 جَاءَوكُمْ حَصْرَتٍ صُدُّوهُمْ
 يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ ۖ وَلَا
 شَاءَ اللَّهُ لَسَلْطَتُهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ
 فَإِنْ اغْتَرَزُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ
 أَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلْمَ ۗ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ
 لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝

92. නුඹලාගෙන් ආරක්‍ෂාවීමටද, ඔවුන්ගේම ජනතාවගෙන් ආරක්‍ෂාවීමටද කැමැති තවත් අයද නුඹලා දකිනු ඇත. ඔවුන්ව කලහකාරීත්වයට නැවත යොමු කරවනු ලබන ඕනෑම විටෙකදී ඔවුහු එකඟවීම එයට යොමුවනු ඇත. එබැවින් ඔවුන් නුඹලාගෙන් ඉවත් නොවූයේ නම් හෝ නුඹලා වෙත සාමය සඳහා නොපැමිණෙන්නේ නම් හෝ ඔවුන්ගේ දැන් වළක්වා නොගන්නේ නම්, ඔවුන්ව කොතැනක දුටුවත් ඔවුන්ව හසුකරගෙන ඝාතනය කරනු. මෙවැන්නන්ට එරෙහිව අපි නුඹලාට පැහැදිලි බලය දී ඇත්තෙමු.

سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ
 يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ ۖ كُلَّمَا رُزِّقُوا
 إِلَىٰ الْفِتْنَةِ أُرْكْسُوا فِيهَا ۗ فَإِنْ لَّمْ
 يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلْمَ ۖ وَ
 يَكْفُرُوا بِآيِدِيهِمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ
 حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ جَعَلْنَا
 لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ۝

93. අතපසුවීමකින් සිදුවුවා මිස විශ්වාසිතයෙකු තවත් විශ්වාසිතයෙකුට ආතනය කිරීම ඔහුට යුතු නොවේ. තවද කෙනෙකු විශ්වාසිතයෙකුට අතපසුවීමකින් ආතනය කළේ නම් ඔහු, විශ්වාසිත වහලෙකු නිදහස් කළ යුතු අතර (මියයිර) ඔහුගේ උරුමක්කාරයින් හට වන්දි මුදලක් (ගෙවිය යුතු)වේ. ඔවුන් එය දාණයක් ලෙස අත්හැරියොත් මිස. නමුත් (මරණා ලද තැනැත්තා) ඔහු නුඹලාගේ විරුද්ධවැදීන් ගෙන් කෙනෙකු වී, විශ්වාසිතයෙකුද වූයේ නම්, (වැරදිකරු) විසින් විශ්වාසිත වහලෙකු මුදා හැරිය යුතුය. එමෙන්ම ඔහු නුඹලා සමඟ ගිවිසුමකට බැඳී ජනතාවකට අයත් කෙනෙකු නම්, ඔහුගේ උරුමක්කාරයින්ට වන්දි මුදල දිය යුතු අතර විශ්වාසිත වහලෙකුද මුදා හැරිය යුතුයි. නමුත් කවරෙකුට හෝ (කෙනෙකු) නොලැබුණේ නම්, එවිට ඔහු නොකඩවා දෙමසක් උපවාස කළ යුතුය. මෙය **අල්ලාන්** විසින් නියම කරන ලද පව් ක්ෂමාව අයැදීමේ මගකි. තවද **අල්ලාන් සියල්ල දත්තය, ප්‍රඥා සම්පන්නය.**

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَفْتُلَ مُؤْمِنًا لَّا
 خَطَا، وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى
 أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا، فَإِنْ كَانَ مِنْ
 قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ، وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ
 بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ
 مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
 مُؤْمِنَةٍ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
 شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ، تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ
 وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٣﴾

94. තවද කවුරුන්හෝ විශ්වාසිතයෙකුට ඕනෑකමින් ආතනය කළේ නම්, ඔහුගේ තිලිණය නිරය වේ. ඔහු එනිම වෙසෙනු ඇත. තවද **අල්ලාන්** ඔහු සමඟ කෝපයට පත්වන්නේය තවද ඔහුට ගාපද කරන්නේය. එමෙන්ම ඔහුට මහත් වූ දඬුවමක්ද සූදානම් කරනු ඇත.

وَمَنْ يَفْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا
 فَجَزَاءُ وَهُوَ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَ
 غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلَعْنَةُ وَأَعَدَّ لَهُ
 عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٤﴾

95. එම්බල විශ්වාසනියිනි නුඹලා **අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙහි පෙරට යන විටදී මනා ලෙස පිරික්සනු, තවද සාමයෙහි ආචාරයෙන් නුඹලාට ආචාර කරන කවරෙකුට හෝ 'නුඹ විශ්වාසිතයකු නොවේය'යි නුඹලා නොකියනු, නුඹලා මෙලොව පිවිතයෙහි යහපත් දේවල් සොයන්නෙහුය, නමුත් **අල්ලාන්** වෙත යහපත් දේවල් බහුලව ඇත. මීට පෙරද නුඹලාද එසේ වූවෙහුය. එහෙත් **අල්ලාන්** නුඹලාට **ඔහුගේ** (විශේෂ) අනුග්‍රහය පිරිනැමුවේය. එබැවින් නුඹලා මනා පිරික්සුමක් කරනු, නියතවශයෙන්ම නුඹලා කරන දේ ගැන **අල්ලාන්** මැනෙවින් දන්නේය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
 لِمَنْ آتَىٰ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ كَسْتُمْ
 مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا فَوَعَدَ اللَّهُ مَعَازِمَ كَثِيرَةً
 كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ
 عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٥﴾

96. විශ්වාසිත අය අතරින්, ආබාධිතයින් හැරෙන්නට, (නොගොස්) සිටින අය, **අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙහි තමන්ගේ ධනය හා තමන්ගේ පිවිත මගින් පරිශ්‍රමයෙහි යෙදෙන්නන්ට සමාන නොවන්නෝය. **අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙහි තමන්ගේ ධනය හා

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ

තමන්ගේ පිටින මගින් පරිශ්‍රමයෙහි යෙදෙන්නන්ට, (නොගොස්) සිටින අයට වඩා **අල්ලාන්** තරාතිරමෙන් උසස්කොට ඇත. එමෙන්ම **අල්ලාන්** සෑම අයෙකුටම යහපත පොරොන්දුව ඇත. **අල්ලාන්** පරිශ්‍රමයෙහි යෙදෙන්නන්ට, (නොගොස්) සිටින්නන්ට වඩා මහත්වූ තිලිණයකින් උසස් කොට ඇත.

97. (එනම්) **ඔහු** වෙතින් (පිරිනමන ලද) විවිධ මට්ටමේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වයද, එමෙන්ම විශේෂිතවූ ඝෂමාවද, දයාවද (මගින්)ය. **අල්ලාන් අභියයින්ම ඝෂමාන්විතය, දයාබරය.**

98. ඇත්තෙන්ම ඔවුන් විසින්ම ඔවුන්ගේ ආත්මයන්ට වරද කරමින් සිටින විටද සුරඳුතයින් ඔවුන්ට මරණය පමුණුවන කල්හි (ඔවුන් වෙත) 'නුඹලා කුමක් පසුපසද'යි ඔවුහු (සුරඳුතයින්) අසනු ඇත. 'අපි පොළොවෙහි දුබලයන් ලෙස සලකන ලද්දෙමු'යි ඔවුහු පිළිතුරු දෙන්නෝය. **අල්ලාන්ගේ** හුමිය නුඹලාට සංක්‍රමණය කිරීමට විශාල නොවූයේද'යි ඔවුහු කියනු ඇත. **තිරය** වාසස්ථානය වන්නේ ඔවුන්ටය. එය නපුරු ස්ථානයකි.

99. කිසිදු සැලසුමක් කරගත නොහැකි හෝ කිසිදු මගක් සොයාගත නොහැකි, පුරුෂයින්, ස්ත්‍රීන් හා දරුවන් අතර සිටින දුබලයින් හැරෙයි.

100. මෙවැනි අය ගත් කළ, ඔවුන්ගේ පාපයන් **අල්ලාන්** විසින් මකා දැමිය හැක. මන්ද **අල්ලාන්** පාපයන් මකා දමන්නාද, **අභියයින් ඝෂමාන්විතද** වන බැවිනි.

* 101. තවද කවුරුන්හෝ **අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙහි ඔහුගේ දේශයෙන් සංක්‍රමණය කරන්නේද, ඔහු පොළොවෙහි බහුලවූ අභය ස්ථානයක්ද, සමෘද්ධියද ලබන්නේය. තවද කවුරුන්හෝ **අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙහිද, ඔහුගේ **දුතයාණන්ගේ** මාර්ගයෙහිද ඔහුගේ නිවස හැර, සංක්‍රමණය කරන්නේද, එවිට ඔහුට මරණය පැමිණියහොත් ඔහුගේ තිලිණ **අල්ලාන්** වෙතය. තවද **අල්ලාන් අභියයින්ම ඝෂමාන්විතය, දයාබරය.**

102. තවද නුඹලා පොළොවෙහි ගමනක යෙදී සිටින විටකදී, අවිච්චාසිතයින් නුඹලාට හිංසා කරනු ඇතැයි නුඹලා බියවන්නේ නම්

اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
عَلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَدَّ اللَّهُ
الْحُسْنَ، وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٧﴾

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً، وَكَانَ
عَلَى اللَّهِ عَفْوَاً رَحِيمًا ﴿١٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَقَّعْتُمْ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِينَ
أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فَايَمَنَّا بِكُمْ كُنْتُمْ
مُشْتَصَفِينَ فِي الْأَرْضِ، قَالُوا أَلَمْ
تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتَمَاجِرُوا
فِيهَا، قَالُوا لَيْتَ مَا دَرَبْتُمْ جَهَنَّمَ، وَ
سَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١٩﴾

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالِ
النِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ
حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾

قَالُوا لَيْتَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفُوَ عَنْهُمْ، وَ
كَانَ اللَّهُ عَفْوَاً غَفُورًا ﴿٢١﴾

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ
فِي الْأَرْضِ مُرْعَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً،
وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مَهَاجِرًا إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ
فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَكَانَ اللَّهُ
عَفْوَاً رَحِيمًا ﴿٢٢﴾

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ

* 101. **සටහන:** '(فِي سَبِيلِ اللَّهِ)' යන අරුති වචනයෙහි අරුත වනුයේ අල්ලාන් වෙනුවෙන් හෝ අල්ලාන්ගේ මාර්ගයෙහි යන්න වේ.

නමස්කාරය කෙටිකර ගැනීම නුඹලා කෙරෙහි පවත් නොවන්නේය. ඇත්තෙන්ම අවිශ්වාසිතයින් නුඹලාට ප්‍රකට සතුරන් වන්නෝය.

الصَّلَاةُ إِنَّ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ إِنَّ الْكُفْرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٣٣﴾

103. තවද ඔබ ඔවුන්ගෙහි හිඳ, ඔවුන්ට නමස්කාරය මෙහෙයවන විටදී ඔවුන්ගෙන් එක් කණ්ඩායමක් ඔබ සමඟ නැගිට සිටගනිමින් තමන්ගේ අවිආශ්‍රය ගනිත්වා, තවද ඔවුන්, ඔවුන්ගේ (සජදා) දණ්ඩ නමස්කාරය ඉටු කළායින් පසුව, ඔවුන් ඔබගේ පිටුපසට ගොස්, මෙතෙක් නමස්කාරයෙහි නොයෙදුණ තවත් කණ්ඩායමක් ඉදිරියට පැමිණ ඔබ සමඟ නමස්කාරය කරත්වා, එමෙන්ම මොවුන්ද ඔවුන්ගේ ආරක්‍ෂක විධිවිධාන සලසාගනිමින් ඔවුන්ගේ අවි ආශ්‍රය ගනිත්වා, නුඹලා නුඹලාගේ අවිආශ්‍රය සහ නුඹලාගේ බිඳුබාහිර ගැන නොසැලකිලිමත් වන්නේ නම්, ඔවුන් එක්වරම නුඹලා වෙත කඩා පැනීමට අවිශ්වාසිතයින් කැමැති වන්නෝය. තවද වර්ෂාව හේතු කොටගෙන නුඹලා අපහසුතාවයට පත්වී ඇත්නම් හෝ නුඹලා අසනීප වී ඇත්නම් හෝ නුඹලාගේ අවිආශ්‍රය පසෙක තැබීමෙන් නුඹලා කෙරෙහි කිසිදු වරදක් නොමැත. එහෙත් නුඹලා (සැමවිටම) නුඹලාගේ ආරක්‍ෂාව සලසා ගත යුතුය. නිසඟවශයෙන්ම **අල්ලාන්** අවිශ්වාසිතයින් සඳහා නින්දිතවූ දඬුවමක් පිළියෙල කර ඇත.

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا آسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ ۗ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ ۖ وَآسْلِحَتَهُمْ ۗ وَذَٰلِكَ زَيْنٌ لِّكَفْرِهِمْ ۖ لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَآجِدْهُمْ يَوْمَ يُكْفَرُ أَذَىٰ مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٣٣﴾

104. නුඹලා නැමදීම අවසන් කළ විටදී සිට ගෙනද, හිඳගෙනද ඇලවී සිටිමින්ද **අල්ලාන්** සිහිපත් කරනු, පසුව නුඹලා (අනතුරෙන්) ආරක්‍ෂිත වූ කල්හි (නිසමිත ආකාරයට) නැමදීමෙහි නිරතවනු, නිශ්චිතවම, නැමදීම නිසම කළ වේලාවන්හිදී (ඉටුකිරීමට) විශ්වාසිතයින්ට අණ කරන ලදී.

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَابًا مَّا وَتَعُودُوا ۗ وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۗ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۗ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿٣٤﴾

105. තවද නුඹලා එම ජනතාව සොයා යෑමෙහි අලස නොවනු, නුඹලා විපතට පත්වන්නේ නම්, නුඹලා මෙන්ම ඔවුහුද විපතට පත්වෙති. නමුත් ඔවුහු බලාපොරොත්තු නොවන දේ, **අල්ලාන්ගෙන්** නුඹලා බලාපොරොත්තු වන්නෙහුය. **අල්ලාන් සියල්ල දත්තය, ප්‍රදාසම්පන්නය.**

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِعَاءِ الْقَوْمِ ۗ إِنَّ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٥﴾

* 106. **අල්ලාහ්** විසින් නුඹට ඉගැන්වූ දැයිත් මිනිසුන් අතර විනිශ්චය කිරීම පිණිස නියතවශයෙන්ම **අපි** සත්‍ය අඩංගු **පුත්තකය** නුඹ වෙත පහළ කළෙමු. තවද භක්තිමත් නොවන අය වෙනුවෙන් නුඹ විවාදකරුවෙකු නොවනු.

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ
اللَّهُ، وَلَا تَكُنْ لِلْغَائِبِينَ حَافِيًا ۝۱۰۶

107. තවද **අල්ලාහ්ගෙන්** සමාව අයැදිනු. නිසැකවම **අල්ලාහ් අභියාචිතම සමාකාමිය.** දයාබරය.

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ، إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَحِيمًا ۝۱۰۷

108. තවද තමන්ටම වංක වන්නවුන් වෙනුවෙන් ආයාචනා නොකරනු. නියතවශයෙන්ම ද්‍රෝහි මෙන්ම මහා පාපකාරී කෙනෙකුට **අල්ලාහ්** දයාව නොදක්වන්නේය.

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ
أَنْفُسَهُمْ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوًّا نَآءًا ۝۱۰۸

109. ඔවුනු මිනිසුන්ගෙන් සහවන්නට තැන් කරති. එහෙත් ඔවුන්ට **අල්ලාහ්ගෙන්** සැහවිය නොහැක. තවද **ඔහු** අනුමත නොකරන දේ පිළිබඳව කුමන්ත්‍රණය කරමින් ඔවුන් රාත්‍රිය ගත කරන විටද **ඔහු** ඔවුන් සමඟ සිටින්නේය. එමෙන්ම ඔවුන් කරන දෑය ගැන **අල්ලාහ්** වටලා සිටින්නේය.

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا
يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ رَادُّ
يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ،
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۝۱۰۹

110. බලනු! මෙලොව පිවිතයේදී ඔවුන් වෙනුවෙන් ආයාචනා කරන්නන් නුඹලාමය. එහෙත් පුනරුත්ථාන දිනයේදී ඔවුන් වෙනුවෙන් **අල්ලාහ්** වෙත ආයාචනා කරන්නේ කවුරුන්ද? නැතහොත් ඔවුන්ගේ භාරකරුවන් වන්නේ කවුරුන්ද?

هَآأَنْتُمْ هُوَآءَ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ
عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ
عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ۝۱۱۰

111. තවද කවුරුන්හෝ නපුරක් කර නැතහොත් ඔහුගේම ආත්මයට වැරදි කර, පසුව **අල්ලාහ්ගෙන්** සමාව අයැද සිටින්නේ නම්, **අල්ලාහ් අභියාචිතම සමාකාමී** මෙන්ම **දයාබර** බව ඔහු (නිසැකවම) දකිනු ඇත.

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ
ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ، يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
رَحِيمًا ۝۱۱۱

112. තවද කවුරුන්හෝ පවක් කරන්නේද, එය ඔහුගේම ආත්මයට එරෙහිව පමණක් කරන්නේය. තවද **අල්ලාහ් සියල්ල දත්තය,** **ප්‍රඥාසම්පන්නය.**

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُ
عَلَى نَفْسِهِ، وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ۝۱۱۲

113. තවද, කවුරුන්හෝ දෝෂයක් හෝ පාපයක් සිදුකොට, පසුව එය නිර්දෝෂී අයෙකු මත පටවන්නේ නම්, ඔහු නිශ්චිතවම මිත්‍යාපවාදයෙහි සහ ප්‍රකට පාපයක (බර) උසුලන්නේය.

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ
يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ
بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۝۱۱۳

* 106. තවද විශ්වාස ද්‍රෝහිවන්නන් වෙනුවෙන් ආයාචනා නොකරනු.

* 114. තවද, **අල්ලාහ්ගේ** වරප්‍රසාදය සහ දයාව නුඹ වෙත නොතිබෙන්නට, ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් නුඹව විනාශයට පත්කිරීමට අදිටන් කර ගත්හ. තවද ඔවුන් විනාශ කර ගන්නේ ඔවුන්වම මිස අන් කිසිවෙකු නොවන අතර, නුඹට කිසිදු හානියක් කිරීමට ඔවුන්ට නොහැක. **අල්ලාහ්** නුඹ වෙත **පුස්තකයද ප්‍රඥාවද** පහළ කර නුඹ නොදැන සිටි දේ නුඹට ඉගැන්වියේය, තවද නුඹ වෙතවූ **අල්ලාහ්ගේ** වරප්‍රසාදය ඉමහත්ය.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضْلُوكَ، وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ، وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ، وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

* 115. ඔවුන්ගේ සම්මේලන බොහෝමයක කිසිදු යහපතක් නොමැත. දන්දීම, යහපත, හෝ මිනිසුන් අතර සාමය ඇතිකිරීම යනාදිය අණ කරන්නාවූ (සම්මේලන) හැරය. තවද **අල්ලාහ්ගේ** සොම්නස පනමින් කවුරුන්හෝ එසේ කරන්නේද ඔහුට මහත්වූ හිලිණ **අපි** කඩිනමින්ම ලබා දෙන්නෙමු.

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ، وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٥﴾

116. තවද යහ මග තමන්ට පැහැදිලි වුවායින් පසුව, **දුතරාණන්ට** විරුද්ධ වෙමින්, විශ්වාසිතයින්ගේ හැර අන් මගක් අනුගමනය කරන්නාවූ ඔහු **අපි** ඔහු යන්නාවූ මගෙහි යන්නට හරින්නෙමු. තවද ඔහු **තිරයෙහි** හෙලන්නෙමු. තවද එය ඉතා නපුරු ස්ථානයකි.

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِمْ، وَسَاءَ ثَمَرًا مَصِيرًا ﴿١١٦﴾

117. යම්කිසිවක් **ඔහුට** කොටස්කරුවෙකු ලෙස සම කිරීම **අල්ලාහ්** කිසිවිටෙකත් ස්‍රෝමව නොදෙන්නේය, නමුත් **ඔහු** කැමති ඕනෑම කෙනෙකුට එයට වඩා අඩු දෑයකට **ඔහු** ස්‍රෝමව දෙන්නේය. තවද කවුරුන් හෝ **අල්ලාහ්ට** යම්කිසිවක් කොටස්කරුවෙකු ලෙස සම කරන්නේද ඔහු ඇත්තෙන්ම නොමගෙහි බොහෝ දුර ගොස් ඇත.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ، وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٧﴾

118. **ඔහු** හැර ඔවුන් යදින්නේ බොරු දේවතාවියන් මිස අන් කිසිවක් නොවේ. නමුත් (ඇත්තෙන්ම), ඔවුන් යදින්නේ කැරලිකාර **සාතන්ට** මිස අන් කිසිවෙකු නොවේ.

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَّا إِنثًا، وَلَنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٨﴾

* 114. තවද, අල්ලාහ්ගේ වරප්‍රසාදය සහ දයාව නුඹව වෙත නොතිබෙන්නට, ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් නුඹලාව නොමග යවන්නට අදිටන් කර ගත්හ (නමුත් **ඔහු** ඔවුන්ගේ සැලැස්ම නිෂ්චල කළේය). ඇත්තෙන්ම නොමග යවන්නේ ඔවුන්වම මිස අන් කිසිවෙකු නොවන අතර, නුඹලාව කිසිදු හානියක් කිරීමට ඔවුන්ට නොහැක.

* 115. ඔවුන්ගේ රහස් සාකච්ඡාවලින් කිසිදු යහපතක් පිටවන්නේ නොමැත, දුගින් වෙනුවෙන් වැයකිරීමට හෝ පොදුපන සහකාශනය සඳහා ක්‍රියා කිරීමට හෝ ජනතාව මිනිසුන් අතර සමාදානය ඇතිකිරීමට හෝ පුනරුත්ථාපනය කිරීමට තිරණය කරන්නාවූ අවස්ථාවන් හැරය.

119. ඔහුට **අල්ලාහ්** ශාප කර ඇත. තවද ඔහු (මෙසේ) කිවේය 'මම **ඔබගේ** දාසයින්ගෙන් නියමිත කොටසක් ගන්නෙමි.'

لَعْنَةُ اللَّهِ وَ قَالَ لَا تَخْذَنَ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٩﴾

120. 'තවද, නිෂ්චිතවම මම ඔවුන්ව නොමග යවන්නෙමි. ඔවුන් තුළ නිෂ්චල ආශාවන් ඇති කරවන්නෙමි. තවද නිසැකවම, ඔවුන් ඔවුන්ගේ (සහ අනෙකුත් ගව සතුන්ගේ) කන් කපා හැරීමට මම ඔවුන්ට අණ කරන්නෙමි, තවද නිසැකවම මම ඔවුන්ට නියෝග කරන්නෙමි, එවිට ඔවුන් **අල්ලාහ්ගේ** මැවීමේ වෙනස් කරනු ඇත. තවද යමෙක් **අල්ලාහ්** හැර **කාතන්ව** මිතුරකු ලෙස ගන්නේද ඔහු නිසැකවම ප්‍රකට පරාජයක් අත් කර ගන්නේය.

وَلَا ضَلَّيْنَهُمْ وَلَا مَنِيْنَهُمْ وَلَا مَرْتَهُمْ فَلْيَبْتِكُنْ اِذَا نَالَ نَعَامٌ وَلَا مَرْتَهُمْ فَلْيَعْرِضْ خَلَقَ اللَّهُ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا ثَامِيْنًا ﴿١٢٠﴾

121. ඔහු ඔවුන්ට පොරොන්දු දෙමින් ඔවුන් තුළ නිෂ්චල ආශාවන් වැඩි කරවන්නේය, තවද **කාතන්** නිෂ්චල දේවල් මිස අන් කිසිවක් ඔවුන්ට පොරොන්දු නොවන්නේය.

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيْنَهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُورًا ﴿١٢١﴾

122. ඔවුන්ගේ වාසස්ථානය නිරය වන්නේය. තවද එයින් මිදීමට කිසිදු මගක් ඔවුන් නොදකින්නේය.

اُولٰٓئِكَ مَا وَاٰهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَخِيْصًا ﴿١٢٢﴾

123. එහෙත් විශ්වාස කර, යහපත් ක්‍රියා කරන්නන්ව **අපි**, එහි යටින් ගලාබස්නා ගංගාවලින් යුත් **උදානයන්හි** ඇතුළු කරන්නෙමු, ඔවුහු එවායෙහි සදාකල්කීම් වෙසෙන්නේය. (එය) **අල්ලාහ්ගේ** නොවරදින පොරොන්දුවකි. තවද **අල්ලාහ්ට** වඩා සහස්වාදී විය හැක්කේ කවරෙකුගේ වදනද?

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا اِلَّا نَهْرٌ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبْدًا وَّاَعْدَا اللّٰهِ حَقًّا وَّ مِّنْ اٰصْدَقٍ مِّنَ اللّٰهِ قِيْلًا ﴿١٢٣﴾

124. එය නුඔලාගේ කැමැත්ත පරිදි හෝ **පුත්තකයෙහි ජනතාවගේ** කැමැත්ත පරිදි හෝ නොවේ. කවුරුන්හෝ නපුරක් කරන්නේද එයට ප්‍රතිවිපාක දෙනු ලබන්නේය. තවද **අල්ලාහ්** හැර, ඔහුට කිසිදු මිතුරෙකු හෝ උදව්කරුවෙකු ඔහු නොදකින්නේය.

لَيْسَ بِاٰمَانِيْنِكُمْ وَلَا اٰمَانِيْ اٰهْلِ الْكِتٰبِ مَن يَّعْمَلْ سُوْٓءًا يُّجْزٰٓءُ بِهِ وَّ لَا يَجِدْ لَهُ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّ لَا نَصِيْرًا ﴿١٢٤﴾

125. නමුත් කවුරුන් හෝ, පුරුෂයෙකු හෝ ස්ත්‍රියකු හෝ වේවා, යහපත් ක්‍රියා කරන්නේද, තවද විශ්වාසිතයෙකුද වේ නම්, එවැන්නන් **ස්වර්ගයට** පිවිසෙන්නේය, තවද ඉඳි ඇටයක මතුපිටෙහි වූ කුඩා සිදුරක් (තරම් වත්) ඔවුන්ට වරදක් සිදු නොවනු ඇත.

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصَّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَّ لَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ﴿١٢٥﴾

126. තවද, මුළුමනින්ම **අල්ලාහ්ට** අවනත වී, යහපත් ක්‍රියා කරන්නෙකුද වී, **ඉබ්රාහිම්ගේ** සෘජු ආගම පිළිපදින්නේද ඔහුට වඩා

وَمَنْ اٰحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاَتَّبَعَ مِلَّةَ

ධම්මයෙහි යහපත් වන්නේ කවරෙක්ද? තවද **අල්ලත් ඉබ්‍රාහිමිට** විශේෂිත මිතුරෙකු ලෙස ගත්තේය.

127. තවද අහස්හි ඇති දේද, පොළොවෙහි ඇති දේද **අල්ලත්ට** අයත් වේ. **අල්ලත්** සියළු දේ ග්‍රහණය කරන්නාය.

128. තවද ඔවුහු ස්ත්‍රීන් සම්බන්ධයෙන් (නීතිමය) තීන්දුව ඔබගෙන් විමසන්නෝය. පවසන්න, **අල්ලත්** නුඹලට ඔවුන් සම්බන්ධයෙන් **ඔහුගේ** තීන්දුව දෙන්නේය. එලෙසම මෙම **පුස්තකයෙහි** නුඹලට කියා දෙන ලද අනාට ගැනැණු ළමයින් සම්බන්ධයෙන්ය, තවද නුඹල ඔවුන්ට නියම කර ඇති දේ ඔවුන්ට නොදී, ඔවුන්ව විවාහ කරගැනීමට කැමැති වන්නෙහුය. තවද දැරියන් අතරින් දබලයින් (සම්බන්ධයෙන්ය). තවද නුඹල අනාටයින් කෙරෙහි සාධාරණය ඉටු කරනු යැයි (**ඔහු** නුඹලට අණ කරන්නේය). තවද නුඹල කුමන යහපත් ක්‍රියාවක් කළද, නියතවශයෙන්ම **අල්ලත්** එය මැනෙවින් දන්නේය.

129. තවද කිසියම් ස්ත්‍රීයක් ඇයගේ ස්වාමි පුරුෂයා වෙතින් අයුතු සැලකිල්ලක් හෝ අසාධාරණයක් ගැන බිය වන්නේ නම්, ඔවුන් දෙදෙනා අතර සුදුසු පරිදි සමාදානයක් ඇති කර ගැනීම ඔවුන් දෙදෙනා කෙරෙහි කිසිදු පවක් නොවේ. තවද සමාදානය විඳිෂ්ට වේ. තවද මිනිසුන් මසුරුකමට නැඹුරු කරවා ඇත. තවද නුඹල යහපත් ක්‍රියාකරමින්, ධාර්මිකයින්ද වන්නේ නම්, නියතවශයෙන්ම නුඹල කරන දේ ගැන **අල්ලත්** ඉතාමත් සැලකිලිමත්ය.

130. තවද, නුඹලට විඳිෂ්ඨ වේතනාවන් තිබුනද, භාර්යාවන් අතර පරිපූර්ණ සමතුලනයක් නුඹලට ඇබිය නොහැකිය. එබැවින් නුඹල මුළුමනින්ම (එක් කෙනෙකු) වෙතට පමණක් නැඹුරු වෙමින් අනෙක් තැනැත්තිය නොසලකමින්, රුකබලා නොගනිමින්, අතරමත් කළ අයෙකු ලෙස නොහරිනු. තවද නුඹල නිවැරදි කරගනිමින්, ධාර්මිකයින් ක්‍රියාකරන්නේ නම්, නිසැකවම **අල්ලත් අභියසින්ම කෂමාවිතය. පරම දයාබරය.**

131. තවද ඔවුන් දෙදෙනා වෙන් වූයේ නම්,

إِزْهِيْمَ حَنِيفًا ۖ وَاتَّخَذَ اللهُ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلًا ﴿٢٧﴾

وَاللّٰهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَكَانَ اللهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطًا ﴿٢٨﴾

وَيَسْتَفْتُوْكَ فِي النِّسَاءِ ؕ قُلِ اللهُ يُفْتِيْكُمْ فِيْهِنَّ ۗ وَمَا يُثْبِتُ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِي يَتَمٰى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُوْنَهُنَّ مَا كَتَبَ لَهُنَّ وَتَرَعَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ ۗ وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْوُلْدَانِ ؕ وَاَنْ تَنْقُوْا اِلَيْهِنَّ بِاَلْقِسْطِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللهَ كَانَ بِهٖ عَلِيْمًا ﴿٢٩﴾

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَغْلِهَا يُتْسُوْرًا أَوْ إِعْرَاصًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۗ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأِنْ أَحْضَرْتِ الْاَنْفُسَ الشُّحْرَ ؕ وَإِنْ تُحْسِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿٣٠﴾

وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْا اَنْ تُخْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَاءِ ۗ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيْلُوْا اِلَى الْمَيْلِ ۗ فَتَذَرُوْهَا كَمَا مَعْلُوْقَةً ۗ وَإِنْ تَصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٣١﴾

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللهُ كُلًّا مِنْ

අල්ලත් ඔහුගේ සමෘධිබවින් දෙදෙනම ස්වධීනභවයට පත් කරන්නේය. **අල්ලත් සර්ව විධාපකය, ප්‍රඥා සම්පන්නය.**

132. තවද අහස්හි ඇති දේද, පොළොවෙහි ඇති දේද **අල්ලත්ට** අයත්ය. තවද නිසැකවම **අපි** නුඹලට පෙර **ප්‍රස්තකය** දෙන ලද්දන්ටද **අල්ලත්** කෙරෙහි බිය දක්වන්නායි විධානය කළෙමු, එමෙන්ම නුඹලටද (විධානය කළෙමු). නමුත් නුඹල ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ නම්, අහස්හි ඇති දේද, පොළොවෙහි ඇති දේද **අල්ලත්ට** අයත් (බව සිහි තබාගනු), තවද **අල්ලත් ස්වයං-පෝෂිත, ප්‍රයංසා හිමිය.**

133. තවද අහස්හි ඇති දේද, පොළොවෙහි ඇති දේද **අල්ලත්ට** අයත්ය, තවද **ආරක්ෂකයෙකු** ලෙස **අල්ලත්** ප්‍රමාණවත්ය.

134. **ඔහු** කැමැති වූයේ නම්, එමීබල ජනතාවෙහි! **ඔහු** නුඹලව ඉවත් කොට (නුඹල වෙනුවට) වෙනත් අයව ගෙන එන්නේය. තවද එසේ කිරීමට මුළු බලය **අල්ලත්** සතුය.

135. කවුරුන්හෝ මෙලොවෙහි තිලිණ ප්‍රියකරන්නේද, මෙලොවෙහි සහ මතු වෙති තිලිණ **අල්ලත්** සතු (යැයි ඔහු සිහිතබා ගනිත්වා). තවද **අල්ලත් සියල්ල අසන්නාය. සියල්ල දකින්නාය.**

136. එමීබල විශ්වාසිතයිනි! යුක්තිය ඉටුකිරීමෙහි දැඩිව සිටිනු. (තවද) එය නුඹලට එරෙහිව හෝ නුඹලාගේ දෙමව්පියන්ට සහ ඥාතින්ට එරෙහිව වුවද **අල්ලත්** වෙනුවෙන් සාක්ෂිකරුවන් වනු. ඔහු පොහොසත් වුවද, දුප්පත් වුවද **අල්ලත්** ඔවුන් දෙදෙනා පිළිබඳව (නුඹලට වඩා) සැලකිලිමත් වන්නේය. එබැවින් නුඹල සාධාරණව කටයුතු කිරීම පිණිස පහත් ආගාවන් අනුගමනය නොකරනු. නුඹල (සත්‍යය) වසන් කළේ නම් හෝ (එය) මගහැරියේ නම්, නුඹල කරන දේ ගැන **අල්ලත්** මැනෙවින් දන්නේ (යැයි සිහි තබාගනු)

137. එමීබල විශ්වාසිතයිනි! **අල්ලත්** කෙරෙහිද, **ඔහුගේ දුතයාණන්** කෙරෙහිද, **ඔහුගේ දුතයාණන්ට** පහළ කළ **ප්‍රස්තකය** කෙරෙහිද, (එයට) පෙර පහළ කළ **ප්‍රස්තකය** කෙරෙහිද විශ්වාස කරනු. තවද කවුරුන් හෝ

سَعَتِهِ، وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿٣١﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ، وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿٣٢﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، كَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣٣﴾

إِنْ يَشَاءُ يُدِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخِرِينَ، وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿٣٤﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾

يَأْيُهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ، إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا، فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْرِضُوا، وَإِنْ تَلَّوْا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٣٦﴾

يَأْيُهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ، وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ

අල්ලාහ් කෙරෙහිද, **ඔහුගේ සුරුසුරුකයන්** කෙරෙහිද, **ඔහුගේ පුත්තකයන්** කෙරෙහිද, **ඔහුගේ දුතයින්** කෙරෙහිද, **අවකාශ දිනය** කෙරෙහිද, අවිශ්වාස කරන්නේද, නියතවශයෙන්ම ඔහු දුර්මාර්ගයෙහි බොහෝ දුර ගොස්ය.

138. කවුරුන් හෝ විශ්වාස කර, පසුව අවිශ්වාස කර නැවත විශ්වාස කර, පසුවද අවිශ්වාස කර, (අනතුරුව) අවිශ්වාසයෙහිම වැඩි වන ඔවුන්ට **අල්ලාහ්** කිසිසේත්ම සෂමාව නොදෙන්නේය. **ඔහු** ඔවුන්ව යහමගට යොමුකරන්නේ ද නොමැත.

139. කුහකයින්ට, ඔවුන් සඳහා බරපතල දැඬුවමක් ඇති බවට ආරංචිය දෙනු.

140. ඔවුහු මිත්‍රයින් ලෙස විශ්වාසිතයින් වෙනුවට අවිශ්වාසිතයින්ව ගනිති. ඔවුහු මොවුන් වෙතින් ගෞරවය අපේක්ෂා කරන්නෙහුද? එසේනම් සියළු ගෞරව **අල්ලාහ්ට** හිමි (යැයි ඔවුන් සිහිතබා ගනිත්වා)

141. තවද **අල්ලාහ්ගේ සළකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබීමද, සරදම් කරනු ලැබීමද නුඹලා ඇසුවහොත් ඔවුන් එය හැර වෙනත් කට්ටක යෙදෙන තුරු නුඹලා ඔවුන් සමඟ අසුන් නොගනුයි. **ඔහු පුත්තකයේ** නුඹලාට දැනටමත් අනාවරණය කර ඇත. එසේ වුවහොත් නුඹලාද ඔවුන් මෙන් වන්නෝය. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ්** කුහකයින් සහ අවිශ්වාසිතයින් යන සියල්ලන්වම **තිරයෙහි** එක්රැස් කරවයි.

142. මොවුන් නුඹලා පිළිබඳව (ආරංචියක්) බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිති. නුඹලාට **අල්ලාහ්ගෙන්** ජයක් ලැබුනේ නම්, මොවුන් 'අපි නුඹලා සමඟ නොසිටියෙමුද?' යි පවසති. තවද අවිශ්වාසිතයින්ට (එයින්) කොටසක් ලැබුනේ නම්, මොවුන් 'අපි නුඹලාට වඩා යක්තිමත් වෙමින් විශ්වාසිතයින්ගෙන් නුඹලාට ආරක්ෂා නොකළෙමුද?' යි (ඔවුන් වෙත) පවසති. **පුනරුත්ථාන දිනයේදී** **අල්ලාහ්** නුඹලා අතර විනිශ්චය කරන්නේය. තවද විශ්වාසිතයින්ව (අභිබවා යෑමට) **අල්ලාහ්** අවිශ්වාසිතයින්ට කිසිදු මගක් නොදෙන්නේය.

143. කුහකයින් **අල්ලාහ්ව** මුළු කිරීමට තැත් කරති, එහෙත් **ඔහු** ඔවුන්වම මුළාවීමට

قَبْلُ، وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٢٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَدَّادُوا كُفْرَالَهُمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا يُلْهِيَ دِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿٣٨﴾

بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكُفْرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْبَتَعُونَ عِنْدَهُمْ الْوَعْدَ فَإِنَّ الْوَعْدَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿٣٩﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَ يُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِن كُمْ إِذَا مَثَلُهُمْ، إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۖ وَإِن كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْكُمْ وَعَمَّنَعْتُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿٤١﴾

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ

සළස්වන්නේය. තවද ඔවුහු **නමස්කාරය** සඳහා සිටගන්නා විට අලසතාවයෙන් සිටගනිති, (තවද) ඔවුහු (නමස්කාරය) මිනිසුන්ට පෙන්නීම පිණිසය. තවද ඔවුහු **අල්ලාත්ව** ස්වල්ප වශයෙන් පමණක් සිති කරති.

144. එනා (මෙහා) අතර වැනෙමින්, මේ අයටත් ඒ අයටත් (අයත්) නොවන්නේය. තවද **අල්ලාත්** කවරෙකු හෝ විනාශයට පත් කරන්නේද, ඔහුට කිසිදු මහක් ඔබ නොදකිනු ඇත.

145. එමඛල විශ්වාසිතයින්! විශ්වාසිතයින්ට වඩා ප්‍රමඛල, අවිශ්වාසිතයින්ව මිත්‍රයින් ලෙස නොගනු. නුඹලා නමන්ටම එරෙහිව **අල්ලාත්ව** පැහැදිලි කාඩක ගෙන හැර පෑමට අදහස් කරන්නෙහුද?

146. නියතවශයෙන්ම කුහකයින් **ගින්නෙහි** ගැඹුරුම පතුලෙහි සිටින්නේය. තවද ඔවුන්ට කිසිදු උදව්කරුවෙකු ඔබ නොදකින්නෙහිය.

147. පශ්චාත්තාප වෙමින්, නිවැරදි කර ගනිමින්, **අල්ලාත්ව** දැඩිව ග්‍රහණය කර ගනිමින්, **අල්ලාත්ව** ඔවුන්ගේ අවනතතාවයෙහි අවංක වන්නාවූ අය හැරෙන්නටය. මොවුහු විශ්වාසිතයින් අතර වෙති. තවද **අල්ලාත්** විශ්වාසිතයින්හට විශිෂ්ටවූ තිලිණයක් ඉක්මනින් පිරිනමන්නේය.

148. නුඹලා කෘතඥ වෙමින්, විශ්වාස කරන්නේ නම්, **අල්ලාත්** නුඹලාට දඬුවම් දෙන්නේ කුමකටද? තවද **අල්ලාත් අගය කරන්නාය, සියල්ල දත්තාය.**

149. අගෝහන වදන් ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කිරීම **අල්ලාත්** ප්‍රිය නොකරන්නේය. වැරද්දකට ලක්කරනු ලැබුවෙකු (ගේ පාර්ශ්වයෙන්) හැරය. නිෂ්චිතවම **අල්ලාත් සියල්ල අත්තාය, සියල්ල දත්තාය.**

150. නුඹලා කිසියම් යහපත් ක්‍රියාවක් ප්‍රසිද්ධියේ කරන්නේ නම් හෝ එය සභවා තබන්නේ නම් හෝ නපුරකට සමාව දෙන්නේ නම් හෝ නිසැකවම **අල්ලාත් පවි මකා දමන්නාය, (තවද) බලගම්පන්නය.**

151. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාත්** කෙරෙහිද, **ඔහුගේ දුතයින්** කෙරෙහිද අවිශ්වාස කරමින්, **අල්ලාත්** සහ **ඔහුගේ දුතයින්** අතර

خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يُذَكِّرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣١﴾

مَذَبَيْنِ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلاَ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكُفْرِيْنَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرْيَدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَنَا مُبِينًا ﴿٣٣﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿٣٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَآغْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا إِلَيْهِمْ يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أُجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَائِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿٣٦﴾

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿٣٧﴾

إِنْ تُبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءِ فَوَاتٍ اللَّهُ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا ﴿٣٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ

උසස්කමක් ඇති කිරීමට කැමැති වෙමින් 'අපි සමහරෙකු කෙරෙහි විශ්වාස කරන අතර තවත් සමහරෙකු කෙරෙහි අවිශ්වාස කරමු'යි පවසමින්, මේ අතර මහක් ගන්නට කැමැති වන අය

152. නියතවශයෙන්ම, ස්ථිර අවිශ්වාසිතයින් මොවුන්ගේ. තවද අවිශ්වාසිතයින් සඳහා නින්දිතව දඬුවමක් අපි පිළියෙල කර ඇත්තෙමු.

153. තවද අල්ලාහ් කෙරෙහිද, ඔහුගේ (සියලු) දුෂ්කරයින් කෙරෙහිද විශ්වාස කරමින්, ඔවුන් කිසිවෙකු අතර උසස්කමක් ඇති නොකරන්නන් හට, ඔවුන්ගේ තිළිණයන් ඔහු ඉක්මනින් ලබා දෙන්නේය. අල්ලාහ් අතිශයින්ම භෞමාකාමිය, දයාබරය.

154. පුස්තකයෙහි ජනතාව ඔබගෙන් අහසින් පුස්තකයක් ඔවුන් වෙත පහළ කරන්නෙයි ඉල්ලති. ඔවුන් මුකාගෙන් මෙයටත් වඩා මහත්වූ දෙයක් ඉල්ලති. 'අපට අල්ලාහ්ව එළිපිටම පෙන්වනු'යි ඔවුන් කින. එවිට ඔවුන්ගේ සීමාව ඉක්මවීම හේතුවෙන් විනාශකාරී දඬුවමක් ඔවුන්ව හසුකර ගන්නේය. අනතුරුව ඔවුන්ට පැහැදිලි සළකුණු පැමිණි පසුවද ඔවුන් (නැමදුම සඳහා) වසු පැටවෙකු ගත්හ. එහෙත් අපි එයට(ද) සමාව දුන්නෙමු. තවද අපි මුතාව පැහැදිලි පියග්‍රාහි තර්කයක් දුනිමු.

155. අපි ඔවුන්ගෙන් ප්‍රතිඥාවක් ලබාගනිමින් ඔවුන්ට ඉහලින් කන්ද එසෙවීමෙහි, එමෙන්ම අපි ඔවුන්ට, 'නුඹලා යටහත් පහත්ව දොරටුවෙන් ඇතුළුවනු'යි කිවෙමු. තවද අපි ඔවුන්ට, 'සබත්' (විෂයයෙහි) සීමාව නොඉක්මවනු'යි කිවෙමු. තවද අපි ඔවුන්ගෙන් ස්ථිරවූ ප්‍රතිඥාවක් ගත්තෙමු.

156. පසුව, ඔවුන්ගේ තම ප්‍රතිඥාව කඩ කිරීමද, අල්ලාහ්ගේ සළකුණු ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේප කිරීමද, අසාධාරණ ලෙස වක්තෘවරන්ව කාතනය කිරීමට ඔවුන්ගේ තැත් කිරීමද, 'අපගේ හදවත් ආවරණයන්ගෙන් වැසි ඇතැ'යි ඔවුන්ගේ පැවසීම හේතුවෙන්ද, එසේනොව, ඔවුන්ගේ අවිශ්වාසිතභාවය හේතුවෙන් අල්ලාහ් ඒවාට මුළු තැබුවේය. එබැවින් ඔවුන් ස්වල්පයක් මිස විශ්වාස නොකරති.

وَرُسُلِهِمْ وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ مِنْ بَعْضِ وَ نَكْفُرُ مِنْ بَعْضِ، وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بِبَيْنِ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٥٢﴾

أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا ۖ وَاعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٥٣﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَ لَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُم مِّنْ لَّدُنَّا ۖ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٤﴾

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَلِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّوْقَةُ بِأَعْيُنِهِمْ ۖ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْمَوْئِدُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ ۖ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿٥٥﴾

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَ قُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا ۖ وَ قُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ ۖ وَ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٥٦﴾

فِيمَا نَقُضُوا مِنْهُم مِّيثَاقَهُمْ وَ كَفَرُوا بِهِمْ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَ قَتَلُوا الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ۖ وَ قَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ ۖ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٧﴾

157. තවද ඔවුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේප කිරීමද, **මර්ගම්** එරෙහිව ඔවුන්ගේ බරපතල අයුතු වෛද්‍යා කිරීම හේතුවෙන්ද,

وَيَكْفُرِهِمْ دَقْوِيلُهُمْ عَلَى مَرْيَمَ
بُهْتَانًا عَظِيمًا

* 158. තවද **අල්ලාහ්ගේ දුතයෙකු** වන **මර්ගම්ගේ** පුත්, **රිසා මෙහායා**ව නිසැකවම අපි ඝාතනය කළෙමුයි ඔවුන්ගේ පැවසීම හේතුවෙන්ද, එහෙත් ඔවුන් ඔහුව ඝාතනය කළේද නොමැත, කුරුසියෙහි තබා මැරුවේද ♦ නොමැත. නමුත් ඔවුන්ට ඔහුව (කුරුසියේ පිට ඇණ ගසා මරා දැමුවේකු මෙන්) පෙනෙන්නට සලස්වන ලදී. තවද මෙහි වෙනස් මතයේද දරණ අය, ඇත්තෙන්ම මේ පිළිබඳව සැකයෙහි (තත්ත්වයක) සිටිති. ඔවුන්ට එය පිළිබඳව (නියත) දැනුමක් නොමැති නමුත් අනුමානයක් අනුගමනය කරති. තවද ඔවුහු මෙම (අනුමානය) නියතතාවයට නොපෙරළින.

دَقْوِيلُهُمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى
ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ
وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن سُبُّهُ لَهُمْ وَإِن
الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَأُبَيِّنُ لَهُمْ
مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۗ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا

◆ එනම්: ඔහුව කුරුසියේ පිට ඇණ ගසා මරා දැමීම.

*158. **සටහන:** ජේසුස්ව කුමන හෝ ආකාරයෙන් ඝාතනය කිරීමට ගත් ඔවුන්ගේ ප්‍රයත්නය අසාර්ථක වීම පිළිබඳ අවධාරනයෙන් පෙන්වීම කරයි. ජේසුස්ව ඝාතනය කිරීමේ පිළිබඳ යුදෙව්වන් දෝඩන පුරකාරම් වාක්‍යයේ මුල් කොටසෙන් කියවන්නා හට මතක් කරදීමක් කරදෙනු ලැබේ.

යුදෙව්වන්ගේ මෙම අයිතිවාසිකම් කියාපෑම ශුද්ධ වූ කුර්ආනය මගින් තරයේ ප්‍රතික්ෂේප කරනලදී. එ බැවින් වාක්‍යයේ අවසන් කොටසෙහි තිරනාත්මක ප්‍රකාශය වන්නේ කුමන දෙයක් හෝ සිදුවුවත් නියතවම ඔහුව ඝාතනය කිරීමට ඔවුන් අසාර්ථක වූහ.

මෙයින් අදහස් වන්නේ කුරුසියේ මත ඇත ගැසීමේ ක්‍රියාවලිය ප්‍රතික්ෂේප කරීම කරනු නොලැබීම නොව කුරුසිය මත මරණය නොවූ බව ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබීමයි. **‘වලාකින් ශබ්බිහ ලහුම්’** (**وَاللَّهُ يَخْتَارُ**)

මෙයින් සඳහන් වන **‘ශබ්බිහ’** (**شُبُّهُ**) යන වචනය මනාව අධ්‍යනය කළ යුතුය. මුලින් සඳහන් කළා වූ වාක්‍යයේ කරනු ජේසුතුමා හැර අන් අයෙකු හෝ එසේ නැතහොත් පොදුව සිද්ධියක් සම්බන්ධයෙන් හෝ සඳහන් කළහැකි බවට අවසර දෙනු නොලැබේ. මෙහි **‘ශබ්බිහ’** (**شُبُّهُ**) යන වචනයේ ව්‍යාකරණකුලව යොදා ඇති සර්වභාමය ජේසු ක්‍රිස්තුස් තුමාහැර වෙන කිසිවෙකුටත් සඳහන් කළ නොහැක. මෙයින් ඔහුව හඳුනා ගැනීමට අපහසු වූ බවත් ඔහු හා සමාන කෙනෙකුව ඔවුන්ට පෙනෙන්නට සැලසුබවත් අදහස් කරයි. මේ අනුව ජේසු තුමා ව කුරුසියේ එල්ලා තැබීමක් වෙන කෙනෙකුට එල්ලා ලෙස පෙනුණි. මෙයින් පෙන්වන්නේ කුරුසිය මත ඇණගැසීම හෝ එයින් මරණයක් සිදුවූ ලෙස පෙන්වන්නට සැලැස්වීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක් නොව කුරුසිය මත ඇණ ගැසීමෙන් එම මරණය සිදු වූ බව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමයි. ඇත්තෙන්ම සිදුවූයේ කුමක්ද යන්න පිළිබඳව මහත් ව්‍යාකූල භාවයක් ඇතිවිය. එබැවින් මෙම වාක්‍ය ව්‍යාකූල භාවය හා සැකය යනාදියෙන් වූ සම්භවය නොනවත්වා වර්ධනය කරයි. මෙය හැර අන් කියල්ල අනුමානයකි, අවසන් නිගමනයද මෙයයි.

‘ශබ්බිහ’ (**شُبُّهُ**) යන වචනය මේ සිද්ධියට අදාලවේ නම් මෙය ප්‍රතිවිරුද්ධ අයිතිවාසිකම් කියාපාන තර්ක කරන දෙපාර්ශවයක් අතර කුමක් සිදුවූයේද යන්න පෙන්වීම කරනු ඇත. ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් කියාපෑමේ වලංගුභාවය මෙම දෙපාර්ශවය අතරද සිටීර නැත. උදාහරණයක් වශයෙන් කුරුසියේ මත ඇණ ගසා ජේසුතුමාගේ මරණය සහ පසුව මළුවන්නෙක් නැතිවීම පිළිබඳව කිතුනුවන්ගේ විශ්වාසය කිසිම පදනමක් නොවන හුදෙක් අනුමානයකි. එමෙන්ම කුරුසිය මත ජේසුතුමාගේ මරණය සම්බන්දයෙන් යුදෙව්වන්ගේ අයිතිවාසිකම් කියාපෑම අනුමාන සහගතය. මේ හෙයින් ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම වනුයේ පිලාතාගෙන් ජේසුස් තුමාගේ දේහය ලබා ගැනීම සඳහාය.

*159. එයට පටහැනිව, අල්ලාන් තමා වෙතට ඔහුව උසස් කළේය. අල්ලාන් බලසම්පන්නය, ප්‍රඥා සම්පන්නය.

بَلِّغْهُمْ رِيسَالَ اللَّهِ إِلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا

අතරෙන්ම ඔහුගේ මරණයැයි කියන ලද සම්පූර්ණ කටාන්ගය සම්බන්දයෙන් ඔවුන්ගේ සැකයන් පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කළහ. තවද ඔහුගේ මරණයෙන් ගැලවීමේ සම්භාවිතාවයෙහි ඔහු මළවුන්ගෙන් නැගිටවනු ලද්දා යැයි පවසමින් මහජනයා ඉදිරියේ නැවත පෙනී සිටීමට හැකිවේ යැයි පිලාතුව අවවාද කලහ. (මතේව් 27:63-64-)

මෙම වාක්‍යයේ 'වගුන්හල්ලසින' (بَلِّغْهُمْ) යන අවසන් කොටස අධ්‍යනය යටතේ පවසන විට අතරෙන්ම කවුරුන්ගේ මේ පිළිබඳව (නැත්නම් ඔහු පිළිබඳව එසේම අතරෙන්ම ඔහුට සිදුවූ විපත) වෙනස් මතභේද දරන්නේද ඔවුන්ම සැකයේ පසුවෙති.

* 159 සටහන බහුතර ලෞකික මත දරන මුස්ලිම් වරුන්ගේ අනුමානය මෙම වාක්‍යයේ කොටසේ 'බල්' (بَلِّغْ) යන්න කුරුසය මත ඇණ ගැසීමේ ක්‍රියාවලිය වෙතට අරුත් ගන්වයි. එනම් ඔහු කුරුසය මත මිය යෑම වෙනුවට දෙවියන් සවර්ගයේ යම් තැනකට ඔහුව ගාරිකව එසවීම මගින් ඔහුව මුදවාගත් බවයි, එසේ හෙයින් ඔහුව කුරුසය මත ඇණගැසීමට පෙර සිටි ආකාරයෙන්ම ආකාශයේ කොතැනක හෝ ඔහුට හිමිව තිබූ ගරියෙන් ඔහු ජීවත්ව සිටිය යුතුයි.

(අ) පේසුස් කිසිවිටෙකත් ඇණ ගැසීමට ලක් නොවූයේ නම් කුරුසයේ ඇණ ගැසීමේ සම්පූර්ණ ඉතිහාසය ප්‍රබල ලෙස ප්‍රතික්ෂේප කරයි කරනු ලබන්නේද? එමෙන්ම යුදෙව්වන්, කිතුනුවන්, හා රෝමානුවන් ප්‍රබන්දයක් හෝ මායාවක් වූ කටාංගය ලෙස අත් විඳිනු ලැබුවේද?

(ආ) මෙම වාක්‍යයෙහි පේසුස් ගාරිකව අහස් වෙතට ඔසවන ලද බවට ඇත්තේ කොතැනකද?

මේ සියල්ල පහසුවෙන් සඳහන් කර ඇත්තේ අල්ලාන් ඔහුව තමා වෙතට උසස් ළ බවයි.

පළමු ප්‍රශ්නය ගත් කළ ලෞකික මතයන් දරන්නන් කුරුසය මත ඇණගැසීමේ සත්‍යය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රතික්ෂේප නොකරන අතර ඒ අයුරින් අරුම පුදුම සම්භවයන් එයින්ම ගොඩ නගති. නමුත් එහි වාදය වන්නේ කුරුසය මත ඇණ ගසනු ලැබුවේ පේසුස්ව නොව දෙවියන් වහන්සේගේ අණ පරිදි සමහර දේවදූතයින් මගින් ප්‍රේස්ගේ රූපය මෙන් දෙනු ලැබූ වෙන කෙනෙකු බවය. මේ අනුව කුරුසය මත ඇණගැසූ තැනෙත්තාගේ අනඤ්ඤාවය පිළිබඳ සැකයක් සහ අනුමානයක් ඇතිවිය. ප්‍රත්‍යක්ෂ ලෙස මෙම පැහැදිලි කිරීම් ඒවායේ විසදුම් වලට වඩා ප්‍රශ්න රාශියක් පමණක් මතු කරයි. තවදුරටත් මේ සියළු කතාන්තර මුළුමනින්ම පදනම් විරහිතය. බොහෝ අනුමානවශයෙන් කරනු ලැබූ ව්‍යාකූලතාවයන් පහසුවෙන් එකතු කරන මෙම විස්මාකාර වාදයට ආධාරකව කිසිවක් ලිඛිත සාක්ෂිවල හෝ ශුද්ධ වක්තෘවරයාන්ගේ සම්ප්‍රදායන් වල ඉදිරිපත් කර නැත. මෙම වාක්‍යයේ පැහැදිලි කිරීම එලිඳක්වූයේ මධ්‍ය කාලීන උගතුන් නම් දෙවියන්ගේ වක්තෘවරයා (ගාන්තිය හා සමාදානය අත්වේවා) එයින් මුළුමනින්ම දැන නොසිටීමට තමාව ඇරියේය.

දෙවන ප්‍රශ්නය ගත් කල ශුද්ධ කුර්ආනයේ වචනයෙදීම අනුව පැහැදිලිවම පෙනෙන්නේ එම වාදයන්ගේ දුර්වලතාවයයි. 'රුආ' (رُفَا) යන වචනයේ හේරුම උසස් බවට පත්කිරීමයි. සෑම විටම අල්ලාන් යම් තැනෙත්තෙකුට උසස් කරන්නේද එම උසස් කිරීම නිරතුරුවම සඳහන් වන්නේ එම තැනෙත්තාගේ තරාතිරම මිස කිසිසේත්ම ඔහුගේ ගරිය නොවේ. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම වාක්‍ය ඉහත සඳහන් අරුතය හැරෙන්නට අන් කිසිදු අයුරකින් පරිවර්තනය කිරීමට නොහැක. එනම් එය අධ්‍යාත්මික තත්ත්වයේ උසස් කිරීමකි. මෙම වාක්‍යයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නේ අල්ලාන් පේසුස් බව තමා වෙතට උසස් කළ බවයි. ප්‍රත්‍යක්ෂව අහස් ගැබෙහි කිසිම ලකුණක් අල්ලාන් ඔහුව උසස් කළ බවට සඳහන් කර නොමැත. ඔහු තමා වෙතට ඔහුව උසස් කල අතර තුර පේසුස් කොතන සිටියද ඔහු එතැන සිටියේය. අහස්නිඳු පොළොවෙහිද අල්ලාන් නොමැති ස්ථානයක් නොමැත. එබැවින් ඔහු වෙතට එසවූ ලෙස කවුරුන්ගේ පැවසූ කල්හි ගාරිකව සෙලවීමක් කිසිසේත් සිදුවිය නොහැකි අතර එය සිතාගැනීමට පවා නොහැක. මෙම වාක්‍යය අභිමඳියා වටහා ගැනීම අණුව යුදෙව්වන්ගේ වාදයට අනුව පේසුස්ගේ ගාපලත් මරණය පටහැනිව යන අරුත ගෙනහැරුවායි. නිසැකවම ගාපයේ විරුද්ධ පදය දෙවියන්ගේ සම්ප තාවයයි.

* 160. තවද තම මරණයට පෙර එය කෙරෙහි විශ්වාස නොකරන්නාවූ කිසිවෙකුත් **පුස්තකයෙහි ජනතාව** අතර නොවනු ඇත. තවද **පුනරුත්ථාන දිනයේදී** ඔහු (ඊසා) ඔවුනට එරෙහිව සාක්ෂිකරුවෙකු වනු ඇත.

وَأَنَّ مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِكُونِ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٦٠﴾

* **160 සටහන** මෙම වාක්‍ය එහි ඇති නියම වැදගත්කම තර්කානුකූල විෂයකට තුඩුදේ. ඇතැම් උගතුන්ගේ විශ්වාසය පරිදි මෙහා සඳහන මතු අනාගතයේදී සෑම යුදෙව්වෙක්ම එකෙකුදු නොහැර යම් දිනෙක කුරුසය මත ඇණ ගැසීම මොහොත සම්බන්ධව පේසුස් ක්‍රිස්තුස් කෙරෙහි විශ්වාසයක් තබමින් ඔහුව දෙවියන්ගේ වත්තාවරයෙක් ලෙස පිලිගනු ඇත. ඔවුන්ගේ වාදය පරිදි පේසුස් ක්‍රිස්තුස්ගේ ජීවිත කාලයේදීම මෙම ආචර්‍යය සිදුවන බව මෙම වාක්‍යයේදී සඳහන් කර ඇත. **'කවීල මවිති'** (**أولئك**) එනම් ඔහුගේ මරණයට පෙර යන වචනයෙන් අනුමාන වශයෙන් ඔවුන් තේරුම් ගෙන ඇත.

යුදෙව්වන් තවමත් ඔහුව පිලිගොගෙන සිටීම නිසා මෙවන් උගතුන්ට අනුව පේසුස් තවමත් ජීවත්ව සිටිය යුතුමය. අනෙක් පොදුවූ අදහස වනුයේ ඔහුගේ මරණයට පෙර යන කියමන පේසුස් ක්‍රිස්තුස්ගේ කාලයේ සිටි සෑම යුදෙව් සාමාජිකයන්ගේ විශ්වාසය වෙතට යොමු කරයි. මේ සම්බන්ධව මෙයින් අරුත්වන්නේ සෑම යුදෙව්වෙක්ම තම මරණයට පෙර පේසුස් ක්‍රිස්තු කෙරෙහි විශ්වාසයක් ඇති කරගන්නා බවයි. මෙම වාදය තහවුරු කල හැක්කේ දෙවියන්ට පමණි. අවාසනාවන්ත ලෙස මේ සාධකයන් සියල්ල පිළිගැනීමේ බොහෝ ගැටලු හා අර්බුදයන් හරස්වී ඇත. මෙම අර්බුදයන්ට සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් සහ නව විසඳුමක් අපි යෝජනා කළ සිටීමු. මෙම වාක්‍යය අධ්‍යයනය යටතේ පරිවර්තනය කරන ලද්දේ තම මරණයට පෙර ඔහු කෙරෙහි විශ්වාසය නියතවශයෙන්ම නොකරන්නාවූ (කෙනෙක්) පුස්තකයේ ජනතාව අතර නොවනු ඇත ලෙසය. අනෙක් පොදුවූ අදහස වනුයේ ඔහුගේ මරණයට පෙර යන කියමන පේසුස් ක්‍රිස්තුස්ගේ කාලයේ සිටි සෑම යුදෙව් සාමාජිකයන්ගේ විශ්වාසය වෙතට යොමු කරයි. මේ සම්බන්ධව මෙයින් අරුත්වන්නේ සෑම යුදෙව්වෙක්ම තම මරණයට පෙර පේසුස් ක්‍රිස්තු කෙරෙහි විශ්වාසයක් ඇති කරගන්නා බවයි. මෙම වාදය තහවුරු කළ හැක්කේ දෙවියන්ට පමණයි.

අවාසනාවන්ත ලෙස මේ සාධකයන් සියල්ල පිලිගැනීමේ බොහෝ ගැටලු හා අර්බුදයන් හරස් වී ඇත. මේ අර්බුද සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් සහ නව විසඳුමක් අපි යෝජනා කළ සිටීමු. මෙම වාක්‍යය අධ්‍යයනය යටතේ පරිවර්තනය කරන ලද්දේ තම මරණයට පෙර ඔහු කෙරෙහි විශ්වාසය නියතවශයෙන්ම නොකරන්නාවූ (කෙනෙක්) පුස්තකයේ ජනතාව අතර නොවනු ඇත ලෙසය.

වරහන තුල ඇති වචනය එනම් කෙනෙක් යන්න වචනාර්ථයෙන්ම සඳහන් නොවන නමුත් වාක්‍යයේ එය අදහස් කරන ලද්දක් පමණි. එය මෙම වාක්‍යය කණ්ඩයේ සඳහන් වූනි නම් මෙසේ අරුත් වනු ඇත. **'වගුන් අඳහම්මින් අත්ලිල් කිතාබි'** (**أولئك الذين هم من أهل الكتاب**)

මෙම අදහස් කරණලද වචනය මෙහි කළු අකුරින් දක්වී ඇති වචනයයි. අදහස් කරනලද **'අඳහ'** (**أهل**) වෙනුවට **'ගරීක්'** (**أرض**) නම් අදහස් කරන ලද වචනයක් ලෙස සලකා බැලිය සිටි යුතු බවට යෝජනා කරමු. මේ අනුව එම පරිවර්තනය විය යුත්තේ තම මරණයට පෙර ඔහු (පේසුස් ක්‍රිස්තුස්) කෙරෙහි විශ්වාසය නොතබන්නාවූ නිකායන් හෝ සමූහයක් පුස්තකයේ ජනතාව අතුරින් නොවෙනු ඇත යන්නයි.

ඊශ්‍රායීලයේ නැතිවූ ගෝත්‍රිකයින් විසින් පදිංචි වී සිටි භූමියන් දෙසට පිසස් සංක්‍රමනය වී ඇති බවත් ඊශ්‍රායීල් වංශයේ සිටි සියළු රංචු දොලනටම ඔහුගේ පණිවිඩය ප්‍රචාරය කිරීමේ තම මෙහෙය පටිපූර්ණ කළ බවත් අවශ්‍යතාවයක් මෙයින් ඇති විය. පේසුස් ක්‍රිස්තුස්ගේ අනාවැකිය අනුව ඔහු ඊශ්‍රායීල් වංශයේ නැතිවූ බැරූලුවන් කරා සොයා යන බවට කළ වාදය තවදුරටත් බලවත්ව තහවුරු කරනු ලැබේ.

161. එබැවින්, **සුළුවන්ගේ** සිමාව ඉක්මවීම හේතුවෙන් ඔවුනට අනුමත කර තිබූ පවිත්‍ර දෑ **අපි** ඔවුනට තහනම් කළෙමු, එලෙසම **අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙන් බොහෝ (අයවලුන්ව) ඔවුන්ගේ වැළැක්වීමේ හේතුවෙන්ද,

فِظْلِهِم مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَّهُمْ وَبَصَرِهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦١﴾

162. තවද, ඔවුනට එය (පොලිය) තහනම් කරනු ලැබ තිබියදීත් ඔවුන්ගේ පොලි ගැනීම (හේතුවෙන්ද) පහතාවගේ වස්තුව අයුතු ලෙස ඔවුන්ගේ ගිල දැමීම (හේතුවෙන්ද), තවද ඔවුන්ගෙන් අවිශ්වාස කරන්නන් හට වේදනාකාරී දඬුවමක් **අපි** පිළියෙළ කර ඇත්තෙමු.

وَأَخَذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦٢﴾

163. එහෙත් ඔවුන් අතුරින් දැනුමෙහි ස්ථිර ලෙස ස්ථාපිත වුවන්ද, විශ්වාසිතයින්ද, ඔබට පහළ කළ දේ කෙරෙහිත් විශ්වාස කරති. තවද (විශේෂයෙන්ම) **හැමදුමෙහි** නිරතවන්නන්ද, **ෆකකාත්** (දුගි බද්ද) ගෙවන්නන්ද, **අල්ලාන්** කෙරෙහිත් **අවකාන දිනය** කෙරෙහිත් විශ්වාස කරන්නන්ද වෙති. මොවුන් හට **අපි** නියතවශයෙන්ම අතිමහත් තිළිණ දෙන්නෙමු.

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٣﴾

*164. නියතවශයෙන්ම, **හුන්ටද** ඔහුගෙන් පසු **දුගියින්ටද අපි දේව අනාවරණය** එව්වාක් මෙන්ම **අපි** ඔබටද **දේව අනාවරණය** එවා ඇත්තෙමු; තවද **ඉබ්රාහිම්ටද**, **ඉස්මායිල්ටද**, **ඉස්හාකටද**, **යාකූබ්** හා (ඔහුගේ) දරුවන්ටද, එමෙන්ම **ඊසාටද**, **අයියූබ්ටද**, **යුනුස්ටද**, **හාරූන්ටද**, **සුලෙයිමාන්ටද අපි දේව අනාවරණය** එවා ඇත්තෙමු. එමෙන්ම **අපි** දාවුද් හට **පුස්තකයක්ද** දුනිමු.

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالْتَّيِّبِينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١٦٤﴾

*165. තවද, දැනටමත් **අපි** ඔබට සඳහන් කළාවූ (සමහර) **දුගියින්ද** එමෙන්ම **අපි** ඔබට සඳහන් නොකළාවූ (සමහර) **දුගියින්ද (අපි එවා ඇත්තෙමු.)** තවද, විශේෂයෙන්ම **අල්ලාන් මුකාට** කටා කළේය.

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١٦٥﴾

*164. **සටහන:** 'ෆකකාත්' (فَكَّكَ) යන වචනයට පුස්තකය යන වචනය උත්සාහාත්මක පරිවර්ථනයකි. එය (බයිබලයේ) **ගිහිකාව** වේ.

*165. **සටහන:** අරාබි බසෙහි ව්‍යාකරණ විධිය අනුව, මෙම වාක්‍යයෙහි ඇති 'තක්ලීම' (تَكْلِيمًا) යන වචනය 'කල්ලම' (كَلَّمَ) යන පදයෙහි මූලය නැවත නැවතත් යෙදෙන විට, එය එහි ඇති ගැඹුරුභාවය හෝ නැවත යෙදීම හෝ උසස් තත්ත්වය හෝ සකය දුරු කිරීම යන්න පෙන්නුම් කිරීමේ අදහසින් කර ඇත. මේ සියලු ලක්ෂණයන් එක්වර වුවද මෙහිදී අදාල විධි හැක.

166. මේ දුතයින්ගේ (පැමිණීමෙන්) පසු අල්ලාහ්ට එරෙහිව නිදහසට කරුණක් මිනිසුන් හට ඇති නොවනු පිණිස ශුඛාරංචි ගෙනෙන්නන් හා අවවාද කරන්නන් වශයෙන් දුතයින් (එව) ඇත්නොමැ.) තවද අල්ලාහ් බලයම්පන්නය, පුඤා සම්පන්නය.

167. එහෙත් ඔහු ඔබ වෙත පහළ කළා වූ දේ (දේව අභාවරණය) මගින්, එය ඔහුගේ දැනුමෙන් (පිරිපුන්ව) ඔහු පහළ කළ බවට අල්ලාහ් සාක්ෂි දරයි. එමෙන්ම සුරදුතයින්(ද) සාක්ෂි දරන්නෝය. සාක්ෂියක් ලෙස අල්ලාහ් ප්‍රමාණවත්ය.

168. අවිශ්වාස කර, අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙන් (සෙස්සත්ව) වළක්වන අය, නියත වශයෙන්ම බොහෝ දුර නොමග ගොස්ය.

169. නියතවශයෙන්ම, ප්‍රතික්ෂේප කර, අසාධාරණ ලෙස කටයුතු කළ අයට අල්ලාහ් ඔවුන්ට සෂමාව නොදෙන්නේය, එමෙන්ම ඔහු ඔවුන්ට කිසිදු මගක්ද නොපෙන්වන්නේමය.

170. තීරයෙහි මග හැරෙන්නට, එහි ඔවුන් ඉතා දිගු කල් ගෙවනු ඇත. තවද එය අල්ලාහ්ට ඉතා පහසුය.

171. එම්බල මනුෂ්‍යයින්! මෙම දුතයාණන් නියතවශයෙන්ම නුඹල වෙත නුඹලගේ අධිපති ධාණන්ගෙන් සත්‍යය සමඟ පැමිණියේය. එබැවින් නුඹල විශ්වාස කරනු, (එය) නුඹලට යහපත් (වනු ඇත). එහෙත් නුඹල අවිශ්වාස කරන්නේ නම්, සැබැවින්ම අහස්හි හා පොළොවෙහි ඇති සියළු දේද, අල්ලාහ්ට අයත්ය. තවද අල්ලාහ් සියල්ල දත්තය, පුඤා සම්පන්නය.

172. එම්බල පුස්තකයෙහි පනතාවකි! නුඹලගේ ආගමෙහි සිමාවන් නොඉක්මවනු, තවද අල්ලාහ් පිළිබඳව සත්‍යය හැරෙන්නට අන් කිසිවක් නොපවසනු, සැබැවින්ම මෙසායාර්ක මර්ගයේ පුත්, අල්ලාහ්ගේ දුතයෙකු පමණි. එමෙන්ම ඔහු මර්ගයට පහළ කළ ඔහුගේ වදන (පරිපුරණ කිරීමකි) එමෙන්ම ඔහු වෙතින් වූ දයාවකි. එබැවින් අල්ලාහ් කෙරෙහිද, ඔහුගේ දුතයින් කෙරෙහිද විශ්වාස කරනු තවද (ඔවුන්) තිදෙනෙකි ියි නොකියනු, වැළැකි සිටිනු, (එය)

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَ مُنذِرِينَ لِيَلَّا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ، وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٣٣﴾

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۗ وَ الْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۗ وَ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٣٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٣٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ ظَلَمُوا أَلْمَ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَ لَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿٣٦﴾

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ، وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٧﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْأَرْضِ ، وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٨﴾

يَا هَلْ الْكِتَابُ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ، إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَ كَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَ رُوِّحٌ مِنْهُ ، فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَ رُسُلِهِ ۗ وَ لَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً ، إِنْتَهُمُ خَيْرًا لَكُمْ ۗ

නුඹලාට වඩාත් යහපත්ය. සැබැවින්ම, **එකම දෙවියන් අල්ලාන්** පමණි. **ඔහුට** පුතෙකු සිටීම **ඔහුගේ පාරිශුද්ධතාවයට** ඉතා දුරස්ථ දෙයකි. අහස්හි ඇති සියළු දේද, පොළොවෙහි ඇති සියළු දේද **අල්ලාන්ට** අයත්ය. තවද **ආරක්ෂකයෙකු** ලෙස **අල්ලාන්** ප්‍රමාණවත්ය.

173. නියතවශයෙන්ම, **මෙකායා අල්ලාන්ගේ** දාසයෙකු වීම කිසිසේත් සුළු කොට නොසලකන්නේය. (දෙවියන්ට) සම්ප **සුරුදුගයින්ද** එසේම වෙති. තවද කවුරුන් හෝ **ඔහුට නමස්කාර** කිරීම සුළු කොට සලකා අහංකාර වන්නේද, ඔවුන් සියල්ලන්ව **ඔහු** වෙතට **ඔහු** එකරැස් කරන්නේය.

174. එවිට, විශ්වාස කර, යහපත් ක්‍රියා කළ අය ගත් කළ, **ඔහු** ඔවුන්ගේ තිලිණ පූර්ණ වශයෙන් දෙන්නේය, තවද **ඔහුගේ** වරප්‍රසාදයෙන් ඔවුන්ට වැඩියෙන් දෙන්නේය. එහෙත් සුළු කොට සලකා අහංකාර වූ අය ගත් කළ **ඔහු** ඔවුන්ට වේදනීය දඬුවමක් දෙන්නේය. තවද **අල්ලාන්** හැරෙන්නට මිතුරෙකු හෝ උදව්කරුවෙකු ඔවුන්ට නොවනු ඇත.

175. එමිබල මනුෂ්‍යයෙහි, ඇත්තෙන්ම නුඹලාගේ **අධිපතියාණන්** වෙතින් ප්‍රත්‍යක්ෂ සාධකයක් නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත. එමෙන්ම **අපි** නුඹලා වෙත පැහැදිලි ආලෝකයක්ද පහළ කළෙමු.

176. එබැවින්, **අල්ලාන්** කෙරෙහි විශ්වාස කරමින්, **ඔහුට** තදින් අල්ලාගත් අය ගත් කළ, **ඔහු** ඇත්තෙන්ම **ඔහුගේ** දයාව තුළටද, **ඔහුගේ** කරුණාව තුළටද ඔවුන්ව ඇතුළු කරන්නේය. එමෙන්ම **ඔහු** වෙතට (ගෙනයන්නාවූ) සෘජු මාර්ගයෙහි ඔවුන්ව යොමුකරන්නේය.

177. ඔවුන් ඔබගෙන් උපදෙස් අසති. පවසන්න, **අල්ලාන්** නුඹලාට '**කලාලන්**' සම්බන්ධව (ඔහුගේ) උපදෙස් දෙන්නේය. දුරුවෙකු නොමැතිව කෙනෙකු මිය යන්නේද, ඔහුට සොහොයුරියක් සිටින්නේ නම්, ඔහු හැර යන දෙයින් අඩක් ඇයට හිමි වන්නේය. තවද (ඇය මිය යන විටදී) ඇයට දුරුවකු නොමැති නම් ඇයගේ භක්තිය ඔහුට හිමි

إِنَّمَا لِلَّهِ إِلَهٌ وَاحِدٌ، سُبْحَانَ أَن يَكُونَ نَكْوَنَ لَهُ وَلَدٌ، لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٢﴾

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ، وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ، وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَن عِبَادَتِهِ، وَ يَسْتَكْبِرْ، فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَوعًا ﴿٤٣﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ، وَيَزِيدُهُمْ مِّن فَضْلِهِ، وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَ اسْتَكْبَرُوا فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا، وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٤٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿٤٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ، وَ يَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

يَسْتَفْتُونَكَ، قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلِمَةِ، إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَوَدَّ لَهُ أُخْتُ، فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ، وَهُوَ يَرِثُهَا، إِن لَّمْ يَكُنْ لَهَا وَوَدَّ، فَإِن كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثُ

වන්නේය. එහෙත්, සොහොයුරියන් දෙදෙනෙක් සිටියේ නම්, ඔහු හැරියහ දැයිත් තුනෙන් දෙකක් ඔවුන්ට හිමි වන්නේය. තවද (උරුමක්කාරයින්) වන ඔවුන් සහෝදර සහෝදරියන්, ස්ත්‍රීන් සහ පුරුෂයින් (දෙදෙනාම) නම් ගැහැණුන් දෙදෙනෙකුගේ ප්‍රමාණය පිරිමියෙකුට ලැබෙන්නේය. නුඹලා නොමග නොයනු පිණිස **අල්ලක්** (මේවා) නුඹලාට විස්තර කරන්නේය, තවද **අල්ලක්** සියලු දේවල් මැනෙවින් දන්නේය.

مِمَّا تَرَكَ ءَوَالِدَ إِكْرَامًا
 رَجَاءً وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ
 الْأُنثَيَيْنِ ؕ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَن
 تَضِلُّوا ؕ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٤٤﴾

(නිජරාවට පසු පහළ වූවකි)

1. මහා කාරුණික වූද පරම දයාබර වූද අල්ලක්ගේ නාමයෙන්.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. විශ්වාසවන්තයිනි! (නුඹලාගේ) ගිවිසුම් ඉටුකරනු. නුඹලාට ප්‍රකාශ කරනු ලබන්නාවූ දේ හැරෙන්නට, ගවසතුන්ගේ (ගණයට වැටෙන) සිව්පාවුන් නුඹලාට නිත්‍යනුකූල (හලල්) කොට ඇත. එතකුදු වුවද නුඹලා (ඉස්රාම්) වන්දනාව හි වස්ත්‍රය ඇඳ සිටින අතරතුරකදී දඩයම් කිරීම නිත්‍යනුකූල (හලල්) කොට නොමැත. සැබවින්ම **අල්ලක් ඔහු** අතිමත දේ නියම කරයි.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۚ أُحْلَلْتُمْ لَكُمْ بِهَيْمَةَ الْاِنْعَامِ إِلَّا مَا يُشْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرِ مُجْتَبَىٰ الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمَةٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۝

* 3. විශ්වාසවන්තයිනි! **අල්ලක්** විසින් පවිත්‍ර කරනු ලැබූ දේ නොකෙලෙසනු. **පරිශුද්ධ වූ මාසය** ද පරිත්‍යාගය කිරීම සඳහා රැගෙනා සතුන් ද, (කැපකිරීම සඳහා) කරපටියන් (දැමු සතුන්) ද සිය **අධිපතියාණන්ගේ** අනුග්‍රහය හා (ඔහුගේ) සෞම්‍යය පතා **පරිශුද්ධ නිවෙස** වෙත ගමන් ගන්නා අයවද (නොකෙලෙසනු). තවද නුඹලා (ඉස්රාම් වස්ත්‍රය) ඉවත් කර (ශුද්ධ වූ **ගුම්යෙන්** ඉවත් වුවායින් පසු) නුඹලාට දඩයම් කල හැක. යම්කිසි ජනයාගේ ක්‍රෝධය නුඹලාව **ශුද්ධ වූ දේවස්ථානය** වෙත (යැමට) බාධා කිරීමේ හේතුවෙන් නුඹලා සිමාව ඉක්මවීමට නොපෙළඹෙන්නා වූ නුඹලා එකිනෙකාට ධාර්මිකත්වය භාවයෙන්ද හක්තිමත් භාවයෙන්ද උපකාර වනු. නමුත් නුඹලා එකිනෙකාට පාපයෝගී ද සිමාව ඉක්මවීමෙහි ද උපකාර නොවනු. තවද **අල්ලක්** කෙරෙහි බිය දක්වනු. නියතවශයෙන්ම **අල්ලක්** දඬුවම් දීමෙහි ඉතා දැඩිය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَجْلِسُوا فِي الْمَسَاجِدِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَدِينَةِ وَلَا الْقَلْعَةِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۗ وَإِذْ أَحْلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۗ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا ۗ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۗ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

4. ඉබේම මියගිය (සතෙකුගේ මස්)ද, රුධිරයද, සුකර මාංශද, **අල්ලක්** හැර අන් නාමයකින් යැදිනු ලැබූ දෙයද, ගෙල මිරිකා මරණ ලද දෙයද, පහර දෙන ලදුව මියගිය දෙයද, වැටී මියගිය දෙයද, අං වලින් ඇණ මියගිය දෙයද, වන සතෙකු විසින් සපා කන ලද දෑ (පණපිටින් සිටියදී) නුඹලා නිසි ලෙස ඝාතනය කිරීම හැර දෙයද, ප්‍රජාසහයක බිලි දෙන ලද දෙයද නුඹලාට තනනම් කරන ලදී. (එමෙන්ම) ඊතලවලින් ඉලක්ක කොට පංශුව වෙන්කර ගැනීම (ද තනනම් කරන ලදී). මෙය අකිකරු (ක්‍රියාවක්)ය.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخَيْزُرِيِّ وَ مَا أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَ الْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَ الْمُتَرَدِّيَةُ وَ النَّطِيحَةُ وَ مَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ ۗ وَ مَا ذُيِّبَ عَلَى النَّصْبِ وَ أَنْ تَسْتَفْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ۗ ذٰلِكُمْ فَسْقٌ ۗ

* 3 **සටහන:** නියමිත කාල පරිච්ඡේදයන්ද ස්ථානයන්ද පිවිත්ද පවිත්‍ර දෑ හි අන්තර්ගත විය හැක.

මෙදින ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් නුඹලාගේ ධර්මයට (හානි ඇති කිරීමෙහි) බලාපොරොත්තුව සුන් කරගන්න. එබැවින් නුඹලා ඔවුනට බිය නොවනු. එහෙත් **මා හට** බිය වනු. මෙදිනෙහි නුඹලා සඳහා **මම** නුඹලාගේ ධර්මය පරිපූරණ කළෙමි. එමෙන්ම නුඹලාට **මාගේ** අනුග්‍රහය සම්පූර්ණ කර දුනිමි. එමෙන්ම නුඹලාට ධර්මයක් ලෙස **ඉස්ලාම්** තෝරා ගෙන ඇත්තෙමි. එහෙත් කවුරුන් හෝ සාගින්නෙහි බලපෑමට ලක්වී, පාපය වෙත කැමැත්තෙන් නැඹුරු නොවුයේද, සත්තකින්ම **අල්ලාහ් අතිශයින්ම සමානවිතය, දයාබරය.**

الْيَوْمَ يَبْسُ الْذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَاتَّمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضَيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا، فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِيْمِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢﴾

5. ඔවුහු ඔවුනට නිත්‍යානුකූල (**හලාල්**) කරන ලද දේ කුමක් දැයි ඔබගෙන් අසති. පවසන්න, 'සියලු යහපත් දේවල් නුඹලාට නිත්‍යානුකූල (**හලාල්**) කරන ලදී. එමෙන්ම **අල්ලාහ්** විසින් නුඹලාට උගන්වා දී ඇති දැයිත් (නුඹලා වෙනුවෙන් හසු කරගැනීමට) නුඹලා දඩයම් සතුන්ට හා කුරුල්ලන්ට උගන්වා උන්ට පුහුණු කර ඇත. එබැවින් නුඹලා වෙනුවෙන් උන් හසු කර ගත් දේ අනුභව කරනු. තවද එය කෙරෙහි **අල්ලාහ්ගේ** නාමය උසුරනු. තවද **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බිය දක්වනු. ඇත්තෙන්ම **අල්ලාහ්** ගණන් ගැනීමෙහි ඉතා සිඝ්‍රය.

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ، وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ، فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ، وَاتَّقُوا اللَّهَ، إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥﴾

6. මෙදින සියලු යහපත් දේවල් නුඹලා වෙනුවෙන් නිත්‍යානුකූල (**හලාල්**) කරන ලදී. එමෙන්ම **පුස්තකයේ ජනතාවගේ** ආහාරද නුඹලාට නිත්‍යානුකූල (**හලාල්**) කරන ලදී. තවද නුඹලාගේ ආහාරය ඔවුන් සඳහාද නිත්‍යානුකූල (**හලාල්**) කරන ලදී. විශ්වාසවන්ත පතිවත රකිනා ස්ත්‍රීන්ද, නුඹලාට පෙර **පුස්තකය** දෙන ලද අය අතුරින් පතිවත රකිනා ස්ත්‍රීන්ද (නුඹලාට අනුමත කරන ලදී) නුඹලා ඔවුන් සඳහා වන දායාදය (**මහර්**) දී උචිත අන්දමින් විවාහ කර ගත යුතුය. තවද ඔවුන්ව පරදාර සේවිකාව ලෙසද, සොර අඹුවක් ලෙසද නොගත යුතුය. තවද කවරෙකු හෝ විශ්වාසය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද ඔහුගේ ක්‍රියාව නිසැකයෙන්ම නිෂ්ඵල වුවකි. තවද ඔහු **මතුලොවෙහි** පාඩු විඳින්නන් අතර කෙනෙකු වන්නේය.

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ، وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ لَكُمْ، وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ، وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ، وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦﴾

7. එමඛල විශ්වාසවන්තයිනි! නුඹලා **නැමදීම** සඳහා නැගිටි කල්හි නුඹලාගේ මුහුණු සහ වැළඹීමට දක්වා නුඹලාගේ අත්ද සෝදා ගනු. එමෙන්ම (තෙමුණු) අත්වලින් නුඹලාගේ හිස් පිසඳමා ගනු. එමෙන්ම වළලුකරයන් දක්වා නුඹලාගේ පාදයන්ද (සෝදා) ගනු. තවද නුඹලා අපිරිසිදු වුවහොත් (ස්නානය කර) පවිත්‍රවනු. තවද නුඹලා රෝගාතුර වී හෝ ගමනක යෙදී (නුඹලා ද අපිරිසිදුව සිටිය නම්) හෝ එමෙන්ම නුඹලාගෙන් යමෙක් වැසිකිළියේ සිට පැමිණියහොත් හෝ නුඹලා ස්ත්‍රීන් ස්පර්ශ කර ඇත්නම් තවද නුඹලා ජලය නොලදහොත් පිරිසිදු ද්‍රව්‍ය ලෙග නිධන් නුඹලාගේ මුහුණු සහ අත් පිස දමා ගනු. **අල්ලාහ්-ඔහු** නුඹලාව කිසිදු අපහසුතාවයන්ට පත් කිරීමට කැමති නොවන්නේය. එහෙත් **ඔහු** නුඹලාව පවිත්‍රවත් කිරීමටද නුඹලා වෙත **ඔහුගේ** අනුග්‍රහය සම්පූර්ණ කිරීමටද **ඔහු** කැමැති වන්නේය. එවිට නුඹලා **ඔහුට** කෘතඥය විය හැක.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَا يَكُنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُبَيِّنَ رِغْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤﴾

8. එමෙන්ම නුඹලා වෙත (දැක්වූ) **අල්ලාහ්ගේ** අනුග්‍රහයද, අපි සවන් දුනිමු, අවනත වුවෙමු යි නුඹලා කි කල්හි **ඔහු** නුඹලා සමඟ ඇතිකරගත් **ඔහුගේ** ප්‍රතිඥාවද සිහිපත් කරනු. එමෙන්ම **අල්ලාහ්ට** බිය වනු. සැබවින්ම සිත්තුළ ඇති දේ **අල්ලාහ්** මැනවින් දන්නේය.

وَإِذْ كَرُّوا الرِّعْمَةَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

9. එමඛල විශ්වාසිතයිනි! **අල්ලාහ්** වෙනුවෙන් නුඹලා සාධාරණව සාක්ෂි දරමින් ස්ථිරකාරවනු. යම් ජනකොටසකගේ සතුරුකම නුඹලාට සාධාරණත්වයෙන් කටයුතු නොකිරීමට නොපෙළඹෙන්නවා, නුඹලා (සැමවිට) යුක්තිසහගත වනු. එය ධාර්මිකධර්මයට (ඉතා) සමපය. එමෙන්ම **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බිය දක්වනු. ඇත්තෙන්ම **අල්ලාහ්** නුඹලා කරන දේ ගැන මැනවින් විමසිලිමත්ය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوُّوهُ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا ۖ إِعْدِلُوا ۖ إِنَّهُ هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦﴾

10. විශ්වාස කරමින් යහපත් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නන්ට, ක්ෂමාවද, මහත්වූ තිලිණයද ඔවුන්ට ලැබෙන බව **අල්ලාහ්** පොරොන්දු දී ඇත්තේය.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

11. තවද අවිශ්වාස කරමින්, **අපගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් (ගත් කළ) ඔවුන් **හිරයේ** වැසියන්ය.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨﴾

12. එමඛා විශ්වාසිතයිනි! නුඹලා වෙත (දක්වන ලද) අල්ලාහ්ගේ අනුග්‍රහය සිහිපත් කරනු. එනම් එක් පිරිසක් ඔවුන්ගේ අත් නුඹලාට එරෙහිව දිගු කිරීමට අදහස් කළ විට, **ඔහු** ඔවුන්ගේ අත් නුඹලා වෙනුවෙන් වැළෙක්වුයේය. තවද **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බියවනු. විශ්වාසිතයන් **අල්ලාහ්** කෙරෙහිම විශ්වාසය තැබිය යුතුය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ آن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ قَوْلِي تَوَكَّلْ يَا الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

* 13. තවද සත්තකින්ම **අල්ලාහ් ඊශායිරයේ** දරුවන් වෙතින් එක් ස්ථිර ප්‍රතිඥාවක් ගත්තේය. ඔවුනතුරින් නායකයන් දොළොස් දෙනෙකු **අපි** පත් කළෙමු. **අල්ලාහ්** මෙසේ කීවේය. 'ඇත්තෙන්ම **මම** නුඹලා සමඟ සිටිමි. නුඹලා **නමස්කාරය** ඉටුකරමින්ද, **ෂකාත්** (දුගි බද්ද) ගෙවමින්ද, **මාගේ දුගයන්** කෙරෙහි විශ්වාස කරමින්ද, ඔවුනට සහයෝගය දෙමින්ද **අල්ලාහ්ට** යහපත් අයුරින් ණයක් දෙන්නේ නම්, **මම** නුඹලාගේ දුෂ්ඨකම් නුඹලාගෙන් ඉවත් කර යටින් ගලා බස්නා ගංගා සහිත **උදාහයන්හි** නුඹලා ඇතුලුකරවන්නෙමි. එහෙත් මිනිසුකු නුඹලා අතුරින් කවරෙකු හෝ අවිශ්වාස කරන්නේද, නියතවශයෙන්ම දුර්මාර්ගයේ බොහෝ දුර ගොස්ය.

وَلَقَدْ آخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٣﴾

14. එසේ ඔවුන් තමන්ගේ ප්‍රතිඥාව කඩකළ හෙයින්, **අපි** ඔවුනට ශාපකොට ඔවුන්ගේ හදවත් දැඩි කළෙමු. ඔවුහු වචනයන් ඒවායෙහි (නිසි) ස්ථානවලින් විකෘති ලෙස යොදාගනිති. එමෙන්ම ඔවුනට අනුශාසනා කරන ලද දැයින් (සැහෙන්) කොටසක් ඔවුහු අමතක කර දැමූහ. තවද ඔවුන් අතුරින් ස්වල්ප දෙනෙකු හැරෙන්නට ඔවුන්ගෙන් ප්‍රේතිකම නිරතුරුවම ඔබ දැනගනු ඇත. එහෙයින් ඔවුනට ඝෂමාව දී ඉවසිලිවන්න බව දක්වන්න. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ්** යහකම් කරනවුන්ට ප්‍රිය කරන්නේය.

فِيمَا تَقْضِيهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِمْ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

* 15. තවද 'අපි කිතුනුවන්යැයි පවසන අයගෙනුත් ප්‍රතිඥාවන් **අපි** ලබා ගත්තෙමු. එහෙත් ඔවුනට අනුශාසනා කරන ලද දැයින්

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا

* 13. **සටහන:** 'නකීබ්' යන වදනට ප්‍රමාණවත් සාධාරණයක් ඉටු කරන කිසිම වදනක් නොමැති විය හැක. එහි අරුත 'නායකයෙක්' පමණක් නොවන අතර ප්‍රකාශ කරන්නා යන අරුත ද දේ. එය ප්‍රකාශය කියවීමට බලය ඇත්තේ නැත්නම් රාජ්‍යයක් හෝ වෙනත් උසස් බලධාරීන් වෙනුවෙන් තින්දුවක් ප්‍රකාශ කරන්නෙක් ද වේ.

* 15. **සටහන:** 'අශ්-රයිකා' යන අරාබි වදනෙහි මූලික අරුත වන්නේ යම් කිසිවක් තවත් දෙයක් සමග දැඩි ලෙස ඇලී ගැලී සිටීමය. එම නිසා එය එහි අනෙක් කොටසත් සමග වෙන්කළ නොහැක්කක් බවට පත්වේ. එබැවින් මෙම පරිවර්ථනයට අප කැමති වන්නේ මෙසේය. 'එකිනෙකා අතර වෙලි ඇති ඔවුන් සමූහයේ ක්‍රෝධයත්, වෛරයත් පුනරුත්ථාන දිනය තෙක් ඇතිවීමට සැලැස්වීම.'

(සැහෙන) කොටසක් ඔවුහු අමතක කරදැමූහ. එබැවින් අපි ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්, වෙරියන් **පුතරත්වන දිනය** තෙක් ඇතිවීමට සැලැස්වීමු. ඔවුන් කරමින් සිටි දේ පිළිබඳව **අල්ලාහ්** ඔවුන්ට ඉක්මනින් දන්වන්නේය.

16. එමිබල **පුත්තකයෙහි** ජනතාවනි! **අපගේ දුතයා** නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත්තේය. නුඹලා **පුත්තකයෙහි** සැඟවූ බොහෝ දේවල් ඔහු නුඹලාට හෙළිදරව් කරයි. බොහෝ දේවලට සමාව දෙයි. ඇත්තෙන්ම නුඹලාට **අල්ලාහ්** වෙතින් **ආලෝකයක්** ද, ඉතා පැහැදිලි **පුත්තකයක්** ද පැමිණ ඇත.

17. මෙමගින් **අල්ලාහ්, ඔහුගේ** සාමාන්‍ය පනත්වන සාමයේ මංවලට යොමු කරන්නේය. තවද ඔහුගේ නියමයෙන් ඔවුන්ව සියළු (වගීයේ) අපකාරයන්ගෙන් ආලෝකය වෙතට ගෙන එන්නේය. තවද ඔවුන්ව සෘජු මාර්ගය වෙත යොමු කරන්නේය.

18. 'නිසැකවම **මරියම්ගේ** පුත් **මෙසායා අල්ලාහ්** මිස අන්කිසිවෙකු නොවේ' යැයි පවසන්නන් සැබවින්ම අවිශ්වාස කර ඇත්තාහ. පවසන්න, **'මරියම්ගේ** පුත් **මෙසායාවද,** ඔහුගේ මැණියන්වද පොළොවෙහි වූ සියල්ලන්ද නැති කිරීමට ඔහු කැමති වුවහොත් **අල්ලාහ්ට** එරෙහිව බල ඇත්තා කවරෙකුද?' තවද අහස් හා පොළවෙහි මෙන්ම ඒ අතර වූ දැයෙහි ඊජිප්තු **අල්ලාහ්ට** හිමිවේ. **ඔහු තමා** කැමැති දේ මවන්නේය. එමෙන්ම **අල්ලාහ්** සියළු දේ කිරීමට බලසම්පන්නය.

19. **යුදෙව්වන්** සහ **කිතුනුවන්** 'අපි **අල්ලාහ්ගේ** පුත්‍රයාණන්ද **ඔහුගේ** සෙනෙහවන්තයන්ද වෙමු' යි කියති. පවසන්න 'එසේනම් නුඹලාගේ පව්වලට **ඔහු** නුඹලාට දඬුවම් දෙන්නේ කුමක් නිසාද?' එසේ නොව, නුඹලාද **ඔහු** මවා ඇති අය අතුරින් මනුෂ්‍යයන් (පමණක්)ය. **ඔහු තමා** කැමති අයට සමාව දෙන අතර **ඔහු තමා** කැමැති අයට දඬුවම් දෙන්නේය. අහස් හා පොළවෙහි මෙන්ම ඒ අතර වූ දැයෙහි ඊජිප්තු **අල්ලාහ්ට** හිමිවේ. එමෙන්ම ආපසු පැමිණිය යුතු වන්නේ **ඔහු** වෙතමය.

بِهِ فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٦﴾

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ ۖ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۖ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ ۚ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

20. එමිබල **දුෂ්කරයේ ජනතාවනි!** 'අප වෙත ශුභාරංචි ගෙනෙන්නෙකු හෝ අවවාද කරන්නෙකු හෝ නොපැමිණියේ යැයි' නුඹලා නොකියනු පිණිස **දුෂ්කරයේ** (අනුක්‍රමයෙහි) නැවතුමකට පසු නුඹලාට (දේවල්) පැහැදිලි කර දෙන්නාවූ **අපගේ දුෂ්කරයක** නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත්තේය. එබැවින් ශුභාරංචි ගෙනෙන්නෙකු ද, අවවාද කරන්නෙකු ද ඇත්තේනම් නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත්තේය. **අල්ලාක්** සියළු දේ කිරීමට බලසම්පන්නය.

يَا هَلْءِ الْعَجَبِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا
 يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فِتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُلِ
 أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ
 وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَ
 نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

*21. තවද 'එමිබල මාගේ ජනතාවනි! **අල්ලාක්** නුඹලා අතූරින් **වක්කාවරුන්** පත්කොට, නුඹලාට රජවරුන් කර, තවද **ඔහු** මුළු ලොවෙහි කිසිවෙකුටත් නොදන්නාවූ දේ නුඹලාට පිරිනැමූ කල්හි නුඹලා වෙත වූ **අල්ලාක්ගේ** අනුග්‍රහය සිහිපත් කරනුයි **මුකා** තම ජනතාවට කියූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු.)

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمُوا
 نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ
 أَنْبِيَاءً وَجَعَلَ لَكُمْ مُلُوكًا ۗ وَآتَاكُمْ مَا
 لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾

22. එමිබල මාගේ ජනතාවනි! **අල්ලාක්** නුඹලාට නියම කළාවූ **පාරිශුද්ධ භූමියට** ඇතුළු වනු. තවද නුඹලා ආපසු නොහැරෙනු. නැතහොත් නුඹලා පාඩු විඳින්නන් ලෙස හැරෙන්නනුය.

يُقَوْمُوا إِذْ خُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ
 الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى
 أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خِيسِرِينَ ﴿٢٢﴾

23. 'එමිබල **මුකා!** එහි (භූමියෙහි) නොකික්මුණු බලසම්පන්න ජනතාවක් වේ. ඔවුන් එතැනින් පිට නොවන තුරු අපි එහි ඇතුළු නොවන්නෙමු. එහෙත් ඔවුන් එතැනින් පිටව ගියහොත් ඇත්තේනම් අපි ඇතුළු වන්නෙමු' යි ඔවුහු කිහ.

قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا
 جَبَّارِينَ ۗ وَإِنَّا لَكِن تَدْخُلُهَا حَتَّىٰ
 يَخْرُجُوا مِنْهَا ۗ فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا
 دَاخِلُونَ ﴿٢٣﴾

24. එවිට (තම **අධිපතිශාණන්ට**) බියවූවන්ගෙන්, **අල්ලාක්, ඔහුගේ** අනුග්‍රහය දක්වා ඇති මනුෂ්‍යයන් දෙදෙනෙක් මෙසේ කිහ. 'නුඹලා ඔවුනට එරෙහිව (ඉදිරියට ගොස්) එම දොරටුවෙන් ඇතුළු වනු. නුඹලා එහි ඇතුළුවුවහොත්, එවිට නිසැකවම නුඹලා ජයග්‍රාහි වන්නෙහුය. නුඹලා විශ්වාසිතයින් නම්, **අල්ලාක්** කෙරෙහි විශ්වාසය තබනු.

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أُنْعَمَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۗ
 فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ ۗ وَعَلَى
 اللَّهِ فِتْرَتَكُمْ ۗ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾

25. එයට 'එමිබල **මුකා!** ඔවුන් එහි රැඳී සිටින තෙක් අපි එහි කිසිසේත් ඇතුළු නොවන්නෙමු. එහෙයින් ඔබද ඔබගේ **අධිපතිශාණන්ද** ගොස් සටන් කරනු. (තවද) අපි මෙහි හිඳිමුයි ඔවුහු කිහ.

قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّا لَكِن تَدْخُلُهَا أَبَدًا ۗ مَا
 دَامُوا فِيهَا ۗ فَادْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ
 فَقَاتِلْ ۗ إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٥﴾

* 21. **කටහන:** 'මුළු ලොව' යන වචනය අදාළ වන්නේ එම යුගයේ පිටත් වූ ජනතාවට පමණි.

26. 'මාගේ අධිපතිවරයානි! මා සහ මාගේ සහෝදරයා නැරෙන්නට අන් කිසිවකු කෙරෙහි මානට බලයක් නොමැත. එහෙයින් අප සහ කැරැලිකාර පිරිස අතර වෙනස්කමක් ඇත් කරනු මැනව' යි ඔහු කිය.

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي
فَأَفَرُّشْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

27. 'ඇත්තෙන්ම එය ඔවුන්ට සහලිස් වසරකට තහනම් කරනු ලබන්නේය. ඔවුහු භූමියෙහි සිත් වියවුල් භාවයෙන් සැරිසරන්නෝය. එහෙයින් කැරැලිකාර පිරිස පිළිබඳව දුක් නොවන්නැයි (දෙවියන් වහන්සේ) පැවසීය.

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ
سَنَةً يَتَيَّبُوهَا فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ
عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

28. ඔබ අදමගේ පුතණුවන් දෙදෙනෙකුගේ සැබෑ කතාව ඔවුනට කියාදෙන්න. එවිට ඔවුන් දෙදෙනා (එක් එක්) පරිත්‍යාගයක් දුන් කල්හි ඔවුන්ගෙන් එක් කෙනෙකුගේ එය පිලිගන්නා ලදී. තවද අනෙකාගේ පිලිගාගන්නා ලදී. පසු තැනැත්තා, 'මම සත්තකින්ම නුඹව ආතනය කරමි' කිය. මෙයට පෙර තැනැත්තා, 'ධාර්මිකයින්ගෙන් පමණක් අල්ලාහ් පිලිගන්නේය' යි පිලිතුරු දුන්නේය.

وَأَثَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ بَنِي إِدْمَ بِالْحَقِّ ۖ إِذْ
قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلُ مِنْ أَحَدِهِمَا
وَلَمْ يُتَقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ ۗ قَالَ
لَا أَقْتُلُكَ ۖ قَالَ لَئِمَّا يُتَقَبَلُ اللَّهُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾

29. නුඹ මා ආතනය කිරීමට නුඹගේ අත මට එරෙහිව දික්කප්‍රා වුවද මා නුඹව ආතනය කිරීමට මාගේ අත නුඹට එරෙහිව දික් නොකරන්නෙමි. මම සර්ව ලෝකයේ අධිපතිවරයානි වන අල්ලාහ්ටම බිය වෙමි.

لَئِن بَسَطْتُ إِلَيْكَ يَدِي لِتَقْتُلَنِي مَآ
أَنَا بِبَاسٍ ۖ يَدِي إِلَيْكَ لَا أَقْتُلُكَ ۗ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْخَالِقِينَ ﴿٢٩﴾

30. නුඹ නුඹගේ පාපයන් මාගේ පාපයන් ඉසිලිය යුතුය. එහෙයින් නුඹ ගිණිතෙහි සහකරුවන් අතර සිටීමට මා කැමැති වෙමි; එමෙන්ම එය වරදකරුවන්ගේ ප්‍රතිච්චාකය වේ.

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ
تَتَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۗ وَذَلِكَ
جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

31. එහෙත් තමාගේ සහෝදරයාව ආතනය කිරීමට ඔහුගේ සිත ඔහුව පොළඹවීය. එබැවින් තෙතෙම ඔහු ආතනය කළේය. තවද පාඩු විඳින්නන්ගෙන් කෙනෙකු බවට පත්විය.

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ
فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣١﴾

32. එවිට තම සහෝදරයාගේ මළසිරුර මා සහවා තබන්නේ කෙසේදැයි ඔහු ඔහුට පෙන්වන්නට පොළොව පහුරු ගසන දෝණ කපුටෙකු අල්ලාහ් යැව්වේය. අනෝ මාගේ දුකකි! මාගේ සොහොයුරාගේ මළමිනිය මා වසා තැබීමට මෙම කපුටෙකු මෙන් මට නොහැකි වූයේ දැයි? ඔහු කීවේය. තවද එහෙයින් ඔහු කණගාටුවට පත් වූ වෙකු විය.

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحِثُ فِي الْأَرْضِ
لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوْآتَ أَخِيهِ ۗ
قَالَ يَوْمَئِذٍ لَئِن لَّا أُكُونَ مِثْلَ
هَذِهِ الْغُرَابِ فَأَوْرِي سَوْآتَ أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٢﴾

33. මෙම හේතුව නිසා යමෙකුට ඝාතනය කිරීම වෙනුවෙන් හෝ පොළොවෙහි කෝලාහල ඇතිකිරීම වෙනුවෙන් හෝ මිස කවරෙකු හෝ යමෙකුට ඝාතනය කර ඇත්තේ නම් ඔහු මුළු මිනිස් සංහතියම ඝාතනය කළාක් වැනි යැයිද, කවරෙකු හෝ යමෙකුට පීඩා ලබා දුන්නේ නම් ඔහු මුළු මිනිස් සංහතියටම පීඩා ලබා දුන්නාක් වැනි යැයිද **අලි ඊශ්‍රායලයේ** දරුවන්ට නියම කළේය. එමෙන්ම **අපගේ දහයන්** ඔවුන් වෙත පැහැදිලි **සලකුණු** සහිතව පැමිණියහ. එහෙත් මින් පසුවද ඔවුන්ගෙන් විශාල පිරිසක් පොළොවෙහි සීමාව ඉක්මවන්නට වූහ.

34. **අල්ලාත්** සමගද, **ඔහුගේ දහයාණන්** සමගද සටන් කරමින්, එමෙන්ම පොළොවෙහි කෝලාහල ඇතිකිරීමට ප්‍රයත්න දරන අයවලුන්හට (පමණක්) ප්‍රතිඵලය නම්, ඔවුන්ට ඝාතනය කරනු ලැබිය යුතුය. නැතහොත් කුරුසයේ දැඬුවම දිය යුතුය. නැතහොත් ඔවුන්ගේ අත් හා ඔවුන්ගේ පා ඒකාන්තරව කපා දමනු ලැබිය යුතුය. නැතහොත් ඔවුන්ව දේශයෙන් නෙරපා දමනු ලැබිය යුතුය. මෙය මෙලොවෙහි ඔවුන් සඳහා වූ නින්දාවකි. එමෙන්ම **පරලොවෙහිදී** ද ඔවුන් සඳහා මහත් දැඬුවමක් ඇත්තේය.

35. නුඹලා ඔවුන්ව නුඹලාගේ ආධිපත්‍යය යටතේ ගෙන ඒමට පෙරාතුව, පශ්චාත්තාප වූ අයවලුන් හැරෙන්නටය. ඇත්තෙන්ම **අල්ලාත් අතියයින්ම කෂමාන්විතය, දයාබරය** බව දැනගනු.

36. එම්බල විශ්වාසිතයින්! **අල්ලාත්** කෙරෙහි බිය දක්වනු. තවද **ඔහු** දෙසට සම්පවිමේ මාර්ගය සොයනු. තවද නුඹලා ජය ලැබීම පිනිස **ඔහුගේ** මගෙහි පරිශ්‍රමය දරනු.

37. නියතවශයෙන්ම අවිශ්වාසිතයින් සතු මහ පොළොවෙහි ඇති සියලු දේ හා එවැනි වූ තවත් කොටසක් ඔවුන් සතු වුවද ඒවා ඔවුන් **පුනරන්වන දිනයේ** දැඬුවමට වන්දියක් වශයෙන් දන්නද, ඒවා ඔවුන්ගෙන් පිළිගනු නොලබන්නේය. එමෙන්ම ඔවුනට වේදනාකාරී දැඬුවමක් ලැබෙනු ඇත.

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٣﴾

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ جِزَاؤُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَاللَّهُ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَن تَقْرَأُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَّحِيمٌ ﴿٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَتَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَا هُمْ عَذَابَ الْآلِيمِ ﴿٣٧﴾

38. ඔවුහු **ගින්නෙන්** පිටත්වීමට කැමති වන්නෝය. නමුත් ඔවුන්ට එයින් පිටත්වීමට නොහැකිය. එමෙන්ම ඔවුන්ට ස්ථිර වූ දැඩුවමක් ඇත.

39. සොරකම් කරන්නා වූ පුරුෂයෙකු සහ සොරකම් කරන්නා වූ ස්ත්‍රියකු යන දෙදෙනාගේ අත්, ඔවුන් කළ වරදේ විපාකයක් වශයෙන්ද, **අල්ලාත්** වෙතින් වූ ආදර්ශමත් දැඩුවමක් වශයෙන්ද කපා දමනු. එමෙන්ම **අල්ලාත් බලසම්පන්නය, ප්‍රඥා සම්පන්නය.**

40. යමෙකු සිය පාප ක්‍රියාවෙන් පසු පසුතැවිලිවී එය නිවැරදි කරගත්තේ නම්, ඇත්තෙන්ම **අල්ලාත්** දයාවෙන් යුතුව ඔහු වෙතට හැරුන්නේය. ඇත්තෙන්ම **අල්ලාත් අභියාචිතම ඝාමාන්විතය, දයාබරය.**

41. **අල්ලාත්, ඔහුට** අහස් මෙන්ම පොළොවේහි රාජ්‍යය සතු බව ඔබ නොදන්නෙහිද? **ඔහු** කැමති කෙනෙකුට **ඔහු** දැඩුවම දෙන්නේය. තවද **ඔහු** කැමති කෙනෙකුට සමාව දෙන්නේය. එමෙන්ම **අල්ලාත්** සියළු දේ කිරීමට බලසම්පන්නය.

42. **දුතතාහොති!** තමන්ගේ හදවත් විශ්වාස නොකොට 'අපි විශ්වාස කළෙමු'යි තමන්ගේ මුඛින් පවසන අවිශ්වාසයෙහි කඩිනමින්ම ගමන් ගන්නා අයවලුන් ඔබව කනස්සල්ලට පත් නොකෙරේවා. මුසාවන්ට ඉතා ඕනෑකමින් සවන් දෙන සමහරුන් **යුදෙව්වන්** අතරද වෙති. ඔවුන් එය අසන්නේ ඔබ වෙත නොපැමිණී අන් ජනතාවට එය දැන්වීම පිණිසය. වචනයන් නියමිත ස්ථානයන් හි තබන ලද්දැයිත් පසු ඔවුන් එය විකෘති කරති. තවද 'නුඹලාට මෙය දෙනු ලැබුවහොත් මෙය භාරගනු. නුඹලාට මෙය දෙනු නොලැබුවහොත් එවිට ප්‍රවේසම් වනුයි'යි ඔවුහු කියති. තවද **අල්ලාත්** යමෙකුට පිරික්සීමට කැමැති වුවහොත් එය වළක්වාලීමට ඔහු වෙනුවෙන් **අල්ලාත්ට** එරෙහිව ඔබට කිසිවක් කළ නොහැකිය. ඔවුන් මේ අයය, මොවුන්ගේ හදවත් **අල්ලාත්** පරිශුද්ධ කිරීමට කැමැති නොවූයේය. මොවුන් සඳහා මෙලොවෙහි නින්දාව ලැබෙනු ඇත. එමෙන්ම මොවුන්ට **පරලොවෙහිද** දැඩිවූ දැඩුවමක් ද ඇත.

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا، وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٨﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ، وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ، وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ، إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾

أَلَمْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ، وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ، وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنُ قُلُوبُهُمْ، وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا، سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ، سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ، لَمْ يَأْتُوكَ بِالْكَلِمِ مِنْ بَعْدِ مَا أُضِيقَ بِهِ، يَقُولُونَ إِنْ أُرْسِلْتُمْ هَذَا فَخَدُّهُ، وَإِنْ لَمْ تُؤْتُوهُ فَاحْذَرُوا، وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ، لَهُمْ فِي الدُّنْيَا جِزْيٌ، وَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٨﴾

43. ඔවුහු මසාවන්ට ඉතා ඕනෑකමින් සවන් දෙති. තනනම් කළ දේවල් ගිල දමන්නන්ය. එබැවින් (විනිශ්චය සඳහා) ඔවුන් ඔබ වෙත පැමිණියහොත්, ඔබ ඔවුන් අතර විනිශ්චය කරන්න. නැතහොත් ඔවුන්ගෙන් ඉවත්වන්න. ඔබ ඔවුන්ගෙන් ඉවත්වී සිටියහොත් ඔබට කිසිදු හානියක් කිරීමට ඔවුන්ට නුපුළුවන. තවද ඔබ විනිශ්චය කරන්නේ නම් ඔවුන් අතර යුක්තිසහගතව විනිශ්චය කරන්න. ඇත්තෙන්ම යුක්තිය ඉටු කරන්නන්ව **අල්ලාහ්** ප්‍රිය කරයි.

سَمِعُونَ لَكَذِبٍ أَمْكُونُ لِلْسُّخْتِ ۖ
 فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ
 أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۗ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ
 فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا ۗ وَإِنْ حَكَمْتَ
 فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الْمُقْسِطِينَ ﴿٣٣﴾

44. ඔවුන් වෙත **අල්ලාහ්ගේ** විනිශ්චය සහිත **තවරාත්** ඔවුන් සතුව තිබියදී, ඔවුන් ඔබව (තමන්ගේ) විනිශ්චය කරුවෙකු ලෙසට පත්කරන්නේ කෙසේද? තවද මෙසේ තිබියදීත් ඔවුහු පිටු දකිති. නියතවශයෙන්ම ඔවුහු කිසිවිටෙකත් විශ්වාසිතයින් නොවන්නාහ.

وَكَيْفَ يُحْكِمُوكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ
 فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ
 ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٤﴾

45. ඇත්තෙන්ම යහමගද, ආලෝකයද තිබුණාවූ **තවරාත් අපි** පහළ කලෙමු. එමගින් (අපට) අවනත වූ **වක්තාවරාත් යුදෙව්වන්** සඳහා විනිශ්චය කළහ. මෙලෙසම දේව ශාස්ට්‍රාවරාත්ද, (ආගමික නීතියෙහි) විද්වතුන්ද කළහ. (මක්නිසාදයත්) ඔවුන් **අල්ලාහ්ගේ පූර්ණතා** සුරකීමට අවශ්‍යය කරනු ලැබූ අතර ඔවුන් එය මත ආරක්ෂකයින්ද වූ හෙයිනි. එබැවින් මිනිසුන්ට බිය නොවනු. එහෙත් **මා හට** බිය වනු. තවද **මාගේ සළකුණු** අල්ප මිළකට හුවමාරු නොකරනු. තවද යමෙක් **අල්ලාහ්** පහළ කර ඇති දේ මගින් විනිශ්චය නොකරන්නේද අවිශ්වාසිතයින් ඔවුහුම වෙති.

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَ
 نُورٌ ۖ يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ
 أَسْلَمُوا مِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَالزَّبَّانِيُّونَ وَ
 الْآخِبَارُ ۖ بِمَا اسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ
 وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۗ فَلَا تَخْشَوُا
 النَّاسَ وَآخْشَوْنِي وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي
 ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ وَمَنْ لَمْ يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ ﴿٣٥﴾

46. එහි ඔවුන්ට ප්‍රාණයට ප්‍රාණයද, ඇසට ඇසද, නාසයට නාසයද, කනට කනද, දතට දතද, යනුවෙන් අනෙක් හානියන්ට සමාන පළිගැනීමක් **අපි** නියම කළෙමු. තවද කවුරුන් හෝ එහි අයිතිය අත් හටින්තේද ඔහුගේ පව් වලින් විමෝචනයක් වනු ඇත. තවද යමෙක් **අල්ලාහ්** පහළ කර ඇති දේ මගින් විනිශ්චය නොකරන්නේද වරදකරුවන් ඔවුහුම වෙති.

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ
 بِالنَّفْسِ، وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
 بِالْأَنْفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَالسِّنَّ
 بِالسِّنِّ، وَالْجُرُوحَ قِصَاصًا، فَمَنْ
 تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ ۗ وَمَنْ لَمْ
 يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
 الظَّالِمُونَ ﴿٣٦﴾

47. තම ඉදිරියෙහි (අනාවරණය වූ) **තවිරාත්** හි ඇති දේ සත්‍ය කරවන **මර්යම්ගේ** පුත් **ඊසා**, **අපි** ඔවුන්ගේ අඛිපාර හි අනුගමනය කිරීමට සැලැස්වුවෙමු. තවද මගපෙන්වීම හා ආලෝකය අඩංගු **ඉන්ජිල්** නම් (ශුභාරංචිය) අපි ඔහුට දුනිමු. තවද එයට ඉදිරියෙන් **තවිරාත්** හි දේ සත්‍ය කරන්නා වූ මෙන්ම මෙය **දෙවියන්** කෙරෙහි බිය ඇත්තවුන්ට මග පෙන්වීමක්ද අනුගාමකවක්ද විය.

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۖ وَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَ هُدًى وَ مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٧﴾

48. **ඉන්ජිල්** නම් ශුභාරංචිලාහින් **අල්ලාහ්** එහි අනාවරණය කළ දේට අනුව විනිශ්චය කළ යුතුය. තවද කවරෙක් **අල්ලාහ්** අනාවරණය කර ඇති දේට අනුව විනිශ්චය නොකරන්නේද ඔවුන්ම කරලිකරුවන් වෙති.

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَ مَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٤٨﴾

49. තවද **අපි** ඔබ වෙත සත්‍යය ඇතුලත් මෙම **පුස්තකය** අනාවරණය කර ඇත්තෙමු. (තවද) මෙය, මෙයට කලින්වූ **පුස්තකය** සම්පූර්ණ කරන්නක්ද එය ආරක්ෂා කරන්නක් ලෙසද විය. එබැවින් **අල්ලාහ්** (ඔබ වෙත) අනාවරණය කර ඇති දේ අනුව ඔවුන් අතර විනිශ්චය කරන්න. තවද ඔබ වෙත පැමිණි සත්‍යය හැරදමමින් ඔවුන්ගේ පාපකාරී අභිලාෂයන් අනුගමනය නොකරන්න. නුඹලාගෙන් සැම කෙනෙකුටම අධ්‍යාත්මික **කීර්තියාලාවක්ද**, (ලෝකික) විෂයයන්හි පැහැදිලි මාර්ගයක්ද **අපි** නියම කළෙමු. එහෙත්ම **අල්ලාහ් තම** කැමැත්ත (ක්‍රියාත්මක කළේ) නම් නුඹලා (සියල්ලන්වම) එකම ජන සමූහයක් බවට පත් කරනු ඇත. එහෙත් **ඔහු** නුඹලාට දුන් දෙයින් නුඹලා පරික්ෂා කිරීම සඳහා (**ඔහු** කැමැති වන්නේය). එබැවින් යහපත් ක්‍රියාවන්හි එකිනෙකා අතිබව යැමට තරඟ කරනු. **අල්ලාහ්** වෙතම නුඹලා සියල්ලන්ම ආපසු යායුතු වන්නේය. එවිට නුඹලා මතභේද ඇතිකළ දේ පිලිබඳව **ඔහු** නුඹලාට දන්වන්නේය.

وَ أَنْزَلْنَا لِإِبْرٰهٖمَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۖ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتٰبِ ۖ وَ مُهٖمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَآخٰكُم بِبَيْنِهِمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۖ وَ لَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ هُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۖ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِزْعَةً ۖ وَ مِنْهَا جَاءَ ۖ وَ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً ۖ وَ أَحَدَةً ۖ وَ لٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتٰكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۖ إِلَىٰ اللَّهُ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٩﴾

50. තවද **අල්ලාහ්** අනාවරණය කර ඇති දේ අනුව ඔවුන් අතර ඔබ විනිශ්චය කිරීමටත් ඔවුන්ගේ පාපකාරී අභිලාෂයන් අනුගමනය නොකිරීමටත් **අල්ලාහ්** ඔබ වෙත අනාවරණය කළ දෙයහි කොටසක් හේතුකොට ගෙන ඔවුන් ඔබව පිඩාවට පත් නොකර සිටීමට ඔබ ඔවුන්ගෙන් ආරක්ෂා වීමටත් (අපි ඔබ වෙත ඔබට අනකරමින් මෙම **ගුණ්ඩය** අනාවරණය කර ඇත්තෙමු). එහෙත් ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප

وَ اِنْ اٰحٰكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۖ وَ لَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ هُمْ ۖ وَ آخٰذَهُمْ اَنْ يَّفْتِنُوْكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ اِلَيْكَ ۖ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمَ اَتَمًا يُّرِيْدُ اللَّهُ اَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ

කළේ නම් එවිට ඔවුන්ගේ ඇතැම් පාපයන් වෙනුවෙන් **අල්ලාහ්** ඔවුන්ව දැඩි දුෂ්කරතාවයට පත් කිරීමට අභිමත කරන බව දැනගන්න. තවද නියත වශයෙන්ම මිනිසුන්ගෙන් විශාල පිරිසක් අකිකරුවන්නෝ වෙති.

ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
لَفَاسِقُونَ ﴿٥٠﴾

51. එසේනම් **අඤන** (කාලයේ) විශ්වව්‍යාප්ත ඔවුන් කැමැතිවන්නේද? තවද දැඩි විශ්වාසිත පිරිසක් වෙනුවෙන් **විශ්වයකරුවෙක්** ලෙස **අල්ලාහ්ට** වඩා විශිෂ්ට වන්නේ අන් කවරෙක්ද?

أَوَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۗ وَمَنْ أَحْسَنُ
عِلْمًا مِّنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُؤْقِنُونَ ﴿٥١﴾

52. එම්බල විශ්වාසිතයින්! **සුදෙව්වරුන්ගේ කිතුනුවරුන්ගේ** සහායකයින් ලෙස නොගනු. ඔවුහු එකිනෙකාට සහායකයෝ වෙති. තවද නුඹලා අතුරෙන් කවරෙක් ඔවුන්ව සහායකයින් ලෙස ගන්නේද ඇත්තෙන්ම ඔහු ඔවුන්ගෙන් කෙනෙක් වන්නේය. ඇත්තෙන්ම **අල්ලාහ්** අසාධාරණය කරන පිරිසට මග පෙන්වීම නොකරයි.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
الْبُهُودَ وَالتَّصَايَا أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٌ ۗ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ
فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

53. යම් අයවලුන්ගේ හදවත් හි රෝගය තිබේද, ඔවුහු ඔවුන් දෙසට වේගයෙන් යන බව ඔබ දකින්නෙහිය. අප වෙත කිසියම් විපත්තියක් පමුණුවේද යි බිය වන බැව් ඔවුහු පවසති. **අල්ලාහ්ට ඔහු** වෙතින් පයගුහණයක්ද නැතහොත් කිසියම් සිද්ධියක්ද ඇති කිරීමට පුළුවන. එවිට ඔවුහු තමන්ගේ සිත්හි සඟවා තැබූ දේ ගැන පසු තැවිල්ලට පත්වන්නන් වෙති.

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
يُتَسَاءَرُونَ فِيهِمْ يُقُولُونَ نَخْشَى أَن
تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ۖ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَ
بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُضْيِحُوا
عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نُدُومِينَ ﴿٥٣﴾

54. 'තවද නියතවශයෙන්ම ඔවුන් නුඹලා සමඟ යැයි **අල්ලාහ්** කෙරෙහි ස්ථිර ලෙස දිවුරුම් කළ අයවලුන් මොවුන්ගේ දැඩි විශ්වාසිතයින් පවසන්නෝය. මොවුන්ගේ ක්‍රියාවන් නිෂ්චල වන අතර මොවුන් පාඩුවීදින්නන් බවට පත්වූහ.

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا آهَؤُلَاءِ
الَّذِينَ آقَسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ
لأنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ۖ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فَاصْبِرُوا حَسْرِينَ ﴿٥٤﴾

55. එම්බල විශ්වාසිතයින්! යමෙක් නුඹලා අතුරෙන් තම ධර්මයෙන් බැහැරවන්නේද **අල්ලාහ්** වහාම (ඔහු වෙනුවට) වෙනත් ජන සමාජයක් රැගෙන එන්නේ යැයි (දැනගන්නවා). **ඔහු** ඔවුනට ස්නේහය දක්වන අතර ඔවුන්ද **ඔහුට** ස්නේහය කරන්නෝය. (තවද ඔවුන්) විශ්වාසිතයින් කෙරෙහි කාරුණික හා නිහතමානි වන අතර අවිශ්වාසිතයින්ට එරෙහිව දැඩි හා තිරසාර වන්නෝය. ඔවුහු **අල්ලාහ්ගේ** මාර්ගයෙහි

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ
مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ
بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ۗ أَذَلَّةٌ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۗ عِزَّةٌ عَلَى الْكُفْرِينَ ۗ
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ

මහත් ප්‍රයත්න දරන අතර දෝෂාචාර්යය කරන්නන්ගේ අවලංගු වලට බිය නොවන්නෝය. එය **අල්ලාහ්ගේ** දයාව වන්නේය. **ඔහු** කැමැති අයට **ඔහු** එය භි ඊ නමයි. එමෙන්ම **අල්ලාහ් සර්වව්‍යාපකයාය, සියල්ල දන්නාය.**

لَوْ مَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ آلِ كُفَيْرٍ فَذَلِكُمْ أَكْبَرُ ذَلِكُمْ فَضَّلَ اللَّهُ يُونُسَ مِنْ نِيْسَاءٍ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

56. නුඹලාගේ මිත්‍රයා වනුයේ **අල්ලාහ්ද, ඔහුගේ දුශ්‍යාණන්ද** එමෙන්ම **නැමදුම්** ඉටුකරමින් **ෆකාහ්** (දුරි බද්ද) ගෙවමින් හා (මුළුමනින් අවංක) ලෙස **ඔහුටම** යටහත් වන විශ්වාසිතයෝය.

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٦﴾

57. **අල්ලාහ්ද, ඔහුගේ දුශ්‍යාණන්ද,** විශ්වාසිත අයවලුන්ද මිතුරන් වශයෙන් ගන්නා අය ජයග්‍රාහිකයින් වන **අල්ලාහ්ගේ** පාක්ෂිකයින් බව තහවුරුකර ගතයුතුය.

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾

58. එම්බල විශ්වාසිතයින්! නුඹලාට කළින් **පුස්තකලාහිත්** අතුරෙන් නුඹලාගේ ධර්මය කවටකමක් ලෙසටද, කෙළි සෙල්ලමක් ලෙසටද පත් කළ අයවලුන් මෙන්ම අවිශ්වාසිතයින්වද (නුඹලාගේ) මිතුරන් වශයෙන් නොගනු. එමෙන්ම නුඹලා විශ්වාසිතයින් වන්නේ නම්, **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බියවනු.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَ لَعِبًا بِنَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ الْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. එමෙන්ම නුඹලා (මිනිසුන්ව) **නමස්කාරයට** කැඳවන කල්හි, ඔවුහු එය කවටකමක් ලෙසද, කෙළි සෙල්ලමක් ලෙසද සළකති. මෙයට හේතුව ඔවුන් අවබෝධයක් නැති ජනතාවක් බැවිනි.

وَ إِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَ لَعِبًا ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾

60. පවසන්න! 'එම්බල **පුස්තකලාහිත්!** නුඹලා අප වෙත දොස් පවසන්නේ, අප **අල්ලාහ්** කෙරෙහින්, අප වෙත පහළ කරනු ලැබූ දේ කෙරෙහින්, (මීට) කළින් පහළ කරනු ලැබූ දේ කෙරෙහින් විශ්වාස කළ හෙයින්ද? එමෙන්ම නුඹලාගෙන් බොහෝ අය (**දෙවියන්ට**) අවනත නොවී සිටින්නන් වූ හෙයින්ද?

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنقُمُونَ مِنِّي إِذْ لَا أَنَا بِمُتَوَلِّيٍّ وَ مَا أَنزَلْنَا وَ مَا أَنزَلْنَا مِنْ قَبْلُ وَ أَنتَ أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ ﴿٦٠﴾

61. පවසන්න! **අල්ලාහ්ගේ** සන්නිධානයෙහි ඉතා හරක ප්‍රතිවිපාකය ලත් අය පිළිබඳව මා නුඹලාට දන්නේද? **අල්ලාහ්** ශාප කර ඇති අය (ඔවුන්ය). තවද ඔවුන් වෙත **ඔහුගේ** කෝපය පතිත වී ඇත. තවද ඔවුන්ගෙන් වඳුරන්ද සුකරයන්ද **ඔහු** පත් කර ඇත. තවද ඔවුන් දුෂ්ටයෙකුට වදින්නෝය. සැබවින්ම මෙවන් අය සිටින්නේ ඉතා හරක ස්ථානයෙහිය. තවද සෘජු මාර්ගයේ සිට බොහෝ දුර නොමගගොස්ය.

قُلْ هَلْ أُتَيْتُمْ بِبَشِيرٍ مِنْ ذَلِكُمْ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ وَ غَضَبِ عَلَيْهِ وَ جَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَ الْخَنَازِيرَ وَ عَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَ أَسْأَلُ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦١﴾

62. එමෙන්ම ඔවුහු නුඹලා වෙත පැමිණෙන විට, 'අපි විශ්වාස කළෙමු'යි පවසති. එහෙත් ඔවුහු අවිශ්වාසය සමඟ පිවිස එය සමඟම බැහැරව ගියහ. එමෙන්ම ඔවුන් සඟවා තබන දේ පිළිබඳව **අල්ලාහ්** මැනවින් දන්නේය.

وَاذْآجَاءُكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ خَلَوْنَا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦٢﴾

63. එමෙන්ම ඔවුහු තුටින් බොහෝ අය පාපය, සීමාව ඉක්මවා යෑම හා තහනම් දේ ඕනෑකමින් අනුභව කිරීම වෙත දිව යන බැව් ඔබ දකින්නෙහි. සත්තකින්ම ඔවුන් කරමින් සිටි දේ ඉතාමත් නරකය.

وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ، لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾

64. දේව පුජකවරු මෙන්ම නීතිය හැඳුරු අය, ඔවුන්ව බොරු කීමෙන්ද තහනම් දේ අනුභව කිරීමෙන්ද නොවළක්වන්නේ මන්ද? සත්තකින්ම ඔවුන් කරන දේ ඉතාමත් නරකය.

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْأَثْمَ وَالْعُدْوَانَ، لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٤﴾

65. එමෙන්ම, '**අල්ලාහ්ගේ** හස්තය බඳිනු ලැබ ඇතැ'යි **යුදෙව්වරු** කියති. ඔවුන් (එසේ) කියූ හෙයින්, බඳිනු ලැබ ඇත්තේ ඔවුන්ගේ(ම) අත්ය; එමෙන්ම ගාප කරනු ලැබුවේද ඔවුන්මය. එසේ නොව **ඔහුගේ** දැන් ව්‍යාපිතය. **ඔහු තම** අභිමතය පරිදි වැය කරන්නේය. තවද ඔබ වෙත ඔබගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** පහළ කරන ලද දේ නියතවශයෙන්ම ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක්ව කරලිකමහි හා අවිශ්වාසිතයෙහි වැඩි කරන්නේය. තවද **පුනරුත්ථාන දිනය** තෙක් **අපි** ඔවුන් අතර සතුරුකම හා පිළිකුල ඇති කළෙමු. ඔවුන් යුද ගිහිසිළු අවුලුවන සැමවිටම **අල්ලාහ්** එය නිවා දමන්නේය. තවද ඔවුහු පොළොවෙහි කෝලාහල ඇතිකිරීමට වෙහෙස දරති. තවද **අල්ලාහ්** කෝලාහල ඇති කරන්නන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ، عَلَّمَتْ آيِدِيهِمْ وَلِعُنُوا بِمَا قَالُوا، بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ، يُثَبِّتُ كَيْفَ يَشَاءُ، وَكَيَزِيدَ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَّا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا، وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا، وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٥﴾

66. එමෙන්ම **පුස්තකය** ලද **ජනතාව** විශ්වාස කොට ධාර්මික වුවහොත්, සත්තකින්ම **අපි** ඔවුන්ගේ දුෂ්ටකම් ඔවුන්ගෙන් ඉවත් කරවන්නෙමු. එමෙන්ම සත්තකින්ම **අපි දිව්‍ය සැපතින් යුක්ත වූ උදාහරණ** ඔවුන්ව ඇතුළු කරවන්නෙමු.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٦﴾

67. තවද ඔවුන් **තව්රාහ්ද, ඉන්ජිල්ද** එමෙන්ම ඔවුන්ගේ **අධිපතියාණන්** වෙතින් (දැනට) ඔවුන් වෙත පහළ කරන ලද දේ පිළිපැද්දේ නම්, සත්තකින්ම තමන්ට ඉහළින්ද, තමන්ගේ පාදයන්ට පහළින්ද ඔවුන් (යහපත් දේ) භුක්ති විඳිනු ඇත. ඔවුනතුරින් මධ්‍යස්ථ වූ ජන සමූහයක්ද ඇත. එහෙත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ අය කර්මින් සිටින දේ ඉතා නපුරය.

وَلَوْ أَنَّهُمْ آقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ
فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ ۗ وَمِنْهُمْ
أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۗ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ
مَا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

68. එමඔල **දුතයාණෙහි!** ඔබගේ **අධිපතියාණන්** වෙතින් ඔබ වෙත අනාවරණය කරන ලද දේ (මිනිසුන්ට) දන්නවන්න. තවද ඔබ (එසේ) නොකළේ නම්, ඔබ **ඔහුගේ පණිවිඩය** (කිසිසේත්) දන්වා නොමැත. එමෙන්ම **අල්ලාහ්** ඔබව මිනිසුන්ගෙන් ආරක්ෂා කරන්නේය. ඇත්තෙන්ම **අල්ලාහ්** අවිශ්වාසිත ජනතාවට මග නොපෙන්වන්නේය.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ ۗ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ
رِسَالَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٥﴾

69. “එමඔල පුස්තකය ලද ජනතාවහි! තව්රාහ්ද, ඉන්ජිල්ද නුඹලාගේ අධිපතියාණන් වෙතින් නුඹලා වෙත පහළ කරනු ලබන දේද පිළිපදින තෙක් නුඹලා කිසිදු (ස්ථාවරයක්) මත නොවන්නානු”යි පවසන්න. තවද ඔබගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** ඔබ වෙත පහළ කරන ලද දේ නියතවශයෙන්ම ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක්ව කැරලිකමහි හා අවිශ්වාසිතයෙහි වැඩි කරන්නේය. එබැවින් ඔබ අවිශ්වාසිත ජනයා වෙනුවෙන් කණගාටු නොවන්න.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ
تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَلِيُزِيدَنَ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۗ فَلَا تَأْسَ عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٦﴾

70. විශ්වාස කළ අයවලුන්, **යුදෙව්වරුන්, කබිවරුන්, කිතුනුවන්** කවුරුන් වුවද **අල්ලාහ්** කෙරෙහිද **අවසන් දිනය** කෙරෙහිද ඇත්තෙන්ම විශ්වාස කර, යහපත් ක්‍රියාවෙහි යෙදෙන ඔවුනට කිසිදු බියක් (පැමිණෙන්නේ) නැත. එමෙන්ම ඔවුහු ශෝක නොවන්නෝය.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا
وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَىٰ مِنْ أَمَنِ بِاللهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلُوا صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧﴾

71. සැබැවින්ම **අපි ඊශ්‍රායලයේ** දරුවන්ගෙන් ප්‍රතිඥාවක් ලබාගත්තෙමු.

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ

එමෙන්ම **අපි** ඔවුන් වෙත **දුතයන්** එව්වෙමු. ඔවුන්ගේ සිත් ප්‍රිය නොකරන්නාවූ දෙයක් **දුතයෙකු** ඔවුන් වෙත ගෙන එන සැමවිටම ඔවුන් (දුතයන්ගෙන්) සමහරුන්ව මුසාවාදින් ලෙස සැළකූහ. එමෙන්ම ඇතැමුන්ව ඝාතනය (ට-කෘර විරාධත්වය)ට කිරීමට ඔවුහු පෙළඹූහ.

أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَزَيَّلْنَا كَذِبًا وَأَوَّلِيًّا فَيَقْتُلُونَ ﴿٤١﴾

72. එමෙන්ම ඔවුහු (මෙමගින්) කිසිදු අන්තර්වයක් නොවනු ඇතැයි සිතූහ. එබැවින් ඔවුහු අයුරු මෙන්ම බිහිරි වූහ. ඉන්පසු **අල්ලාහ්** පශ්චාත්තාපය පිළිගෙන ඔවුන් වෙත අවධානය යොමු කළේය. මින්පසුවත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝමයක් (දැන දැනම) අයුරු මෙන්ම බිහිරි වූහ. එමෙන්ම **අල්ලාහ්** ඔවුන් කරමින් සිටින දේ ගැන **විමසිලීමක්** ය.

وَحَسِبُوا أَنَّا لَآ تَكُونُ فِتْنَةً فَجَمَعُوا صَمُوعًا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بِصُدُورِهِمْ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

73. ඇත්තෙන්ම **‘මර්යම්ගේ පුත් මෙසායා අල්ලාහ්ම’** යැයි පවසන අයවලුන් සත්තකින්ම අවිශ්වාසිතයින්ය. එහෙත් ‘එමිබල **ර්භායලයේ** දරුවනි! මාගේ **අධිපතියාණන්ද**, නුඹලාගේ **අධිපතියාණන්ද** වන **අල්ලාහ්ට** නුඹලා නමදින් නැරැයි **මෙසායා(ම)** පැවසීය. ඇත්තෙන්ම කවරෙකු **අල්ලාහ්ට** සමානයන් තබන්නේද, ඔහුට **අල්ලාහ් ස්වර්ගය** තහනම් කර ඇත්තේය. ඔහුගේ වාසස්ථානය **කිරාගින්තය**. එමෙන්ම වැරදිකරන්නන්ට උදව්කරුවන් කිසිවෙක් නොවන්නේය.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي لِي سَرَاءَ يَلْعَبُ عِبْدُ اللَّهِ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿٤٣﴾

74. සැබැවින්ම **අල්ලාහ්** තිදෙනාගෙන් එක්කෙනෙකු යැයි පවසන අයවලුන් අවිශ්වාසිතයින්ය. එමෙන්ම **නැමදීමට එකම සුදුන්යෙකු** නැරෙන්නට වෙන්න **නැමදීමට සුදුන්යෙකු** නොමැත. එමෙන්ම ඔවුහු පවසා සිටින දෙයින් ඔවුන් වැළකී නොසිටියානම්, ඔවුනතුරින් අවිශ්වාසිත අයවලුන් හට වේදනාකාරී දැඩුවමක් සත්තකින්ම අත්වන්නේය.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٤﴾

75. මින් පසුවත් ඔවුන් **අල්ලාහ්** වෙත හැරී, **ඔහුගෙන්** ඝෂමාව නොඉල්ලන්නේද? **අල්ලාහ්ද** බැහැවින් **ඝෂමාකාමිය**. **පරම දයාබරය**.

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٥﴾

76. මර්ගමියේ පුත්‍රයා මෙකායා එක් දුතයෙකු මිස අන් කිසිවෙකු නොවේ. සැබැවින්ම ඔහුට කළින් සිටි සියළුම දුතයෝ මියගියහ. එමෙන්ම ඔහුගේ මව ධාර්මිෂ්ඨ තැනැත්තියක් වුවාය. ඔවුන් දෙදෙනා ආහාර අනුභව කරමින් සිටියහ. ඔවුන්ගේ යහපත පිහිස සලකුණු අප පහදා දෙන්නේ කෙසේදැයි බලන්න. මින් පසු ඔවුන් හරවනු ලබන්නේ කෙසේද යන්නත් බලන්න.

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ لَا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۗ وَ أُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۗ كَانَا يَأْكُلَنِ الطَّعَامَ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ تِمْرًا نَنْظُرَ أَتَىٰ يَوْمُ فُكُونٍ ﴿٤٦﴾

77. පවසන්න! 'අල්ලාත් වෙනුවට නුඹලට විපතක් හෝ යහපතක් පමුණුවීමට බලයක් නොමැති දේට නුඹල නමදින්නෙහුද?' එමෙන්ම අල්ලාත් වන ඔහු සියල්ල අහන්නාය, සියල්ල දත්තාය.

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۗ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤٧﴾

78. පවසන්න: 'එම්බල පුත්‍රකයා ලද ජනතාවහි! නුඹලා නුඹලාගේ ධර්මයේ (විෂයය)හි අයුතු ලෙස සීමාවන් ඉක්මවා නොයනු. එමෙන්ම මීට පෙර (තමන්ද) නොමග ගොස් බොහෝ අයව නොමග යවමින් සෘජු මාර්ගයෙන් දුර්මාර්ගයට ගිය අයවලුන්ගේ දුෂ්ඨ අභිලාෂයන් අනුගමනය නොකරනු.'

قُلْ يَا هَلْ الْكِتَابَ لَا تَغْلُوا فِي ۖ دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ ۖ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا ۖ وَ ضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٤٨﴾

79. ඊශාලයේ ජනතාව අතුරින් අවිශ්වාස කළ අය, දාවුද් මෙන්ම මර්ගමියේ පුත් ජේසුස්ගේ මුවින් ගාප කරනු ලැබුවහ. මෙයට හේතුව ඔවුන් අකිකරු වූ හෙයින්ද, සීමාව ඉක්මවා සිටිය හෙයින්ද වේ.

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۗ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

80. තමන් කළාවූ වැරදි ක්‍රියාවලින් ඔවුන් එකිනෙකා නොවළක්වා ගත්තේද නැත. ඔවුන් කරමින් සිටිය දේ ඉතා නපුරුය.

كَانُوا لَا يَتَنَبَّهُونَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ ۗ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٠﴾

81. ඔවුනතුරෙන් බොහෝ අයවලුන් අවිශ්වාසිතයින්ව (තමන්ගේ) සහායකයින් කර ගැනීම ඔබ දකින්නෙහිය. ඔවුන් තමන්

تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَكَّلُونَ آلِيَهُمْ

වෙනුවෙන් තමන්ට කළින් එවා ඇති දේ ඇත්තෙන්ම නසුරුය. (මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්) **අල්ලාත්** ඔවුන් කෙරෙහි අපසාද විය. එමෙන්ම ඔවුහු (මෙම) දඬුවමෙහි දිගුකල් වෙසෙති.

كَفَرُوا ۗ لَيْسَ مَا قَدَّمْت لَهُمْ
أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٦﴾

82. එමෙන්ම ඔවුන් **අල්ලාත්** කෙරෙහිද, මෙම **දුතයා** කෙරෙහිද ඔහු වෙත පහළ කළ දේ කෙරෙහිද විශ්වාස කළේ නම්, ඔවුන්ට (තමන්ගේ) සහායකයින් වශයෙන් නොගන්නට තිබුණි. එහෙත් ඔවුන්ගෙන් වැඩි පිරිසක් අවනත නොවන්නන් වෙති.

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالنَّبِيِّ وَ
مَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مَا اتَّخَذُوا لَهُمْ
وَأَوْلِيَاءَ ۗ لَكِن كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسَقُونَ ﴿٨٧﴾

83. විශ්වාසිත අයවලුන් සමග සතුරුකම් දැක්වීමේදී **යුදෙව්වරුන්වද**, (දෙවියන්ට) සමාන තබන අයවලුන්වද මිනිසුන්ගෙන් ඉතා දරුණු අය බැව් සත්තකින්ම ඔබ දකින්නෙහි ය. එමෙන්ම විශ්වාසිත අයවලුන්ට ආදරය දැක්වීමේදී 'අපි **කිතුනුවන්** වෙමු'යි පවසන්නන්ව ඉතා සමීප අය බැව් සත්තකින්ම ඔබ දකින්නෙහි ය. මක්නිසාදයත් ඔවුනතුරින් බැතිමත් විද්වතුන්ද යාවිසදා කරන්නන්ද ඇත්තාහ. එමෙන්ම ඔවුන් උඩඟු නොවී සිටීමද මෙයට හේතුවන්නේය.

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۗ
وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا تَصْرِيءُ بِهِ
بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيَسِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٨﴾

84. එමෙන්ම මෙම **දුතයාණන්** වෙත පහළ කරනු ලැබූ දේ(ව වාක්‍යය)ට ඔවුන් සවන් දුන් විට ඔවුන් සත්‍යය අවබෝධ කරගත් හෙයින් ඔවුන්ගේ ඇස්වලින් කඳළු වැස්සකෙරෙමින් සිටින බව ඔබ දකින්නෙහි ය. 'අපගේ **දෙවියනි!** අපි විශ්වාස කරමු. එබැවින් අපවද සාකම් පවසන්නන් සමග ලියා තබනු මැනව'යි ඔවුන් පවසති.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى
الرَّسُولِ تَرَىٰ أُغْيَنُهُمْ تَفِيضٌ مِّنَ
الدَّمَاعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۗ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَا كْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٩﴾

85. අපගේ **අධිපතියාණනි!** අපව ධාර්මිකව පිරිස සමඟ ඇතුළත් කළ යුතුයි අප දැඩි කැමැත්තෙන් සිටියදීත්, **අල්ලාත්** කෙරෙහිත් අප වෙත පැමිණි සත්‍යය කෙරෙහිත් අප විශ්වාස නොකර සිටින්නේ මන්ද?

وَمَا كُنَّا لَنُؤْمِنُ بِاللهِ وَمَا جَاءَنَا
مِنَ الْحَقِّ ۗ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا
مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٩٠﴾

86. එසේ ඔවුන් පැවසූ හෙයින් පහළින් ගලාබසිනා ගංගාවලින් යුත් **ස්වර්ගයන් අල්ලාත්** ඔවුනට පිරිනමන්නේය. ඔවුහු එහිම සදාකල් වෙසෙන්නෝය. මෙයම යහපත් ක්‍රියාවෙහි යෙදෙන්නන්ගේ තිළිණයක් වන්නේය.

فَأَنبَأَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾

87. එමෙන්ම අවිශ්වාස කොට, **අපගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කළ අය **හරකාදියට** හිමිකරුවන් වන්නාහ.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَكْفَرُوا بِيٰئِنَّا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٧﴾

88. එම්බල විශ්වාසිතයින්! **අල්ලාත්** නුඹලා වෙනුවෙන් නීත්‍යානුකූල කර ඇති පවිත්‍ර දේවල් අනිත්‍යානුකූල කර නොගනු. එමෙන්ම සීමාවෙන් ඉක්මවා නොයනු. සීමාවෙන් ඉක්මවා යන්නන්ව, ඇත්තෙන්ම **අල්ලාත්** ප්‍රිය නොකරයි.

يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ مَّا حَلَّلَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٨﴾

89. එමෙන්ම **අල්ලාත්** නුඹලාට සපයා ඇති නීත්‍යානුකූල (**හලල්**) මෙන්ම පවිත්‍ර දේ අනුභව කරනු. එමෙන්ම **ඔහු** කෙරෙහි විශ්වාසිත නුඹලා **අල්ලාත්** කෙරෙහි බිය දක්වනු.

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۗ وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِيۤ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٩﴾

90. නුඹලාගේ නිෂ්චල දිවුරුම් සම්බන්ධයෙන් **අල්ලාත්** නුඹලාට හසු කර නොගන්නේය. එහෙත් නුඹලාගේ ස්ථිර දිවුරුම් සම්බන්ධයෙන් **ඔහු** නුඹලාට හසු කර ගන්නේය. මෙයට වන්දියක් ලෙස නුඹලා නුඹලාගේ නිවැසියන්ට ලබාදෙන්නාවූ සමාන්‍ය ආහාරය දැයිගන් දස දෙනෙකුට දීම හෝ ඔවුනට වස්ත්‍රය ලබාදීම හෝ එක් වහලකුව නිදහස් කිරීම හෝ වන්නේය. එහෙත් යමෙකුට (හැකියාවක්) නොමැත්තේ නම් තෙදනක් උපවාසය රැකිය යුතු වන්නේය. නුඹලා ඔවුනට දිවුරුවීම මෙයම නුඹලාගේ දිවුරුම සඳහා වන්දියක් වන්නේය. එමෙන්ම නුඹලාගේ දිවුරුම් ආරක්ෂා කරගනු. නුඹලා කෘතඥවීම පිණිස **අල්ලාත් ඔහුගේ වාක්‍යයන්** නුඹලා වෙනුවෙන් මෙලෙස පැහැදිලි කරයි.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ ۖ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ ۗ اَلَا يَمٰنٌ ۗ فَكَفٰرَتُهٗۙ اِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِيۤنٍ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعَمُوْنَ ۗ اٰهْلِيۡكُمْ اَوْ كِسْفٌ مِّنْهُمۗ اَوْ تَحْرِيرُ رِقَبَةٍ ۗ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلٰثَةِ اَيّٰمٍ ۗ ذٰلِكَ كَفٰرَةُ اَيْمَانِكُمْ ۗ اِذَا حَلَفْتُمْ ۗ وَ اَحْفَظُوْا اَيْمَانَكُمْ ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٩٠﴾

91. එමඛල විශ්වාසිතයිනි! ඇත්තෙන්ම මන් ද්‍රව්‍යයන්, සුදුව, පිළිම වැදීම හා ඊතලවලින් ඉලක්ක කොට පංගුව වෙන්කර ගැනීම **කාතයේ** පිළිකුල් ක්‍රියාව වන්නේය. එබැවින් නුඹල සාර්ථකවීම පිණිස එයින් (මුළුමනින්ම) වැළකී සිටින.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَدْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

92. මන් ද්‍රව්‍යයන් හා සුදුව මගින් නුඹල අතුරෙහි සතුරුකමත්, වෛරයන් ඇති කරමින්, **අල්ලාත්** සිහිපත් කිරීමෙන්ද නමස්කාරයෙන්ද නුඹලව වළක්වාලීමටම **කාතයේ** කැමැති වන්නේය. එබැවින් නුඹල වැළකීන්හෙහුද?

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٣٢﴾

93. එමෙන්ම **අල්ලාත්**ට අවනත වෙනු. **දුරගාණන්ටද** අවනත වෙනු. (නුඹලව) ආරක්ෂා කරගනු. එබැවින් නුඹල පිටුපැවේ නම් **පණිවිඩය** පැහැදිලිව දන්වා සිටීම පමණක් **අප දුරගාණන්** මත (පැවටී) ඇති බැව් දැනගනු.

وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا عَلَّ رَسُولُنَا الْبَلْغَةَ الْمُبِينَةَ ﴿٣٣﴾

94. විශ්වාස කොට, යහපත් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන අය හට ඔවුන් (**අල්ලාත්** කෙරෙහි) බිය දක්වමින්, විශ්වාස කරමින් හා යහපත් ක්‍රියාවන්හි යෙදී. තව දුරටත් (**අල්ලාත්** කෙරෙහි) බිය දක්වමින් හා විශ්වාස කරමින් ද, තවත් දුරටත් (**අල්ලාත්** කෙරෙහි) බිය දක්වමින් හා කුසල කමියෙහි යෙදුණහොත් ඔවුන් අනුභව කරන දැයින් කිසිදු පවක් නැත. එමෙන්ම **අල්ලාත්** කුසල කමියෙහි යෙදෙන්නන්ව ප්‍රිය කරයි.

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعَمُوا إِذْ مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَ أَحْسَنُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

95. එමඛල විශ්වාසිතයිනි! **අල්ලාත්** ඔහු කෙරෙහි රහසිගතව බිය දක්වන අයව දැනගැනීම පිණිස නුඹලයේ අත්වලට මෙන්ම නුඹලයේ හෙල්ලවලටත් සේන්ද්‍ර වූ දඩයම් දෙයකින් සත්තකින්ම **අල්ලාත්** නුඹල පටිඤා කරන්නේය. එබැවින් කවුරුන් හෝ මිත් පසුවත් සීමාවෙන් ඉක්මවා යන්නේද (එවන් අයහට) වේදනීය දඬුවමක් ඇත.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَ مَا حُكْمُ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۗ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

96. එමඛල වින්වාසිතයිනි! නුඹලා **හජ්** වන්දනා (වෙනුවෙන් වස්ත්‍රය ඇඳ සිටි) අවස්ථාවෙහි දඩයම් දේ (සතුන්) භාතනය නොකරනු. එමෙන්ම කවුරුන් හෝ නුඹලා අතුරින් සිතාමතාම එය භාතනය කළේද, එහි වටිනාකම වනුයේ, ඔහු භාතනය කළාට දෙයට සමාන සිව්පා සතෙකුය. නුඹලා අතුරෙන් සාධාරණය ඉටුකරන මිනිසුන් දෙදෙනෙක් එය තිරණය කරන්නෝය. සත්ව පරිත්‍යාගයක් ලෙස (එය) **කඩාවට** රැගෙන යා යුතු වන්නේය. නැතහොත් එයට වන්දියක් වශයෙන් දුගියන් (කිහිප දෙනෙකු)ට ආහාර දිය යුතු වන්නේය. නැතහොත් ඊට සමාන උපවිසයන් (දින) ගණනක් රැකිය යුතු වන්නේය. (මේවා) ඔහුගේ ක්‍රියාව සඳහා දඬුවම විඳිම පිණිසය. පොරාතුව සිදුවූ දේ **අල්ලාහ්** සමා කරන්නේය. නමුත් එය නැවතත් (එලෙස) කරන තැනැත්තාට **අල්ලාහ්** (ඔහුගේ වරදට) දඬුවම් දෙන්නේය. එමෙන්ම **අල්ලාහ් බලසම්පන්නය. දඬුවම් දෙන්නාය.**

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ، وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بُلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيًّا مَا لَيْدٌ وَقِي وَالْأَمْرِ ۗ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ، وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ، وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٦﴾

97. සයුරේ දඩයම හා එහි ආහාරය නුඹලාට නිත්‍යාණුකූල කරන ලදී. මෙය නුඹලාගේත් ගමන් ගන්නන්ගේත් ප්‍රයෝජනය වෙනුවෙන්ය. එහෙත් නුඹලා **හජ්** වන්දනා (වෙනුවෙන් වස්ත්‍රය ඇඳ සිටි) අවස්ථාවෙහි සිටින තාක් ගොඩබිම් දඩයම නුඹලාට තහනම් කරන ලදී. එමෙන්ම **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බිය දක්වනු; **ඔහු** වෙතම නුඹලා එක්රැස් කරනු ලබන්නෝය.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلنَّاسِ ۗ وَاللَّذِي ۗ وَالْحُرْمِ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا، وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٧﴾

98. **අල්ලාහ් කඩාව** නම් පාරිශුද්ධ වූ **නිවස** මිනිස් සංහතිය උදෙසා (ලෝකික හා අධ්‍යාත්මික) සමෘද්ධිය සහ අභිවෘද්ධිය තකා සාදා ඇත්තේය. එමෙන්ම **ශුද්ධ වූ මාසයද**, සත්ව පරිත්‍යාගයද, කරපටි (දම) ඇති සතුන්)ද (එලෙසම කර ඇත්තේය.) මෙය අහස්හි ඇති දේ මෙන්ම පොළොවෙහි ඇති දේ (සියල්ල) පිළිබඳව **අල්ලාහ්** මැනවින් දන්නා බවත් එමෙන්ම **අල්ලාහ්** සියළු දේ දන්නා බවත් නුඹලා දැනගැනීම පිණිස වේ.

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ، ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَ اَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. ඇත්තෙන්ම **අල්ලාහ්** දඬුවම් දීමේදී ඉතා දැඩි බවත්, තවද ඇත්තෙන්ම **අල්ලාහ් ඉතා සමානවිත** හා **පරම දයාබර** බවත් දැනගනු.

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

100. **පණිවිඩය** දන්වා සිටීම පමණක් **දුතයාණන්** මත (පැවරී) ඇත්තේය. එමෙන්ම නුඹලා අනාවරණය කරන දෙයත් නුඹලා සහවන දෙයත් **අල්ලාහ්** මැනවින් දන්නේය.

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلٰغُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿١٠٠﴾

101. 'නරක ඔහුල වශයෙන් තිබීම ඔබව විස්මයකට පත් කළ වුවද, නරකත් හොඳත් සරිසම විය නොහැකි යැයි ඔබ පවසන්න. එහෙයින් වටහාගන්නා මිනිසුනි! නුඹලා සමෘද්ධිමත් වීම පිණිස **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බිය දක්වනු.

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ
أَعْجَبَك كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
يَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠١﴾

* 102. එම්බල විශ්වාසිතයනි! නුඹලට අනාවරණය කරනු ලැබුවේ නම් නුඹලට වේදනාව ගෙන දෙන්නාවූ දේවල් පිළිබඳව ප්‍රශ්න නොකරනු. එහෙත් **කුර්ආන්** පහළ කරනු ලබන අවධියේදී නුඹල ඒවා පිළිබඳව ප්‍රශ්න කළේ නම් ඒවා නුඹල වෙනුවෙන් අනාවරණය කරනු ලබන්නේය. **අල්ලාහ් (කරුණාවන්තකම නිසා)** ඒවා හැර දමා අත්තේය. (එමෙන්ම) **අල්ලාහ්** බැහැවීන් **ඝෂමාන්වීතය**, ඉවසිලිවන්නය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَن
أَشْيَاءَ إِن تُبَدَّلَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِن
تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَّلَ الْقُرْآنُ
تُبَدَّلْكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٠٢﴾

103. නුඹලට පෙර එක් ජන පිරිසක් ඒ (දේවල්) පිළිබඳව ප්‍රශ්න කළහ. (එහෙත්) පසුව ඔවුහු ඒ නිසාම අවිශ්වාසිතයන් වූහ.

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ
أَصْحَبُوهَا بِالْكَفْرِ إِن

* 104. **අල්ලාහ්** කිසිදු **බහිරාවද** **සාඉබාවද** **වසිලාවද** **හාමිවද** නියම කළේ නැත. එහෙත් අවිශ්වාසිතයින් **අල්ලාහ්ට** එරෙහිව බොරු ගොතන්නහුය. තවද ඔවුන්ගෙන් බොහෝ අය වටහා නොගන්නෝය.

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ
وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَاوٍ، وَلَكِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ، وَ
كَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٤﴾

* 102. **සටහන:** විශ්වාසවන්තයින්ට කරදර කිරීමේ අදහසින් **අල්ලාහ් දෙවියන්** විසින් නියම කරන ලද ක්‍රියා මාර්ගයක් නොමැත. තවද සමහරුන්ට සුළු දේවල් පිළිපැදීමට අපහසු නිසාත් අනවශ්‍ය කරදර ඔවුන්ට ඇතිවීම නිසාත් **අල්ලාහ් දෙවියන්** ඔහුගේ **කරුණාව** හේතු කොටගෙන සුළු දේවල් කෙරෙහි අණ කිරීමට කැමති වන්නේ නැත.

* 104. **සටහන:** බහිරා යනු කන් ඉරා නිදැල්ලේ බුදින්නට ඉඩ හරින ලද පැටවුන් සත් දෙනෙක් වැද ඔටුදෙනකට අශිෂ්ඨ අරාබීන් විසින් දෙන ලද නාමයකි. ඇයව යම් දෙවියෙකුට කැප කරන ලද අතර ඇයගේ කිරි සහ පිට බාවිතයට නොගන ලදී. සාඉබා යනු පැටවුන් පස් දෙනෙක් වැද නිදැල්ලේ ජලය ආනය කර තණ කැම සඳහා හරින ලද ඔටුදෙනකි. වසිලා යනු දෙවියෙකු වෙනුවෙන් මුදා හරින ලද හා නොකඩවා ගැහැණු සතුන් සත් දෙනක් වැද ඔටු දෙනක් හෝ (බැටළු දෙනක් හෝ) එළ දෙනකි. සත්වන වතාවට ගැහැණු හා පිරිමි ජෝඩුවක් වැදුවේ නම් එම සතුන්වද නිදැල්ලේ මුදා හරින ලදී. හාමි යනු පැටවුන් සත් දෙනෙකු උපද්දන ලද ඔටුවෙක්ය. බර පැටවීමට හෝ ගමන් කිරීමට බාවිතා නොකර එම සතා නිදැල්ලේ හරින ලදී. එම සතා තණ කැම සහ ජලය ආනය කිරීමට මුදා හරින ලදී.

මනුෂ්‍යයා හරියාකාරව සිතන පරිදි සුළු සහ විස්තරාත්මක දේ නිතිගත කිරීමට ඔහුට ඉඩ හරින ලදැයි සඳහන් කිරීමෙන් අනතුරුව මෙම වාක්‍යය මුලධර්මයන්හි නිදහස සහා අතිමතයන් අනුමත නොකර ඇත යන සත්‍යය වෙතට උචිත අන්දමින් අවදානය යොමු කරන්නේය. ඒ මක් නිසාදයත් මුලධර්මයන් හි ඒකමතික තීරණයන් අවශ්‍ය බවත් ප්‍රතිවිරුද්ධ අදහස් අතිගයින්ම හානිදායක විය හැකි බවත්ය.

මුලධර්ම විෂයන් පිළිපදව නිතිසකස් කිරීමෙහිලා මනුෂ්‍ය බුද්ධිය විශ්වාස කළනොහැකි බව මෙම වාක්‍යය උදාහරනයකින් පෙන්නුම් කරන්නේය. අරාබි වරුන් තම පිළිමයන්ට ගරු කිරීම පිණිස

105. තවද 'අල්ලාත්' පහළ කර ඇති දේ සහ දුතයාණන් වෙත පැමිණෙනුයි' ඔවුන්ට කියනු ලබන විට ඔවුන් 'අපගේ මුතුන්මිත්තන් කුමක් මත සිටියේද එයම අපට සැතේයැ'යි කියති. කිමද! ඔවුන්ගේ මුතුන්මිත්තන් කිසිවක් නොදන්නවුන් මෙන්ම මගපෙන්වීමක් නොලබන්නන්ව සිටියවුවද?

وَإِذْ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ تَعَالَى الْإِنشَاءُ إِلَى الرَّسُولِ قَالُوا أَحْسَبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَمْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿٣٥﴾

106. එම්බල විශ්වාසිතයිනි! නුඹලා නුඹලාගේ ආත්මයන්ට වගකිවයුත්තන්ය. නුඹලා යහමග ලද විට, වැරදි මග යන කිසිවෙක් නුඹලාට හානි කළ නොහැක. නුඹලා සියල්ලෝම අල්ලාත් වෙත ආපසු යායුතු වන්නේය. පසුව නුඹලා කරමින් සිටි දේ පිළිබඳව ඔහු නුඹලාට හෙළි කරන්නේය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ، إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

107. එම්බල විශ්වාසිතයිනි! නුඹලාගෙන් කෙනෙකුට මරණාසන්නය පැමිණිවිට අන්තිම කැමැති ප්‍රකාශය කරන මොහොතේදී නුඹලා අතුරින් යුක්තිගරුක පුරුෂයින් දෙදෙනෙකු නුඹලා අතර (නිසි) සාක්ෂි දැරීමට සිටිය යුතු වන්නේය. නැතහොත් නුඹලා භූමියෙහි සංචාරය කරන්නේ නම් නුඹලාට මරණාසන්නය පැමිණිවිට නුඹලාගෙන් නොවන අන් දෙදෙනෙකු සිටිය යුතු වන්නේය. නුඹලා ඔවුන් දෙදෙනාට නමස්කාරයට පසු (සාක්ෂි දැරීමට) රඳවා ගනු. (ඔවුන්ගේ සාක්ෂිය පිළිබඳව) නුඹලා සාක කරන්නේ නම්, ඔවුන් දෙදෙනා 'ඔහු අපගේ සම්ප ඥාතියෙකු වුවත් අපි මේ වෙනුවට කිසිවක් ලබා නොගත්තෙමු. (අණකරන ලද) අල්ලාත්ගේ සාක්ෂිය අපි නොසලකා හැරුවෙමු. එසේ වුවා නම්, සත්තකින්ම අපි පාපකාරීන් අතර වන්නෙමු'යි (පවසා) අල්ලාත් මත දිවුරිය යුතුය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ آخَرِينَ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ، تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمُن بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ، وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْآثِمِينَ ﴿٣٧﴾

මෙම සතුන් නැදැල්ලේ හැරීමට පුරුදුවී සිටි බව මෙම වාක්‍යයෙහි සඳහන් වී ඇත. අවිශ්වාස සහා මිත්‍රයාව පදනම් කරගැනීමට අමතරව ඔවුන් අනුගමනය කළේ අතියයින්ම මෝඩ ක්‍රියාවන්ය. මේ අකාරයට නිදැල්ලේ නරිත ලද සතුන් ගිය තැන මහා විනාශයක් වූයේය. අල්ලාත්ගේ මනුෂ්‍යයා විසින් සාදන ලද නීතිය නරක ක්‍රියා දාමයට උදාහරනයක් ලෙස සඳහන් කරයි. තවද අනාවරණය කරන ලද නීතියේ ප්‍රඥාව පිළිබඳව ප්‍රශ්න කරන කිතුනුවන්ට අවවාද කරන අතර අධිෂ්ඨ අරාබිවරුන් අනුගමනය කළ අයහපත් ගතිගුණ වලින් පාඩමක් ඉගෙන ගන්නටය. ඒ මක්නිසාද යත් අධිෂ්ඨ අරාබිවරුන්ට අනාවරණය වූ නීතියක් නොතිබුණු නිසාය.

* 108. නමුත් දෙදෙනා (බොරු සාක්ෂි කිමෙහි) පව කලබලට තහවුරු වූයේ නම් ඔවුන්ගේ ස්ථානයේ උරුමය අහිමිවූ අය අතුරින් දෙදෙනෙක් සාක්ෂිකරුවන් වශයෙන් නැගී සිටිය යුතුය. පසුව 'මොවුන් දෙදෙනාගේ සාක්ෂියට වඩා අප දෙදෙනාගේ සාක්ෂිය ඉතාමත් සත්‍යය යැයිද, එමෙන්ම අපි සිමාව ඉක්මවා නොගියේ යැයිද, අප එසේ කළේ නම්, සත්තකින්ම අපි සිමාව ඉක්මවායන්නන් අතර වන්නන් යැයි **අල්ලාහ්** මත දිවුරා ඔවුන් දෙදෙනා කිව යුතුය.

فَإِنْ عُرِثَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَأَحْرَبَ يَقُومِينَ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَّيْنَ فَيَقْسُمِينَ بِاللَّهِ لَشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا لِإِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٨﴾

109. මෙලෙස ඔවුන්ගේ සත්‍ය දිවුරුමෙහි (එය ඔවුන් මත පිඩනයක් ඇතිවන්නට ඉඩ ඇති බැවින්) ඔවුන් රැඳීසිටීමටත් ඔවුන්ගේ දිවුරුමට පසු වෙනත් දිවුරුම් පැමිණිය හැකි යැයි ඔවුන්ට බියක් ඇති විමටත් තුඩු දිය හැක. තවද **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බිය වනු, එමෙන්ම සවන් දෙනු, එමෙන්ම **අල්ලාහ්** අවනත නොවන ජනතාවට මග නොපෙන්වයි.

ذٰلِكَ اَدْنٰى اَنْ يَّآتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَا اَوْ يَخَافُوْا اَنْ تَرُدَّ اِيْمَانًا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٣٩﴾

110. **අල්ලාහ් දුතයන්ට** එක්රැස් කරමින් 'ඔබලට කුමන පිළිතුරක් දෙනු ලැබුවේ දැ'යි විමසන්නා වූ දනය (සිහිපත් කරනු) ඔවුහු: 'අපට කිසිදු දැනුමක් නොමැත. ඇත්තෙන්ම **ඔබම** ගුප්ත දෑ පිළිබඳව **බැහැවීන් නුවණැත්තා** යැ'යි පවසන්නෝය.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَا دَا اُحْبَبْتُمْ ۗ قَالُوْا لَا اَعْلَمُ لَنَآءِ اِنَّكَ اَنْتَ عَٰلَمُ الْغَيْبِ ﴿٤٠﴾

111. එවිට **අල්ලාහ්**, 'ඔ **මරියම්** ගේ පුත් **රිසා!** ඔබ කෙරෙහිද ඔබගේ මෑණියන් කෙරෙහිද **මා** කළාවූ අනුග්‍රහය සිහිපත් කරන්න. **මා** ගුද්ධාත්මයෙන් ඔබව ශක්තිමත් කළ කල්හි, ඔබ තොටිල්ලෙහිද, මැදිවියේද මිනිසුන්ට කටා කළේය. තවද **මා** ඔබට **පුස්තකය** හා **පුස්තක** ද **තව්රාත්** හා **ඉන්ජිල්** ද ඉගැන්වූ අවස්ථාව (සිහි කරන්න), එමෙන්ම **මාගේ** විධානයෙන් පක්ෂියෙකුගේ ස්වරූපයෙන් යුතු (මැවීමක්) ඔබ මැවියෙන් නිර්මාණය කළ කල්හි, ඔබ එහි (නව ප්‍රාණයක්) පිඹූ විට, එය **මාගේ** විධානයෙන් ඉහළින් පියාසර කරන්නක් බවට පත්විය. තවද ඔබ රෑ-ඇඳිරියන් හා කුෂ්ඨ රෝගීන්

اِذْ قَالَ اللّٰهُ لِيُوٰسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِيْ عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۗ اِذْ اَيْدِيْكَ رِبُوْءٌ مِّنَ الْقُدْسِ ۗ سَتُحْكِمُ اللّٰهُ فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۗ وَاِذْ عَلَّمْتِكَ الْكِتٰبَ وَ الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰةَ وَ الْاِنْجِيْلَ ۗ وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ يٰٓاٰدِنِى ۗ فَتَنْفُخُ فِيْهَا فَتَكُوْنُ طَيْرًا يٰٓاٰدِنِى ۗ وَ تَبْرِىُّ الْاَكْمَةَ وَ الْاَبْرَصَ يٰٓاٰدِنِى ۗ

* 108. **සවනය:** මෙම වාක්‍යයෙන් නිරූපණය වන සිද්ධිය වන්නේ සියළු සාක්ෂිකරුවන් එකඟව විමසූ දිවුරුම් දීමේ මූලිකත්වය දෙනු ලබන්නේ සම්පතම පළමු පෙළේ ඥාතීන් දෙදෙනාටය. ඉහත 107 වන වාක්‍යයේ මෙය විද්‍යමාන වේ.

* **මාගේ** විධානයෙන් සුළුපත් කළේය. එමෙන්ම ඔබ **මාගේ** විධානයෙන් මළුවත්ව නැගිටිව වූ කල්හි ද, ඔබ ඔවුන් වෙත පැහැදිලි **සළකුණු** රැගෙන ආ විට (ඔබව ඝාතනය කිරීමට තැත්කල) **රජයාලයේ** දරුවන්ව **මා** වළක්වා ගත් කල්හි, එවිට ඔවුන්ගුරින් ප්‍රතික්ෂේප කළ අයවලුන් “මෙය ඉතා පැහැදිලි මායාවක්” යැයි කිවු අවස්ථාවද (සිහිපත් කරන්නැ) යි පවසන්නේය.

إِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِأَذْنِي ۖ وَإِذْ كَفَّمْتُ
بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنهُمْ
إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١١﴾

112. තවද **මා (රජාගේ)** ගෝලපිරිසට, ‘**මා** කෙරෙහිත් **මාගේ දුගතයන්** කෙරෙහිත් විශ්වාස කරන්නැ’ යි සිත්තල කාවැද්දු විට ඔවුන් ‘අපි විශ්වාස කරමු. තවද අප අවනත වී ඇති බවට **ඔබ** සාක්ෂි දරන්නැ’ යි කිවු අවස්ථාවද (සිහිපත් කරන්න).

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي
وَكَرْسُوا لِي ۖ قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ ﴿١١٢﴾

113. ‘ඔ **මර්යම්ගේ** පුත් **රජා!** අප වෙනුවෙන් ආහාරවලින් පිරුණු තැටියක් අහසින් පහළ කරවීමට ඔබගේ **අධිපතිතාණන්ට** හැකියාවක් තිබේද?’ යි ගෝලපිරිස කියූ කල්හි ඔහු ‘නුඹලා විශ්වාසිතයින් වන්නේ නම්, **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බිය දක්වනු’ යි කිවේය.

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا
مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ
إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

114. ඔවුහු ‘අප එයින් අනුභව කිරීමටත්, තවද අපගේ හදවත් සැනසීමකට පත්වීමටත්, තවද ඔබ අපට සත්‍යය පැවසී ඇතැයි අප දැන ගැනීමටත්, තවද ඒ සඳහා අප සාක්ෂිකරුවන් වීමටත් අපි කැමැති වෙමු’ යි කිහ.

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ
قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا
وَ نَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٤﴾

115. **මර්යම්** ගේ පුත් **රජා!** ‘ඔ **අල්ලාහ්!** අපගේ **අධිපතිතාණනි!** අපගෙන් පළමු අයටත්, අපගෙන් අවසන් අයටත් ප්‍රීති උත්සවයක් වීමටද, **ඔබ** වෙතින් **සළකුණක්ද** වන්නාවූ ආහාරවලින් පිරුණු තැටියක් අහසින් අප වෙත පහළ කරනු මැනව! එමෙන්ම අපව පෝෂණය කරනු මැනව. එමෙන්ම **ඔබ** පෝෂණය කරන්නන් ගෙන් වඩාත් **ශ්‍රේෂ්ඨවත්තයා** වන්නැ’ යි කිවේය.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ
عَلَيْنَا مَائِدَةً مِّنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا
عِيدًا ۖ لَّا دَرِينَا وَآخِرَتَا وَأَيَّةً مِّنكَ ۖ وَ
أَرْقُنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٥﴾

* 111. **සටහන:** මෙම වාක්‍යය විධියෙන් අදහස් වන්නේ රජා ප්‍රජාසම්පන්නව හා දෙවි බැඟීමත් වදන් කවා කල අතර ඔහුගේ ළමා වියේ සිට මැදිවිය දක්වා එය නොකඩවා පවත්වාගෙන ගියේය. (කන්ලන්) යන වදනින් අදහස් වන්නේ යමෙකුගේ නිස කෙස් පැහෙන අවධියේ සිට වියපත් බවට පත් වන කාල සීමාවයි.

මෙම වාක්‍යය විධි උපමානුසාරයෙන් ප්‍රකාශ වන්නේ අධ්‍යාත්මික විප්ලවය දෙවියන්ගේ වක්තෘවරුන් මගින් ගෙන ආ බවයි. රජාගේ විශේෂ ගුණාංගයන්ට මෙය ප්‍රණාමයකි. ඔහුව මෙවන් ආශ්චර්‍යපහක විපර්යාසයන් ගෙන හැර පැම සඳහා ආදර්ශයක් ලෙස දෙවියන් සියලු වක්තෘන්ගෙන් තෝරාගනු ලැබුවේය.

116. 'ඇත්තෙන්ම මම එය නුඹලාට පහළ කරන්නෙමි. එහෙත් මින්පසුද නුඹලාගෙන් කවරෙකු හෝ අවිශ්වාස කරන්නේද, මා එවැනි අයට මුළු ලොවේ වෙනත් කිසිවෙකුට නොදන්නාදු දඬුවමකින් මම දඬුවම් කරන්නෙමි'යි අල්ලාත් පැවසුවේය.

قَالَ اللَّهُ لِيٍّ مُنْزِلَهَا عَلَيْكُمْ ۖ فَمَنْ يَكْفُرُ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا ۖ لَا أَعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٦﴾

117. තවද අල්ලාත් 'ඔ මර්යම්ගේ පුත් රිහා! ඔබ මිනිසුන් වෙත, 'අල්ලාත් හැරෙන්නට මාවද, මාගේ මැණියන්වද දෙව්වරුන් දෙදෙනෙකු වශයෙන් අදහනු'යි ඔබ කිවේනිද?'යි විමසන කල්හි, ඔහු 'ඔබ පාරිශුද්ධය, මා හට අයිති නැති එවැනි දෙයක් පැවසීම කිසිසේත් මාගෙන් විය නොහැක. මා එසේ පැවසුවා නම් සත්තකින්ම ඔබ එය දැනගන්නේමය. ඔබ මාගේ සිතෙහි ඇති දේ දන්නේමය. එහෙත් ඔබගේ සිතෙහි ඇති දේ මම නොදනිමි. ඇත්තෙන්ම ඔබ පමණක් (සියලු) ගුප්ත දෑ බැහැවීන් දන්නේය'යි පිළිතුරු දෙන්නේය.

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ۖ آتَتْ قُلُوبَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَّي لِهَيِّينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي ۖ بِحَقِّي ۖ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۖ تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي ۖ وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۖ إِنَّكَ أَنْتَ عَلٰمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٧﴾

118. 'මම නම් ඔවුන් වෙත, 'මාගේ අධිපතිගණන්ද නුඹලාගේ අධිපතිගණන්ද එන අල්ලාත්ට නමදීනු'යි ඔබ මා හට අණකළ දේ විනා අත්කිසිවක් නොකිවෙමි. එමෙන්ම මා ඔවුනතුරෙහි සිටි තාක් මම ඔවුන් කෙරෙහි සාකෂිකරුවෙකු ලෙස සිටියෙමි. එහෙත් ඔබ මා හට මරණය දුන් පසු ඔබ ඔවුන් කෙරෙහි සුපරික්ෂකයෙකුව සිටියේය. එමෙන්ම ඔබ සියලු දේ කෙරෙහි සාකෂිකරුවෙක්ය.

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ ۖ إِنْ أَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۖ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٨﴾

119. 'ඔබ ඔවුනට දඬුවම් දෙන්නේ නම්, ඔවුහු ඔබගේ දාසයෝ නොවේද! එමෙන්ම ඔබ ඔවුනට ඝෂමාව දෙන්නේ නම්, ඇත්තෙන්ම ඔබ බලසම්පන්නය, මහා ප්‍රඥා සම්පන්නය'.

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَلَهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٩﴾

120. අල්ලාත් පවසන්නේය: 'සත්‍යවාදීන්ට තමන්ගේ සත්‍යය මගින් වල දරන්නා වූ දිනය මෙය වේ'. ඔවුන් සඳහා උදාහරණ ඇත, ඒවාට පහළින් ගංගාවන් ගල බසිති. ඒවායෙහි ඔවුහු සදාකල් වෙසෙන්නෝය. අල්ලාත් ඔවුන් ගෙන් බැහැවීන් තෘප්තිමත් විය. එමෙන්ම ඔවුහු ඔහු ගෙන් තෘප්තිමත් වූහ. මෙය ඉහතත්වූ ජයග්‍රහණයකි.

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ۗ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢٠﴾

121. අහස් හා පොළොව මෙන්ම ඒවායේ තිබෙන සියලු දේහි රාජ්‍යය අල්ලාත්ටම හිමි වන්නේය. එමෙන්ම ඔහු සියලු දේ කෙරෙහි බලසම්පන්නය.

بِاللَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَا فِيْهِنَّ ۗ وَ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢١﴾

(නිජරාව පෙර පහළ වුවකි)

1. මහා කාරුණික වූද පරම දයාබර වූද අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන්.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. අහස්ද, පොළවද මවා, සියළු ආකාරයේ අන්ධකාරද, ආලෝකයද ඇති කළ අල්ලාහ්ටම සියලු ප්‍රංශා හිමිවේ. එසේ වුවද අවිශ්වාසිත අය තමන්ගේ අධිපතිශාණ්ට සමානයන් තබන්නෝය.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

3. නුඹලාව මැටි පසින් මැටිවේ ඔහුමය. පසුව ඔහු නියමිත කාල පරිච්ඡේදයක් නියම කළේය. තවද ඔහු වෙත නියම කරන ලද (තවත්) කාල පරිච්ඡේදයක් ඇත. එසේ වුවද නුඹලා සැක කරන්නෙහුය!

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ۗ وَأَجَلٌ مُّسَمًّىٰ عِنْدَآ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

4. අහස්හිද, මහ පොළොවෙහිද අල්ලාහ් ඔහුමය. නුඹලාගේ රහස්ද, නුඹලාගේ ප්‍රකට දෙයද, ඔහු දනී. එමෙන්ම නුඹලා උපයන දෙයද ඔහු දනී.

وَ هُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَ فِي الْأَرْضِ ۗ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَ جَهْرَكُمْ وَ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

5. ඔවුන්ගේ අධිපතිශාණ්ගේ සලකුණු වලින් කිසිදු සලකුණක් ඔවුන් වෙත පැමිණියද, ඔවුහු එය ප්‍රතික්ෂේප කරති.

وَ مَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

6. එබැවින් සත්‍යය ඔවුන් වෙත පැමිණි කල්හි එය ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේප කළහ. එහෙත් ඔවුන් සරදම් කරමින් සිටි දැයෙහි ආරංචි කඩිනමින් ඔවුනට ලැබෙනු ඇත.

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ۗ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

7. ඔවුන්ට කළින් විවිධ කාලයන්හි කොතරම් ජන සමූහයන් අප විනාශ කළේම දැයි ඔවුන් නොදකින්නේද? අප නුඹලාව ශක්තිමත් නොකළ අන්දමින් අපි ඔවුන්ට පොළොවෙහි ශක්තිමත් කළේම. තවද ඔවුනට ඉහළින් මහ වැසි ඇදහැළෙන්නාවූ වලකුළු අපි එව්වෙමු. තවද අපි ඔවුනට පහළින් ගංගාවන් ගලා යෑමට සැලැස්සුවෙමු. අනතුරුව ඔවුන්ගේ පාපයන් හේතුකොට ගෙන අපි ඔවුන්ට විනාශ කර ඔවුන්ට පසු තවත් ජන සමූහයක් බිහි කළේම.

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرَبٍ مَكَانُهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَهُمْ لِمُكِّنَ لَكُمْ وَ أَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَ جَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَ آتَيْنَاهُمْ مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

8. පත්‍රයන්හි ලියන ලද ලියවිලි අප ඔබ වෙත පහළ කර, එය ඔවුහු තමන්ගේ අත්වලින් ස්පර්ශ කර තිබුණද, 'මෙය ඉතා පැහැදිලි විජ්ජාවක් යැයි අවිශ්වාසිතයෝ නියතවශයෙන් කියනු ඇත.

وَكُوْنَزَلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرطَابٍ
فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٨﴾

9. තවද 'ඔහු වෙත එක් දේවදූතයකු පහළ කරනු නොලැබුවේ ඇයි දැයි ඔවුහු විමසති?. අපි එක් දේව දූතයෙකු එව්වෙමු නම්, මෙම ගැටළුව නිරාකරණය වන්නට තිබුණි. (පසුව) ඔවුනට කිසිදු අවකාශයක් දෙනු නොලබන්නේය.

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا مَلَكٌ ؕ وَكُوْنَزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ﴿٩﴾

10. අපි එක් සුර දූතයෙකු (වක්තෘවරයෙකු ලෙස) පත් කළේ නම්, අපි ඔහුව මිනිසෙකු ලෙස (පෙණෙන්නට) සලස්වන්නෙමු. තවද මේ ආකාරයට ඔවුන් (තමන්වම) විනාකුලත්වයට පත්වූ දැයිත්ම අපි ඔවුන්ව විනාකුලත්වයට පත්කරන්නෙමු.

وَكُوْنَجَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَّ لَلْبَشَرِئَا عَلَيْنِهِمْ مَا يَلِيْسُونَ ﴿١٠﴾

11. ඔබට පෙර වූ දූතයන්ද සරදම් කරනු ලැබුහ. එහෙත් ඔවුන් කුමන දේ ගැන සරදම් කළේද, ඒ දේම සරදම් කරන්නන්ට වෙලා ගත්තේය.

وَلَقَدْ اسْتَهْزَأَ بِرُسُلِ مِّن قَبْلِكَ فَكَأَنَّا بِالذِّئْبِ نَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾

12. 'නුඹලා පොළොවෙහි සැරිසරා, (වක්තෘවරුන්ව) බොරු කළ අයගේ අවසානය කුමක්වුවාදැයි බලන්නැයි' පවසන්න.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ﴿١٢﴾

13. 'අහස්හි සහ පොළොවෙහි ඇති දේ කා හට අයත්දැයි අසන්න. 'අල්ලාහ්ට යැයි' පවසන්න. දයාව (දැක්වීම) තමන්වම ඔහු අනිවාර්ය කරගත්තේය. ඔහු නුඹලාව පුනරුත්වාන දිනය තෙක් එක් රැස් කරමින් සිටින්නේය. මෙහි කිසිදු සැකයක් නැත. සිය ආත්මයන් හානි කරන අය විශ්වාස නොකරන්නෝය.

قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ؕ قُلْ لِلّٰهِ ؕ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرِّحْمَةَ ؕ لِيَجْزِيَكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ؕ الَّذِينَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٣﴾

14. ටාහුයෙහි මෙන්ම දවල යෙහි වෙසෙන සියළු දේ ඔහු සතුය. එමෙන්ම ඔහු සියල්ල අසන්නාය. සියල්ල දන්නාය.

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْبَيْتِ وَالتَّهٰرَةِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٤﴾

15. පවසන්න! 'අහස් හා පොළොවෙහි මැවුම්කරුවාණන් වන අල්ලාහ් හැර වෙනත්

قُلْ اَعْبُدُوا اللّٰهَ اَتَّخِذُ وِلِيًّا قَاطِرٌ

ආරක්ෂකයෙකු ව මා ගන්නේද? **ඔහු** ආහාර සපයන්නේය, (**ඔහුට**) ආහාර සපයනු නොලබන්නේය. 'අවනත වන්නන්ගෙන් ප්‍රථමයා විච්ච මා හට අසාකරන ලද්දැයි පවසන්න! තවද ඔබ (**දෙවියන්ට**) සමානයන් තබන්නන්ගෙන් අයකු නොවන්න.

16. ඔබ පවසන්න! මාගේ **අධිපතියානන්ට** මා අකිකර වන්නේනම්, මහත් දිනයෙහි දැඩුවම කෙරෙහි ඇත්තෙන්ම මා බිය වෙමි.

17. කවරෙකුට හෝ එම දිනයෙහි එය ඉවත් කරනු ලැබුවේ නම් ඔහුට ඇත්තෙන්ම **අල්ලාන්** දයාව දැක්වූයේය. තවද මෙය ඇත්තෙන්ම ප්‍රත්‍යක්ෂ ජයග්‍රහණයකි.

18. තවද **අල්ලාන්** ඔබට කිසියම් විපතක් ගෙනදුනහොත් එය ඉවත් කිරීමට **ඔහු** හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත. **ඔහු** ඔබට කිසියම් යහපතක් ගෙන දුනහොත්, එවිට **ඔහු** අතිමත සියළු දේ කිරීමට **ඔහු** බලසම්පන්න වන්නේය.

19. **ඔහු** තම මැවීම වන මනුෂ්‍ය වර්ගයා කෙරෙහි **සර්වබලධාරීය**. එමෙන්ම **ඔහු ප්‍රඥා සම්පන්නය**. **සියල්ලෙහිම විමසිලිමත්ය**.

20. 'සාක්ෂියක් වශයෙන් කුමන දේ අති බලවත්ද?'යි අසන්න. 'නුඹලත් මාත් අතර **අල්ලාන්** සාක්ෂිකරුවෙකු වේ. තවද මෙම කුර්ආනය මෙමගින් නුඹලාටත්, මෙය ලබන අයටත් මා අවවාද කිරීම පිණිස මාවෙත අනාවරණය කොට ඇත. කිමද! **අල්ලාන්** හැරෙන්නට තවත් දෙවිවරුන් සිටින බව ඇත්තෙන්ම නුඹලා සාක්ෂි දරන්නෙහුද?' යි පවසන්න. 'මම (මෙයට) සාක්ෂි නොදරන්නෙමි'යි පවසන්න. 'එකම දෙවියා ඔහුය, නුඹලා (ඔහුට) සමාන තබන දැයිත් මම මුලුමනින්ම ගැලවී සිටිමි'යි පවසන්න.

21. **අප පුත්‍රතය** දුන් අය තමන්ගේ පුතුන් හැඳිනගන්නා සේ ඔහුව හඳුනා ගනිති. සිය ආත්මයන් හානි කරගත් අය විශ්වාස නොකරන්නෝය.

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطَعَّمُهُ وَلَا يُطَعَّمُهُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ 15

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ 16

مَنْ يُضَرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفُؤَادُ الْمُؤْمِنُ 17

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ 18

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ 19

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغْهُ أَيْنَكُم لَتَشْهَدُنَّ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِّيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ 20

الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَالَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ 21

22. **අල්ලාහ්ට** විරුද්ධව බොරු ගොතන්නාට හෝ **ඔහුගේ සලකුණු** බොරු කරන්නාට වඩා අදුම්බලා කවරෙක්ද? සැබැවින්ම අදුම්බලත් ජය නොගන්නෝය.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٣٣﴾

23. තවද **අප** ඔවුන් සියල්ලන්වම එක් රැස් කරන්නාවූ එම දිනය ගැන (සිහිපත්) කරනු. පසුව 'නුඹලා ස්ථිර ලෙස ප්‍රකාශ කළ නුඹලාගේ සමානයන් කොහිදැ?' යි **අපි (දෙවියන්ට)** සමානයන් තැබුවන්ගෙන් විමසන්නෙමු.

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ
لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمْ ۗ أَلَّذِينَ
كُنتُمْ تُرْعَمُونَ ﴿٣٤﴾

24. පසුව, අපගේ **අධිපතියාණන්** වන **අල්ලාහ්** මත දිවුරා, අපි සමාන තබන්නන් ලෙස නොවූයෙමුයි කියනු නැරෙන්නට ඔවුන්ගේ දුෂ්ඨකමෙහි කිසිවක් ඉතුරු නොවන්නේය.

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِئْتَنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا
وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٣٥﴾

25. ඔවුන් තමන්ට විරුද්ධව මුසාබස් කෙලෙස පවසන්නේ දැයි ද, ඔවුන් බොරු ගෙනු දේ ඔවුන්ට පලක් අත් නොවුනේ දැයි ද බලන්න.

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَّبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَصَلَّ
عَنَهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٦﴾

26. තවද ඔබට සවන් දෙන සමහරෙක් ඔවුන් අතර වෙති. එහෙත් ඔවුන් එය වටහා ගත නොහැකි ආකාරයට **අපි** ඔවුන්ගේ හදවත් මත තිරියන්ද, ඔවුන්ගේ කන්හි බිහිරි හාවයද ඇති කළෙමු. තවද ඔවුන් සෑම **සලකුණක්ම** දැකගත් නමුත් ඔවුහු ඒවා විශ්වාස නොකරන්නෝය. ඔවුන් කොපමණතාක් ඔබ වෙත පැමිණියද, ඔබ සමඟ තර්ක කරති. 'මෙය අන් කිසිවක් නොව පැරැන්නන්ගේ කතන්දර යැයි අවිශ්වාස කරන අය කියති.

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۗ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا إِلَيْهِ لَا يُؤْمِنُوهَا بِهَا ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٧﴾

27. තවද ඔවුහු එය (විශ්වාස කිරීමෙන් අන් අයව) වළක්වති. ඔවුන් ද එයින් ඇත් වෙති. තවද ඔවුන් හානි ඇති කරගනු ලබන්නේ අන් කිසිවෙකුට නොව තමන්ටමය. එහෙත් ඔවුහු එය වටහා නොගනිති.

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ ۗ وَإِنْ يُؤْمِنُوكُمْ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٨﴾

28. **තිරාගින්න** අසලින් ඔවුන්ව සිටීමට සලස්වනු ලැබූ කල්හි ඔබ දුටුවහොත්, ඔවුහු 'අහෝ අපි ආපසු යවනු ලබන්නේ නම්! අපි අපගේ **අධිපතියාණන්ගේ සලකුණු** බොරු යැයි නොසලකන්නෙමු. එමෙන්ම අපි

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا
يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذَّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَ
تَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

29. එසේනොව ඔවුන් කළින් සභවා තැබූ දේ (දැන්) ඔවුන්ට පැහැදිලි වී තිබේ. ඔවුන් ආපසු එවනු ලැබුවද තහනම් කරනු ලැබූ දේ වෙත සන්තකින්නම යන්නෝමය. සැබැවින්ම ඔවුන් මුසාවාදින් වන්නෝය.

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ ۗ وَكَانَ أُولَٰئِكَ عَادًا ۖ وَالْمَا نُهُوْا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٣١﴾

30. තවද 'අපගේ මෙලොව පිවිතය හැරෙන්නට වෙනත් දෙයක් නොමැත. තවද අපි නැවත නැගිටිනු නොලබන්නෙමු'යි ඔවුහු කියති.

وَقَالُوا إِنَّا هِيَ ۖ أَلَا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿٣٢﴾

31. තවද ඔවුන් 'තමන්ගේ අධිපතියාණන් ඉදිරියෙහි සිටීමට සලස්වනු ලැබූ කල්හි ඔබ දුටුවහොත්, ඔහු, "මෙය (එලොව පිවිතය) සත්‍යය නොවේද'යි අසන්නේය. (එවිට) ඔවුහු, 'අපගේ අධිපතියාණන් මත දිවුරා' එසේයැ'යි කියන්නෝය. එසේ නම් ඔබලා ප්‍රතික්ෂේප කළ හෙයින් (මෙම) දැඩුවම විඳින්නැ'යි ඔහු පවසන්නේය.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۖ قَالَ أَكَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۗ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٣﴾

32. අල්ලාන් සමඟ හමුවීම ගැන බොරු කරන්නෝ ඇත්ත වශයෙන්ම පාඩු ලබන්නන් වෙති. ඒ කිමිතාක්ද යත් ඔවුන් වෙත එම මොහොත නොදැනුවත්වම පැමිණි කල්හි 'අහෝ මෙය (මොහොත) අපි නොසලකා හැරීම හේතුවෙන් මෙය අපට ඇතිවූ දුකක්යැ'යි ඔවුහු කියන්නෝය. ඔවුහු තමන්ගේ බර තමන්ගේ පිට මත උසුලන්නෝය. ඇත්තෙන්ම ඔවුහු උසුලන දේ ඉතා හරකය.

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُ تَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا ۗ وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَزِينُونَ ﴿٣٤﴾

33. ලෝකික පිවිතය කෙළී සෙල්ලමක් මෙන්ම විනෝදයක් හැරෙන්නට අන් කිසිවක් නොවේ. එහෙත් ධාර්මිකධනයිනට සැබැවින්ම පරලොවේ වාසස්ථානය වඩා යහපත්වේ. එබැවින් හුඹලා වටහා නොගන්නේ මන්ද?

وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ ۖ وَ لَهُمْ ۗ وَكَذٰلِكَ اِلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ۗ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٣٥﴾

34. ඔවුන් පවසන දේ ඔබට ඇත්තෙන්ම කනස්සල්ලට පත් කරනක් බව අපි (මැනවින්) දනිමු, කිමිදයන් ඔවුන් ඔබට බොරුකරන්නෙකු බවට වෝදනා කරන්නේ නැත. එනමුත් දුෂ්ටයින් අල්ලාන්ගේ සලකුණු ප්‍රතික්ෂේප කරති.

قَدْ تَعْلَمُ اِنَّهٗ لَيَحْزُنُّكَ الَّذِيْ يَقُولُوْنَ قَالْتُمْ لَا يَكْذِبُوْكَ وَلٰكِنِ الظَّٰلِمِيْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿٣٦﴾

35. ඇත්තෙන්ම ඔබට පෙරද දුතයින් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබුහ. එහෙත් ඔවුන්ව

وَكَذٰلِكَ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبْرٌ وَّا

ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබුවදින් වද හිංසාවට පත් කරනු ලැබුවදින් අපගේ උපකාරය පැමිණෙනාක් ඔවුහු ඉවසිල්ලෙන් සිටියහ. **අල්ලාන්ගේ** වදන් වෙනස් කළ හැකි කිසිවෙකුත් නොමැත. තවද (පෙර සිටි) **දුතයන්ගේ** ආරංචි ඇත්තෙන්ම ඔබ වෙත පැමිණ ඇත.

36. තවද ඔවුන්ගේ පිටු දැකීම ඔබට දරුණු දෙයක් නම්, ඔබට හැකි නම්, පොළොව කරා උමගක් හෝ අහස කරා ඉණිමගක් හෝ සොයා, සලකුණක් ඔවුන් වෙත රැගෙන එන්න. (ඔබට එසේ කළ නොහැකිය) තවද **අල්ලාන් ඔහුගේ** අභිමතය (ක්‍රියාත්මක) කළේ නම් ඔවුන්ව යහ මාර්ගයේ නිසැකවම එක්රැස් කිරීමට **ඔහුට** හැකිවන්නේමය. එබැවින් ඔබ අඤානයන්ගෙන් (කෙනෙකු) නොවන්න.

37. අවංකව සවන් දෙන්නෝ පමණක් ප්‍රතිචාර දක්වති. තවද මළවුන්ව **අල්ලාන්** (පියව) නැගිටුවන්නේමය. පසුව ඔවුහු **ඔහු** වෙතම ආපසු ගෙන එනු ලබන්නෝය.

38. තවද ඔවුහු 'ඔහු ගේ' **අධිපතිත්වයන්ගෙන්** ඔහුට කිසියම් **සලකුණක්** පහළ නොකරනු ලැබුවේ කුමක් හෙයින්ද?' යි කියති. පවසන්න! **අල්ලාන් සලකුණක්** පහළ කිරීමට ඇත්තෙන්ම බලසම්පන්නය. එනමුත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් නොදන්නෝය.'

39. පොළොවෙහි (සැරිසරන) සතෙකු වුවද, පියාපත් දෙකින් පියාඹන පක්ෂියෙකු වුවද නුඹලා වැනි සමූහයන් මිස නැත. **අප** (මෙම) **ඉන්ටයෙහි** කිසිවක් අත්හැර නොමැත. පසුව ඔවුහු තමන්ගේ **අධිපතිත්වයන්** වෙත එක්රැස් කරනු ලබන්නෝය.

40. එමෙන්ම **අපගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත්තන් අන්ධකාරයන්හි සිටින බිහිරන් ද ගොළුවන් ද වෙති. **අල්ලාන්** යමෙකුට අභිමත කරන්නේද ඒ තැනැත්තාට නොමඟ යෑමට **ඔහු** සලස්වන්නේය. එමෙන්ම **ඔහු** යමෙකුට නිශ්චය කරන්නේද ඒ තැනැත්තාට යහමගට **ඔහු** යොමු කරන්නේය.

عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا ۗ أَدْرَأُدُّوهُ حَتَّىٰ أَنفُسُهُمْ
تَصْرَتَآءَ ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۗ وَ
لَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَأِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٥﴾

وَإِنْ كَانَ كِبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ
اِسْتَطَعْتَ أَنْ تَتَّبِعِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ
سُلْمًا فِي السَّمَآءِ فَتَاتِبِهِمْ بِآيَةٍ ۚ وَكَو
شَاءَ اللَّهُ لِيَجْمَعَهُمْ عَلَىٰ الْهُدَىٰ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٦﴾

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۗ
الْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ
قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً ۗ
لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ
يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ ۗ
مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ
رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا صُمُّوا ۗ وَبُعْثُ فِي
الظُّلُمَاتِ ۚ مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يُضْلِلْهُ ۚ وَمَنْ
يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾

41. පවසන්න! නුඹලා වෙත **අල්ලාහ්ගේ** දැඩුවම පැමිණි විට හෝ (නිශ්චිත) **මොහොත** නුඹලා වෙත පැමිණි විට හෝ (නුඹලාගේ ප්‍රතිචාරය ගැන) නුඹලා කුමක් සිතන්නේද? නුඹලා සත්‍යවාදීන් නම්, **අල්ලාහ්** හැර අන් කිසිවෙකු ව නුඹලා කැඳවන්නෙහුද?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ كُمْ إِن آتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ ۗ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

42. එසේ නොවේ. නුඹලා **ඔහු වම** කැඳවන්නෝය. පසුව **ඔහු** කැමති වුවහොත්, නුඹලා කුමක් (ඉවත්කර ගැනීම) සඳහා **ඔහු ව** කැඳවන්නේද, **ඔහු** එය ඉවත් කරන්නේමය. තවද නුඹලා (**ඔහුට**) සමාන තබන දෑ නුඹලා අමතක කරන්නෝය.

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤٢﴾

43. ඇත්තෙන්ම **අපි** ඔබට කළින් වූ ජන සමූහයන් හට (**දුතයින්**) එව්වෙමු. අනතුරුව ඔවුන් අවනතභාවය දැක්වීම පිණිස දිළිඳුකම හා විපතින් **අපි** ඔවුන් ව හසු කර ගත්තෙමු.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَآخَذْنَا مِنْهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٣﴾

44. එසේ නම් **අපගේ** දැඩුවම ඔවුන් වෙත පැමිණි විට ඔවුන් අවනතභාවය නොදැක්වූයේ මන්ද? එහෙත් ඔවුන්ගේ හදවත් දැඩි බවට පත්විය. එමෙන්ම ඔවුන් කළ දේ **සාතන්** ඔවුනට අලංකාරව (පෙනෙන්නට) සැලැස්විය.

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

45. පසුව ඔවුනට දැනමුතුකම් කරනු ලැබූ දේ ඔවුන් අමතක කළ විටදී සියලු දැයෙහි දොරටු **අපි** ඔවුන් වෙතුවෙන් විවෘත කළෙමු. යම් තාක් ඔවුනට ලබා දුන් දැයින් ඔවුන් ප්‍රියයෙන් උබඳු වූ විටදී, සැණින් **අපි** ඔවුන් ව ග්‍රහණය කර ගත්තෙමු. එහෙක්! ඔවුහු අනපේක්ෂිතව සිටියහ.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۗ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٥﴾

46. එබැවින් වැරදි කළ ජනයාගේ මුදුන්මුල කපා හරින ලදී. තවද සියළු ප්‍රශංසා සර්ව ලෝකයන්ටම **අධිපතිශාණන්** වූ **අල්ලාහ්ට** හිමිය.

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

47. **අල්ලාහ්** නුඹලාගේ ග්‍රහණයද, නුඹලාගේ දෘශ්‍යයද ඉවත්කර නුඹලාගේ හදවත් මත මුද්‍රා තැබුවහොත්, **අල්ලාහ්** හැර එවා නුඹලා වෙත (ආපසු) ගෙන දෙවියා කවුරුද? යන්න නුඹලා සිතාබැලුවේදැයි අසන්න. **අපි සලකුණු** කුමන අන්දමින් විවිධාකාරව ගෙනහැර දක්වන්නෙමුදැයි බලනු. එසේ වුවද ඔවුහු පිටුපාන්නෝය.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن آخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَ أَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَٰهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَّفَ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذِقُونَ ﴿٤٧﴾

48. 'අල්ලාහ්ගේ දැඬුවම සැණින් හෝ විවෘතව නුඹලා වෙත පැමිණියහොත්, වැරදිකරන්නන්ට හැර කවරෙකු හෝ විනාශ කරනු ලැබුවේද යන්න නුඹලා සිතා බැලුවේදැයි අසන්න.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمُنْزِلَ مِنَ الْمُنزِلِ لَقُلُوبُكُمْ لِيُحِصِيَ مَا تَكْفُرُونَ ۗ أَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۚ

49. තවද ගුහාරංචි ගෙනෙන්නන් ලෙසත් අවවාදකරුවන් ලෙසත් මිස අපි දුතයන් නොවීවෙමු. එබැවින් විශ්වාස කරමින් (තමන්වම) නිවැරදි කර ගන්නන් හට කිසිදු බියක්ද (පැමිණෙන්නේ) නැත, ඔවුන් ගෝක වන්නේද නැත.

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۚ

50. එමෙන්ම කවුරුන් හෝ අපගේ සලකුණු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද ඔවුන් අතිකරු වූ හෙයින් දැඬුවම ඔවුනට අත් වනු ඇත.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۚ

51. 'අල්ලාහ්ගේ වස්තූන් මා සතුව තිබෙන බව මම නුඹලාට නොකියමි. ගුප්ත දේ මා දන්නා බවත් මා සුරදුනගෙන බවත් මම නුඹලාට නොකියමි. මා වෙත අනාවරණය කරන ලද දේ පමණක් මම අනුගමනය කරමි'යි පවසන්න. 'අන්ධයෙකු හා ඇස් පෙනෙන්නෙකු එක සමාන වන්නේද? එවිටත් නුඹලා මෙනෙහි නොකරන්නේ මන්දැයි පවසන්න.

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۚ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُؤْتَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالبَصِيرُ ۗ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۚ

52. තවද තම අධිපතිත්වය වෙත තමන් එක් රැස් කරනු ලබන්නේ යැයිද ඔහු හැරෙන්නට (යම්) මිතුරෙකු හෝ මැදිහත් වන්නෙකු නැත යැයිද බියට පත් වන්නන් දේවභක්තිකයින් වන පිණිස මෙමගින් ඔවුනට අවවාද කරන්න.

وَأَنْذِرِ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۚ

53. එමෙන්ම ඔහුගේ තෘප්තිය තකා උදේ සවස තම අධිපතිත්වය යඳින අයව පළවා නොහටින්න. ඔවුන්ගේ ඉපැයුමෙහි ඔබ වෙත කිසි සේත් වගකීමක් නැත. (එසේම) ඔබගේ ඉපැයුමෙහි ඔවුන් වෙතද කිසි සේත් වගකීමක් නැත. එවිටත් ඔබ ඔවුන්ව පලවා හටින්නේ නම්, ඔබ අදමිටුවන් හා එක් වන්නේය.

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۚ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۚ

54. තවද මෙයාකාරයට ‘අප අතුරෙන් **අල්ලාක්** අනුග්‍රහය දක්වා ඇත්තේ මෙවන් අයටද?’ යන්න ඔවුන් පවසන තුරු ඔවුන්ගෙන් ඇතැමුන්ව ඇතැම් අය ලවා **අපි** පරීක්ෂා කළෙමු. **අල්ලාක්** කෘතඥතා දක්වන්නන්ව වඩාත් දැනුවත් නොවේද?

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِن بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٤﴾

55. තවද **අපගේ සලකුණු** කෙරෙහි විශ්වාස කරන්නන් ඔබ වෙත පැමිණි විට පවසන්න ‘නුඹලාට සාමය අත් වේවා! නුඹලාගේ **අධිපතියාණන්** දයාව (දැක්වීම) තමා කෙරෙහිම පවරාගෙන ඇත. එබැවින් නුඹලා අතුරෙහි කිසිවෙකු හෝ නොදැනුවත්ව පාප ක්‍රියාවක් සිදු කොට පසුව පශ්චාත්තාපවි නිවැරදි කර ගත්තේ නම්, ඇත්තෙන්ම **ඔහු අතිශයින්ම සෂමාන්විතය. පරම දයාකරය’.**

وَإِذْ آجَأكَ الْزَيْنُ يُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الْقَلِيلُ سَلِّمْ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنْتُمْ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءٌ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّى غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

56. තවද මෙයාකාරයට, (නුඹලා සෂමාව අයැදෙනු පිණිසත්) පවි කරන්නන්ගේ මාථ්‍යය ඉතා ප්‍රත්‍යක්ෂ වනු පිණිස (ත්) **අපි සලකුණු** විවෘතව විස්තර කර දක්වන්නෙමු.

وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَاتِ وَلِتُنذِرَ الَّذِينَ سَاءَ لِلْمُجْرِمِينَ ﴿٥٦﴾

57. පවසන්න! ‘**අල්ලාක්** හැර නුඹලා කැඳවන දෑ නැරඳුම් කිරීමට මා හට තනනම් කරන ලදී’. පවසන්න! ‘මම නුඹලාගේ (පහත්) ආශාවන් අනුගමනය නොකරන්නෙමි. එසේ චූළභෝත් මා නොමග යන්නෙමි. තවද මා යහමග ගියවුන්ගෙන් නොවන්නෙමි’.

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ مَا آتَيْتُكُمْ مِنْهُ قَدْ ضَلَلْتُمْ إِيَّاهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

58. පවසන්න! ‘මාගේ **අධිපතියාණන්** වෙතින් වූ පැහැදිලි සාක්ෂිය මත (මාගේ ස්ථාවරයෙහි) මා (නියැලි) සිටිමි. තවද නුඹලා එය බොරු කරති. ඉක්මනින් එය විය යුතු යැයි නුඹලා කැමති වන දේ (සඳහා බලයක්) මා වෙත නැත. තිරණය රැඳී ඇත්තේ **අල්ලාක්ට** මිස වෙන කිසිවෙකුට නැත. **ඔහු** සත්‍යය විග්‍රහ කරයි. තවද **ඔහු** විනිශ්චයකරුවන්ගෙන් **ශ්‍රේෂ්ඨයාය’.**

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَنْقُضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاعِلِينَ ﴿٥٨﴾

59. පවසන්න! ‘ඉක්මනින් එය විය යුතු යැයි නුඹලා කැමති වන දේ (සඳහා බලයක්) මා වෙත තිබුණා නම්, මා හටත් නුඹලාටත් අතර වූ ප්‍රශ්ණයට තිරණයක් විමට ඉඩ තිබුණි. අදමුවන් ගැන **අල්ලාක්** මැනවින් දන්නේය’.

قُلْ لَوْ أَنِّي عَشْرِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقَضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

60. තවද අදහසමාන දෙයට යතුරු ඇත්තේ **ඔහු** වෙතය. **ඔහු** හැර වෙන කිසිවෙක් ඒවා නොදනි. තවද ගොඩබිමේත් මුහුදේ(ත්) ඇති සියලු දෑ **ඔහු** දන්නේය. **ඔහු** දැනුවත්ව මිස කිසිම පත්‍රයක් නොහැළේ. පොළොවේ දැඩි අන්ධකාරයෙහි ඇති ධාන්‍යය ද තෙත් හා විශලි කිසිවක්ද පැහැදිලිව **යුත්තකයෙහි** (සටහන්වී) ඇත.

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ سَدَقَةٍ إِنْكَ لَا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَأْبِسُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾

61. තවද ටාහුයේ (නිදහ කල්හි) නුඹලාගේ ආත්මයන් අත් කර ගන්නේ **ඔහුමය**. තවද දවලයේ නුඹලා කරන දේ දන්නේය. පසුව නියමිත කාල පරිච්ඡේදය සම්පූර්ණ කරවනු පිණිස **ඔහු** නැවතත් එහි (දවලයේ) නුඹලාව නැගිටුවන්නේය. ඉන්පසු නුඹලා ආපසු පැමිණිය යුත්තේ **ඔහු** වෙතමය. පසුව නුඹලා කරමින් සිටි දේ ගැන **ඔහු** නුඹලාට දන්වන්නේය.

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثْكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

62. තවද **ඔහු** තමාගේ දාසයන් කෙරෙහි **පරම මනෝත්තමයය**. **ඔහු** නුඹලා කෙරෙහි ආරක්ෂාකයින් (රැක බලා ගැනීමට) එවන්නේය. නුඹලාගේ කිසිවෙකුට හෝ මරණය පැමිණෙන විට, **අපගේ** (සුර) දුතයෝ ඔහුගේ ආත්මය අත්පත් කර ගනිති. තවද ඔවුහු අසමර්ථ නොවෙති.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّاكُم رُسُلْنَا وَهُمْ لَا يُفْقَرُونَ ﴿٦٢﴾

63. ඉන්පසු ඔවුන්ගේ සැබෑ **අධිපතියාණන්** වන **අල්ලාන්** වෙත ඔවුන් ආපසු ගෙන එනු ලබන්නෝය. ඇත්තෙන්ම විනිශ්චය **ඔහු** සතුය. එමෙන්ම **ඔහු** ගණන් බැලීමෙහිලා **ඉතා සිහුය**.

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاكِمِينَ ﴿٦٣﴾

64. “නුඹලා ගොඩබිම සහ මුහුදෙහි ඇති අන්ධකාර (විපත්)වලින් (වු කල්හි), ‘අපව මෙයින් **ඔහු** මුදවා ගතහොත් ඇත්තෙන්ම අපි කෘතඥතා දක්වන්නන් වන්නෙමු’යි (පවසමින්) නිහතමානිව මෙන්ම රහසිගතවද නුඹලා **ඔහුගෙන්** ඉල්ලා සිටින මොහොතෙහි, (එවිට) නුඹලාව මුදවාගන්නේ කවුරුදැ?”යි අසන්න.

قُلْ مَنْ يُبَدِّلُكُمْ مِنَ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۗ لَئِنْ أَنجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٤﴾

65. පවසන්න! ‘නුඹලාව ඒවායෙන් මෙන්ම සෑම ආපදවකින්ම මුදවා ගන්නේ **අල්ලාන්මය**. එතෙකුදු වුවත් නුඹලා (**ඔහුට**) සමානයන් තබන්නෙහුය.

قُلْ اللَّهُ يُبَدِّلُكُمْ مِنْهَا وَمَنْ كَيْفَ كَرِبَ ۗ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

* 66. පවසන්න! 'නුඹලාට ඉහළින් මෙන්ම නුඹලාගේ පා යටින්ද දැඬුවම් ගෙන දීමට හෝ නුඹලාව විනාකුලත්වයට පත්කර විවිධ නිකායන් වශයෙන් හේද කර, (එකිනෙකාට විරුද්ධව) පුවත්බන්වය අත් විඳීමට සලස්වන්නට හෝ **ඔහු** බල සම්පන්නය'. ඔවුන් වටහා ගනු පිණිස **සලකුණු අපි** විවිධාකරව කෙසේ විස්තර කරන්නේ දැයි බලන්න!

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ
عَذَابًا مِّنْ قَوْمِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَ يُوَدِّقَ
بَعْضَكُمْ بِأَسْبَعْضٍ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَّرَفَ
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

67. එමෙන්ම මෙය සත්‍යය වුවද ඔබගේ ජන සමූහය මෙය ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත. 'මම නුඹලා වෙනුවෙන් වග කිවයුත්තා නොවෙමි'යි පවසන්න.

وَكَذَّبَ بِقَوْمِكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَسْتُ
عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٧﴾

68. සෑම අනාවැකියක් සඳහාම නියමිත වූ කාලයක් සහ ස්ථානයක් ඇත්තේය. තවද නුඹලා ඉක්මනින්ම දැන ගන්නෝමය.

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ ۖ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

69. **අපගේ වදන්** සුළු කොට සලකන්නන්ව ඔබ දුටුවහොත් ඔවුන් මෙය හැර වෙනත් කතා බහක යෙදෙන තෙක් ඔබ ඔවුන්ගෙන් වෙන්වී සිටින්න. **කාතන්** ඔබව අමතකවීමට සැලස්සුවහොත් මතක් වූ පසු එවිට අධර්මිෂ්ඨ ජනයා සමඟ එකට අසුන් නොගන්න.

وَإِذْ آرَأَيْتَ الَّذِينَ يَحُضُّونَ فِي آيَاتِنَا
فَاعْرَضَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَحُضُّوْا فِي
حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِنَّمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ
فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٦٩﴾

70. තවද බිය බැතිකම් රකින අයවලුන්ට ඔවුන්ගේ විනිශ්චය සම්බන්ධව කිසිදු වගකීමක් නොමැත. එහෙත් ඔවුන් (**දෙවියන්** කෙරෙහි) බිය දැක්වීම සඳහා ඔවුන්ට අනුගාසනා කිරීම (මොවුන්ගේ යුතුකම) වේ.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ ۗ وَلٰكِنْ ذِكْرِى لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٧٠﴾

71. තමන්ගේ ආගම කෙළි සෙල්ලමක් මෙන්ම විනෝදාංශයක් කරගෙන ඇති අයවද, ලෝකික පිවිතය කවරකු මුලා කළේද ඔවුන්වද ඔබ අත් හරින්න. තවද ආත්මයක්, එය ඉපැයූ දේ හේතුකොට ගෙන විනාශයට පත් නොකරනු ලබන පිණිස ඔබ මෙ(ම **කුර්ආන්**) මගින් (මිනිසුන්ට) අනුගාසනා

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا ذِينَهُمْ لٰعِبًا
وَلَهْوًا ۗ وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ ۗ اَلْذُنُبِىَا وَذَكَرُ
بِهٖ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ۗ كَيْسَ
لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ دَرِيًّا ۗ وَلَا شٰفِيْعَ ۗ وَرٰنُ

* 66. **යල්ලිකුණි** (**سَلْكُنْ**) යන වදනින් ප්‍රකාශ වන්නේ ගරිරයේ ඇලි සිටින අංගයක් බවට පත්වන්නාවූ වස්ත්‍රයක් මෙන් විපත්තියේ ස්වරූපය ලඟා කරගැනීමකය. එබැවින් විශ්වාසනීය පරිවර්තනයකට යම් සිරි වූ ප්‍රකාශයේ භාවිතයක් අවශ්‍ය වී ඇත.

කරන්න. එයට **අල්ලාහ්** හැරෙන්නට පිහිට වන්නෙකුද, නොමැත මැදිහත් වන්නෙකුද නොමැත. එය සියලු ආකාරයේ සමාන වන්දියක් පිරිනැමුව ද එයින් පිලිගනු නොලබන්නේය. සිය ක්‍රියාවන් තේතු කොට ගෙන විනාශයට ලක් කරනු ලැබුවන් මොවුනුම වෙති. මොවුන් අවිශ්වාස කළ හෙයින් පානය කිරීමට උණු දියද, වේදනීය දැඬුවමක් ද ඔවුන්ට ලැබෙනු ඇත.

تَعْدِلُ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ
الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿٤١﴾

72. **අල්ලාහ්** හැරෙන්නට අපට ලාභය හෝ අපට හානිය හෝ ඇති කළ නොහැකි දේ අප කැඳවිය යුතුද? එමෙන්ම **අල්ලාහ්** අපට මහ පෙන්වූ පසු දුෂ්ඨයින් මුලකල අය පොළොවෙහි වික්ෂිප්ත වුවකු සේ (හැර දමමින්) අප අපගේ පා විලුඹ මත ආපසු හරවනු ලබන්නෙමුද? ියි අසන්න. (තවද) අප වෙත එනුයි (පවසමින්) යහමය වෙතට ඔහුව කැඳවන මිත්‍රයෝ ඔහුට ඇත්තෝය. ඔබ පවසන්න! 'ඇත්තවශයෙන්ම **අල්ලාහ්ගේ** මහපෙන්වීම පමණක් නියම මහපෙන්වීමය. තවද සර්ව ලෝකයන්ගේ **අධිපතිවරයාණන්ට** යටහත් පහත් වීමට අපි අණකරනු ලද්දෙමු ියි පවසන්න.

قُلْ أَدْعُوا إِلَىٰ دِينِ اللَّهِ مَا لَّا يَنْفَعُنَا
وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ
هَدَيْنَا اللَّهُ كَأَنزَىٰ اسْتَهْوَتْهُ
الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا ۚ لَّوْ
أَصْحَبُ يَدَّ عُوْنَةَ إِلَىٰ الْهُدَىٰ اثْبَتْنَا
قُلْ إِنَّا هُدَىٰ لِلَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَإِنَّا
لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾

73. තවද **හමස්කාරයෙහි** යෙදෙනු, **ඔහු** කෙරෙහි බිය බැතිමත් වනු(යි අපට අණකරනු ලැබ ඇත). තවද **ඔහු** වෙතම නුඹලා එක් රැස් කරනු ලබන්නෝය.

وَأَن آتَيْمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا ۚ وَهُوَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٤٣﴾

* 74. තවද අහස් සහ පොළොව හට ආකාරව මැවීමේ **ඔහුමය**. තවද **ඔහු** 'වෙනස' පවසන දිනයෙහි එය වනු ඇත. **ඔහුගේ** වදන සත්‍යය වේ. එමෙන්ම භොරණාව පිඹින ලද්දවු දිනයේ රාජධානිය **ඔහු** සතු වන්නේය. **ඔහු** දෘෂ්‍යමානය ද අදෘෂ්‍යමානය ද දන්නාය. **ඔහු ප්‍රඥා සම්පන්නය, විමසිලිවන්තයාය.**

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
بِالْحَقِّ ۚ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۚ
قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي
الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ ۚ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٤٤﴾

75. තවද 'ඔබ ප්‍රතිචාවන් දෙව්වරුන් සේ සලකන්නේද? ඔබ සහ ඔබගේ පිරිස ප්‍රත්‍යක්ෂ දුර්මාර්ගයෙහි සිටින බව මම ඇත්තවශයෙන්ම දකිමි ියි **ඉබ්රාහිමි** ඔහුගේ

وَإِذْ قَالَ لِإِبْرَاهِيمَ لِإِيبِهِ أَرَأَيْتَ إِذْ
أَسَّأْنَا مَا لِلَّهِ ۚ إِنِّي آرَأَيْتُكَ وَتَوَآمَكَ فِي

* 74. 'වෙන' සහ 'එය වනු ඇත' **ඈත් තයඤන් (۞)** යන ප්‍රකාශය ශුන්‍ය තත්ත්වයේ සිට යනා තත්ත්වයට ඉබේම විපර්යාසය වීම යන්න අදහස නොවේ. දෙවියන් පහත මොහොතේ ඔහුගේ කැමැත්ත හැඩ ගැස්වීමට පටන් ගැන එය සමගම අවසානයේදී ඔහුගේ කැමැත්තම සිදුවන බව මෙයින් අදහස් වේ.

පියා, **ආකර්ව** කිවු අවස්ථාව (සිහිපත් කරන්න).

صَلِّ مُبِينًا ۞

76. තවද මෙයාකාරයට, අති **ඉබ්රාහිම්**ට (ඔහු නිවැරදි මගපෙන්වීම ලබනු පිණිස) අහස් සහ පොළොවන්හි රාජධානිය පෙන්වීමු. එය ඔහු විශ්වාසයේ ස්ථිරතාවයෙන් යුත් අයවලුන්ගෙන් වනු පිණිසය.

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُون مِنَ الْمُوقِنِينَ ۞

77. තවද ඔහු වටා රූ බෝවූ කල්හි, ඔහු තාරුවක් දුටුවේය. 'මේ වේද මාගේ **අධිපතියාණන්!** යැයි ඔහු කිය. එහෙත් එය බැසයත්ම, 'මම බැසයන දේවල්වලට ප්‍රිය නොකරමි' යි

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَأَحِبُّ الْأَقْلِينَ ۞

78. තවද ආලෝකය පතුරුවමින් සඳ පායනු ඔහු දුටු කල්හි, 'මේ වේද මාගේ **අධිපතියාණන්!** යැයි ඔහු කිය. එහෙත් එය බැස ගිය පසු, 'මාගේ **අධිපතියාණන්** මානට මග පෙන්වන්නේ නැත්නම් මා ද නිසැකවම නොමඟ ගිය මිනිසුන්ගෙන් අයත් වන්නෙමි' යි ඔහු කිය.

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ۞

79. එසේම ආලෝකය පතුරුවමින් හිරු උදාවනු ඔහු දුටු කල්හි, 'මේ වේද මාගේ **අධිපතියාණන්!** මෙය (ඒවාටත්) වඩා විශාලයැයි ඔහු කිය. එහෙත් එයද බැස ගිය පසු, 'එම්බල මාගේ ජනතාවනි! නුඹලා (දෙවියන්ට) සමාන තබන දැයිත් ඇත්තෙන්ම මම මුළුමනින්ම බැහැර වි සිටිමි' යි ඔහු කිය.

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي ۖ هَذَا أَكْبَرُ ۖ فَلَمَّا أَفَلَّتْ قَالَ يَقُومُ لِي بِرَبِّي ۖ وَمِمَّا تَشْرِكُونَ ۞

80. අහස් සහ පොළොව මැවූ ඔහු වෙත නැඹුරු වෙමින් සත්තකින්ම මම මාගේ අවධානය හැරුවිවෙමි. තවද මම (**අල්ලාහ්**ට) අන් දෙව්වරුන් සමාන තබන්නන්ගෙන් කෙනෙකු නොවෙමි.

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞

81. තවද ඔහුගේ ජනතාව ඔහු හා තර්ක කළහ. '**අල්ලාහ්** පිලිබඳව නුඹලා මා හා තර්ක කරන්නේ, ඔහු මට යහමඟ පෙන්වා තිබියදීත්ද? මාගේ **අධිපතියාණන්** අභිමත කරන යමකට විනා නුඹලා ඔහුට සමාන තබන දෙයට මම බිය නොවෙමි. මාගේ **අධිපතියාණන්** සියලු දෑ මත දැනුමින් ව්‍යාප්තය. එබැවින් නුඹලා දැනුමුතුකම් නොලබන්නේ කුමක් හෙයින්ද?' යි ඔහු පැවසීය.

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ ۖ قَالَ أَتُحَاكِمُونِي فِي اللَّهِ ۖ وَقَدْ هَدَانِ ۖ وَلَا أَحَافُ مَا تَشْرِكُونَ بِهِ ۚ لَوْلَا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا ۖ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۖ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۞

82. **ඔහු** නුඹලට කිසිදු සාක්ෂියක් පහළ කර නොමැති හෙයින්ද, **අල්ලන්ට** නුඹල සමාන තබන දේ කෙරෙහි නුඹලාද බිය නොවන කල්හිද, නුඹල (**අල්ලන්ට**) සමාන තබන දේ කෙරෙහි මා බිය විය යුත්තේ ඇයි? එහෙයින් සත්තකින්ම නුඹලා දන්නේ නම්, ආරක්ෂාව ලැබීමට වඩා හිමිකම් ඇත්තේ අප දෙපාර්ශවයෙන් කවරෙකුටදැ? (යි කියනු).

وَ كَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
 أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
 عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ
 بِالْأَمْنِ ۗ إِنَّ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾

83. විශ්වාස කරමින් තමන්ගේ විශ්වාසය අයුක්තිය සමඟ පටලවා නොගන්නන් හට සාමය ඇත. යහමග ලද්දේ ඔවුන්මය.

الَّذِينَ آمَنُوا وَ لَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ
 بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَ هُمْ
 مُهْتَدُونَ ﴿٨٣﴾

84. තවද මෙය **අපගේ** තර්කයකි, **අපි** එය **ඉබ්රාහිමිට** ඔහුගේ ජනතාවට එරෙහිව දුන්නෙමු. **අප** කැමති අයට **අපි** තරාතිරමි උසස් බවට පත් කරමු. ඇත්තෙන්ම ඔබගේ **අධිපතියාණන් පුළු** **සමීපත්නය**. **සියල්ල** **දත්තය**.

وَ تِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى
 قَوْمِهِ ۖ تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ ۚ إِنَّ
 رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٤﴾

85. තවද **අපි** ඔහුට **ඉස්හාක්** වද **යාකූබ්** වද පිරිනැමුවෙමු. **අපි** (ඒ) සැමට යහමග ලබා දුනිමු. (මෙයට) පෙර **අපි** **නූස්ටත්** යහමග ලබාදී ඇත්තෙමු. එමෙන්ම ඔහුගේ පැවත එන්නන්ගෙන් **දාවුද්** වද, **හුලෙමාන්** වද, **අයිසූබ්** වද, **යුසුෆ්** වද, **මුසා** හා **හාරූන්** වද (යහමග ලබා දුන්නෙමු) මෙසේ **අපි** යහපත් ක්‍රියාවෙහි යෙදෙන්නන් හට හිලිණු ප්‍රදානය කරමු.

وَ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ ۖ كُلًّا
 هَدَيْنَا ۚ وَ نُوْحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ۚ
 مِن دُرِّ رَيْبِهِ ۚ دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ وَ أَيُّوبَ
 ۚ وَيُوسُفَ وَ مُوسَى وَ هَارُونَ ۚ وَ كَذَلِكَ
 نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

86. තවද **සකරිසියාවද**, **යන්සියාවද**, **රිසාවද**, **ඉල්යාස්වද** (**අපි** යහමග දුන්නෙමු) ඔවුන් සියල්ලෝම ධාර්මිකයින් ගෙන් වූහ.

وَ زَكَرِيَّا وَ يَحْيَىٰ وَ عِيسَىٰ وَ إِبْرَاهِيمَ ۚ كُلٌّ
 مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

87. තවද **ඉස්මායිල්වද**, **යසා** වද, **යුසුෆ්වද**, **හුෆ්වද** (**අපි** යහමග දුන්නෙමු) තවද ඔවුන් සියල්ලන්ට එම ජනතාවන් මත උසස් භාවය ලබා දුන්නෙමු.

وَ إِسْمَاعِيلَ وَ الْيَسَعَ ۚ وَ يُوسُفَ وَ لُوطًا ۚ
 ۚ كُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. තවද (**අපි**) ඔවුන්ගේ පියවරුන්, ඔවුන්ගේ දු දරුවන් හා ඔවුන්ගේ සොහොයුරන් ගෙන් සමහරුන්ව (**අපි** උසස් කළෙමු). තවද **අපි** ඔවුන් තෝරාගත්තෙමු. තවද **අපි** ඔවුන්ව සෘජු මාර්ගය වෙත යොමු කළෙමු.

وَ مِن آبَائِهِمْ وَ ذُرِّيَّتِهِمْ وَ إِخْوَانِهِمْ
 وَ اجْتَبَيْنَاهُمْ وَ هَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٨﴾

89. මෙයම **අල්ලාස්ගේ** මග පෙන්වීම වේ. මෙමගින් **ඔහු** තම දාසයන් අතුරින් තමා කැමති අයට යහ මග පෙන්වන්නේය. තවද ඔවුන් **ඔහු** හැර කිසිවක් නැමදුවේ නම්, නියතවශයෙන්ම ඔවුන් කළ සියල්ලම ඔවුනට පලක් නොවනු ඇත.

ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهُ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖۗ وَكَوٰشِرْكُو الْحَيِّطِ عَنْهُم مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۸۹﴾

90. **අප පුස්තකයද** විනිශ්චයේ ඔුද්ධියද වක්තෘතාවයද පිරිනැමුවේ මේ අයටමය. එහෙත් මේ අය ඒවාට අකෘතඥවන්නේ නම් එය (කම් නැත). ඒවාට අකෘතඥ නොවන ජනතාවට **අපි** දැන් ඒවා පවරා ඇත්තේමු.

اٰلِئِكَ الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمْ الْكِتٰبَ وَ الْحُكْمَ وَ الشُّبُوٰةَۗۙ فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هُوَآءَ فَقَدْ وَاكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا بِهَا بِكَفِرِيْنَ ﴿۹۰﴾

91. **අල්ලාස්** යහ මග පෙන්වූයේ මොවුන්ටමය. එබැවින් ඔබ ඔවුන්ගේ මග පෙන්වීම අනුගමනය කරනු. පවසන්න, 'ඒ සඳහා මා ඔබගෙන් කිසිදු තිලිභයක් නොඉල්ලමි. මෙය සියළු මනුෂ්‍ය වර්ගයට දැනමුතුකමක් මිස නොවේ.

اٰلِئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَيَهْدُهُمْ اٰتِيْدَةًۗ قُلْ لَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِۙ اَجْرًاۙ اِنْ هُوَآءَ اِذْ كُنِيْ لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿۹۱﴾

92. තවද '**අල්ලාස්** කිසිවෙකුට කිසිවක් හෙළිදරව් කර නොමැත.' යැයි ඔවුන් පවසන කල්හි ඔවුන් **අල්ලාස්** ගරු කළයුතු ආකාරයට **ඔහු** ගරුකිරීමට අසමත් වූහ. පවසන්න, ජනතාවට ආලෝකය මෙන්ම මගපෙන්වීමක් වන **මුකා** ගෙන ආ **පුස්තකය** හෙළිදරව් කළේ කවරෙක්ද? නුඹලා එය ඉවත ලන කඩදාසි බවට පත්කළහුය. ඉන් සමහරක් නුඹලා එළි කරන අතර බොහොමයක් නුඹලා සහවන්නෙහුය. තවද නුඹලාද නුඹලාගේ පියවරැන්ද නොදත්දේ නුඹලාට උගන්වා ඇත්තේ '**අල්ලාස්** යැයි පවසන්න. පසුව ඔවුන්ගේ නිශ්චල කතාවෙහි ඔවුන් විනෝද විමට ඔවුන්ව ඉඩ හරින්න.

وَمَا قَدَرُوْا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖۙ اِذْ قَالُوْا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰٓى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍۙ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَاءَ بِهٖ مُّوسٰى نُوْرًا وَ هُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهُ قُرْآٰنًا يَّحْسَبُوْنَ تَبْدُوْا نَهَا وَّ تَحْفُوْنَ كَثِيْرًاۗ وَ عَلِمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْا اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ ؕ قُلْ اللّٰهُۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿۹۲﴾

93. තවද මෙය **අප** පහළ කර ඇති ආශිර්වාදයන්ගෙන් පිරි **පුස්තකයකි**. මෙය ඊට පෙරවූ දේ සම්පූර්ණ කරන්නෙකි. තවද (එය) ඔබ **මව්** නගරයටත් ඒ අවට සිටින්නන්ටත් අවවාද කරනු පිණිසය. තවද **පරලොව** කෙරෙහි විශ්වාස කරන අය මෙයද විශ්වාස කරන අතර ඔවුහු සිය **නමස්කාරයන්** දැඩිව රැකගන්නන් වෙති.

وَ هٰذَا كِتٰبُنَاۙ اَنْزَلْنٰهُ مُبْرَكًا مَّصْوُوْقًا الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِۙ وَ لَتَنْزُوْرًاۙ اَمَّ الْقُرْآٰنِ وَ مَنْ حَوْلَهَاۙ وَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِۙ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖۙ وَ هُمْ عَلٰٓى صَلٰتِهِمْ يُحٰمِظُوْنَ ﴿۹۳﴾

94. තවද **අල්ලාහ්ට** එරෙහිව බොරු ගෙන අයට වඩා හෝ තමා වෙත කිසිවක් හෙළිදරව් නොකරනු ලැබ සිටියදීත් 'මාවෙත එය හෙළිදරව් කරනු ලැබ ඇතැයි පවසන අයට වඩා හෝ **අල්ලාහ්** පහළ කර ඇති දේ මෙන් මමද පහළ කරන්නෙමි'යි පවසන අයට වඩා අදමිටුවා කවරෙක්ද? තවද වරදකරුවන් මරණ වේදනාවෙන් පසුවන අවස්ථාව ඔබ දුටුවහොත්, තවද දේවදනගේ තම අත් දිග් කොට 'නුඹලාගේ ප්‍රාණයන් පිටතට ගනු. නුඹලා අල්ලාහ්ට එරෙහිව අසත්‍යයව කතා කළ බැවින්ද නුඹලා **ඔහුගේ සළකුණු** වෙතින් උඩඟුකමින් ඉවතට හැරෙනු (බැවින්ද) **මෙදින** නුඹලා අවමානයේ දඬුවම් ලබන්නෝයැ' (යි පවසති).

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
 أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ
 وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ
 الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ
 أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ
 عَذَابَ الهُوْنِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى
 اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ
 تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٧﴾

95. තවද පළමුව **අප** නුඹලා මැවූ ආකාරයට නුඹලා එකිනෙකා දැන් **අප** වෙත පැමිණෙන්නෙහුය. තවද **අප** නුඹලා කෙරෙහි අනුග්‍රහ කළ දේ නුඹලා පසුපසට දමා ඇත්තෙහුය. තවද නුඹලාගේ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් **දෙවියන්** (සමග) මොවුන් හවුල්කරුවන්යැයි නුඹලා ස්ථීරව තහවුරු කළ නුඹලාගේ මැදිහත් කරුවන්ව **අපි** නුඹලා සමඟ නොදකිමු. දැන් නුඹලා එකිනෙකාගෙන් වෙන්වී ඇති අතර නුඹලා අනුමාන කළ දේ නුඹලාගෙන් නැති වී ගොස් ඇත.

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فِرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
 أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ تَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ
 ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ
 الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
 لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَصَلَّ عَنْكُمْ مَا
 كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٣٨﴾

96. ඇත්තවශයෙන්ම ධාන්‍ය සහ රට ඉඳි ඇට දළුලන්නේ **අල්ලාහ්මය**. **ඔහු** අපිව දැයිත් පිවය හෙළි කරන්නේය. තවද (**ඔහු**) පිවයෙන් අපිවය **හෙළි කරන්නාය**. **මොහුම** නුඹලාගේ **අල්ලාහ්** වේ. එසේනම් නුඹලා කොහේ හරවනු ලැබුවේද?

إِنَّ اللَّهَ فُلِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ
 الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ
 الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٩﴾

97. **ඔහු** දවස උදා විමට සලස්වන්නේය. තවද **ඔහු** විවේකය සඳහා රාත්‍රියද, (කාලය) මැනීම සඳහා ඉරද හඳද ඇති කළේය. **බලසම්පන්න** සහ **සියල්ල දැත්තාගේ** නියමය එය වේ.

فَالِقُ الْإِصْبَارِ وَ جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَ
 الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا ذَلِكُمْ تَقْدِيرُ
 الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٤٠﴾

98. තවද ඔහු තාරකාවන් මවා ඇත්තේ, ඒවායේ ආධාරයෙන් ගොඩබිම සහ මුහුදේ ඝන අන්ධකාරය තුලින්, නුඹලාට නිවැරදි මාභීය අනුගමනය කිරීමටය. අපි දැනුමැති පිරිසට සංඥාවන් විස්තර සහිතව පැහැදිලි කර ඇත්තෙමු.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ
لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَاللَّيْلِ
الْبَحْرِ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾

99. තවද එක් ප්‍රාණයකින් නුඹලාව ඇති කළේ ඔහුමය. තවද (නුඹලා සඳහා) තාවකාලික නවාතැන්කඳු ස්ථිර සුරැකුම් තැනකඳු වේ. අපි වටහාගන්නා ජනතාවකට සලකුණු පැහැදිලි කර ඇත්තෙමු.

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ
فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٩﴾

100. තවද වළාකුලින් ජලය පහළ කරන්නේ ඔහුමය. තවද එමගින් අපි සැම වර්ගයකම පැල ඇති කරන්නෙමු. පසුව අපි හටිත ශාක උත්පාදනය කර එමගින් පොකුරුවූ ධාන්‍යද ඇති කරන්නෙමු. තවද කෝෂවලින් පොකුරු පහලට එල්ලා වැටෙන රටඉඳි ගස්ද ඇත. තවද (අපි එමගින්) සමානව සහ අසමානව මිදි, ඔලිව් හා දෙළුම් උයන්ද (ඇති කරන්නෙමු). එම පළතුරු දෙස එය එලදරන විට එය පැසෙන සැටි බලනු. ඇත්තවශයෙන්ම විශ්වාස කරන ජනතාවට මෙහි සලකුණු ඇත.

وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا
مِنْهُ خَضِرًا مُّخْرَجًا مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا
وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْحِهَا قَنَاطُورٌ ذَا نَبِيذٍ
وَاجْتَنَّتْ مِنَ الْأَعْنَابِ وَالزَّيْتُونِ
وَالرُّمَّانِ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُّتَشَابِهٍ
انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ
إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

101. තවද ඔවුහු පිත්වරැන්ව අල්ලාගත්ව සමාන කරති. එනමුත් ඔවුන්ව මැව්වේ ඔහුමය. ඔවුහු කිසිඳු දැනුමකින් තොරව වැරදි ලෙස ඔහුට ප්‍රකුත් හා දියනියන් ආරෝපණය කරති. ඔහු පාරිශුද්ධ මෙන්ම ඔවුන් (ඔහුට) වර්ණනා කරන දෙයට(ත්) වඩා අති උතුම්ය.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
وَخَرَاقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ
عِلْمٍ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٠١﴾

102. අහස්හිද පොළොවෙහිද **අල්විහිය උත්පාදකයාය!** ඔහුට භාර්යයාවක් නැති කල්හි, ඔහුට පුතකු ලැබිය හැක්කේ කෙසේද? තවද ඔහු සියලුම දේ මවා ඇත. තවද ඔහු සියළු දේ කෙරෙහි සම්පූර්ණ දැනුම ඇත්තාය.

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَلَيْسَ لَكَ
وَلَدٌ ۗ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً ۖ وَخَلَقَ كُلَّ
شَيْءٍ ۗ وَهُوَ يُكَلِّمُ شَيْءًا ۗ عَلَيْهِمُ ۝۳۲

103. එවැන්නාම **අල්ලාහ්**, නුඹලාගේ **අධිපතිවරයාණන්ය**. නැමදීමට සුදුස්සා ඔහු හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත. සියලුම දැනී **මැදුම්කරුවාය**. එබැවින් ඔහුට නමදිනු. ඔහු සියළු දේ කෙරෙහි **සුපරිභක්තයාය**.

ذِكْرُكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ خَلَقَ كُلَّ
شَيْءٍ ۖ قَاعًا عَبْدٌ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكَلِيمٌ ۝۳۳

104. දෘෂ්ඨීන් ඔහු කරා ලඟා විය නොහැක. එහෙත් දෘෂ්ඨීන් කරා ඔහු ලඟා වන්නේය. තවද ඔහු **සුභම ඥානය ඇත්තාය**, සියල්ලෙහිම විමසිලිවත්තයාය.

لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَارُ ۖ وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَارَ ۗ
وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝۳۴

105. නිශ්චිතවම නුඹලාගේ **අධිපතිවරයාණන්ගෙන්** නුඹලා වෙත සාධක පැමිණ ඇත: එහෙයින් කවරෙකු හෝ දැක ගන්නේ ද, එය ඔහුගේම යහපත පිණිසය. තවද කවරෙකු හෝ අන්ධවන්නේ ද එය ඔහුටම හානියක්ය. තවද මම නුඹලා මත ආරක්ෂකයෙකු නොවෙමි.

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ فَمَنْ
أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۗ
مَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۝۳۵

106. තවද අප මෙලෙස (සත්‍ය තහවුරු කරනු පිණිස) **සලකුණු** විවිධාකාරව දක්වා ඇත්තේ (එහි ප්‍රතිඵලය) 'ඔබ (මැනවින්) ඉගෙන ගෙන ඇතැයි ඔවුන් කියනු පිණිසත් (අප සලකුණු විවිධාකාරව දක්වා ඇත්තේ) දැනුමැති පිරිසකට එය විස්තර කරනු පිණිසත් වේ.

وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِيُقْوُوا ۗ
دَرَسَتْ وَلِنُبَيِّنَنَّ لِقَوْمٍ يُعْلَمُونَ ۝۳۶

107. ඔබගේ **අධිපතිවරයාණන්** විසින් ඔබට අනාවරණය කරනු ලැබූ දේ අනුගමනය කරන්න. ඔහු හැර **නැමදීමට සුදුස්සෙකු** නොමැත. තවද ප්‍රතිමා වැදින්නන්ගෙන් ඉවත් වන්න.

إِنِّي سَمِعْتُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۗ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ ۗ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝۳۷

108. තවද **අල්ලාහ් (ඔහුගේ)** අතිමත(ය ක්‍රියාත්මක) කළේ නම්, ඔවුන් ඔහුට සමානයන් නොතබනු ඇත. තවද **අපි** ඔබව ඔවුන් මත ආරක්ෂකයෙකු නොකලෙමු. ඔබ ඔවුන් කෙරෙහි භාරකාරයෙකුද නොවේ.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۗ وَمَا جَعَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۗ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ۝۳۸

109. තවද **අල්ලාහ්** හැර ඔවුන් කවර අයව අයදින්නේද ඒ අයට අපවාද නොකරනු. නැතහොත් ඔවුන් සතුරුකම හේතුකොට ගෙන (ඔවුන්ගේ) නොදැනුවත්කම නිසා **අල්ලාහ්ට** අපවාද කරන්නෝය. මෙලෙස **අපි** සෑම ජනකොටසකටම ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් අලංකාරව (පෙනෙන්නට) සැලැස්වුවෙමු. පසුව ඔවුන්ගේ ආපසු පැමිණීම සිය **අධිපතියාණන්** වෙත වේ. තවද ඔවුන් කරමින් සිටි දේ පිළිබඳව **ඔහු** ඔවුන්ට දැනුම් දෙන්නේය.

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٩﴾

110. තවද තමන් වෙත එක් **සලකුණක්** වත් පැමිණිය හොත් නියතවශයෙන්ම ඔවුන් එය විශ්වාස කරන බව ඔවුහු ඔවුන්ගේ දැඩි දිවුරුම් වලින් **අල්ලාහ්** මත දිවුරති. 'ඇත්තෙන්ම **සලකුණු අල්ලාහ්** සතුය. එමෙන්ම **සලකුණු** පැමිණෙන විට ඔවුන් එය විශ්වාස නොකරතියි නුඔලට වටහා දෙන්නේ කුමක්දැ?' යි පවසන්න.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١٠﴾

111. තවද ඔවුන් මුලදී **අපගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කළාක් මෙන් **අපි** ඔවුන්ගේ හදවත් සහ ඔවුන්ගේ පෙනීමේ හැකියාවන් එම තත්ත්වයටම පෙරළා හරින්නෙමු. එමෙන්ම තමන්ගේ සිමාව ඉක්මවීමේ ක්‍රියාවන්හි ව්‍යාකූලව අයාලේ යෑමට අපි ඔවුන්ව අත් හරින්නෙමු.

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١١﴾

112. තවද **අප** ඔවුන්වෙත සුර දුගයිත් යැවුවද, මවුවුන් ඔවුන් සමඟ කටා කළද, **අප** සියලු දේ ඔවුන් වෙත මුහුණට මුහුණ ලා එක්රැස් කළද, **අල්ලාහ් (ඔහුගේ)** අභිමත(ය ක්‍රියාත්මක) කිරීමෙන් තොරව ඔවුහු විශ්වාස නොකරන්නෝය. එහෙත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ අය අඥානව ක්‍රියා කරති.

۞ وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْئِيَّ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا لَيُؤْمِنُوا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّا أَكْثَرُهُمْ يُجَاهِلُونَ ﴿١١٢﴾

113. තවද මෙයාකාරයටම මනුෂ්‍යයන් සහ **පින්වරුන්** අතරින් දුෂ්ඨයින්ව අපි සෑම **වක්තෘවරයෙක්** සඳහාම සතුරෙකු ලෙස කළෙමු. ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක් සමහරෙකුට රැවටීම සඳහා මුළු බස් තුලින් අදහස් පළ කරති. තවද **අල්ලාහ් (ඔහුගේ)** අභිමත(ය ක්‍රියාත්මක) කළේ නම්, ඔවුන් එය නොකරනු ඇත. එබැවින් ඔවුන් ගොතන දේ සමඟ ඔවුන්වද හැර දමන්න.

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَيْهِمْ يُؤْمِنُونَ بِمَا نَزَّلْنَا بِهِمُ الْقُرْآنَ وَمَا يُفْتَرُونَ ﴿١١٣﴾

114. තවද පරලොව කෙරෙහි විශ්වාස නොකරන්නන්ගේ හදවත් එය (මළු බස්) වෙත නැඹුරුවනු පිණිසද, එයින් ඔවුන් තෘප්ති වනු පිණිසද, ඔවුන් උපයමින් සිටි දේ (නරක ක්‍රියාවන්) ඔවුන් (නිරතුරුවම) උපයනු පිණිසද වේ.

وَلِتَضَعِيَ إِلَيْهِ أَفْعَادُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَبْزُضُوهُ وَ لِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٤﴾

115. ඔහු නුඔලාට පැහැදිලි විස්තර සහිත ග්‍රන්ථයක් පහළ කර තිබියදීත්, මම අල්ලාත් හැරෙන්නට වෙනත් විනිශ්චය කරුවෙකු පතන්නෙමිද? තවද යම් අයට අප ග්‍රන්ථය දී ඇත්තේද, මෙය ඔබගේ අධිපතිවරයාගේ වෙතින් සත්‍යය සමඟ පහළ කරන ලද්දැයි ඔවුහු දනිති. එබැවින් ඔබ (ද) සැක කරන්නවුන් අතරට එක් නොවන්න.

أَفَعَيَّرَ اللَّهُ أَبْتِغَى حَكْمًا وَ هُوَ الْكَذِبِيُّ أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٥﴾

116. ඔබගේ අධිපතිවරයාගේ වචනය සත්‍ය හා යුක්තියෙන් ඉටුවී ඇත. ඔහුගේ වදන් වෙනස්කරන්නෙකු නොමැත. සියල්ල අපත්තාද, සියල්ල දත්තාද ඔහුමය.

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَ وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٦﴾

* 117. තවද පොළොවෙහි සිටින බහුතර අයව ඔබ අනුගමනය කළේනම්, ඔවුහු ඔබව අල්ලාත්ගේ ආර්ථයෙන් නොමඟ යවන්නෝය. ඔවුන් අනුගමනය කරන්නේ (හුදෙක්) අනුමානය මිස අන් කිසිවක් නොවේ. එමෙන්ම ඔවුන් බොරුව මිස අන් කිසිවක් නොකරති.

وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٧﴾

118. ඇත්ත වශයෙන්ම ඔබගේ අධිපතිවරයාගේ ඔහුගේ ආර්ථයෙන් නොමඟ යන්නවුන්ව මැනවින් දන්නේය. තවද ඔහු යහමඟ ලබන්නන්ව මැනවින් දන්නේය.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٨﴾

119. එබැවින් නුඔලා ඔහුගේ සලකුණු කෙරෙහි විශ්වාස කරන්නන් වේ නම්, අල්ලාත්ගේ නාමය ආමන්ත්‍රණය කරනු ලැබූ දේ අනුභව කරනු.

فَكُلُوا مِنَّمَا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

120. තවද නුඔලා බලපෑමකට ලක්වූ අවස්ථාවේ හැරෙන්නට (අනුභව නොකළ යුතු යැයි) ඔහු නුඔලාට තහනම් කර ඇති දේ කුමක් දැයි ඔහු දැනටමත් නුඔලාට ඉතා

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ قَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ

* 117 සටහන: අනාගතය පිළිබඳව මතු සිදුවන දේ ගැන පුහු අනුමානයෙන් පමණක් තමන්ව පිනවමින් ප්‍රකාශ කිරීමට හැකි වන්නාවූ ගෙනිම හා මවා පෑම වැනි පුළුල් ලක්ෂණයන් දෙන යක්රයන් (يَخْرُصُونَ) යන වචනයට සම්පූර්ණ තේරුමක් දීමට මෙහි බොරුව යන වචනය සාධාරණය ඉටු කිරීමට ප්‍රමාණවත් නොවන්නේය.

පැහැදිලිව විස්තර කර තිබියදීත්, **අල්ලාත්ගේ** නාමය ආමන්ත්‍රණය කරනු ලැබූ දෙයින් නුඹල අනුභව නොකිරීමට නුඹලට තිබෙන්නාවූ හේතුව කුමක්ද? තවද සැබවින්ම බොහෝ දෙනෙක් නොදැනුවත්කමේ හේතුවෙන් සිය දුෂ්ට අභිලාෂයන් මගින් (අන් අයට) නොමඟ යවති. නිසැකවම ඔබගේ **අබිපරිච්ඡායන්** සීමාව ඉක්මවන්නන් පිළිබඳව වඩාත් හොඳින් දන්නේය.

121. බාහිර මෙන්ම සැඟවුණු පාපයෙන් ඉවත් වී සිටිනු. නියතවශයෙන්ම පාපය උපයන්නන්ට ඔවුන් උපයා ඇති දේ සඳහා විපාක දෙනු ලබන්නේය.

122. තවද **අල්ලාත්ගේ** නාමය ආමන්ත්‍රණය නොකරනු ලැබූ දේ අනුභව නොකරනු. එය නියතවශයෙන්ම අකිකරු වීමකි. තවද සැබවින්ම දුෂ්ඨයින් සිය මිතුරන්ට පොළඹවන්නේ ඔවුන් නුඹල සමඟ ආරවුල් ඇති කිරීමටය. තවද නුඹල ඔවුන්ට අවනත වන්නේ නම් සැබවින්ම නුඹල (**දෙවියන්ට**) සමානයන් තබන්නන් වන්නෙහුය.

123. යමෙක් මරණයට පත් වී සිටියදී ඔහුට **අප** පිටිය ලබාදී තවද ඔහු සඳහා ආලෝකයක් ඇති කර එමගින් ඔහු මිනිසුන් අතර ගැටසෙන්නේද, (ඔහු) ඝන අඳුරෙහි සිට එයින් එළියට එමට නොහැකි තත්ත්වයේ පසු වන තැනැත්තා මෙන් විය හැකිද? මේ ආකාරයට අවිශ්වාසිතයින්ගේ ක්‍රියාවන් ඔවුන්ට අලංකාර (ලෙස පෙනෙන්නට) කරවන ලදී.

*124. තවද මේ ආකාරයට **අපි** සැම නගරයකම එහි පාපිෂ්ඨයින්ගේ නායකයින්ව (සත්‍යයට එරෙහිව) කුමන්ත්‍රණය කිරීමට ඉඩ සැලැස්වීමු. තවද ඔවුහු තමන්ගේ ආත්මයන්ටම මිස කුමන්ත්‍රණය නොකරති. එහෙත් ඔවුහු එය වටහා නොගනිති.

عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿٣١﴾

وَذُرُوا ظَاهِرَ الْأَثَمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثَمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٢﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْثَالَكُمْ يَذْكُرَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنَّ الشَّيْطِينَ لِيُؤْخَذُونَ إِلَىٰ أُولِيئِهِمْ لَبِئْسَ ذُلُّكُمْ ۗ وَإِنِ اطَّعْتُمْهُمْ لَشُرِكُوكُمْ ﴿٣٣﴾

أَوْ مَنْ كَانَ مِيمًا فَاخْبَيْنَهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي فِيهِ النَّاسُ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا ۗ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَحْسَبُونَ ﴿٣٤﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَجْرُمِيهَا لِيَمَعُكُرُوا فِيهَا ۗ وَمَا يَمَعُكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٥﴾

* 124 **සටහන:** මෙහි 'අකාබිර් ඉජ්රිමිනා' (أَكْبَرٌ مُّجْرِمٌ) යන පදයෙහි වචනාර්ථය වන්නේ 'එම නගරයෙහි පාපීන් අතර බලවතුන්ය.' මෙහි 'බලවතා' යන වචනය පාපයෙන් විශාල කොටසකට හිමිකම් කියන අය එමෙන්ම ඔවුන් අතුරෙහි නායකයින් ලෙස පෙනී සිටින අය විය හැකිය. නැතහොත් පාපිෂ්ඨ සමාජයේ බලවත් හා බලපූජාවන්කම් ඇති සාමාජිකයින් විය හැකිය.

125. තවද ඔවුන් වෙත **සලකුණක්** පැමිණෙන විට **අල්ලාහ්ගේ දුගයිත්** වෙත දෙනු ලැබූ දෙයට සමාන දෙයක් අපට ද දෙනු ලබන තුරු අපි විශ්වාස නොකරන්නෙමුයි ඔවුහු කියති. **සිය දුග පණ්ඩිය** කොහේ තැබිය යුත්තේ දැයි **අල්ලාහ්** මැනවින් දනී. නියතවශයෙන්ම වැරදි කරන්නන්ට තමන් කරමින් සිටින කුමන්ත්‍රණය හේතුවෙන් **අල්ලාහ්** ඉදිරියෙහි අවමානය හා දැඩි දඬුවම අත්වනු ඇත.

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿٢٥﴾

25

*126. එබැවින් කවරකුට හෝ **අල්ලාහ්** මඟ පෙන්වීමට කැමති වන්නේද ඔහුගේ හදවත **ඉස්ලාමය** (පිළිගැනීම) සඳහා **ඔහු** විවෘත කරන්නේය. තවද **ඔහු** යමෙකුට නොමඟ යවන්නට කැමති වන්නේද ඔහුගේ හදවත එය අධික බැවුමක් ඇති උසකට නගිනවාක් මෙන් **ඔහු** හකුළුවන්නේය. මේ ආකාරයට **අල්ලාහ්** විශ්වාස නොකරන අයහට දඬුවම් පමුණුවන්නේය.

فَمَنْ يُرِدْ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلدِّينِ ۗ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا ۗ كَمَا بَصَّعْتُمْ فِي السَّمَاءِ ۗ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٦﴾

127. තවද මෙය(**ඔහු** වෙතට යොමු කරන්නා වූ) ඔබගේ **අධිපතිත්වය**ගේ සෘජු මාර්ගය වේ. සැබවින්ම දැනමුතුකම් ලබන්නාවූ ජනයාට **අපි** **සලකුණු** විස්තරාත්මකව පැහැදිලි කර ඇත්තෙමු.

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

128. ඔවුනට ඔවුන්ගේ **අධිපතිත්වය** වෙත සාමයේ වාසස්ථානය ඇත. තවද ඔවුන් කළදේ හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ **මිත්‍රයා ඔහු** වේ.

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

129. තවද එම දිනයේ ඔවුන් සියල්ලන්ව **ඔහු** එක්රැස් කරන විට, (**ඔහු**) 'එම්බල **පින්** සමූහයින්!, නුඹල මිනිසුන් අතුරින් බොහෝ දෙනෙකුට (නුඹලට යටත්වීම සඳහා) ලබාගත්තෙහුයැයි (සි පවසන්නේය). තවද මිනිසුන් අතුරින් ඔවුන්ගේ මිත්‍රයෝ 'අප **අධිපතිත්වයාණින්!**, අපි එකිනෙකාගෙන් ප්‍රයෝජන ලදිමු. එහෙත් **ඔබ** අපට නියම කළ අපගේ කාලසීමාව කරා අපි (දැන්) ළඟා වී ඇත්තෙමුයි පවසන්නෝය. ගින්න නුඹලගේ වාසස්ථානයයි. **අල්ලාහ්** අතිමහ කරන දේ හැර නුඹල එහි වෙසෙන්නෝයැයි **ඔහු** පවසන්නේය. සැබවින්ම, ඔබගේ **අධිපතිත්වය** ප්‍රඥාප්තියෙන්, **සියල්ල දැන්තය**.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ۗ يَمْعَشِرِ الْجِنَّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْآدَانِ ۗ وَقَالَ أُولِيئُوهُمْ مِنَ الْآدَانِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتُمْ لَنَا ۗ قَالَ النَّارُ مَثْوٍ لَكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ أَلَا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

* 126 **සටහන:** මෙහි 'සද්ර' (صدر) යන වචනය හදවත ලෙස පරිවර්තනය කළ හැක. (අල් මුන්ජිද් බලන්න)

130. තවද අපි මේ අන්දමින් වරද කරුවන්ගෙන් ඇතැමෙකුට ඇතැමුන්ට ඔවුන් ඉපයූ දේ හේතුවෙන් ඉහළින් සිටීමට සැලැස්වීම.

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّنُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ
بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٣٠﴾

131. 'එම්බල පින් හා මනුෂ්‍ය සමූහයින්! මාගේ සලකුණු නුඹලාට කියාදන්නා වූද නුඹලාගේ මෙදින හමුව පිළිබඳව නුඹලාට අවවාද කළා වූද නුඹලා අතුරෙන්ම දුතයින් නුඹලා වෙත නොපැමිණියේද?'. ඔවුහු 'අපි අපටම එරෙහිව සාක්ෂි දරමු'යි කියන්නෝය. තවද ලෞකික පිවිතය ඔවුන්ව මුළා කළේය. තවද ඔවුන් අවිශ්වාසිතයින් වූ බවට ඔවුහු ඔවුන්ටම එරෙහිව සාක්ෂි දරති.

يَمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا
شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا وَعَرَّثَهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ
كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣١﴾

132. ඒ මක් නිසාද යත් ඔබගේ අධිපතිවෘත්තන් නගරයන් අයුක්ති ලෙස විනාශයට පත් නොකරන්නේ එහි ජනයා අවවාද නොකරනු ලැබ සිටියදීය.

ذَلِكَ أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ
الْقُرَىٰ يَظْلِمُونَ ۖ وَأَهْلَهَا عُفْلُونَ ﴿١٣٢﴾

133. තවද සෑම කෙනෙකුටම ඔවුන් කරන දේ අනුව තරාතිරමි ඇත. තවද ඔබගේ අධිපතිවෘත්තන් ඔවුන් කරන දේ පිළිබඳව නොසැලකිලිමත් නොවේ.

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا ۖ وَمَا
رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَخْمَلُونَ ﴿١٣٣﴾

134. තවද ඔබගේ අධිපතිවෘත්තන් ස්වයංපෝෂිතය, අතිශයින්ම කරුණාවන්තය. ඔහු කැමති වූණි නම් ඔහු නුඹලාට ඉවත් කර අන් ජනතාවගේ පරපුරින් ඔහු නුඹලාට ඇති කළාක් මෙන් ඔහු කැමති අයව නුඹලා වෙනුවට නියෝජනය කිරීමට සලස්වන්නෝය.

وَرَبُّكَ الْعَنِيءُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ إِنْ يَشَاءُ
يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مَن يَبْعَثُكُمْ
مَّا يَشَاءُ ۖ كَمَا أَنشَأَكُمْ مِّن دُرِّيَّةٍ
قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٤﴾

135. නුඹලාට පොරොන්දු වූ දේ ඒකාන්තයෙන්ම පැමිණේ. තවද (එය) පරාජය කිරීමට නුඹලාට හැකි නොවේ.

إِن مَّا تَوْعَدُونَ لَأَتِيَنَّكُمْ ۖ وَمَا أَنْتُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٥﴾

136. පවසන්න, 'එම්බල මාගේ ජනතාවනි!, නුඹලාට හැකි උපරිමයෙන් ක්‍රියා කරනු, මම ද ක්‍රියා කරන්නෙමි. වාසස්ථානයේ අවසන් වලය කානටදැයි නුඹලා ඉක්මනින්ම දැනගන්නාහුය.' නිසැකවම වරදකරුවන් ජය නොලබන්නෝය.

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ ۖ إِنِّي
عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۖ مَن تَكُونُ لَهُ
عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٦﴾

137. තවද **ඔහු** උත්පාදනය කර ඇති අස්වැන්නෙන් සහ ගවසතුන්ගෙන් කොටසක් ඔවුන් **අල්ලාන්** වෙනුවෙන් වෙන්කොට, ඔවුන් මහාකල්පිත කරන පරිදි 'මෙය **අල්ලාන්ට** යැයිද එමෙන්ම 'මෙය අපගේ ප්‍රතිඵලයට යැයි ද පවසති. නමුත් ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඵලය වෙනුවෙන් ඇති දේ **අල්ලාන්** වෙත ළඟා නොවේ. එසේම **අල්ලාන්** වෙනුවෙන් ඇති දේ ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඵලය වෙත ළඟා වේ. ඔවුන් තීරණය කරන දේ නපුරය.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِزْقِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾

138. තවද මේ අන්දමින් ප්‍රතිඵල ප්‍රදානයන්ගෙන් බොහෝ අයට, ඒවා (ඔවුන් තැබූ සමානයන්) ඔවුන්ට විනාශ කිරීමටත් ඔවුන්ගේ ආගමෙහි ඔවුන්ට ව්‍යාකූලත්වයක් ඇති කිරීමටත් ඔවුන්ගේ දරුවන් ඝාතනය කිරීම අලංකාර ලෙස (පෙනෙන්නට) සැලැස්වීය. තවද **අල්ලාන් ඔහුගේ** අතිමහය (ක්‍රියාත්මක කර)ඇත්නම්, ඔවුන් මෙසේ නොකරනු ඇත. එබැවින් ඔවුන් ඇති කළ මිට්‍යාවද සමග ඔවුන්ට හැර දමන්න.

وَكَذَلِكَ رَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْزَوْهُمْ وَرِيْلَيْسُوا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ قَدْ زُهِمَ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿٣٨﴾

139. තවද 'ඒ ඒ ගවසතුන් සහ අස්වැන්නන් තහනම් කරනු ලැබ ඇතැයිද අප කැමති අය හැරෙන්නට අන් අය එයින් අනුභව නොකළ යුතු යැයිද ඔවුන් පවසති. තවද **ඔහුට** එරෙහිව බොරු ගොතමින් සමහර ගවසතුන්ගේ පිටකොළ තහනම් කර ලැබ ඇතැයිද සමහර ගවසතුන් උන් මත **අල්ලාන්ගේ** නාමය ඔවුන් ආමන්ත්‍රණය නොකරන බවද ඔවුන් නිදහසට කරැණු කියති. ඔවුන් බොරු ගොතා ඇති දේ සඳහා **ඔහු** ඔවුන්ට ඉක්මනින් විපාක දෙන්නේය.

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِرِزْقِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِمْ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٩﴾

140. තවද 'ඒ ඒ ගවසතුන්ගේ ගර්භාෂයන්හි ඇති දේ අපගේ පුරුෂයින් සඳහා පමණක් (සීමා කර) ඇති අතර ඒවා අපගේ භාරයාවන් සඳහා තහනම් කොට ඇත. එහෙත් එය (උපතේදී) මැරී ඇත්නම් පසුව එයට ඔවුන් (සියල්ලන්ම) හවුල් කරුවන් වන්නේයැයි ඔවුහු පවසති. ඔවුන්ගේ (මිට්‍යා) ප්‍රකාශය හේතුවෙන් **ඔහු** ඔවුන්ට විපාක දෙන්නේමය. නියත වශයෙන්ම **ඔහු ප්‍රඥාසම්පන්නය, සියල්ල දැන්නය.**

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِلَّذِينَ كَفَرْنَا وَمُحَرَّمَ عَلَيْنَا أَنْ نَحْنَأَ فِيهَا وَلَا إِن يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

141. ඇත්තෙන්ම පාඩු විඳින්නන් වන්නේ දැනුමෙන් තොරව සිය දරුවන්ව මොඛ කමින් ඝාතනය කර, **අල්ලාන්ට** එරෙහිව බොරු ගොතමින් **අල්ලාන්** ඔවුන්ට ලබා දුන් දේ අනිත්‍යානුකූල කරගත් අයමය. ඇත්තෙන්ම ඔවුහු නොමග ගිය අතර යහමග නොලද්දේ වෙනි.

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ
اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا أَمَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٤١﴾

142. තවද ගරාදි සහිත සහ ගරාදි රහිත උද්‍යානයන්ද, රටඉඳි ගස් ද, විවිධ වර්ගයෙන් යුත් පලදාවන් සහිත කෙත් ද, එමෙන්ම සමාන හා අසමාන වූ ඔලිවි සහ දෙළුම්ද ඇති කළේ **ඔහුමය**. එය එලදරණ වට එකිනෙකින් එල අනුභව කරනු. එහෙත් අස්වැන්න නෙළන දිනයේදී **ඔහුට** දිය යුතු දේ දෙනු. තවද සිමාවන් නොඉක්මවනු. ඇත්තෙන්ම **අල්ලාන්** සිමාවන් ඉක්මවන්නන්ව ප්‍රිය නොකරන්නේය.

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ
وَغَيْرِ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا أَلْوَانًا وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ
مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ كُلُوا مِنْ
ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ ۗ وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤٢﴾

143. තවද ගවසතුන්ගෙන් (සමහරැන්) බර ඉසිලීම සඳහාද, (සමහරැන්) මරා පරිහරණය කිරීම සඳහාද (**ඔහු** මවා) ඇත. **අල්ලාන්** නුඹලාට ලබා දුන් දෙයින් අනුභව කරනු. තවද **කාතන්ගේ** අභිපාර අනුගමනය නොකරනු. ඇත්තෙන්ම ඔහු නුඹලාට ප්‍රකට සතුරාය.

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشَاءَ كُلُوا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ
الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٣﴾

144. තවද (**ඔහු** ගවසතුන්ගෙන්) පෝඬු අටක් මුළුමනින්ම බැටළුවන්ගෙන් දෙදෙනෙක් හා එළුවන්ගෙන් දෙදෙනෙක් (සතිතව මවා) ඇත්තේය. පවසන්න. **ඔහු** තනනම් කර ඇත්තේ පිරිමි සතුන් දෙදෙනාද නැතහොත් ගැහැනු සතුන් දෙදෙනාද නැතහොත් ඒ ගැහැනු සතුන් දෙදෙනාගේ ගර්භාණයන්හි ඇති දේද? නුඹලා සත්‍යවාදීන් වේ නම් දැනුමෙන් යුතුව මට දන්නු.

ثَمْنِيَّةَ آذَوَاجٍ ۖ مِنَ الصَّائِي اثْنَيْنِ
وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۚ قُلْ آلَ الذَّكَرَيْنِ
حَرَّمَ أَمْ الْإُنثَيَيْنِ أَمْ آ مَا اشْتَمَلَتْ
عَلَيْهِ آذَاكُمُ الْإُنثَيَيْنِ ۗ تَبْشُرُونِي
بِعِلْمٍ ۚ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٤﴾

145. තවද ඔටුවන්ගෙන් දෙදෙනෙක්ද ගවයන්ගෙන් දෙදෙනෙක්ද වේ. පවසන්න. **ඔහු** තනනම් කර ඇත්තේ පිරිමි සතුන් දෙදෙනාද නැතහොත් ගැහැනු සතුන් දෙදෙනාද නැතහොත් ඒ ගැහැනු සතුන් දෙදෙනාගේ ගර්භාණයන්හි ඇති දේද? **අල්ලාන්** මෙය නුඹලාට නියෝග කළ විට නුඹලා සිටියෙනුද? දැනුමෙන් තොරව මිනිසුන්ව නොමග යැවීම සඳහා **අල්ලාන්ට** එරෙහිව බොරු ගොතන්නාට වඩා අදමිටුවා කවරේද? නියත වශයෙන්ම අදමිටු ජනතාවට **අල්ලාන්** මග නොපෙන්වයි.

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَ مِنَ الْبَقَرِ
اثْنَيْنِ ۚ قُلْ آلَ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ
الْإُنثَيَيْنِ أَمْ آ مَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ آذَاكُمُ
الْإُنثَيَيْنِ ۗ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ
اللَّهُ فِي هَذَا ۗ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ
ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

* 146. පවසන්න. 'ඉබේම මියගිය දේද, වැගිරුණු ලේද, සුකර මාංශද, හැරෙන්නට (යමෙක්) කන්නට (ප්‍රිය කර ඒ) අනුභව කරන්නට තහනම් නොකරනලද බව මා හට අනාවරණය කරනු ලැබූ දැයෙහි මා නොදිටිමි. මක් නිසාදයත් එය (සියල්ලම) අපිරිසිදුය. නැතහොත් **අල්ලාන්** හැර වෙනත් නමක් යදිනු ලැබූ පිළිකුල් දෙයක් කෙරෙහිය. එහෙත් යමෙක් අවනත නොවන්නෙකුද සිමාව නොඉක්මවන්නෙකුද වෙමින් දැඩි අවශ්‍යතාවයකින් පෙළෙහු ලැබුවහොත්, නියත වශයෙන්ම ඔබගේ **අධිපතියාණන් අතිශයින්ම කෘමාන්විතය, පරම දයාබරය**.

قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُورًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَكَانَ عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٦﴾

147. තවද **අපි** නිය අති සියලු සතුන් යුදෙව්වන්ට තහනම් කළෙමු: තවද ගවයන්ගේද, බැටළුවන් හා එළුවන්ගේද **අපි** උන්ගේ මේදයන් ඔවුන්ට තහනම් කළෙමු. එය උන්ගේ පිටකොදුද, බඩවැල්ද, ඇටකටු සමඟ මිශ්‍රවී ඇති දේ හැරය. මෙය ඔවුන්ගේ කැරළිකාරබව හේතුවෙන් **අපි** ඔවුනට දුන් විපාකය වේ. තවද නියත වශයෙන්ම **අපි** සත්‍යවැදිත්ම වන්නෙමු.

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ ۖ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمِهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِبَعْثِهِمْ ۗ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿١٤٧﴾

148. නමුත් ඔවුන් ඔබව මුසාවාදියෙකු යැයි වෝදනා කරන්නේ නම්, පවසන්න. 'නුඹලාගේ **අධිපතියාණන්** ව්‍යාප්ත වන්නා වූ දයාවේ හිමියාය. තවද **ඔහුගේ** කෝපය වැරදිකාර ජනයාගෙන් ඉවත් නොකරනු ලබන්නේය'.

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٨﴾

149. '**අල්ලාන්** කැමති වූයේ නම් අපි ඔහු සමග දෙව්වරුන් සම්බන්ධ නොකරන්නට තිබුණි, අපගේ පියවරුන්ද නොකරන්නට තිබුණි, අපිද කිසිවක් අනිත්‍යානුකූල නොකරන්නට තිබුණි'යි **අල්ලාන්**ට සමාන තබන්නන් පවසන්නෝය. මේ අන්දමින් ඔවුන් **අපගේ** කෝපය අත් විඳිනතුරු ඔවුනට පෙර සිටි අයත් (**දෙවියන්ගේ** දුතයින්ව) මුසාවාදීන් ලෙස වෝදනා කළහ. පවසන්න. 'නුඹලාට යම් දැනුමක් තිබේද? එසේනම් එය අපවෙත ඉදිරිපත් කරනු, හුදෙක් අනුමානය හැර නුඹලා වෙනත් කිසිවක් අනුගමනය නොකරන්නෙහුය. තවද බොරුව මිස නුඹලා අත් කිසිවක් නොකරන්නෙහුය'.

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۗ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۗ لَئِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تُخْرِصُونَ ﴿١٤٩﴾

* 146 **සටහන:** 'ඉෂ්ආර්' (إِسْرَءِيلُ) යන්නෙහි අර්ථය වනුයේ කුස ගින්නෙන් සහ ආහාර නිසය හේතුවෙන් යමෙකුගේ පිඩනය දැරා ගැනීමේ ශක්තිය අතිබවා බලපෑමකට ලක්වීමයි.

150. පවසන්න. 'ඒකාන්ත තර්කය අල්ලාත් සතුය. ඔහුගේ අභිමතය ඔහු (ක්‍රියාත්මක)කළේ නම් ඔහු ඇත්තෙන්ම නුඹලා සියල්ලන්ව යහමගට යොමු කරන්නට තිබුණි'.

قُلْ قَلِيلٌ مِّنْ حُجَّةٍ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

151. පවසන්න. 'අල්ලාත් මෙය තහනම් කර ඇතැයි සහතික කරන නුඹලාගේ සාක්ෂිකරුවන් ඉඳිරිපත් කරනු'. ඔවුන් සාක්ෂි දරන්නේ නම් ඔබ ඔවුන් සමග සාක්ෂි නොදරන්න. අපගේ සලකුණු බෙරු ලෙස සලකන්නාවූ අයගේද, පරලොව ගැන විශ්වාස නොකරන්නාවූ අයගේද, දුෂ්ට අභිලාෂයන් අනුගමනය නොකරන්න. තවද මොවුන්ම තමන්ගේ අධිපතියාණන්ට සමානයන් තබති.

قُلْ هَلْ مِمَّنْ شَهِدَ آءَاءَكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرْبِيهِمْ يَغْدِلُونَ ﴿٥١﴾

152. පවසන්න. 'එනු, නුඹලාගේ අධිපතියාණන් වැලැක්වූ දේ ගැන මම නුඹලාට කියා පාන්නෙමි. එනම් නුඹලා ඔහු සමග කිසිදෙයකින් සමානයන් නොතබනු. තවද නුඹලා දෙමව්පියන්ට අසීමිත කරුණාවෙන් සලකනු. තවද නුඹලා දිළිඳුකම (හි බිය) නිසා නුඹලාගේ දරුවන්ව ඝාතනය නොකරනු. නුඹලාටත්, ඔවුන්ටත් පිටනෝපාය සපයන්නේ අපිමය. තවද නුඹලා පිළිකුල් ක්‍රියාවන් වෙත එය විවෘත වූද, එය රහසිගත වූද ලකා නොවනු. තවද අල්ලාත් තහනම් කර ඇති ප්‍රාණයන් අවසරයෙන් තොරව ඝාතනය නොකරනු. නුඹලා තේරුම් ගනු පිණිස ඔහු නුඹලාට මේ පිළිබඳව නියෝග කර ඇත'.

قُلْ تَعَالَوْا أَنزِلْ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ أَمْلَاقٌ ۚ نَحْنُ نَرُفُقَكُمُ وَ رِيًّا هُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ ذَلِكُمْ وَ ضَعُفُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

153. තවද අනාවාසයේ දේපළ වෙත ඔහු තම වැඩි වියට එළඹෙන තුරු ඉතා යහපත් අයුරින් මිස ළං නොවනු. තවද මිනුම් හා කිරුම් සාධාරණත්වයෙන් යුතුව සම්පූර්ණයෙන් දෙනු. අපි කිසිදු ආත්මයකට එහි යක්තියට බැහැරව වගකීම් නොපවරන්නෙමු. තවද නුඹලා කටා කරන විට (එම තැනැත්තා) ඥාතියෙකු වුවද, යුක්ති සහගත වනු. තවද අල්ලාත්ගේ පොරොන්දුව ඉටු කරනු. නුඹලා සිතියට ගනු පිණිස ඔහු නුඹලාට මේ පිළිබඳව නියෝග කරයි..

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَ الِمْيزَانَ ۚ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا وَّلَا وُسْعَهَا ۚ وَإِذَا قُلْتُمْ قَاعِدُوا لَكُمْ وَ لَكُمْ ۚ وَ يَعْتَدِ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَ ضَعُفُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

154. තවද (පවසනු) මෙයම **මාගේ** සෘජු (දෙසට යොමු කරන) මාර්ගය වේ. එබැවින් එය අනුගමනය කරනු. තවද (අනෙකුත්) මාර්ගයන් අනුගමනය නොකරනු. එසේ නොවුණහොත් ඒවා **ඔහුගේ** මාර්ගයෙන් නුඹලාව ඉවත් කරන්නේය. (නපුරන්ට එරෙහිව) නුඹල ආරක්ෂා විමට (හැකි වනු පිණිස) **ඔහු** නුඹලට මේ පිළිබඳව නියෝග කරයි.

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ
سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٥٤﴾

155. පසුව කසල් ක්‍රියාවෙහි විශිෂ්ටත්වයක් ඇති අයගේ අවශ්‍යතාවයන් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉටු කරන්නාවූද, සියලුම විස්තරයන් දක්වා පහදන්නාවූද, මග පෙන්වීමක් ලෙසද, ආශිර්වාදයක් ලෙසද **අපි මුහාට පුස්තකයක්** දුනිමු. එබැවින් මෙය සිය **අධිපතියාණන්ගේ** හමුවීම කෙරෙහි ඔවුන් විශ්වාස කරනු පිණිසය.

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى
الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَ
هُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٥﴾

156. තවද මෙය **අප** පහළ කර ඇති **ග්‍රන්ථයකි**. (එය) ආශිර්වාදයෙන් පිරැණු එකකි. එබැවින් එය අනුගමනය කරනු. නුඹලට දයාව දක්වනු පිණිස (පාපයට) එරෙහිව ආරක්ෂා කරගනු.

وَ هَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُوكًا
فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٦﴾

157. අපට පෙර ජන කොටස් දෙකකට පමණක් **පුස්තකය** පහළ කරනු ලැබූ බවත් නිසැකවම ඔවුන්ගේ ඉගැනුම ගැන අප නොදැනුවත්ව සිටි බවත් නුඹල නොකියනු පිණිසය.

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى
طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ
دَرَأْسِهِمْ لَغَفْلِينَ ﴿١٥٧﴾

158. 'නැතහොත් අප වෙත **පුස්තකය** පහළ කරන ලද්දේ නම්, ඇත්තෙන්ම ඔවුන්ට වඩා හොඳින් අප යමහඟ ලබන්නට තිබිණි' යි නුඹල නොකියා සිටීම පිණිසත් (අප මෙම කුර්ආන් ග්‍රන්ථය එවා ඇත්තෙමු) එබැවින් නුඹලාගේ **අධිපතියාණන්** වෙතින් නුඹලට පැහැදිලි සාක්ෂියක්ද, මහපෙන්වීමක් මෙන්ම කරැණාවද පැමිණ ඇත. එබැවින් **අල්ලාහ්ගේ සළකුණු** ප්‍රතිකේෂ ස කර ඒවායෙන් හැරී යන්නට වඩා අදමිටුවා කවරෙක්ද? එහෙයින් **අල්ලාහ්ගේ වදන්** බොරු කරමින් ඒ (අල්ලාහ්ගේ වදන් විශ්වාස කිරීම) කෙරෙහි ඉවතලන්නන් හට ඔවුන් ඉවත යැමේ හේතුවෙන් සත්තකින්ම අපි නපුරු දඬුවම් ප්‍රතිවිපාක වශයෙන් දෙන්නෙමු.

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ
لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۖ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ
صَدَفَ عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنَّا أَيْتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ
بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٨﴾

159. තමන් වෙත සුර දුතයන් පැමිණිය යුතු යැයිද, නැතහොත් ඔබගේ අධිපතියාණන් පැමිණිය යුතු යැයිද, නැතහොත් ඔබ අධිපතියාණන්ගේ ඇතැම් සංඥාවන් පැමිණිය යුතු යැයි ඔවුන් අපේක්ෂා කරන්නේද? එදිනකදී කිසිදු ආත්මයකට එයට කළින් විශ්වාස නොකිරීම සඳහා හෝ එම විශ්වාස කිරීම කිසිදු යහපතක් නොලැබීම සඳහා හෝ ඔහුගේ විශ්වාස කිරීම කිසිදු වලක් අත් නොවන්නේය. පවසන්න, 'හුඹලාද බලා සිටිනු ඇත්තෙන්නම අපිත් බලා සිටිමු'.

160. සිය ආගම වික්ෂිප්ත කරමින්, විවිධ නිකායයන් බවට පත් කළ අය සමඟ ඔබට කිසිදු සම්බන්ධයක් නොමැත. ඇත්තෙන්ම ඔවුන් පිළිබඳව තීරණය ගැනීම අල්ලාගත්ගේ වගකීමකි. පසුව ඔවුන් කරමින් සිටි දේ ගැන ඔහු ඔවුන්ට දැනුම් දෙන්නේය.

161. යහපත් කරන තැනැත්තා ඒ වෙනුවෙන් දහ ගුණයක් (එල වීපාක) ලබන්නේය. අයහපතක් කරන තැනැත්තා ඊට සමාන වූ ප්‍රතිවීපාක (දඬුවම්) ලබන්නේය. ඔවුන්ට අසාධාරණයක් අත් නොවන්නේය.

162. ඔබ (ඔවුනට) 'ඇත්තෙන්ම මාගේ අධිපතියාණන් මා වෙත සෘජු මාර්ගය පෙන්වා ඇත්තේය. (එය) ස්ථිර වූ ආගමකි (එමෙන්ම එය) සත්‍යයෙහි නිරතවන්නා ඉබ්‍රාහිම්ගේ ආගමකි. හෙතෙම දෙවියන් කෙරෙහි සමාන තබන්නන්ගෙන් නොවීයැ' යි පවසන්න.

163. ඔබ (ඔවුනට) 'ඇත්තෙන්ම මාගේ යාඤ්‍යවද, මාගේ පරිත්‍යාගයද, මාගේ පිවිතයද, මාගේ මරණයද සියලු ලෝකයන්ට අධිපතියාණන් වූ අල්ලාගත්ගේ යැයි පවසන්න.

164. ඔහුට සමානකරුවෙකු නොමැත. තවද මම අවනත වන්නන්ගෙන් ප්‍රාවෘතියා වෙමි යි මෙසේ මම අණ කරනු ලැබුවෙමි.

165. පවසන්න, 'සියල්ලන්ටම අධිපතියාණන් වන ඔහු සිටියදී අල්ලාගත් හැර වෙනත් අධිපතියෙකු මම පතන්නෙමිද? කිසිදු ආත්මයක් තමාට එරෙහිව මිස එහි (නපුරුකමේ) බර උසුලන්නේ නැත. සෑම කෙනෙකුටම ඔහු ඉපයූ දේ ලැබෙන්නේය. බර උසුලන්නා කවුරු හෝ වේවා අනෙකුගේ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانًا نَهَا كَلَّمَ تَنْكُرُنْ أَمْنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انْتظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيْعًا لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۗ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٦٠﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرٌ مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

قُلِ إِنِّي هَدَىٰ بِنِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۖ دِينًا قِيمًا مِثْلَ آبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦٢﴾

قُلِ إِن صَلَائِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَ مَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾

لَا شَرِيكَ لِي ۖ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٤﴾

قُلِ اعْبُدُوا اللَّهَ ابْعُدُوا رَبَّيَا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۗ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ۗ ثُمَّ إِلَىٰ

බර නොඋසුලන්නේය. අනතුරුව නුඹලාගේ ආපසු පැමිණිය යුතු තැන නුඹලාගේ **අධිපතියාණන්** වෙතය. එබැවින් නුඹලා මතහේද ඇතිකරමින් සිටි දේ පිලිබඳව **ඔහු** නුඹලාට දැනුම් දෙන්නේය.

رَبِّكُمْ مَرَجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَحْتَلِفُونَ ﴿٧٥﴾

166. නුඹලාව මෙලොවෙහි නියෝජිතයින් ලෙස පත්කර ඇත්තේ **ඔහුමය. ඔහු** නුඹලාට දුන් දේ පිලිබඳව **ඔහු** නුඹලාව පරීක්ෂා කර බැලීම සඳහා නුඹලාගෙන් සමහරෙකුට, සමහරුන්ට වඩා තරාතිරමි උසස් කළේය. සත්තකින්ම ඔබගේ **අධිපතියාණන්** දඬුවම් දීමෙහි ඉතාමත් කඩිසරය. එමෙන්ම සත්තකින්ම **ඔහු අතියයින්ම ඝමාන්විතය, දයාබරය.**

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ
وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ
لِيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ
سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٦﴾

අල්-අරාෆ්
(නිජරාවට පෙර පහළ වුවකි)

1. මහා කාරුණික වූද පරම දයාබර වූද අල්ලාත්ගේ නාමයෙන්.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ 1

* 2. අලිෂ් ලාමි මිම් සාද්

الْمِصَّ 2

3. (මෙය) ඔබට පහළ කරන ලද ග්‍රන්ථයකි. එමනිසා මෙය ගැන ඔබගේ හදවතේ අපහසුතාවයක් විය යුතු නොවේ. ඔබ එමගින් අවවාද කිරීමටත්, (මෙය) විශ්වාසිතයින්ට අනුශාසනාවක් වනු පිණිසත් වේ.

كُتِبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي
صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ 3

4. නුඹලාගේ අධිපතියාණන් වෙතින් නුඹලා වෙත පහළ කරනු ලැබූ දේ අනුගමනය කරනු. තවද ඔහු හැරෙන්නට වෙනත් ආරක්ෂකයින් අනුගමනය නොකරනු. නුඹලා සිතිතබා ගන්නේ කෙතරම් ස්වල්පයක්ද !

لَتَتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا
مَّا تَذَكَّرُونَ 4

5. අපි කොපමණ නගරයන් විනාශ කර ඇත්තෙමුද! තවද රාත්‍රියෙහි හෝ නැතහොත් ඔවුන් දවාලෙහි විවේක ගනිමින් සිටිය විටද හෝ අපගේ දැඩුවම පැමිණියේය.

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فِجَاءَهَا
بِأَسْنَائِبِ بَنَاتٍ أَوْ هُم قَاتِلُونَ 5

6. පසුව අපගේ දැඩුවම ඔවුන් වෙත පැමිණිවිට 'අපි ඇත්තෙන්ම වැරදිකරන්නන් වූ වෙමු!' යි පවසනවා මිස ඔවුන්ගේ අඳෝනාව අන්කිසිවක් නොවීය.

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنَاءِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ 6

7. එහෙයින්, අප විසින් කවුරුන්හට (දුගතියක්) යවනු ලැබූ වේද අපි ඔවුන්ගෙන් නිසැකවම ප්‍රශ්න කරන්නෙමු. එමෙන්ම දුගතියගෙන්ද අපි නිසැකවම ප්‍රශ්න කරන්නෙමු.

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ
وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ 7

8. පසුව අපි දැනුමෙන් යුතුව (ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්) ඔවුන්ට නිසැකවම කියාදෙන්නෙමු. මන්දයත් අපි කිසිවිටෙක අවිද්‍යාමානව නොවී සිටියෙමු.

فَلَنَقْصَنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمِهِ وَ مَا كُنَّا
غَائِبِينَ 8

* සටහන: අලිෂ් ලාමි මිම් සාද් - මම අල්ලාත් වෙමි. මම දනිමි. මම සත්‍යය විස්තර කරමි.

9. තවද එදින කිරා බැලීම සත්‍යය වන්නේය. එවිට කවරෙකුගේ හෝ තරාදියන් බර වන්නේද ඔවුන්ම ජයග්‍රාහකයින් වන්නෝය.

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ بِالْحَقِّ ۗ فَمَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

10. තවද කවරෙකුගේ තරාදියන් සැහැල්ලු වන්නේද අපගේ සලකුණුවලට අසාධාරණ කිරීම හේතුවෙන් තමන්ගේ ආත්මයන් විනාශ කරගත්තේ ඔවුන්මය.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

11. තවද අපි නුඹලා පොළොවෙහි ස්ථාපිත කර එහි නුඹලාට පිවනෝපායන් සලස්වා දී ඇත්තෙමු. නුඹලා දක්වන කෘතඥතාවය කෙතරම් අල්පද!

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

12. ඇත්තෙන්ම අපි නුඹලා මැව්වෙමු. (තවද) අපි නුඹලාව හැඩ ගැස්වීමු. පසුව අපි 'ආදම්ට අවනතවන' යි සුර දුනයිට කිවෙමු. තවද ඔවුහු (සියළු දෙනාම) අවනත වූහ. එහෙත් ඉබ්ලිස් (නොවිය): ඔහු අවනතවන්නන්ගෙන් නොවිය.

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ ۖ فَسَجَدُوا ۗ إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٢﴾

13. 'මා නුඹට අණකල විට නුඹව අවනතවීමෙන් වැළැක්වියේ කුමක්ද?' යි (දෙවියන්) කීවේය. 'මම ඔහුට වඩා හොඳ වෙමි. ඔබ මා මවා ඇත්තේ ගින්නෙන් ය, නමුත් ඔබ ඔහුට මවා ඇත්තේ මැටියෙන් යැ' යි ඔහු කිය.

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۗ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ ۖ خَلَقْتَنِي مِنْ تَارٍ ۖ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

14. 'එසේනම් මෙතැනින් ඉවත්ව යනු. මෙය නුඹ අහංකාර වීමේ තැනක් නොවේ. පිටවනු: නියතවශයෙන්ම නුඹ නින්දාවට පත්වූ අයගෙන් කෙනෙක්යැ.' යි (දෙවියන්) කීවේය.

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٤﴾

15. 'ඔවුන් නැගිටවනු ලබන දිනය තෙක් මට අවකාශයක් ලබා දෙන්නැ' යි ඔහු කීවේය.

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾

16. 'නුඹ අවකාශයක් දෙනු ලබන්නන් ගෙන් කෙනෙකුම වේ' යැයි (දෙවියන්) කීවේය.

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٦﴾

17. 'මා නොමග ගියෙකු ලෙස ඔබ තිරණය කර ඇති බැවින් නියතවශයෙන්ම ඔබගේ සෘජු මාර්ගයෙහි මම ඔවුන්ව ඉලක්ක කරමින් සිටින්නෙමි.' යි ඔහු කීවේය.

قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٧﴾

18. 'එවිට මම ඔවුන්ගේ ඉදිරිපසින්ද ඔවුන්ගේ පිටුපසින්ද ඔවුන්ගේ දකුණෙන් හා ඔවුන්ගේ වමෙන්ද ඔවුන් වෙත නියතවශයෙන්ම පැමිණෙන්නෙමි. තවද ඔවුන් ගෙන් බොහෝ දෙනා කෘතගුණ දක්වන්නන් බව ඔබ නොදකින්නේය.'

ثُمَّ لَا تَبِيتُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ
مِنْ خَلْفِهِمْ وَ عَنْ أَيْمَانِهِمْ وَ عَنْ
شِمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۝۱۸

19. 'අවමානයට පත්වුවකු හා පලවා හරින ලද්දෙකු ලෙස මෙතැනින් පිටවනු. ඔවුන්ගෙන් කවුරුන් හෝ නුඹට අනුගමනය කරන්නේද මා නියතවශයෙන්ම නුඹලා සියල්ලන්ගෙන් තීරය පුරවන්නෙමි.'යි (දෙවියන්) කිවේය.

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا لَمَنْ
تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَا مَلَكَ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
أَجْمَعِينَ ۝۱۹

20. තවද, 'එමිබා අඳමි! ඔබද ඔබගේ බිරිඳද උද්‍යානයෙහි වාසය කරනු. ඔබලා කැමති අයුරින් මෙයින් ඕනෑම තැනකින් අනුභව කරනු. එහෙත් මෙම ගසට ළඟා නොවනු. එසේ නොවුවහොත් ඔබලා වරදකරුවන් වන්නේය'යි අපි කිවෙමු.

وَيَا أَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَ زَوْجُكَ الْجَنَّةَ
فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ
الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝۲۰

21. එහෙත් කාතන් ඔවුන් තුළ සැඟවී තිබුණු ඔවුන්ගේ විලිය වන ඔවුන්ගේ අඩුපාඩුකම් ඔහු එළිකරනු පිණිස ඔවුනට (යෝජනා) කෙඳුරුවේය. තවද 'නුඹලාගේ අධිපතියාණන් මෙම ගස නුඹලාට තහනම් කර ඇත්තේ නුඹලා සුරඳුතයින් බවට පත්වීම හෝ සදා අමරණීය (වන්නන්) වීම වැළැක්වීම සඳහා පමණක් යැයි කිවේය.

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا
وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا
نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَا مَلَكِينَ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ۝۲۱

22. තවද 'සැබැවින් මම නුඹලාට අවංක අනුශාසකයෙක් වෙමි'යි (පවසමින්) ඔහු ඔවුන්ට දිවුරුවේය.

وَقَالَ سَمِعْتُ رَبِّي لَكُمْ مِنَ التَّوْحِيدِينَ ۝۲۲

23. එබැවින් ඔහු මුලාවෙන් ඔවුනට (අකිකරනාවයට) යොමුවන්නට සැලැස්වීය. තවද ඔවුන් එම ගසින් රසවිඳ කල්හි ඔවුන්ගේ විලිය ඔවුනට පෙනෙන්නට විය. තවද ඔවුන් (එක්ව) උද්‍යානයේ කොළවලින් ඔවුන්වම ආවරණය කර ගත්හ. තවද 'මම නුඹලාට එම ගස තහනම් නොකළෙමිද? තවද සැබැවින්ම කාතන් නුඹලාට විවෘත සතුරෙකුවේයැයි නුඹලාට නොකිවෙමිද?'යි (පවසමින්) ඔවුන්ගේ අධිපතියාණන් ඔවුන් කැඳවීය.

فَدَلَّسَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ
بَدَّتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَ طَفِقَا يَخْصِفْنَ
عَلَيْهِمَا مِنْ دَرَقِ الْجَنَّةِ وَ نَادَاهُمَا
رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ
وَ أَقُلْتُ لَكُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُؤْتَمِرٌ ۝۲۳

24. 'අප **අධිපති**යාණනි, අපි අපටම වරද කරගෙන ඇත්තෙමු. තවද **ඔබ** අපට ඝෂමා නොවී දයාව නොදැක්වුවහොත් අපි නියත වශයෙන්ම පරාජිතයින්ගෙන් වන්නෙමු' යි ඔවුහු කීහ.

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. 'ඉවත් ව යනු, නුඹලාගෙන් සමහරෙක් සමහරෙකුගේ සතුරන්(වන්නෝ)ය. තවද පොළොවෙහි වාසස්ථානයක්ද කලකට පිටනෝපායද නුඹලාට ඇතැයි **ඔහු** කීවේය.

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۗ وَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾

26. 'නුඹලා මෙහි පිවත් වන්නෝය. තවද නුඹලා මෙහිම මරණයට පත් වන්නෝය. තවද නුඹලා මෙහි සිටම ගෙන යනු ලබන්නෝ යැ'යි **ඔහු** කීවේය.

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَ مِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٦﴾

27. එමඛල **ආදම්**ගේ දරුවනි! සැබැවින්ම **අපි** නුඹලාට වස්තූය නුඹලාගේ විලීය වසා ගැනීමටත්, අලංකාරවත් ඇදුමක් විමටත් පහළ කර ඇත්තෙමු. එහෙත් දෙවිබියෙහි වස්තූය නම් එය ඉතා හොඳය. එය ඔවුන් සිහිතබා ගනු පිණිස **අල්ලාහ්ගේ සලකුණු** වලින් (එකක්)ය.

يَبْنَٰي أَدَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا سَاتِرًا رِّبِّي سَوَّاهُ ۗ وَرِي شَاءَ وَ رِبَاسُ التَّقْوَىٰ ۗ ذٰلِكَ خَيْرٌ ۗ ذٰلِكَ مِنْ أٰبِئِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾

28. එමඛල **ආදම්**ගේ දරුවනි, **සාතන්** නුඹලාගේ දෙමව්පියන්ව උදානයෙන් පිටමං කළ ආකාරයට ඔහු නුඹලාවද නොමග යැවීමට ඉඩ නොදෙන්නා. ඔවුන්ගේ විලීය ඔහු ඔවුනට පෙන්නීම සඳහා ඔවුන්ගේ වස්තූය ඔවුන් ගෙන් ඔහු උදරා ගත්තේය. ඇත්තෙන්ම නුඹලා ඔවුන්ව නොදකින තැනක සිට ඔහු සහ ඔහුගේ ගෝත්‍රය නුඹලාව දකිති. ඇත්තෙන්ම **අපි** විශ්වාස නොකරන්නන් හට සාතනුන්ව මිතුරන් කර ඇත්තෙමු.

يَبْنَٰي أَدَمَ لَا يَفْتَنَنَّكَ الشَّيْطٰنُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسًا سَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا ۗ إِنَّهُ يَرَ سَكُمْ هُوَ وَ قَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطٰنِ اَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٨﴾

29. තවද ඔවුන් පිළිකුල් ක්‍රියාවක් කරන විට ඔවුහු 'අපගේ පියවරුන්වද එසේම අපි දුටුවෙමු, තවද **අල්ලාහ්** එය අප කෙරෙහි අණ කර ඇතැයි' කියති. **අල්ලාහ්** කිසිවිටක පිළිකුල් ක්‍රියාවන් අණ නොකරයි. නුඹලා **අල්ලාහ්** ගැන නොදන්නා දේ කියන්නේද? යි පවසන්න.

وَ إِذَا فَعَلُوا فَاجْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَ اللّٰهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ إِن اللّٰهُ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ۗ اتَّقُوا لَوْنَ عَلَى اللّٰهُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

30. පවසන්න, 'මාගේ **අධිපති**යාණන් යුක්තිය අණ කර ඇත. තවද සෑම (වේලාවකම සහ) නැමදුම් ස්ථානයකදීම නුඹලාගේ අවධානය නිසියාකාරව යොමු

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۗ وَ أَقِيمُوا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَ اذْعُوْهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ كَمَا بَدَأَكُمْ

කරනු. තවද ආගමෙහි **ඔහු** වෙත අවංකවෙමින් **ඔහුටම** අයදනු. **ඔහු** නුඹලට පිවිය දුන් ආකාරයටම නුඹල ආපසු යන්නෙහුය.'

تَعْوُدُونَ ﴿٣١﴾

31. **ඔහු** සමහරුන්ට මග පෙන්වා ඇත. තවද අනෙකුත් අයට ඔවුන් කෙරෙහි දුර්මාථය ස්ථිර විය. ඔවුන් **අල්ලාහ්** හැර දුෂ්ඨයින්ව මිතුරන් කරගෙන ඇති අතර ඔවුන් යහමග යොමු කරනු ලැබුවන් යැයි ඔවුහු සිතති.

قَرِيبًا هَدَىٰ وَ قَرِيبًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۗ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

32. එම්බල **ආදම්ගේ** දරුවනි! සෑම (වේලාවකම සහ) නැමදම් ස්ථානයකදීම අලංකාරය පවත්වා ගනු. එමෙන්ම අනුභව කරනු තවද පානය කරනු: නමුත් සීමාවන් ඉක්මවා නොයනු. නියත වශයෙන්ම **ඔහු** සීමාවන් ඉක්මවා යන්නන්ව ප්‍රිය නොකරයි.

يَبْنِي أَدَمَ خُدُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

33. 'අල්ලාහ් **ඔහුගේ** දාසයින් සඳහා **ඔහු** සලසාදී ඇති අලංකාරය හා (**ඔහුගේ**) සැපයුමෙහි යහපත් දේවල් තහනම් කර ඇත්තේ කවරෙකුද? යි පවසන්න. 'ඒවා මෙලොව පිවිහයේදී විශ්වාසිතයින්ට වන අතර **පුහරැන්වාහ දිනයේදී** (ඒවා ඔවුන් සඳහා) පමණක්ම වන්නේය. මේ ආකාරයට **අපි** නුවණැති මිනිසුනට **සලකුණු** විස්තර කර දෙමු යි පවසන්න.

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِحِبَابِهِ ۖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۗ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ كَذَلِكَ نَفُصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

34. 'මාගේ **අධිපතිවරයාණන්** තහනම් කර ඇත්තේ විවෘතවූ හෝ සැහවූ හෝ පිළිකුල් ක්‍රියාවන් පමණක්ය. එලෙසම පාපය හා වැරදි සහගත වූ සීමාව ඉක්මවීමද, **ඔහු** අනුමැතිය පහළ කර නොමැති වූවන් නුඹල **අල්ලාහ්ට** සමාන තැබීමද, එමෙන්ම **අල්ලාහ්** ගැන නුඹල නොදන්නා දේ නුඹල කීමදැයි පවසන්න.

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ ۖ وَ الْأَثْمَ ۖ وَ الْبَغْيَ ۖ بَعْثِيرَ الْحَقِّ ۖ وَ أَن تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۖ وَ أَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

35. තවද සෑම ජන සමූහයක් සඳහාම නියමිත කාලයක් ඇත. තවද ඔවුන්ගේ කාලය පැමිණෙන විට එක් මොහොතක් හෝ නැවති සිටීමට ඔවුනට නොහැක. (එයින්) ඉදිරියට යාමටද ඔවුනට නොහැක.

وَ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَ لَا يَسْتَعْتِفُونَ ﴿٣٥﴾

36. එම්බල **ආදම්ගේ** දරුවනි!, **මාගේ සලකුණු** නුඹලට කියා දෙන්නාවූ **දුහසින්** නුඹල අතුරෙන් නුඹල වෙත පැමිණෙන විටදී

يَبْنِي أَدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي ۖ فَمَن اتَّقَىٰ وَ

කවුරුන් හෝ **දෙවියන්** කෙරෙහි බිය දක්වමින් යහපත් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නේද ඔවුනට බියක් (ඇති වන්නේ) නැත ඔවුන් දුක් වන්නේද නැත.

37. එහෙත් කවුරුන්හෝ **අපගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කර ඒවායෙන් ගර්වයෙන් යුතුව ඉවත්ව යන්නේද මොවුන් **ගින්නෙහි** සහකරුවන් වන්නෝය. මොවුන් එහිම දිගුකල් වෙසෙන්නෝය.

38. තවද **අල්ලහ්ට** එරෙහිව බොරු ගොතන්නාට හෝ **ඔහුගේ සලකුණු** බොරු කරන්නාට වඩා අදුම්බලා කවරෙක්ද? නියමකර ඇති දෙයින් තමන්ට හිමි කොටස ඔවුනට ලැබෙන්නේය. අවසානයේදී **අපගේ** (සුර) දුතයින් ඔවුන්ගේ ආත්මයන් රැගෙන යාමට ඔවුන් වෙත පැමිණෙන විට ඔවුන්, '**අල්ලහ්** හැර නුඹලා කැඳවමින් සිටි අය කොහේදැ?'යි අසන්නෝය. එවිට 'අපගෙන් ඔවුන් මුළුමනින්ම අතුරුදහන්ව ඇතැ'යි ඔවුන් පිළිතුරු දෙන්නෝය. තවද තමන් අවිශ්වාසිතයින් වූ බව ඔවුන් තමන්ට විරුද්ධව සාක්ෂි දරන්නෝය.

39. 'නුඹලාට පෙර **පින්** සහ මනුෂ්‍ය ජාතීන් අතරේ කාලක්‍රියා කළ අයනට නුඹලා **ගින්න** තුළට ඇතුල් වනු'යි **ඔහු** පවසන්නේය. ජන කොටසක් ඇතුල් වන සෑම විටම එය තම සනෝදර (ජනයා)ට ගාප කරන්නේය. ඔවුන් සියළුදෙනාම එය තුළට පිළිවෙලින් පිවිසෙන විට ඔවුන්ගෙන් පසුව එන අය ඔවුන්ගෙන් පෙරආ අය ගැන '**අප අධිපතිගාණි,** මොවුහු අප නොමඟ යැවූහ. එබැවින් මොවුන්ට ගින්නෙහි දෙගුණ දැඬුවමක් දෙනු මැනවැ'යි පවසන්නෝය. **ඔහු** '(පෙර ගිය පිරිස්) සැමවම දෙගුණ (දැඬුවම) වේ. එහෙත් නුඹලා නොදන්නෙහුයැ'යි පවසන්නේය.

40. තවද 'අප කෙරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨත්වයක් නුඹලාට නැත: එබැවින් නුඹලා කළ දේ සියල්ල වෙනුවෙන් දැඬුවම් විඳිනු' යි ඔවුන්ගෙන් පෙර ආ අය ඔවුන්ගෙන් පසුව එන අයට කියන්නෝය.

أَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْرَبُونَ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٨﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۗ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ ۖ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا الْكَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ إِذْ خُلُوا فِي آمَةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالإِنْسِ فِي النَّارِ ۗ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا ۗ حَتَّىٰ إِذَا آرَكُوا فِيهَا جَمِيعًا ۗ قَالَتْ أُخْرَبُهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَاتِهِمْ عَذَابًا ۗ ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۗ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

وَقَالَتْ أُولُهُمْ لِأَخْرَبُهُمْ فَمَا كَانَ كُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ ۖ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾

41. කවුරුන්ගේ අපගේ සලකුණු ප්‍රතික්ෂේප කර ඒවායෙන් ගර්වයෙන් යුතුව ඉවත්ව යන්නේද ඔවුන් වෙනුවෙන් අහස්හි දොරටු විවෘත නොකරනු ලබන්නේය, එමෙන්ම ඉඳිකටු මලෙහි ඔටුවෙකු ඇතුළු වන තුරු ඔවුහු **ස්වර්ගයට** නොපිවිසෙන්නෝය. තවද මේ ආකාරයටම අපි වරදකරුවන්ට විපාක දෙන්නෙමු.

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْبِغَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۗ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾

42. ඔවුන්ට **තිරයේ** සයනයක් ඇති අතර (එහි) ආචරණයන්ද ඔවුන්ට ඉහළින් ඇත. තවද මේ ආකාරයටම අපි අදම්වූවන්ට විපාක දෙන්නෙමු.

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَ مِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۗ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

43. එහෙත් විශ්වාස කරමින් යහපත් ක්‍රියාවන් කරන අය (ගත් කළ) අපි කිසිදු ආත්මයකට එයගේ ශක්තිය ඉක්මවා බර නොපටවන්නෙමු. මොවුහුම **ස්වර්ගයේ** වැසියෝ වෙති. මොවුහු එහිම වෙසෙන්නෝය.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا وِزْرًا ۖ وَسَعْمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٣﴾

44. තවද කුමන හෝ වෛරයක් ඔවුන්ගේ හදවත්තුල තිබුණේ නම් අපි එය ඉවත් කරන්නෙමු. ඔවුන්ට පහළින් ගංගාවන් ගලා බසිති. තවද ඔවුහු 'මෙය වෙත අපට මගපෙන්වූ **අල්ලාන්ට** සියළු ප්‍රශංසා කිමිවේ. **අල්ලාන්** අපට මග නොපෙන්වූයේ නම් අපට මග පෙන්වීම ලබාගැනීමට නොහැකි වීමට තිබිණි. අප **අධිපතිභාණන්ගේ දූතයෝ** ඇත්තෙන්ම සත්‍ය ගෙන ආහ' යැයි පවසන්නෝය. 'නුඹලා කරමින් සිටිද්දේ වෙනුවෙන් නුඹලාට (තිලිණයක් ලෙස) දායාදයක් කරන ලද **ස්වර්ගය** මෙය වේයැ'යි ඔවුන් වෙත හඬනගා කියනු ලබන්නේය.

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَيْبٍ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ ۖ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا ۖ وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ ۖ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۖ وَتُودُوا أَن تَبْلُغُوا أَجَلَ اللَّهِ أَن تَدْرِئَكُمْ أَنَّ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

45. **ස්වර්ගයේ** වැසියන් අපාගේ වැසියන් හට 'අපගේ **අධිපතිභාණන්** අපට පොරොන්දු වූදේ සත්‍යය බව අපි නිශ්චිතවම දැක ගත්තෙමු. නුඹලාගේ **අධිපතිභාණන්** නුඹලාට පොරොන්දු වූදේ සත්‍යය බව නුඹලා දැක ගත්තෙහුදැ?'යි හඬානගා කියන්නෝය. ඔවුහු 'එසේයැ' යි කියන්නෝය. එවිට '**අල්ලාන්ගේ** ගාපය වැරදි කරන්නන් හට වේ.' යැයි (පවසමින්) ඔවුනතර නිවේදකයෙක් හඬනගා කියන්නේය.

وَتَأْدَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ ۖ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا ۖ فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۚ قَالُوا نَعَمْ ۖ فَاذِّنْ مُوَدِّعًا بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٥﴾

46. ඔවුහු **අල්ලාහ්ගේ** මාගීයෙන් (මිනිසුන්ව) වළක්වන අතර එය ඇඳ කිරීමට තැත් කරන්නෝය. තවද ඔවුහු **පරලොව** ගැන අවිශ්වාසිතයන් වෙති.

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفُورُونَ ﴿٤٦﴾

47. තවද දෙපාර්ශවය අතර වෙන්කිරීමේ තිරයක් වන්නේය. සියල්ලන්වම ඔවුන්ගේ සළකුණු මගින් හඳුනාගන්නාවූ පිරිසක් උස් තැන්වල සිටින්නෝය. තවද ඔවුහු 'ඔබලාට සාමය අත්වේවා'යි **ස්වර්ගවාසීන්ට** හඬ නගා කියන්නෝය. ඔවුන් (තවමත්) එයට පිවිසි නොමැති නමුත් ඔවුහු (එසේවීමට) බලාපොරොත්තුව සිටින්නෝය.

وَيَبْنِيهِمْ مَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ وَسَلَّمُوا عَلَيْهِمْ فَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٧﴾

48. තවද ඔවුන්ගේ නෙත් **ගින්නෙහි** වැසියන් වෙත හරවනු ලබන විට ඔවුන් 'අපගේ **අධිපතියාණනි**, අපව අදමුටු ජනයා සමග එක් නොකරනු මැනව'යි කියන්නෝය.

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾

49. තවද උස් තැන්වල සිටින්නාවූ වැසියන් මිනිසුන් හට ඔවුන්ගේ සළකුණු මගින් ඔවුන්ව හඳුනාගනිමින් හඬනගා 'නුඹලාගේ පිරිස් බලයද නුඹලාගේ අනංකාරකමද නුඹලාට පලක් නොවීය'යි කියන්නෝය.

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَعْنَى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تُشْتَكِرُونَ ﴿٤٩﴾

50. '**අල්ලාහ්** මොවුන්ට දයාව නොදක්වන්නේ යැයි නුඹලා දිවුරා කිවේ මේ අය ගැනද?' (ඔවුනට) '**ස්වර්ගයට** ඇතුල්වෙනු: නුඹලාට බිය (ඇති වන්නේ)ද නැත එමෙන්ම නුඹලා දුක් වන්නේද නැත' (යැයි කියන ලදී).

أَهُؤْلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا يَخُوفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

51. තවද **ගින්නෙහි** වැසියන් **ස්වර්ගයේ** වැසියන් හට හඬනගා 'අප හට වතුර ස්වල්පයක් වත්කරන්න නැතහොත් **අල්ලාහ්** ඔබලාට සපයාදී ඇති දෙයකින් ස්වල්පයක් දෙන්නැ'යි කියන්නෝය. ඔවුන් 'සැබැවින්ම **අල්ලාහ්** අවිශ්වාසිතයින් සඳහා මේ දෙකම තහනම් කර ඇත්තේය' යි පවසන්නෝය.

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ، قَالُوا لَنْ نَجِدَ اللَّهُ حَرَمَ مَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾

52. 'සිය ආගම විනෝදයක් හා ක්‍රීඩාවක් ලෙස සැලකූ අය සහ මෙලොව පිවිතය මුළු කලාවූ අය ඔවුන්ය.' ඔවුන්ගේ මෙදින හමුව ඔවුන් අමතක කලාස්ම සහ ඔවුන් **අපගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කරමින් සිටියාස්ම මෙදිනෙහි **අපිද** ඔවුන්ව අමතක කරන්නෙමු.

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا، قَالُوا لَيْسَ لَنَا نَسْلُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا، وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥٢﴾

53. තවද අපි ඔවුන්ට නියත වශයෙන්ම **ගුත්චයක්** ගෙන ආවෙමු. එය විශ්වාස කරන ජනයාට අප විස්තර කලාවු දැනුමෙන් යුත් එකක් මෙන්ම මගපෙන්වීමක් හා දයාවක්ද වේ.

وَ لَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ
عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

54. එහි (අනතුරු ඇඟවීම්) ඉටුවීම පමණක් ඔවුන් බලාපොරොත්තු වන්නේද? එහි ඉටුවීම සිදුවන්නාවූ දිනයේදී මෙයට පෙර අමතක වූ අය අපගේ **අධිපතිවරුන්ගේ දුකගේ** සැබැවින්ම සත්‍යය ගෙන ආහ. එසේ නම් අප වෙනුවෙන් මැදිහත්වීමට කිසියම් මැදිහත්කරුවන් අපට ඇත්තේද? නැතහොත් අප කරමින් සිටි දේට අමතරව අන් දේ (ක්‍රියාවන්) අප කිරීම සඳහා ආපසු අපි යවනු ලබන්නේදැ? ශ්‍රී පවසන්නේය. ඔවුහු ඔවුන්ගේ ආත්මයන් ඇත්තවශයෙන්ම විනාශය කර ගත්තේය. තවද ඔවුන් ගොතමින් සිටි දේ ඔවුන්ට පලක් නොවීය.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ
يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ تَسُوهُ
مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ
نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۗ قَدْ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٤﴾

55. නියත වශයෙන්ම නුඹලාගේ **අධිපතිවරුන් අල්ලාගත්**. ඔහු අහස් සහ පොළොව කාල පරිච්ඡේද නයකින් නිර්මාණය කළේය. පසුව ඔහු තමන්ව සිංහාසනයේ ස්ථාවර කර ගත්තේය. ඔහු රැයෙන් දහවල ආවරණය කරයි. එය සිඝ්‍රයෙන් අනෙක ග්‍රහණය කරයි. තවද සිය විධානයට (සියල්ල) යටත් වන පරිදි ඉරද හඳද තාරකාවන්ද (ඔහු මැව්වේය). සැබැවින්ම මැවීම සහ විධානය ඔහුගේමය. සර්වලෝකයන්ටම **අධිපතිවරුන්** වන **අල්ලාග් අධිරාජ්‍යයන් පරිපූරණය**.

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى
الْعَرْشِ ۗ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا ۗ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
مُسْحَرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ آ لَا لَهُ الْخَلْقُ وَ
الْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٥﴾

56. නිහතමානිව සහ රහසිගතව නුඹලාගේ **අධිපතිවරුන්**ව කැඳවනු. නියත වශයෙන්ම ඔහු සීමාව ඉක්මවන්නන්ව ප්‍රිය නොකරයි.

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۗ إِنَّهُ لَا
يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

57. තවද එහි සංශෝධනයෙන් පසු පොළොවේ කලබල ඇති නොකරනු. තවද බිඳෙන් සහ අපේක්ෂාවෙන් ඔහුට අයදිනු. නියතවශයෙන්ම යහපත් ක්‍රියා කරන්නන් හට **අල්ලාග්ගේ** දයාව සමීපය.

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَإِذْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۗ إِنَّ رَحْمَتَ
اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

58. තවද ඔහුගේ දයාවට පෙරාතුව ශුභාරංචි ලෙස සුළං යවන්නේ ඔහුමය. එවිට

وَ هُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَيْنٍ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَكَلَتْ سَحَابًا

දේශයක් කරා එය ගෙන යන්නෙමු. ඉන්පසු අපි එයින් ජලය පහළ කරන්නෙමු. තවද අපි එයින් සියළු ආකාරයේ පළතුරු බිති කරන්නෙමු. මේ ආකාරයට නුඹලා සිති තබා ගනු පිණිස අපි මළවුන්ව පිටතට ගන්නෙමු.

ثُمَّ لَا سُنْفُ لَهُ لِجَدِّ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59. තවද හොඳ හමියක් (ගත්කළ) එහි ගස් කොළන් (බහුලව) බිති වෙන්හේ සිය අධිපතිවරුන්ගේ විධාන්යෙන්ය. තවද නරකක් ගත්කළ (එහි ගස් කොළන්) බිති වෙන්හේ නිශ්පලව මිස නොවේ. මේ ආකාරයට ජනතාව කෘතඥ වනු පිණිස අපි සලකුණු විවිධාකාරව දක්වන්නෙමු.

وَالْبَلَدِ الطَّيِّبِ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا تَكْدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

60. අපි ඉන්ව ඔහුගේ ජනතාව වෙත යැව්වෙමු. තවද ඔහු එමිබල මාගේ ජනතාවනි අල්ලාහ්ව නමදිනු. නුඹලාට ඔහු හැර නැරඳීමට සුදුස්සෙක් අන් කිසිවෙක් නොමැත. සැබැවින්ම නුඹලා මත වූ අති මහත් වූ දිනගෙහි දැඬවමට මම බිය වන්නෙමි'යි කීවේය.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَّا عَيْرٌ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦٠﴾

61. ඔහුගේ ජනතාවගේ ප්‍රධානිනු 'නියතවලයෙන්ම අපි ඔබව ප්‍රත්‍යක්ෂ දුර්මාර්ගයෙහි දකිමු'යි කිත.

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنِّي لَأَنْذِرُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

62. ඔහු 'එමිබල මාගේ ජනතාවනි කිසිදු නොමග යාමක් මා තුල නොමැත. නමුත් මම සර්වලෝක අධිපතිවරුන්ගෙන් වූ දුතයෙකු වෙමි'යි කීවේය.

قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَالَّةٌ وَلَا كَيِّتٍ رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾

63. 'මාගේ අධිපතිවරුන්ගේ පණිවිඩය මම නුඹලා වෙත දන්වමි. තවද නුඹලාට යහපත් දැනමුතුකම දෙමි. තවද නුඹලා නොදන්නා දේ මම අල්ලාහ්ගෙන් දැන ගනිමි'.

أَبْلَعُكُمْ رَسُولَتِ رَبِّي وَأَنْصَحُكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

64. නුඹලාට අවවාද කරනු පිණිසත් නුඹලා බිය බැරිමත් වනු පිණිසත් නුඹලාට දයාව දක්වනු ලැබීම පිණිසත් නුඹලා අතරින්ම එක් මිනිසෙකු මගින් නුඹලාගේ අධිපතිවරුන්ගෙන් අනුයාසනාවක් නුඹලා වෙතට පැමිණීම ගැනත් නුඹලා පුදුම වන්නේද?

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٤﴾

65. නමුත් ඔවුහු ඔහුව ප්‍රතික්ෂේප කළහ. එබැවින් **අපි** ඔහුවත් ඔහු සමග නැවෙහි සිටි අයවත් බේවා ගත්තෙමු. තවද **අපගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කල අයව **අපි** ගිල්වා දැමුවෙමු. සැබැවින්ම ඔවුහු අන්ධ ජනතාවක් වූහ.

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِّ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٥﴾

66. තවද **ආද්** වෙත ඔහුගේ සොහොයුරු **හුද්** ව (**අපි** යැව්වෙමු). 'එම්බල මාගේ ජනතාවනි, **අල්ලත්ව** නමදිනු, නුඹලාට **ඔහු** හැර නැමදීමට සුදුස්සෙකු අන්තිසිවෙක් නොමැත. ඉන් පසුවත් නුඹලා දෙවියන් කෙරෙහි බිය නොදක්වන්නෙහුදැ?' යි ඔහු කිවේය.

وَالِي عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾

67. ඔහුගේ ජනයාගේ අවිශ්වාසිත ප්‍රධානිහු 'අපි නියත වශයෙන්ම ඔබව මෝඩ කමෙහි (මුලා වූ බව) දකිමු. තවද අපි නියතවශයෙන්ම ඔබව මුසාවාදීන්ගෙන් (කෙනෙකු) යැයි සිතමු'යි කිත.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ إِنَّا نَنزِلُكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَنظُّكَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ﴿٦٧﴾

68. ඔහු 'එම්බල මාගේ ජනතාවනි කිසිදු මොඩකමක් මාතුල නොමැත. නමුත් මම සර්වලෝක අධිපතිශාණන්ගෙන් වූ දුතයෙකු වෙමි'යි පිළිතුරු දුන්නේය.

قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٨﴾

69. මාගේ **අධිපතිශාණන්ගේ** පණිවිඩය මම නුඹලා වෙත දන්වමි. තවද මම නුඹලාට අවංක මෙන්ම විශ්වාසනීය අනුශාසකයෙක් වෙමි.

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَإِنَّا لَكُم تَارِقُونَ ﴿٦٩﴾

70. 'නුඹලාට අවවාද කරනු පිණිස නුඹලා අතරින්ම මිනිසෙකු මගින් නුඹලාගේ **අධිපතිශාණන්ගේ** අනුශාසනය නුඹලා වෙත එවා තිබීම ගැන නුඹලා පුදුමවන්නේද? **හුන්ගේ** සමූහයෙන් පසු (**ඔහුගේ** අනුග්‍රහයන්ගේ) නියෝජිතයින් බවට **ඔහු** නුඹලාව පත්කර, නුඹලාව ගාරිච්ඡා වශයෙන් බහුලව ගස්තිමත් කළ අවස්ථාව සිහිපත් කරනු. එබැවින් නුඹලා සමෘධිමත් වනු පිණිස **අල්ලත්ගේ** අනුග්‍රහයන් සිහිපත් කරනු.'

أَوْعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۖ وَآذِكُرُّوهُ إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءً مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ ۖ وَ زَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً ۖ فَآذِكُرُّوهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَفْرِحُونَ ﴿٧٠﴾

71. ඔවුන්, '**අල්ලත්ව** පමණක් අපි නැමදීමටත් අපගේ පියවරුන් නමදිමින් සිටි දේ අපි අත්හැර දැමීමටත් ඔබ අප වෙත පැමිණ සිටින්නේද? ඔබ සත්‍යවාදී නම් ඔබ කුමක් ගැන අප අවවාද කරමින් සිටියේද එය

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۖ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُ نَا ۚ إِنَّ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧١﴾

72. ඔහු, 'නුඹල (දැනටමත්) නුඹලගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** දඬුවමට සහ උදහසට අත්තෙන්නෙම ලක්වී ඇත. මේ පිළිබඳව **අල්ලාන්** කිසිඳු බලයක් පහළ කර නොතිබියදීත් නුඹල සහ නුඹලගේ පියවරුන් නම් කළ නාමයන් සම්බන්ධයෙන් නුඹල මා සමඟ වාද කරන්නෙහුද? එසේ නම් බල සිටිනු, මමද බලසිටින්නන් අතර සිටිමි 'යි පිළිතුරු දුන්නේය.

قَالَ قَدْ وَقَعَتْ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ
وَغَضَبٌ ۖ أَتَجَادِلُونِي فِي أَسْمَاءٍ
سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا نَزَّلَ
اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۖ فَانظُرُوا إِلَيَّ
مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٤٧﴾

73. **අපගේ** දයාවෙන් ඔහුවද ඔහු සමඟ සිටි අයවද **අපි** බේරා ගන්නෙමු. තවද **අපගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ මදුන්මුල **අපි** කපා හැරියෙමු. තවද ඔවුන් විශ්වාසිතයින් නොවුහ.

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ وَمَا كَانُوا مِنَّا مَعِينَ ﴿٤٨﴾

74. **සමුද්** වෙත ඔහුගේ සොහොයුරු **කාලිත්ව** (අපි යැව්වෙමු). ඔහු, 'එම්බල මාගේ ජනතාවනි, **අල්ලාන්** නමදිනු, **ඔහු** හැර වෙනත් දෙවියෙකු නොමැත. නියතවශයෙන්ම නුඹලගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** නුඹල වෙත පැහැදිලි සාක්ෂියක් පැමිණ ඇත. එනම්, **අල්ලාන්ගේ** මේ ඔටුදෙන නුඹල සඳහා වූ සලකුණකි. එබැවින් **අල්ලාන්ගේ** පොළොවෙහි ඇය අනුභව කරමින් සැරිසරන්නට ඇයට ඉඩ හරිනු. තවද ඇයට කිසිඳු නානියක් නොකරනු. නැතහොත් වේදනාකාරී දඬුවමක් නුඹලව හසු කරගනියි.

وَأَلِي تَمُودَ إِخَاهُمْ ضَالِحًا ۖ قَالَ يَاقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ
قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ هَذِهِ
نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ ۖ قَدْ رُوِيَهَا تَأْكُلُ
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ
فِيأُخَذَ كُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٩﴾

75. තවද ආද්ගෙන් පසු (**ඔහුගේ** අනුග්‍රහයන්ගේ) නියෝජිතයින් බවට **ඔහු** නුඹලව පත්කළ අවස්ථාව සිහිපත් කරනු. තවද ඔහු පොළෝ තළයෙහි නුඹලට වාසස්ථානයක් සැලැස්සුවේය. නුඹල එම සමතලා බිමෙහි මාලිගා තැනුවෙහුය. තවද නුඹල නිවාස තැනීම සඳහා කඳු හැරුවෙහුය. එබැවින් **අල්ලාන්ගේ** අනුග්‍රහයන් සිහිපත් කරනු. තවද අයුක්තිගරුක වෙමින් පොළොවෙහි කලබල ඇති නොකරනු.

وَإِذْ كُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ
عَادٍ ۖ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ ۖ تَتَّخِذُونَ
مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ
بُيُوتًا ۖ قَدْ كُرُوا الْآلَاءَ اللَّهِ وَكَ
تَعْتَوْنَ فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٥٠﴾

76. ඔහුගේ ජනතාව අතර උඩඟු වූ ප්‍රධානින්, විශ්වාස කළ අය අතුරින් දුච්චයන් ලෙස සලකනු ලැබූ අයට **කාලිත්** ඔහුගේ **අධිපතියාණන්** විසින් එවන ලද්දකු යැයි නුඹල (නියත වශයෙන්ම) දන්නෙහුද? 'යි කිහ. 'අත්තෙන්නම ඔහු කුමක් සමග එවන ලද්දේද ඒ පිළිබඳව අපි විශ්වාස කරමු.'යි ඔවුහු පිළිතුරු දුන්හ.

قَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ
قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ
مِنْهُمْ آتَعْلَمُونَ ۖ أَنْ طَرِجًا مُرْسَلٌ
مِنْ رَبِّهِ ۖ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ
مُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

77. උඩඟු වූ අය, 'අත්තෙන්ම නුඹලා විශ්වාස කරන දෙයෙහි අපි විශ්වාස නොකරන්නෙමු'යි කිහ.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِينَ آمَنْتُمْ بِهِ كَفِرُونَ ﴿٤٤﴾

78. අනතුරුව ඔවුහු ඔටු දෙනගේ කලවේ නහරය කපා තම **අධිපතියාණන්ගේ** විධානයට අවනත නොවෙමින්, 'එම්බල **කාලින්** ඔබ (අත්තවශයෙන්ම) **දුතයින්ගෙන්** (කෙනෙකු) වේනම් ඔබ කුමක් ගැන අපට අවවාද කරමින් සිටින්නේද එය අපවෙත ගෙන එනු'යි කිහ.

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُضْلِحُ أئْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٥﴾

79. මේ හේතුවෙන් ඔවුන්ව හම්කම්පාව ගුහණය කරගත්තේය. එම නිසා ඔවුන් ඔවුන්ගේ නිවෙස් තුළ මුණින් වැටී මළකඳන් බවට පත්වූහ.

فَآخَذَتْهُمْ رَجْفَةٌ فَأَصْبَحُوا بِيَدِيهِمْ جُثُومًا ﴿٤٦﴾

80. අනතුරුව (**කාලින්**) ඔවුන්ගෙන් ඉවත්වී, 'එම්බල මාගේ ජනතාවනි, මාගේ **අධිපතියාණන්ගේ** පණිවුඩය මම නුඹලා වෙත දැනුම් දුන්නෙමි. තවද නුඹලාට අවංකව අනුශාසනා කළෙමි. එහෙත් නුඹලා අවංක අනුශාසකයින්ව ප්‍රිය නොකරන්නෙහු යැ'යි කිවේය.

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَتَصَحَّتْ لَكُمْ وَإِلَيْكُمْ لَا تُحِبُّونَ التَّصْحِيحِينَ ﴿٤٧﴾

81. තවද **ඉත්ව** (අපි යැව්වෙමු). එවිට ඔහු 'නුඹලාට කලින් ලෝකයේ කිසිවෙකු කිසිවිටෙකත් නොකළ නින්දිත දෙයක් නුඹලා කරන්නෙහුදැ?'යි තම ජනතාවට කිවේය.

وَلَوْ طَآءُ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ آتَانُونَ الْفَآحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٤٨﴾

82. 'ගැහැණුන් වෙනුවට පිරිමින් වෙත නුඹලා කාමතෘෂ්ණාවෙන් යුතුව ලංවන්නාහුය. මක්නිසාදයත් නුඹලා (සියළු) සීමාවන් ඉක්මවා යන ජනතාවකි.'

إِن كُنتُمْ تَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ ۗ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِفُونَ ﴿٤٩﴾

83. තවද ඔහුගේ ජනතාවගේ පිළිතුර මෙය හැර අන්කිසිවක් නොවීය. එනම් 'ඔවුන් තමන්ගේ පවිත්‍ර බව අභවන්නාවූ පිරිසක් බැවින් නුඹලාගේ නගරයෙන් ඔවුන්ව පන්නා දමනු' යන්නය.

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّن قَرْيَتِكُمْ ۗ إِنَّهُمْ أَنَآسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٠﴾

84. තවද ඔහුගේ භාර්යාව හැර ඔහු සහ ඔහුගේ පවුල **අපි** මුදා ගත්තෙමු. අය පසුබට වූවන්ගෙන් විය.

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ ۗ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥١﴾

85. **අපි** ඔවුන් මත වරංඡාවක් වැස්සූ වෙමු.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۗ فَانظُرْ كَيْفَ

පාපකාරීන්ගේ අවසානය කුමක් වුවා දැයි දැන් බලව.

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٥﴾

86. තවද මද්‍යන් (වරැන්) වෙත ඔවුන්ගේ සොහොයුරුවු **ඉඅයිබ්** (අපි යැවීමෙහි). **ඔහු** (මෙසේ) කීවේය. 'එම්බල මාගේ ජනතාවනි, **අල්ලාන්ට** නමදෙනු. නුඹලාට **ඔහු** හැර අන් දෙවියකු නොමැත. නුඹලාගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** පැහැදිලි **සලකුණක්** නුඹලා වෙත නියතවශයෙන්ම පැමිණ ඇත. ඒතෙසින් මිනුමද කිරීමද පුරණව දෙනු, තවද ජනතාවට, ඔවුන්ට හිමි දේ අඩු නොකර දෙනු, තවද එහි සංකේධනයෙන් පසු පොළොවෙහි කලබල ඇති නොකරනු. නුඹලා විශ්වාසින් වේ නම් එය නුඹලාට වඩා යහපත්වේ.

وَالْمَدِينِ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَهَ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَ تَكْوِينَهُ مِن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذِكْرُكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٦﴾

87. අල්ලාන්ගේ මාර්ගයේ ඔහුව විශ්වාස කළ අයව බියගන්වමින් හා ඉවත් කරවමින්, තවද ඇඳ කිරීමේ අදහසින් සැම මාර්ගයකම බාධාවක්ව නොසිටිනු. නුඹලා සුළුතරයක්ව සිටියදී ඔහු නුඹලාව බහුතරයක් කළ බව සිහි තබාගනු. තවද කලබල ඇතිකළවුන්ගේ අවසානය කුමක් වී දැයි බලනු?

وَلَا تَفْعَدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مِن أَمْنٍ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَفَرْتُمْ ۚ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٧﴾

88. 'තවද කුමක් සමග මා එවන ලද්දේද එය කෙරෙහි නුඹලා අතර එක් පිරිසක් විශ්වාස කරන අතර තවත් පිරිසක් අවිශ්වාස කරන්නේ නම් **අල්ලාන්** ඒ පිළිබඳව අප අතර තීරණයක් දෙනතුරු ඉවසීමෙන් වනු. **ඔහු** විනිශ්චයකරුවන්ගෙන් **අති ශ්‍රේෂ්ඨය.**

وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ أَمَنُوا بِآيَاتِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٨﴾

89. ඔහුගේ මිනිසුන්ගෙන් උඩකු වු ප්‍රධානිනු 'එම්බල **ඉඅයිබ්**, නියතවශයෙන්ම අපි නුඹවද නුඹ සමඟ විශ්වාස කරනවුන්වද අපගේ නගරයෙන් පලවා හරින්නෙමු, නැතිනම් නුඹලා අපගේ ආගම වෙත නැවත පැමිණිය යුතු යැයි' කිහ. (එයට) ඔහු 'අප අකමැතිවුවත් දැ?' යි කීවේය.

٩٠. قَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَو كُونَا كَارِهِينَ ﴿٨٩﴾

90. 'අල්ලාන් විසින් අප ඉන් මුදවාගෙන තිබියදීත් නුඹලාගේ ආගමට (දැන්) අප ආපසු පැමිණියහොත්, අප **අල්ලාන්ට** එරෙහිව සැබවින්ම බොරු ගොතන්නන් වන්නෙමු. එබැවින් අප **අධිපතියාණන්** වන

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِن عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّسْنَا اللَّهَ مِنْهَا ۚ وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُوذَ فِيهَا إِلَّا أَنْ

අල්ලාක් එයට කැමැති වුවොත් මිස එය වෙත ආපසු පැමිණීම අපට කිසිසේත් කළ හැක්කක් නොවේ. දැනුමෙන් අපගේ **අධිපතිවරුන්** සර්ව ව්‍යාප්තය. අපි අපගේ විශ්වාසය තබා ඇත්තේ **අල්ලාක්** වෙතමය. එබැවින් අපගේ **අධිපතිවරුන්**, අප හා අපගේ ජනතාව අතර සත්‍යයෙහි තිරණය ලබා දෙනු මැනව. **ඔබ** තිරණය කරන්නන්ගෙන් **අති ශ්‍රේෂ්ඨය.**

يَسْأَلُ اللّٰهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ
عِلْمًا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا فَأَنْتَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ
خَيْرُ الْمُقَاتِلِينَ ﴿٩١﴾

91. තවද ඔහුගේ අවිශ්වාසික ජනතාවගේ ප්‍රධානින් 'නුඹලා **අදයිබ්** අනුගමනය කළහොත් නියත වශයෙන්ම නුඹලා පාඩු විඳින්නන් වන්නෝයැ'යි කිත.

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِيُبَيِّنَ لَكُمْ شَعِيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا
لَخٰسِرُونَ ﴿٩٢﴾

92. එබැවින් ඔවුන්ව භූමිකම්පාව ග්‍රහණය කරගත්තේය. තවද ඔවුන්ගේ නිවෙස් තුළ ඔවුන් පොළව මත මුණින් වැටී සිටියහ.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي
دَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٩٣﴾

93. **අදයිබ්** බොරු කි යැයි චෝදනා කළ අය කිසිදා එහි වාසය නොකළවුන් මෙන් (විනාශ) වුහ. **අදයිබ්** අසත්‍ය ප්‍රකාශකරන බවට චෝදනා කළ අයම පාඩු විඳින්නන් වුහ.

الَّذِينَ كَذَّبُوا شَعِيْبًا كَانُوا لَمْ يَغْنَوْا
فِيهَا ۗ الَّذِينَ كَذَّبُوا شَعِيْبًا كَانُوا
هُمُ الْخٰسِرِينَ ﴿٩٤﴾

94. අනතුරුව ඔහු ඔවුන්ගෙන් ඉවත්ව ගියේය. තවද ඔහු 'එමිබල මාගේ ජනතාවනි, නියතවශයෙන්ම මාගේ **අධිපතිවරුන්ගේ** පණිවුඩයන් මම නුඹලා වෙත දෙමින් නුඹලාට අවංක අනුශාසනා කළෙමි. එසේනම් අවිශ්වාසිවූ ජනතාවක් වෙනුවෙන් මම දුක් වන්නේ කෙසේ දැයි?' කිවේය.

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمٍ لَقَدْ
اٰتٰبْتُكُمْ لِاسْمِ رَبِّي وَ تَصَحَّتْ
لَكُمْ ۗ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلَى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿٩٥﴾

95. මිනිසුන් යටහත් පහත් වීම සඳහා ඔවුන්ව **අපි** දුක් පීඩාවට හසු කරගැනීමෙන් තොරව **අපි** කිසිවිටක කිසිම නගරයකට **වක්තෘවරයකු** නොයෙව්වෙමු.

وَمَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا
اَخَذْنَا اَهْلَهَا بِالْبَاسِ اَسَآءٍ وَالصَّرَآءِ
لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٦﴾

96. පසුව **අපි** ඔවුන් (සමෘද්ධියෙන් සහ සංඛ්‍යාත්මකව) වධිනය වන තෙක් **අපි** (ඔවුන්ගේ) අයහපත යහපත් (තත්ත්වය) බවට හැරව්වෙමු. තවද ඔවුන් 'අපගේ පියවරැන්ට(ද) දුක හා සැප අත්වී තිබේ.' යැයි පැවසුවේය. අනතුරුව ඔවුන්ට නොදැනනසේ **අපි** ඔවුන්ව ක්ෂණිකව හසු කරගත්තෙමු.

ثُمَّ بَدَّلْنَا لِمَا كَانِ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ
حَتّٰى عَفَوْا ۗ وَ قَالُوْٓا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا
الصَّرَآءُ وَالسَّرَآءُ فَاخَذْنَا لَهُمْ بَغْتَةً ۗ وَ
هُم لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩٧﴾

97. (එම) නගරවල ජනතාව විශ්වාස කර බියබැතිමත්ව සිටියේ නම්, නියතවශයෙන්ම අහසින්ද පොළොවෙන්ද ආශිර්වාදයක් ඔවුන් වෙත අප විසින් විවෘත කරන්නට තිබුණි. එහෙත් ඔවුහු අවිශ්වාස කලහ. එබැවින් ඔවුන් උපයාගනිමින් සිටි දේ හේතුකොටගෙන අපි ඔවුන්ව හසු කර ගත්තෙමු.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
 لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٧﴾

98. (මෙම) නගරවාසිහු රාත්‍රි කාලයේදී නිදා සිටින අතරතුරදී ඔවුන් කරා පැමිණෙන අපගේ දඬුවමින් ඔවුන් සුරක්ෂිතව සිටිත්ද?

أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ
 بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٨﴾

99. නැතහොත් (මෙම) නගරවාසිහු දිවා කාලයේදී ඔවුන් විනෝද වෙමින් සිටින අතරතුරදී ඔවුන් කරා පැමිණෙන අපගේ දඬුවමින් ඔවුන් සුරක්ෂිතව සිටිත්ද?

أَوْ أَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا
 ضَعْفَىٰ وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٩﴾

100. ඔවුහු අල්ලාහ්ගේ සැලැස්මෙන් සුරක්ෂිතව සිටිත්ද? පාඩුවිඳින ජනතාව හැරුණ්කට අල්ලාහ්ගේ සැලැස්මෙන් සුරක්ෂිත යැයි අන් කිසිවෙකුට නොහැරේ.

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ ۗ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ
 اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾

101. (පෙර) පදිංචිකරුවන්ගේ ඇවෑමෙන් පොළොවෙහි උරුමය ලැබූ අයට අප කැමති වන්නේ නම්, ඔවුන්ගේ පව් හේතුවෙන් අප ඔවුනට දඬුවම් ගෙනදීමටත් ඔවුන්ගේ හදවත්හි මුළු තැබීමටත් පසුව ඔවුන් සවන් නොදෙන්නටත් ඔවුනට මගපෙන්වීමක් දීමට නොහැකි වූයේද?

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتُونَ الْآرْضَ مِنْ
 بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّو تَشَاءِ أَصَبْنَاهُمْ
 بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
 فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

102. එවන් නගරයන්හි පුවත් අප ඔබට පවසන්නෙමු. තවද ඔවුන්ගේ දුතෞ පැහැදිලි සලකුණු සමග ඔවුන් වෙත සත්තකින්ම පැමිණියහ. එහෙත් ඔවුන් කලින් බොරු කළ දේ ඔවුන් විශ්වාස නොකරන්නෝය. මෙයාකාරයට අල්ලාහ් අවිශ්වාසිකයින්ගේ හදවත්හි මුළු තබන්නේය.

بَلِّغْ الْقُرَىٰ نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ
 أَنْبَاءِهَا ۗ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ ۗ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا
 كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۗ كَذَّلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ
 عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

103. තවද අපි ඔවුන්ගෙන් බොහෝ අයව ප්‍රතිඥාව පිළිපැදීමෙහි කිසිදු සැලකිල්ලක් නොදක්වන බව දුටුවෙමු. තවද නියතවශයෙන්ම අපි ඔවුන්ගෙන් බොහෝ අයව පාපකාරීන් බව අපි දුටුවෙමු.

وَمَا وَجَدْنَا لِإِكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ ۗ وَإِن
 وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٣﴾

104. ඉන් අනතුරුව ඔවුන්ට පසුව **ෆිරෆවුන්** සහ ඔහුගේ ප්‍රධානින් වෙත **අපගේ සලකුණු** සමග **අපි මුකාව** යැව්වෙමු. එහෙත් ඔවුහු ඒවා අයුතු ලෙස (ප්‍රතික්ෂේප) කළහ. පසුව කෝලාහල ඇති කළවුන්ගේ අවසානය කෙසේ වුවේදැයි බලන්න!

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٣﴾

105. තවද **මුකා** 'එම්බල **ෆිරෆවුන්**, (ඇත්තවශයෙන්ම), මම **ලෝකාධිපතියාණන්** ගෙන් **දුතයෙක්** වෙමි' කිවේය.

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرَعُونَ رَبِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

106. '**අල්ලාන්** ගැන සත්‍යය නැරෙන්නට අන් කිසිවක් පැවසීමට මා සුදුසු නොවෙමි. ඔබගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** පැහැදිලි **සලකුණක්** සමග මම නුඹල වෙත පැමිණ ඇත්තෙමි. එබැවින් **ඉස්රාෆිල්ගේ** දරුවන් මා සමග එවනු'.

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ لَآ الْحَقُّ لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَادْرَأْ سِلَاحَكَ مَعِيَ يَبْنَٰي سِرَآءِ يٰٓدَا ﴿٣٥﴾

107. 'ඔබ සත්තකින්ම **සලකුණක්** සමග පැමිණ ඇත්තේ නම්, ඔබ සත්‍යවාදීන්ගෙන් නම්, එය ගෙනහැර දක්වන්නැ' යි (**ෆිරෆවුන්**) පිළිතුරු දුන්නේය.

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّٰدِقِينَ ﴿٣٦﴾

108. පසුව ඔහු සිය සැරයටිය බිම විසිකෙරුවේය. සැනකින්ම! එය සර්පයෙකුසේ පැහැදිලිව දිස්වීය.

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٧﴾

109. තවද ඔහු තම අත එළියට ගත්තේය. මෙන්න! නරඹන්නන්ට එය සුදට පෙනුණි.

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٨﴾

110. 'නියතවශයෙන්ම, මොහු ඉතාමත් දක්‍ෂ මන්ත්‍ර කාරයෙකු යැ'යි **ෆිරෆවුන්ගේ** ජනයාගෙන් ප්‍රධානිහු කිහි.

قَالَ الْمَلَآءِئِمِّن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٩﴾

111. 'නුඹලගේ භූමියෙන් නුඹලව ඉවත් කිරීමට ඔහු කැමති වන්නේය. නුඹල දැන් කුමක් යෝජනා කරන්නෙහුද?'

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٤٠﴾

112. 'ඔහුටත් ඔහුගේ සහෝදරයාටත් (කාල අවකාශයක්) ලබා දෙන්න. තවද නගරයන්හි කැඳවන්නන් යවන්නැ' යි ඔවුහු කිහි.

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِينَ ﴿٤١﴾

113. 'ඔවුන් හැම දක්‍ෂ මන්ත්‍රකරුවකුම ඔබ වෙත ගෙන ආ යුතුය.'

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿٤٢﴾

114. මන්ත්‍රකරුවන් **ෆිරෆවුන්** වෙත පැමිණ 'අප දිනුවේ නම් නිසැකවම අපි තිලිණු ලබන්නෙමු' යැයි (ද) කිහි.

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَمُنُّ بِالْغُلِيٰمِينَ ﴿٤٣﴾

115. 'එසේය, නුඹලද (මහට) සම්ප වුවන්නෙක් බවට පත්වන්නෙහුයැ'යි ඔහු කිවේය.

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٤﴾

116. 'එමඛල මසා ඔබ (මුලින්) විසි කරන්නේද නැතහොත් අප (මුලින්) විසි කරන්නන් විය යුතුදැයි ඔවුහු පැවසූහ.

قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّآ أَن تُلْقِي ۖ وَإِنَّمَا أَن تَكُونَنَّ تَحَنُّنَ الْمُلْقِينَ ﴿١١٦﴾

117. 'නුඹලම විසිකරනුයි ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය. තවද ඔවුන් විසිකළ විට ඒවා ජනයාගේ ඇස් මෝහනය කරගත්තේය. තවද ඔවුන්ව බිය ගන්වා මහත් විජ්ජාවක්ද ඔවුහු ගෙන හැර පැන.

قَالَ الْقَوَّامُ فَكَمَا لَقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٧﴾

118. 'ඔබගේ සැරයටිය විසිකරන්නැයි (පවසමින්) අපි මුසාව පෙළඹවීමු. මෙන්න! ඔවුන් මවා පෑ දේ එය ගිල දමන්නට විය.

وَإِذْ حِينَالِ إِلَىٰ مَوْسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٨﴾

119. එබැවින් යතනය තහවුරු විය. තවද ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් නිෂ්චලව සනාථ විය.

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾

120. මේ ආකාරයට ඔවුහු එතැන් හිඳි පරාජය කරනු ලැබූහ. තවද ඔවුහු නින්දිතව හැරී ගියහ.

فَعَلِبُوبًا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاحِرِينَ ﴿١٢٠﴾

121. තවද මන්ත්‍රකරුවන් අවනතව දැණින් වැටීමට පොළඹවන ලදී.

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٢١﴾

122. (තවද) ඔවුහු 'අපි ලෝකයන්හි අධිපතිවරුන්' වශ්වාස කරන්නෙමු'යි කීහ.

قَالُوا إِنَّمَا بَرِبْنَا الْعُلَمَاءُ ﴿١٢٢﴾

123. (ඔහු) මුසාගේ සහ හාරුන්ගේ අධිපතිවරුන්ය.

رَبِّ مَوْسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٣﴾

124. 'මා නුඹලට අවසර දීමටත් පෙර නුඹල ඔහු කෙරෙහි විශ්වාස කළෙහිද, නියතවශයෙන්ම මෙය කුමන්ත්‍රණයකි. නුඹල මෙම නගරයේ එහි වැසියන්ව එයින් පිටමං කිරීම සඳහා නුඹල කුමන්ත්‍රණය කළෙහුය. එහෙත් නුඹල ඉක්මනින්ම (එහි විපාක) දැනගන්නෙහුයැයි ෆිරෆවුන් කීවේය.

قَالَ فِرْعَوْنُ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ يٰمُوسَىٰ ۚ إِنَّ هَٰذَا لَكَمُكْرٌ مَّكْرُ تَمُودَ فِي الْمَدْيَنَةِ ۖ لِيُخْرِجُوا مِنهَا أَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٤﴾

125. 'නියතවශයෙන්ම මම නුඹලගේ අත් සහ නුඹලගේ පාදයන් ඒකාන්තර පැතිවලට කපා හරින්නෙමි. ඉක්බිතිව මම නුඹල සියල්ලන්වම කුරුසයේ දැඬුවම දෙමි' (යැයිද කීවේය).

لَا تَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِن دُونِ خِلَافٍ ۖ ثُمَّ لَا صَلْبًا لَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٥﴾

126. 'ඉන්පසු අපි අපගේ අධිපතිවරුන් වෙත ආපසු යන්නෙමු' යි ඔවුහු පිළිතුරු දුන්නේය.

قَالُوا إِنَّمَا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٦﴾

127. තවද අපගේ **අධිපතිවරුන්ගේ සලකුණු**, අප වෙත පැමිණි විට අප ජීවා කෙරෙහි විශ්වාස කර ඇති නිසා මිස ඔබ අපගෙන් පළිනොගන්නෙහිය. අපගේ **අධිපතිවරුන්ගේ** අපහට ඉවසිලිවන්ත භාවය දෙනු. තවද අපව (**ඔබ** වෙනුවෙන්) කැපකරුවන් වී සිටියදී මරණයට පත් කරනු මැනව.

وَمَا تَنْقُمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ أَمْنًا بِآيَاتِ رَبِّنَا
لَمَّا جَاءَ شَنَاذُ رَبِّنَا أَفْرِعْ عَلَيْنَا صَبْرًا
وَتَوْفَقْنَا مُسْلِمِينَ ﴿٢٧﴾

128. 'තවද භූමියෙහි කලබල ඇති කිරීමටත් නුඹ හා නුඹගේ දෙවිවරුන් හැර දැමීමටත් නුඹ **මුසාවත්** ඔහුගේ ජනයාවත් ඉඩ හරින්නෙහිදැ?' යි **ඊර්අවුන්ගේ** ජනයාගේ ප්‍රධානිත්‍ව කිසි. 'අපි ඔවුන්ගේ පුත්‍රයින් කෲර ලෙස මරා දමන්නෙමු තවද ඔවුන්ගේ ස්ත්‍රීන්ට පිවත්වන්නට ඉඩ හරින්නෙමු. තවද නියතවශයෙන්ම අපි ඔවුන් අහිමවා සිටිමු,' යි ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය.

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ
مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
وَيَذَرُكَ وَالْآيَاتِ قَالَ سَنَقْتُلُ
أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا
فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿٢٨﴾

129. **මුසා** තම ජනයා වෙත '**අල්ලාන්ගෙන්** පිහිට පතනු, තවද ඉවසිලිවන්ත වෙනු. සැබවින්ම පොළොව **අල්ලාන්ගේය: ඔහු තම** දාසයින් අතරින් **ඔහු** කැමති අයට එය උරුමයක් වශයෙන් ලබාදෙන්නේය. තවද අවසානය **දෙවියන්** කෙරෙහි බිය ඇත්තවුන් සඳහාය' යි කීවේය.

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ
وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢٩﴾

130. 'ඔබ අප වෙතට පැමිණෙන්නට පෙරත් ඔබ අප වෙතට පැමිණි පසුත් අපි වාඩි නිංසාවලට ලක්වීමුයි ඔවුහු පිලිතුරු දුන්හ. 'නුඹලාගේ **අධිපතිවරුන්** නුඹලාගේ සතුරුව විනාශකර දමන්නට ඉතා ආසන්නය. තවද භූමියෙහි නුඹලාව පාලකයන් කරන්නේ එමගින් නුඹලා කෙසේ කටයුතු කරන්නේදැයි **ඔහු** බලනු පිණිසය' යි ඔහු කීවේය.

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا
وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ
أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ
فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

131. තවද ඔවුන් අනුශාසනා ලබාගනු පිණිස දිගු නියඟය සහ පළතුරු හිඟය මගින් අපි **ඊර්අවුන්ගේ** ජනතාවට දඩුවම් දුනිමු.

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ
تَقْفٍ مِّنَ الْغَمْرِ أَتَىٰ لَعَلَّهُمْ يَدْرَأُونَ ﴿٣١﴾

132. එහෙත් ඔවුන්ට යහපතක් පැමිණි විට 'මෙය අප සඳහා වේ' යැයි ඔවුහු කියති. තවද ඔවුන්ට අයහපතක් අත්වුවිට ඔවුහු එය **මුසා** සහ සමඟ සිටි අයවෙත අභාග්‍යයක් යැයි ආරෝපණය කරති. බලනු, නියතවශයෙන්ම ඔවුන්ගේ අභාග්‍යයට හේතුව **අල්ලාන්** වෙතය, නමුත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ අය නොදනිති.

فَإِذَا جَاءَ ثَمَرُ الْحَسَنَةِ قَالُوا إِنَّا
هٰذِهِ ۖ وَإِنْ تَصِبُّهُمْ سَيِّئَةٌ يَّطَيَّرُوا
بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ إِلَّا إِنَّمَا نَطِيرُهُمْ
عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

133. තවද 'අපව වසන කිරීම සඳහා ඔබ අප වෙත කුමන හෝ **සලකුණක්** ගෙන දැක්වුවද අපි ඔබ කෙරෙහි විශ්වාසය කරන්නන් නොවන්නෙමු'යි ඔවුහු කිහ.

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٣﴾

134. එබැවින් ඔවුන් මත කුණාටුවක්ද, පළහැටියන්ද, උකුණන්ද, මැඩියන්ද, රැඹරියද යනාදී පැහැදිලි **සලකුණු** වශයෙන් **අපි** යැව්වෙමු. එහෙත් ඔවුහු උඩඟු ලෙස හැසිරෙන. තවද පාපකාරී ජනතාවක් වූහ.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾

135. තවද දඬුවම ඔවුනට අත්වූ විට, 'එම්බල **මුහා ඔහු** ඔබ වෙත පොරොන්දු වී ඇති දේ අනුව ඔබගේ **අධිපතිගණන්ගෙන්** අප සඳහා අයදින්න. ඔබ අපගෙන් දඬුවම ඉවත් කළ හොත් නියතවශයෙන්ම අපි ඔබව විශ්වාස කරන්නෙමු. තවද අපි නියත වශයෙන්ම **ඉස්රායිල්ගේ** දරුවන්ව ඔබ සමග යවන්නෙමු'යි ඔවුහු කිහ.

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُمُوسَى اذْءُكُنَّا رَبَّكَ بِمَا عٰهَدْتَ عِنْدَكَ لَكِن كَشَفْت عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَ لَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٣٥﴾

136. එහෙත් ඔවුන් ලහාවීමට නියමිත කාල පරිච්ඡේදය වනතුරු **අපි** දඬුවම ඔවුන්ගෙන් ඉවත් කළවිට, එසැනින්! ඔවුහු තමන්ගේ පොරොන්දුව කඩ කළහ.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَى آخِلٍ هُمْ بِالْعُذُوبَةِ إِذْ هُمْ يُنْكثُونَ ﴿٣٦﴾

137. එබැවින් ඔවුන් **අපගේ සලකුණු** මුසාවක් ලෙස සැලකූ නිසාත් ඒවා ගැන නොතැකූ නිසාත් **අපි** ඔවුන්ගෙන් පළිගෙන ඔවුන්ව මුහුදෙහි ගිල්වා දැමුවෙමු.

فَانتقمنا منهم فأغرقناهم في اليمم بآئتهم كذبوا بآياتنا وكانوا عنها غفيلين ﴿٣٧﴾

138. තවද දුබලයන් ලෙස සලකනු ලැබූ ජනයාට **අප** එහි ආශිර්වාද කළ භූමියේ නැගෙනහිරට පෙදෙස් සහ එහි බස්නාහිර පෙදෙස් **අපි** උරුමකර දුන්නෙමු. තවද ඔවුන් ඉවසිලිමත් වූ බැවින් ඔබගේ **අධිපතිගණන්ගේ** අලංකාර වචනය **ඉස්රායිල්ගේ** දරුවන් වෙනුවෙන් ඉටු විය. තවද **හිරඅවුන්** සහ ඔහුගේ ජනතාව සැදූ සියල්ල මෙන්ම ඔවුන් ඉඳිකර ඇති සියල්ලද **අපි** විනාශ කර කළෙමු.

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَ تَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَ دَمَرْنَا مَا كَان يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَ قَوْمُهُ وَ مَا كَانُوا يَٰعْرِشُونَ ﴿٣٨﴾

139. තවද **අපි** **ඉස්රායිල්ගේ** දරුවන්ව මුහුදෙන් එතෙරට ගෙන ආවෙමු. තවද සිය ප්‍රතිමාවන්ට කැප කළාවූ ජන පිරිසක් වෙතට ඔවුහු පැමිණියහ. 'එම්බල **මුහා** ඔවුනට

وَ جَاءَ وَرَثَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرُ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَّعْكفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامِهِمْ

දෙව්වරුන් සිටින්නාක් මෙන් අපටත් දෙවියෙකු සලසා දෙන්නැයි ඔවුහු කිහ. 'නියතවශයෙන්ම නුඹලා අඤාන ජන පිරිසක් යැයි ඔහු කීවේය.

140. 'නියත වශයෙන්ම මොවුන් (ගත් කල), මොවුන් යෙදී සිටින සියල්ල විනාශයට පත්වන්නේය. තවද මොවුන් කරන සියල්ලක්ම නිශ්චල වන්නේය'.

141. 'ඔහු නුඹලාව සියළු ජන පිරිස්වලට ඉහලින් උසස් තත්වයකට පත්කර ඇති අතරතුර නුඹලා සඳහා **අල්ලාත්** හැරෙන්නට වෙනත් දෙවියකු මා පතන්නෙමිදැයි' ඔහු කීවේය.

142. තවද නුඹලාගේ පුත්‍රයින් ඝාතනය කරමින්, නුඹලාගේ ස්ත්‍රීන්ට පිටත් වන්නට ඉඩ හරිමින්, නුඹලාට දරුණු වධහිංසා දුන් **ඊර්අවුත්ගේ** ජනයාගෙන් අප නුඹලාව මුදවාගත් අවස්ථාව (සිහි කරනු). තවද එහි නුඹලාගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** නුඹලාට මහත්වූ පරීක්ෂණයක් විය.

143. තවද **අපි මුකාට** නිස් රැයක් පොරොන්දුව දුනිමු. තවද ඒවාට දහයකින් එක් කළෙමු. මෙලෙස ඔහුගේ **අධිපතියාණන්** මගින් නියම කළ කාලය සතලස් රැයකින් පරිපූර්ණ විය. තවද **මුකා** තම සොහොයුරා **කාරාත්** වෙත 'මා නොවූ අවස්ථාවක මාගේ ජනතාව අතර මා වෙනුවෙන් නියෝජනය කරන්න. තවද (ඔවුන්ව) මැනවින් පාලනය කරන්න. තවද කලබල ඇති කරන්නන්ගේ මාර්ගය අනුගමනය නොකරන්නැයි කීවේය.

144. තවද **අපගේ** නියමිත කාලයේ **මුකා** පැමිණි විට ඔහුගේ **අධිපතියාණන්** ඔහුට කටා කළේය, 'මාගේ **අධිපතියාණනි!** මා ඔබව දැක ගැනීමට මා හට (ඔබවම) පෙන් වන්නැයි ඔහු කීවේය. 'ඔබ මා නොදකින්නෙහි ය එහෙත් කන්ද වෙත බලන්න තවද එය තම ස්ථානයෙහි රැඳී සිටින්නේ නම් එවිට ඔබ මාව දකින්නෙහිමයැයි **ඔහු** පිළිතුරු දුන්නේය. තවද ඔහුගේ **අධිපතියාණන්** කන්ද මත තමාව දෘශ්‍යමාන කළ විට **ඔහු** එය සුනුවිසුනු කළේය. තවද **මුකා** සිහිසුන්වී බිම වැටුනේය. තවද ඔහුට

لَهُمْ ۚ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا
كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ
تَجَاهِلُونَ ﴿٣١﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِبِطِلٌ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾

قَالَ آعِزَّزَ اللّٰهُ أَبْخِيكُمْ إِلَهُهَا وَ هُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

وَ إِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۚ يَقْتُلُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۗ
وَ فِي ذُرِّيَّتِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَ وَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً ۚ
أَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنَةٍ مِّمَّاتٍ رَبِّهِ
أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَ قَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ
هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا
تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٥﴾

وَ لَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ بِمِيثَاقِنَا وَ كَلَّمَهُ
رَبُّهُ ۚ قَالَ رَبِّ ارْنِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ ۗ
قَالَ لَنْ تَرْضَىٰ لِي ۚ وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ
فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرْضَىٰ ۚ
فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا
وَ خَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ
سُبْحٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَ أَنَا أَوَّلُ

සිතිය ලැබූ කල්හි 'ඔබ පරිශුද්ධ වන්නය, මම ඔබ වෙත හැරෙන්නෙමි. තවද මම විශ්වාස කරන්නන්ගෙන් ප්‍රථමයා වන්නෙමි'යි ඔහු කිවේය.

﴿الْمُؤْمِنِينَ﴾

145. 'එම්බල මුතා' මාගේ පණිවුඩ සහා මාගේ වදනින් (ඔබගේ සමයේ) ජනතාවට ඉහලින් ඇත්තෙන්ම මම ඔබව තෝරා ගෙන ඇත්තෙමි. එබැවින් මා ඔබට දී ඇති දේ ඉහත සහා කර ගන්න. තවද කෘතඥවන්නන්ගෙන් වන්නැ'යි (දෙවියන් වහන්සේ) කීහ.

﴿قَالَ يُمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي ۖ وَبِكَلَامِي ۖ فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ﴾

146. තවද අපි ඔහු වෙනුවෙන් සියළු දේ සම්බන්ධයෙන් ඵලකයන්හි ලිච්චෙල. (එය) සියළු දෙයහි දැනමුතුකමක්ද විස්තර කරන්නක් ද විය. 'එබැවින් ඒවා දැකීමට ග්‍රහණය කරගන්න. තවද එහි වඩාත් යහපත් දේ පිලිපැදීමට ඔබගේ මිනිසුන්ට අණ කරන්න. මා ඉතා ඉක්මනින් ඔබලාට සීමාව ඉක්මවන්නගේ වාසස්ථානය පෙන්වන්නෙමි'.

﴿وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَنْبَاءِ مِنْ حُلِيِّ شَيْءٍ مِّنْ مَّوْعِظَةٍ وَتَفْصِيلًا لِّحُلِيِّ شَيْءٍ ۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ ۖ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا ۖ وَأُوْرِيكُمْ آدَارَ الْمَسْجِدِ﴾

147. අයුක්ති සහගතව පොළොවෙහි අභංකාරව හැසිරෙන අයව මාගේ සලකුණු වලින් ඉතා ඉක්මනින් මම ඉවත් කරන්නෙමි. තවද ඔවුන් සියළුම සලකුණු දුටුවත් ඔවුන් එය කෙරෙහි විශ්වාස නොකරන්නෝය. තවද ඔවුන් සෘජු මාර්ගය දුටුවත් එය (ඔවුන්ගේ) මාර්ගය සේ නොගනී. නමුත් වැරදි මාර්ගය දුටුවට එය (ඔවුන්ගේ) මාර්ගය සේ ගනී. මක් නිසාදයත් ඔවුන් අපගේ සලකුණු බොරු ලෙස සලකා ඒවා නොතැකූ නිසාය.

﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۖ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَٰةً لَّا يَأْمُرُومُنَّوَابِهَا ۖ وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۖ وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۖ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾

148. අපගේ සලකුණු සහ පරලොවෙහි හමුවීම ප්‍රතික්ෂේප කළ අයගේ ක්‍රියාවන් නිෂ්ඵල විය. ඔවුන් කළ දෙයට මිස (අන් දෙයට) ප්‍රතිඵල ඔවුන්ට ලැබීමට (බලපොරොත්තු විය) හැකිද?

﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ وَرِغَاءِ الْآخِرَةِ ۖ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ۖ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

149. තවද මුතා නොසිටි විටදී ඔහුගේ ජනතාව තමන්ගේ ආභරණවලින් වසු පැටවෙකු සැදූහ. එය තප්පුලන හඬක් නගන (අප්‍රාණික) ශරීරයක් විය. එය ඔවුන්ට කට නොකරන්නක් මෙන්ම ඔවුන්ට මඟ

﴿وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنۢ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا آلَهُ خُورًا ۖ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ﴾

නොපෙන්වන්නක් බව ඔවුහු නොදැක්කේද? ඔවුන් එය (ඇදහීම සඳහා) ගත්තේය. තවද ඔවුන් සීමාව ඉක්මවන්නන් වුවේය.

150. තවද ඔවුන් මහත් කනස්සල්ලෙන් පීඩාවට පත්වී තමන් නියතවශයෙන්ම නොමග ගොස් ඇති බව දුටු කල්හි 'අප **අධිපතිශාණි,** අපට දයාව නොදක්වා ක්ෂමාව නොදුන්නොත් සත්‍ය වශයෙන්ම අපි පරාජිතයින් වන්නෙමු' යි කිත.

151. තවද කෝපයට සහ කණස්සල්ලට පත්ව **මුසා** තම ජනතාව වෙත ආපසු පැමිණි විට ඔහු 'මගේ ස්ථානයේ මා නැතිවිට නුඹල කර ඇත්තේ ඉතා හපුරකි. නුඹලගේ **අධිපතිශාණගේ** විධානය ලැබෙනතෙක් නොසිට නුඹල තමන් වෙනුවෙන් මාර්ගයක් සාදාගැනීමට ඉක්මන් වුවේද?' අනතුරුව ඔහු එලකය බිම දමා සිය සොනොයුරාගේ හිසෙන් අල්ලා ඔහුව තමන් වෙතට ඇද ගත්තේය. ඔහු (**තාරුන්**) 'මාගේ මවගේ පුත්‍රයාණෙනි, නියත වශයෙන්ම මෙම ජනතාව මා දුර්වලයෙකු යැයි සිතා මා ඝාතනය කිරීමට සූදානම් වුවේය. එබැවින් සතුරන්ට මා හේතුකොටගෙන ප්‍රීතිවීමට ඉඩ නොහරින්න. එමෙන්ම මාව අදමිටුවන්ගේ ගණයට නොහෙලන්න' යි කීවේය.

152. 'මාගේ **අධිපතිශාණි,** මටත් මගේ සොනොයුරාටත් ක්ෂමාකර **ඔබගේ** දයාව වෙතට ඇතුල් කරනු මැනව. තවද **ඔබ** දයාව දක්වන්නගෙන් වඩාත්ම දයාව දක්වන්නා යැ' යි ඔහු (**මුසා**) කිය.

153. වසුපැටවකු (ඇදහීමට) ගත් අයට ඔවුන්ගේ **අධිපතිශාණගෙන්** මහත් කෝපයද මෙලොව පිවිතයෙහිද නින්දාවද අත්වන්නේමය. තවද මෙලෙස බොරු ගොතන්නන්ට **අපි** ප්‍රතිවිපාක දෙන්නෙමු.

154. නමුත් පාපක්‍රීයාවන් කර එයට පසුව පශ්චාත්තාප වී විශ්වාස කළ අයට, නියතවශයෙන්ම ඔබගේ **අධිපතිශාණ** මින් පසුවත් **අතිශයින්ම ක්ෂමාත්මිතය, දයාබරය.**

155. තවද **මුසාගේ** කෝපය පහව ගිය විට ඔහු එලකයන් ගත්තේය. එම

سَمِيلاً رَاتَّخَذُوا وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا ۖ قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٢﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي ۖ أَعْجَلْتُمُ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَالْقِيَ الْأَلْوَامَ ۖ وَآخِذْ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۗ قَالَ ابْنُ أُمِّ إِيَّاتِ الْقَوْمِ اسْتَضَعْفُونِي ۖ وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي ۖ فَلَا تُشْمِثُنِي بِالْآغْيَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوِي ۖ وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٣٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْجُنْدَ سَيِّئًا لَهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ ذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَأَمَّنُوا بِرَبِّكَ مِن بَعْدِهَا لَنَغْفِرَ رَجِيمَهُمْ ﴿٣٦﴾

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَىٰ الْغَضَبُ أَخَذَ

ලියවිල්ලෙහි, ඔවුන්ගේ අධිපතියාණන් කෙරෙහි බිය වන්නන්හට මග පෙන්වීමද දයාවද විය.

156. තවද මුසා අපගේ එම නියමිත මොනොත වෙනුවෙන් තම ජනයාගෙන් මිනිසුන් හැත්තෑ දෙනෙකු තෝරාගත්තේය. එහෙත් භූමිකම්පාව ඔවුන්ව වෙලාගත් විට 'මාගේ අධිපතියාණනි, ඔබ කැමති වූයේ නම් (මීට) පෙර ඔබ ඔවුන්ව විනාශ කරන්නට තිබුණි, මාවත් (සමග). අප අතර අඥාණයන් කළ දේ හේතුවෙන් ඔබ අපව විනාශ කරන්නේද?. මෙය ඔබගෙන් පිරික්සුමක් මිස නැත. මෙමගින් ඔබ කැමති අයව දුර්මාර්ථයට පත් කරන්නේය. තවද ඔබ කැමති අයට යහමග ලබා දෙන්නේය. ඔබ අපගේ ආරක්ෂකයාය: එබැවින් අපව සෂමා කරනු මැනව. තවද අපට දයාව දක්වනු මැනව. ඔබ සෂමා කරන්නන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨයා ියි ඔහු කිවේය.

157. තවද මෙලොවෙහිදීත් පරලොවෙහිදීත් අපට යහපත නියම කරනු මැනව. (පශ්චාත්තාපයෙන් යුතුව) අපි ඔබ වෙත හැරුණොමු (යැයිද ඔහු කිවේය). මා කැමති අයට මාගේ දඬුවම මම පමුණුවන්නෙමි. එහෙත් මාගේ දයාව සැම දේ කෙරෙහිම ව්‍යාප්තය. එබැවින් ධාරිමිඡ්ඨ ක්‍රියා කරන අයටත් ඤාකාත් (දුභි බද්ද) ගෙවන අයටත්, අපගේ සලකුණු කෙරෙහි විශ්වාස කරන්නන්ටත් මම එය නියම කරන්නෙමි ියි (දෙවියන්) පිලිතුරු දුන්නේය.

158. ඔවුන් වෙත ඇති තවරාත්තිද ඉන්පිලිතිද සඳහන් කරන ලද අක්ෂර දැනුම හොඳත් දුතයාණන් වන මෙම වත්තෘවරයාව අනුගමනය කරන අයට යහපත් දේ ඔහු අණ කරන අතර අයහපත් දේ ඔවුනට තහනම් කරන්නේය. තවද ඔවුනට යහපත් දේ නිතෘනුකූල කරන අතර අයහපත් දේ ඔවුනට අනිතෘනුකූල කරන්නේය. තවද ඔවුන්ගේ (පටවන ලද) බර සහ ඔවුන් මත වූ විලංගු ඔවුන්ගෙන් ඉවත් කරන්නේය. එබැවින් කවුරුන්හෝ ඔහු කෙරෙහි විශ්වාස කරමින්ද ඔහුට ගෞරව කරමින් සහ සහයෝගය දෙමින්ද ඔහුට උදව් කරමින්ද ඔහු සමග පහළ කරන ලද ආලෝකය අනුගමනය කරන්නේද ඔවුන් ම ජයග්‍රාහිකයින් වන්නෝය.

الْوَالِحِينَ وَفِي نُحُوتِهَا هُدًى وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَزْهَبُونَ ﴿٥٦﴾

وَإِخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِّمِيًّا قَاتِلِينَ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ إِتْيَائِهِمْ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۗ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۗ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿٥٧﴾

وَأَنْتَبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا أَوْلَىٰ بِمَا تَعْبُدُونَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ ۗ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۗ فَسَأَعْتَبُهَا لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ ۗ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ ۖ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۗ قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٨﴾

159. පවසන්න, 'එම්බල මිනිසුනි, සත්‍ය වශයෙන්ම මම ඔබ සියල්ලන්ටම **අල්ලාහ්** වෙතින් **දුතයෙක්** වන්නෙමි. අහස් සහ පොළොවේ රාජධානිය **ඔහු** සතුමය. **ඔහු** හැර නැගැදීමට සුදුස්සෙක් නොමැත. **ඔහු** ජීවය දෙන්නේය තවද **ඔහු** මරණයට පත් කරන්නේය. එබැවින් **අල්ලාහ්** කෙරෙහි විශ්වාස කරනු. තවද **අල්ලාහ්** සහ **ඔහුගේ** වදන් කෙරෙහි විශ්වාස කරන අතිපවිත්‍රවත් **වක්තෘවරයා** වන **ඔහුගේ දුතයාගේ** කෙරෙහි(ද විශ්වාස කරනු). තවද නුඹලා යහමග ලබනු පිණිස ඔහු අනුගමනය කරනු.

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ ۗ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

160. තවද සත්‍යයෙන් යුතුව මග පෙන්වන සහ ඔවුන් වෙනුවෙන් යුක්තිය ඉටු කරන පිටිසක් **මුතාගේ** ජනයා අතර වෙති.

وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٍ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٦٠﴾

161. තවද **අපි**, ඔවුන්ව (වෙන් වෙන්වූ) ජනයා ලෙස ගෝත්‍ර දෝලනකට බෙදුවෙමු. තවද **අපි මුතාට**, ඔහුගේ ජනතාව ඔහුගෙන් ජලය ඉල්ලූ විට 'ඔබගේ සැරයටියෙන් එම ගල මතට ගසනු'යි (පවසමින්) අනාවරණය කළෙමු. තවද එයින් දිය උල්පත් දෝළසක් පැන නැගුණේය. සැම ගෝත්‍රයම ඔවුන්ගේ පානය කරන ස්ථානය දැනගත්හ. තවද **අපි** වලකූව ඔවුන්ට ඉහලින් සෙවණක් ලෙස සැලැස්සුවෙමු. තවද **අපි** ඔවුනට "මන්ත" ද "කල්වා" ද පහළ කළෙමු: 'අපි නුඹලාට ලබා දුන් පවිත්‍ර දැයින් අනුභව කරනු'යි කීවෙමු. තවද ඔවුන් **අපට** වැරදි නොකළෝය. එහෙත් ඔවුන් තමන්ටම වැරදි කර ගත්තෝය.

وَقَطَّعْنَاهُمْ أَثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَّمًا ۗ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَمَهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ ۖ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ ۖ وَالسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۗ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦١﴾

162. තවද ඔවුන් වෙතට එය කියනු ලැබූ අවස්ථාව (සිහි කරනු). තවද 'මෙම නගරයේ වාසය කරනු. තවද එයින් නුඹලා කැමති තැනකින් අනුභව කරනු. තවද (දෙවියනි)! (පටවන ලද අපගේ) බර සැහැල්ලු කරනු මැනවැයි පවසනු. තවද නිහතමානිව දොරටුවෙන් ඇතුල් වනු, **අපි** නුඹලාගේ පවි සෂමා කරන්නෙමු. (තවද) නියතවශයෙන්ම යහකම් කරන්නන්හට **අපි** බහුලව (එල) ලබාදෙන්නෙමු'.

وَرَادُّ قَيْلٍ لَهُمْ ۖ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ ۖ وَقُولُوا حِطَّةً ۖ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا تَغْفِرُ لَكُمْ ۖ حَطِيبَاتِكُمْ ۖ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦٢﴾

163. එහෙත් ඔවුන් අතුරින් සීමාව ඉක්මවුවත්, ඔවුනට පවසන ලද දේ (එයට) වෙනස් වූ වදනකට වෙනස් කළෝය. එහෙයින් ඔවුන්ගේ වැරදි ක්‍රියාවන් හේතුවෙන් ඔවුන් වෙතට අපි අහසින් දඬුවමක් පහළ කළෙමු.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

164. තවද මුහුදු අසල පිහිටි එම නගරය ගැන ඔවුන්ගෙන් අසන්න. ඔවුන් සමත් කඩ කළවිට: ඔවුන්ගේ මත්කෂයන් සමත් දිනයේදී ඔවුන් වෙතට පැමිණි විට, (දිය) මතුපිටින් දිස්විය, එහෙත් යම් දිනක ඔවුන් සමත් නොටැක්කේද, උන් ඔවුන් වෙත නොපැමිණියේය. ඔවුන් කැරලිකාර වූ බැවින් අපි ඔවුන්ව මෙලෙස පිරික්සුවෙමු.

وَسَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْغَيْبِ كَانَتْ خَاضِرَةً أَلْبَحْرُ إِذْ يُعَادُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ جِئَتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ ۖ كَذَلِكَ ۖ نَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾

165. තවද 'අල්ලාහ්' විනාශ කරන්නට හෝ දැඩි දඬුවමකින් දඬුවම් කරන්නට හෝ සිටින ජනතාවකට නුඹලා දේශනා කරන්නේ කුමක් නිසාදැ?' යි ඔවුන් අතරවූ පිරිසක් පැවසුවිට 'නුඹලාගේ අධිපතියාණන් ඉදිරියෙහි වරදින් නිදොස් වන්නටත් (අල්ලාහ් කෙරෙහි) ඔවුන් බිය බැතිමත් වන්නටත් ඉඩ ඇතැයි ඔවුහු කිහ.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ۗ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۗ قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُم ۗ وَكَأَنَّكُمْ يَتَفَقَهُونَ ﴿٣٥﴾

166. තවද ඔවුනට දැනමුතුකම් දෙන ලද සියල්ල ඔවුන් අමතක කළ විට නපුරෙන් වැළැක්වූ අයව අපි බේරා ගත්තෙමු. තවද අපි සීමාව ඉක්මවුවත්ව දැඩි දඬුවමකට හසු කළෙමු, මන්දයත් ඔවුන් පව් කරමින් සිටියහ.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَلِيْئٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٦﴾

167. තවද ඔවුන්ට තහනම් කරනු ලැබූ දෙයට එරෙහිව ඔවුන් ගර්චයෙන් අවනත නොවූ විට 'නුඹලා නිව ටිළව් වනු'යි අපි ඔවුනට කීවෙමු.

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٣٧﴾

168. තවද පුනරුත්ථාන දිනය තෙක් ඔවුන්ට දැඩි වධහිංසා පමුණුවන්නන්ව ඔහු සත්තකින්ම ඔවුන්ට එරෙහිව එවන බව ඔබගේ අධිපතියාණන් දැන්වූ (එම) අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු). ඇත්තෙන්ම ඔබගේ අධිපතියාණන් විපාක දීමෙහි ඉතා සිසුය. තවද ඇත්තෙන්ම ඔහු ඉතා ඝෞරව්‍යවත්ය. පරම දයාබරය.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْحَقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَكَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٨﴾

169. තවද **අපි** ඔවුන්ව පොළොවෙහි (වෙන්වෙන්) ජන සමූහයන් වශයෙන් බෙදුවෙමු. ඔවුන් අතර ඇතැමෙක් ධාර්මිකයන් අය වන අතර තවද ඔවුන් අතර ඇතැමෙක් එසේ නොවෙති. තවද ඔවුන් (යහමඟ වෙතට) හැරෙනු පිණිස **අපි** ඔවුන්ව හොඳ දෙයින්ද හරක දෙයින්ද පිරික්සුවෙමු.

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِمَّنْهُمْ
الضَّالِّينَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَ
بَلَّوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَالَهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٩﴾

170. එහෙයින් **පුද්ගලය** උරුමකරගත් අයට පසුව (දුෂ්ඨ) පරම්පරාවක් පැමිණ ඇත. ඔවුන් මෙම පහත් (ලොවේ) අල්ප දේවල් අත්කරගෙන 'අපට ඝණමාව දෙනු ලබන්නේයැ'යි කියති. නමුත් ඔවුනට එවැනිම දේවල් (නැවතත්) පැමිණි විට ඒවාද ඔවුන් අත්කර ගන්නෝය. **අල්ලාත්** පිළිබඳ සත්‍ය හැර (අන් කිසිවක්) ඔවුන් නොපවසන බවට **පුද්ගලයේ** ප්‍රතිඥාව ඔවුන්ගෙන් ලබා නොගන්නා ලද්දේද? තවද ඔවුන් එහි ඇති දේ අධ්‍යයනය කර ඇත්තෝය. එහෙත් දෙවියන් කෙරෙහි බිය ඇත්තවුන්ට **පරලොවේ** වාසස්ථානය වඩා යහපත්වේ. එබැවින් නුඹල වටහා නොගන්නේ මන්ද?

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا
الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَرْضِ
وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِيهِمْ
عَرَضٌ مِثْلُهَا يَأْخُذُوهَا أَلَمْ يُؤْخَذْ
عَلَيْهِمْ مِثْلَ مَا فِي الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا
عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ وَذَرُّوا مَا فِيهِ
وَالَّذِينَ الْأَجْرَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧٠﴾

171. **පුද්ගලය** (එහි ඇතිදේ) දැඩිව අල්ලාගෙන **තමස්කාරයේ** නිරතවන්නන් ගත් කළ නියතවශයෙන්ම (එවැනි) ධාර්මිකයන් (ජන)යින්ගේ තිලිණය **අපි** විනාශ නොකරන්නෙමු.

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ
وَآقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ
الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧١﴾

172. තවද **අපි** ඔවුන්ට ඉහළින් කන්ද විශනක් සේ ඔවුන් මත නැඹුරු වීමට සැලැස්සුවෙමු. තවද ඔවුන්, වය ඔවුන් මතට වැටෙන්නේ යැයි සිතූහ. 'අප නුඹලට දුන් දේ දැඩිව අල්ලා ගනු. තවද නුඹල ආරඝ්‍යාවනු පිණිස එහි ඇති දේ සිහිපත් කරනු'යි **අපි** පැවසුවෙමු.

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ
ظِلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَّادْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَالَكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٢﴾

173. තවද ඔබගේ **අධිපතිවරුන්** **ආදම්ගේ** දරුවන්ගේ ඇකයෙන් ඔවුන්ගේ පරපුර බිහිකරවා ඔවුන්ව තමන්ගේ ජනතාවට එරෙහිව සාක්ෂිකරුවන් කර 'මම නුඹලගේ **අධිපතිවරුන්** නොවෙමිදැ'යි (පවසන) විට 'එසේය, අපි සාක්ෂි දරමු' යි ඔවුනු කියති. 'නියතවශයෙන්ම අපි මෙය නොදැන සිටියෙමු' යි පුනරුත්ථාන දිනයේ නුඹල නොකියනු පිණිස (ඔහු මෙය කරන්නේ)ය.

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ
ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى
أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٣﴾

174. නැතහොත් හුඹලා 'අතිතයේදී (දෙවියන්ට) සම-හවුල් කරුවන්ව ඇති කළේ අපගේ පියවරුන් පමණි. තවද අප (හුදෙක්) ඔවුන්ගෙන් පසු පැමිණි පරපුරකි. එබැවින් ඔබ අපව විනාශයට පත්කරන්නේ මුසාවාදීන් කළ දේ හේතුවෙන් දැ?'යි නොකියනු පිණිසය.

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ ۖ أَفَتُهْرِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٤﴾

175. තවද ඔවුන් (අප වෙත) ආපසු පැමිණෙනු පිණිසද (ඔවුන් දැනමුතුකම් ලබනු පිණිසද) අපි මේ ආකාරයෙන් අපගේ සලකුණු පැහැදිලි කරන්නෙමු.

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْرِفُونَ ﴿١٧٥﴾

176. තවද අප අපගේ සලකුණු දුන් තැනැත්තෙකුගේ වෘතාන්තය ඔවුන් වෙත කියාපාන්න. නමුත් ඔහු ඒවායෙන් බැහැරව ගියේය. එබැවින් ඡෙයිතාන් ඔහුව ලුහුබැන්නේය. තවද ඔහු † නොමග යනවුන්ගෙන් (කෙහෙක්) විය.

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرَ مِنْهَا فَآتَبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٦﴾

177. තවද අපි කරමැති වූයේනම් එම(සලකුණු ම)ගින් අප ඔහුව උසස් තත්වයකට පත්කිරීමට තිබුනි. එහෙත් ඔහු පොළොව වෙත නැඹුරු වී තමන්ගේ දුෂ්ඨ අභිලාෂය අනුගමනය කළේය. එබැවින් ඔහුගේ උදහරණය සුනඛයකුගේ උදහරණයක් බඳුය. ඔබ උග්‍ර ගලකින් ගහන බව අැකවුවත් උග්‍ර හති දමමින් දිව එල්ලාගෙන සිටියි. නොඑසේනම් ඔබ උග්‍ර හිඳැල්ලේ හැරීය විටද උග්‍ර හති දමමින් දිව එල්ලාගෙන සිටියි. අපගේ සලකුණු කෙරෙහි අවිශ්වාස කරන ජනතාවගේ තත්වය මෙය වේ. එමනිසා ඔවුන් (පාඩමක් ඉගෙන ගැනීමට) සිතනු පිණිස ඔබ මෙම (ඉතිහාසයේ වූ) සිද්ධීන් විදහා දක්වන්න.

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ ۖ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِذَا تَحَمَّلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ تَشْرَبُ مِنْهُ يَلْهَثُ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ فَاقْصُصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٧﴾

178. අපගේ සලකුණු මුසාවන් සේ සැලකූ අයගේ තත්වය ඉතා නපුරුය. තවද ඔවුන් තමන්ටම වැරදි කරගත්තේය.

سَاءَ مَثَلًا لِلْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَانفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٨﴾

179. කවරෙකුට අල්ලාහ් මග පෙන්වන්නේද ඔහුම යහමග ලද්දාය. තවද කවුරුන්ව අල්ලාහ් නොමගෙහි හැර දමන්නේද ඔවුන්ම පටාපිතයන් වන්නෝය.

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي ۖ وَمَنْ يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٧٩﴾

† බඩබලයෙන් කර්ෆාන් විවරකඩනුත් මෙහි සඳහන් වන නැතැත්තා බාඋරුවන් පුත්‍රයා බල්අම් යැයි සඳහන් කරති. ඔහුගේ ක්‍රියාවන් මෙම වාක්‍යයට ගැලපේ. නමුත් සත්‍යවශයෙන්ම මෙය නිදසුනක් වේ. එම නිසා මේ අයුරින් කවුරුන් තමන්ට පත්කර ගන්නේද ඔවුන්ට මෙම නිදසුන ගැලපේ. එනම් ඔහුම බල්අම් බවට පත්වන්නේය.

180. සැබවින්ම **අපි** මවා ඇති **පින්වරුන්ගෙන්** සහ මිනිසුන්ගෙන් බොහෝ දෙනාගේ අවසානය **තිරය** වේ! ඔවුන්ට හදවත් ඇතත් එමගින් ඔවුන් වටහා නොගනිති. ඔවුන්ට ඇස් ඇතත් එමගින් ඔවුන් නොදකිති. ඔවුන්ට කන් ඇතත් එමගින් ඔවුන් නොඅසති. ඔවුන් ගවසතුන් මෙන්ය. නොඑසේය, ඔවුන් (රටන්) වඩා නොමග ගියවුන්ය. නියතවශයෙන් ඔවුන් නොතකන්නන්ම වන්නේය.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَّهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ بِهَا ۚ وَ لَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا ۚ وَ لَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْعَقْلُونَ ﴿١٨٠﴾

181. පරිපූර්ණ ගුණාංග (සියල්ල) **අල්ලාහ්** (පමණක්) අයත්වේ. එබැවින් **ඔහු** මේවා මගින් යදින්න. **ඔහුගේ** ගුණාංගයන් පිළිබඳව දෝෂාරෝපණය කරන්නන්ව අත්හැර දමන්න. ඔවුන් කළදේ වෙනුවට ඔවුන්ට එලව්වාක දෙනු ලබනු ඇත.

وَاللَّهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِمْ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨١﴾

182. **අප** මවා ඇති අය අතර සත්‍යවාදීව, (මිනිසුන්ට) මග පෙන්වන, එමෙන්ම එමගින් සාධාරණය ඉටුකරන ජනකොටසක් වෙති.

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ ۖ وَ مِنْهُمْ يَخُذُونَ ﴿١٨٢﴾

183. තවද **අපගේ සලකුණු** ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ව, **අපි** ක්‍රමක් ක්‍රමයෙන් ඔවුන් නොදැනෙන ආකාරයට ඔවුන්ව (විනාශය කරා) ඇද දමන්නෙමු.

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٣﴾

184. තවද **මම** ඔවුන්ට කාල අවකාශයක් දෙමි. නියතවශයෙන්ම **මාගේ** සැලැස්ම ප්‍රබලය.

وَأُمِّي لَهُمْ تَنَائِفٌ كَيْفِي مَتِينٌ ﴿١٨٤﴾

185. ඔවුන්ගේ සගයාට උමතු බවක් නොමැති බව ඔවුන් නොසිතුවේද? ඔහු හුදෙක් අවවාද කරන්නෙකු පමණි.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا ۗ مَا بَصَّاحِهِمْ مِّنْ حِجَّةٍ ۗ إِن هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٥﴾

186. අහස් සහ පොළොවෙහි රාජ්‍යයන් මෙන්ම **අල්ලාහ්** විසින් මවන ලද සියළු දේ ගැන ඔවුන් නොබලන්නෝද? තවද ඔවුන් (තමන්ගේ) වාරය දැනටමත් ලංවී තිබෙයිදෝ යැයි (ඔවුන් නොදකින්නෝද)? එසේ නම් මින් පසු ඔවුන් කුමන දේ කෙරෙහි විශ්වාස කරන්නෝද?

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ۗ وَ أَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ۗ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ كَ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٦﴾

187. කවරෙකුට **අල්ලාහ්** නොමගෙහි හැර දමන්නේද, ඔහුට කිසිම මගපෙන්වන්නෙකු නොමැත. තවද ඔවුන්ව තමන්ගේ සීමාව ඉක්මවීමෙහි අයාලේ යාමට **ඔහු** ඉඩ හරින්නේය.

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ۗ وَ يَذُرُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١٨٧﴾

188. එම මොහොත පිළිබඳව 'කවදා පැමිණෙන්නේ ද?' ඔවුන් ඔබගෙන් අසන්නෝය. 'එය පිළිබඳව දැනුම ඇත්තේ මාගේ අධිපතියාණන් වෙත පමණි. එය, එයට අදාළ කාලයේ හෙළිදරව් කිරීමට ඔහුට හැර අන්කිසිවෙකුට නොහැක. එය අහස් සහ පොළොව මත බරක් වේ. එය සැනකින් මිස නුඹලා වෙත පැමිණෙන්නේ නැතැයි පවසන්න. එය පිළිබඳව ඔබ හොඳින් දන්නෙකු මෙන් ඔවුන් ඔබගෙන් අසති. එය පිළිබඳව දැනුම ඇත්තේ අල්ලාහ් වෙත පමණි. එහෙත් මිනිසුන් බොහෝ දෙනෙක් (එය) නොදනිති'යි පවසන්න.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِمُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِئُهَا إِلَّا وَفَاتُهَا إِلَّا هُوَ يُنقَلِبُ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَئِن كُنَّا نَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

189. 'අල්ලාහ්' අභිමත දේ හැර මානව යහපතක් හෝ අයහපතක් කර ගැනීමට මට ශක්තියක් නැත. තවද අදෘෂ්‍යමාන දේ පිළිබඳව මට දැනුමක් තිබුණි නම් මා වෙනුවෙන් අධික යහපතක් ඇති කර ගැනීමට මට හැකිවන්නට තිබුණි. තවද මානව කිසිදු නපුරක් අත්වන්නට ඉඩ නොතිබුණි. මම විශ්වාස කරන ජනතාවට අවවාද කරන්නෙකු මෙන්ම ගුහාරංචි ගෙන එන්නකුද පමණක් වෙමි.' යි පවසන්න.

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سَأَلْتُكَ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٩﴾

190. එකම පීචයකින් නුඹලාව මවා, තවද එමගින් එයගේ සුව පහසුව ලබාගැනීම පිණිස එයින්ම එයගේ සහකාරියද තනා ඇත්තේ ඔහුමය. ඔහු ඇයව වසාගත් කල්හි ඇය ගැබ් ගෙන සැහැල්ලු බරක් දරමින් සැරිසැරැණාය. තවද ඇය බරව වැඩුණු විට ඔවුන් දෙදෙනාම අල්ලාහ් 'ඔබ අපට නිරෝගි බිය බැතිමත් දරුවෙකු ලබාදෙන්නේ නම් නියතවශයෙන්ම අපි කෘතඥ වන්නෙමු'යි (යාවිඤා) කළහ.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا حَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِن آتَيْتَنَا صَالِحًا لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٩٠﴾

191. නමුත් ඔහු ඔවුන්ට යහපත් (දරුවෙකු) ලබාදුන්විට ඔහු ඔවුන්ට දුන් දෙයින් ඔහුට සමානයන් තබන්නෝය. නමුත් ඔවුන් (ඔහුට) සමාන තබන දෙයට වඩා අල්ලාහ් උසස්ය.

فَلَمَّا أَنبَأَهُمَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا أَنبَأَهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩١﴾

192. කිසිම මැවීමක් නොකරන මෙන්ම තමන්වම මවන ලැබුවන් වන ඔවුන්ට, ඔවුන් (ඔහුට) සමාන තබන්නේද?

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩٢﴾
وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٣﴾

193. තවද මොවුන්ට පිහිට වීමට ඔවුන්ට නොහැකි මෙන්ම ඔවුන්ට තමන්ටම පිහිටවීමටද නොහැක.

194. තවද නුඹලා ඔවුන්ව යහ මගට කැඳවුවේ නම් ඔවුන් නුඹලාව අනුගමනය නොකරන්නෝය. නුඹලා ඔවුන්ව කැඳවුවද නිශ්ශබ්දව සිටියද එය නුඹලාට සමානය.

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿٣٤﴾

195. නි ය තවගයෙන්ම, අල්ලාන් හැරෙන්නට නුඹලා කැඳවන අය නුඹලා වැනිම (හුළු) ගැත්තන් පමණි. එසේනම් ඔවුන්ව කැඳවනු, නුඹලා සත්‍යවාදී වේනම් නුඹලාට පිළිතුරු දෙනු ඇත.

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ قَادِعُوهُمْ فَلَيسْتَ حَيُّبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٥﴾

196. ඔවුන්ට ඇවිදීමට පාද තිබේද? ඇල්ලීමට දැත් තිබේද? දැකීමට ඇස් තිබේද? ඇසීමට කන් තිබේද? 'නුඹලා (දෙවියන්ට) සමාන තබන්නන්ව කැඳවනු, පසුව (නුඹලා සියල්ලන්ම) මට විරුද්ධව කුමන්ත්‍රණ කරනු. මා හට කාල අවකාශයක් නොදෙනු'යි පවසන්න.

أَلَهُمْ آدَاجِدٌ يَمْشُونَ بِهَا ۚ أَمْ لَهُمْ آيِدٌ يَبْطِشُونَ بِهَا ۚ أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا ۚ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا ۖ فَلَا تُنظِرُون ﴿٣٦﴾

197. සත්තකින්ම මෙම ග්‍රන්ථය පහළ කළ අල්ලාන් මාගේ ආරක්ෂකයාය. ඔහු ධාරමිෂ්ඨකයින්ව රැක ගන්නේය.

إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿٣٧﴾

198. තවද නුඹලා ඔහු හැර කැඳවන්නන් හට නුඹලාට පිහිට වීමට බලයක් නැති අතර ඔවුන්ට තමන්ටම පිහිටවීමටද නොහැක.

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَلِطِعُونَ بِكُمْ وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٣٨﴾

199. තවද නුඹලා ඔවුන්ව යහ මගට කැඳවුවේ නම් ඔවුන් සවන් නොදෙති. තවද ඔවුන් ඔබ දෙස බලන්නන් සේ ඔබ දකින්නේය, නමුත් ඔවුන් නොබලන්නෝය.

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا ۚ وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

200. සමාව ක්‍රියාවට නංවන්න. යහපත් දේ අණකරන්න. අඤානයින්නගෙන් ඉවත්වන්න.

خُذِ الْحَقَّ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٠﴾

201. තවද ඡෙයිතාන් වෙතින් නපුරු අදහසක් ඔබව පොලඹවන්නේ නම් එවිට අල්ලාන්ගෙන් සරණ පතන්න. නියතවගයෙන්ම ඔහු සියල්ල අසත්‍යය, සියල්ල දත්තය.

وَإِذَا يَنْزَعْتِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ قَاتِعٌ ۖ وَاللَّهُ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤١﴾

202. බිය බැතිමතුන් (ගත් කළ) ඔවුන්ට ඡෙයිතාන්ගෙන් අදහසක් ග්‍රහණය කරනවිට ඔවුනු (දෙවියන්) සිහිපත් කරති. තවද බලනු! ඔවුනු (සැමදේ නිවැරදිව) දැකීමට පටන් ගනිති.

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَا سَهُمْ طَافَ مِنَ الشَّيْطَانِ تَكَرُّوا فَإِذَا هُمْ مَبْصُرُونَ ﴿٤٢﴾

203. තවද ඔවුන්ගේ සොහොයුරන් ඔවුන්ව නිරතුරුවම වරදෙහි යොමුකරවති. තවද ඉන්පසුවත් ඔවුහු විඩාවට පත් නොවෙති.

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٣٣﴾

204. තවද ඔබ ඔවුන් වෙත **සලකුණක්** නොගෙනවිට 'ඔබ එය මවා නොපාන්නේ මක්නිසාද?' යි ඔවුහු කියති. පවසනු 'මා අනුගමනය කරන්නේ මගේ **අධිපතියාණන්** ගෙන් මාවෙත අනාවරණය කරන ලද දේ පමණි. මේවා ඔබගේ **අධිපතියාණන්ගෙන්** වන දිස්තිමත් **සලකුණු** මෙන්ම විශ්වාස කරන ජනතාවට මගපෙන්වීමක්ද වරප්‍රසාදයක්ද වේ'.

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتُمَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَيْتُم بِمَا يُؤْمِنُ الْإِبْرَاهِيمَ مِنْ رَبِّهِ إِنَّ هَذَا بِصَافِرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

205. තවද **කුර්ආනය** පාරායනය කරනු ලබන විට **නුඹලාට** දයාව දක්වනු ලබනු පිණිස එයට ඇහුම්කන් දෙනු තවද නිශ්ශබ්ද වනු.

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣٥﴾

206. තවද නිහතමානිව සහ බියගෙන් යුතුව එමෙන්ම උස් හඬින් කටා කිරීමෙන් තොරව උදේ සහ සවස් කාලයන්හිදී ඔබගේ **අධිපතියාණන්ව** ඔබගේ සිතෙහි සිහිපත් කරන්න. තවද නොසැලකිලිමත් අයගෙන් නොවන්න.

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُؤُنَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٦﴾

207. සත්තකින්ම ඔබගේ **අධිපතියාණන්ව** සමීප වන්නන්, **ඔහුට** නැමදීමෙන් අභංකාරයෙන් යුතුව නොහැරෙන්නෝය. එහෙත් ඔවුහු **ඔහුට** කිරිතිමත් කරන්නෝය. තවද **ඔහු** වෙත යටහත් පහත් වන්නෝය.

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَ لَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٣٧﴾

අල්-අන්කාල්
(නිජරාවට පසු පහළ වුවකි)

1. මහා කාරුණික වූත් පරම දයාබර වූත් අල්ලාන් ගේ නාමයෙන්

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. ඔවුන් ඔබගෙන් (යුද්ධයේදී) අත්පත් වූ දේවල් පිළිබඳව විමසති. පවසන්න, (යුද්ධයේදී) අත්පත් වූ දේවල් **අල්ලාන්** සහ **දුතයාණන්** සතුය. එබැවින් **අල්ලාන්** කෙරෙහි බිය දක්වනු. තවද නුඹලා අතර සැම දේ යුක්තියෙන් සලසාගනු. තවද නුඹලා විශ්වාසිතයින් වන්නේ නම් **අල්ලාන්ට** සහ **දුතයාණන්ට** අවනත වනු.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ، قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ، فَاتَّقُوا اللَّهَ، وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

3. **අල්ලාන්**(ගේ නාමය) සඳහන් කරනු ලබන විට කවුරුන්ගේ හඳවත් වෙවිලන්හේද ඔවුන්ම (සැබෑ) විශ්වාසිතයෝය. තවද ඔවුන් වෙත **ඔහුගේ සලකුණු** පාරායණා කරනු ලබන විට ඔවුන්ගේ විශ්වාසය වැඩි වන්නට පටන් ගන්නේය. තවද ඔවුන් සිය **අධිපතියාණන්** කෙරෙහි ඔවුන්ගේ දැඩි විශ්වාසය තබති.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّت قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

4. ඔවුන් නමස්කාරයේ නිරතවෙති. තවද **අප** ඔවුනට සපයා ඇති දෙයින් වැය කරති.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَرَزَقْنَهُمْ يُنْفِقُونَ

5. සැබෑ විශ්වාසිතයින් වන්නේ මොවුන්මය. මොවුනට මොවුන්ගේ **අධිපතියාණන්** වෙත (තත්ත්වයේ) තරාතිරමිද එලෙසම ක්ෂමාවද ගෞරවනීය පිවනෝපායද ඇත.

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا، لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

6 විශ්වාසිතයින්ගෙන් පිරිසක් පිළිකුල් කළද ඔබගේ **අධිපතියාණන්** යහපත් අරමුණකට ඔබව ඔබගේ නිවසින් පිටමං කළේ (ඔහු ඔබගේ සතුරාට එරෙහිව ඔබට පිහිට වූ හෙයින්) ය.

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ، وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ

7. සත්‍යය ප්‍රත්‍යක්ෂ වුවායින් පසු ඔවුන්ව මරණය වෙත ඇදගෙන යන්නාක් මෙන් ඔවුන් එය ඒකාන්තයෙන්ම දුටුවත් ඒ පිළිබඳව ඔවුන් ඔබ හා වාද කරති.

إِجَابًا لِّوَلِيِّكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ، كَمَا تَمَّ يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

8. එමෙන්ම දෙපක්ෂයන්ගෙන්♦ එකක්, එය නුඹලාටම යැයි **අල්ලාක්** පොරොන්දු වූ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු). තවද නුඹලා කැමති වූයේ ආයුධ වලින් තොර එකටය. එහෙත් **අල්ලාක් තම** වදන් මගින් සත්‍යය ස්ථාපිත කිරීමටත් අවිශ්වාසිතයින්ව මුලනුපුටා දැමීමටදත් අභිමත කළේය.

وَإِذْ يُعِذُّكُمُ اللَّهُ إِخْدَىٰ الظَّالِمَاتِيْنَ
 أَنَّهُمَا لَكُمْ وَتَوْذُوْنُ أَنْ غَيْرِ ذَاتِ
 الشُّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ وَيُرِيْدُ اللَّهُ
 أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعُ
 دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٨﴾

9. වරදකරුවන් එයට අකමැති වුවද, **ඔහු** සත්‍යය ස්ථාපිත කිරීමටත් අසත්‍යය නිෂ්චල කිරීමටත් (කැමති වූයේ)ය.

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ
 كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٩﴾

10. නුඹලා නුඹලාගේ **අධිපතිශාක්ෂන්ගෙන්** සහාය පැතු වීට 'එකිනෙකා පසුපස එන සුර දුතයින් දහසක් මගින් මම නුඹලාට සහාය වන්නෙමි' යි (කියමින්) **ඔහු** නුඹලාට පිලිතුරු දුන්නේය.

إِذْ تَسْتَغِيْثُوْنَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ
 لَكُمْ اٰيُّ مٰمِدِكُمْ بِاَلْفٍ مِّنَ
 الْمَلٰٓئِكَةِ مُرَدِّفِيْنَ ﴿١٠﴾

11. තවද මෙමගින් නුඹලාගේ හදවත් සැකසීම පිණිස **අල්ලාක්** මෙය ශුභාරංචියක් ලෙසම කළේය. තවද උදව් ලැබෙන්නේ **අල්ලාක්** වෙනත්ම පමණි. සත්තකින්ම **අල්ලාක් බලසම්පන්නය, පුඤාසම්පන්නය.**

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ اِلَّا بُشْرٰى وَلِتَطْمَِٔنَّ
 فِيْهِ قُلُوْبُكُمْ ۗ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ
 اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿١١﴾

12. ආරක්ෂාවේ (සලකුණක්) සේ **ඔහු** නුඹලාට නින්ද යැමට සැලැස්වූ විට, එමෙන්ම නුඹලාට වලාකුලුවලින් ජලය පහල කළේ එමගින් නුඹලාව පිරිසිදු කිරීමටද, සාතන්ගේ අපවිත්‍රය නුඹලාගෙන් ඉවත් කිරීමටද, නුඹලාගේ හදවත් ශක්තිමත් කිරීමටද (නුඹලාගේ) පාදයන් ස්ථිර කිරීමටද වේ.

إِذْ يُغَشِّبِكُمُ الْعَاسَ اٰمَنَةً ۗ وَتَنْهٰ
 يُنَزِّلْ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً
 لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ
 الشَّيْطٰنِ ۗ وَلِيُزَيِّطَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ ۗ
 يَثْبِيْتُ بِهَا الْاَقْدَامَ ﴿١٢﴾

13. ඔබගේ **අධිපතිශාක්ෂන්** සුර දුතයන් වෙත 'මා ඔබලා සමගය. එහෙයින් විශ්වාස කරන අයට ස්ථිරභාවය ලබා දෙනු. මම අවිශ්වාස කරන අයගේ හදවත් තුලට හිතිය ඇති කරන්නෙමි. (ඔවුන්ගේ) ගෙලට ඉහලින් පහර දෙනු. තවද ඔවුන්ගේ ඇතිලි තුඩුවලට පහර දෙනු'යි (පවසමින්) අනාවරණය කළ අවස්ථාව (සිහිපත් කරනු).

إِذْ يُوحِي رُبُّكَ اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اٰيُّ مَعَكُمْ
 فَتَنَّبُوْا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۗ سَأَلْتَنِيْ فِيْ
 قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا الرُّعْبَ
 فَاصْرَبُوْا فَوَقِ الْاَعْنَاقِ ۗ وَاصْرَبُوْا
 مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٣﴾

14. එය මක් නිසාද යත්, ඔවුන් **අල්ලාක්ටත්**

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآءُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ ۗ

♦ අති සන්නද්ධ මක්කම හමුදාව සහ සුළු අවි පමණක් සහිතව උතුරේ සිට මක්කම බලා යමින් සිටි තවලමද වේ.

ඔහුගේ දුතයාණන්ටත් විරුද්ධ වූ හෙයිනි. තවද කවුරුන් හෝ **අල්ලාන්ටත් ඔහුගේ දුතයාණන්ටත්** විරුද්ධ වන්නේද එවිට **අල්ලාන්** දඬුවම් දීමෙහි ඉතා දැඩිය.

مَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾

15. එය (නුඹලාගේ දඬුවම වේ) එහෙයින් එය විඳිනු. තවද අවිශ්වාසිතයින්ට **ගින්නෙහි** දඬුවම ඇති බව (දැනගනු).

ذَلِكَمُ قَدْ وُقُوهُ وَ أَنْ لِلْكَفِرِينَ
عَذَابُ النَّارِ ﴿١٥﴾

16. එම්බල විශ්වාසිතයින්! ඉඳිරියට එන අවිශ්වාස කරන අයගේ බලඇතිය හමුවූ විට, ඔවුන්ට (නුඹලාගේ) පිට නොහරවන්න.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقَيْتُمْ
الَّذِينَ كَفَرُوا رَاحِقًا فَلَا تُولُوهُمُ
الْأَدْبَارَ ﴿١٦﴾

17. තවද යුධ උපක්‍රමයක් වශයෙන් හෝ (වෙනත්) කණ්ඩායමකට එකතුවීමට හෝ හැරෙන්නට එදිනෙහි ඔවුන්ට පිට හරවන කවරෙකු හෝ වේවා ඔහු **අල්ලාන්ගේ** මහත් කෝපය ලගා කර ගනී. එමෙන්ම ඔහුගේ වාසස්ථානය නිරය වන්නේය. එය ඉතා නපුරු වාසස්ථානයක් වේ.

وَمَنْ يُولُوهُمْ يَوْمَئِذٍ يُدْرِكُهُ الْإِلَهِاتُ
لِقَاتٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِتْنَةٍ
فَكَفَّ بَاءً بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ
وَمَا لَهُ جَاهَتُهُ وَ يَسَسُ
الْمَصِيرَ ﴿١٧﴾

18. තවද නුඹලා ඔවුන්ව ඝාතනය නොකළෙහුය, එහෙත් ඔවුන්ව ඝාතනය කළේ **අල්ලාන්මය**. ඔබ විසි කළත්, විසි කළේ ඔබ නොවේ. නමුත් විසි කළේ **අල්ලාන්මය**. තවද එය **ඔහු** වෙතින් විශ්වාසිතයින් හට පරික්ෂණයකි-එනම් යහපත් පරික්ෂණයක් විය. නියත වශයෙන්ම **අල්ලාන් සියල්ල අභන්තාය සියල්ල දත්තාය**.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ
وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ
رَمَى ۗ وَ لِيُبَيِّنَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ
بَلَآءٌ حَسَنًا ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾

19. (සිදුවූයේ) එයමය. එමෙන්ම (දැනගනු) අවිශ්වාසිතයින්ගේ උපාය දුර්වල කරන්නේ **අල්ලාන්මය**.

ذَلِكَمُ وَ أَنْ اللَّهَ مُوهِنٌ
الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

20. (විශ්වාසිතයින්) නුඹලා (ජයග්‍රාහි) විනිශ්චයක් පතන්නේ නම්, සත්තකින්ම විනිශ්චය නුඹලා වෙත පැමිණ ඇත. තවද (අවිශ්වාසිතයින් වන) නුඹලා වැළකී සිටින්නේ නම් මෙය නුඹලාට වඩාත් හොඳය. තවද නුඹලා (එදිරිවාදිකමට) හැරෙන්නේ නම්, **අපිද** හැරෙන්නෙමු. තවද නුඹලාගේ පිරිස ගණනින් කොතරම් අධික වුවද එය නුඹලාට කිසිදු පළක් නොවන්නේය. තවද (දැනගනු) **අල්ලාන්** විශ්වාසිතයින් සමග සිටින්නේය.

لَإِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَ لَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۗ وَ لَإِنْ
تَعُوذُوا نَعُوذُ ۗ وَ كُنْ تُعْرِي عَنْكُمْ
فِيكُمْ شَيْئًا وَ لَوْ كَثُرَتْ ۗ وَ أَنْ اللَّهَ مَعَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

21. එමඛල විශ්වාසිතයිනි! **අල්ලාහ්ටත් ඔහුගේ දුතයාණන්ටත්** අවනත වනු, (ඔහු පවසන දෙයට) නුඹල සවන් දෙමින් සිටියදී ඔහුට පිටු නොපානු.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنهُ وَ أَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

22. තවද ඔවුන් සවන් නොදෙන නමුත් 'අපි සවන් දෙන්නෙහු'යි පවසන අය මෙන් නුඹලාද නොවනු.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَ هُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾

23. ඇත්තෙන්ම **අල්ලාහ්ගේ** දැක්මෙහි ඉතා හරක තිරිසනුන් වනුයේ, දැනීමක් නැති බිහිරින් සහ ගොළුවන් වැනි අයවලුන්ය.

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُورُ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

24. **අල්ලාහ්** ඔවුන් තුල කිසියම් යහපතක් දැකගත්තේ නම්, නියතවශයෙන්ම **ඔහු** ඔවුනට සවන් දීමට සලස්වන්නට තිබුණි. තවද (දැන්) **ඔහු** ඔවුනට සවන් දීමට සැලැස්වූයේ නම්, ඔවුහු වැළකී පිටු පාන්නෝය.

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَ لَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَ هُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

25. එමඛල විශ්වාසිතයිනි! ඔහු නුඹලට පිවස ලබාදීම සඳහා ඔහු නුඹලාව කැඳවන විට, නුඹල **අල්ලාහ්ටත්, දුතයාණන්ටත්** ප්‍රතිචාර දක්වනු. තවද **අල්ලාහ්** මිනිසාත් ඔහුගේ හඳවනත් අතරට පැමිණෙන බවත් තවද නුඹල **ඔහු** වෙතටම රැස් කරනු ලබන බවත් දැනගනු.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ وَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ وَحْدَهُ ﴿٢٥﴾

26. විපත්තියකින් ප්‍රවේසම් වනු. එය නුඹල අතරෙහි වරද කළවුන් හට පමණක් විශේෂයෙන් පහර දෙන්නක් නොවන්නේය. එමෙන්ම **අල්ලාහ්** දඩුවම් දීමෙහි ඉතා දැඩි බවද දැනගනු.

وَ اتَّقُوا فَتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٦﴾

27. තවද, නුඹල) ස්වල්පයක්ව සිටියදීත්, පොළොවෙහි දඬලයින් ලෙස සලකනු ලැබූ විටදීත්, මිනිසුන් නුඹලාව පැහැර ගනිය යන බියෙන් සිටියදීත්, නුඹල කෘතඥවනු පිණිස, **ඔහු** නුඹලට වාසස්ථානය දී, **ඔහුගේ** උදව්වෙන් නුඹලාව ශක්තිමත් කර, **ඔහු** නුඹලට පිවිණිපාය සැපයූ (අවස්ථාව) සිහිපත් කරනු.

وَ اذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ وَ خَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَ آيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَ رَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٧﴾

28. එමඛල විශ්වාසිතයිනි! නුඹල **අල්ලාහ්ටද දුතයාණන්ටද** විශ්වාස ලේඛි නොකරනු. නැතහොත් නුඹල දැනුවත්වම, නුඹලමත විශ්වාසයෙන් පවරා ඇති දැර (නිතරම) විශ්වාස ලේඛි කරන්නෙහුය.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ وَ تَخُونُوا أَمْنَكُمْ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

29. තවද නුඹලාගේ වස්තූන්ද නුඹලාගේ දරුවන්ද හුදු පිරික්සුමක් බවත් **අල්ලාන්** වෙත ඉමහත් වූ තිලිණ ඇති බවත් දැනගනු.

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا آمَاكُمُ وَأَوْلَادُكُمْ فَشَنَّاهُ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. එමඛල විශ්වාසිතයීනි! නුඹලා **අල්ලාන්** කෙරෙහි බිය දක්වන්නේ නම්, ඔහු නුඹලාට විශිෂ්ටත්වයක් ලබා දෙන්නේය. එමෙන්ම නුඹලාගේ අයහපත් නුඹලාගෙන් ඉවත් කර නුඹලාට ඝෞමාව දෙන්නේය. එමෙන්ම **අල්ලාන්** ඉමහත් තනාගැනීමයි.

بِأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

31. තවද අවිශ්වාසිතයින් ඔබව සිරිභාරයට ගැනීමට හෝ ඔබව ඝාතනය කිරීමට හෝ ඔබව නෙරපා දැමීමට ඔබට එරෙහිව කුමන්ත්‍රණය කල (අවස්ථාව සිහිපත් කරන්න.) තවද ඔවුන් සැලැස්සුම් කළෝය. **අල්ලාන්(ද)** සැලැස්සුම් කළේය. තවද සැලැස්සුම් කරන්නන්ගෙන් **අල්ලාන් ශ්‍රේෂ්ඨයාය.**

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُغْرِبُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَا كِرِينَ ﴿٣١﴾

32. එමෙන්ම ඔවුන් වෙත **අපගේ** වදන් පාචායණය කරනු ලැබූ විට, ඔවුහු 'අපි අසා ඇත්තෙමු. අපි කැමැති වූයේ නම් ඇත්තෙන්ම, මෙවැනිම දේ අපටත් කිව හැකිය. මෙය (නුදෙක්ම) පැරැන්නන්ගේ කතන්දර මිස අන් කිසිවක් නොවේ' යි කියති.

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٢﴾

33. තවද 'ඔ **අල්ලාන්!** ඇත්තෙන්ම මෙය ඔබ වෙතින්ම වූ සත්‍යය වේ නම්, ඔබ අප මත අහසින් ගල් වස්සන්නට සලස්වනු, නැතහොත් අප වෙත වේදනාකාරී දැඩුවමක් ගෙන එනු' යි ඔවුන් පැවසූ විට (අවස්ථාව සිහි කරනු.)

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ آلِيمٍ ﴿٣٣﴾

34. එහෙත් ඔබ ඔවුන් අතරෙහි සිටින අවස්ථාවෙහි **අල්ලාන්** ඔවුනට දැඩුවම නොකරන්නේය. තවද ඔවුන් සමාව අයැදීමින් සිටින අවස්ථාවේදීද, **අල්ලාන්** ඔවුනට දැඩුවම නොකරන්නේය.

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٤﴾

35. තවද ඔවුන් එහි (සැබෑ) භාරකරුවන්ව නොසිටියදී ඔවුන් ශුද්ධ වූ නැමැදුම් ස්ථානයෙන් (මිනිසුන්ව) වලක්වන විට, **අල්ලාන්** ඔවුනට දැඩුවම නොදී සිටීමට (දැනී) ඔවුන් වෙත කුමන හේතුවක් තිබේද? එහි (සැබෑ) භාරකරුවන් බියබැතිමත් අය පමණක් වෙති. එහෙත් ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් නොදන්නේය.

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاءُ هَٰؤُلَاءِ الْمُتَقِفُونَ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

36. තවද (ශුද්ධ) **නිවසෙහි** ඔවුන්ගේ නැංවුණු නම්, සියුරු සන් හා අත්පොළසන් දීම හැරෙන්නට අන් කිසිවක් නැත. 'එබැවින් භූමලා අවිශ්වාස කළ හෙයින් දැඬුවම් විඳිනු'.

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً، فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. නියතවශයෙන්ම අවිශ්වාසිත අය තමන්ගේ ධනය **අල්ලාන්ගේ** මාරියෙන් (ජනතාව) හරවනු පිණිස වැය කරති. ඔවුහු නියතවශයෙන්ම වය වැයකරමින් සිටින්නෝය. පසුව (ඔවුන්ගේ අන්ත පරාජයට) එහි ප්‍රතිඵලය වනුයේ ඔවුන්ට දුක සහ ශෝකය මිස අන් කිසිවක් නොවේ. පසුවද ඔවුන් (සියළු අතින්) පරාජයට පත් කරනු ලබන්නෝය. තවද, අවිශ්වාසිතයින් **තිරය** වෙත එක් රැස් කරනු ලබන්නෝය.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٧﴾

38. මෙය **අල්ලාන්**, අපවිත්‍රය පවිත්‍රයෙන් වෙන්කිරීමටත් අපවිත්‍රය එකක් මත එකක් තබා, ඒවා එකට ගොඩ ගසා, පසුව ඒවා **තිරයෙහි** ඇද දැමීමටය. ඇත්තෙන්ම පාඩු විඳින්නන් මොවුන්මය.

لِيَمَيِّزَ اللَّهُ الْبَيِّنَاتِ مِنَ الظَّالِمَاتِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَاتِ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. අවිශ්වාසිත අය වෙත පවසන්න, 'ඔවුන් වැළකී සිටියහොත් පෙර ඉකුත්වූ දේ වෙනුවෙන් ඔවුන්ට ක්‍ෂමාව දෙනු ලබන්නේය. තවද, ඔවුන් (ඒවෙතට) ආපසු හැරෙන්නේ නම් එවිට සත්තකින්ම පෙර ජනතාවගේ ක්‍රියාපටිපාටිය ඔවුන්ට පෙර සිදුවී හමාරය.'

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

40. එමෙන්ම හිංසා පිඩාව නැතිවී ධර්මය මුළුමනින්ම **අල්ලාන්ට** වන තුරු ඔවුන් සමඟ සටන් වඳිනු. එහෙත් ඔවුන් වැළකී සිටියහොත්, එවිට නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන්** ඔවුන් කරන දේ ගැන **සුපරීක්ෂාකාරීය**.

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلَّهُ لِلَّهِ فَإِنِ اتْتَمَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

41. තවද ඔවුන් ආපසු හැරී යන්නේ නම් එවිට **අල්ලාන්** භූමලාගේ **ආරක්ෂකයා** බව දැනගනු. (ඔහු) කෙතරම් විශිෂ්ට **ආරක්ෂකයා** මෙන්ම කෙතරම් විශිෂ්ට **උදව්කරුවා** වන්නේද!

وَإِن تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلِكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤١﴾

10 කොටස

42. තවද නුඹලා **අල්ලාක්** කෙරෙහිද, කට දෙපිරිසක් හමුවූ දිනයේ එනම් **විනිශ්චය** දිනයේ **අපයේ** දාසයා වෙත අප පහළ කළ දේ කෙරෙහිද, විශ්වාස කරන්නේ නම් නුඹලා (යුද්ධයේදී) අත්පත්වූ යම්දෙකක් ගත්තේද, ඉන් පහෙන් එකක් **අල්ලාත්වද, දහගණන්වද,** කි වටු ඥාතින්වද, අනාවයින්වද, අවශ්‍යතාවයෙන් පෙළෙන්නන්වද, මගින්වද, අයත් බව දැනගනු. තවද **අල්ලාක්** සියළු දේ කිරීමට බලය ඇත්තය.

43. නුඹලා (නිමිතයට) සම්ප ඉවුරෙහිද, ඔවුන් ඇත ඉවුරෙහිද සිට, තවලම නුඹලාට පහලින්ද වූවිට, (එම අවස්ථාව සිහිපත් කරන්න). තවද (යුධවදින්නාවූ) නුඹලා (දෙපිරිසට) ගැටුමට වේලාවක් තිරණය කිරීමට සිදුවූනම්, (නුඹලාගේම වාසියට හරවාගැනීමට) වේලාවක් පිළිබඳව නුඹලා වෙනස්වූ අදහස් දරන්නට ඉඩ තිබුණි. නමුත් **අල්ලාක්** අභිමත කළාවූ දේම ඉටුකිරීමට එය එසේ සිදුවිය, පැහැදිලි සාධකයෙන් විනාශ වන්නට තිත්ද කරනු ලැබුවන් විනාශවීමටත්, පැහැදිලි සාධකයේ ගත්තියෙන් නොනැසී පිවත්වෙන්නට වරම් ලැබෙන අය නොනැසී පිවත්වීමටත් පෙරසේම ඉරණම වී තිබුණි. තවද නියත වශයෙන්ම **අල්ලාක් සියල්ල අත්තාය. සියල්ල දත්තාය.**

44. **අල්ලාක්** ඔබට ඔවුන්ව සුළු (පිරිසක්) බව සිහිනෙන් පෙන්වූවිට (එම අවස්ථාව සිහිකරන්න). තවද ඔවුන්ව විශාල (පිරිසක්) බව **ඔහු** ඔබට පෙන්වූයේ නම් නුඹලා නියතවශයෙන්ම අධෛර්‍යයමත් වනු ඇත. තවද එම කාරණය පිළිබඳව එකිනෙකා අතර මතභේද ඇති කරගනු ඇත. එහෙත් **අල්ලාක්** (නුඹලාව) ආරක්ෂා කළේය. නියතවශයෙන්ම (නුඹලාගේ) සිත් තුල ඇතිදේ පිළිබඳව **ඔහුට** සම්පූර්ණ දැනුමක් ඇත.

45. තවද **අල්ලාක්** අභිමත කළාවූ දේ ඉටුකිරීම සඳහා නුඹලාගේ සංග්‍රාම අවස්ථාවේදී නුඹලාගේ ඇස්වලට ඔවුන්ව සුළු (පිරිසක්) ලෙස **ඔහු** නුඹලාට පෙන්වන්නටත්, ඔවුන්ගේ ඇස්වලට නුඹලාවද සුළු (පිරිසක්) ලෙස පෙන්වන්නටත් සැලැස්වූ විට (එම අවස්ථාව සිහිපත් කරන්න). තවද (අවසන් තිත්දව සඳහා) සියළු කටයුතු **අල්ලාක්** වෙත යොමු කරනු ලබන්නේය.

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ حُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَ لِلَّذِي الْقُرْبَىٰ وَ الْيَتَامَىٰ وَ الْمَسْكِينِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ ۗ إِن كُنْتُمْ أَمْنْتُمْ بِاللَّهِ وَ مَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعِ ۗ وَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٢﴾

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَ هُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَ الرِّكَبَ اسْقَلَ مِنْكُمْ ۗ وَ لَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِأَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيْعَدِ ۗ وَ لَكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَ يُحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ ۗ وَ إِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَا مَكَ قَلِيلًا وَ كَوُ أَرْكَهُمُ كَثِيرًا لَّفَقَلْتُمْ وَ لَنَنَّا زَعْنُكُمْ فِي الْأَمْرِ وَ لَكِنَّ اللَّهُ سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٢﴾

وَ إِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّفَقَيْتُمْ فِي آعِينِكُمْ قَلِيلًا وَ يُقَلِّلُكُمْ فِي آعِينِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَ إِنَّا لَنَرَىٰ اللَّهُ تَرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢٥﴾

46. එමඛල විශ්වාසිතයිනි! නුඹල යුධ සේනාවක් හා ගැටෙන විට දැඩිව සිටිනු. තවද නුඹල ජයග්‍රහණය කරනු පිණිස **අල්ලාත්ව** බෙහෙවින්ම සිහිපත් කරනු.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

47. තවද, **අල්ලාත්වද ඔහුගේ දුතයාද** අවනත වනු. තවද එකිනෙකා අතර මතභේද ඇතිකර නොගනු. එසේ වුවනම් නුඹල අධෛර්යයට පත්වී නුඹලගේ බලය (නුඹලාගෙන්) ගිලිහී යනු ඇත. තවද, ඉවසිලිමත් වනු. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාත්** ඉවසිලි වන්තයින් සමඟය.

وَاطِيعُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٣٧﴾

48. තවද (තමන්ගේ ක්‍රියාවන් ගැන) ආත්ම වර්ණනා කිරීම පිණිසද මිනිසුන්ට ප්‍රදර්ශනය කිරීම පිණිසද **අල්ලාත්ගේ** මාර්ගයෙන් (මිනිසුන්ව) වළක්වාලනු පිණිසද තම නිවෙස් වලින් පිටත්වුවන් මෙන් නුඹල නොවනු. තවද **අල්ලාත්** ඔවුන් කරන සියලු දේ ග්‍රහණය කරන්නේය.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُجِيبٌ ﴿٣٨﴾

49. තවද ඡෙයිතාන් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් ඔවුන්ට අලංකාර කොට දක්වමින්, 'අදදින මිනිසුන්ගෙන් කිසිවෙකුටත් නුඹලව අහිබවා යා නොහැක. මා නුඹලාගේ ආරක්ෂකයායැ'යි කියූ අවස්ථාව (සිහි කරනු). නමුත් යුද්ධ සේනා දෙක මුහුණට මුහුණලා හමුවුවිටදී, ඔහු තම පා විලඹින් හැරී ඇත්තෙන්නම මම නුඹලාගෙන් නිදහස් වෙමි. 'ඇත්තෙන්ම නුඹල නොදකින දේ මම දකිමි. ඇත්තෙන්ම මම **අල්ලාත්ව** බියවෙමි. තවද **අල්ලාත්** දඬුවම් දීමෙහි දැඩියැ'යි කිවේය.

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاءَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَ آيَاتِ الْفِتَنِ تَضَحَّى عَلَى عَقْبَيْهِ وَ قَالَ إِنِّي بِرَبِّي مُشْكِرٌ ﴿٣٩﴾

50. වංචනිකයින් සහ කවුරුන්ගේ හදවත්හි ලෙඩ ඇත්තේද ඔවුන්, 'ඔවුන්ගේ ආගම මොවුන්ව මුල මුළුකර ඇතැ'යි කියූ අවස්ථාව (සිහි කරනු). තවද **අල්ලාත්** කෙරෙහි කවුරුන් හෝ විශ්වාස තබන්නේද එවිට නියතවශයෙන්ම **අල්ලාත්**, **බලශම්පත්නය**, **ප්‍රභූ සම්පත්නය**.

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّهُمْ هَؤُلَاءِ وَايُنُهُمْ وَمَنْ يَتَّبِعْهُمْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

51. තවද, 'දැවෙන දඬුවම විඳිනු'(යි පවසමින්) සුරදුතයින් අවිශ්වාස කරන අයගේ මුහුණු වලට සහ ඔවුන්ගේ පිටුපසට පහර දෙමින්, ඔවුන්ගේ ආත්මයන් ඔවුන්ගෙන් අත්පත් කරගෙන යන විට ඔබට දැක ගත හැක්කේ නම්!

وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةَ يَصْرِفُونَ وُجُوهَهُمْ وَ ادْبَارَهُمْ وَ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٤١﴾

52. එය මක්නිසාදයත් නුඹලාගේ අත් (තමන්ට) පෙර යවා ඇති දේ (හේතුකොට ගෙන)ය. තවද **අල්ලාත් (තම)** දාසයින්ට කිසිසේත්ම අසාධාරණ නොකරන්නේ යැයි දැනගනු.

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَّ اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلّٰمٍ لِّلْعٰبِدِۙ ﴿٥٢﴾

53. (ඔවුන්ගේ තත්ත්වය) **ගිර්අවුන්ගේ** ජනයාගේ සහ ඔවුන්ට පෙර සිටියවුන්ගේ තත්ත්වයට සමානය. **අල්ලාත්ගේ සලකුණු** කෙරෙහි ඔවුහු අවිශ්වාස කළහ. එබැවින් **අල්ලාත්** ඔවුන්ගේ පාපයන් හේතුවෙන් ඔවුන්ට දඬුවම් කළේය. නියතවශයෙන්ම, **අල්ලාත් යක්තියම්පන්නය.** (තවද) දඬුවම් දීමෙහි ඉතා දැඩිය.

كَذٰلِكَ اِلٰلِ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدٌ اَلْعِقَابِ ﴿٥٣﴾

54. මෙයට හේතුව වන්නේ ඔවුන් තම තමන්ගේ තත්ත්වයන් වෙනස් කරගන්නා තුරු **අල්ලාත්** කිසිසේත් **ඔහු** ජනතාව කෙරෙහි පිරිනැමු අනුග්‍රහය වෙනස් නොකරන බැවිනි. තවද (දැනගනු) **අල්ලාත් සියල්ල අයත්තය, සියල්ල දත්තය.**

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۗ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٤﴾

55. (ඔවුන්ගේ තත්ත්වය) **ගිර්අවුන්ගේ** ජනයාගේ සහ ඔවුන්ට පෙර සිටියවුන්ගේ තත්ත්වයට සමානය. ඔවුන්ගේ **අධිපතියාණන්ගේ සලකුණු** ඔවුහු ප්‍රතික්ෂේප කළහ. එබැවින් **අපි** ඔවුන්ගේ පාපයන් හේතුවෙන් ඔවුන්ට විනාශ කළෙමු. තවද, **අපි ගිර්අවුන්ගේ** ජනතාව ගිල්වූයෙමු. ඔවුහු සියළුදෙනාම වරදකරුවන්ව සිටියහ.

كَذٰلِكَ اِلٰلِ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَذَّبُوْا بِآيٰتِ رَبِّهِمْ ۗ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ ۗ وَاَعْرَقْنَا اِلِ فِرْعَوْنَ ۗ وَكُلُّ كٰنُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿٥٥﴾

56. ඇත්තෙන්ම **අල්ලාත්ගේ** දැක්මෙහි ඉතා නරක මැවීම් වනුයේ, අකෘතඥවන අයවලුන්ය. එබැවින් ඔවුහු විශ්වාස නොකරන්නෝය.

اِنَّ شَرَّ الدّٰوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. ඔබ කවුරුන් හෝ සමග ගිවිසුමක් ඇති කරගන්නේද එවිට ඔවුහු සැමවිටම තමන්ගේ ගිවිසුම කඩකරන්නෝය. තවද ඔවුහු **දෙවියන්** කෙරෙහි බිය නොදක්වති.

الَّذِيْنَ عٰهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِيْ كُلِّ مَرَّةٍ ۗ وَهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. එබැවින් ඔබ ඔවුන් සමග සටනෙහි ගැටුනේ නම් ඔවුන්ට දැනමුතුකම් ලබනු පිණිස ඔවුන් සමග ඔවුන්ගේ පිටුපසෙහි සිටින්නන්ව (පලවාහැරීමකින්) බිය වද්දවන්න.

فَاِمَّا تَشَقَّفْتَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَارِدُوْهُمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكَرُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. තවද, යම් ජන සමූහයකින් ලෝකී වීමක් වියහැකි යැයි ඔබට බියක් ඇතිවන්නේ නම් (ඔවුන්ගේ ගිවිසුම) ඒනා සමාන ලෙස ඔවුන් වෙත හැරදීමෙන් නියතවශයෙන්ම ලෝකිකම් කරන්නන්ව **අල්ලාත්** ප්‍රිය නොකරයි.

وَأَمَّا تَخَأَّفَنَّ مِنَ تَوْجِيعَاتِهِ فَاْتِئِدْ
إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ؕ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْخَائِرِينَ ﴿٥٩﴾

60. තවද අවිශ්වාසිතයින් වන ඔවුන් අභිබවා ගොස් ඇතැයි නොසිතිය යුතුය. නියතවශයෙන්ම ඔවුන්ට (දෙවියන්ගේ අරමුණ) නිෂ්චල කළ නොහැක.

وَلَا يَخْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبْقُوا
إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٦٠﴾

61. තවද, නුඹලාට හැකි පමණින් (සන්නද්ධ) සේනාවද දේශ සීමාවේ අශ්වාචෝභක මුර කණ්ඩායමද ඔවුන් සඳහා සුදානම් කරගනු. නුඹලා එමගින් **අල්ලාත්ගේ** සතුරාවද නුඹලාගේ සතුරාවද බිය ගන්වනු. තවද මොවුන් හැර වෙනත් අයද සිටිති. නුඹලා ඔවුන්ව නොදන්නෙහුය (නමුත්) **අල්ලාත්** ඔවුන්ව දනි. තවද **අල්ලාත්ගේ** මාගීයෙහි කුමන හෝ දෙයක් නුඹලා වැය කරන්නේද එයට සම්පූර්ණයෙන් නුඹලාට ආපසු ගෙවනු ලබන්නේය. තවද නුඹලාට අසාධාරණයක් කරනු නොලබන්නේය.

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ
مِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ
اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ
دُونِهِمْ ؕ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ
يَعْلَمُهُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ
كُلَّمَا تَزَلَّمْتُمْ

62. තවද, ඔවුන් සාමය දෙසට නැඹුරුවන්නේ නම් ඔබද ඒ දෙසටම නැඹුරුවන්න. තවද **අල්ලාත්** කෙරෙහි ඔබගේ විශ්වාසය තබන්න. නියතවශයෙන්ම **ඔහු සියල්ල අසන්නාය. සියල්ල දන්නාය.**

وَأَنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ
تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ؕ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾

63. තවද, ඔවුන් ඔබව මුළාකරන්නට අදහස කරන්නේ නම් නියතවශයෙන්ම ඔබට **අල්ලාත්** ප්‍රමාණවත්ය. **සිය** උපකාරයෙන් සහ විශ්වාසිතයින් මගින් ඔබව ශක්තිමත් කළේ **ඔහුමය.**

وَأِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ
حَسْبَكَ اللَّهُ ؕ هُوَ الَّذِي آتَاكَ
بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

64. තවද ඔවුන්ගේ හදවත් අතර සෙනෙහස ඇතිකළේ **ඔහුය.** පොළොවෙහි ඇති සියළු දේ ඔබ වැය කළද ඔවුන්ගේ හදවත් අතර සෙනෙහස ඇතිකරන්නට ඔබට නුපුළුවන. එහෙත් ඔවුන් අතර සෙනෙහස ඇතිකළේ **අල්ලාත්ය.** නියතවශයෙන්ම **ඔහු බලසම්පන්නය, ප්‍රදාසම්පන්නය.**

وَالْفَبَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ
قُلُوبِهِمْ ؕ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ
إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٤﴾

65. **ඔ වක්තාවරයාණනි!** ඔබටත්, ඔබව අනුගමනය කරන විශ්වාසිතයින්ටත් **අල්ලාත්** ප්‍රමාණවත්ය.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبَكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
فَرِحَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٥﴾

66. ඔ **වක්තෘවරයාණෙනි!** විශ්වාසිතයින්ව සටනට උනන්දු කරවන්න. නුඹලා අතුරින් ස්ථිරසාරවන්න විසිදෙනෙකු සිටිත් නම් ඔවුන් දෙසිය දෙනෙකු අභිබවා යනු ඇත. තවද නුඹලා අතුරින් සියදෙනෙකු සිටින්නම් ඔවුන් අවිශ්වාසිතයින් දහසක් අභිබවා යනු ඇත. මන්ද ඔවුහු වටහා නොගන්නා ජන පිරිසක් වන බැවිනි.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۗ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ ۚ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

67. දැනට **අල්ලාහ්** නුඹලාගෙන් (උසුලන) බර සැහැල්ලු කර ඇත. තවමත් නුඹලා තුළ දුෂ්ඨකම් තිබෙන බව **ඔහු** දන්නෙහිය. එබැවින් නුඹලා අතුරින් ස්ථිරසාරවන්න සියදෙනෙකු සිටිත් නම් ඔවුන් දෙසිය දෙනෙකු අභිබවා යනු ඇත. තවද නුඹලා අතුරින් දහසක් සිටින්නම් ඔවුන් **අල්ලාහ්ගේ** විධානයෙන් දෙදහසක් අභිබවා යනු ඇත. තවද **අල්ලාහ්** ස්ථිරසාරවන්නයින් සමඟය.

أَلَنْ حَقَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا، فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٧﴾

68. භූමියෙහි නිරන්තර සටනක යෙදෙනතුරු සිරකරුවන් තබාගැනීම **වක්තෘවරයෙකුට** නොහොබිය. නුඹලා ලෝකික ප්‍රයෝජනයන්ට කැමති වන්නෙහුය. එහෙත් (නුඹලාට) **අල්ලාහ්** කැමැති වන්නේ **මතුලොවය. අල්ලාහ් බලසම්පන්නය, ප්‍රඥාසම්පන්නය.**

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَشْرَىٰ حَتَّىٰ يُنْخَنَ فِي الْأَرْضِ مُرِيدًا وَلَا عَرَضًا ۗ ذَٰلِكَ أَنَّهُ يَمُرُّ بِالْآخِرَةِ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. **අල්ලාහ්** වෙතින් නියමයක් නොතිබෙන්නට නුඹලා පෙර කළ දේ (සම්බන්ධයෙන්) නියතවශයෙන්ම නුඹලාට මහත් විපත්තියක් හසුවන්නට තිබුණි.

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا آخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٩﴾

70. එබැවින් නුඹලා (සුද්ධයෙහි) දිනාගත් නිත්‍යනුකූල සහ යහපත් දේ අනුභව කරනු. එමෙන්ම **අල්ලාහ්** කෙරෙහි බිය දක්වනු. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ් අභියයින්ම සමාවන්නය, දායාතූකම්පිතය.**

فَكُونُوا مِمَّا عَزَمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبَاتٍ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾

71. ඔ **වක්තෘවරයාණෙනි!** ඔබ අතෙහි (සිරසාරයෙහි) සිටින සිරකරුවන්ට මෙසේ පවසන්න. 'නුඹලාගේ හදවත් තුළ යම් යහපතක් **අල්ලාහ්** දකින්නේ නම් නුඹලාගෙන් ලබාගත් දෙයට වඩා ඉතා හොඳ දෙයක් **ඔහු** නුඹලාට දෙන්නේය. තවද නුඹලාට සමාව දෙන්නේය. තවද **අල්ලාහ් අභියයින් සමාවන්නය, දායාතූකම්පිතය.**

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَشْرَىٰ إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧١﴾

72. තවද ඔවුන් ඔබගේ විශ්වාසය කඩ කරන්නේ නම් ඔවුන් මීට පෙර **අල්ලාහ්ගේ** විශ්වාසයද කඩ කර ඇත. එබැවින් **ඔහු** ඔවුන්ව බෙලහිනත්වයට පමුණුවේය. **අල්ලාහ් සියල්ල දත්තාය. ප්‍රඥාමපන්නය.**

وَأَن يُرِيدُوا خِيَابَ تَابُتْكَ فَتَدْحَاكُوا
 اللَّهُ مِنْ قَبْلِ فَاْمَكَنَّ مِنْهُمْ وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧٢﴾

73. නියතවශයෙන්ම විශ්වාස කොට සංක්‍රමණය (**තිජ්රත්**) කර තම දේපල හා තම දිවියෙන් **අල්ලාහ්** වෙනුවෙන් මහත් පරිශ්‍රම දැරූ අයද එමෙන්ම ඔවුනට සෙවණ ලබාදී උපකාර කළ අයද සැබැවින්ම අනෙත්නෑ මිතුරන් වෙති. එහෙත් විශ්වාස කොට සංක්‍රමණය (**තිජ්රත්**) නොකළ අය ගත්කළ ඔවුන් සංක්‍රමණය (**තිජ්රත්**) කරන තෙක් ඔවුන්ගේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් නුඹලාට කිසි වගකීමක් නැත. එහෙත් ඔවුන් ධර්මය සම්බන්ධව (කරුණාවලදී) නුඹලාගෙන් උපකාරයක් ඉල්ලා සිටියහොත්, නුඹලා-නුඹලා සමග ගිවිසුමක් ඇති කරගෙන සිටින ජනතාවට විරුද්ධව හැර, ඔවුනට උපකාර කිරීම නුඹලාගේ යුතුකම වේ. තවද නුඹලා කරනදේ **අල්ලාහ්** දකින්නෙහිස.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْوُوا وَتَصَرَّوْا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّنْ وَلَا يَتَّبِعُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۗ وَالَّذِينَ اسْتَنَصَرُوا كُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٣﴾

74. තවද අවිශ්වාස කරන අය ඔවුන් එකිනෙකාගේ මිතුරන් වෙති. නුඹලා (නුඹලාට ඉගැන් වූ දේ) නොකළහොත් පොළොවෙහි ආරවුල් සහ මහත් කෝලාහල ඇති වේ.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَتَّقَوْهُ تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَنَسَاءٌ كَبِيرَةٌ ﴿٧٤﴾

75. තවද විශ්වාස කොට සංක්‍රමණය (**තිජ්රත්**) කර **අල්ලාහ්** වෙනුවෙන් මහත් පරිශ්‍රම දැරූ අය සහ ඔවුනට සෙවණ ලබාදී උපකාර කළ අය යන මොවුන්ම සැබැවින් සත්‍ය විශ්වාසිතයින්ය. ඔවුන්ට ඝෂ්මාවද ගෞරවනීය ජීවනෝපායද ඇත.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْوُوا وَتَصَرَّوْا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٥﴾

76. තවද ඉන්පසු විශ්වාස කොට සංක්‍රමණය (**තිජ්රත්**) කර නුඹලා සමග එකතුවී (**අල්ලාහ්** වෙනුවෙන් මහත් පරිශ්‍රම දැරූ) මොවුන් නුඹලාගෙන්ම අය වන්නෝය. **අල්ලාහ්ගේ ගුත්වයෙහි** ලේ ඥාතින් (ගත්කල) ඔවුන් එකිනෙකාට වඩාත් සමීප අය වෙති. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ්** සියළු දේ මැනවින් දන්නෙහිස.

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۗ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

අත්-තව්බා
(නිජරාවට පසු පහළ වුවකි)

1. (මෙය වනාහි) දෙවියන්ට සමාන තබන්නන්ගෙන් නුඹලා ගිවිසුම් ඇතිකරගත් අයගෙන් (සියළු බැඳීම් වලින් සම්පූර්ණයෙන්ම) නිදහස් වන බව **අල්ලාත්ගෙන්ද ඔහුගේ දුතයාගෙන්ද** වන ප්‍රකාශයකි.

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ
عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

2. එබැවින් සිව් මසක් භූමියෙහි සැරිසරනු. තවද, **අල්ලාත්** (ගේ සැලසුම්) නුඹලාට පරාජය කළ නොහැකි බවත් නිසැකවම **අල්ලාත්** අවිශ්වාසිතයින්ව අවමානයට ලක් කරන බවත් දැනගනු.

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ عَيْرٌ مُعْجِزِي اللَّهِ
وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾

3. තවද (මෙය) **අල්ලාත්ද** එමෙන්ම **ඔහුගේ දුතයාද** දෙවියන්ට සමාන තබන්නන්ගෙන් නිදහස් වන බවට **ශ්‍රේෂ්ඨ (හජ්) වන්දනා** දිනයේදී **අල්ලාත් සහ ඔහුගේ දුතයා** වෙතින් ජනතාවට කරන්නාවූ ප්‍රසිද්ධ නිවේදනයකි. එහෙයින් නුඹලා පශ්චාත්තාප වන්නේ නම් එය නුඹලාට වඩාත් යහපත්ය. එහෙත් නුඹලා ඉවත හැරෙන්නේ නම් **අල්ලාත්** (ගේ සැලසුම්) නුඹලාට පරාජය කළ නොහැකි බව දැනගනු. තවද අවිශ්වාසිතයින්ට වේදනාකාරී දඬුවම ගැන ආරංචිය දෙන්න.

وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ
يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ۖ وَرَسُولُهُ ۖ إِن تَابَ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَى اللَّهِ وَابْتِغَوْا
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَمَا يَبْرئِ اللَّهُ
الْمُشْرِكِينَ ۚ ﴿٣﴾

4. දෙවියන්ට සමාන තබන්නන්ගෙන් නුඹලා සමඟ ගිවිසුමකට එළඹ ඇති එමෙන්ම ඔවුන්ගේ යුතුකම් ඉටුකිරීම පැහැර හැර නොමැති එමෙන්ම නුඹලාට විරුද්ධව කිසිවෙකුටත් උදව්ද කර නොමැති අය හැරුණ්කට, ඔවුන් සමඟ (නුඹලා) කර ඇති ගිවිසුම එම කාලය තුළදී ඉටු කරනු. සැබවින්ම බියබැතිවන්නන්ව **අල්ලාත්** ප්‍රිය කරන්නේය.

إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ
شَيْئًا وَلَا يُمْسِكُوا بِعَهْدِكُمْ
أَحَدًا ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
كَبِيرٌ عَزِيزٌ ﴿٤﴾

5. ශුද්ධවූ මාසයන් ගෙවී ගිය පසු නුඹලා (ගිවිසුම් කඩකරන) දෙවියන්ට සමාන තබන්නන්ව දුටුතැන ඔවුන් සමඟ සටන් කරනු. තවද ඔවුන්ව අල්ලා (සිරිභාරයට) ගනු. ඔවුන්ව වටලනු. පහර දීමට රැක සිටින සෑම තැනකම ඔවුන් වෙනුවෙන් රැඳී සිටිනු. එහෙත් ඔවුන් පශ්චාත්තාපවී **නමස්කාරයෙහි**

فَإِذَا انْسَلَخْتُمْ مِنَ الْأَشْهُرِ
الْحُرْمِ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوا
هُمُومًا ۚ وَاصْرَبُوا
هُمُومًا ۚ وَاصْبِرُوا لَهُمْ
كُلَّ

යෙදෙන්නේ නම් හා දුගි බද්ද (zakaat) ගෙවන්නේ නම් ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ මාර්ගයේ ඉඩ හරිනු. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන් අරියයින්ම සමානවිතය, දයානුකම්පිතය.**

6. තවද දෙවියන්ට සමාන තබන්නන්ගෙන් කවුරුන් හෝ කෙනෙකු ඔබගේ ආරක්ෂාව පතන්නේ නම් ඔහුට ආරක්ෂාව ලබාදෙන්න. එවිට **අල්ලාන්ගේ** වදන්වලට සවන්දීම ඔහුට හැකිවේ. පසුව ඔහුගේ ආරක්ෂක ස්ථානය වෙත ඔහු ව යොමු කරන්න. ඒ මන්ද යත් ඔවුන් දැනුමක් නැති ජනතාවක් වන බැවිනි.

07. **ශුද්ධ වූ හැමදේ ස්ථානයේදී** නුඹලා සමඟ ගිවිසුම් ඇති කරගත් අය හැරෙන්නට (මෙම) ප්‍රතිමා පුදන්නන්ට **අල්ලාන්** සහ **ඔහුගේ දුතයා** සමඟ ගිවිසුමක් විය හැක්කේ කෙසේද? එබැවින් ඔවුන් නුඹලා සමඟ ස්ථිරසාරව ක්‍රියා කරන තාක්කල් නුඹලාද ඔවුන් සමඟ ස්ථිරසාරව ක්‍රියා කරනු. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන්** බිය බැරිමතුන්ට ප්‍රිය කරන්නේය.

08. (එය) කෙසේ (විය හැකි)ද? ඔවුන් නුඹලාට එරෙහිව ජයග්‍රහණය කරන්නේ නම් නුඹලා සමඟ කිසිදු සම්බන්ධකමක් හෝ ප්‍රතිඥාවක් නොපිළිපදිති. ඔවුන්ගේ හදවත් ප්‍රතික්ෂේප කරන අතරතුර ඔවුන්ගේ මුඛින් ඔවුන් නුඹලාට සනසති. තවද ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් ද්‍රෝහිතය.

09. ඔවුහු **අල්ලාන්ගේ පළතුණු** අල්ප මිලකට හුවමාරු කර (මිනිසුන්ව) **ඔහුගේ** මාගීයෙන් වළක්වති. ඔවුන් කරන දේ සත්තකින්ම නපුරය.

10. ඔවුන් (තමන්) කෙරෙහි විශ්වාසය තබන කිසිවෙකු සම්බන්ධයෙන් කිසිදු සම්බන්ධතාවයක් හෝ ප්‍රතිඥාවක් නොපිළිපදිති. තවද සීමාව ඉක්මවන්නන් ඔවුනුම වෙති.

11. නමුත් ඔවුන් පසුතැවිලි වෙමින් **තමස්කාරයෙහි** යෙදෙමින් **zakaat** (දුගි බද්ද) ගෙවන්නේ නම් එවිට ඔවුහු ආගමෙහි

مَرَصِدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَاتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾

وَإِن أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ
فَأَجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ
أَبْلَغَهُ مَا مَنَّهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
لَّا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ
عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ
عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا
فِيكُمْ إِلَّا ذَمًّا ۖ يَرْضَوْنَكُمْ
بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ ۗ وَ
أَكْثَرُهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨﴾

اسْتَرَوْا بِآيَةِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا
فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۗ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا ذَمًّا ۗ وَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ
آتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا كُمْ فِي الدِّيْنِ ۗ وَ

නුඹලාගේ සහෝදරයන් වෙති. තවද අපි දැනුමැති ජනතාවට **සලකුණු** පැහැදිලි කරන්නෙමු.

12. තවද, ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඥාවෙන් පසු ඔවුන් සිය ගිවිසුම් කඩ කර, නුඹලාගේ ආගමට හින්දා කරන්නේ නම්, ඔවුන් වැළකී සිටිනු පිණිස අවිශ්වාසිත නායකයින් සමඟ සටන් කරනු. නියතවශයෙන්ම ඔවුනට සිය ගිවිසුම් ගැන සැලකිල්ලක් නොමැත.

13. සිය දිවුරුම් කඩකර ඇති එමෙන්ම **දුතඛාව** පිටමං කිරීමට කුමන්ත්‍රණය කර, නුඹලාට එරෙහිව ප්‍රථමයෙන්ම (එදිරිවාදිකම්) අරඹන්නාවූ ජනතාව සමඟ නුඹලා සටන් නොකරන්නෙහුද? නුඹලා ඔවුන්ට බිය වන්නෙහුද? නොඑසේය, නුඹලා විශ්වාසිතයින් වෙත් නම්, **අල්ලාන්** වඩාත් සුදුසු වන්නේ නුඹලා **ඔහු** වෙත බිය දැක්වීමයි.

14. ඔවුන් සමඟ සටන් කරනු. මෙමගින් නුඹලාගේ අත්වලින් **අල්ලාන්** ඔවුනට දඩුවම් කරන්නේය. තවද ඔවුන්ව හින්දාවට පත් කරන්නේය. තවද ඔවුන් අභිබවා (ජයගැනීමට) නුඹලාට උදව් කරන්නේය. තවද විශ්වාසිත ජනතාවගේ සිත්වලට සහනය දෙන්නේය.

15. තවද ඔවුන්ගේ හදවත් තුල ඇති කෝපය පහ කරන්නේය. තවද **අල්ලාන් ඔහු** කැමති අය වෙත දයාවෙන් යුතුව හැරෙන්නේය. තවද **අල්ලාන් සියල්ල දත්තය, ප්‍රඥාසම්පන්නය.**

16. නුඹලාගෙන් (**අල්ලාන්ගේ** මාතියෙහි) පරිශ්‍රමයෙහි යෙදෙන, එමෙන්ම **අල්ලාන්ද ඔහුගේ දුතඛාද** විශ්වාසිතයින්ද හැරෙන්නට (අත්කිසිවෙකුට) සම්ප මිතුරෙකු ලෙස නොගන්නා අය ගැන **අල්ලාන්** තවමත් නොදැනුවත්ව නුඹලා අත්හැර දමනු ලබන්නේ යැයි නුඹලා සිතන්නෙහුද? තවද නුඹලා කරන දේ ගැන **අල්ලාන්** මැනවින් **විමසිලිමත්ය.**

17. ඔවුන් (ප්‍රචීම පුදන්නන්) තමන්ටම

نَفْضًا لِّالْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

وَأِنْ تَكَتُّوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَلَمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾

أَلَا تَتَّقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَتُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُكُمْ وَأُولَئِكَ مَرَّةٌ آتَخَشَوْنَهُمْ قَالَ اللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَكْشِفُ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُْوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا

එරෙහිව අවිශ්වාසිතයට සාක්ෂි දරන්නන්ව සිටියදී ඔවුන් **අල්ලාහ්ගේ** නැමදුම් ස්ථානයන් නඩත්තු කිරීම ප්‍රච්ඡාදයට පුදුන්වන සාධාරණයක් නොවේ. මෙවන් අයගේ ක්‍රියාවන් නිෂ්චල වී යන්නේය. තවද ඔවුන් **ගින්නෙහි** වෙසෙන්නෝය.

مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
بِالْكُفْرِ، أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ۖ
وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٤﴾

18. සත්තකින්ම **අල්ලාහ්ගේ** **නැමදුම්** ස්ථානයන් නඩත්තු කිරීමට සුදුස්සා වනුයේ යමෙක් **අවශ්‍යතා දිනය** කෙරෙහි විශ්වාස කර, **නමස්කාරයෙහි** යෙදෙමින්, තවද **ස්කාත** (දුගි බද්ද) ගෙවමින්, **අල්ලාහ්** හැරෙන්නට අන් කිසිවෙකුට බිය නොදක්වන්නේද ඔහු පමණි. එබැවින් යහමග ලද්දවුන් අතර (සලකනු ලබන්නේ) මොවුන්මය.

إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ أُمَّةٍ
يَا اللَّهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآقَامَ
الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ
إِلَّا اللَّهَ فَكَفَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا
مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

19. **හජ්** වන්දනාකරුවන්ට පැන් සැපයීමත් ශුද්ධවූ **නැමදුම්** ස්ථානය නඩත්තු කිරීමත්, **අල්ලාහ්** සහ **අවසන් දිනය** කෙරෙහි විශ්වාස කරන මෙන්ම **අල්ලාහ්ගේ** මාගීයෙහි පරිශ්‍රමයෙහි යෙදෙන අය (ගේ ක්‍රියා) එක සමාන ලෙස නුඹලා සිතන්නෙහුද? **අල්ලාහ්ගේ** දැක්මෙහි ඔවුහු (කිසිසේත්ම) එක සමාන නොවෙති. තවද අයුක්තිගරක ජනතාවට **අල්ලාහ්** මඟ නොපෙන්වයි.

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَالْعِمَارَةَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

20. කවුරුන් හෝ විශ්වාස කර (දෙවියන් වෙනුවෙන් සිය නිවෙස්වලින්) සංක්‍රමණය කරමින් තවද සිය වස්තූන් සහ සිය පිවිතයන් මගින් **අල්ලාහ්ගේ** මාගීයෙහි පරිශ්‍රමයෙහි යෙදෙන්නේද, (ඔවුන්ට) **අල්ලාහ්ගේ** දැක්මෙහි උසස් තරාතිරමක් අත. තවද ඔවුන්ම ජය ලබන්නන් වෙති.

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنفُسِهِمْ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

21. ඔවුන්ගේ **අධිපතිත්වය** ඔවුන්ට **ඔහු වෙතින්** දයාවද (**ඔහුගේ**) තෘප්තියද ඔවුන් වෙනුවෙන් සදාකාලික සොභාගය සහිත **උදානයන්** ගැනද ශූන්‍යවී දෙන්නේය.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ
وَرِضْوَانٍ وَجَدَّتْ لَهُمْ فِيهَا تَعْلِيمٌ
مُّعْتَمِدٌ ﴿٢١﴾

22. ඔවුහු සදාකාලිකව එහිම වෙසෙන්නෝය. සැබවින්ම අති මහත්වූ තිලිණය **අල්ලාහ්** වෙතය.

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. එම්බල විශ්වාසිතයින්! නුඹලාගේ පියවරුන් සහ සොහොයුරන්ව, ඔවුන් විශ්වාසයට වඩා අවිශ්වාසය ප්‍රිය කරන්නේ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
أَبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِن

නම් මිතුරන් සේ නොගනු. තවද නුඹලා අතුරින් කවුරුන් හෝ ඔවුන්ව මිතුරන් කරගන්නේ නම් වරදකරුවන් වන්නේ ඔවුන්මය.

24. පවසන්න! නුඹලාගේ පියවරුන්ද, නුඹලාගේ පුතුන්ද, නුඹලාගේ සහෝදරයන්ද, නුඹලාගේ බිරියන්ද, නුඹලාගේ නැයන්ද, නුඹලා උපයා ඇති ධනයද, පාඩුවිය හැකියැයි නුඹලා බියවන ව්‍යාපාරයද, නුඹලා පිය කරන වාසස්ථානයන්ද, **අල්ලාහ් සහ ඔහුගේ දුතයාණන්ටත්, ඔහුගේ** මාරියෙහි පරිශ්‍රමයෙහි යෙදීමටත් වඩා නුඹලාට වැඩි කැමැත්තක් වන්නේ නම්, එවිට **අල්ලාහ් සිය** තිත්දව ගෙන එනතෙක් බලා සිටිනු. තවද **අල්ලාහ්** අතිකරු ජනතාවට මහ නොපෙන්වයි.

25. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාහ්** බොහෝ යුධබිම්හි නුඹලාට උදව්කර ඇත්තේය. තවද **හුනෙහත්** (යුධ) **දිනයේදී** නුඹලාගේ බහුතරය නුඹලාව උඩඟුකාවයට පත්කළ විට එය නුඹලාට කිසිදු එලක් නොවීය. තවද භූමිය විශාල වුවද එය නුඹලාට පටුවිය. අනතුරුව නුඹලා පිටුපාමින් පසුබට වුවෙහුය.

26. පසුව **අල්ලාහ් ඔහුගේ දුතයාණන්** කෙරෙහිද, විශ්වාසිතයින් කෙරෙහිද, ශාන්තකාවය පහළ විමට සැලැස්වූයේය. තවද නුඹලා නොදුටු සේනාවන්ද පහළ කරමින් අවිශ්වාසිතයින්ට **ඔහු** දඬුවම් දුන්නේය. තවද, අවිශ්වාසිතයින්ට එලවිපාකය මෙයම වේ.

27. අනතුරුව **අල්ලාහ්** එයට පසුවත් **ඔහු** අතිමත අයකෙරෙහි (කරුණාවෙන් යුතුව) හැරෙන්නේය. එමෙන්ම **අල්ලාහ් අති ඝෞමන්විතය, දයාබරය.**

28. එම්බල විශ්වාසිතයිනි! ඇත්තෙන්ම **අල්ලාහ්ට** සමාන තබන්නන් අපවිත්‍රය. එබැවින් ඔවුන් තමන්ගේ මෙම වසරට පසු ශුද්ධ වූ නැමදුම් ස්ථානයට ලං නොවිය යුතුය. නුඹලා දිළිඳුකමට බිය වන්නෙහු නම්, **අල්ලාහ්** කැමති වුවහොත් **ඔහු තම** සෞභාග්‍යයෙන් නුඹලාව පොහොසත්

اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ يَتَوَلَّهُمْ أَجْمَعِينَ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٤﴾

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ
وَأَخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ أُقْتِرَ فُتْمُوهَا وَتِجَارَةٌ
تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا
أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ
فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ
بِأَمْرٍ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

لَقَدْ تَصَرَّكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ
وَبَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبْتَكُمْ كَثُرَتْكُمْ
فَلَمْ تَغْنَمْ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَاقَتْ
عَلَيْكُمْ الْأَرْضَ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ
وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٦﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَحَابًا مِمَّا
رَسُولِهِ وَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ
جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ
كَفَرُوا ۗ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿٢٧﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
بَعْدَ عَمَلِهِمْ هَذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً
فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ

කරන්නේය. නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන් සියල්ල දැන්නාය. පුඤා සම්පන්නය.**

شَاءَ رَاتِ اللَّهُ عَلَيْنَا حَكِيمًا ۞

29. **අල්ලාන්** කෙරෙහිත්, **අත්තිම දිනය** කෙරෙහිත් විශ්වාස නොකොට, **අල්ලාන්** මෙන්ම **ඔහුගේ දුකයාණන්** තහනම් කළදේ තහනම් යැයි නොසළකමින්, සත්‍යව ආගම නොපිළිපදිමින් සිටින **පුස්තකය** දෙනලද **ජනයාගෙන්** ඔවුන් (යටහත්ව තමන්ගේ) අතින් බද්ද ගෙවා, ඔවුන්ගේ යටහත්වීම පිළිගන්නාතුරු ඔවුන් සමඟ සටන්කරනු.

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ
مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن
يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ۞

30. තවද **උකයිර් අල්ලාන්ගේ** පුත්‍රයා බැව් **යුදෙව්වරු** කියති. එමෙන්ම **මෙකායා අල්ලාන්ගේ** පුත්‍රයා බැව් **කිතුනුවරු** කියති. මෙය ඔවුන්ගේ මුඛින් පිටවන වදනක් හැර අන්කිසිවක් නොවේ. ඔවුනට පෙරවු අවිශ්වාස කලවුන්ගේ වැකිය ඔවුහු අනුකරණය කරති. **අල්ලාන්ගේ** ගාපය ඔවුන්මත වේවා! ඔවුන් හරවනු ලබන්නේ කෙසේද?

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزُ ابْنِ اللَّهِ
وَقَالَتِ النَّصْرَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ
ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ
قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ
قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ۞

31. ඔවුන් **අල්ලාන්** වෙනුවට ඔවුන්ගේ උගතුන්වද, ඔවුන්ගේ පුජකයින්වද, **අධිපතියාණන්** ලෙස ගත්හ. තවද (මෙලෙසම) **මර්දියම්ගේ** පුත් **මෙකායාවද** (ගත්හ). තවද ඔවුන්ට **එකම දෙවියෙකුව** නැමදීම හැර අන්කිසිවක් අණනොකරන ලදී. නැමදීමට සුදුස්සා **ඔහු** හැර අන්කිසිවෙක් නොමැත. ඔවුන් (**ඔහුට**) සමාන තබන දෙයට වඩා **ඔහු** අති **පරිශුද්ධය.**

اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمُ وَأَرْهَابَهُمُ آبَاءًا
مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا
وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞

32. **අල්ලාන්ගේ** ආලෝකය ඔවුහු තමන්ගේ මුඛින් නිවා දමන්නට කැමති වන්නේය. අවිශ්වාසිතයින් කෙතරම් අකමැති වුවද **අල්ලාන් ඔහුගේ** ආලෝකය පරිපූර්ණ කිරීම හැරෙන්නට අන් දෙයට **ඔහු** අවසර නොදෙන්නේය.

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ
بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن
يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۞

33. **අල්ලාන්ට** සමාන තබන්නන් කෙතරම් අකමැති වුවද සෙසු සෑම ආගමකටම වඩා අතිබවා යැම පිණිස මග පෙන්වීම සහ සත්‍ය ආගම සමග **තම දුකයාණන්ව** යැවීමේ **ඔහුමය.**

هُوَ الَّذِي آذَىٰ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ
دِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
كُلِّهِ ۗ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۞

34. එම්බල විශ්වාසිතයින්! නියතවශයෙන්ම

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كَثِيرًا

පුජකයින් හා පැවිද්දන්ගෙන් බොහෝආය වැරදි මාරියන් මගින් මිනිසුන්ගේ ධනය ගිල දමමින් **අල්ලාහ්ගේ** මාරියෙන් (මිනිසුන්ව) වළක්වති. තවද, රන් සහ රිදී රැස් කරගෙන **අල්ලාහ්ගේ** මාරියෙහි එය වැය නොකරන ආයට වේදනාකාරී දඬුවම පිළිබඳ වූ ආරංචි දෙන්න.

35. **අපා** ගින්නෙහි ගිනියම් විමට සලස්වනු ලබන්නාවූ එමගින් ඔවුන්ගේ නළලයන් සහ ඔවුන්ගේ ඇළපත් සහ ඔවුන්ගේ පිට හංවඩු ගසනු ලබන්නාවූ එම දිනයේදී (ඔවුනට මෙසේ කියනු ලැබේ). 'මෙය නුඹලා විසින් නුඹලා සඳහාම එක්රැස් කරගත් දේය. එබැවින් දැන් නුඹලා එක්රැස් කරගත් දේ විඳිනු'.

36. **අල්ලාහ්** නියම කල නිති මාලාව අනුව, **ඔහු** අහස්ද පොළොවද නිර්මාණය කල දිනයේ සිට මාසයන්ගේ ගණන **අල්ලාහ්** ඉදිරියේ දොළොස් මාසයන් වේ. මේවායෙන් සතරක් පරිශුද්ධය. මෙය ස්ථිරව පවතින්නාවූ ආගමකි. එහෙයින් ඒවාහි තමන්ටම වැරදි නොකරගනු. තවද (සමාන තබන්නන් වන) ඔවුන් එක්වී නුඹලා සමග සටන් කරන සේ නුඹලාද එක්වී සමාන තබන්නන් සමග සටන් කරනු. තවද **අල්ලාහ්** බිය බැරිමතුන් සමඟ බව දැනගනු.

37. නියතවශයෙන්ම (ශුද්ධවූ මාසයක්) කල්දැමීම අවිශ්වාස කමට එකතුවීමකි. මෙමගින් අවිශ්වාසිනු නොමග යවනු ලබන්නානුය. **අල්ලාහ්** පාරිශුද්ධ බවට පත්කර ඇති (මාස) ගණනයට ඔවුන් එකඟවනු පිණිස ඔවුනු එක් අවුරුද්දකට එය අනුමත කරන අතර අනෙක් අවුරුද්දකට එය තහනම් කරති. තවද මේ ආකාරයට **අල්ලාහ්** තහනම් කර ඇති දේ අනුමත කර ගනිති. ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන්හි පාපකාරී බව ඔවුන්ට අලංකාර ලෙස (පෙනියාමට) සලස්වන ලදී. තවද අවිශ්වාසිත ජනයාට **අල්ලාහ්** මඟ නොපෙන්වයි.

38. එම්බල විශ්වාසිතයනි! **අල්ලාහ්ගේ**

مَنْ أَحْبَبَ إِلَى الرَّهْبَانِ كَيْبًا كَلُونَ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَا طِيلٍ وَيَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ
الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ
فَتَكْوَى بِهَا جِبَابُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَ
ظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لَا نَفْسَكُمْ
فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا
عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمَةٌ
ذَلِكَ الدِّينُ الْقَدِيمُ فَلَا تَظْلِمُوا
فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلْنِ الْمُشْرِكِينَ
كَأَفَّةٍ كَمَا يَفْقَهُ تِلْوَنَكُمْ كَأَفَّةٍ وَ
اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ
بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُجْلُونَكَ عَا مَا
وَيُحَرِّمُونَكَ عَا مَا لِيَوْمِ طُؤَا عِدَّةَ
مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُجْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ
رُيِّنَ لَهُمْ سُوءٌ أَعْمَارِهِمْ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ

මාගීයෙහි ඉදිරියට යනුයි නුඹලට කියනු ලැබූ කල්හි නුඹල පොළොව දෙසට බරව නැඹුරුවී සිටින්නට නුඹලට කුමක් සිදුවී ඇත්ද? **පරලොවට** වඩා මෙලොව ජීවිතය ගැන නුඹල තෘප්තිමත් වන්නෙහුද? මෙලොව ජීවිතයෙහි ඉපැයුම **පරලොවෙහිදී** ඉතා සුළු සහ නොවැදගත් ලෙස පෙනේ.

39. නුඹල (සටන් කිරීමට) ඉදිරියට නොයන්නේ නම්, **ඔහු** වේදනාකාරී දැඩුවමින් නුඹලට දැඩුවමී කරන්නේය. එමෙන්ම නුඹල වෙනුවට වෙනත් ජනතාවක් තෝරා පත්කර ගන්නේය. තවද නුඹලට කිසිසේත්ම **ඔහුට** හානියක් කරන්නට නොහැකිය. තවද **අල්ලාන්** සියළුදේ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.

40. නුඹල මොහුට (දුතයාණන්ට) උදව් නොකරන්නේ නම්, දෙදෙනාගෙන් කෙනෙකු ලෙස සිටියදී අවිශ්වාසිතයින් මොහුව පිටුවහල් කළ කල්හිද, ඒ දෙදෙනා ගුහාවෙහි වූ විට මොහු තමාගේ සගයාට 'කණගාටු නොවන්න. ඇත්තෙන්ම **අල්ලාන්** අප සමඟයැයි කියූ අවස්ථාවේදී(ත්) **අල්ලාන්** මොහුට උදව් කළ බව (දැනගන්න). අනතුරුව **අල්ලාන්** මොහු කෙරෙහි **තමාගේ** සැකසුම පහළ කර නුඹල නොදුටු සේනාවන් මගින් මොහුව ගත්තිමත් කර අවිශ්වාසිතයින්ගේ වදන අවමානයට පත් කළේය. තවද **අල්ලාන්ගේ** වදන සම අති උතුම්ය. එමෙන්ම **අල්ලාන් බලසම්පන්නය. ප්‍රඥාසම්පන්නය.**

41. නුඹල සැහැල්ලුවද, බරවුවද, ඉදිරියට යනු. තවද නුඹලාගේ වස්තූන් මෙන්ම නුඹලාගේ ප්‍රාණයන් මගින් **අල්ලාන්ගේ** මාගීයෙහි පරිශ්‍රමයෙහි යෙදෙනු. නුඹල දැනසිටියෙනු නම් මෙය නුඹලට වඩාත් යහපත්ය.

42. එය, ඉක්මන් ප්‍රයෝජනයක් හෝ කෙටි ගමනක් හෝ වූයේ නම් නියතවශයෙන්ම ඔවුහු ඔබව අනුගමනය කරන්නට තිබුණි. එහෙත් දුෂ්කර ගමන ඔවුන්ට ඉතාදුර ලෙස පෙනුණි. එසේ වුවද ඔවුහු 'අපට හැකියාව තිබුණි නම්, නියතවශයෙන්ම අපටද ඔබ සමඟ ඉදිරියට

كُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّا قَالَتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ قَمَا مَتَا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٩﴾

إِلَّا تَنْفِرُوا يَعْزِبْكُمْ عَنِ الْجَائِزَاتِ ۖ وَيَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۗ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤١﴾

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَالْجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَذَٰلِكُمْ قَاتِلًا لَسَبَّحْتُمْ عَلَيْهِمُ الشُّكْرَ ۗ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا أَخْرَجْنَاكُمْ مِنْهُ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

යන්නට තිබුණි'යි (පවසමින්) සත්තකින්ම **අල්ලාස්** මත දිවුරන්නෝය. ඔවුන් තමන්ගේම ආත්මයන් විනාශ කර ගනිති. තවද ඔවුන් බොරුකාරයන් බව **අල්ලාස්** දනියි.

إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢١﴾

43. **අල්ලාස්** ඔබගේ (දුෂ්කරතාවයන්) දුරු කරත්වා. සත්‍යය පැවසූ අය කවුරුන්දැයි ඔබට ප්‍රත්‍යක්ෂ වනතුරුත්, බොරු පවසන්නන්ව ඔබ දැනගොගන්නා (තුරුත්) ඔවුනට (පසුපස රැඳී සිටීමට) අනුමැතිය ලබා දුන්නේ මක්නිසාද?

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ
حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِينَ ﴿٢٣﴾

44. **අල්ලාස්** කෙරෙහිද, **අවකාන දිනය** කෙරෙහිද, විශ්වාස කරන අය තමන්ගේ වස්තූන් මෙන්ම තමන්ගේ ප්‍රාණයන් මගින් පරිලුමය දැරීමෙන් (නිදහස් වන්නට) ඔබගෙන් අවසර නොඉල්ලති. එමෙන්ම **අල්ලාස්** බිය බැතිමතුන්ව මැනවින් දනී.

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿٢٤﴾

45. **අල්ලාස්** කෙරෙහිද, **අවකාන දිනය** කෙරෙහිද, විශ්වාස නොකරන සහ සිය හදවත් සැකයෙන් පිරි ඇති එමෙන්ම සිය සැකය නිසා දෙගිහියාවෙන් පසුවන අය පමණක් (නිදහස් වීමට) ඔබගේ අවසරය ඉල්ලන්නෝය.

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ
قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ
يَتَرَدَّدُونَ ﴿٢٥﴾

46. තවද ඔවුන් ඉදිරියට යාමට අදිටන් කළේ නම් නියතවශයෙන්ම ඔවුන් ඒ සඳහා යම් සුදානමක් කරන්නට තිබිණ. එහෙත් ඔවුන්ගේ ඉදිරියට යෑම **අල්ලාස්** අකමැති වූයේය. එබැවින් **ඔහු** ඔවුන්ව රඳවා තැබුවේය. 'සිටින්නවුන් සමඟ නුඹලා (නිවසෙහි) සිටිනු' යි කියන ලදී.

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ
عُدَّةً وَلَكِن كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ
فَتَبَطَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ
الْقَاعِدِينَ ﴿٢٦﴾

47. ඔවුන් නුඹලා සමඟ ඉදිරියට ගියේ නම් ඔවුන් නුඹලාට හිරිහැරයක් හැරෙන්නට අන් කිසිවක් වැඩි කරන්නට නොතිබුණි. තවද නුඹලා අතර හේද (ඇති)කිරීමේ අදහසින් ඔවුන් යුහුසුළුව නුඹලා අතර ඔබ මොබ සැරිසරන්නට තිබුණි. තවද ඔවුන්ට ඇහුම්කන් දීමට ලැදි අයදු නුඹලා අතර සිටිති. තවද වැරදි කරන්නන්ව **අල්ලාස්** මැනවින් දනීයි.

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُواكُمْ إِلَّا
خَبَالًا وَلَا أَوْصَعُوا خِلَافَكُمْ
يَبْغُونَكُمْ الْفِتْنَةَ ۗ وَفِيكُمْ
سَمْعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ
بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٧﴾

48. (මීට) පෙරද ඔවුහු කලබල (ඇති) කරන්නට තැත් කලහ. ඔවුන් (එයට) අකමැති වුවද සත්‍ය පැමිණ **අල්ලාස්ගේ** අරමුණ ප්‍රත්‍යක්ෂ වනතුරු ඔවුන් ඔබට විරුද්ධව උපක්‍රමයන් කළහ.

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَ
قَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ
وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونِ ﴿٢٨﴾

49. තවද, ‘පසුපස රැඳී සිටින්නට’ මට අවසර දෙන්න. තවද, මා පිරික්සීමට ලක් නොකරන්නැ’ යි කියන ඇතැම් අය ඔවුන් අතර සිටියි. නියතවශයෙන්ම දැනටමත් ඔවුන් පිරික්සීමෙහි භාජනය වී ඇත. තවද නියතවශයෙන්ම **හිරය** අවිශ්වාසතයින්ව වටලාගන්නේය.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِّي وَلَا تَفْتِنِّي ۗ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢١﴾

50. ඔබට යහපතක් අත්වුවා නම් එය ඔවුන්ව කනස්සල්ලට පත්කරන්නේය. එහෙත් ඔබට විපතක් අත්වුවා නම් ‘ඇත්තෙන්ම අප කල්තියාම ආරක්ෂාකාරී පියවර ගෙන ඇතැ’යි ඔවුහු කියති. එමෙන්ම ඔවුහු සන්නෝශයෙන් යුතුව හැරී යන්නෙහුය.

اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۗ وَ اِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ اَحْذَرْنَا ۗ اَمْرًا مِّنْ قَبْلُ ۗ وَيَتَوَلَّوْا ۗ وَهُمْ قَرِحُونَ ﴿٢٢﴾

51. ‘**අල්ලාහ්** අප සඳහා නියම කර ඇති දේ හැරෙන්නට අන් කිසිවක් අපට අත් නොවන්නේය. **ඔහු** අපගේ **ආරක්ෂකයාය**. එබැවින් විශ්වාසිතයින් **අල්ලාහ්** කෙරෙහි ඔවුන්ගේ විශ්වාසය තැබිය යුතු වේ.’ යැයි පවසන්න.

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا ۗ هُوَ مَوْلَانَا ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فليَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٢٣﴾

52. පවසන්න, ‘යහපත් දේවල් දෙකකින් එකක් හැරෙන්නට කිසියම් දෙයක් අප වෙනුවෙන් නුඹලා අපේක්ෂා නොකරන්නෙහුය. එහෙත් නුඹලා සම්බන්ධයෙන් **අල්ලාහ් ඔහු** වෙතින් නැත්නම් අපගේ අත්වලින් නුඹලාට දැඬුවම් කරන්නේයැයි අපි අපේක්ෂා කරමු. එබැවින් බලා සිටිනු, නුඹලා සමඟ අපි(ද) බලා සිටින්නෙමු’.

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا اِلَّا اِحْدَى الْاِحْسَانِيْنَ ۗ وَ نَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُصِيبَكُمْ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهٖ ۗ اَوْ يَأْتِيَنَا بِقُرْبٰنٍ ۗ وَ نَحْنُ نَتَرَبَّصُ ۗ اِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبَّصُونَ ﴿٢٤﴾

53. පවසන්න ‘කැමැත්තෙන් හෝ අකැමැත්තෙන් වැය කරනු, එය නුඹලාගෙන් භාරගනු නොලබන්නේය. ඇත්තෙන්ම නුඹලා අවනත නොවන ජනතාවක් වන්නෙහුය’.

قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ۗ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾

54. ඔවුන්ගේ ධන පරිත්‍යාගයන් භාරගැනීම අහිමි වී ඇත්තේ අන් කිසිවක් නිසා නොව **අල්ලාහ්** සහ **ඔහුගේ දුතයා** ඔවුන් අවිශ්වාස කරන නිසාත් ඔවුන් අලසකමින් මිස **හැමදව** නොපැමිණෙන නිසාත් ලැඳීකමකින් තොරව ඔවුන් ධන පරිත්‍යාග නොකරන නිසාත්ය.

وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ ۗ اِلَّا اَنْهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرِسُوْلِهٖ ۗ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلٰوةَ ۗ اِلَّا وَهُمْ كَسَالٰى ۗ وَلَا يُنْفِقُوْنَ ۗ اِلَّا وَهُمْ كَرِهُوْنَ ﴿٢٦﴾

55. එබැවින් ඔවුන්ගේ ධනයන්ද ඔවුන්ගේ දරුවන්ද ඔබව මවිත නොකරත්වා. මෙලොව ජීවිතයේදී මේ දේවල් වලින් ඔවුන්ට දැඩුවම කිරීමට මෙන්ම ඔවුන් අවිශ්වාසිතයින්ව සිටින අතරතුරෙහිදී ඔවුන්ගේ ආත්මයන් වෙන්වී යෑමට පමණක් **අල්ලාහ්** අදහස් කරන්නේය.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾

56. තවද, ඔවුන් නුඹලාගෙන් නොවුවද, අත්තෙන්නම ඔවුන් නුඹලාගෙන් යැයි ඔවුහු **අල්ලාහ්** මත දිවුරති. එහෙත් ඔවුහු බියගුළු ජනතාවක් වෙති.

وَيَخْلِفُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ لِمَنْ لَمْ يَأْتِهِمْ
وَمَا هُمْ بِمُنْجَرُونَ لَهُمْ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ
﴿٥٦﴾

57. ඔවුන්ට සරණ පතන තැනක් හෝ ගුනාවක් හෝ ටිංගන්නට (එවන්) තැනක් හෝ සොයා ගැනීමට හැකි වන්නේ නම් ඔවුන් ඒ වෙත පාලනයෙන් තොරව වේගයෙන් දිවයනු ඇත.

لَوْ يَرَوْنَ مَلْجَأًا مَوْجُودًا أَوْ مَخْرَجًا
لَوْ لَوْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾

58. තවද, ඔවුනතුරින් දන්දීමි (කටයුතු) පිලිබඳව ඔබ කෙරෙහි දෝස් පවරන අයද සිටිති. ඔවුනට ඒවායෙන් දෙනුලබන්නේ නම් ඔවුහු තෘප්තිමත් වෙති. එහෙත් ඔවුනට ඒවායෙන් දෙනුනොලබන්නේ නම් බලහි!, ඔවුහු අතෘප්තිමත් වෙති.

وَمِنْهُمْ مَن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ ۖ
فَإِن أَعْطُوا مِنْهَا رِضْوَانًا وَإِن لَّمْ
يُعْطُوا مِنْهَا لَادًا هُمْ يَشْخَطُونَ ﴿٥٨﴾

59. **අල්ලාහ්** මෙන්ම **ඔහුගේ දුතයාණන්** ඔවුන්ට ලබාදුන් දෙයින් ඔවුන් තෘප්තිමත් වී, '**අල්ලාහ්ද ඔහුගේ දුතයාණන්ද** අපට ප්‍රමාණවත්ය: **අල්ලාහ් ඔහුගේ** වරප්‍රසාදයෙන් අපට ලබාදෙන්නේය: තවද **ඔහුගේ දුතයාණන්ද** එසේ වන්නේය: **අල්ලාහ්** වෙත අපි යටහත් පහත්ව හැරෙන්නෙමු' යි ඔවුන් කියන්නට යෙදුනේ නම්, (එය ඔවුන්ට වඩාත් යහපත් වන්නට තිබුණි).

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَ
رَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
سَيُؤْتِينَنَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ
رَسُولُهُ إِنَّا إِلَىٰ اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾

60. දන්දීමි නම් දුගි දුප්පතුන්ටද, අවශ්‍යතාවයෙන් පෙළෙන්නන්ටද ඒ වෙනුවෙන් සේවය සඳහා යෙදී සිටින්නන්ටද, ඔවුන්ගේ සිත් එකඟත්වයට පත්වන අයටද, (නිදහස් වන්නාවූ) වහලුන්ටද, ණය වී සිටින අයටද, **අල්ලාහ්ගේ** මාගීය වෙනුවෙන්ද හා මගින්ටද පමණක් වේ. - මෙය **අල්ලාහ්** වෙතින් නියමයක් වේ. තවද **අල්ලාහ් සියල්ල දත්තය. ප්‍රඥා සම්පන්නය.**

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَ
الْمَسْكِينِ وَ الْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَ
الْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَ فِي الرِّقَابِ وَ
الْعَارِمِينَ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ الْبَنِي
السَّبِيلِ ۖ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

61. තවද ඔවුනතුරින් **වක්තෘවරයාණන්ට.**

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَ

සිත් රිදවන අයදු වෙති. තවද, 'ඔහු කණකම වන්නේයැ'යි පවසති. 'ඔහු (සියල්ල) ඇතුළුකන්දීම නුඹලාට යහපතක්වේ: ඔහු **අල්ලාන්** කෙරෙහි විශ්වාස කරයි. එමෙන්ම විශ්වාසවන්නෙයින් පිළිබඳව විශ්වාස කරයි, එමෙන්ම නුඹලාගෙන් විශ්වාස කරන අයටද **දයාවක්** වන්නේයැ'යි පවසන්න. තවද **අල්ලාන්ගේ දුතයාණන්ට** හිරිහැර කරන්නන්ට වේදනාකාරී දඬුවමක් ඇත.

يَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ أَدْنَىٰ قُلُوبِنَا حَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ يُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ الَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣١﴾

62. නුඹලාව තෘප්තිමත් කරවනු පිණිස ඔවුහු නුඹලා වෙත **අල්ලාන්** මත දිවුරති. එහෙත් ඔවුන් විශ්වාසිතයින් වේ නම්, ඔවුන් විසින් තෘප්තිමත් කරනු ලැබීමට වඩා සුදුසු වන්නේ **අල්ලාන්** සහ **ඔහුගේ දුතයාණන්ය**.

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُواكَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٣٢﴾

63. කවරෙක් හෝ **අල්ලාන්** සහ **ඔහුගේ දුතයාණන්ට** එරෙහි වන්නේද ඔහුට (නියමවී ඇත්තේ) **හිරියේ** ගින්න බවත් ඔහු එකිම වාසය කරන බවත් ඔවුන් දැන නොතිබේද? එය අති මහත් අවමානය වේ.

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مِنَ الْبُحَاثِ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ فَأَنْ لَهُ تَارَاجَهُمْ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٣٣﴾

64. වංචනිකයෝ තමන්ගේ සිත්හි ඇතිදේ තමන්ට දැනුම් දෙන්නාවූ **පරිච්ඡේදයක් (සුරාවක්)** තමන්ට එරෙහිව පහළ කරනු ලැබේදෝයි බියවෙති. 'නුඹලා සරදම් කරනු! නුඹලා බිය දක්වන දේ නියතවශයෙන්ම **අල්ලාන්** හෙළිකරන්නේයැ' යි පවසන්න.

يَخَذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَخْرِجُوا إِيَّانَا اللَّهُ مُخْرِجِي مَا تَخَذَرُونَ ﴿٣٤﴾

65. තවද ඔබ ඔවුන්ගෙන් ප්‍රශ්න කළේ නම්, ඔවුහු 'අපි එලක් නැති කටාවේ යෙදෙමින් විනිඵ තහළ කරමින් සිටියෙමු'යි නියතවශයෙන්ම කියති. **අල්ලාන්ටද ඔහුගේ සළකුණු** වලටද **ඔහුගේ දුතයාණන්ටද** නුඹලා සරදම් කරන්නේ? යැයි අසන්න.

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَ نَلْعَبُ قُلْ يَا لِلَّهِ وَإِيَّاهِ وَ رَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٥﴾

66. නිදහසට කරුණු නොපවසනු. නුඹලාගේ විශ්වාස කිරීමෙන් පසුව නියතවශයෙන්ම නුඹලා අවිශ්වාස කළෙහුය. නුඹලාගෙන් පිරිසකට **අප** ඝණමාව දෙන්නේ නම් තවත් පිරිසකට **අපි** දඬුවම් කරන්නෙමු. ඒ මන්දයත් ඔවුන් වරදකරුවන් වූ හෙයිනි.

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعُفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةٌ بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٦﴾

67. වංචනික පිරිමින් සහ ගැහැණුන් (සියල්ල) එකිනෙකාගෙන් (සම්බන්ධ) වෙති.

أَلَمْ نَفِقُوا وَ أَلَمْ نُنْفِقْتُمْ بِعُضُوبٍ مِّنْ

ඔවුහු නපුර අණකර යහපත් දේ තහනම් කරති. තවද ඔවුන්ගේ අත් කකුළුවා ගනිති. ඔවුන් **අල්ලාන්ව නොසලකා හැරියහ.** එබැවින් **ඔහුද** ඔවුන්ව නොසලකා හැරියේය. නියතවශයෙන්ම වංචනිකයෝම අවනත නොවන්නන් වෙති.

68. **අල්ලාන්** වංචනික පිරිමින්ට හා ගැහැණුන්ටද අවිශ්වාසිතයින්ටද අපායෙහි ගින්න පොරොන්දු වන්නේය. ඔවුහු එනිම වෙසෙති. ඔවුන්ට එය ප්‍රමාණවත් වන්නේය. තවද, **අල්ලාන්** ඔවුන්ට ශාපකර ඇත්තේය. තවද, ඔවුන්ට ස්ථිරවන්නාවූ දැඬුවමක්ද අත්වන්නේය.

69. නුඹලාට පෙර සිටියවුන් මෙන් ඔවුහු බලයෙන් නුඹලාට වඩා ප්‍රබලවද වස්තූන් ගෙන් හා දරුවන් ගෙන්ද පොහොසත්ව සිටියහ. ඔවුන් තමන් ලද කොටසින් හැකි පමණින් භුක්ති වින්දහ. එබැවින් නුඹලාට පෙර සිටියවුන් ඔවුන්ගේ කොටස භුක්ති විඳ පරිද්දෙන් නුඹලාද නුඹලාගේ කොටස භුක්ති වින්දහ. ඔවුන් නිශ්චල කතාවල යෙදුනාක් මෙන් නුඹලාද නිශ්චල කතාවල යෙදුනාහ. තම ක්‍රියාවලින් මෙලොවෙහිදී හා **පරලොවෙහිදී** එලක් නොලබන්නන් වන්නේ ඔවුන්මය. තවද පරාජිතයන් වන්නේ ඔවුන්මය.

70. ඔවුනට පෙර සිටි **හුන්ගේ** ජනතාවද තවද **ආද් ද, සමුද් ද,** තවද **ඉබ්රාහිමීගේ** ජනතාවද, තවද **මධ්‍යන්** හි වැසියන්ද, තවද සුනුච්ඡු කරන ලද නගරයන්ද, පිලිබඳව ප්‍රචත ඔවුන්ට නොපැමිණියේද? ඔවුන්ගේ **දුතයන්** ඔවුන් වෙත පැමිණියේ පැහැදිලි **සලකුණු** සමගය. **අල්ලාන්** ඔවුනට වරදක් නොකළේය. එහෙත් ඔවුහු තමන්ටම වරද කි කර ගත්හ.

71. තවද, විශ්වාසිත පුරුෂයින් ද විශ්වාසිත ස්ත්‍රීන් ද ඔවුන් එකිනෙකාගේ මිතුරන් වෙති. ඔවුහු යහපත් දේ අණ කරති. තවද නපුර තහනම් කරති. තවද **තමස්කාරයෙහි** යෙදෙති. තවද **(zකාත්)** දුගී බද්ද ගෙවති. තවද **අල්ලාන්ට** සහ **ඔහුගේ දුතයාට** අවනත වෙති. **අල්ලාන්** දයාව

بَعْضٌ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ
يَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ
فَنَسِيَهُمْ طَرَاتَ الْمُنْفِقِينَ هُمْ
الْفٰسِقُونَ ﴿٦٨﴾

وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ
الْكُفَّارَاتِ تَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
هِيَ حَسِبُهُمْ وَكَعَنَهُمُ اللَّهُ وَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٩﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا
أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكْثَرَ أَمْوَالًا
وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ
فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا
اسْتَمْتَعَتِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
بِخَلْقِهِمْ وَخُضِّتُمْ
كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٧٠﴾

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَ قَوْمِ
إِبْرٰهِيْمَ وَ أَصْحَابِ مَدْيَنَ وَ
الْمُؤْتَفِكِ ط أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧١﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يَقِيمُونَ
الصَّلٰوةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَ يُطِيعُونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ

දක්වන්නේ මෙවැනිටමය. සැබැවින්ම **අල්ලාහ් බලසම්පන්නය, ප්‍රඥාසම්පන්නය.**

72. විශ්වාසිත පුරුෂයින්ට සහ ස්ත්‍රීන්ට, පහළින් ගලා බසිනා දිය දහටාවලින් යුත් **උද්‍යානයන් අල්ලාහ්** පොරොන්දු වී ඇත. පවිත්‍ර වාසස්ථානයන්ගෙන් යුත් **තිත්‍ය උද්‍යානයන්හි** ඔවුහු සදාකල් වෙසෙති. තවද **අල්ලාහ්ගේ** තෘප්තිය සියල්ලටම වඩා අති මහත් වේ. එය අති ශ්‍රේෂ්ඨ ජයග්‍රහණයකි.

73. ඔ **වක්තාවරයාණනි!** අවිශ්වාසිතයින්ට හා වංචනිකයින්ට එරෙහිව සටන් කරන්න. ඔවුන් කෙරෙහි දැඩිව සිටින්න. ඔවුන්ගේ වාසස්ථානය **හිරය** වේ. තවද එය නපුරු නවතැනකි.

74. තමන් කිසිවක් නොකිබවට ඔවුන් **අල්ලාහ්** මත දැවිටිනි. එහෙත් නියතවශයෙන්ම ඔවුහු අවිශ්වාසිත බස් දොඩා ඇත. තවද **ඉස්ලාම්** ධර්මය වැලඳගත් පසු අවිශ්වාසිතයන් වූහ. ඔවුන්ට ලබාගත නොහැකි දේ කෙරෙහි ඔවුහු අධිෂ්ඨාන කළහ. මෙවැනි වෛරය වර්ධනය කිරීමට හේතුව වන්නේ **අල්ලාහ්** සහ **ඔහුගේ දුතයාණන්** ඔවුන්ව (විශ්වාසිතයින්ව) **ඔහුගේ** වරප්‍රසාදයෙන් සාරවත් කල නිසාම පමණි. නමුත් ඔවුන් පසුතැවිලි වන්නේ නම් එය ඔවුන්ට වඩාත් යහපත් වේ. එහෙත් ඔවුන් පිටුපාන්තේ නම් මෙලොවදී මෙන්ම **මතුලොවදීත්** ඔවුනට **අල්ලාහ්** දැඩි දඬුවම් දෙන්නේය. තවද ඔවුනට පොළොවෙහි මිතුරෙකු හෝ උදව්කරුවෙකු නොවනු ඇත.

75. තවද **ඔහු තම** වරප්‍රසාදයෙන් යමක් දෙන්නේ නම්, නියතවශයෙන්ම අපි (**ඔහුගේ** මාර්ගයෙහි) දන් දෙන්නෙමු, තවද අපි නියතවශයෙන්ම දැනැමියන් බවට පත්වන්නෙමු'යි (පවසමින්) **අල්ලාහ්** සමඟ ගිවිසගත් අයද ඔවුන් අතර වෙති.

76. එහෙත් **ඔහු තම** වරප්‍රසාදයෙන් ඔවුනට ලබාදුන් විට, ඔවුන් එයින් මසුරුකම් කළහ. තවද ඔවුන් පිටුපාමින් හැරී ගියහ.

77. එබැවින්, ඔවුන් **අල්ලාහ්ට** දුන් ප්‍රතිඥාව කඩකල හෙයින්ද තවද ඔවුන්

اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤١﴾
وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٍ طَيِّبَةٍ فِيهَا
جَنَّتْ عَدْنٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ
ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٤٢﴾

يَأَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ
الْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
مَا أُوهُمْ جَهَنَّمَ، وَبئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَكَأَنَّهُمْ
قَالُوا كَلِمَةً الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ
إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أُولِيَ مَا كُنَّا نُوَافِي
وَمَا تَقَمُّوهُ إِلَّا أَنْ أَعْنَاهُمُ اللَّهُ وَ
رَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا
يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا
يَعْزِبْهُمْ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ شَيْءٍ وَلَا تَصِيرُ ﴿٤٤﴾

وَمِنْهُمْ مَن مِّنْ عِندِ اللَّهِ لَئِن آتَيْنَاهُمْ
مِنْ فَضْلِهِ لَتَصَدَّقَنَّ وَكَتُوبُنَّ
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٥﴾

فَلَمَّا آتَيْنَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا
بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٦﴾
فَأَعْقَبَهُمْ نِقَالًا فِي قُلُوبِهِمْ
يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا

බොරු කි හෙයින්ද ඔවුන් **ඔහු** හමුවන්නා වූ දිනය තෙක් ඔවුන්ගේ හඳුවන්ති වංචනිකතාවය (පැවතීම) **ඔහු** ඔවුන්ට ප්‍රතිවිපාකයක් ලෙස දුන්නේය.

78. **අල්ලාහ්** ඔවුන්ගේ රහස් මෙන්ම ඔවුන්ගේ සැඟවුණු යෝජනාවන් ගැන දන්නේ යැයිද, නොපෙනෙන දේ හොඳින්ම දැන සිටින්නා **අල්ලාහ්** යැයිද ඔවුන් නොදන්නේද?

79. සිය කැමැත්තෙන්ම දන්දෙන්නාවූ, එමෙන්ම වෙනස මහත්සිටි ඉපැයූ දෙය හැරෙන්නට අන්දෙයක් නොදෙන්නාවූ විශ්වාසිතයින්ගේ දෝස් සොයන්නෝ මොවුන්මය. තවද මොවුන් ඔවුන්ට (විශ්වාසිතයින්ට) සරදම් කරති. ඔවුන්ගේ සරදමට **අල්ලාහ්** ප්‍රතිවිපාක දෙන්නේය. තවද ඔවුන්ට දැඩි දඬුවමක් ඇත.

80. ඔවුන් වෙනුවෙන් ඔබ ඝෂමාව අයද සිටියද, ඔවුන් වෙනුවෙන් ඔබ ඝෂමාව අයද නොසිටියද, ඔබ හැත්තැවතාවක් ඝෂමාව අයද සිටියත් **අල්ලාහ්** කිසිවිටක ඔවුන්ට ඝෂමාව නොදෙන්නේය. ඒ මන්දයත් ඔවුන් **අල්ලාහ්** සහ **ඔහුගේ** දුතයා කෙරෙහි අවිශ්වාසිවූ බැවිනි. තවද **අල්ලාහ්** ලෝකි ජනයාට යහමය නොපෙන්වන්නේය.

81. පසුබටවන්නට (සැලසුම් කළ අය) **අල්ලාහ්ගේ දුතයාණන්ට** එරෙහිව ඔහුගේ පසුපස සිටීම ගැන ප්‍රීතියට පත්වූහ. තවද ඔවුන් සිය දේපල හා පීචිත මගින් **අල්ලාහ්** වෙනුවෙන් පරිශ්‍රමයෙහි යෙදීම පිළිකුල් කළහ. තවද 'අවිකාශ්ඨකයේ නොයනු' යි ඔවුහු කිහ. 'නිරයෙහි ගිනිදැල් අවිකාශ්ඨකයට වඩා කුරිරු' යැයි කියන්න. ඔවුන් මෙය තේරුම්ගත යුතුනේද!

82. ඔවුන් මඳක් සිනාසිය යුතුය. තවද ඔවුන් උපයමින් සිටි දේ හේතුකොට ගෙන බෙහෙවින් වැළපිය යුතුය.

83. තවද **අල්ලාහ්** ඔබව ඔවුන්ගෙන් පිරිසක් වෙත ආපසු යවා, එමෙන්ම ඔවුන් ඔබගෙන් (සටන් කිරීම සඳහා) පෙරට යාමට අවසරය ඉල්ලා සිටියහොත්, එවිට 'නුඹලා කිසිවිටකත් මා සමඟ පෙරට නොයනු ඇත.

وَعَدُوهُ وَيَمَّاكَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٤٧﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٩﴾

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥٠﴾

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قَدْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٥١﴾

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلَا يَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾

فَإِنْ رَجَعْتَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تُخْرَجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَ لَنْ تُفَعَّلُوا مَعِيَ

තවද කිසිවිටකත් මා සමඟ සතුරෙකුට එරෙහිව සටන් නොවදිනු ඇත. මුල් වාරයේදී නුඹල (නිවසෙහි රැඳී) සිටීමට කැමති වුහ. එබැවින් පසුපස නැවති සිටින්නන් සමඟ දැන් නුඹලාද රැඳී සිටිනු ියි පවසන්න.

عَدُوًّا وَإِنَّا نَكُفِّرُكُمْ بِالْقُرْآنِ
أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٢﴾

84. ඔවුන්ගෙන් මිය යන කිසිම කෙනෙකු කෙරෙහි කිසිවිටකත් (ජනායක) යාවිඤා නොකරන්න. ඔහුගේ සොහොන අසල (පාර්වතා කිරීමට) නොසිටින්න. මන්දයත් ඔවුන් අවනත නොවන්නන් වී සිටියදී **අල්ලාන්** සහ **ඔහුගේ දුතයා** කෙරෙහි අවිශ්වාස කළ බැවිනි.

وَلَا تَصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ
أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ ۗ إِنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَمَا تَوْأَمَّهُمْ
فَاسْقُونَهُمْ ﴿٨٤﴾

85. තවද ඔවුන්ගේ ධනසම්පත් හා ඔවුන්ගේ දරුවන් ඔබව විස්මයට පත්නොකල යුතුය. **අල්ලාන්** අදහස් කරනුයේ ඔවුන්ට මෙලොවෙහි ඒවා මගින් ඔවුනට දඬුවම් දෙන්නටත්, ඔවුන් අවිශ්වාසිතයින්ව සිටියදී ඔවුන්ගේ ආත්මයන් ඔවුන්ගෙන් වෙන්වී යාමටත් පමණි.

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْدَادُهُمْ
إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ أَن يُخَذَّ مِنْهُمْ فِي
الدُّنْيَا ۖ وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ
كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

86. තවද **අල්ලාන්** කෙරෙහි විශ්වාස කරනු. තවද **ඔහුගේ දුතයාණන්** සමඟ එක්වී (**අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙහි) පරිශ්‍රමය දරනු ියි (නියම කරමින්) **සුරාවක්** (පරිච්ඡේදයක්) පහළ කරනු ලබන විට, ඔවුන්ගෙන් ධනවත් අය ඔබගෙන් අවසර ඉල්ලමින් (නිවසෙහි) රැඳී සිටින්නන් සමඟ අපද වන්නට ඉඩ හරිනු ියි පවසති.

وَإِذْ أَنزَلْنَا سُورَةَ
وَجَاهُ ۗ وَمَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ
أُولُو الطُّوْلِ مِنْهُمْ ۖ وَقَالُوا
ذَرْنَا ۖ كُنَّا مِنَ الْفَارِقِينَ ﴿٨٦﴾

87. ඔවුන් රැඳී සිටින්නාවූ ස්ත්‍රීන් සමඟ සිටින්නට කැමති වෙති. තවද ඔවුන්ගේ හදවත්හි මුළුතබන ලදී. එබැවින් ඔවුන් තේරුම් නොගනිති.

رَضُوا بِأَن يَخُوفُوا
وَأُولُو الطُّوْلِ مِنْهُمْ ۖ وَقَالُوا
ذَرْنَا ۖ كُنَّا مِنَ الْفَارِقِينَ ﴿٨٧﴾

88. එහෙත් **දුතයාණන්** මෙන්ම ඔහු සමඟ විශ්වාස කරන අය ඔවුන්ගේ දේපල සහ පිවිතයන් මගින් (**අල්ලාන්ගේ** මාර්ගයෙහි) පරිශ්‍රමය දරති. තවද සියළු යහපත් දේවල් හිමිවන්නේ ඔවුනටමය. තවද සමෘද්ධිමත් වන්නෝද ඔවුනුමය.

لِحِبِّ الرَّسُولِ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
أُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ ۖ وَأُولَئِكَ
الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

89. ඔවුන් වෙනුවෙන් පහලින් ගලාබස්නා ගංගාවන් සහිත **උදානයන්** **අල්ලාන්** පිළියෙල කොට ඇත්තේය. ඔවුහු එහිම වෙසෙන්නෝය. මෙය උතුම්වූ ජයග්‍රහණය වේ.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ
ذَٰلِكَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

90. තවද, ගැමි අරාබි වරුන්ගෙන් නිදහසට කරැණු දක්වන අය පැමිණා ඔවුන්ට (පසුපස රැඳීසිටීමට) අවසර දෙන ලෙස ඉල්ලීම් කරති. තවද **අල්ලාහ්** සහ **ඔහුගේ දුතයාණන්ට** බොරු කළ අය (නිවසෙහි) නැවති සිටියහ. ඔවුන්ගෙන් අවිශ්වාස කරන අයට වේදනාකාරී දැඬුවමක් අත් වන්නේමය.

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ فَوَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. **අල්ලාහ්ට** මෙන්ම **ඔහුගේ දුතයාණන්ට** ඔවුන් අවංක වන්නේ නම් දුබලයින්ටද රෝගීන්ටද එමෙන්ම කිසිවක් වැයකරන්නට නොහැක්කන්ටද දොස් පැවරීමක් නැත. යහපත් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නන්ට එරෙහිව අවලාද කිරීමට හේතුවක් නැත. තවද **අල්ලාහ් අභියගින්න** **සෂමාන්විතය, දයාබරය.**

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾

92. තවද මේ අයට එරෙහිවද (දොස් පැවරීමක්) නැත. මොවුන් (සතුන්) පිට නැග යාමට කිසියම් පිළියමක් ඔබ කළ යුතුයැයි ඔබ වෙත පැමිණී විට 'නුඹලා (සතුන්) පිට නැග යාමට සැලැස්වීමට මා හට නොහැක' යැයි ඔබ මොවුන්ට පිළිතුරු දුන්නේය. (මෙය අසා) මොවුන් ආපසු හැරී ගියෝය. (**අල්ලාහ්ගේ** මාර්ගයෙහි) වැය කිරීමට මොවුන් වෙත කිසිවක් නොමැති හේතුවෙන් දුකට පත්වී මොවුන්ගේ අස් වලින් කඳුලු පිරී සැලුණේය.

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الْأَمْرِ حَرَجًا إِلَّا يُجَادُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. අවලාද කිරීමට හේතුවක් වන්නේ යම් අය ධනවත්ව සිටියදී ඔබගේ අවසරය ඉල්ලා සිටින්නේද ඒ අයට එරෙහිව පමණි. ඔවුන් රැඳී සිටින්නාවූ ස්ත්‍රීන් සමඟ සිටින්නට කැමති වෙති. තවද **අල්ලාහ්** ඔවුන්ගේ හඳවන්නි මුළුව තැබුවේය. එබැවින් ඔවුහු එය නොදනිති. දේම නුඹලාට දන්වන්නේයැයි පවසන්න.

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾